Ιανουάριος

Ιανουάριος

GREE

RAILW

SCALE 1 : 2

Miles 10 0 10 20

Kilometres 0

LEG

GREE

RAILW

SCALE 1 : 2

Miles 10 0 10 20

Kilometres 0

LEG

In Παντρείου

In Παντρείου

Τῇ Α' Ἰανουαρίου ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Δόξα

Ἦχος πλ. δ'

Με Δο ο ξα Πα τρι ι ι ι ῃ Υι υι ω ῃ Α γι

ω πνε ε ε ε ε ε ευ μα α α α α τι

Σο βι ι α α α α ε ε ε ε ρα α α ξη η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η γε νο ο ο ο ο ο ο ο με ε νο ο ο ι

Ο ο ο ο γι ι ε ῃ πα ντω ν ο ο ο ον των

και νυν προσκυνουμεν την μι α ν θε ο ο ο τη τα ἐν τρισ ὶ

ει κο ο ο ο ο ο ο

Τῇ Α' Ἰανουαρίου ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Δόξα

Ἦχος πλ. δ'

Με Δο ο ξα Πα τρι ι ι ι ῃ Υι υι ω ῃ Α γι

ω πνε ε ε ε ε ε ευ μα α α α α τι

Σο βι ι α α α α ε ε ε ε ρα α α ξη η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η γε νο ο ο ο ο ο ο ο με ε νο ο ο ι

Ο ο ο ο γι ι ε ῃ πα ντω ν ο ο ο ον των

και νυν προσκυνουμεν την μι α ν θε ο ο ο τη τα ἐν τρισ ὶ

ει κο ο ο ο ο ο ο

12 Ιουνίου 1961

Ν. Α. Καμαράδου

Ν. Τ. Β.

12 Ιουνίου 1961

Ν. Α. Καμαράδου

Ν. Τ. Β.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Βασιλείου

Ἦχος δ πα

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου· δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογμάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας. Βασίλειον ἱεράτευμα, Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

1950

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Βασιλείου

Ἦχος δ πα

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου· δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογμάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας. Βασίλειον ἱεράτευμα, Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

1950

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Βασιλείου

Ἦχος δ΄ πα

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξάμενον τὸν λόγον σου· δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογμάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας. Βασίλειον ἱεράτευμα, Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

1950

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Βασιλείου

Ἦχος δ΄ πα

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξάμενον τὸν λόγον σου· δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογμάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας. Βασίλειον ἱεράτευμα, Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

1950

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Βασιλείου

Ἦχος δ΄ πα

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου· δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογμάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας. Βασίλειον ἱεράτευμα, Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

1950

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Βασιλείου

Ἦχος δ΄ πα

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου· δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογμάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας. Βασίλειον ἱεράτευμα, Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

1950

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Βασιλείου

Ἦχος δ πα

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου· δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογμάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας. Βασίλειον ἱεράτευμα, Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

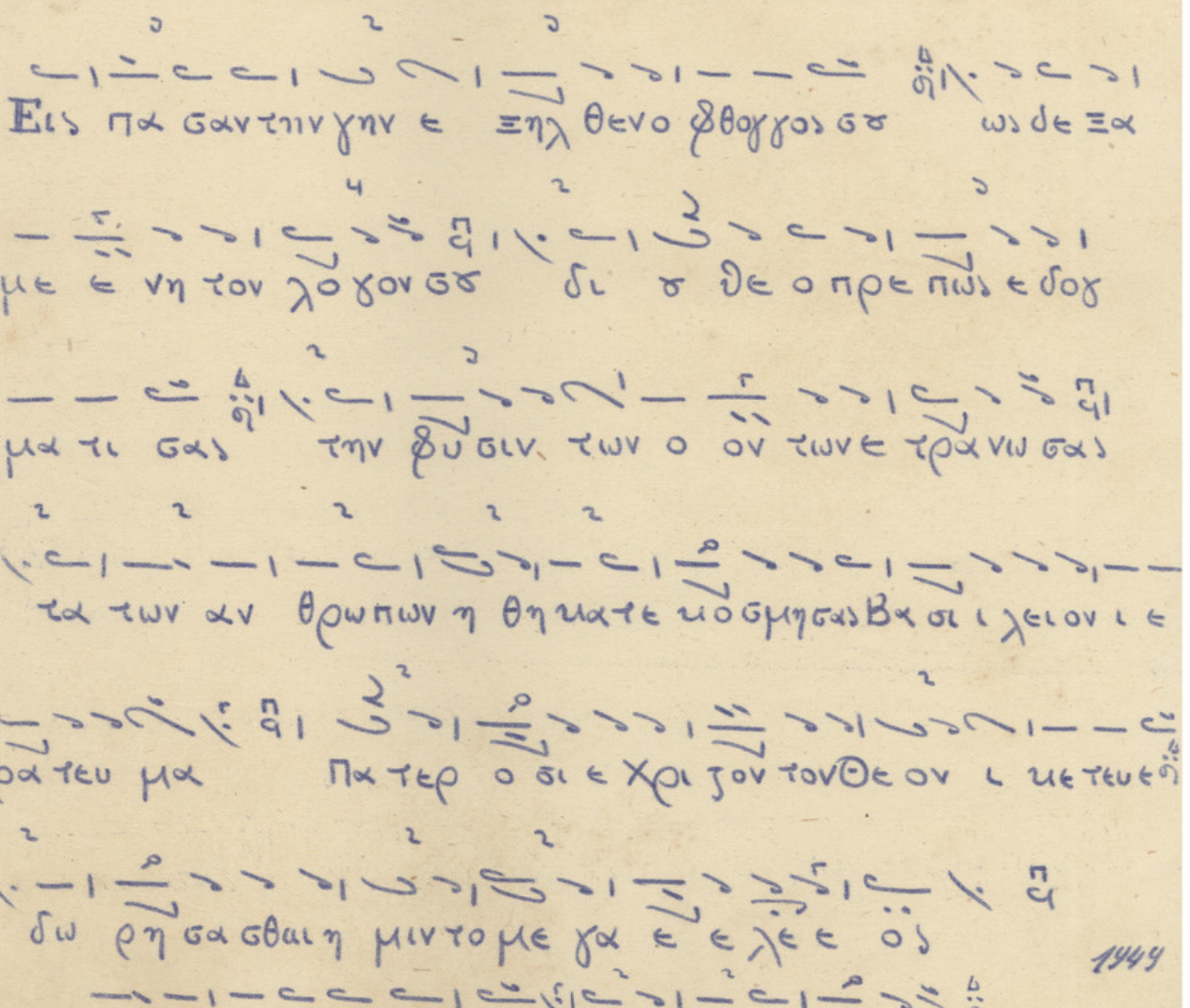

1944

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Βασιλείου

Ἦχος δ πα

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου· δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογμάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας. Βασίλειον ἱεράτευμα, Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

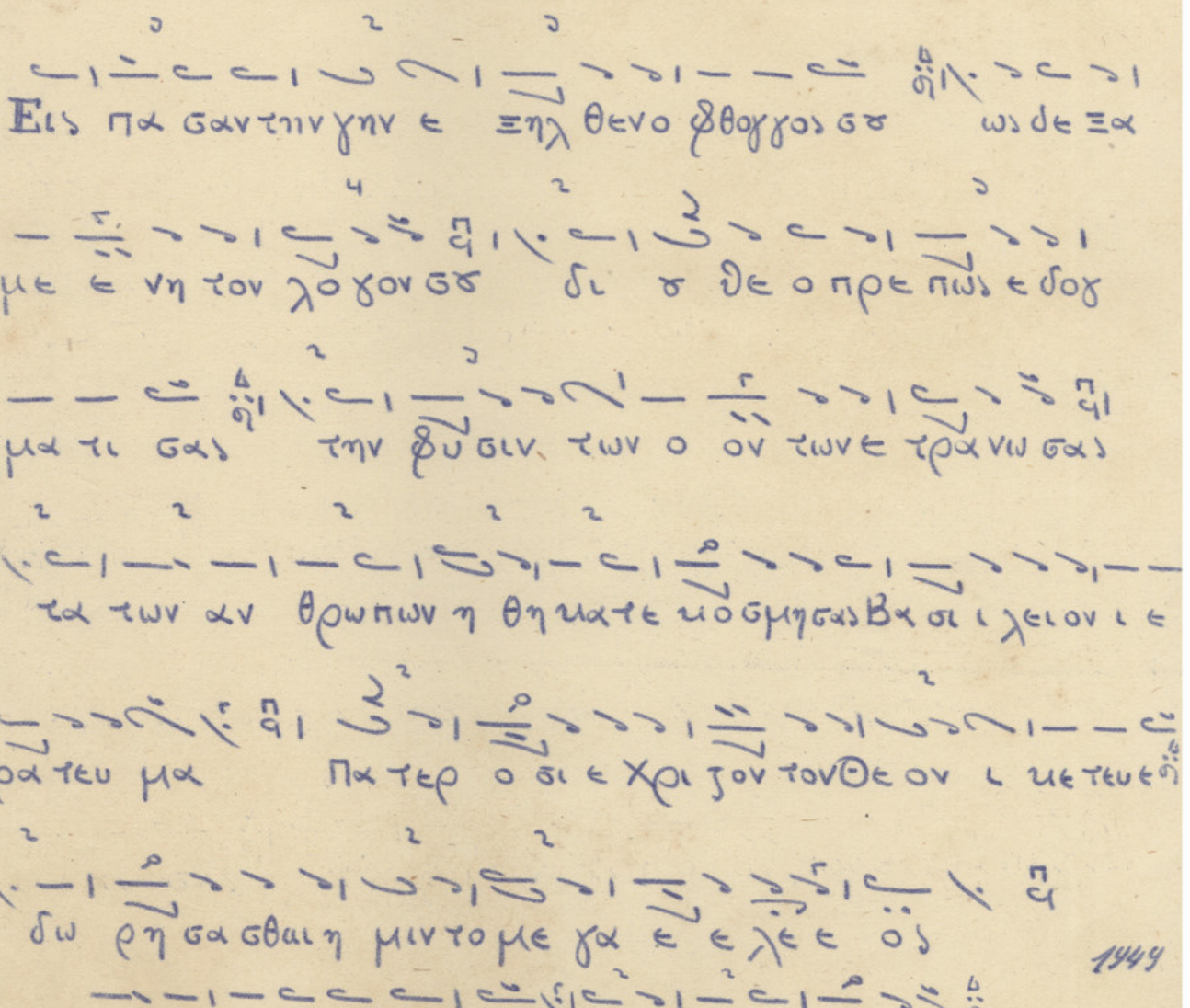

1944

Εἰς Ἡλιόν 1950

Εἰς Ἡλιόν 1950

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Τῇ Α΄ Ἰανουαρίου

Ἦχος δ΄ πλ. α΄

Μορφὴν ἀνάλογον ἐνδυσάμενος Θεὸς ὁ συνάναρχος Λόγος, ἐκ τῆς ἀχράντου Παρθένου Μητρός, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐτέχθη καὶ ἐν φάτνῃ ἀνεπαύσατο· ὅθεν καὶ τὸν ἀστέρα ἰδόντες οἱ μάγοι, ἐδώρησαν αὐτῷ χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ αὐτοῦ ἀνυμνοῦντες βοήσωμεν· Δόξα ἡ ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, καὶ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦχος δ΄ πλ. α΄

Ἐν τῇ ἐνσάρκῳ παρουσίᾳ σου, Κύριε, ἡ Νομικὴ σκιὰ ἐξέλιπε· τὸ γὰρ ἀληθὲς φῶς ἐπεφάνη τοῖς ἐν τῇ γῇ· ἐν ᾗ ἐπλήσθη ἡ προφητεία Δαυὶδ λέγουσα· Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ αὐτοῦ ἀνυμνοῦντες βοήσωμεν· Δόξα ἡ ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, καὶ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦχος δ΄ πλ. α΄

Ἐν τῇ ἐνσάρκῳ παρουσίᾳ σου, Κύριε, ἡ Νομικὴ σκιὰ ἐξέλιπε· τὸ γὰρ ἀληθὲς φῶς ἐπεφάνη τοῖς ἐν τῇ γῇ· ἐν ᾗ ἐπλήσθη ἡ προφητεία Δαυὶδ λέγουσα· Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ αὐτοῦ ἀνυμνοῦντες βοήσωμεν· Δόξα ἡ ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, καὶ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Μορφὴν ἀνάλογον ἐνδυσάμενος Θεὸς ὁ συνάναρχος Λόγος, ἐκ τῆς ἀχράντου Παρθένου Μητρός, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐτέχθη καὶ ἐν φάτνῃ ἀνεπαύσατο· ὅθεν καὶ τὸν ἀστέρα ἰδόντες οἱ μάγοι, ἐδώρησαν αὐτῷ χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ αὐτοῦ ἀνυμνοῦντες βοήσωμεν· Δόξα ἡ ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, καὶ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

31 Δεκεμβρίου 1949

Κ. Τ. Κ.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Τῇ Α΄ Ἰανουαρίου

Ἦχος δ΄ πλ. α΄

Μορφὴν ἀνάλογον ἐνδυσάμενος Θεὸς ὁ συνάναρχος Λόγος, ἐκ τῆς ἀχράντου Παρθένου Μητρός, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐτέχθη καὶ ἐν φάτνῃ ἀνεπαύσατο· ὅθεν καὶ τὸν ἀστέρα ἰδόντες οἱ μάγοι, ἐδώρησαν αὐτῷ χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ αὐτοῦ ἀνυμνοῦντες βοήσωμεν· Δόξα ἡ ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, καὶ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦχος δ΄ πλ. α΄

Ἐν τῇ ἐνσάρκῳ παρουσίᾳ σου, Κύριε, ἡ Νομικὴ σκιὰ ἐξέλιπε· τὸ γὰρ ἀληθὲς φῶς ἐπεφάνη τοῖς ἐν τῇ γῇ· ἐν ᾗ ἐπλήσθη ἡ προφητεία Δαυὶδ λέγουσα· Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ αὐτοῦ ἀνυμνοῦντες βοήσωμεν· Δόξα ἡ ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, καὶ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦχος δ΄ πλ. α΄

Ἐν τῇ ἐνσάρκῳ παρουσίᾳ σου, Κύριε, ἡ Νομικὴ σκιὰ ἐξέλιπε· τὸ γὰρ ἀληθὲς φῶς ἐπεφάνη τοῖς ἐν τῇ γῇ· ἐν ᾗ ἐπλήσθη ἡ προφητεία Δαυὶδ λέγουσα· Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ αὐτοῦ ἀνυμνοῦντες βοήσωμεν· Δόξα ἡ ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, καὶ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Μορφὴν ἀνάλογον ἐνδυσάμενος Θεὸς ὁ συνάναρχος Λόγος, ἐκ τῆς ἀχράντου Παρθένου Μητρός, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐτέχθη καὶ ἐν φάτνῃ ἀνεπαύσατο· ὅθεν καὶ τὸν ἀστέρα ἰδόντες οἱ μάγοι, ἐδώρησαν αὐτῷ χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ αὐτοῦ ἀνυμνοῦντες βοήσωμεν· Δόξα ἡ ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, καὶ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

31 Δεκεμβρίου 1949

Κ. Τ. Κ.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Τῇ Α' Ἰανουαρίου

Ἦχος πα

Μορφην α ναλλοι ω τως ανθρω πινην προσελα βες Θεος

ων κατ σι αν πολυ ε ευ σπλαγχνε Κυρι ε ϗ Νομον εκ πλη

ρων Περι το μην θε λησει κατα δε χη σαρκι κην

ο πως πα αυ σης τασκι ω ω δη ϗ περι ε λης το κα αλυμμα

των πα θωνη μων Δο ο ξα τη α γα θο τητι τη ση

δο ο ξα τη ευ σπλαγχνι α σου δο ξα τη α νεκφραζω Λογεσυγ

κατα βα α σει ει σου

τέλος

βα α σει ει σου

31 Δεκεμβρίου 1949

Ν. Τ. Β.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Τῇ Α' Ἰανουαρίου

Ἦχος πα

Μορφην α ναλλοι ω τως ανθρω πινην προσελα βες Θεος

ων κατ σι αν πολυ ε ευ σπλαγχνε Κυρι ε ϗ Νομον εκ πλη

ρων Περι το μην θε λησει κατα δε χη σαρκι κην

ο πως πα αυ σης τασκι ω ω δη ϗ περι ε λης το κα αλυμμα

των πα θωνη μων Δο ο ξα τη α γα θο τητι τη ση

δο ο ξα τη ευ σπλαγ χνι α σ δο ξα τη α νεκφραζω Λογεσυγ

τέλος

κατα βα α σει ει σ βα α σει ει σ γ γ

31 Δεκεμβρίου 1949

Ν. Τ. Β.

31 Δεκεμβρίου 1949
Κ. Τ. Β.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Τῇ Α' Ἰανουαρίου

Ἦχος ᾱ πα

[illegible]

Μορφὴν ἀναλλοίωτον ὡς τῶν ἀνθρώπων ἐνηνθρώπησε λαβὼν Θεός

[illegible]

ὡν ἐκ τοῦ ἀνπολῦ ἐ εὐσπλαγχνε Κυρὶ ἐ ὦ Νομοθεὺ πλῆ

[illegible]

ρων Περὶ τὸ μηνδελῆ σεινατὰ δὲ κῆ σαρεὶ νῆν

[illegible]

ὁ πως πα κὰ σῆς τὰ σεὶ ὡ ὡ δῆ ὦ περὶ ἐ λῆς τὸ νακλύμμα

[illegible]

τῶν πα θωνῆ μων Δὸ ὁ ἐκ τῆ κ γκ θὸ τῆτε τῆ σῆ

[illegible]

δὸ ὁ ἐκ τῆ εὐσπλαγχνία σε δὸ ἐκ τῆ κ νεμφρᾶν Νομεσῶν

[illegible]

τέλος

[illegible]

[illegible]

31 Δεκεμβρίου 1949

Κ. Τ. Β.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Τῇ Α' Ἰανουαρίου

Ἦχος πα

Μορφην α ναλλοι ω τως ανθρω πινην προσελα βες Θεος

ων ματ ου σι αν πολυ ε ευ σπλαγχνε Κυρι ε ης Νομονευ πλη

ρων Περι το μην θελησει ματα δε χη σαρκι κην

ο πως πα αυ σης τασκι ω ω δη ης περι ε λης το κα αλυμμα

των πα θωνη μων Δο ο ξα τη α γα θο τητι τη ση

δο ο ξα τη ευ σπλαγχνι α σου δο ξα τη α νευφραζω Λογεσυς

τελος

κατα βα α σει ει σου βα α σει ει σου ου ου

31 Δεκεμβρίου 1949

Ν. Τ. Β.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Τῇ Α' Ἰανουαρίου

Ἦχος πα

Μορφην α ναλλοι ω τως ανθρω πινην προσελα βες Θεος

ων ματ ου σι αν πολυ ε ευ σπλαγχνε Κυρι ε ης Νομονευ πλη

ρων Περι το μην θελησει ματα δε χη σαρκι κην

ο πως πα αυ σης τασκι ω ω δη ης περι ε λης το κα αλυμμα

των πα θωνη μων Δο ο ξα τη α γα θο τητι τη ση

δο ο ξα τη ευ σπλαγ χνι α σου δο ξα τη α νευφραζω Λογεσυς

τελος

κατα βα α σει ει σου βα α σει ει σου ου ου

31 Δεκεμβρίου 1949

Ν. Τ. Β.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Τῇ Α' Λειτουργίας

Ἦχος δ' πα

[illegible]

Μορφὴν ἀναλλοίωτον τῶν ἀνθρώπων ἐνηνθρώπησας ὁ Θεός

[illegible]

ὡνομάσθη δι' ἀνόμου ἐσταυρώθης Κύριε ὁ Νομοθέτης

[illegible]

φῶν Περὶ τὸ μνῆμα γενόμενοι τὰς ἐκ τάφου ἀνίστη

[illegible]

ὁ πῶς πᾶν ἀν ἔπι τὰ ἔθνη ὁ ὡς ἐν μέρει ἐλθὼν τὸ πᾶν ἀλλήλοις

[illegible]

τῶν πᾶ θνητῶν μνῶν Δόξα σοὶ τῇ ἀγαθοτητι τῇ σῇ

[illegible]

δόξα τῇ ἐν εὐφραίνω Λογεσμῶν

[illegible]

μετὰ δὲ ἀ σεσι σε δόξα ἀ σεσι σε ἀ ἀ

τέλος

31 Δεκεμβρίου 1999
Κ. Τ. Β.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Τῇ Α' Λειτουργίας

Ἦχος δ' πα

[illegible]

Μορφὴν ἀναλλοίωτον τῶν ἀνθρώπων ἐνηνθρώπησας ὁ Θεός

[illegible]

ὡνομάσθη δι' ἀνόμου ἐσταυρώθης Κύριε ὁ Νομοθέτης

[illegible]

φῶν Περὶ τὸ μνῆμα γενόμενοι τὰς ἐκ τάφου ἀνίστη

[illegible]

ὁ πῶς πᾶν ἀν ἔπι τὰ ἔθνη ὁ ὡς ἐν μέρει ἐλθὼν τὸ πᾶν ἀλλήλοις

[illegible]

τῶν πᾶ θνητῶν μνῶν Δόξα σοὶ τῇ ἀγαθοτητι τῇ σῇ

[illegible]

δόξα τῇ ἐν εὐφραίνω Λογεσμῶν

[illegible]

μετὰ δὲ ἀ σεσι σε δόξα ἀ σεσι σε ἀ ἀ

τέλος

31 Δεκεμβρίου 1999
Κ. Τ. Β.

Τῇ Α' Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος Πρῶτος

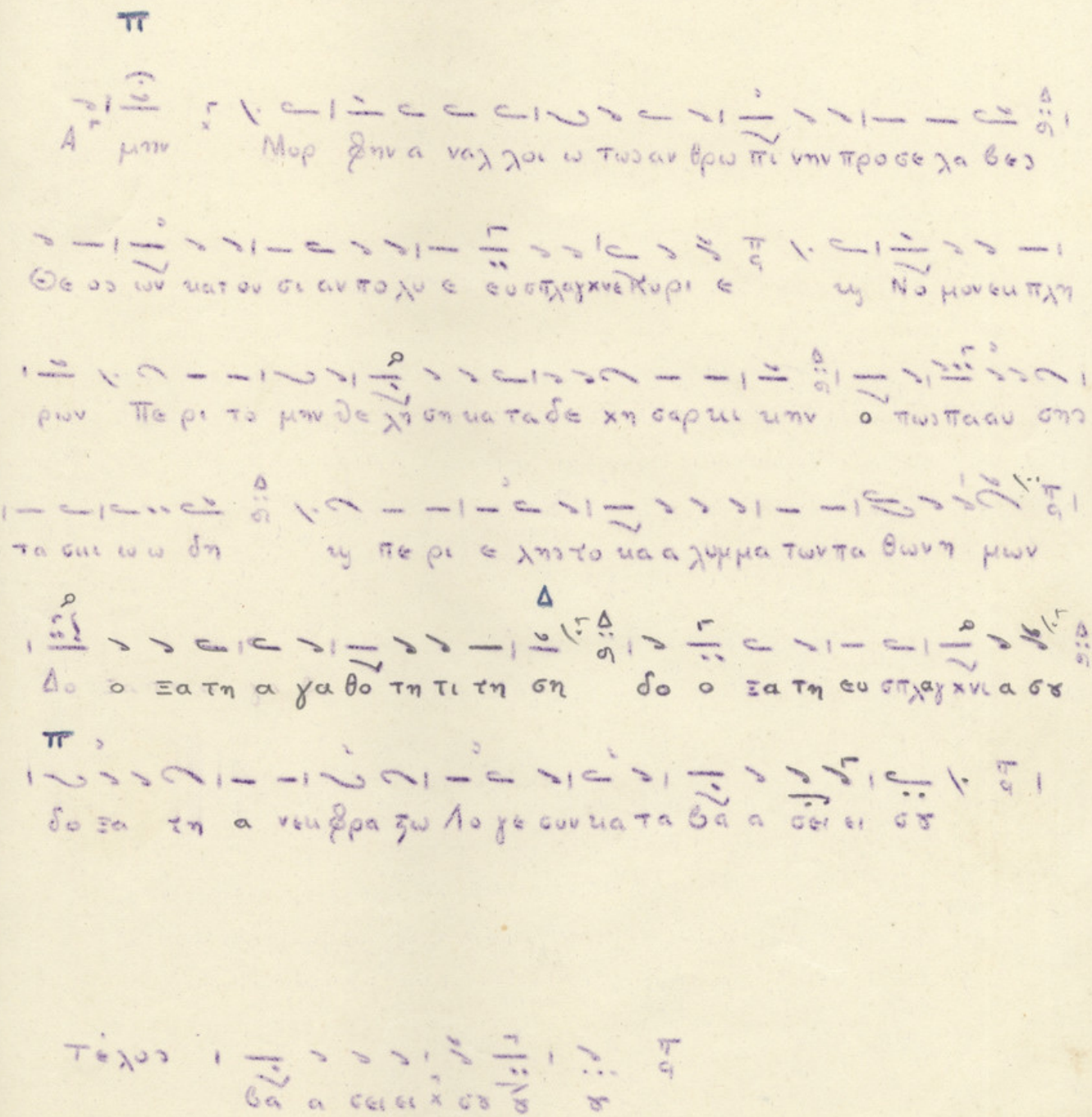

Τῇ Α' Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος Πρῶτος

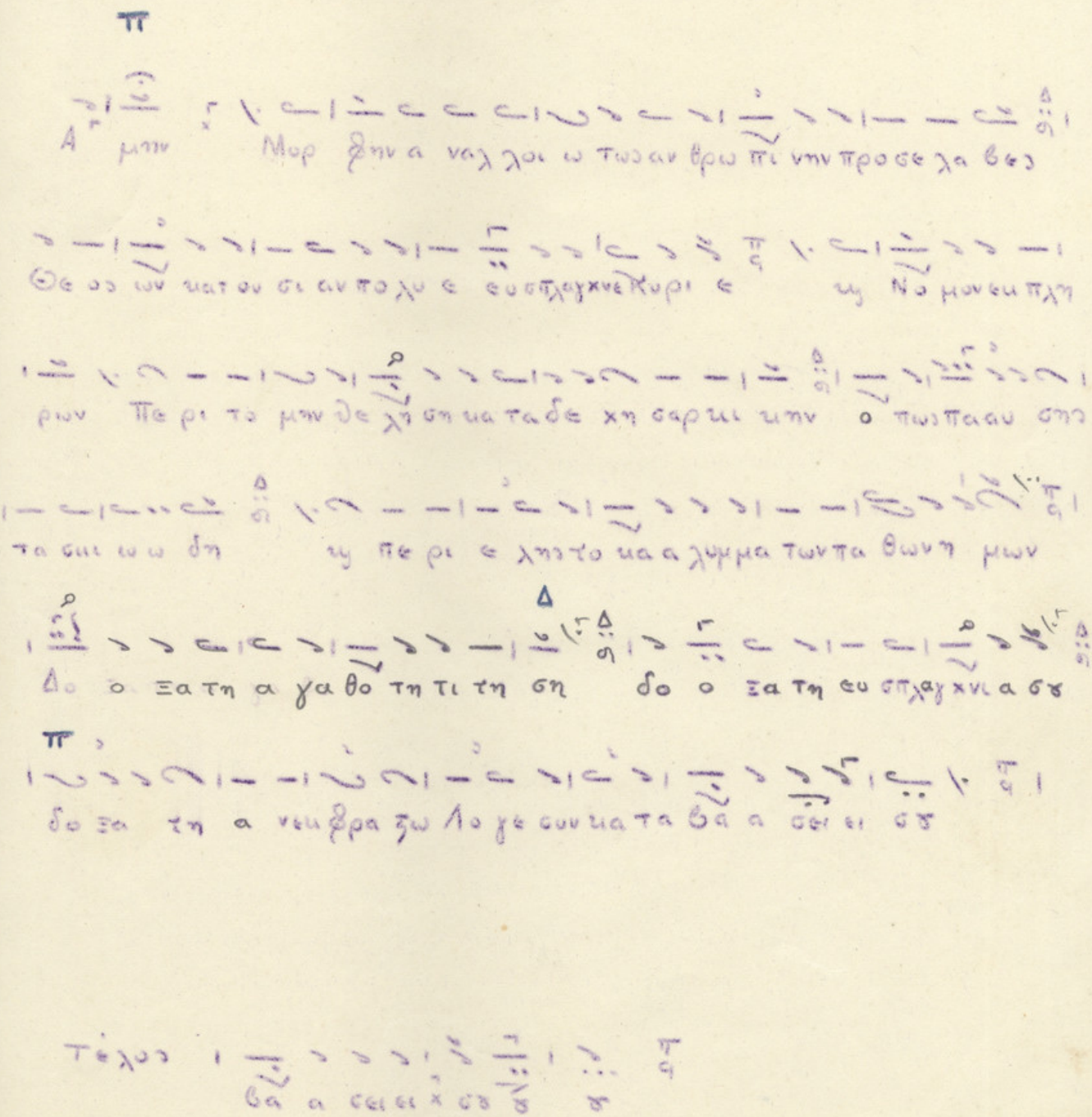

Τῇ Α' Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος Πρῶτος

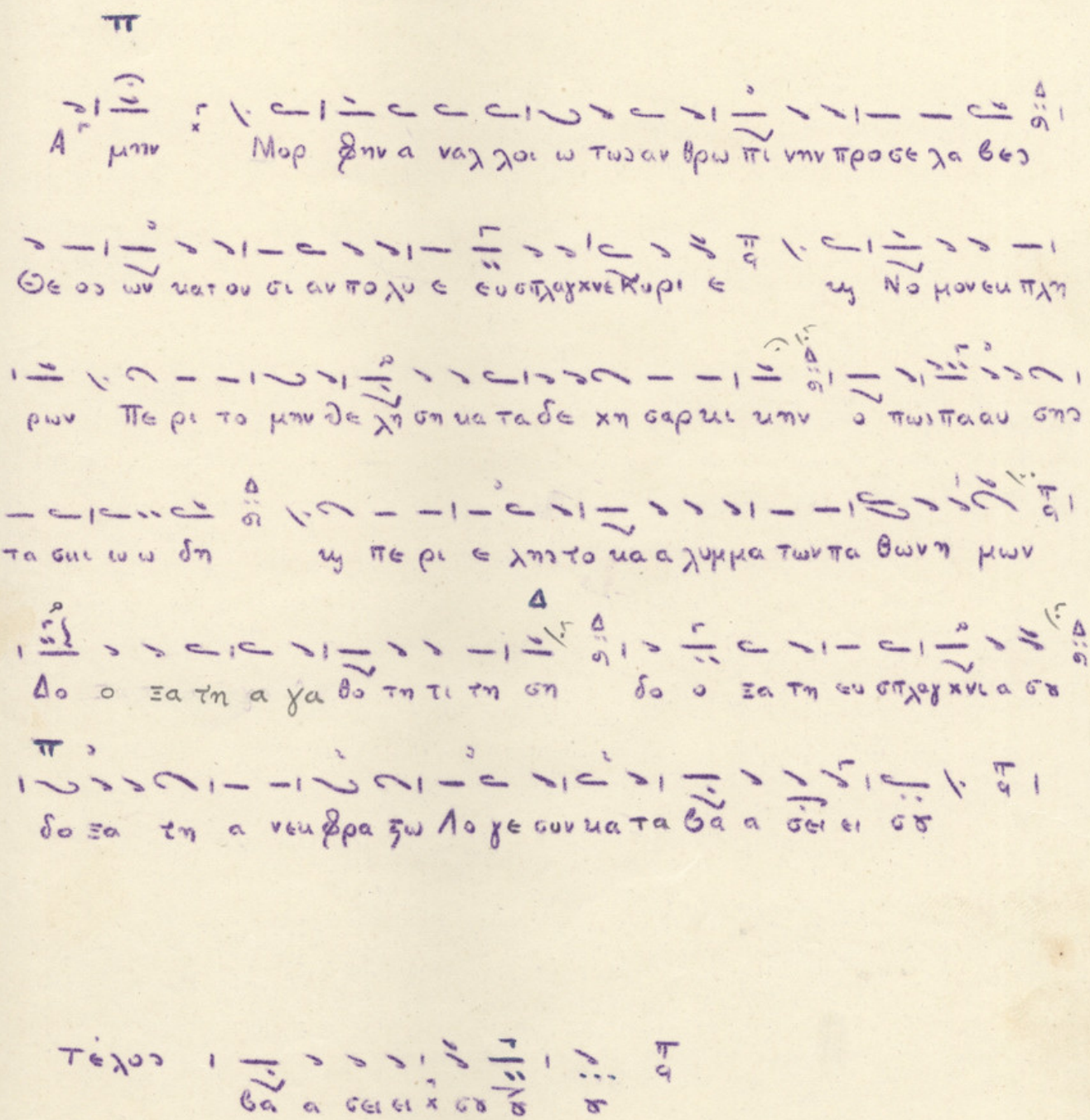

Τῇ Α' Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος Πρῶτος

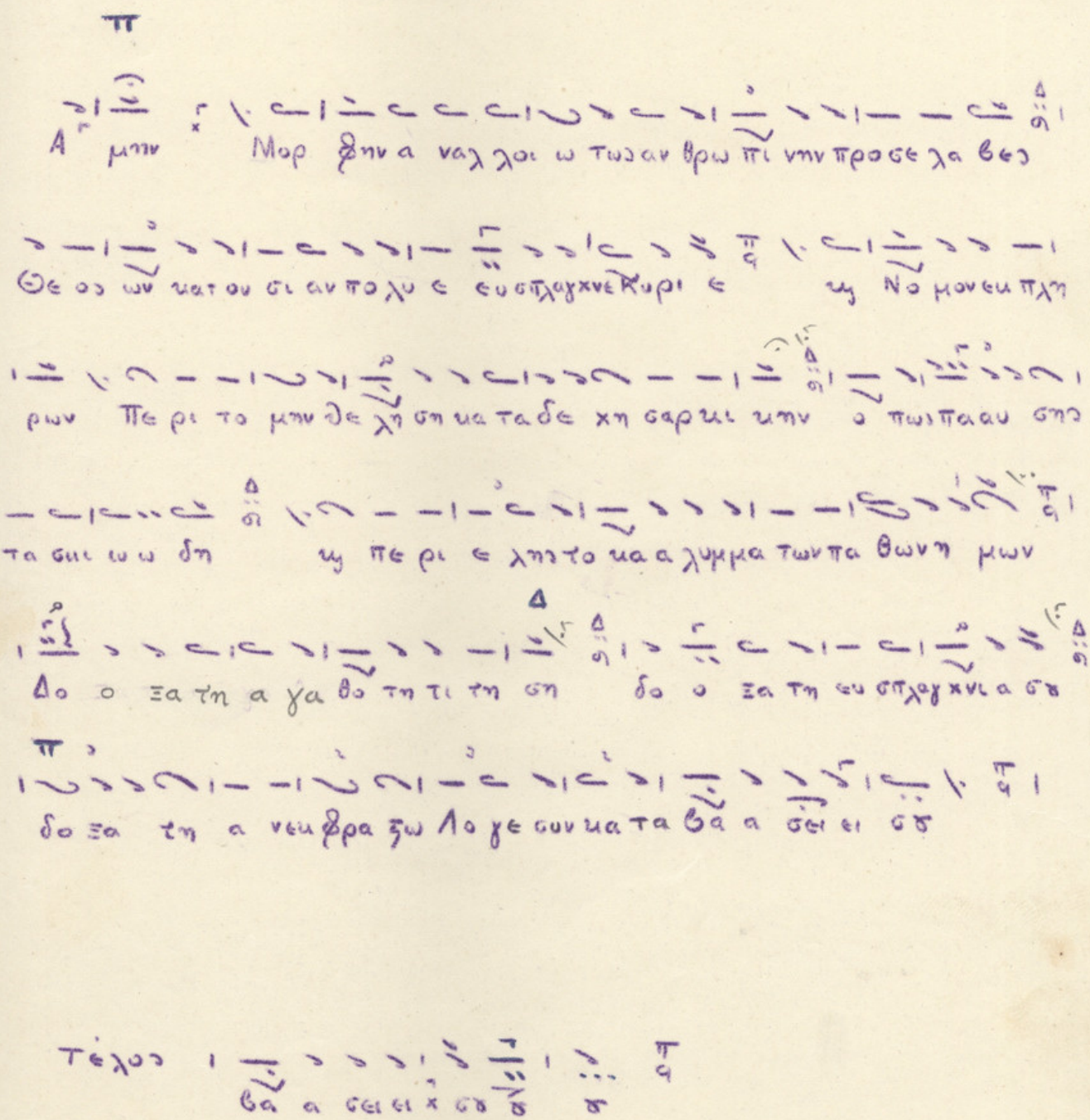

Κατανυκτική τῆ Α' Ἰανουαρίου

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀπὸ νεότητός μου πολλὰ ἐπολέμησάν με τὰ πάθη· ἀλλὰ σὺ ὑπερασπίζων μου ἐφύλαξας Κύριε τὴν ἐμὴν ψυχήν, ὡς εὔσπλαγχνος.

Καταλαβὼν ὁ Ἀντίοχος τὴν ἁγίαν πόλιν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ἐξυβρίσας ἐν αὐτῇ, ἐμίανε τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου· ἀλλὰ σὺ ἐπιστρέψας τὴν ὀργήν σου, ἐπεσκέψω τὴν ἐρήμωσιν αὐτῆς, ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὁ τὸν Ἰορδάνην ἁγιάσας τῷ βαπτίσματί σου καὶ τὸν Ἰησοῦν ἐν τῷ ὄρει τῆς Θαβὼρ μεταμορφώσας, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ἐν τῷ ὄρει τοῦ Θαβὼρ ἐμεταμορφώθης Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ τοὺς μαθητάς σου ἐν τῇ προσευχῇ σου ἀναδείξας, ἐφώτισας, ἵνα τὴν δόξαν σου κατανοήσαντες, ὅτε ἐσταυρώθης, τὸν πάθος νοήσωσιν ἑκουσίως ὑπομείναντα, καὶ τὸν κόσμον διδάξωσιν, ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ ἀπαύγασμα τοῦ Πατρός.

Κύριος ὁ ὁπλίσας με ἰσχύι, καὶ θήσει τὴν ὁδόν μου ἄμωμον.

Ὠδὴ δ'. Ἦχος πλ. δ'. Ἐν τῷ ὄρει τοῦ Θαβὼρ ἐμεταμορφώθης Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ τοὺς μαθητάς σου ἐν τῇ προσευχῇ σου ἀναδείξας, ἐφώτισας, ἵνα τὴν δόξαν σου κατανοήσαντες, ὅτε ἐσταυρώθης, τὸν πάθος νοήσωσιν ἑκουσίως ὑπομείναντα, καὶ τὸν κόσμον διδάξωσιν, ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ ἀπαύγασμα τοῦ Πατρός.

Κύριος ὁ ὁπλίσας με ἰσχύι, καὶ θήσει τὴν ὁδόν μου ἄμωμον.

Κατανυκτική τῆ Α' Ἰανουαρίου

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀπὸ νεότητός μου πολλὰ ἐπολέμησάν με τὰ πάθη· ἀλλὰ σὺ ὑπερασπίζων μου ἐφύλαξας Κύριε τὴν ἐμὴν ψυχήν, ὡς εὔσπλαγχνος.

Καταλαβὼν ὁ Ἀντίοχος τὴν ἁγίαν πόλιν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ἐξυβρίσας ἐν αὐτῇ, ἐμίανε τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου· ἀλλὰ σὺ ἐπιστρέψας τὴν ὀργήν σου, ἐπεσκέψω τὴν ἐρήμωσιν αὐτῆς, ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὁ τὸν Ἰορδάνην ἁγιάσας τῷ βαπτίσματί σου καὶ τὸν Ἰησοῦν ἐν τῷ ὄρει τῆς Θαβὼρ μεταμορφώσας, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ἐν τῷ ὄρει τοῦ Θαβὼρ ἐμεταμορφώθης Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ τοὺς μαθητάς σου ἐν τῇ προσευχῇ σου ἀναδείξας, ἐφώτισας, ἵνα τὴν δόξαν σου κατανοήσαντες, ὅτε ἐσταυρώθης, τὸν πάθος νοήσωσιν ἑκουσίως ὑπομείναντα, καὶ τὸν κόσμον διδάξωσιν, ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ ἀπαύγασμα τοῦ Πατρός.

Κύριος ὁ ὁπλίσας με ἰσχύι, καὶ θήσει τὴν ὁδόν μου ἄμωμον.

Ὠδὴ δ'. Ἦχος πλ. δ'. Ἐν τῷ ὄρει τοῦ Θαβὼρ ἐμεταμορφώθης Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ τοὺς μαθητάς σου ἐν τῇ προσευχῇ σου ἀναδείξας, ἐφώτισας, ἵνα τὴν δόξαν σου κατανοήσαντες, ὅτε ἐσταυρώθης, τὸν πάθος νοήσωσιν ἑκουσίως ὑπομείναντα, καὶ τὸν κόσμον διδάξωσιν, ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ ἀπαύγασμα τοῦ Πατρός.

Κύριος ὁ ὁπλίσας με ἰσχύι, καὶ θήσει τὴν ὁδόν μου ἄμωμον.

Ωδὴ Δ΄. Ἦχος δ΄.

Πυρ σωμα θεϊκὸν ἐνδυσάμενος ἐν τῇ ἀναλήψει σου, Σωτὴρ ἐπλήρωσας τὴν κτίσιν πᾶσαν, καὶ τοὺς μαθητάς σου ἐπλούτισας τῇ δόξῃ σου, καὶ τῇ δυνάμει σου, ὅτι ἐπηγγείλω αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὃ καὶ ἀπέστειλας αὐτοῖς, καὶ ἐβεβαίωσας αὐτοὺς ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Κατακλ. ὁ Βος χορός

Ἐν τῇ ἀναλήψει σου, ἐν ᾧ ἐπλήρωσας τὴν κτίσιν πᾶσαν, καὶ τοὺς μαθητάς σου ἐπλούτισας τῇ δόξῃ σου, καὶ τῇ δυνάμει σου, ὅτι ἐπηγγείλω αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὃ καὶ ἀπέστειλας αὐτοῖς, καὶ ἐβεβαίωσας αὐτοὺς ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Ωδὴ Δ΄. Ἦχος δ΄.

Πυρ σωμα θεϊκὸν ἐνδυσάμενος ἐν τῇ ἀναλήψει σου, Σωτὴρ ἐπλήρωσας τὴν κτίσιν πᾶσαν, καὶ τοὺς μαθητάς σου ἐπλούτισας τῇ δόξῃ σου, καὶ τῇ δυνάμει σου, ὅτι ἐπηγγείλω αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὃ καὶ ἀπέστειλας αὐτοῖς, καὶ ἐβεβαίωσας αὐτοὺς ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Κατακλ. ὁ Βος χορός

Ἐν τῇ ἀναλήψει σου, ἐν ᾧ ἐπλήρωσας τὴν κτίσιν πᾶσαν, καὶ τοὺς μαθητάς σου ἐπλούτισας τῇ δόξῃ σου, καὶ τῇ δυνάμει σου, ὅτι ἐπηγγείλω αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὃ καὶ ἀπέστειλας αὐτοῖς, καὶ ἐβεβαίωσας αὐτοὺς ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

$$\int_{\Omega} \frac{\partial^2 u}{\partial x^2} \, dx = \int_{\partial\Omega} \frac{\partial u}{\partial n} \, ds$$

$$\begin{pmatrix} a & b \\ c & d \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} ax+by \\ cx+dy \end{pmatrix}$$

$$\det(A - \lambda I) = 0 \implies \lambda_1 = 3,\ \lambda_2 = -1$$

$$\sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n^2} = \frac{\pi^2}{6}$$

$$\nabla \cdot \mathbf{F} = \frac{\partial F_x}{\partial x} + \frac{\partial F_y}{\partial y} + \frac{\partial F_z}{\partial z}$$

$$\int_a^b f(x)\,dx = F(b) - F(a)$$

$$\begin{vmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 4 & 5 & 6 \\ 7 & 8 & 9 \end{vmatrix} = 0$$

$$\lim_{x \to 0} \frac{\sin x}{x} = 1$$

$$\frac{d}{dx}\left[\int_a^x f(t)\,dt\right] = f(x)$$

$$\binom{n}{k} = \frac{n!}{k!(n-k)!}$$

$$\nabla \times \mathbf{F} = \begin{vmatrix} \mathbf{i} & \mathbf{j} & \mathbf{k} \\ \frac{\partial}{\partial x} & \frac{\partial}{\partial y} & \frac{\partial}{\partial z} \\ F_x & F_y & F_z \end{vmatrix}$$

$$\int_{\Omega} \nabla \cdot \mathbf{F}\, dV = \int_{\partial\Omega} \mathbf{F} \cdot \mathbf{n}\, dS$$

$$\begin{pmatrix} a & b \\ c & d \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} ax+by \\ cx+dy \end{pmatrix}$$

$$\det(A - \lambda I) = 0 \implies \lambda_1 = 3,\ \lambda_2 = -1$$

$$\sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n^2} = \frac{\pi^2}{6}$$

$$\nabla \cdot \mathbf{F} = \frac{\partial F_x}{\partial x} + \frac{\partial F_y}{\partial y} + \frac{\partial F_z}{\partial z}$$

$$\int_a^b f(x)\,dx = F(b) - F(a)$$

$$\begin{vmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 4 & 5 & 6 \\ 7 & 8 & 9 \end{vmatrix} = 0$$

$$\lim_{x \to 0} \frac{\sin x}{x} = 1$$

$$\frac{d}{dx}\left[\int_a^x f(t)\,dt\right] = f(x)$$

$$\binom{n}{k} = \frac{n!}{k!(n-k)!}$$

$$\nabla \times \mathbf{F} = \begin{vmatrix} \mathbf{i} & \mathbf{j} & \mathbf{k} \\ \frac{\partial}{\partial x} & \frac{\partial}{\partial y} & \frac{\partial}{\partial z} \\ F_x & F_y & F_z \end{vmatrix}$$

$$\int_{\Omega} \nabla \cdot \mathbf{F}\, dV = \int_{\partial\Omega} \mathbf{F} \cdot \mathbf{n}\, dS$$

$$\int_{\Omega} \frac{\partial^2 u}{\partial x^2} \, dx = \int_{\partial\Omega} \frac{\partial u}{\partial n} \, ds$$

$$\begin{pmatrix} a & b \\ c & d \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} ax+by \\ cx+dy \end{pmatrix}$$

$$\det(A - \lambda I) = 0 \implies \lambda_1 = 3,\ \lambda_2 = -1$$

$$\sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n^2} = \frac{\pi^2}{6}$$

$$\nabla \cdot \mathbf{F} = \frac{\partial F_x}{\partial x} + \frac{\partial F_y}{\partial y} + \frac{\partial F_z}{\partial z}$$

$$\int_a^b f(x)\,dx = F(b) - F(a)$$

$$\begin{vmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 4 & 5 & 6 \\ 7 & 8 & 9 \end{vmatrix} = 0$$

$$\lim_{x \to 0} \frac{\sin x}{x} = 1$$

$$\frac{d}{dx}\left[\int_a^x f(t)\,dt\right] = f(x)$$

$$\binom{n}{k} = \frac{n!}{k!(n-k)!}$$

$$\nabla \times \mathbf{F} = \begin{vmatrix} \mathbf{i} & \mathbf{j} & \mathbf{k} \\ \frac{\partial}{\partial x} & \frac{\partial}{\partial y} & \frac{\partial}{\partial z} \\ F_x & F_y & F_z \end{vmatrix}$$

$$\int_{\Omega} \nabla \cdot \mathbf{F}\, dV = \int_{\partial\Omega} \mathbf{F} \cdot \mathbf{n}\, dS$$

$$\begin{pmatrix} a & b \\ c & d \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} ax+by \\ cx+dy \end{pmatrix}$$

$$\det(A - \lambda I) = 0 \implies \lambda_1 = 3,\ \lambda_2 = -1$$

$$\sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n^2} = \frac{\pi^2}{6}$$

$$\nabla \cdot \mathbf{F} = \frac{\partial F_x}{\partial x} + \frac{\partial F_y}{\partial y} + \frac{\partial F_z}{\partial z}$$

$$\int_a^b f(x)\,dx = F(b) - F(a)$$

$$\begin{vmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 4 & 5 & 6 \\ 7 & 8 & 9 \end{vmatrix} = 0$$

$$\lim_{x \to 0} \frac{\sin x}{x} = 1$$

$$\frac{d}{dx}\left[\int_a^x f(t)\,dt\right] = f(x)$$

$$\binom{n}{k} = \frac{n!}{k!(n-k)!}$$

$$\nabla \times \mathbf{F} = \begin{vmatrix} \mathbf{i} & \mathbf{j} & \mathbf{k} \\ \frac{\partial}{\partial x} & \frac{\partial}{\partial y} & \frac{\partial}{\partial z} \\ F_x & F_y & F_z \end{vmatrix}$$

$$\int_{\Omega} \nabla \cdot \mathbf{F}\, dV = \int_{\partial\Omega} \mathbf{F} \cdot \mathbf{n}\, dS$$

Ωδή ζ'

Ι μερ τον ε ξεφηνεσυν πα α νολ βι ω

η χω Πα τηρ ον γα ζροοος ε ξη ρευξατο Ναιφησιν ϙ τος

συμφυ ησγο νος πε ε λων Φω ταυγος ε ξωρϙσεναν θρωω πων

Καταλ. ὁ Βος χορὸς

γε νϙς Λο γοστε μϙ ζων ϙ βρο τοσπροο μη θει α

Ωδή Ζ'

πα Νεϙσευ σε βεισ υα μι ι νω πυ ροσπροσοομι

λησαν τας δι α συ ρι ζον πνευμα δροσϙα βλα βεισδι ε φυλα ξε

ϙ θει ειϙ Αγ γελϙ συυγυα τα βα σις ο θενεν φλο γι

δρο σι ζο ο μενοι ευχα ρι ι ζωωσα νεμελποον Υ πε ρυμνητε

ο των Πα τε ρων Κυρι ος ϙ Θε ος ευλογη το ο οος ει

Ωδή ζ'

Ι μερ τον ε ξεφηνεσυν πα α νολ βι ω

η χω Πα τηρ ον γα ζροοος ε ξη ρευξατο Ναιφησιν ϙ τος

συμφυ ησγο νος πε ε λων Φω ταυγος ε ξωρϙσεναν θρωω πων

Καταλ. ὁ Βος χορὸς

γε νϙς Λο γοστε μϙ ζων ϙ βρο τοσπροο μη θει α

Ωδή Ζ'

πα Νεϙσευ σε βεισ υα μι ι νω πυ ροσπροσοομι

λησαν τας δι α συ ρι ζον πνευμα δροσϙα βλα βεισδι ε φυλα ξε

ϙ θει ειϙ Αγ γελϙ συυγυα τα βα σις ο θενεν φλο γι

δρο σι ζο ο μενοι ευχα ρι ι ζωωσα νεμελποον Υ πε ρυμνητε

ο των Πα τε ρων Κυριος ϙ Θε ος ευλογη το ο οος ει

Ⲙⲁⲣⲕⲟⲥ 5:

[illegible]

I ⲙⲉⲣ ⲧⲟⲩ ⲉ ⲉⲓⲫⲏⲛⲉⲥⲟⲩⲛⲁ ⲁ ⲛⲟⲩ ⲑⲓ ⲱ

[illegible]

ⲏ ⲭⲱ Ⲡⲁ ⲧⲏⲣ ⲟⲩ ⲅⲁ ⲧⲣⲟⲟⲟⲓ ⲉ ⲁⲛ ⲑⲉⲛⲁⲁⲧⲟ Ⲛⲁⲓⲫⲏⲥⲓⲛ ⲁ ⲧⲟⲓ

[illegible]

ⲥⲟⲙⲫⲟ ⲛⲓⲅⲟ ⲛⲟⲓ ⲡⲉ ⲉ ⲩⲱⲛ Ⲫⲱ ⲧⲁⲛⲅⲟⲓ ⲉ ⲉⲙⲣⲉⲥⲉⲛⲁⲛ ⲑⲣⲱⲙ ⲡⲱⲛ

Ⲕⲁⲁⲩ ⲟ Ⲃⲟⲓ ⲭⲟⲣⲟⲓ

[illegible]

ⲅⲉ ⲛⲉⲓ Ⲛⲟ ⲅⲟⲓⲧⲉ ⲙⲁ ⲧⲱⲛ ⲙⲁ ⲑⲣⲟ ⲧⲟⲓⲡⲣⲟⲟⲙⲏ ⲑⲉⲓ ⲁ

Ⲙⲁⲣⲕⲟⲥ 2: [illegible]

ⲡⲁ Ⲛⲉⲓⲉⲛ ⲥⲉ ⲑⲉⲱⲙⲁ ⲙⲓ ⲓ ⲱⲛ ⲡⲛ ⲣⲟⲓⲡⲣⲟⲥⲟⲟⲙⲓ

[illegible]

ⲩⲓ ⲥⲁⲛⲧⲁⲓ ⲇⲓ ⲁ ⲥⲛ ⲣⲓ ⲧⲟⲛ ⲡⲛⲉⲛⲙⲁ ⲇⲣⲟⲥⲉⲁ ⲑⲩⲁ ⲑⲉⲓⲇⲓⲉ ⲫⲟⲩⲁⲉ

[illegible]

ⲙⲁ ⲇⲉⲓ ⲉⲓⲁ Ⲁⲩ ⲅⲉⲩⲁⲥⲟⲩⲙⲁ ⲧⲁⲑⲁ ⲥⲓ ⲟ ⲑⲉⲛⲉⲛ ⲫⲟⲩⲟⲓ

[illegible]

ⲇⲣⲟⲥⲓ ⲧⲟⲟ ⲙⲉⲛⲁⲓⲉⲛⲁ ⲣⲓ ⲓ ⲧⲱⲙⲓⲁ ⲛⲉⲙⲉⲩⲡⲟⲟⲛ Ⲩ ⲡⲉⲣⲟⲙⲛⲧⲉ

[illegible]

ⲟ ⲧⲱⲛ Ⲡⲁ ⲧⲉⲣⲱⲛ Ⲕⲟⲣⲓⲟⲓ ⲙⲁ ⲑⲉ ⲟⲓ ⲉⲩⲟⲩⲟⲩⲛ ⲧⲟⲟ ⲟⲟⲓ ⲉⲓ

Ⲙⲁⲣⲕⲟⲥ 5:

[illegible]

I ⲙⲉⲣ ⲧⲟⲩ ⲉ ⲉⲓⲫⲏⲛⲉⲥⲟⲩⲛⲁ ⲁ ⲛⲟⲩ ⲑⲓ ⲱ

[illegible]

ⲏ ⲭⲱ Ⲡⲁ ⲧⲏⲣ ⲟⲩ ⲅⲁ ⲧⲣⲟⲟⲟⲓ ⲉ ⲁⲛ ⲑⲉⲛⲁⲁⲧⲟ Ⲛⲁⲓⲫⲏⲥⲓⲛ ⲁ ⲧⲟⲓ

[illegible]

ⲥⲟⲙⲫⲟ ⲛⲓⲅⲟ ⲛⲟⲓ ⲡⲉ ⲉ ⲩⲱⲛ Ⲫⲱ ⲧⲁⲛⲅⲟⲓ ⲉ ⲉⲙⲣⲉⲥⲉⲛⲁⲛ ⲑⲣⲱⲙ ⲡⲱⲛ

Ⲕⲁⲁⲩ ⲟ Ⲃⲟⲓ ⲭⲟⲣⲟⲓ

[illegible]

ⲅⲉ ⲛⲉⲓ Ⲛⲟ ⲅⲟⲓⲧⲉ ⲙⲁ ⲧⲱⲛ ⲙⲁ ⲑⲣⲟ ⲧⲟⲓⲡⲣⲟⲟⲙⲏ ⲑⲉⲓ ⲁ

Ⲙⲁⲣⲕⲟⲥ 2: [illegible]

ⲡⲁ Ⲛⲉⲓⲉⲛ ⲥⲉ ⲑⲉⲱⲙⲁ ⲙⲓ ⲓ ⲱⲛ ⲡⲛ ⲣⲟⲓⲡⲣⲟⲥⲟⲟⲙⲓ

[illegible]

ⲩⲓ ⲥⲁⲛⲧⲁⲓ ⲇⲓ ⲁ ⲥⲛ ⲣⲓ ⲧⲟⲛ ⲡⲛⲉⲛⲙⲁ ⲇⲣⲟⲥⲉⲁ ⲑⲩⲁ ⲑⲉⲓⲇⲓⲉ ⲫⲟⲩⲁⲉ

[illegible]

ⲙⲁ ⲇⲉⲓ ⲉⲓⲁ Ⲁⲩ ⲅⲉⲩⲁⲥⲟⲩⲙⲁ ⲧⲁⲑⲁ ⲥⲓ ⲟ ⲑⲉⲛⲉⲛ ⲫⲟⲩⲟⲓ

[illegible]

ⲇⲣⲟⲥⲓ ⲧⲟⲟ ⲙⲉⲛⲁⲓⲉⲛⲁ ⲣⲓ ⲓ ⲧⲱⲙⲓⲁ ⲛⲉⲙⲉⲩⲡⲟⲟⲛ Ⲩ ⲡⲉⲣⲟⲙⲛⲧⲉ

[illegible]

ⲟ ⲧⲱⲛ Ⲡⲁ ⲧⲉⲣⲱⲛ Ⲕⲟⲣⲓⲟⲓ ⲙⲁ ⲑⲉ ⲟⲓ ⲉⲩⲟⲩⲟⲩⲛ ⲧⲟⲟ ⲟⲟⲓ ⲉⲓ

Κατάχησιν ὁ Δ΄ χορός

Ὠδὴ Η΄. μρπ΄

Ἐλεύθερα μένει ἡ τῶν ἁγίων ψυχή, ὅτι οἱ δοῦλοι τοῦ Θεοῦ ἐκεῖνοι εἶναι, οἱ ὁποῖοι ἐφύλαξαν τὰς ἐντολάς του· καὶ ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἐλευθερώνει τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὴν δουλείαν τῆς ἁμαρτίας, ἐκεῖνοι ἀποκτοῦν τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἀρετῆς.

Μόνοις ἐστὶν ἀληθῶς ἐλεύθερα τὰ ὄντα, ὅσα τὸν Κύριον ἐφοβήθησαν· ὅσα δὲ τὸν ἀπέρριψαν, δοῦλα ἔμειναν τῆς ἁμαρτίας.

Ὠδὴ Θ΄. μρφ΄

Ἐπὶ τὸν ὄρθρον ἀναστὰς ἡ Ἐκκλησία μεγαλοφώνως ἀνυμνεῖ τὸν Κύριον, ὅτι ἐκεῖνος ἀνέστησε τὸν Λάζαρον ἀπὸ τὸν τάφον καὶ τὸν ἔκαμε νὰ ἀναστηθῇ ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

Ἐξεγείρεται ἡ Ἐκκλησία ὄρθρου βαθέος καὶ ἀνυμνεῖ τὸν Κύριον, ὅτι ἐκεῖνος ἀνέστησε τὸν Λάζαρον ἀπὸ τὸν τάφον καὶ τὸν ἔκαμε νὰ ἀναστηθῇ ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος δ΄. Ἀπὸ τῆς ἀκηράτου

Ἀπὸ τῆς ἀκηράτου καὶ ἀειπαρθένου μήτρας ἐβλάστησεν ἡμῖν ὁ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ἱκετεύσωμεν ἐκτενῶς, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπὸ τῆς ἀκηράτου καὶ ἀειπαρθένου μήτρας ἐβλάστησεν ἡμῖν ὁ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ἱκετεύσωμεν ἐκτενῶς, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κατάχησιν ὁ Δ΄ χορός

Ὠδὴ Η΄. μρπ΄

Ἐλεύθερα μένει ἡ τῶν ἁγίων ψυχή, ὅτι οἱ δοῦλοι τοῦ Θεοῦ ἐκεῖνοι εἶναι, οἱ ὁποῖοι ἐφύλαξαν τὰς ἐντολάς του· καὶ ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἐλευθερώνει τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὴν δουλείαν τῆς ἁμαρτίας, ἐκεῖνοι ἀποκτοῦν τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἀρετῆς.

Μόνοις ἐστὶν ἀληθῶς ἐλεύθερα τὰ ὄντα, ὅσα τὸν Κύριον ἐφοβήθησαν· ὅσα δὲ τὸν ἀπέρριψαν, δοῦλα ἔμειναν τῆς ἁμαρτίας.

Ὠδὴ Θ΄. μρφ΄

Ἐπὶ τὸν ὄρθρον ἀναστὰς ἡ Ἐκκλησία μεγαλοφώνως ἀνυμνεῖ τὸν Κύριον, ὅτι ἐκεῖνος ἀνέστησε τὸν Λάζαρον ἀπὸ τὸν τάφον καὶ τὸν ἔκαμε νὰ ἀναστηθῇ ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

Ἐξεγείρεται ἡ Ἐκκλησία ὄρθρου βαθέος καὶ ἀνυμνεῖ τὸν Κύριον, ὅτι ἐκεῖνος ἀνέστησε τὸν Λάζαρον ἀπὸ τὸν τάφον καὶ τὸν ἔκαμε νὰ ἀναστηθῇ ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος δ΄. Ἀπὸ τῆς ἀκηράτου

Ἀπὸ τῆς ἀκηράτου καὶ ἀειπαρθένου μήτρας ἐβλάστησεν ἡμῖν ὁ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ἱκετεύσωμεν ἐκτενῶς, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπὸ τῆς ἀκηράτου καὶ ἀειπαρθένου μήτρας ἐβλάστησεν ἡμῖν ὁ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ἱκετεύσωμεν ἐκτενῶς, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

$$\frac{\frac{\frac{

$$\frac{\frac{\frac{

μηπαπ ρε γαρ χρι ζι α ναμ η προ ζαα τωι ρε μεγα α ρε

μ ας θα ρθ ανα ασ ιζη ρ ιο ιο ιο ζηρ ιτ ρ ιν ρ ιν ρ ιν

μηπαπ ρε γαρ χρι ζι α ναμ η προ ζαα τωι ρε μεγα α ρε

μ ας θα ρθ ανα ασ ιζη ρ ιο ιο ιο ζηρ ιτ ρ ιν ρ ιν ρ ιν

Εἰς Ἠλίαν τὸ Γ. 1949

Εἰς Ἰορδάνην 1960

Εἰς Ἠλίαν τὸ Γ. 1949

Εἰς Ἰορδάνην 1960

Τῇ Α' Ἰανουαρίου ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Αὐτόμελον

Ἦχος γ' τα πα

Ο των ο λων Κυ υ ρι ος Πε ρι το μην υπο με ε

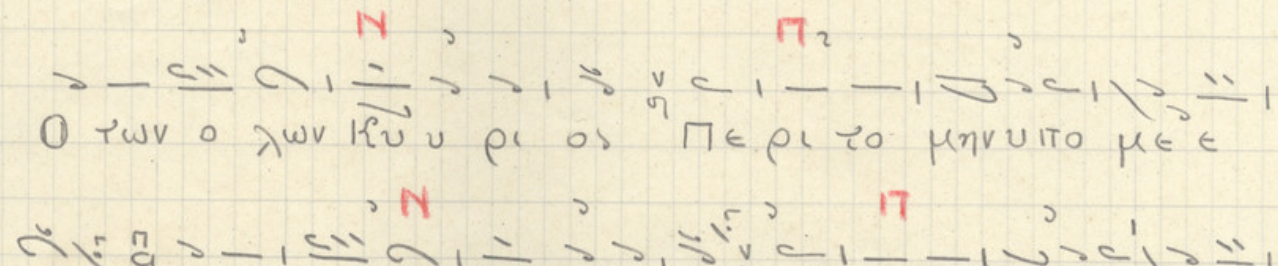

νει ϣ βρο των τα πταιαι σμα τα ως α γα θος περι τε ε

μνει δι δω σι την σω τη ρι ι ι αν σημερον

κο ο σμω Χαι ρει δε εν τοις υ ψι ι ι ζοις ϣ

ο τυ Κτι ι ζυ Ι ε ραρχης ϣ φω σφορος ο

Κατάλ.

θει ος μυ ζης Χριζυ Βα σι ι λει ει ο ο ο ος

Ὁ τῶν ὅλων Κύριος, Περιτομὴν ὑπομένει, ϣ βροτῶν τὰ πταίσματα, ὡς ἀγαθὸς περιτεμνει· δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον κόσμῳ. Χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίζοις καὶ ὁ τῦ Κτίζυ, Ἱεράρχης καὶ φωσφόρος, ὁ θεῖος μύζης Χριζῦ Βασίλειος.

1950

31 Δεκεμβρίου

Τῇ Α' Ἰανουαρίου ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Αὐτόμελον

Ἦχος γ' τα πα

Ο των ο λων Κυ υ ρι ος Πε ρι το μην υπο με ε

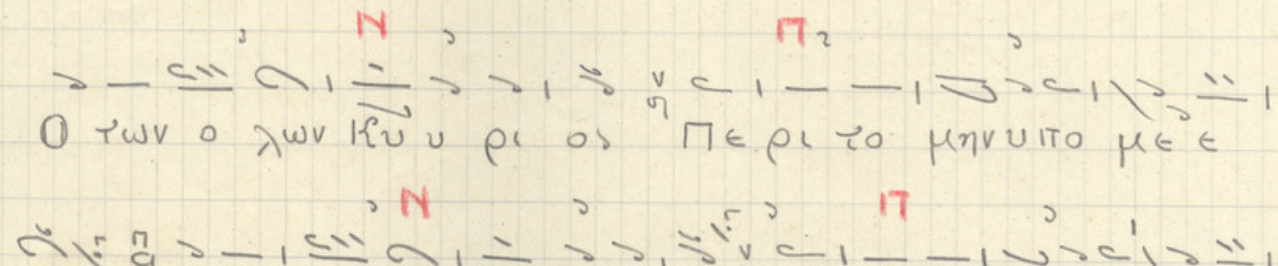

νει ϣ βρο των τα πταιαι σμα τα ως α γα θος περι τε ε

μνει δι δω σι την σω τη ρι ι ι αν σημερον

κο ο σμω Χαι ρει δε εν τοις υ ψι ι ι ζοις ϣ

ο τυ Κτι ι ζυ Ι ε ραρχης ϣ φω σφορος ο

Κατάλ.

θει ος μυ ζης Χριζυ Βα σι ι λει ει ο ο ο ος

Ὁ τῶν ὅλων Κύριος, Περιτομὴν ὑπομένει, ϣ βροτῶν τὰ πταίσματα, ὡς ἀγαθὸς περιτεμνει· δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον κόσμῳ. Χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίζοις καὶ ὁ τῦ Κτίζυ, Ἱεράρχης καὶ φωσφόρος, ὁ θεῖος μύζης Χριζῦ Βασίλειος.

1950

31 Δεκεμβρίου

Τῇ Α' Ἰανουαρίου ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Αὐτόμελον

Ἦχος γ' τὰ σὰ

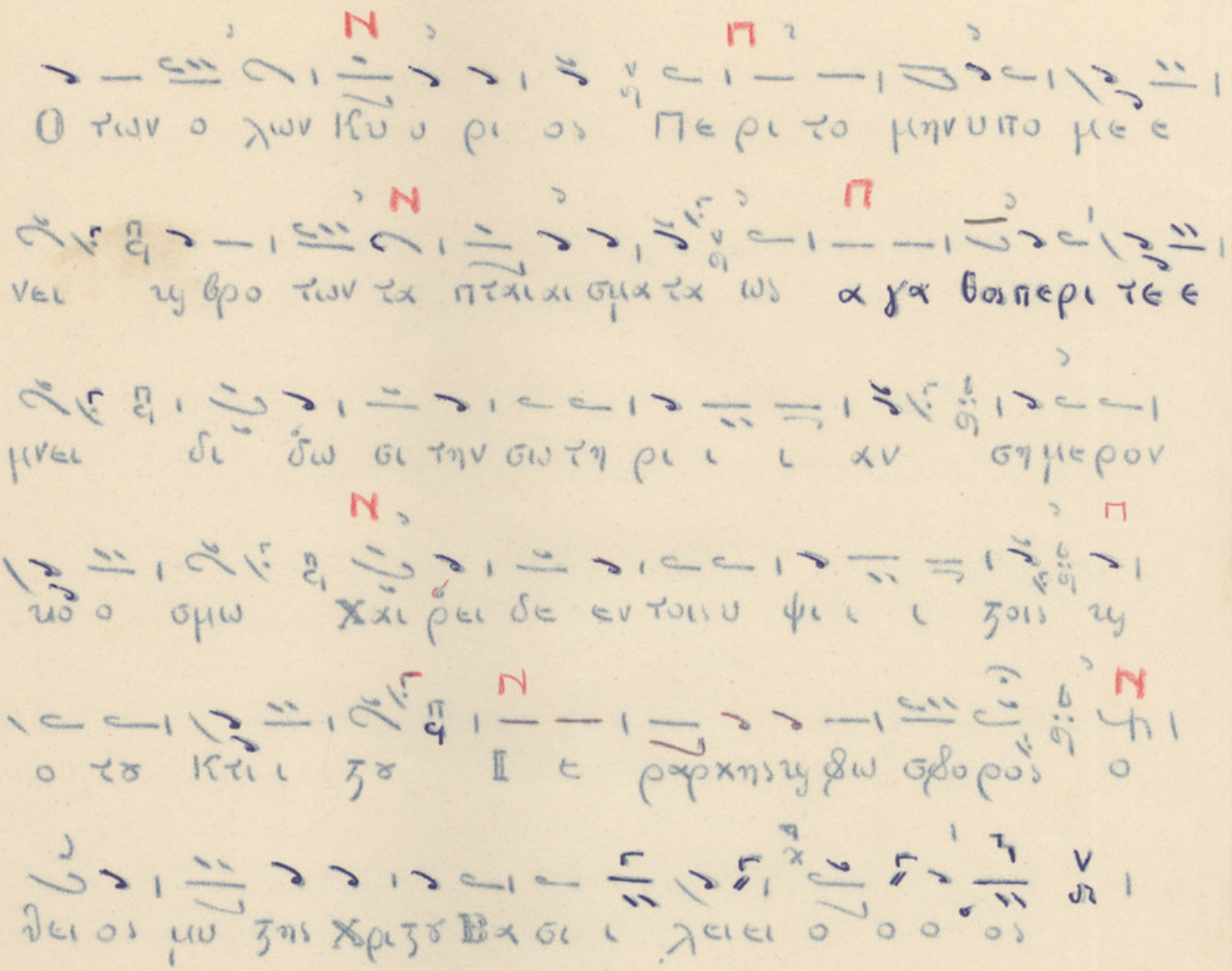

1950
31 Δεκεμβρίου

Τῇ Α' Ἰανουαρίου ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Αὐτόμελον

Ἦχος γ' τὰ σὰ

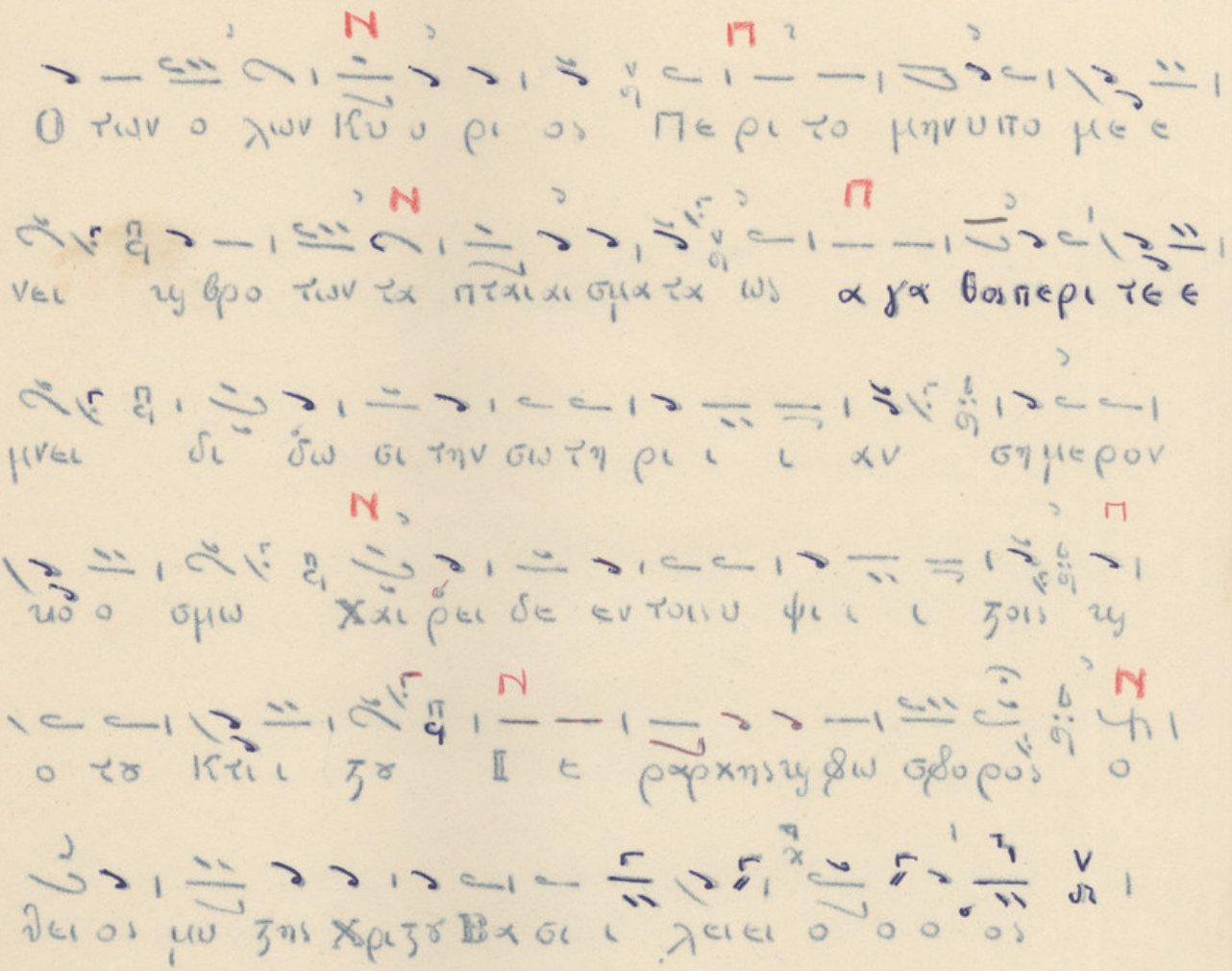

1950
31 Δεκεμβρίου

Τῇ Α΄ Ἰανουαρίου ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Αὐτόμελον

Ἦχος γ΄. Τὰ οὐρανὰ

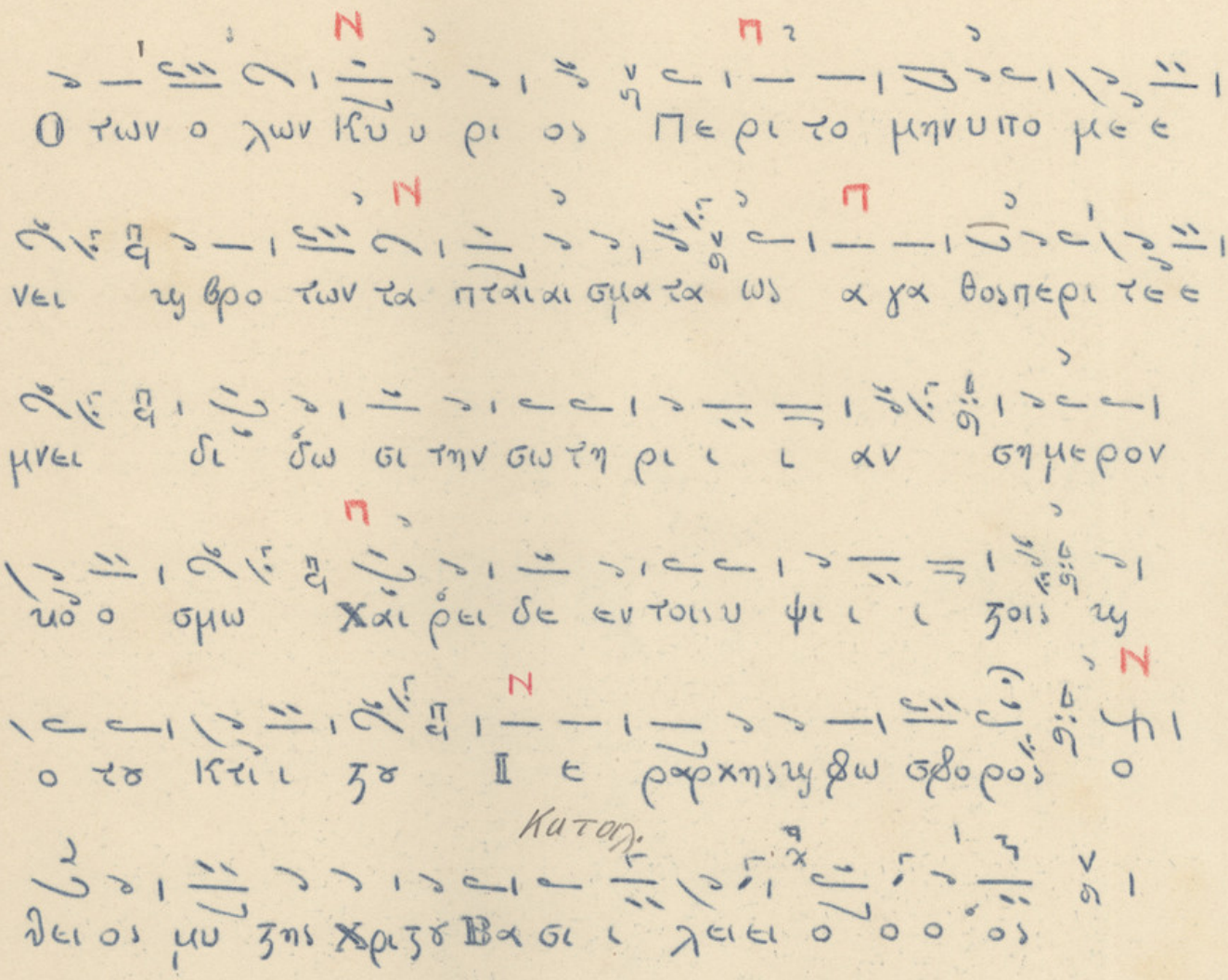

Ὁ τῶν ὅλων Κύριος, περιτομὴν ὑπομένει,
ὑῒ βροτῶν τὰ πταίσματα, ὡς ἀγαθὸς περιτέμνει·
δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον κόσμῳ. Χαίρει
δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ ὁ τὰ Κτίσας, Ἱεράρχης
καὶ φωσφόρος, ὁ θεῖος μύστης Χριστοῦ Βασιλείου.

1950
31 Δεκεμβρίου

Τῇ Α΄ Ἰανουαρίου ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Αὐτόμελον

Ἦχος γ΄. Τὰ οὐρανὰ

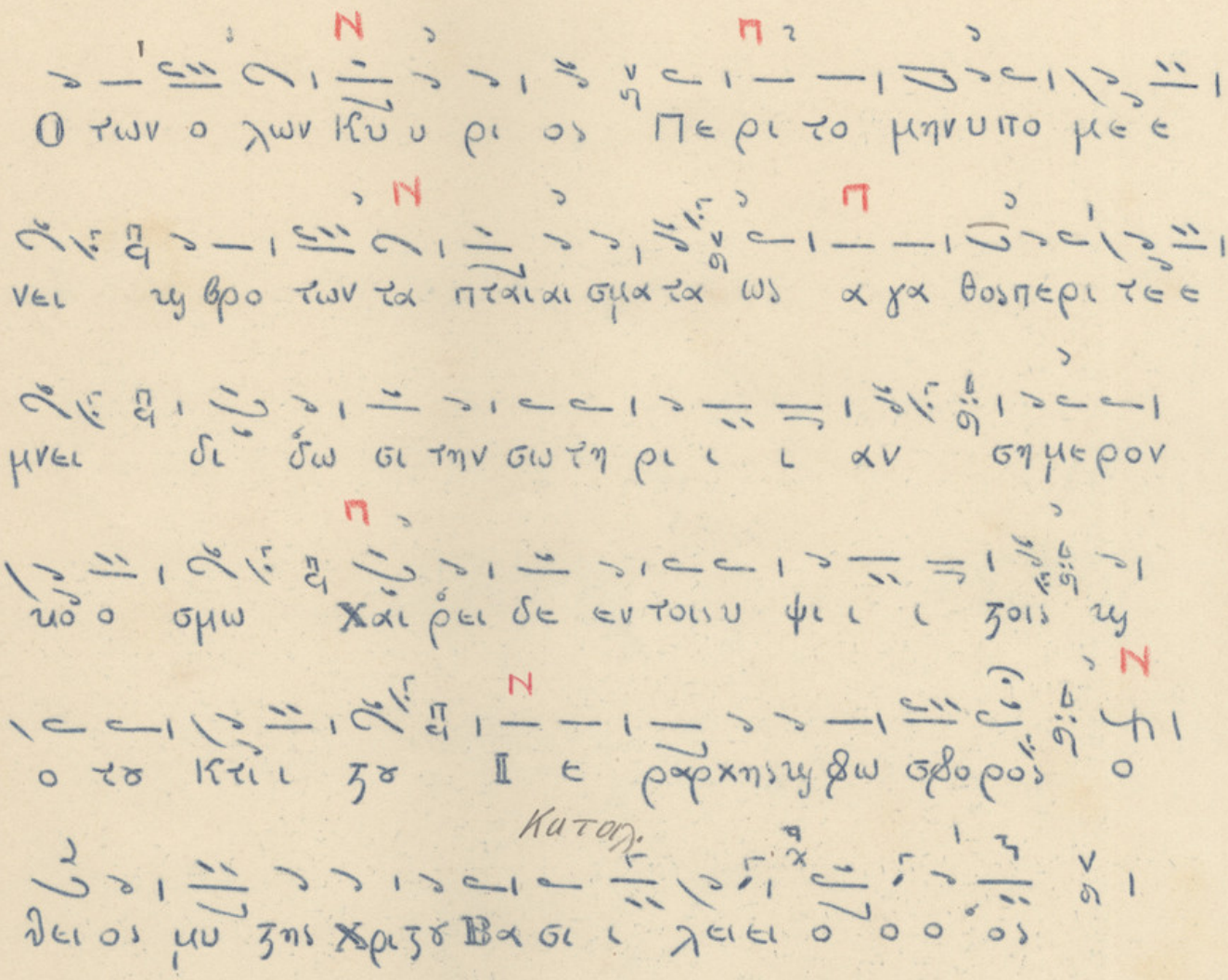

Κατανύξεως

Ὁ τῶν ὅλων Κύριος, περιτομὴν ὑπομένει, ὑμνοῦσι μέλη τὰ πτεροῦμενα, ὡς ἀγαθὸς περιτέμνει· δι' ὃν δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον κόσμῳ. Χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ ὁ τὸ Κτίσας, Ἱεράρχης καὶ θρόνος, ὁ θεῖος μύστης Χριστοῦ Βασιλεύει.

1950
31 Δεκεμβρίου

Τῇ Α' Ἰανουαρίου

Κοντάκιον αὐλόμελον

Ἦχος γ' Ἡ Παρθένος σήμερον

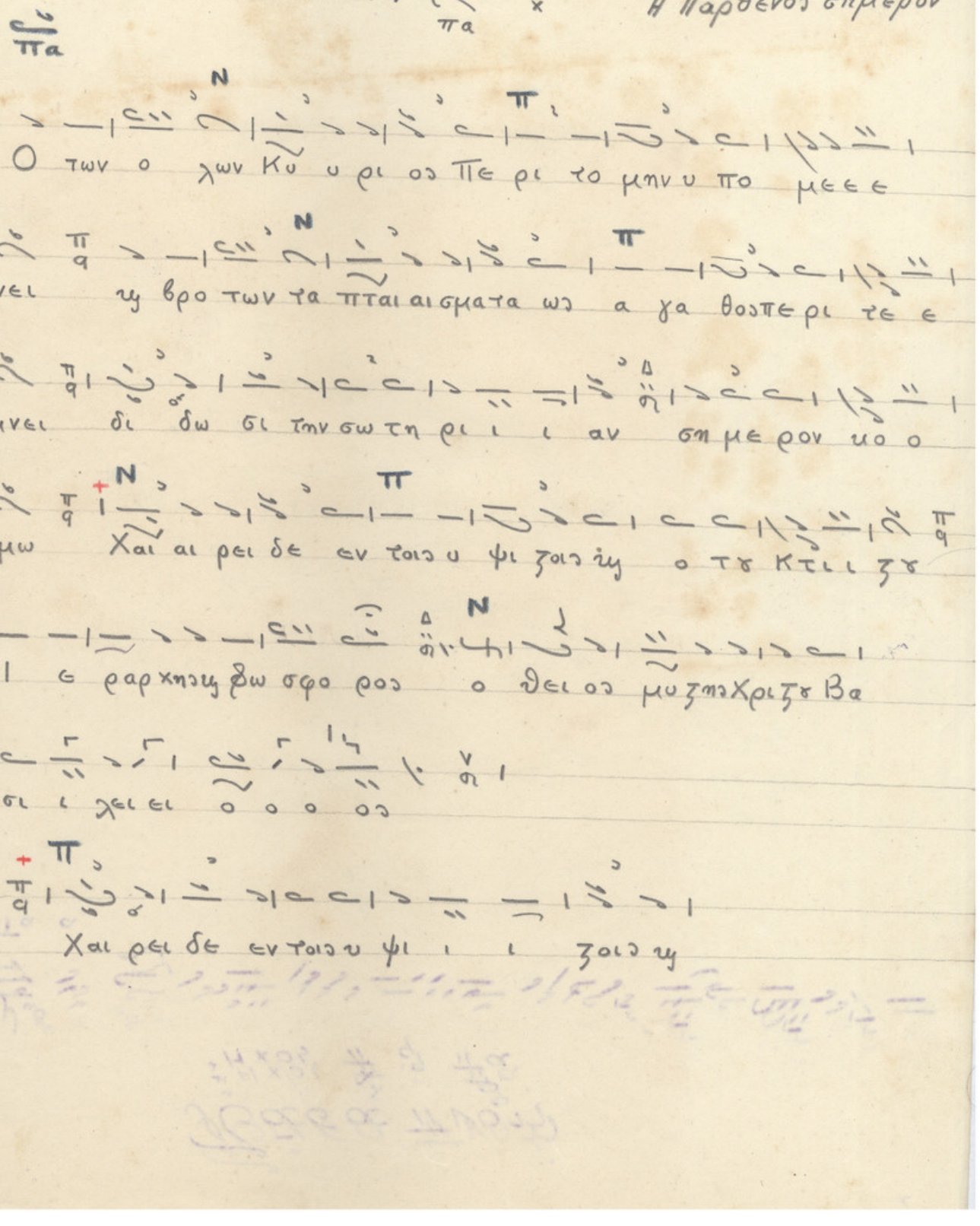

Τῇ Α' Ἰανουαρίου

Κοντάκιον αὐλόμελον

Ἦχος γ' Ἡ Παρθένος σήμερον

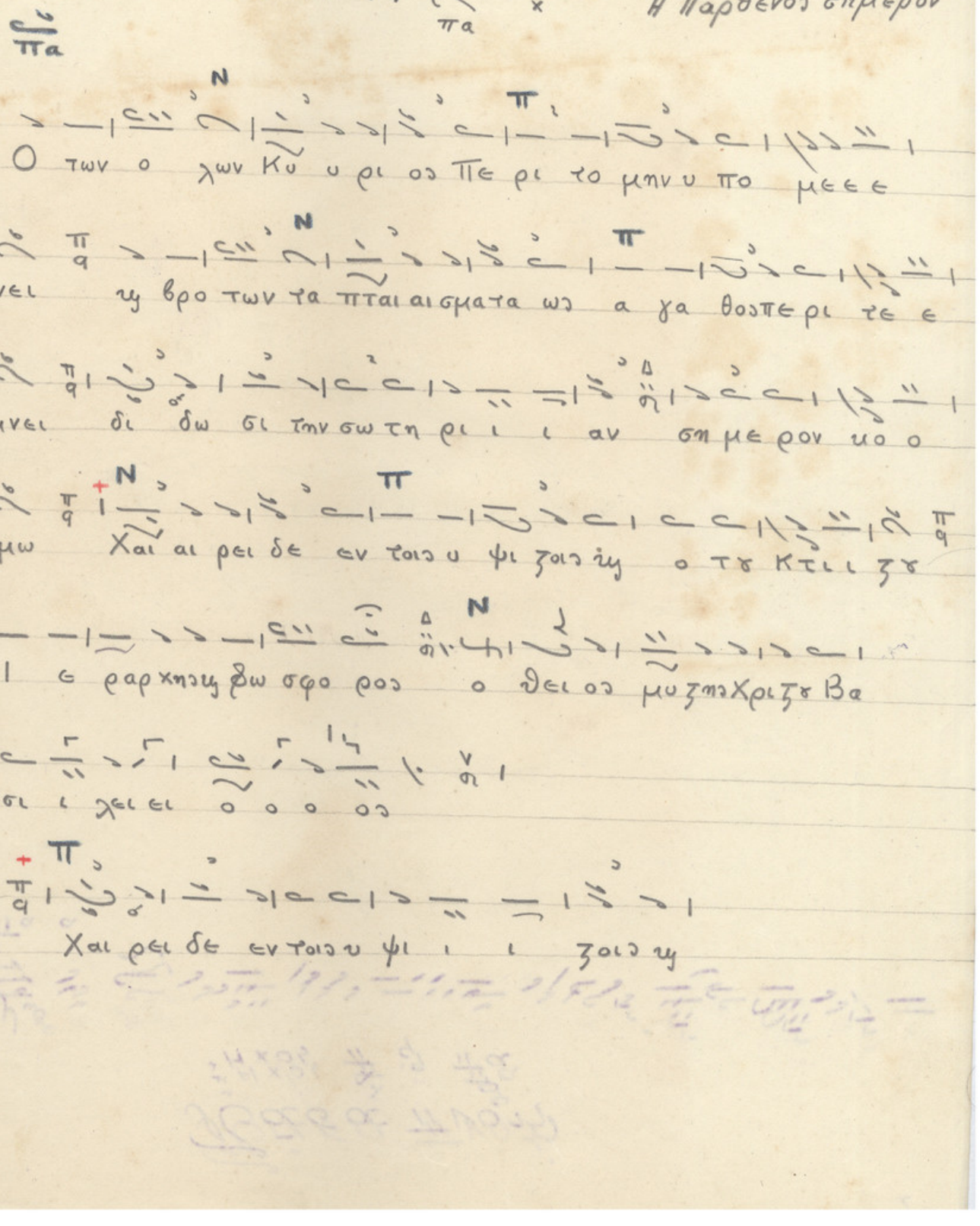

Τῇ Α^ῃ Ἰανουαρίου

Κοντάκιον αὐτόμελον

Ἦχος γ' πα ἡ Παρθένος σήμερον

πα

N π

Ο των ο λων Κυ υ ρι ος Πε ρι το μην υ πο μεε ε

N π

νει ϣ βρο των τα πται αι σματα ως α γα θος πε ρι τε ε

μνει δι δω σι την σω τη ρι ι ι αν σημε ρον κο ο

N π

σμω Χαι αι ρει δε εν τοις υ ψι ζοις ϣ ο τȣ Κτι ι ζȣ

N

ι ε ραρ χης ϣ δω σφο ρος ο θει ος μυ ζης Χρι ζȣ Βα

σι ι λει ει ο ο ο ος

π

Χαι ρει δε εν τοις υ ψι ι ι ζοις ϣ

Ἦχος

ὡσαῦτα

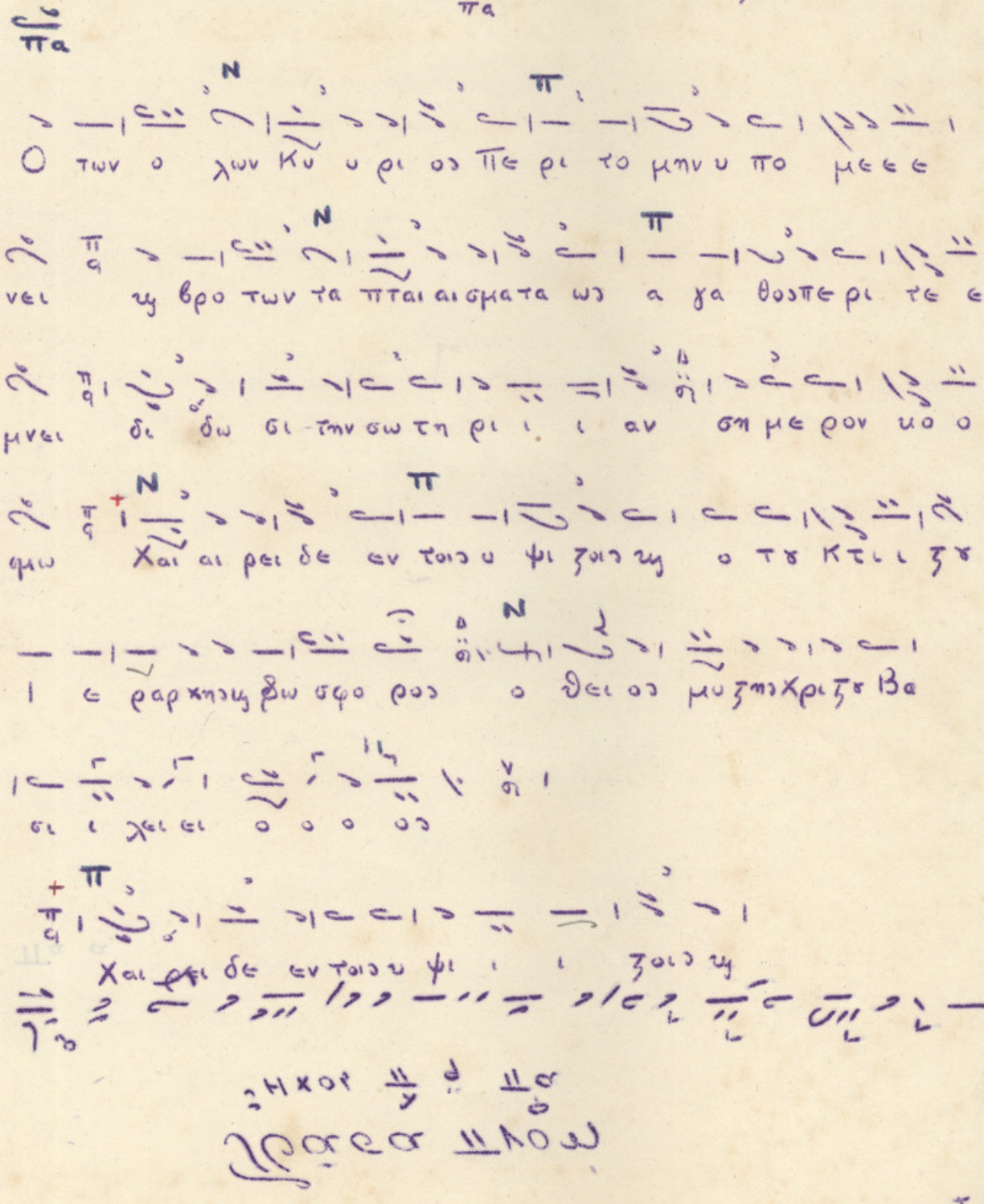

Τῇ Α^ῃ Ἰανουαρίου

Κοντάκιον αὐτόμελον

Ἦχος γ' πα ἡ Παρθένος σήμερον

πα

N π

Ο των ο λων Κυ υ ρι ος Πε ρι το μην υ πο μεε ε

N π

νει ϣ βρο των τα πται αι σματα ως α γα θος πε ρι τε ε

μνει δι δω σι την σω τη ρι ι ι αν σημε ρον κο ο

N π

σμω Χαι αι ρει δε εν τοις υ ψι ζοις ϣ ο τȣ Κτι ι ζȣ

N

ι ε ραρ χης ϣ δω σφο ρος ο θει ος μυ ζης Χρι ζȣ Βα

σι ι λει ει ο ο ο ος

π

Χαι ρει δε εν τοις υ ψι ι ι ζοις ϣ

Ἦχος

ὡσαῦτα

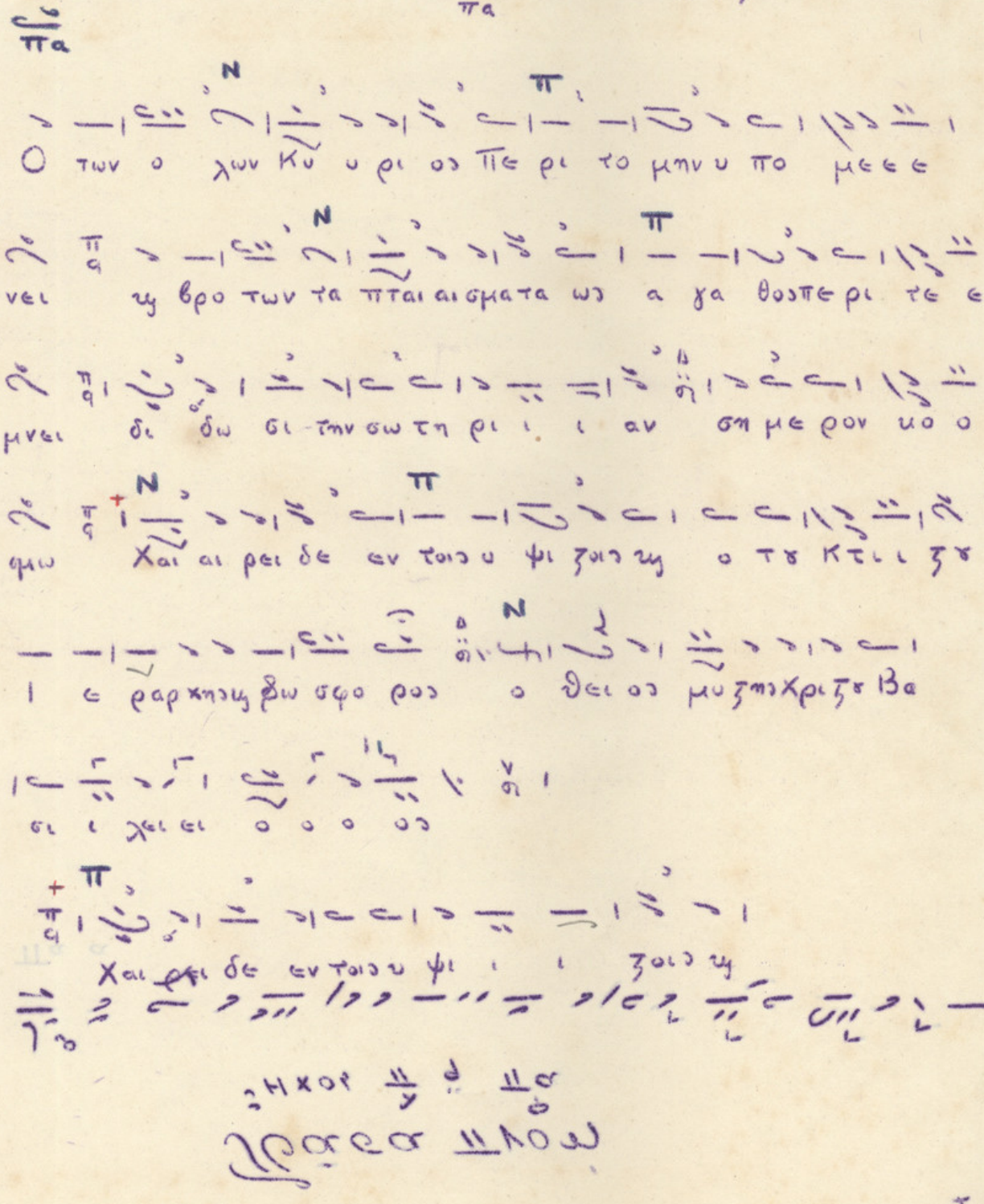

Πάσα πνοή

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

Πάσα πνοή

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

Τῇ Α΄ Ἰανουαρίου Ὠδὴ δ΄ Μεγαλυναρία Ἦχος β΄

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ὁ Εἱρμός.

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξαστράψαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ γαστρὸς παρθενικῆς, ἀφράστως σωματώσασα, εὐλογημένη Πάναγνε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τῇ ὀγδόῃ περιτομὴν λαβόντα.

Ὑπερβὰς τοὺς ὅρους Χριστός, τῆς ἀνθρωπίνης ὅλης φύσεως, ὑπερφυῶς ἐκ Παρθένου ἀποτίκτεται, καὶ τὸ γράμμα τὸ νομικόν, καθὼς διαπελεύεται, τὴν σάρκα περιτέμνεται, καὶ πληρωτὴς τοῦ Νόμου δείκνυται.

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις, Βασίλειον τὸν Μέγαν.

Τοῦ Ἁγίου.

π

Τοῦ Ἀρχιποίμενος ὡς πρόβατον, πιστὸν Χριστοῦ Βασίλειε, τοῖς ζωηφόροις ἴχνεσιν ἐπηκολούθησας· τῷ Τυράννῳ γὰρ τὴν σαυτοῦ, ψυχὴν πάτερ προδέδωκας, προκινδυνεύων ἀρίστα, τῆς Ἐκκλησίας παμμακάριστε.

π

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχή μου τῆς τρισυποστάτου, μὴ διαιρέτως, Θεότητος τὸ κράτος.

Τῆς τῶν Ἀποστόλων καθέδρας τῆς χορείας τε τῶν Ἀθλοφόρων, Χριστοῦ Πατριαρχῶν συμπνοὴς, καὶ τῶν Δι-

Τῇ Α΄ Ἰανουαρίου Ὠδὴ δ΄ Μεγαλυναρία Ἦχος β΄

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ὁ Εἱρμός.

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξαστράψαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ γαστρὸς παρθενικῆς, ἀφράστως σωματώσασα, εὐλογημένη Πάναγνε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τῇ ὀγδόῃ περιτομὴν λαβόντα.

Ὑπερβὰς τοὺς ὅρους Χριστός, τῆς ἀνθρωπίνης ὅλης φύσεως, ὑπερφυῶς ἐκ Παρθένου ἀποτίκτεται, καὶ τὸ γράμμα τὸ νομικόν, καθὼς διαπελεύεται, τὴν σάρκα περιτέμνεται, καὶ πληρωτὴς τοῦ Νόμου δείκνυται.

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις, Βασίλειον τὸν Μέγαν.

Τοῦ Ἁγίου.

π

Τοῦ Ἀρχιποίμενος ὡς πρόβατον, πιστὸν Χριστοῦ Βασίλειε, τοῖς ζωηφόροις ἴχνεσιν ἐπηκολούθησας· τῷ Τυράννῳ γὰρ τὴν σαυτοῦ, ψυχὴν πάτερ προδέδωκας, προκινδυνεύων ἀρίστα, τῆς Ἐκκλησίας παμμακάριστε.

π

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχή μου τῆς τρισυποστάτου, μὴ διαιρέτως, Θεότητος τὸ κράτος.

Τῆς τῶν Ἀποστόλων καθέδρας τῆς χορείας τε τῶν Ἀθλοφόρων, Χριστοῦ Πατριαρχῶν συμπνοὴς, καὶ τῶν Δι-

Δ 04.

Νικόλαος Τ. Βλαχόπουλος

1956.

5 Ιανουαρίου 1956

Νικόλαος Τ. Βλαχόπουλος

5 Ιανουαρίου 1956

Νικόλαος Τ. Βλαχόπουλος

Τῇ ϟ! Ἰανουαρίου εἰς τὸν Ἁγιασμόν

ΤΗΧΟΣ ΠΛ ΝΗ

Φω νη Κυυ ρι ι ι ου ε πι τωνυ δα α των βο

α λεεε εε γγγγγ σα Δε ευτεε λα βεε

τε ε πα α αν τεες πνεευμα σοο φι ι ι ας

Πνεεευμα συ νε ε σεεεε ως Πνευμα

φοοο βγ Θεε γ τγ ε πι φα νε ε εν το ος Χριι ι

ϛγ

Σημε ρον τωνυ δα τωνα γι α ζεται ηη φυ υυ

σις ϣ ρη γνυυ ται αι αι ο Ι ο ο ορ δα α α α νης ϣ

των ι δι ων ναα μα α α τω ων ε πε εχει τοο

1956

Τῇ ϟ! Ἰανουαρίου εἰς τὸν Ἁγιασμόν

ΤΗΧΟΣ ΠΛ ΝΗ

Φω νη Κυυ ρι ι ι ου ε πι τωνυ δα α των βο

α λεεε εε γγγγγ σα Δε ευτεε λα βεε

τε ε πα α αν τεες πνεευμα σοο φι ι ι ας

Πνεεευμα συ νε ε σεεεε ως Πνευμα

φοοο βγ Θεε γ τγ ε πι φα νε ε εν το ος Χριι ι

ϛγ

Σημε ρον τωνυ δα τωνα γι α ζεται ηη φυ υυ

σις ϣ ρη γνυυ ται αι αι ο Ι ο ο ορ δα α α α νης ϣ

των ι δι ων ναα μα α α τω ων ε πε εχει τοο

1956

ρε ε ε υ μ α α Δ ε σ π ο ο τ η ν ο ρ ω ω ω ν ρ υ π τ ο ο ο ο ο

μ ε ε ε ε ν ο ν

Ω ς α α ν θ ρ ω π ο ο ς ε ν π ο ο τ α α μ ω η η η η λ θ ε ς

Χ ρ ι ζ ε ε ε Β α α σ ι ι ι λ ε υ ϣ δ ϭ λ ι ι υ ο ν

Β α α π τ ι σ μ α λ α α β ε ι ν σ π ε ε υ δ ε ι ε ι ς α α γ α α θ ε

υ π ο τ ω ν τ ϭ ϭ Π ρ ο δ ρ ο ο ο μ ϭ ϭ χ ε ι ε ι ε ι ρ ω ν

Κατάληξιν ὁ Κ^ος Χορός δι α τ α ς α μ α ρ τ ι ι α ς η μ ω ν ϩ ι

λ α α α ν θ ρ ω ω ω ω π ε

Δόξα. Καὶ νῦν π Νη

Δ ο ο ξ α Π α α τ ρ ι ι ι ι υ α ι α ι υ ι υ ι ω ω ϣ α γ ι

ω ω Π ν ε ε ε ε ε υ μ α α α α τ ι

1956

καίων τρυφῆς, τῆς χορείας τε τῶν Προφητῶν, ἠξιώθης Βασίλειε· τῆς Θεοτόκου μύστης γάρ, καὶ τῆς Τριάδος λάτρις γέγονας.

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

π Καταβασία.

Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερμύσιμος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· οἶδας γὰρ τὸν πόθον σου, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, π σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

↱ Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ἦχος πλ. Ἀμήν.

↱

Φιλοσοφίας ἔρωτι, περιέτεμες Πάτερ, τὸ τῆς ψυχῆς σου πάχυμμα, καὶ τῷ κόσμῳ ἐδείχθης, ὡς ἥλιος τοῖς θαύμασι, καὶ πίστεως κατηύγασας, τὰς διανοίας Θεόφρον, τῆς Τριάδος ὁ λάτρις, ὦ Βασίλειε σοφὲ, καὶ μύστης τῆς Θεοτόκου.

Τῆς Ἑορτῆς, Ὅμοιον.

Τὴν σάρκα περιτέμνεται, ὁ τὸν Νόμον πληρώσας, ὡς βρέφος σήμερον, τῶν αἰώνων ὁ Κτίστης· καὶ σπάργανα εἱλίσσεται, ὡς βροτὸς ὢν γάλακτι, ἐντρέφεται ὁ τὰ πάντα, τῇ ἀπείρῳ ἰσχύϊ, ὡς Θεὸς διαιρατῶν, [καὶ τῇ ροπῇ διεξάγων.

Κατάληξιν ὁ Βος Χορός

ρε ε ε υ μ α α Δ ε σ π ο ο τ η ν ο ρ ω ω ω ν ρ υ π τ ο ο ο ο ο

μ ε ε ε ε ν ο ν

Ω ς α α ν θ ρ ω π ο ο ς ε ν π ο ο τ α α μ ω η η η η λ θ ε ς

Χ ρ ι ζ ε ε ε Β α α σ ι ι ι λ ε υ ϣ δ ϭ λ ι ι υ ο ν

Β α α π τ ι σ μ α λ α α β ε ι ν σ π ε ε υ δ ε ι ε ι ς α α γ α α θ ε

υ π ο τ ω ν τ ϭ ϭ Π ρ ο δ ρ ο ο ο μ ϭ ϭ χ ε ι ε ι ε ι ρ ω ν

Κατάληξιν ὁ Κ^ος Χορός δι α τ α ς α μ α ρ τ ι ι α ς η μ ω ν ϩ ι

λ α α α ν θ ρ ω ω ω ω π ε

Δόξα. Καὶ νῦν π Νη

Δ ο ο ξ α Π α α τ ρ ι ι ι ι υ α ι α ι υ ι υ ι ω ω ϣ α γ ι

ω ω Π ν ε ε ε ε ε υ μ α α α α τ ι

1956

Και νυ υν ϣ α α ει ϣ εις τϩς αι ω ω να ας

των αι αι ω ω ω ω ω νω ων Α αα μην

Προς την φω νην τϩ βοο ω ω ων τοος εν τη εε

ρη η η μω Ε τοι μαα σαα τε την οοδοο ο ον

τϩϩ Κυυ υ ρι ι ι ι ι ϩ η ηλθεες Κυυυ

ρι ι ε μορφηνδϩϩ ϩ ϩ λϩ λαα βων Βαα ιπτι σμα

αι αι των ο μη γνϩϩϩϩς α α αα μαρ τι ι

ι ι α αν ει ει δοο σα ααν σεε υ δαα

τα ηαι αι εε φο βη η η η η η θη σαν

ηπίως

Ζωηρά

συν τρο ο μος γε γο νεν οοο Προδροο μος

1956

Και νυ υν ϣ α α ει ϣ εις τϩς αι ω ω να ας

των αι αι ω ω ω ω ω νω ων Α αα μην

Προς την φω νην τϩ βοο ω ω ων τοος εν τη εε

ρη η η μω Ε τοι μαα σαα τε την οοδοο ο ον

τϩϩ Κυυ υ ρι ι ι ι ι ϩ η ηλθεες Κυυυ

ρι ι ε μορφηνδϩϩ ϩ ϩ λϩ λαα βων Βαα ιπτι σμα

αι αι των ο μη γνϩϩϩϩς α α αα μαρ τι ι

ι ι α αν ει ει δοο σα ααν σεε υ δαα

τα ηαι αι εε φο βη η η η η η θη σαν

ηπίως

Ζωηρά

συν τρο ο μος γε γο νεν οοο Προδροο μος

1956

ϣ ε ε βοο ο ο ο η σε ε ε λε ε ε ε

γω Πως φωω τι ι ι σει ο λυ υ υυ

χνος τοο Φως πως χει ρο θε ε τη η η σει οο

δυ υ υ λος τον Δε ε ε σποοοο ο την α

γι ι α α σον ε ε με ϣ τα υ υ δα ταα Σωω

τηρ ο αι αι αι αι ρω ων του υοοοο.

κατάλ.

σμυ τη ην α μα α αρ τι ι ι ι α α α αν

5 Ιανουαρίου 1956

Νικόλαος Τ. Βλαχόπουλος

ϣ ε ε βοο ο ο ο η σε ε ε λε ε ε ε

γω Πως φωω τι ι ι σει ο λυ υ υυ

χνος τοο Φως πως χει ρο θε ε τη η η σει οο

δυ υ υ λος τον Δε ε ε σποοοο ο την α

γι ι α α σον ε ε με ϣ τα υ υ δα ταα Σωω

τηρ ο αι αι αι αι ρω ων του υοοοο.

κατάλ.

σμυ τη ην α μα α αρ τι ι ι ι α α α αν

5 Ιανουαρίου 1956

Νικόλαος Τ. Βλαχόπουλος

Νικόλαος Τ. Βλαχόπουλος

1956

καίων τρυφῆς, τῆς χορείας τε τῶν Προφητῶν, ἠξιώθης Βασίλειε· τῆς Θεοτόκου μύστης γάρ, καὶ τῆς Τριάδος λάτρις γέγονας.

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

π Κατάβασία.

Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερμύσιμος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· οἶδας γὰρ τὸν πόθον σου, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, π σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

↱ Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ἦχος πλ. Ἀμήν.

↱

Φιλοσοφίας ἔρωτι, περιέτεμες Πάτερ, τὸ τῆς ψυχῆς σου πάχυμμα, καὶ τῷ κόσμῳ ἐδείχθης, ὡς ἥλιος τοῖς θαύμασι, καὶ πίστεως κατηύγασας, τὰς διανοίας Θεόφρον, τῆς Τριάδος ὁ λάτρις, ὦ Βασίλειε σοφὲ, καὶ μύστης τῆς Θεοτόκου.

Τῆς Ἑορτῆς, Ὅμοιον.

Τὴν σάρκα περιτέμνεται, ὁ τὸν Νόμον πληρώσας, ὡς βρέφος σήμερον, τῶν αἰώνων ὁ Κτίστης· καὶ σπάργανα εἱλίσσεται, ὡς βροτὸς ὢν γάλακτι, ἐντρέφεται ὁ τὰ πάντα, τῇ ἀπείρῳ ἰσχύϊ, ὡς Θεὸς διαιρατῶν, [καὶ τῇ ροπῇ διεξάγων.

Κατάληξιν ὁ Βος Χορός

Νικόλαος Τ. Βλαχόπουλος

1956

Τῇ η' Ἰανουαρίου εἰς τὸν Ἁγιασμόν

ΗΧΟΣ πλ. δ'

1956

Τῇ η' Ἰανουαρίου εἰς τὸν Ἁγιασμόν

ΗΧΟΣ πλ. δ'

1956

CTOL

CTOL

1956

Δόξα. Καὶ νῦν

1956

Δόξα. Καὶ νῦν

CT^{ou}

CT^{ov}

Και νυ υν ϣ α α ει ϣ εις τϭς αι ω ω να ας

των αι αι ω ω ω ω ω νω ων Α αα μην

Προς την φω νην τϭ βοο ω ω ων τοος εν τη εε

ρη η η μω Ε τοι μαα σαα τε την οοδοο ο ον

τϭϭ Κυυ υ ρι ι ι ι ι ϭ η ηλθεες Κυυυ

ρι ι ε μυρφηνδϭϭ ϭ ϭ λϭ λαα βων Βαα πτι σμα

αι αι των ο μη γνϭϭϭϭς α α αα μαρ τι ι

ι ι α αν ει ει δοο σα ααν σεε υ δαα

ἠπίως

τα ιαι αι ε ε φο βη η η η η η θη σαν

Ζωηρά

συν τρο ο μος γε γο νεν οοο Προδροο μος

1956

Και νυ υν ϣ α α ει ϣ εις τϭς αι ω ω να ας

των αι αι ω ω ω ω ω νω ων Α αα μην

Προς την φω νην τϭ βοο ω ω ων τοος εν τη εε

ρη η η μω Ε τοι μαα σαα τε την οοδοο ο ον

τϭϭ Κυυ υ ρι ι ι ι ι ϭ η ηλθεες Κυυυ

ρι ι ε μυρφηνδϭϭ ϭ ϭ λϭ λαα βων Βαα πτι σμα

αι αι των ο μη γνϭϭϭϭς α α αα μαρ τι ι

ι ι α αν ει ει δοο σα ααν σεε υ δαα

ἠπίως

τα ιαι αι ε ε φο βη η η η η η θη σαν

Ζωηρά

συν τρο ο μος γε γο νεν οοο Προδροο μος

1956

CTov

CTov

Κατάλι

5 Ἰανουαρίου 1956

Νικόλαος Τ. Βλαχόπουλος

Κατάλι

5 Ἰανουαρίου 1956

Νικόλαος Τ. Βλαχόπουλος

στ'

Νικόλαος Τ. Βλαχόπουλος

1956

στ'

Νικόλαος Τ. Βλαχόπουλος

1956

Νά τό γράψω

«Καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ».
(Β' Κορινθ. 7,1)

«Ὑμεῖς ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος».
(Β' Κορινθ. 6,16)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΙΑΣΙΟΥ 1 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ) ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Β' | ΑΘΗΝΑΙ 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1954 | ΑΡΙΘ. 41 (76)

Ο ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ

Ἀναγνώσατε: Λουκ. 7,11-16

Μὲ μίαν φωνὴν «ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν», κατὰ τὴν σύντομον, ἀλλὰ τόσον παραστατικὴν διήγησιν τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου. Καὶ ἡ χαρὰ διεδέχθη τὸ πένθος, τὰ δάκρυα καὶ τοὺς ὀδυρμοὺς τῆς δυστυχισμένης χήρας. Τὸ μονάκριβο ἀγόρι της, ποὺ τὸ συνώδευε ἄφωνον εἰς τὸν τάφον, τώρα, ζωντανὸς καὶ ὑγιέστατος, ὁμιλεῖ· καὶ ἐκείνη ἀκούει μὲ καμάρι τὴν λαλιάν του!

Δίκαιον, λοιπόν, εἶχεν ὁ περαστικὸς Ραββί, ποὺ ὅταν τὴν εἶδε νὰ σέρνεται μισολιπόθυμη πίσω ἀπὸ τὸ νεκροκρέββατο τοῦ παιδιοῦ της, τὴν ἐπλησίασε μὲ τόσην καλωσύνην καὶ τῆς εἶπε: «Μὴ κλαῖε»! Καὶ ὅμως τῆς εἶχε φανῇ παράξενη τότε αὐτὴ ἡ προτροπή· πῶς ἠμποροῦσε νὰ μὴ κλαίῃ τὴν χαμένην ἐλπίδα τῶν μαύρων γηρατειῶν της μιὰ χαροκαμμένη χήρα, ποὺ συνώδευε εἰς τὸν τάφον τὸ μονάκριβό της παιδί;... Μά, ποῦ νὰ ξεύρῃ,—ἡ δυστυχισμένη!—ποῖος ἦτο Ἐκεῖνος, ποὺ τῆς ὡμίλησε μ' αὐτὴν τὴν γλῶσσαν!

Τώρα, γονατιστὴ εἰς τὰ πόδια Του, τὰ βρέχει μὲ δάκρυα χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης, ποὺ ἦλθαν εἰς τὴν θέσιν τῶν δακρύων τοῦ πένθους καὶ τοῦ πόνου. Δὲν εἶναι, λοιπόν, ἕνας ὁποιοσδήποτε περαστικὸς ραββί, ποὺ ἁπλῶς τὴν ἐλυπήθηκε, ἢ καὶ ἀπὸ ὑποχρέωσιν, ἠθέλησε τόσον ἀδέξια νὰ τὴν παρηγορήσῃ, μὲ τὴν εὔκολην σύστασιν νὰ μὴ κλαίῃ!... Εἶναι ὁ Κύριος τοῦ θανάτου καὶ τῆς ζωῆς, λοιπόν, ὁ πτωχὸς ἐκεῖνος περαστικὸς Ραββί, ἀφ' οὗ μ' ἕνα Του λόγον «ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν»!

Καὶ ὅλοι, ὅσοι συνώδευαν μὲ θλῖψιν τὸν νεκρὸν νέον εἰς τὸν τάφον, τώρα τὸν συνοδεύουν ἀντιθέτως, μὲ χαρὰν εἰς τὴν ἐπιστροφήν του εἰς τὸ σπίτι του, ἀναστημένον, καὶ δοξάζουν τὸν Θεόν, «ὅτι ἐπεσκέψατο τὸν λαὸν Αὐτοῦ».

*

Αἴ! Αὐτὸς ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου εἶναι ὁ Ἀρχηγός μας, ἀδελφοί· καὶ εἰς τὴν παντοδύναμον ἐξουσίαν Του ἐὰν ἀναθέσωμεν τὴν ζωήν μας, τίποτε δὲν ἠμπορεῖ νὰ μᾶς φοβίσῃ. Εἰς τὸν στρατὸν Του ἀνήκομεν ὅλοι, ὅσοι συγκρο-

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
Κάθισμα. Ἦχος Πλ. Δ'.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, καὶ Ἄγγελος φωτὸς ταῖς Γυναιξὶν ἐβόα: Παύσασθε τῶν δακρύων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε· κράξατε ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι, ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Νά τό γράψω

«Καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ».
(Β' Κορινθ. 7,1)

«Ὑμεῖς ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος».
(Β' Κορινθ. 6,16)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΙΑΣΙΟΥ 1 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ) ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Β' | ΑΘΗΝΑΙ 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1954 | ΑΡΙΘ. 41 (76)

Ο ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ

Ἀναγνώσατε: Λουκ. 7,11-16

Μὲ μίαν φωνὴν «ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν», κατὰ τὴν σύντομον, ἀλλὰ τόσον παραστατικὴν διήγησιν τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου. Καὶ ἡ χαρὰ διεδέχθη τὸ πένθος, τὰ δάκρυα καὶ τοὺς ὀδυρμοὺς τῆς δυστυχισμένης χήρας. Τὸ μονάκριβο ἀγόρι της, ποὺ τὸ συνώδευε ἄφωνον εἰς τὸν τάφον, τώρα, ζωντανὸς καὶ ὑγιέστατος, ὁμιλεῖ· καὶ ἐκείνη ἀκούει μὲ καμάρι τὴν λαλιάν του!

Δίκαιον, λοιπόν, εἶχεν ὁ περαστικὸς Ραββί, ποὺ ὅταν τὴν εἶδε νὰ σέρνεται μισολιπόθυμη πίσω ἀπὸ τὸ νεκροκρέββατο τοῦ παιδιοῦ της, τὴν ἐπλησίασε μὲ τόσην καλωσύνην καὶ τῆς εἶπε: «Μὴ κλαῖε»! Καὶ ὅμως τῆς εἶχε φανῇ παράξενη τότε αὐτὴ ἡ προτροπή· πῶς ἠμποροῦσε νὰ μὴ κλαίῃ τὴν χαμένην ἐλπίδα τῶν μαύρων γηρατειῶν της μιὰ χαροκαμμένη χήρα, ποὺ συνώδευε εἰς τὸν τάφον τὸ μονάκριβό της παιδί;... Μά, ποῦ νὰ ξεύρῃ,—ἡ δυστυχισμένη!—ποῖος ἦτο Ἐκεῖνος, ποὺ τῆς ὡμίλησε μ' αὐτὴν τὴν γλῶσσαν!

Τώρα, γονατιστὴ εἰς τὰ πόδια Του, τὰ βρέχει μὲ δάκρυα χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης, ποὺ ἦλθαν εἰς τὴν θέσιν τῶν δακρύων τοῦ πένθους καὶ τοῦ πόνου. Δὲν εἶναι, λοιπόν, ἕνας ὁποιοσδήποτε περαστικὸς ραββί, ποὺ ἁπλῶς τὴν ἐλυπήθηκε, ἢ καὶ ἀπὸ ὑποχρέωσιν, ἠθέλησε τόσον ἀδέξια νὰ τὴν παρηγορήσῃ, μὲ τὴν εὔκολην σύστασιν νὰ μὴ κλαίῃ!... Εἶναι ὁ Κύριος τοῦ θανάτου καὶ τῆς ζωῆς, λοιπόν, ὁ πτωχὸς ἐκεῖνος περαστικὸς Ραββί, ἀφ' οὗ μ' ἕνα Του λόγον «ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν»!

Καὶ ὅλοι, ὅσοι συνώδευαν μὲ θλῖψιν τὸν νεκρὸν νέον εἰς τὸν τάφον, τώρα τὸν συνοδεύουν ἀντιθέτως, μὲ χαρὰν εἰς τὴν ἐπιστροφήν του εἰς τὸ σπίτι του, ἀναστημένον, καὶ δοξάζουν τὸν Θεόν, «ὅτι ἐπεσκέψατο τὸν λαὸν Αὐτοῦ».

*

Αἴ! Αὐτὸς ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου εἶναι ὁ Ἀρχηγός μας, ἀδελφοί· καὶ εἰς τὴν παντοδύναμον ἐξουσίαν Του ἐὰν ἀναθέσωμεν τὴν ζωήν μας, τίποτε δὲν ἠμπορεῖ νὰ μᾶς φοβίσῃ. Εἰς τὸν στρατὸν Του ἀνήκομεν ὅλοι, ὅσοι συγκρο-

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
Κάθισμα. Ἦχος Πλ. Δ'.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, καὶ Ἄγγελος φωτὸς ταῖς Γυναιξὶν ἐβόα: Παύσασθε τῶν δακρύων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε· κράξατε ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι, ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

τοῦμεν ἐπὶ τῆς γῆς τὴν Ἐκκλησίαν Του. καὶ διὰ τὴν Βασιλείαν Του προοριζόμεθα ὅλοι, ὅσοι μὲ τὸ ἅγιον Βάπτισμα ἔχομεν γίνει «κληρονόμοι Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ». Συμμέτοχοι δὲ τῆς παντοδυναμίας Του γινόμεθα, ὅταν εἰλικρινῶς καὶ ἀδιστάκτως πιστεύωμεν· καὶ τίποτε δὲν εἶναι ἀδύνατον τότε δι' ἐκείνους, ποὺ γνωρίζουν τί θέλουν καὶ τί ζητοῦν. Μήτε τὰ λυπηρὰ τοῦ κόσμου εἶναι ἀρκετὰ νὰ μᾶς ἀποθαρρύνουν, μῆτε ὁ θάνατος εἶναι ἱκανὸς νὰ μᾶς τρομοκρατήσῃ, ὅταν ἔχωμεν μαζί μας Ἐκεῖνον, εἰς τὸν Ὁποῖον τὰ πάντα ὑποτάσσονται καὶ ὁ Ὁποῖος ἐξεμηδένισε καὶ τὴν δύναμιν τοῦ θανάτου.

Ἀλλὰ συμβαίνει κάποτε νὰ τὸ λησμονοῦμεν αὐτό. Καὶ δι' αὐτὸ ἡ ζωή μας εἶναι γεμάτη ἀπὸ θλῖψιν ακὶ ἀγωνίαν. Ἂν εἰς κάθε περίστασιν, πού μας φέρνει θλῖψιν καὶ δάκρυα, θέλομεν ν' ἀκούωμεν τὴν φωνήν Του, θὰ Τὸν ἀκούωμεν πάντοτε νὰ λέγῃ εἰς τὸν καθένα μας: «Μὴ κλαῖε». Διότι Ἐκεῖνος ἔχει διὰ κάθε πληγὴν τὸ βάλσαμον καὶ γνωρίζει, ὕστερα ἀπὸ κάθε ταραχὴν καὶ κάθε θλῖψιν, νὰ χαρίζῃ τὴν γαλήνην καὶ τὴν χαράν. Ἀφ' οὗ καὶ ὁ θάνατος ἀκόμη δὲν εἶναι διὰ τοὺς πιστούς Του, παρὰ ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν ἀθανασίαν καὶ τὴν αἰωνιότητα.

Ἂς μὴ χάνωμεν λοιπὸν τὸ θάρρος καὶ τὴν αἰσιοδοξίαν μας, ὅσοι πιστεύομεν εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐνώπιον τοῦ Ὁποίου «πᾶν γόνυ κάμψει ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων».

ΕΝ ΗΜΕΡΑΙΣ ΣΤΕΡΗΣΕΩΝ

(Ἐξόδ. 16,1-35)

Κατὰ τὴν πορείαν τῶν Ἰσραηλιτῶν διὰ μέσου τῆς ἐρήμου ἔλειψαν, φυσικά, αἱ τροφαὶ καὶ δὲν ἦτο πλέον δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ μήτε τὸ ἀπαραίτητον διὰ τὴν ζωήν των ψωμί. Εἶχαν μόλις περάσει περίπου 40 ἡμέραι, ἀφ' ὅτου ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἀκόμη εὑρίσκοντο εἰς τὴν ἔρημον Σίν, μεταξὺ Αἰλεὶμ καὶ Σινά. Τί θὰ ἐγίνετο ὅλος αὐτὸς ὁ λαός, χωρὶς τροφήν, καὶ πῶς θὰ ἐξηκολούθει τὴν πορείαν του, ἐξηντλημένος ἀπὸ τὴν πεῖναν; Ἔτσι θὰ ἐσκέπτετο ὁποιοσδήποτε ἄνθρωπος μὲ κοσμικὸν φρόνημα, ποὺ δὲν θὰ εἶχε πεῖραν τῆς ὑψίστης δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

Ἀλλ' ὁ Μωϋσῆς δὲν ἀνησύχησε διόλου διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν τροφῶν· ἤξευρεν ἐκεῖνος, ὅτι ὁ Θεὸς ποὺ τὸν εἶχε στείλει διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν λαόν του, τοῦ εἶχεν ὑποσχεθῆ, ὅτι θὰ εἶναι μαζί του διὰ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ δύσκολον καὶ βαρὺ αὐτὸ ἔργον· ἐγνώριζε τί ἔκαμεν εἰς τὴν Αἴγυπτον ὁ Θεός, διὰ νὰ ἀναγκάσῃ τὸν Φαραὼ νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς Ἰσραηλίτας· ἐγνώριζε τί ἔκαμεν ὁ Θεός, πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν, χάριν τοῦ λαοῦ Του εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, καὶ ἦτο βέβαιος, ὅτι καὶ τώρα Ἐκεῖνος θὰ εὕρισκε τὸ μέσον τῆς σωτηρίας ἀπὸ τὸν νέον κίνδυνον, ποὺ ἤρχισε ν' ἀπειλῇ τὸν λαόν, ποὺ διεσώθη μὲ τόσον θαυμαστὸν τρόπον ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Αἰγυπτίων. Ἔτσι ἐσκέπτετο ὁ Μωϋσῆς καὶ δὲν ἀνησύχησε διὰ τὸν κίνδυνον τῆς πείνης.

Ἀλλὰ ὁ λαός, εἶναι συνήθως ἄστατος καὶ ἀπαιτητικός, κάποτε δὲ καὶ ἐπιπόλαιος καὶ βιαστικός, εὔκολα λησμονεῖ τὰ καλὰ καὶ παραγνωρίζει τοὺς εὐεργέτας του, καὶ παρασύρεται εὔκολα ἀπὸ τοὺς ἐπικινδύνους δημαγωγούς. Καὶ ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς εἰς τὴν περίστασιν ἐκείνην δὲν ὑπῆρξε διαφορετικὸς καὶ δι' αὐτὸ τὴν ἀταραξίαν τοῦ ἀρχηγοῦ του τὴν ἐθεώρησεν ὡς ἀδιαφορίαν. Ἐλησμόνησεν ἀμέσως τὰς εὐεργεσίας, ἐλησμόνησε τὸ θαυμάσιον γεγονὸς τῆς ἀπελευθερώσεώς του, τὸ ὁποῖον ἔψαλε πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν μὲ τόσον ἐνθουσιασμόν, καὶ ἤρχισε νὰ γογγύζῃ ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Ἀαρών.

τοῦμεν ἐπὶ τῆς γῆς τὴν Ἐκκλησίαν Του. καὶ διὰ τὴν Βασιλείαν Του προοριζόμεθα ὅλοι, ὅσοι μὲ τὸ ἅγιον Βάπτισμα ἔχομεν γίνει «κληρονόμοι Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ». Συμμέτοχοι δὲ τῆς παντοδυναμίας Του γινόμεθα, ὅταν εἰλικρινῶς καὶ ἀδιστάκτως πιστεύωμεν· καὶ τίποτε δὲν εἶναι ἀδύνατον τότε δι' ἐκείνους, ποὺ γνωρίζουν τί θέλουν καὶ τί ζητοῦν. Μήτε τὰ λυπηρὰ τοῦ κόσμου εἶναι ἀρκετὰ νὰ μᾶς ἀποθαρρύνουν, μῆτε ὁ θάνατος εἶναι ἱκανὸς νὰ μᾶς τρομοκρατήσῃ, ὅταν ἔχωμεν μαζί μας Ἐκεῖνον, εἰς τὸν Ὁποῖον τὰ πάντα ὑποτάσσονται καὶ ὁ Ὁποῖος ἐξεμηδένισε καὶ τὴν δύναμιν τοῦ θανάτου.

Ἀλλὰ συμβαίνει κάποτε νὰ τὸ λησμονοῦμεν αὐτό. Καὶ δι' αὐτὸ ἡ ζωή μας εἶναι γεμάτη ἀπὸ θλῖψιν ακὶ ἀγωνίαν. Ἂν εἰς κάθε περίστασιν, πού μας φέρνει θλῖψιν καὶ δάκρυα, θέλομεν ν' ἀκούωμεν τὴν φωνήν Του, θὰ Τὸν ἀκούωμεν πάντοτε νὰ λέγῃ εἰς τὸν καθένα μας: «Μὴ κλαῖε». Διότι Ἐκεῖνος ἔχει διὰ κάθε πληγὴν τὸ βάλσαμον καὶ γνωρίζει, ὕστερα ἀπὸ κάθε ταραχὴν καὶ κάθε θλῖψιν, νὰ χαρίζῃ τὴν γαλήνην καὶ τὴν χαράν. Ἀφ' οὗ καὶ ὁ θάνατος ἀκόμη δὲν εἶναι διὰ τοὺς πιστούς Του, παρὰ ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν ἀθανασίαν καὶ τὴν αἰωνιότητα.

Ἂς μὴ χάνωμεν λοιπὸν τὸ θάρρος καὶ τὴν αἰσιοδοξίαν μας, ὅσοι πιστεύομεν εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐνώπιον τοῦ Ὁποίου «πᾶν γόνυ κάμψει ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων».

ΕΝ ΗΜΕΡΑΙΣ ΣΤΕΡΗΣΕΩΝ

(Ἐξόδ. 16,1-35)

Κατὰ τὴν πορείαν τῶν Ἰσραηλιτῶν διὰ μέσου τῆς ἐρήμου ἔλειψαν, φυσικά, αἱ τροφαὶ καὶ δὲν ἦτο πλέον δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ μήτε τὸ ἀπαραίτητον διὰ τὴν ζωήν των ψωμί. Εἶχαν μόλις περάσει περίπου 40 ἡμέραι, ἀφ' ὅτου ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἀκόμη εὑρίσκοντο εἰς τὴν ἔρημον Σίν, μεταξὺ Αἰλεὶμ καὶ Σινά. Τί θὰ ἐγίνετο ὅλος αὐτὸς ὁ λαός, χωρὶς τροφήν, καὶ πῶς θὰ ἐξηκολούθει τὴν πορείαν του, ἐξηντλημένος ἀπὸ τὴν πεῖναν; Ἔτσι θὰ ἐσκέπτετο ὁποιοσδήποτε ἄνθρωπος μὲ κοσμικὸν φρόνημα, ποὺ δὲν θὰ εἶχε πεῖραν τῆς ὑψίστης δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

Ἀλλ' ὁ Μωϋσῆς δὲν ἀνησύχησε διόλου διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν τροφῶν· ἤξευρεν ἐκεῖνος, ὅτι ὁ Θεὸς ποὺ τὸν εἶχε στείλει διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν λαόν του, τοῦ εἶχεν ὑποσχεθῆ, ὅτι θὰ εἶναι μαζί του διὰ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ δύσκολον καὶ βαρὺ αὐτὸ ἔργον· ἐγνώριζε τί ἔκαμεν εἰς τὴν Αἴγυπτον ὁ Θεός, διὰ νὰ ἀναγκάσῃ τὸν Φαραὼ νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς Ἰσραηλίτας· ἐγνώριζε τί ἔκαμεν ὁ Θεός, πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν, χάριν τοῦ λαοῦ Του εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, καὶ ἦτο βέβαιος, ὅτι καὶ τώρα Ἐκεῖνος θὰ εὕρισκε τὸ μέσον τῆς σωτηρίας ἀπὸ τὸν νέον κίνδυνον, ποὺ ἤρχισε ν' ἀπειλῇ τὸν λαόν, ποὺ διεσώθη μὲ τόσον θαυμαστὸν τρόπον ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Αἰγυπτίων. Ἔτσι ἐσκέπτετο ὁ Μωϋσῆς καὶ δὲν ἀνησύχησε διὰ τὸν κίνδυνον τῆς πείνης.

Ἀλλὰ ὁ λαός, εἶναι συνήθως ἄστατος καὶ ἀπαιτητικός, κάποτε δὲ καὶ ἐπιπόλαιος καὶ βιαστικός, εὔκολα λησμονεῖ τὰ καλὰ καὶ παραγνωρίζει τοὺς εὐεργέτας του, καὶ παρασύρεται εὔκολα ἀπὸ τοὺς ἐπικινδύνους δημαγωγούς. Καὶ ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς εἰς τὴν περίστασιν ἐκείνην δὲν ὑπῆρξε διαφορετικὸς καὶ δι' αὐτὸ τὴν ἀταραξίαν τοῦ ἀρχηγοῦ του τὴν ἐθεώρησεν ὡς ἀδιαφορίαν. Ἐλησμόνησεν ἀμέσως τὰς εὐεργεσίας, ἐλησμόνησε τὸ θαυμάσιον γεγονὸς τῆς ἀπελευθερώσεώς του, τὸ ὁποῖον ἔψαλε πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν μὲ τόσον ἐνθουσιασμόν, καὶ ἤρχισε νὰ γογγύζῃ ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Ἀαρών.

Τῇ ΚΓ Ἰανουαρίου

Μετὰ τὸν Ἁγιασμόν

Τροπάριον τῆς Ηης Ὠδῆς Ἦχος γ΄ ⇒ Πα

Πρι α δος ἡ ἡ βα πτι σις ἐν Ι ορ δά
νη ἡ ἡ γα ρ ἐ γε νε το ἐν αὐ τῇ ἡ ἡ γα ρ πε ρι θε
ος ἡ ἡ

Τῇ ΚΓ Ἰανουαρίου

Μετὰ τὸν Ἁγιασμόν

Τροπάριον τῆς Ηης Ὠδῆς Ἦχος γ΄ ⇒ Πα

Πρι α δος ἡ ἡ βα πτι σις ἐν Ι ορ δά
νη ἡ ἡ γα ρ ἐ γε νε το ἐν αὐ τῇ ἡ ἡ γα ρ πε ρι θε
ος ἡ ἡ

Α^ον

Νικόλαος Τ. Βλαχόπουλος

1956

Α^ον

Νικόλαος Τ. Βλαχόπουλος

1956

Τῇ ΚΓ Ἰανουαρίου

Μετὰ τὸν Ἁγιασμόν

Τροπάριον τῆς Η^ης Ὠδῆς. Ἦχος β'. Πα

Τρι α δος η η θα νε ρω σι ις ἐν Ἰορ δα νῳ

Προ σκυ νοῦ μεν γὰρ σου τὴν μί αν θε ό τη τα

Πα τρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Ἁγί ου Πνεύ μα τος

Ὅτι ἐν τῷ σῷ φω τὶ φω τι σθή σο μεν

Ὁ Πα τὴρ ἐ φά νη ἐν σοὶ γὰρ τῷ Υἱῷ

Ἐν Πνεύ μα τι τὸ φῶς τὸ ἀ λη θι νὸν

Ὃν τρό πον ἐ δί δα ξε τὸν κό σμον ὅλον

Ὁ Θε ὸς ὁ ἐ πι φα νὴς καὶ ἀ νε κλά λη τος

Ἀ λη θῶς ὁ Χρι στὸς ἐ φά νη ἐν τῷ κό σμῳ

Ὁ τὸν Ἀ δὰμ πλά σας καὶ ἀ να πλά σας

Ὁ τὸν Ἰω ὰν βα πτί σας ἐν τῷ Ἰορ δά νῃ

Ὁ τὸν Ἀ δὰμ ἐ λε ή σας καὶ ἐ λε ή σαι θέ λων

Ὁ τὸν Ἰω ὰν ἁ γι ά σας καὶ ἁ γι ά σαι θέ λων

Ὁ τὸν Ἀ δὰμ ἀ να κα λού με νος καὶ ἀ να κα λού με νος

Ὁ τὸν Ἰω ὰν μαρ τυ ρή σας καὶ μαρ τυ ρή σαι θέ λων

Ὁ τὸν Ἀ δὰμ ἐ πι σκε ψά με νος καὶ ἐ πι σκε ψά με νος

Ὁ τὸν Ἰω ὰν ἐ πι σκε ψά με νος καὶ ἐ πι σκε ψά με νος

Ὁ τὸν Ἀ δὰμ ἐ λυ τρώ σας καὶ ἐ λυ τρώ σαι θέ λων

Ὁ τὸν Ἰω ὰν ἐ λυ τρώ σας καὶ ἐ λυ τρώ σαι θέ λων

Τῇ Α' Ἰανουαρίου Ὠδὴ δ' Μεγαλυναρία Ἦχος β'

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ὁ Εἱρμός.

π

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξαστράψαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ παστάδος παρθενικῆς, ἀφράστως σωματώσασα, εὐλογημένη Πάναγνε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τῇ ὀγδόῃ περιτομὴν λαβόντα.

π

Ὑπερβὰς τοὺς ὅρους στοιχείων, τῆς ἀνθρωπίνης ὅλης φύσεως, ὑπερφυῶς ἐκ Παρθένου ἀποτίκτεται, καὶ τὸ γράμμα τὸ νομικὸν, καθὼς διαμελεύεται, τὴν σάρκα περιτέμνεται, καὶ πληρωτὴς τοῦ Νόμου δείκνυται.

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις, Βασίλειον τὸν Μέγαν.

Τοῦ Ἁγίου.

π

Τοῦ Ἀρχιποίμενος ὡς πρόβατον, πιστὸν Χριστοῦ Βασίλειε, τοῖς ζωηφόροις ἴχνεσιν ἐπηκολούθησας· τῷ Τυράννῳ γὰρ τὴν σαυτοῦ, ψυχὴν πάτερ προδέδωκας, προκινδυνεύων ἄριστα, τῆς Ἐκκλησίας παμμακάριστε.

Δόξα.

π

Μεγάλυνον ψυχή μου τῆς τρισυποστάτου, τὴν ἀδιαίρετον,

π

Θεότητος τὸ κράτος.

Τῆς τῶν Ἀποστόλων καθέδρας τῆς χορείας τε τῶν Ἀθλοφόρων, χριστοῦ Πατριαρχῶν συμπνοὴς, καὶ τῶν Δι-

Τῇ ΚΓ Ἰανουαρίου

Μετὰ τὸν Ἁγιασμόν

Τροπάριον τῆς Η^ης Ὠδῆς. Ἦχος β'. Πα

Τρι α δος η η θα νε ρω σι ις ἐν Ἰορ δα νῳ

Προ σκυ νοῦ μεν γὰρ σου τὴν μί αν θε ό τη τα

Πα τρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Ἁγί ου Πνεύ μα τος

Ὅτι ἐν τῷ σῷ φω τὶ φω τι σθή σο μεν

Ὁ Πα τὴρ ἐ φά νη ἐν σοὶ γὰρ τῷ Υἱῷ

Ἐν Πνεύ μα τι τὸ φῶς τὸ ἀ λη θι νὸν

Ὃν τρό πον ἐ δί δα ξε τὸν κό σμον ὅλον

Ὁ Θε ὸς ὁ ἐ πι φα νὴς καὶ ἀ νε κλά λη τος

Ἀ λη θῶς ὁ Χρι στὸς ἐ φά νη ἐν τῷ κό σμῳ

Ὁ τὸν Ἀ δὰμ πλά σας καὶ ἀ να πλά σας

Ὁ τὸν Ἰω ὰν βα πτί σας ἐν τῷ Ἰορ δά νῃ

Ὁ τὸν Ἀ δὰμ ἐ λε ή σας καὶ ἐ λε ή σαι θέ λων

Ὁ τὸν Ἰω ὰν ἁ γι ά σας καὶ ἁ γι ά σαι θέ λων

Ὁ τὸν Ἀ δὰμ ἀ να κα λού με νος καὶ ἀ να κα λού με νος

Ὁ τὸν Ἰω ὰν μαρ τυ ρή σας καὶ μαρ τυ ρή σαι θέ λων

Ὁ τὸν Ἀ δὰμ ἐ πι σκε ψά με νος καὶ ἐ πι σκε ψά με νος

Ὁ τὸν Ἰω ὰν ἐ πι σκε ψά με νος καὶ ἐ πι σκε ψά με νος

B 70

B 70

Τῇ CΤ Ἰανουαρίου

Μετά τὸν Ἁγιασμόν

Τροπάριον τῆς Η^ης Ὠδῆς Ἦχος πλ. πα

Τρι α α δοος η η φα νε ρω σι ις εν Ι ορ δα α

νη η η γε ε γο οο νεν αυ τη η η γαρυ πε ερ θε ε

ος φυ υ υ υ σις ο Πα τη ηρ ε φω ω νη σεν

Ου γ το ος οο βα πτι ι ζο με ε νο ος υι οο οοος

οοοο α γα α πη η η το οοοος μγ το ο

Πνε ε ευ μα συ υμ πα α ρη ην τω ω ω ο μοι οι οι οι ω

ον ευ λο γγ γ γγ σι λα α οι υα α αι υ υ

περ υ υ ψγ γγ σι ιν ει εις πα αν τα τας τγγ ς αι

ω ω ω ω νας

1956

Τῇ CΤ Ἰανουαρίου

Μετά τὸν Ἁγιασμόν

Τροπάριον τῆς Η^ης Ὠδῆς Ἦχος πλ. πα

Τρι α α δοος η η φα νε ρω σι ις εν Ι ορ δα α

νη η η γε ε γο οο νεν αυ τη η η γαρυ πε ερ θε ε

ος φυ υ υ υ σις ο Πα τη ηρ ε φω ω νη σεν

Ου γ το ος οο βα πτι ι ζο με ε νο ος υι οο οοος

οοοο α γα α πη η η το οοοος μγ το ο

Πνε ε ευ μα συ υμ πα α ρη ην τω ω ω ο μοι οι οι οι ω

ον ευ λο γγ γ γγ σι λα α οι υα α αι υ υ

περ υ υ ψγ γγ σι ιν ει εις πα αν τα τας τγγ ς αι

ω ω ω ω νας

1956

«Διατί δὲν μᾶς ἀφήκατε—ἐφώναζαν—ἐκεῖ ὅπου ἐκαθήμεθα, κοντὰ εἰς τὰ καζάνια μὲ τὰ κρέατα, ὅπου τὰ ψωμιὰ ἦσαν ἄφθονα καὶ ἐχορταίναμεν, ἀλλὰ μᾶς ἐφέρατε ἐδῶ εἰς τὴν ἔρημον, διὰ νὰ μᾶς θανατώσετε ὅλους μὲ τὴν πεῖναν;»...

Ποῦ ἀλλοῦ θὰ κατέφευγεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν νέαν αὐτὴν κρίσιν καὶ πῶς ἀλλοιῶς θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν νέαν αὐτὴν ἐξέγερσιν καὶ τὴν ὀχλαγωγίαν; Ποῦ ἀλλοῦ, παρὰ εἰς 'Εκεῖνον, ποὺ τοῦ εἶχεν ἀναθέσει τὸ βαρὺ ἔργον νὰ ἐλευθερώσῃ αὐτὸν τὸν δύσκολον καὶ κακομαθημένον λαόν!

Καὶ ὁ Θεὸς δὲν ἐπερίμενε κἂν νὰ Τὸν παρακαλέσῃ ὁ δοῦλος Του, ἀλλὰ τὸν ἐπρόλαβεν εἰς τὸ αἴτημά του καὶ τοῦ ἀνήγγειλεν, ὅτι ἔχει ἑτοιμάσει τὴν λύσιν τοῦ δράματος. Θὰ βρέξῃ «ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ»· καὶ οἱ 'Ισραηλῖται πρέπει νὰ μαζεύουν καθ' ἑκάστην ὅσον χρειάζεται μόνον διὰ τὴν τροφὴν μιᾶς ἡμέρας· μόνον τὴν ἕκτην τῆς ἑβδομάδος θὰ μαζεύουν διπλασίαν ποσότητα, διὰ νὰ ἔχουν καὶ τὴν τροφὴν τῆς ἑβδόμης ἡμέρας, τοῦ Σαββάτου, καὶ νὰ μὴ ἀπασχολοῦνται εἰς βιοποριστικὴν ἐργασίαν κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτήν, ποὺ εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Κυρίου.

Τὴν θέλησιν τοῦ Θεοῦ ἀνεκοίνωσαν πρὸς τὸν γογγύζοντα λαὸν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ 'Ααρών, καὶ ἔδωκαν τὰς συστάσεις ποὺ ἔπρεπε πρὸς τοὺς συμπατριώτας των. 'Αλλὰ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ συντηρηθῇ ὁ λαὸς μόνον μὲ τὸ ψωμί! "Ηρχισαν πάλιν αἱ μεμψιμοιρίαι καὶ ὁ Θεὸς ἐπρόλαβε, πρὶν Τὸν παρακαλέσουν, καὶ ὑπεσχέθη νὰ στείλῃ καὶ κρέας διὰ τὸν πεινῶντα λαόν Του: «"Ηκουσα τοὺς γογγυσμοὺς τῶν υἱῶν 'Ισραήλ· εἰπέ τους—παρήγγειλε πρὸς τὸν Μωϋσήν—,ὅτι τὸ βράδυ θὰ φάγουν κρέας καὶ τὸ πρωῒ θὰ χορτάσουν ἀπὸ ψωμιά, καὶ θὰ ἐννοήσουν, ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας». 'Η δόξα τοῦ Κυρίου εἶχε φανῇ εἰς τὴν νεφέλην καὶ τὴν εἶδεν ὅλος ὁ λαός. 'Ο Κύριος ἐπεσκέφθη τὸν λαόν Του.

Τὸ βράδυ—διηγεῖται ἡ 'Αγία Γραφὴ—ἀνέβησαν ὀρτύκια καὶ ἐσκέπασαν τὸ στρατόπεδον τῶν 'Ισραηλιτῶν καὶ ἔπιασαν ἀπ' αὐτὰ ὅσα ἠμποροῦσεν ὁ καθεὶς, τὸ δὲ πρωῒ στρῶμα δρόσου ἐσκέπασεν ὅλα τὰ πέριξ τοῦ στρατοπέδου καί, ἀφ' οὗ ἀνέβη τὸ στρῶμα τῆς δρόσου, κάτι λεπτὰ καὶ στρογγυλά, λεπτὰ ὡσὰν τὴν πάχνην, εἶχαν ἀπομείνει εἰς ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἐρήμου. Καὶ οἱ 'Ισραηλῖται ἠπόρησαν καὶ ἠρώτα ὁ ἕνας τὸν ἄλλον: «τί εἶναι τοῦτο;» 'Ο δὲ Μωϋσῆς ἀπεκρίθη: «Αὐτὸ εἶναι τὸ ψωμὶ ποὺ σᾶς δίδει ὁ Κύριος, διὰ νὰ φάγετε!»

Καὶ ἐδοκίμασαν οἱ 'Ισραηλῖται τὸ οὐρανόπεμπτον αὐτὸ ψωμί, ποὺ ὡμοίαζε μὲ τὸν σπόρον τοῦ κολιάνδρου, καὶ ἡ γεῦσίς του ἦτο ὡσὰν τὴν μελωμένην τηγανίταν.

Τεσσαράκοντα ἔτη διήρκεσεν ἡ περιπλάνησις τῆς ἐρήμου· καὶ ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη ὅλος ἐκεῖνος ὁ λαὸς ἐτράφη κατ' αὐτὸν τὸν θαυμάσιον τρόπον· καὶ κανένας δὲν ἀπέθανεν ἀπὸ τὴν πεῖναν!

*

Τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου τὰς γνωρίζει καλλίτερα ἀπ' αὐτὸν ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ποὺ τὸν ἔπλασεν, «Οἶδε γὰρ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος, ὅτι χρῄζετε τούτων ἁπάντων» (Ματθ. ς' 32), ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος λησμονεῖ αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀπελπίζεται εἰς τὸν καιρὸν τῶν στερήσεων, διότι λησμονεῖ, ὅτι καὶ αἱ στερήσεις ἐξυπηρετοῦν κάποιον ὑψηλότερον σκοπόν, ποὺ ἔχει σχέσιν μὲ τὸ πραγματικόν, μὲ τὸ αἰώνιον, συμφέρον τοῦ ἀνθρώπου. "Οταν ὁ Θεὸς θεωρήσῃ περιττὴν διὰ τὸν ἄνθρωπόν του πλέον τὴν δοκιμασίαν τῶν στερήσεων, ἔχει τὰ μέσα νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπ' αὐτὴν καὶ κανένας ἀποκλεισμὸς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ ἐκεῖνο ποὺ θέλει νὰ στείλῃ εἰς τὸν ἄνθρωπόν του ὁ Θεός. Τὸ πρῶτον καὶ τὸ κύριον καὶ τὸ οὐσιωδέστερον εἶναι νὰ φροντίζῃ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ νὰ συμμορφώνῃ τὴν ζωήν του μὲ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου, νὰ ἀναπτύξῃ εἰς

«Διατί δὲν μᾶς ἀφήκατε—ἐφώναζαν—ἐκεῖ ὅπου ἐκαθήμεθα, κοντὰ εἰς τὰ καζάνια μὲ τὰ κρέατα, ὅπου τὰ ψωμιὰ ἦσαν ἄφθονα καὶ ἐχορταίναμεν, ἀλλὰ μᾶς ἐφέρατε ἐδῶ εἰς τὴν ἔρημον, διὰ νὰ μᾶς θανατώσετε ὅλους μὲ τὴν πεῖναν;»...

Ποῦ ἀλλοῦ θὰ κατέφευγεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν νέαν αὐτὴν κρίσιν καὶ πῶς ἀλλοιῶς θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν νέαν αὐτὴν ἐξέγερσιν καὶ τὴν ὀχλαγωγίαν; Ποῦ ἀλλοῦ, παρὰ εἰς 'Εκεῖνον, ποὺ τοῦ εἶχεν ἀναθέσει τὸ βαρὺ ἔργον νὰ ἐλευθερώσῃ αὐτὸν τὸν δύσκολον καὶ κακομαθημένον λαόν!

Καὶ ὁ Θεὸς δὲν ἐπερίμενε κἂν νὰ Τὸν παρακαλέσῃ ὁ δοῦλος Του, ἀλλὰ τὸν ἐπρόλαβεν εἰς τὸ αἴτημά του καὶ τοῦ ἀνήγγειλεν, ὅτι ἔχει ἑτοιμάσει τὴν λύσιν τοῦ δράματος. Θὰ βρέξῃ «ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ»· καὶ οἱ 'Ισραηλῖται πρέπει νὰ μαζεύουν καθ' ἑκάστην ὅσον χρειάζεται μόνον διὰ τὴν τροφὴν μιᾶς ἡμέρας· μόνον τὴν ἕκτην τῆς ἑβδομάδος θὰ μαζεύουν διπλασίαν ποσότητα, διὰ νὰ ἔχουν καὶ τὴν τροφὴν τῆς ἑβδόμης ἡμέρας, τοῦ Σαββάτου, καὶ νὰ μὴ ἀπασχολοῦνται εἰς βιοποριστικὴν ἐργασίαν κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτήν, ποὺ εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Κυρίου.

Τὴν θέλησιν τοῦ Θεοῦ ἀνεκοίνωσαν πρὸς τὸν γογγύζοντα λαὸν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ 'Ααρών, καὶ ἔδωκαν τὰς συστάσεις ποὺ ἔπρεπε πρὸς τοὺς συμπατριώτας των. 'Αλλὰ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ συντηρηθῇ ὁ λαὸς μόνον μὲ τὸ ψωμί! "Ηρχισαν πάλιν αἱ μεμψιμοιρίαι καὶ ὁ Θεὸς ἐπρόλαβε, πρὶν Τὸν παρακαλέσουν, καὶ ὑπεσχέθη νὰ στείλῃ καὶ κρέας διὰ τὸν πεινῶντα λαόν Του: «"Ηκουσα τοὺς γογγυσμοὺς τῶν υἱῶν 'Ισραήλ· εἰπέ τους—παρήγγειλε πρὸς τὸν Μωϋσήν—,ὅτι τὸ βράδυ θὰ φάγουν κρέας καὶ τὸ πρωῒ θὰ χορτάσουν ἀπὸ ψωμιά, καὶ θὰ ἐννοήσουν, ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας». 'Η δόξα τοῦ Κυρίου εἶχε φανῇ εἰς τὴν νεφέλην καὶ τὴν εἶδεν ὅλος ὁ λαός. 'Ο Κύριος ἐπεσκέφθη τὸν λαόν Του.

Τὸ βράδυ—διηγεῖται ἡ 'Αγία Γραφὴ—ἀνέβησαν ὀρτύκια καὶ ἐσκέπασαν τὸ στρατόπεδον τῶν 'Ισραηλιτῶν καὶ ἔπιασαν ἀπ' αὐτὰ ὅσα ἠμποροῦσεν ὁ καθεὶς, τὸ δὲ πρωῒ στρῶμα δρόσου ἐσκέπασεν ὅλα τὰ πέριξ τοῦ στρατοπέδου καί, ἀφ' οὗ ἀνέβη τὸ στρῶμα τῆς δρόσου, κάτι λεπτὰ καὶ στρογγυλά, λεπτὰ ὡσὰν τὴν πάχνην, εἶχαν ἀπομείνει εἰς ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἐρήμου. Καὶ οἱ 'Ισραηλῖται ἠπόρησαν καὶ ἠρώτα ὁ ἕνας τὸν ἄλλον: «τί εἶναι τοῦτο;» 'Ο δὲ Μωϋσῆς ἀπεκρίθη: «Αὐτὸ εἶναι τὸ ψωμὶ ποὺ σᾶς δίδει ὁ Κύριος, διὰ νὰ φάγετε!»

Καὶ ἐδοκίμασαν οἱ 'Ισραηλῖται τὸ οὐρανόπεμπτον αὐτὸ ψωμί, ποὺ ὡμοίαζε μὲ τὸν σπόρον τοῦ κολιάνδρου, καὶ ἡ γεῦσίς του ἦτο ὡσὰν τὴν μελωμένην τηγανίταν.

Τεσσαράκοντα ἔτη διήρκεσεν ἡ περιπλάνησις τῆς ἐρήμου· καὶ ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη ὅλος ἐκεῖνος ὁ λαὸς ἐτράφη κατ' αὐτὸν τὸν θαυμάσιον τρόπον· καὶ κανένας δὲν ἀπέθανεν ἀπὸ τὴν πεῖναν!

*

Τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου τὰς γνωρίζει καλλίτερα ἀπ' αὐτὸν ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ποὺ τὸν ἔπλασεν, «Οἶδε γὰρ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος, ὅτι χρῄζετε τούτων ἁπάντων» (Ματθ. ς' 32), ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος λησμονεῖ αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀπελπίζεται εἰς τὸν καιρὸν τῶν στερήσεων, διότι λησμονεῖ, ὅτι καὶ αἱ στερήσεις ἐξυπηρετοῦν κάποιον ὑψηλότερον σκοπόν, ποὺ ἔχει σχέσιν μὲ τὸ πραγματικόν, μὲ τὸ αἰώνιον, συμφέρον τοῦ ἀνθρώπου. "Οταν ὁ Θεὸς θεωρήσῃ περιττὴν διὰ τὸν ἄνθρωπόν του πλέον τὴν δοκιμασίαν τῶν στερήσεων, ἔχει τὰ μέσα νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπ' αὐτὴν καὶ κανένας ἀποκλεισμὸς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ ἐκεῖνο ποὺ θέλει νὰ στείλῃ εἰς τὸν ἄνθρωπόν του ὁ Θεός. Τὸ πρῶτον καὶ τὸ κύριον καὶ τὸ οὐσιωδέστερον εἶναι νὰ φροντίζῃ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ νὰ συμμορφώνῃ τὴν ζωήν του μὲ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου, νὰ ἀναπτύξῃ εἰς

τὴν δοκιμασίαν τὴν ἀντοχήν, τὴν ὑπομονήν τὴν πίστιν, ποὺ χρειάζεται εἰς τὰς δυσκόλους στιγμάς· νὰ μὴ ἀφήσῃ τὸν ἑαυτόν του νὰ παρασυρθῇ εἰς πράξεις σκοτεινάς, ποὺ δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ τὸν ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὸν Θεόν, διότι καμμία ἀνάγκη καὶ καμμία στέρησις δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποτελέσῃ δικαιολογητικόν, διὰ νὰ παραβαίνωμεν τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου. Νὰ ζητῇ πρέπει ὁ ἄνθρωπος πρῶτον ὅ,τι ἀρέσκει εἰς τὸν Θεόν, καὶ Ἐκεῖνος ὑπεσχέθη διὰ τοῦ Υἱοῦ Του, ὅτι καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ὅσα χρειάζονται εἰς τοὺς ἐκλεκτούς Του, τὰ ἔχει ἕτοιμα πάντοτε δι' αὐτούς. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς τὸ εἶπε πολὺ καθαρά: «Ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην Αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν» (Αὐτόθι 33).

Καὶ μήπως δὲν ἔχομεν ζωντανὴν πεῖραν τῆς ἀληθείας αὐτῆς;

ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

«Ὁ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτός ἐστι μέγας» *(Λουκ. θ')*

Περίεργος ἀντίληψις! Διὰ τὸν κοσμικὸν ἄνθρωπον τελείως ἀκατανόητος συλλογισμός! Ὅ,τι φαίνεται μικρὸν εἶναι πραγματικὰ μεγάλο! Καὶ ὅμως συμβαίνουν εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν αὐτὰ τά... παράδοξα. Τὸ μεγαλεῖον εἶναι ἐσωτερικόν, εὑρίσκεται εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς μας, εὐθὺς ὡς τὸ φέρομεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν διὰ νὰ ἐπιδειχθῇ, ἐξατμίζεται καὶ χάνεται. Δὲν ἐπιδεικνύεται τὸ ἀληθινὸν μεγαλεῖον, οὔτε κομπορρημονεῖ, οὔτε ζητεῖ πρωτεῖα καὶ προβαδίσματα. Δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ πράγματα ἐξωτερικά. Τὸ ἀληθινὸν μεγαλεῖον εὑρίσκεται εἰς τὴν ποιότητα τοῦ χαρακτῆρός μας καὶ ὁ πραγματικὰ μεγάλος χαρακτὴρ δὲν χάνεται ποτὲ μὲ τὰς ματαιοδόξους ἐπιδείξεις. Ἠμπορεῖς νὰ γίνῃς ὅλων ὑπηρέτης εἰς τὸ ἀγαθόν; Εἶσαι κύριος πραγματικός, εἶσαι ἀληθινὰ μεγάλος! Αὐτὴ εἶναι ἡ οὐσία τῆς βαθυτέρας χριστιανικῆς ἀρετῆς.

ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΜΑΣ

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

(11—17 Ὀκτωβρίου 1954)

11. Δευτέρα: Φιλίππου ἀποστόλου, τοῦ Διακόνου.
12. Τρίτη: Πρόβου, Ταράχου, Ἀνδρονίκου μ.
13. Τετάρτη: Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθονίκης μ.
14. Πέμπτη: Ναζαρίου καὶ Γερβασίου μαρτ.
15. Παρασκευή: Λουκιανοῦ καὶ Σαββίνου ὁσίων.
16. Σάββατον: Λογγίνου τοῦ Ἑκατοντάρχου μ.
17. Κυριακή: Δ' Λουκᾶ. Ἁγ. Πατέρων Ζ' Οἰκουμεν. Συνόδου. Ὡσηὲ Προφήτου.— Ἦχος α' Ἑωθινὸν Ζ'.

Η ΙΕΡΑ ΜΕΛΕΤΗ ΜΑΣ

Αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα συμπληροῦται ἡ ἀνάγνωσις τῆς πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς. Εὐαγγέλιον συνεχίζεται τὸ κατὰ Λουκᾶν.

Ἑβδομὰς δωδεκάτη ὀγδόη

(11 - 17 Ὀκτωβρίου 1954)

Δευτέρα	(11):	Ἐφεσ. 4,25—32 Λουκ. 7,36—50
Τρίτη	(12):	Ἐφεσ. 5,20—25 Λουκ. 8,1—3
Τετάρτη	(13):	Ἐφεσ. 5,25—33 Λουκ. 8,22—25
Πέμπτη	(14):	Ἐφεσ. 5,33—6,8 Λουκ. 9,7—11
Παρασκ.	(15):	Ἐφεσ. 6,18—24 Λουκ. 9,12—18
Σάββατον	(16):	Α' Κορ. 15,39—45 Λουκ. 9,12—18
Κυριακὴ	(17):	Τίτ. 3,8—15 Λουκ. 8,5—15

Σημείωσις: Τὸ ἀποστολικὸν ἀνάγνωσμα τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς (17), εἶναι τὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Ἁγ. Πατέρων.

Δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΡΙΟΥ» ἀπευθυντέον:
Λίδεσ. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖον
Ἰασίου 1, Ἀθῆναι. (Τηλέφ. 72.112).

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Τιμ. Ρούτσης, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθῆναι. Ἰασίου 1, Τηλέφ. 72-112.

Τῇ Α' Ἰανουαρίου Ὠδὴ δ' Μεγαλυναρία Ἦχος β'

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ὁ Εἱρμός.

π

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξαστράψαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ παστάδος παρθενικῆς, ἀφράστως σωματώσασα, εὐλογημένη Πάναγνε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τῇ ὀγδόῃ περιτομὴν λαβόντα.

π

Ὑπερβὰς τοὺς ὅρους στοιχείων, τῆς ἀνθρωπίνης ὅλης φύσεως, ὑπερφυῶς ἐκ Παρθένου ἀποτίκτεται, καὶ τὸ γράμμα τὸ νομικὸν, καθὼς διαμελεύεται, τὴν σάρκα περιτέμνεται, καὶ πληρωτὴς τοῦ Νόμου δείκνυται.

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις, Βασίλειον τὸν Μέγαν.

Τοῦ Ἁγίου.

π

Τοῦ Ἀρχιποίμενος ὡς πρόβατον, πιστὸν Χριστοῦ Βασίλειε, τοῖς ζωηφόροις ἴχνεσιν ἐπηκολούθησας· τῷ Τυράννῳ γὰρ τὴν σαυτοῦ, ψυχὴν πάτερ προδέδωκας, προκινδυνεύων ἄριστα, τῆς Ἐκκλησίας παμμακάριστε.

Δόξα.

π

Μεγάλυνον ψυχή μου τῆς τρισυποστάτου, τὴν ἀδιαίρετον,

π

Θεότητος τὸ κράτος.

Τῆς τῶν Ἀποστόλων καθέδρας τῆς χορείας τε τῶν Ἀθλοφόρων, χριστοῦ Πατριαρχῶν συμπνοὴς, καὶ τῶν Δι-

τὴν δοκιμασίαν τὴν ἀντοχήν, τὴν ὑπομονήν τὴν πίστιν, ποὺ χρειάζεται εἰς τὰς δυσκόλους στιγμάς· νὰ μὴ ἀφήσῃ τὸν ἑαυτόν του νὰ παρασυρθῇ εἰς πράξεις σκοτεινάς, ποὺ δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ τὸν ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὸν Θεόν, διότι καμμία ἀνάγκη καὶ καμμία στέρησις δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποτελέσῃ δικαιολογητικόν, διὰ νὰ παραβαίνωμεν τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου. Νὰ ζητῇ πρέπει ὁ ἄνθρωπος πρῶτον ὅ,τι ἀρέσκει εἰς τὸν Θεόν, καὶ Ἐκεῖνος ὑπεσχέθη διὰ τοῦ Υἱοῦ Του, ὅτι καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ὅσα χρειάζονται εἰς τοὺς ἐκλεκτούς Του, τὰ ἔχει ἕτοιμα πάντοτε δι' αὐτούς. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς τὸ εἶπε πολὺ καθαρά: «Ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην Αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν» (Αὐτόθι 33).

Καὶ μήπως δὲν ἔχομεν ζωντανὴν πεῖραν τῆς ἀληθείας αὐτῆς;

ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

«Ὁ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτός ἐστι μέγας» *(Λουκ. θ')*

Περίεργος ἀντίληψις! Διὰ τὸν κοσμικὸν ἄνθρωπον τελείως ἀκατανόητος συλλογισμός! Ὅ,τι φαίνεται μικρὸν εἶναι πραγματικὰ μεγάλο! Καὶ ὅμως συμβαίνουν εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν αὐτὰ τά... παράδοξα. Τὸ μεγαλεῖον εἶναι ἐσωτερικόν, εὑρίσκεται εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς μας, εὐθὺς ὡς τὸ φέρομεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν διὰ νὰ ἐπιδειχθῇ, ἐξατμίζεται καὶ χάνεται. Δὲν ἐπιδεικνύεται τὸ ἀληθινὸν μεγαλεῖον, οὔτε κομπορρημονεῖ, οὔτε ζητεῖ πρωτεῖα καὶ προβαδίσματα. Δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ πράγματα ἐξωτερικά. Τὸ ἀληθινὸν μεγαλεῖον εὑρίσκεται εἰς τὴν ποιότητα τοῦ χαρακτῆρός μας καὶ ὁ πραγματικὰ μεγάλος χαρακτὴρ δὲν χάνεται ποτὲ μὲ τὰς ματαιοδόξους ἐπιδείξεις. Ἠμπορεῖς νὰ γίνῃς ὅλων ὑπηρέτης εἰς τὸ ἀγαθόν; Εἶσαι κύριος πραγματικός, εἶσαι ἀληθινὰ μεγάλος! Αὐτὴ εἶναι ἡ οὐσία τῆς βαθυτέρας χριστιανικῆς ἀρετῆς.

ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΜΑΣ

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

(11—17 Ὀκτωβρίου 1954)

11. Δευτέρα: Φιλίππου ἀποστόλου, τοῦ Διακόνου.
12. Τρίτη: Πρόβου, Ταράχου, Ἀνδρονίκου μ.
13. Τετάρτη: Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθονίκης μ.
14. Πέμπτη: Ναζαρίου καὶ Γερβασίου μαρτ.
15. Παρασκευή: Λουκιανοῦ καὶ Σαββίνου ὁσίων.
16. Σάββατον: Λογγίνου τοῦ Ἑκατοντάρχου μ.
17. Κυριακή: Δ' Λουκᾶ. Ἁγ. Πατέρων Ζ' Οἰκουμεν. Συνόδου. Ὡσηὲ Προφήτου.— Ἦχος α' Ἑωθινὸν Ζ'.

Η ΙΕΡΑ ΜΕΛΕΤΗ ΜΑΣ

Αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα συμπληροῦται ἡ ἀνάγνωσις τῆς πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς. Εὐαγγέλιον συνεχίζεται τὸ κατὰ Λουκᾶν.

Ἑβδομὰς δωδεκάτη ὀγδόη

(11 - 17 Ὀκτωβρίου 1954)

Δευτέρα	(11):	Ἐφεσ. 4,25—32 Λουκ. 7,36—50
Τρίτη	(12):	Ἐφεσ. 5,20—25 Λουκ. 8,1—3
Τετάρτη	(13):	Ἐφεσ. 5,25—33 Λουκ. 8,22—25
Πέμπτη	(14):	Ἐφεσ. 5,33—6,8 Λουκ. 9,7—11
Παρασκ.	(15):	Ἐφεσ. 6,18—24 Λουκ. 9,12—18
Σάββατον	(16):	Α' Κορ. 15,39—45 Λουκ. 9,12—18
Κυριακὴ	(17):	Τίτ. 3,8—15 Λουκ. 8,5—15

Σημείωσις: Τὸ ἀποστολικὸν ἀνάγνωσμα τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς (17), εἶναι τὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Ἁγ. Πατέρων.

Δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΡΙΟΥ» ἀπευθυντέον:
Λίδεσ. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖον
Ἰασίου 1, Ἀθῆναι. (Τηλέφ. 72.112).

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Τιμ. Ρούτσης, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθῆναι. Ἰασίου 1, Τηλέφ. 72-112.

ΣΤ.: ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ΜΟΥΣΤΑΦΑ

18

ΣΤ.: ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ΜΟΥΣΤΑΦΑ

18

Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων
Σιχηρὰ Προσόμοια Ἦχος πλ. β΄. Δι
Αἱ Ἀγγελικαί.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Φράσον μοι εἰπέ, ὦ προφῆτα Ἡσαΐα· Τίνα ὁ κεκραγὼς, ἐν ἐρήμῳ τῇ βοήσει; Ἀντλήσατε δὴ ὕδωρ, εὐφροσύνης καθάρσιον. Οὗτος Ἰωάννης ὁ βαπτίζων, ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ βοήσας· Χριστὸς ἔρχεται. Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ὦ τῆς ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀφάτου εὐσπλαγχνίας! πῶς ὁ Ποιητὴς, τῷ ποιήματι προσκλίνει, τὴν ἄχραντον καὶ θείαν, κορυφὴν τῷ βαπτίσματι! Δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχημότι· ἐν ᾧ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων
Σιχηρὰ Προσόμοια Ἦχος πλ. β΄. Δι
Αἱ Ἀγγελικαί.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Φράσον μοι εἰπέ, ὦ προφῆτα Ἡσαΐα· Τίνα ὁ κεκραγὼς, ἐν ἐρήμῳ τῇ βοήσει; Ἀντλήσατε δὴ ὕδωρ, εὐφροσύνης καθάρσιον. Οὗτος Ἰωάννης ὁ βαπτίζων, ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ βοήσας· Χριστὸς ἔρχεται. Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ὦ τῆς ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀφάτου εὐσπλαγχνίας! πῶς ὁ Ποιητὴς, τῷ ποιήματι προσκλίνει, τὴν ἄχραντον καὶ θείαν, κορυφὴν τῷ βαπτίσματι! Δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχημότι· ἐν ᾧ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων
Σιχηρὰ Προσόμοια Ἦχος β΄. Δι
Αἱ Ἀγγελικαί.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Φράσον μοι εἰπέ, ὦ προφῆτα Ἡσαΐα· Τίς ὁ κεκραγὼς, ἐν ἐρήμῳ τῇ βοήσει; Ἀντλήσατε δὴ ὕδωρ, εὐφροσύνης καθάρσιον. Οὗτος Ἰωάννης ὁ βαπτίζων, ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ βοήσας· Χριστὸς ἔρχεται. Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ὦ τῆς ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀφάτου εὐσπλαγχνίας! πῶς ὁ ποιητὴς, τῷ ποιήματι προσκλίνει, τὴν ἄχραντον καὶ θείαν, κορυφὴν τῷ βαπτίσματι· Δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχημένῳ· ἐν ᾧ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων
Σιχηρὰ Προσόμοια Ἦχος β΄. Δι
Αἱ Ἀγγελικαί.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Φράσον μοι εἰπέ, ὦ προφῆτα Ἡσαΐα· Τίς ὁ κεκραγὼς, ἐν ἐρήμῳ τῇ βοήσει; Ἀντλήσατε δὴ ὕδωρ, εὐφροσύνης καθάρσιον. Οὗτος Ἰωάννης ὁ βαπτίζων, ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ βοήσας· Χριστὸς ἔρχεται. Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ὦ τῆς ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀφάτου εὐσπλαγχνίας! πῶς ὁ ποιητὴς, τῷ ποιήματι προσκλίνει, τὴν ἄχραντον καὶ θείαν, κορυφὴν τῷ βαπτίσματι· Δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχημένῳ· ἐν ᾧ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων
Σιχηρὰ Προσόμοια Ἦχος β΄ Δι
Αἱ Ἀγγελικαί.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Φράσον μοι εἰπέ, ὦ προφήτα Ἡσαΐα· Τίς ὁ κεκραγὼς, ἐν ἐρήμῳ τῇ βοήσει; Ἀντλήσατε δὴ ὕδωρ, εὐφροσύνης καθάρσιον. Οὗτος Ἰωάννης ὁ βαπτίζων, ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ βοήσας· Χριστὸς ἔρχεται. Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ὦ τῆς ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀφάτου εὐσπλαγχνίας! πῶς ὁ Ποιητὴς, τῷ ποιήματι προσκλίνει, τὴν ἄχραντον καὶ θείαν, κορυφὴν τῷ βαπτίσματι· Δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχημότι· ἐν ᾧ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων
Σιχηρὰ Προσόμοια Ἦχος β΄ Δι
Αἱ Ἀγγελικαί.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Φράσον μοι εἰπέ, ὦ προφήτα Ἡσαΐα· Τίς ὁ κεκραγὼς, ἐν ἐρήμῳ τῇ βοήσει; Ἀντλήσατε δὴ ὕδωρ, εὐφροσύνης καθάρσιον. Οὗτος Ἰωάννης ὁ βαπτίζων, ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ βοήσας· Χριστὸς ἔρχεται. Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ὦ τῆς ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀφάτου εὐσπλαγχνίας! πῶς ὁ Ποιητὴς, τῷ ποιήματι προσκλίνει, τὴν ἄχραντον καὶ θείαν, κορυφὴν τῷ βαπτίσματι· Δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχημότι· ἐν ᾧ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Κύριε μετὰ τῶν ἁγίων σου ἀνάπαυσον

Κύριε μετὰ τῶν ἁγίων σου ἀνάπαυσον

7 Iavszeis

7 Iavszeis

271

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 194

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ

Διεύθυνσις .....

Τμῆμα .....

Γραφεῖον .....

Ἀριθ. πρωτ. .....

ε ἐν τῇ ἀπαντήσει σας
όθυνσιν καὶ τὸ Τμῆμα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

•Εν Ἀθήναις τῇ..... 194

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ

Διεύθυνσις .....

Τμῆμα .....

Γραφεῖον .....

Ἀριθ. πρωτ. .....

ε ἐν τῇ ἀπαντήσει σας
θυνσιν καὶ τὸ Τμῆμα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΠΡΟΣΛΗΨΕΩΣ ΑΙΤΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΟΥ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Ονοματεπώνυμον .....

Διεύθυνσις .....

Τηλέφωνον .....

Ημέρα .....

Ώρα .....

Ο Υπάλληλος .....

Ο Προϊστάμενος .....

Ο Διευθυντής .....

Ο Δήμαρχος .....

Ημερ. πρωτ. .....

Ημερ. Ώρα Α'.

Ημερ. Ώρα Β'.

Ημερ. Ώρα Γ'.

Ημερ. Ώρα Δ'.

Ημερ. Ώρα Ε'.

Ημερ. Ώρα ΣΤ'.

Ημερ. Ώρα Ζ'.

Ημερ. Ώρα Η'.

Ημερ. Ώρα Θ'.

Ημερ. Ώρα Ι'.

Ημερ. Ώρα ΙΑ'.

Ημερ. Ώρα ΙΒ'.

Ημερ. Ώρα ΙΓ'.

Ημερ. Ώρα ΙΔ'.

Ημερ. Ώρα ΙΕ'.

Ημερ. Ώρα ΙΣΤ'.

Ημερ. Ώρα ΙΖ'.

Ημερ. Ώρα ΙΗ'.

Ημερ. Ώρα ΙΘ'.

Ημερ. Ώρα Κ'.

Ημερ. Ώρα ΚΑ'.

Ημερ. Ώρα ΚΒ'.

Ημερ. Ώρα ΚΓ'.

Ημερ. Ώρα ΚΔ'.

Ημερ. Ώρα ΚΕ'.

Ημερ. Ώρα ΚΣΤ'.

Ημερ. Ώρα ΚΖ'.

Ημερ. Ώρα ΚΗ'.

Ημερ. Ώρα ΚΘ'.

Ημερ. Ώρα Λ'.

Ημερ. Ώρα ΛΑ'.

Ημερ. Ώρα ΛΒ'.

Ημερ. Ώρα ΛΓ'.

Ημερ. Ώρα ΛΔ'.

Ημερ. Ώρα ΛΕ'.

Ημερ. Ώρα ΛΣΤ'.

Ημερ. Ώρα ΛΖ'.

Ημερ. Ώρα ΛΗ'.

Ημερ. Ώρα ΛΘ'.

Ημερ. Ώρα Μ'.

Ημερ. Ώρα ΜΑ'.

Ημερ. Ώρα ΜΒ'.

Ημερ. Ώρα ΜΓ'.

Ημερ. Ώρα ΜΔ'.

Ημερ. Ώρα ΜΕ'.

Ημερ. Ώρα ΜΣΤ'.

Ημερ. Ώρα ΜΖ'.

Ημερ. Ώρα ΜΗ'.

Ημερ. Ώρα ΜΘ'.

Ημερ. Ώρα Ν'.

Ημερ. Ώρα ΝΑ'.

Ημερ. Ώρα ΝΒ'.

Ημερ. Ώρα ΝΓ'.

Ημερ. Ώρα ΝΔ'.

Ημερ. Ώρα ΝΕ'.

Ημερ. Ώρα ΝΣΤ'.

Ημερ. Ώρα ΝΖ'.

Ημερ. Ώρα ΝΗ'.

Ημερ. Ώρα ΝΘ'.

Ημερ. Ώρα Ξ'.

Ημερ. Ώρα ΞΑ'.

Ημερ. Ώρα ΞΒ'.

Ημερ. Ώρα ΞΓ'.

Ημερ. Ώρα ΞΔ'.

Ημερ. Ώρα ΞΕ'.

Ημερ. Ώρα ΞΣΤ'.

Ημερ. Ώρα ΞΖ'.

Ημερ. Ώρα ΞΗ'.

Ημερ. Ώρα ΞΘ'.

Ημερ. Ώρα Ο'.

Ημερ. Ώρα ΟΑ'.

Ημερ. Ώρα ΟΒ'.

Ημερ. Ώρα ΟΓ'.

Ημερ. Ώρα ΟΔ'.

Ημερ. Ώρα ΟΕ'.

Ημερ. Ώρα ΟΣΤ'.

Ημερ. Ώρα ΟΖ'.

Ημερ. Ώρα ΟΗ'.

Ημερ. Ώρα ΟΘ'.

Ημερ. Ώρα Π'.

Ημερ. Ώρα ΠΑ'.

Ημερ. Ώρα ΠΒ'.

Ημερ. Ώρα ΠΓ'.

Ημερ. Ώρα ΠΔ'.

Ημερ. Ώρα ΠΕ'.

Ημερ. Ώρα ΠΣΤ'.

Ημερ. Ώρα ΠΖ'.

Ημερ. Ώρα ΠΗ'.

Ημερ. Ώρα ΠΘ'.

Ημερ. Ώρα Ρ'.

Ημερ. Ώρα ΡΑ'.

Ημερ. Ώρα ΡΒ'.

Ημερ. Ώρα ΡΓ'.

Ημερ. Ώρα ΡΔ'.

Ημερ. Ώρα ΡΕ'.

Ημερ. Ώρα ΡΣΤ'.

Ημερ. Ώρα ΡΖ'.

Ημερ. Ώρα ΡΗ'.

Ημερ. Ώρα ΡΘ'.

Ημερ. Ώρα Σ'.

Ημερ. Ώρα ΣΑ'.

Ημερ. Ώρα ΣΒ'.

Ημερ. Ώρα ΣΓ'.

Ημερ. Ώρα ΣΔ'.

Ημερ. Ώρα ΣΕ'.

Ημερ. Ώρα ΣΣΤ'.

Ημερ. Ώρα ΣΖ'.

Ημερ. Ώρα ΣΗ'.

Ημερ. Ώρα ΣΘ'.

Ημερ. Ώρα Τ'.

Ημερ. Ώρα ΤΑ'.

Ημερ. Ώρα ΤΒ'.

Ημερ. Ώρα ΤΓ'.

Ημερ. Ώρα ΤΔ'.

Ημερ. Ώρα ΤΕ'.

Ημερ. Ώρα ΤΣΤ'.

Ημερ. Ώρα ΤΖ'.

Ημερ. Ώρα ΤΗ'.

Ημερ. Ώρα ΤΘ'.

Ημερ. Ώρα Υ'.

Ημερ. Ώρα ΥΑ'.

Ημερ. Ώρα ΥΒ'.

Ημερ. Ώρα ΥΓ'.

Ημερ. Ώρα ΥΔ'.

Ημερ. Ώρα ΥΕ'.

Ημερ. Ώρα ΥΣΤ'.

Ημερ. Ώρα ΥΖ'.

Ημερ. Ώρα ΥΗ'.

Ημερ. Ώρα ΥΘ'.

Ημερ. Ώρα Φ'.

Ημερ. Ώρα ΦΑ'.

Ημερ. Ώρα ΦΒ'.

Ημερ. Ώρα ΦΓ'.

Ημερ. Ώρα ΦΔ'.

Ημερ. Ώρα ΦΕ'.

Ημερ. Ώρα ΦΣΤ'.

Ημερ. Ώρα ΦΖ'.

Ημερ. Ώρα ΦΗ'.

Ημερ. Ώρα ΦΘ'.

Ημερ. Ώρα Χ'.

Ημερ. Ώρα ΧΑ'.

Ημερ. Ώρα ΧΒ'.

Ημερ. Ώρα ΧΓ'.

Ημερ. Ώρα ΧΔ'.

Ημερ. Ώρα ΧΕ'.

Ημερ. Ώρα ΧΣΤ'.

Ημερ. Ώρα ΧΖ'.

Ημερ. Ώρα ΧΗ'.

Ημερ. Ώρα ΧΘ'.

Ημερ. Ώρα Ψ'.

Ημερ. Ώρα ΨΑ'.

Ημερ. Ώρα ΨΒ'.

Ημερ. Ώρα ΨΓ'.

Ημερ. Ώρα ΨΔ'.

Ημερ. Ώρα ΨΕ'.

Ημερ. Ώρα ΨΣΤ'.

Ημερ. Ώρα ΨΖ'.

Ημερ. Ώρα ΨΗ'.

Ημερ. Ώρα ΨΘ'.

Ημερ. Ώρα Ω'.

Ημερ. Ώρα ΩΑ'.

Ημερ. Ώρα ΩΒ'.

Ημερ. Ώρα ΩΓ'.

Ημερ. Ώρα ΩΔ'.

Ημερ. Ώρα ΩΕ'.

Ημερ. Ώρα ΩΣΤ'.

Ημερ. Ώρα ΩΖ'.

Ημερ. Ώρα ΩΗ'.

Ημερ. Ώρα ΩΘ'.

Ημερ. Ώρα Α'.

Ημερ. Ώρα ΑΑ'.

Ημερ. Ώρα ΑΒ'.

Ημερ. Ώρα ΑΓ'.

Ημερ. Ώρα ΑΔ'.

Ημερ. Ώρα ΑΕ'.

Ημερ. Ώρα ΑΣΤ'.

Ημερ. Ώρα ΑΖ'.

Ημερ. Ώρα ΑΗ'.

Ημερ. Ώρα ΑΘ'.

Ημερ. Ώρα Β'.

Ημερ. Ώρα ΒΑ'.

Ημερ. Ώρα ΒΒ'.

Ημερ. Ώρα ΒΓ'.

Ημερ. Ώρα ΒΔ'.

Ημερ. Ώρα ΒΕ'.

Ημερ. Ώρα ΒΣΤ'.

Ημερ. Ώρα ΒΖ'.

Ημερ. Ώρα ΒΗ'.

Ημερ. Ώρα ΒΘ'.

Ημερ. Ώρα Γ'.

Ημερ. Ώρα ΓΑ'.

Ημερ. Ώρα ΓΒ'.

Ημερ. Ώρα ΓΓ'.

Ημερ. Ώρα ΓΔ'.

Ημερ. Ώρα ΓΕ'.

Ημερ. Ώρα ΓΣΤ'.

Ημερ. Ώρα ΓΖ'.

Ημερ. Ώρα ΓΗ'.

Ημερ. Ώρα ΓΘ'.

Ημερ. Ώρα Δ'.

Ημερ. Ώρα ΔΑ'.

Ημερ. Ώρα ΔΒ'.

Ημερ. Ώρα ΔΓ'.

Ημερ. Ώρα ΔΔ'.

Ημερ. Ώρα ΔΕ'.

Ημερ. Ώρα ΔΣΤ'.

Ημερ. Ώρα ΔΖ'.

Ημερ. Ώρα ΔΗ'.

Ημερ. Ώρα ΔΘ'.

Ημερ. Ώρα Ε'.

Ημερ. Ώρα ΕΑ'.

Ημερ. Ώρα ΕΒ'.

Ημερ. Ώρα ΕΓ'.

Ημερ. Ώρα ΕΔ'.

Ημερ. Ώρα ΕΕ'.

Ημερ. Ώρα ΕΣΤ'.

Ημερ. Ώρα ΕΖ'.

Ημερ. Ώρα ΕΗ'.

Ημερ. Ώρα ΕΘ'.

Ημερ. Ώρα ΣΤ'.

Ημερ. Ώρα ΣΤΑ'.

Ημερ. Ώρα ΣΤΒ'.

Ημερ. Ώρα ΣΤΓ'.

Ημερ. Ώρα ΣΤΔ'.

Ημερ. Ώρα ΣΤΕ'.

Ημερ. Ώρα ΣΤΣΤ'.

Ημερ. Ώρα ΣΤΖ'.

Ημερ. Ώρα ΣΤΗ'.

Ημερ. Ώρα ΣΤΘ'.

Ημερ. Ώρα Ζ'.

Ημερ. Ώρα ΖΑ'.

Ημερ. Ώρα ΖΒ'.

Ημερ. Ώρα ΖΓ'.

Ημερ. Ώρα ΖΔ'.

Ημερ. Ώρα ΖΕ'.

Ημερ. Ώρα ΖΣΤ'.

Ημερ. Ώρα ΖΖ'.

Ημερ. Ώρα ΖΗ'.

Ημερ. Ώρα ΖΘ'.

Ημερ. Ώρα Η'.

Ημερ. Ώρα ΗΑ'.

Ημερ. Ώρα ΗΒ'.

Ημερ. Ώρα ΗΓ'.

Ημερ. Ώρα ΗΔ'.

Ημερ. Ώρα ΗΕ'.

Ημερ. Ώρα ΗΣΤ'.

Ημερ. Ώρα ΗΖ'.

Ημερ. Ώρα ΗΗ'.

Ημερ. Ώρα ΗΘ'.

Ημερ. Ώρα Θ'.

Ημερ. Ώρα ΘΑ'.

Ημερ. Ώρα ΘΒ'.

Ημερ. Ώρα ΘΓ'.

Ημερ. Ώρα ΘΔ'.

Ημερ. Ώρα ΘΕ'.

Ημερ. Ώρα ΘΣΤ'.

Ημερ. Ώρα ΘΖ'.

Ημερ. Ώρα ΘΗ'.

Ημερ. Ώρα ΘΘ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΠΡΟΣΛΗΨΕΩΣ ΑΙΤΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΟΥ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Ονοματεπώνυμον .....

Διεύθυνσις .....

Τηλέφωνον .....

Ημερομηνία .....

Ώρα .....

Υπογραφή .....

Ο Δήμαρχος

.....

Αρ. .....

Τῇ Ζ' Ἰανουαρίου ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

[illegible]

6 Ἰανουαρίου 1955

Τῇ Ζ' Ἰανουαρίου ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

[illegible]

6 Ἰανουαρίου 1955

Τῇ 2ῃ Ἰανουαρίου ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

ΤΗΧΟΣ

Μνη μη δι και αι γ μετ ἐγ κω μι ι ι ων σοι δε αρ

κε σει η μαρτυ ρι α τγ Κυ ρι γ Προ ο δρομε α νε

δει χθης γαρ ον τως ϣ Προφη των σε βα σμι ω ω τε ρος

ο τι ϣ εν ρει θροις βαπτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυττο ομε

νον Ο θεν της α λη θει ας υ πε ρα θλη η η η σας χαι ρων ευ

ηγ γε λι σω ϣ τοις εν α δη Θε ον φα νε ρω θεν τα εν σαρ

κι τον αι ρον τα την α μαρ τι αν τγ κο ο σμγ

ϣ πα ρε χον τα η μιν το με γα ε ε ε λε ος

6 Ἰανουαρίου 1955

καίων τρυφῆς, τῆς χορείας τε τῶν Προφητῶν, ἠξιώθης Βασίλειε· τῆς Θεοτόκου μύστης γάρ, καὶ τῆς Τριάδος λάτρις γέγονας. πα

π Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

π Καταβασία.

Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερυόσιμος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· οἶδας γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, π σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ἦχος πα νη Ἀμήν.

Φιλοσοφίας ἔρωτι, περιέτεμες Πάτερ, τὸ τῆς ψυχῆς σου κάλυμμα, καὶ τῷ κόσμῳ ἐδείχθης, ὡς ἥλιος τοῖς Δ θαύμασι, καὶ πίστεως κατηύγασας, τὰς διανοίας Θεόφρον, τῆς Τριάδος ὁ λάτρις, ὦ Βασίλειε σοφὲ, καὶ μύστης τῆς Θεοτόκου.

Τῇ 2ᾳ Ἰανουαρίου ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

ΤΗΧΟΣ

Μνη μη δι και αι γ μετ ἐγ κω μι ι ι ων σοι δε αρ

κε σει η μαρτυ ρι α τγ Κυ ρι γ Προ ο δρομε α νε

δει χθης γαρ ον τως ϣ Προφη των σε βα σμι ω ω τε ρος

ο τι ϣ εν ρει θροις βαπτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυττο ομε

νον Ο θεν της α λη θει ας υ πε ρα θλη η η η σας χαι ρων ευ

ηγ γε λι σω ϣ τοις εν α δη Θε ον φα νε ρω θεν τα εν σαρ

κι τον αι ρον τα την α μαρ τι αν τγ κο ο ο σμγ

ϣ πα ρε χον τα η μιν το με γα ε ε ε λε ος

6 Ἰανουαρίου 1955

Τῇ 2ᵃ Ἰανουαρίου ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

ΤΗΧΟΣ

Μνη μη δι ιαι αι ν μετ ἐγ ιω μι ι ι ων σοι δε αρ

ιε σει η μαρτυ ρι α τ ν Κυ ρι ν Προ ο δρομε α νε

δει χθης γαρ ον τως ϣ Προφη των σε βα σμι ω ω τε ρος

ο τι ϣ εν ρει θροις βαπτισαι ια τη ξι ω θης τον ιη ρυττο ομε

νον Ο θεν της α λη θει ας υ πε ρα θλη η η η σας χαι ρων ευ

ηγ γε λι σω ϣ τοις εν α δη Θε ον φα νε ρω θεν τα εν σαρ

ιι τον αι ρον τα την α μαρ τι αν τν ιο ο σμν

ϣ πα ρε χον τα η μιν το με γα ε ε ε λε ος

6 Ἰανουαρίου 1955

Τῇ 2ᵃ Ἰανουαρίου ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

ΤΗΧΟΣ

Μνη μη δι ιαι αι ν μετ ἐγ ιω μι ι ι ων σοι δε αρ

ιε σει η μαρτυ ρι α τ ν Κυ ρι ν Προ ο δρομε α νε

δει χθης γαρ ον τως ϣ Προφη των σε βα σμι ω ω τε ρος

ο τι ϣ εν ρει θροις βαπτισαι ια τη ξι ω θης τον ιη ρυττο ομε

νον Ο θεν της α λη θει ας υ πε ρα θλη η η η σας χαι ρων ευ

ηγ γε λι σω ϣ τοις εν α δη Θε ον φα νε ρω θεν τα εν σαρ

ιι τον αι ρον τα την α μαρ τι αν τν ιο ο σμν

ϣ πα ρε χον τα η μιν το με γα ε ε ε λε ος

6 Ἰανουαρίου 1955

Παρακαλεῖσθε ἁπαντῶντες νὰ σημοιεῖτε
τὸν ἀριθμὸν τῆς παρούσης, τὴν Διεύθ

καίων τρυφῆς, τῆς χορείας τε τῶν Προφητῶν, ἠξιώθης Βασίλειε· τῆς Θεοτόκου μύστης γάρ, καὶ τῆς Τριάδος λάτρις γέγονας. πα

π Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

π Καταβασία.

Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερυόσιμος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· οἶδας γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, π σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ἦχος πα νη Ἀμήν.

Φιλοσοφίας ἔρωτι, περιέτεμες Πάτερ, τὸ τῆς ψυχῆς σου κάλυμμα, καὶ τῷ κόσμῳ ἐδείχθης, ὡς ἥλιος τοῖς Δ θαύμασι, καὶ πίστεως κατηύγασας, τὰς διανοίας Θεόφρον, τῆς Τριάδος ὁ λάτρις, ὦ Βασίλειε σοφὲ, καὶ μύστης τῆς Θεοτόκου.

Παρακαλεῖσθε ἁπαντῶντες νὰ σημοιεῖτε
τὸν ἀριθμὸν τῆς παρούσης, τὴν Διεύθ

Καταβασίαι τῇ Ζ' Ἰανουαρίου

εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος

Ἦχος Δι

Ὠδὴ Α'

Στειβειθα λασσης κυμα τυμενον σα α λον

η πειρον αυθις ι σρα ηλδε δειγ μεε ε ε νον μελας δε

πο ο ον τος τρι ζα τας Αι γυ πτι ι ι ων ε κρυψεν αρ δην

υ δα το ζρωω τος τα φος ρω μη κραται α

δε ξι ας τυ υ δε σπο τ'υ

Κατάληξιν

ω των προς η μας η δε ται

δω ω ρη μα των

Ὠδὴ Ε'

Εκ θρυ ζο φω δυς κυ βε βορ βο ρω με ε νυ ι

ον κα α θαρ σει Πνευματος λελυ μεε ε ε νοι

Καταβασίαι τῇ Ζ' Ἰανουαρίου

εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος

Ἦχος Δι

Ὠδὴ Α'

Στειβειθα λασσης κυμα τυμενον σα α λον

η πειρον αυθις ι σρα ηλδε δειγ μεε ε ε νον μελας δε

πο ο ον τος τρι ζα τας Αι γυ πτι ι ι ων ε κρυψεν αρ δην

υ δα το ζρωω τος τα φος ρω μη κραται α

δε ξι ας τυ υ δε σπο τ'υ

Κατάληξιν

ω των προς η μας η δε ται

δω ω ρη μα των

Ὠδὴ Ε'

Εκ θρυ ζο φω δυς κυ βε βορ βο ρω με ε νυ ι

ον κα α θαρ σει Πνευματος λελυ μεε ε ε νοι

Δ

νε αν προ σωρ μι σθη μεν α πλα νη τρι ι βον Α γγ σαν α

B Δ

προ σι τον εις θυ υ μη δι αν μο νοις προ σι την

B

οις Θε ος κα α τηλ λα γη

Ὠδὴ Ζ.

Δ

Ε φλε ξε ρει θρω των δρα κοντων τας κα α ρας ο

B

της κα μι ι ι νγ τηνμε ταρ σι ον φλοοο γα

Δ

Νε γς φε ργ σαν ευ σε βεις κα τευ να α σας την δυ

B Δ

σκα θε κτον α χλυν εξ α α μαρ τι ας ο λην

B

πλει ει νει ει δε τη δρο σω ω τγ Πνε ευ μα α τος

Δ

νε αν προ σωρ μι σθη μεν α πλα νη τρι ι βον Α γγ σαν α

B Δ

προ σι τον εις θυ υ μη δι αν μο νοις προ σι την

B

οις Θε ος κα α τηλ λα γη

Ὠδὴ Ζ.

Δ

Ε φλε ξε ρει θρω των δρα κοντων τας κα α ρας ο

B

της κα μι ι ι νγ τηνμε ταρ σι ον φλοοο γα

Δ

Νε γς φε ργ σαν ευ σε βεις κα τευ να α σας την δυ

B Δ

σκα θε κτον α χλυν εξ α α μαρ τι ας ο λην

B

πλει ει νει ει δε τη δρο σω ω τγ Πνε ευ μα α τος

Ωδή Θ! ΔΙ

Δ N

Σημερον ο Δε σπο ο της ηλι νει τον αυ χε ε ε

Δ B

να χει ρι τη τυ υ Προ δρο μυ

Δ

Ω των υ περ νυ υν τυ το ηυ συ θαυ μα α των Νυμ φη

B

πα να γνε Μη τερ ευ λο ο γη με νη δι ης τυ

Δ

χο ον τες παν τε λυς σω τη ρι ι ας ε πα ξι ον ηρο

B Δ

τυ μεν ως ε ευ ερ γε τη δω ρον φε ε ρο ον τες

B

υ μνον ευ χα α ρι ζι ι χ α α α α α ι

1952

Ωδή Θ! ΔΙ

Δ N

Σημερον ο Δε σπο ο της ηλι νει τον αυ χε ε ε

Δ B

να χει ρι τη τυ υ Προ δρο μυ

Δ

Ω των υ περ νυ υν τυ το ηυ συ θαυ μα α των Νυμ φη

B

πα να γνε Μη τερ ευ λο ο γη με νη δι ης τυ

Δ

χο ον τες παν τε λυς σω τη ρι ι ας ε πα ξι ον ηρο

B Δ

τυ μεν ως ε ευ ερ γε τη δω ρον φε ε ρο ον τες

B

υ μνον ευ χα α ρι ζι ι χ α α α α α ι

1952

Καταβασίαι τῇ 2ᾳ Ἰανουαρίου

εἰς συντόμων εἰρμολογικὸν μέλος

Ἦχος δ΄

Ὠδὴ Α΄

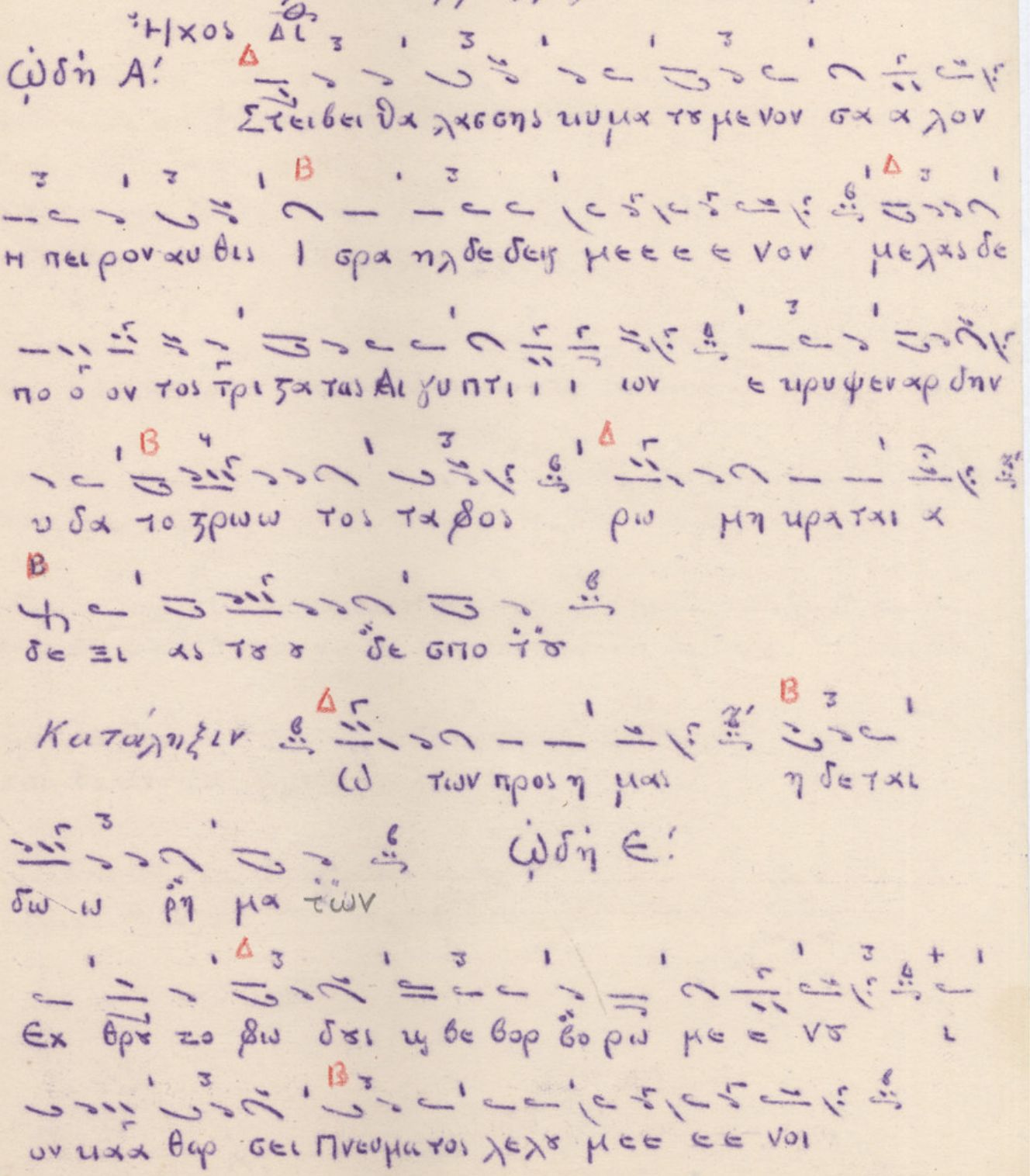

Καταβασίαι τῇ 2ᾳ Ἰανουαρίου

εἰς συντόμων εἰρμολογικὸν μέλος

Ἦχος δ΄

Ὠδὴ Α΄

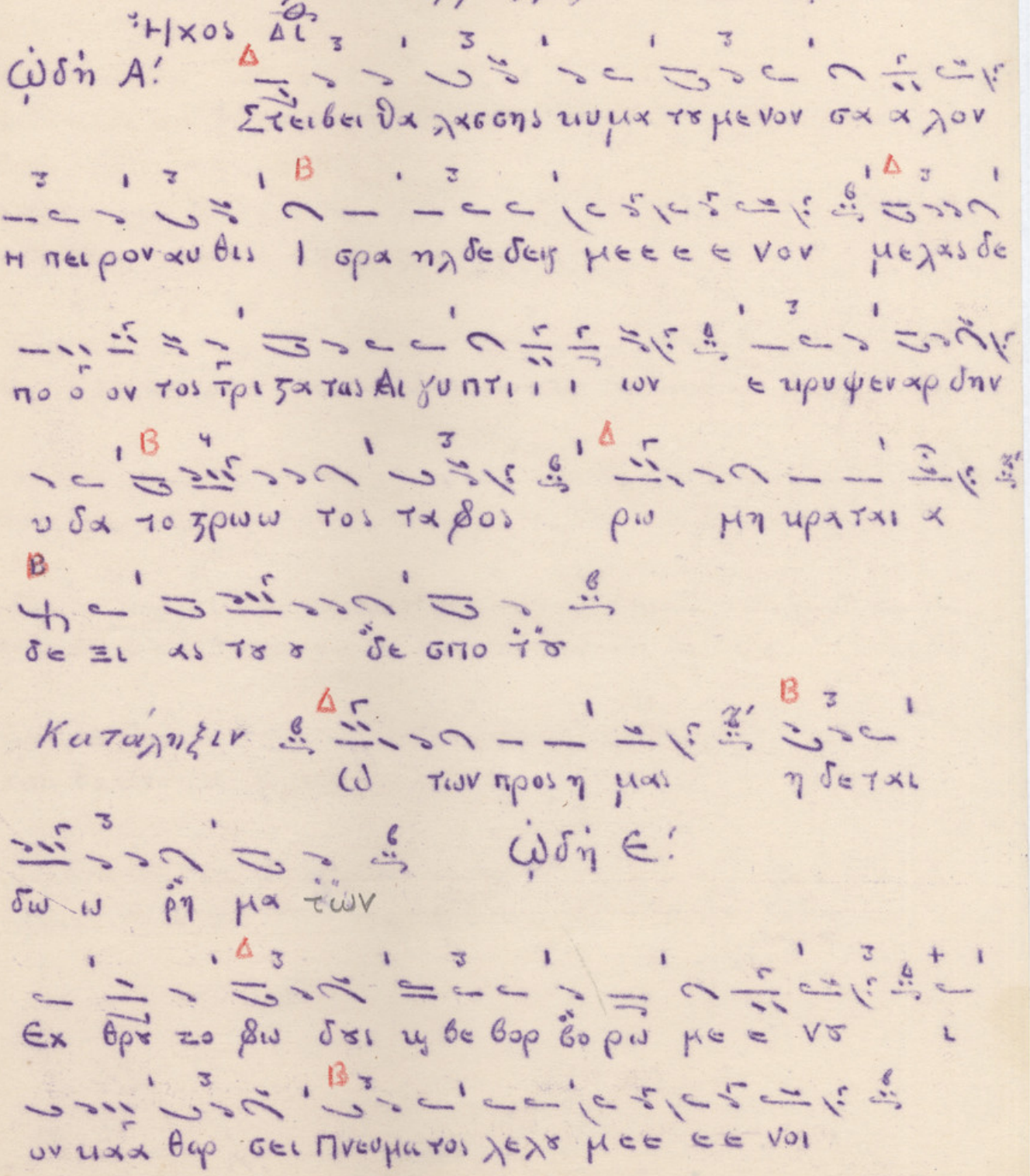

Δ

νε αν προ σωρ μι σθη μεν α πλα νη τρι ι βον Α γυ σαν α

B Δ

προ σι τον εις θυ υ μη δι ἀν μο νοις προ σι την

B

οις Θε ος υα α τηλ λα γη Ὠδὴ 2!

Δ

Ε φλε ξε ρει θρω των δρα υον των τας υα α ρας ο

B

της υα μι ι ι νυ την με ταρ σι ον φλο οο γα

Δ

Νε υς φε ρυ σαν ευ σε βεις υα τευ να α σας την δυ

B Δ

συα θε υτον α χλυν εξ α α μαρ τι ας ο λην

B

πλει ει νει ει δε τη δρο σω ω τυ Πνε ευ μα α τος

Δ

νε αν προ σωρ μι σθη μεν α πλα νη τρι ι βον Α γυ σαν α

B Δ

προ σι τον εις θυ υ μη δι ἀν μο νοις προ σι την

B

οις Θε ος υα α τηλ λα γη Ὠδὴ 2!

Δ

Ε φλε ξε ρει θρω των δρα υον των τας υα α ρας ο

B

της υα μι ι ι νυ την με ταρ σι ον φλο οο γα

Δ

Νε υς φε ρυ σαν ευ σε βεις υα τευ να α σας την δυ

B Δ

συα θε υτον α χλυν εξ α α μαρ τι ας ο λην

B

πλει ει νει ει δε τη δρο σω ω τυ Πνε ευ μα α τος

Ωδή Θ! Δι

Δ N

Σημερον ο Δε σπο ο της υλι νει τον αυ χε ε ε

Δ B

να χει ρι τη τσ σ Προ δρο μσ

Δ

Ω των υ περ νσ σν τσ το υσ σσ θαυ μα α των Νυμφη

B

πα να γνε Μη τερ ευ λο ο γη με νη δι ης τυ

Δ

χο ον τες παν τε λσσ σω τη ρι ι ας ε πα ξι ον υρο

B Δ

τσ μεν ως ε ευ ερ γε τη δω ρον φε ε ρο ον τες

B

υ μνον ευ χα α ρι ξι ι χ α α α α α ι 1952

Ωδή Θ! Δι

Δ N

Σημερον ο Δε σπο ο της υλι νει τον αυ χε ε ε

Δ B

να χει ρι τη τσ σ Προ δρο μσ

Δ

Ω των υ περ νσ σν τσ το υσ σσ θαυ μα α των Νυμφη

B

πα να γνε Μη τερ ευ λο ο γη με νη δι ης τυ

Δ

χο ον τες παν τε λσσ σω τη ρι ι ας ε πα ξι ον υρο

B Δ

τσ μεν ως ε ευ ερ γε τη δω ρον φε ε ρο ον τες

B

υ μνον ευ χα α ρι ξι ι χ α α α α α ι 1952

Καταβασίαι τῇ 2ᾳ Ἰανουαρίου
εἰς συντόμων εἱρμολογικὸν μέλος

Ἦχος δ΄

Ὠδὴ Α΄

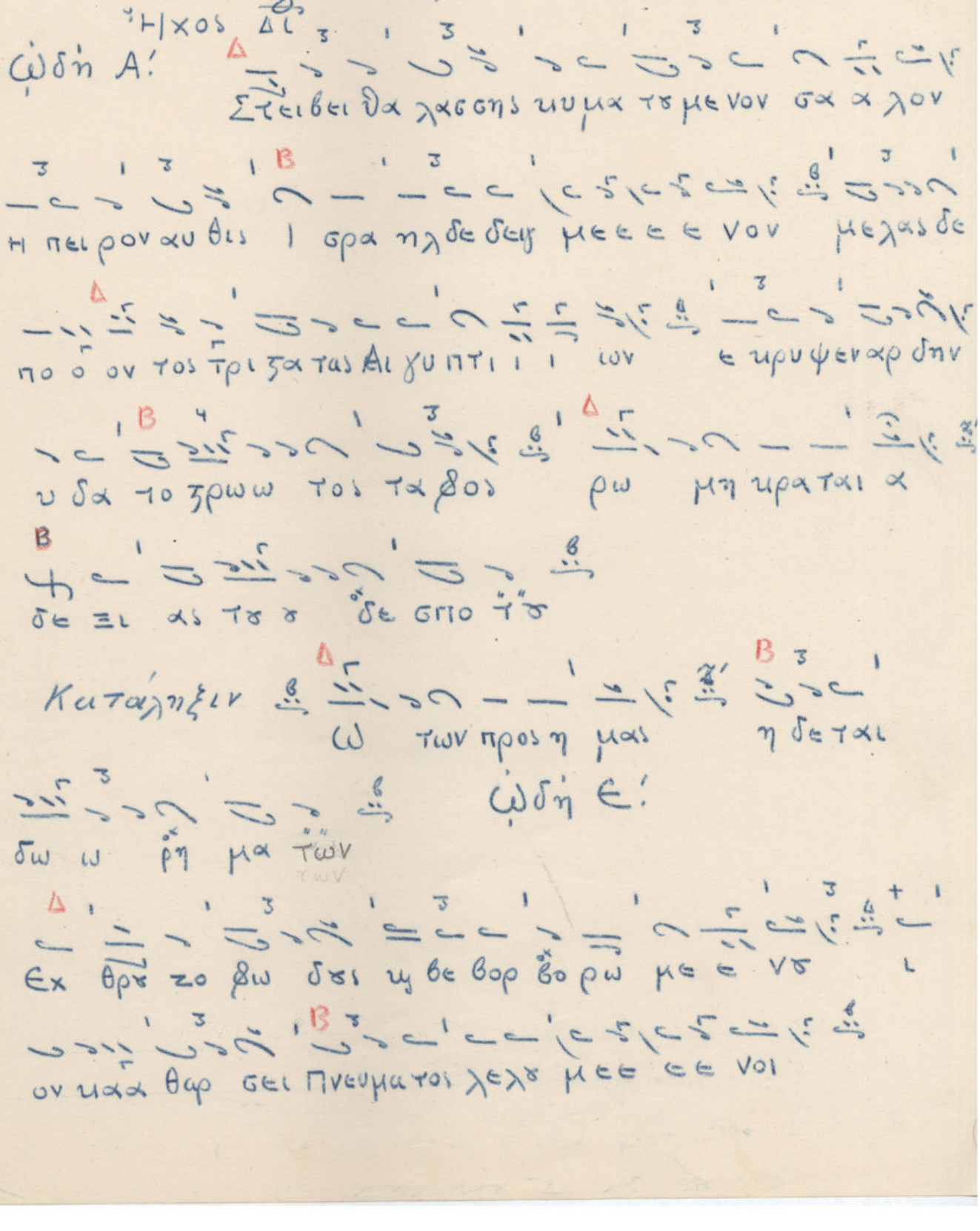

Καταβασίαι τῇ 2ᾳ Ἰανουαρίου
εἰς συντόμων εἱρμολογικὸν μέλος

Ἦχος δ΄

Ὠδὴ Α΄

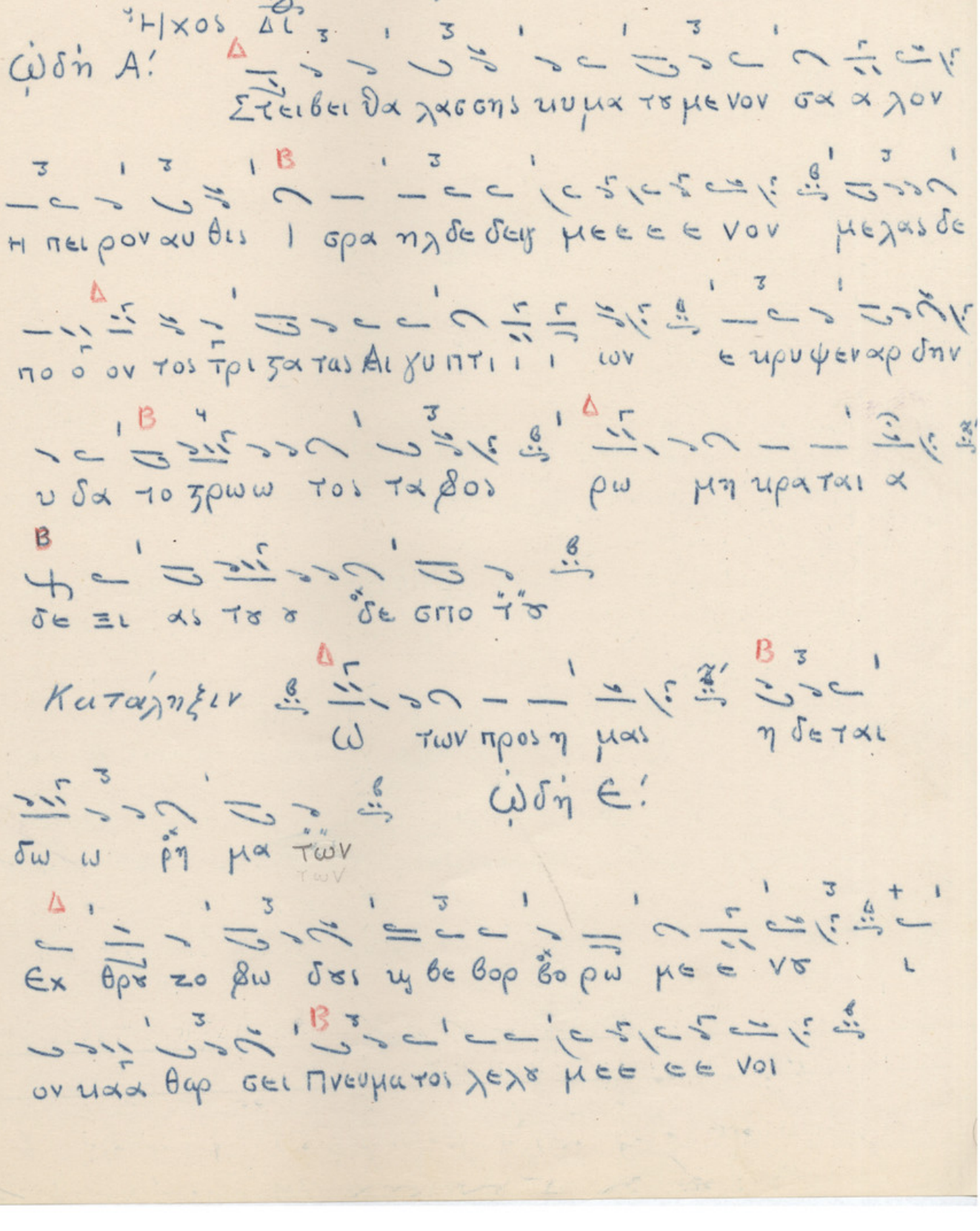

Δ

νε αν προ σωρ μι σθη μεν α πλα νη τρι ι βον Α γγ σαν α

B Δ

προ σι τον εις θυ υ μη δι αν μο νοις προ σι την

B

οις Θε ος κα α τηλ λα γη

Ὠδὴ Ζ!

Δ

Ε φλε ξε ρει θρω των δρα κον των τας κα α ρας ο

B

της κα μι ι ι νυ την με ταρ σι ον φλο οο γα

Δ

Νε υς φε ρυ σαν ευ σε βεις κα τευ να α σας την δυ

B Δ

σκα θε κτον α χλυν εξ α α μαρ τι ας ο λην

B

πλει ει νει ει δε, τη δρο σω ω τυ Πνε ευ μα α τος

Τῇ Α' Ἰανουαρίου Ὠδὴ δ' Μεγαλυναρία Ἦχος β' πα

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

ππ Ὁ Εἱρμός.

Ἣ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ γαστρὸς παρθενικῆς, ἀφράστως σωματώσασα, εὐλογημένη Πάναγνε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

π πα

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τῇ ὀγδόῃ περιτομὴν λαβόντα.

ππ Ὑπερβὰς τοὺς ὅρους χριστός, τῆς ἀνθρωπίνης ὅλης φύσεως, ὑπερφυῶς ἐκ Παρθένου ἀποτίκτεται, καὶ τὸ στόμα τὸ νομικὸν, καθὼς διαπελεύεται, τὴν σάρκα περιτέμνεται, καὶ πληρωτὴς τοῦ Νόμου δείκνυται.

π πα

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις, Βασίλειον τὸν Μέγαν.

π Τοῦ Ἁγίου.

Τοῦ Ἀρχιποίμενος ὡς πρόβατον, πιστὸν Χριστοῦ Βασίλειε, τοῖς ζωηφόροις Ἴχνεσιν ἐπηκολούθησας· τῷ Τυράννῳ γὰρ τὴν σαυτοῦ, ψυχὴν πάτερ προδέδωκας, προκινδυνεύων ἄριστα, τῆς Ἐκκλησίας παμμακάριστε.

π Δόξα. Δ πα

Μεγάλυνον ψυχή μου τὴν τρισυποστάτου, μὴ διαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

π Τὴν τῶν Ἀποστόλων καθέδραν τὴν χορείαν τε τῶν Ἀθλοφόρων, Χριστοῦ Πατριαρχῶν σεμνὴν, καὶ τῶν Δι-

Δ

νε αν προ σωρ μι σθη μεν α πλα νη τρι ι βον Α γγ σαν α

B Δ

προ σι τον εις θυ υ μη δι αν μο νοις προ σι την

B

οις Θε ος κα α τηλ λα γη

Ὠδὴ Ζ!

Δ

Ε φλε ξε ρει θρω των δρα κον των τας κα α ρας ο

B

της κα μι ι ι νυ την με ταρ σι ον φλο οο γα

Δ

Νε υς φε ρυ σαν ευ σε βεις κα τευ να α σας την δυ

B Δ

σκα θε κτον α χλυν εξ α α μαρ τι ας ο λην

B

πλει ει νει ει δε, τη δρο σω ω τυ Πνε ευ μα α τος

Ωδή Θ! Δι

Δ N

Σημερον ο Δε σπο ο της υλι νει τον αυ χε ε ε

Δ B

να χει ρι τη τσ σ Προ δρο μσ

Δ

Ω των υ περ νσ σν τσ το υσ σσ θαυ μα α των Νυμφη

B

πα να γνε Μη τερ ευ λο ο γη με νη δι ης τυ

Δ

χο ον τες παν τε λσ σω τη ρι ι ας ε πα ξι ον υρο

B Δ

τσ μεν ως ε ευ ερ γε τη δω ρον φε ε ρο ον τες

B

υ μνον ευ χα α ρι ζι ι χ α α α α α ι

1952

Ωδή Θ! Δι

Δ N

Σημερον ο Δε σπο ο της υλι νει τον αυ χε ε ε

Δ B

να χει ρι τη τσ σ Προ δρο μσ

Δ

Ω των υ περ νσ σν τσ το υσ σσ θαυ μα α των Νυμφη

B

πα να γνε Μη τερ ευ λο ο γη με νη δι ης τυ

Δ

χο ον τες παν τε λσ σω τη ρι ι ας ε πα ξι ον υρο

B Δ

τσ μεν ως ε ευ ερ γε τη δω ρον φε ε ρο ον τες

B

υ μνον ευ χα α ρι ζι ι χ α α α α α ι

1952

Τῇ Α' Ἰανουαρίου Ὠδὴ δ' Μεγαλυναρία Ἦχος β' πα

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

ππ Ὁ Εἱρμός.

Ἣ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ γαστρὸς παρθενικῆς, ἀφράστως σωματώσασα, εὐλογημένη Πάναγνε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

π πα

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τῇ ὀγδόῃ περιτομὴν λαβόντα.

ππ Ὑπερβὰς τοὺς ὅρους χριστός, τῆς ἀνθρωπίνης ὅλης φύσεως, ὑπερφυῶς ἐκ Παρθένου ἀποτίκτεται, καὶ τὸ στόμα τὸ νομικὸν, καθὼς διαπελεύεται, τὴν σάρκα περιτέμνεται, καὶ πληρωτὴς τοῦ Νόμου δείκνυται.

π πα

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις, Βασίλειον τὸν Μέγαν.

π Τοῦ Ἁγίου.

Τοῦ Ἀρχιποίμενος ὡς πρόβατον, πιστὸν Χριστοῦ Βασίλειε, τοῖς ζωηφόροις Ἴχνεσιν ἐπηκολούθησας· τῷ Τυράννῳ γὰρ τὴν σαυτοῦ, ψυχὴν πάτερ προδέδωκας, προκινδυνεύων ἄριστα, τῆς Ἐκκλησίας παμμακάριστε.

π Δόξα. Δ πα

Μεγάλυνον ψυχή μου τὴν τρισυποστάτου, μὴ διαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

π Τὴν τῶν Ἀποστόλων καθέδραν τὴν χορείαν τε τῶν Ἀθλοφόρων, Χριστοῦ Πατριαρχῶν σεμνὴν, καὶ τῶν Δι-

Τῇ Ζ΄ Ἰανουαρίου εἰς τὸ Ἐξαιρέτως

Ἦχος δ΄

Τῇ Ζ΄ Ἰανουαρίου εἰς τὸ Ἐξαιρέτως

Ἦχος δ΄

Νηλέως Α. Καμαράδου
4 Ἰανουαρίου 1951
Ν. Τ. Β.

Νηλέως Α. Καμαράδου
4 Ἰανουαρίου 1951
Ν. Τ. Β.

Τῇ Ζ' Ἰανουαρίου εἰς τὸ Ἐξαιρέτως

Ἦχος [illegible] Δι

Δ

[illegible]

Ση με εε ροο ο ον ο ο ο Δε σπο ο ο ο ο τη ης

Ν Δ

[illegible]

υλι ι νει ει ει το ο ο ο ον α α α αυ χε εε να χει

Β

[illegible]

ρι ι τη η η τγ γ γ γ γ γ γ γ Προο ο ο δρο ο ο ο μγ

Δ

[illegible]

Με γα λυ νο ο ον ψυ χη η η η η μγ γ τη ην

[illegible]

λυ υ τρω σα με εε νη ην η μα ας εε ευ

Β

[illegible]

τη η η η η ης υα α α α τα α α α ρας

Δ

[illegible]

Ω ω τω ω ω ων υ πεερ νγ γ γ γν τγ το υγ

[illegible]

σγ γ γ θαυ μα α α α α τω ων Νυ υ υμ φη η

Τῇ Ζ' Ἰανουαρίου εἰς τὸ Ἐξαιρέτως

Ἦχος [illegible] Δι

Δ

[illegible]

Ση με εε ροο ο ον ο ο ο Δε σπο ο ο ο ο τη ης

Ν Δ

[illegible]

υλι ι νει ει ει το ο ο ο ον α α α αυ χε εε να χει

Β

[illegible]

ρι ι τη η η τγ γ γ γ γ γ γ γ Προο ο ο δρο ο ο ο μγ

Δ

[illegible]

Με γα λυ νο ο ον ψυ χη η η η η μγ γ τη ην

[illegible]

λυ υ τρω σα με εε νη ην η μα ας εε ευ

Β

[illegible]

τη η η η η ης υα α α α τα α α α ρας

Δ

[illegible]

Ω ω τω ω ω ων υ πεερ νγ γ γ γν τγ το υγ

[illegible]

σγ γ γ θαυ μα α α α α τω ων Νυ υ υμ φη η

Νηλέως Α. Καμαράδου
4 Ἰανουαρίου 1951
Ν. Τ. Β.

Νηλέως Α. Καμαράδου
4 Ἰανουαρίου 1951
Ν. Τ. Β.

Th2

Th2

Ζ΄ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ Ε΄

5 ΜΟΥΣ ΣΥΝΘ.

Ζ΄ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ Ε΄

5 ΜΟΥΣ ΣΥΝΘ.

292

IANOYAPIOC

292

IANOYAPIOC

RS

RES

" & ABOVE

"

"

"

"

Reproduced by 514 Fd. Svy. Coy., R.E. Aug. 1945.

RS

RES

" & ABOVE

"

"

"

"

Reproduced by 514 Fd. Svy. Coy., R.E. Aug. 1945.

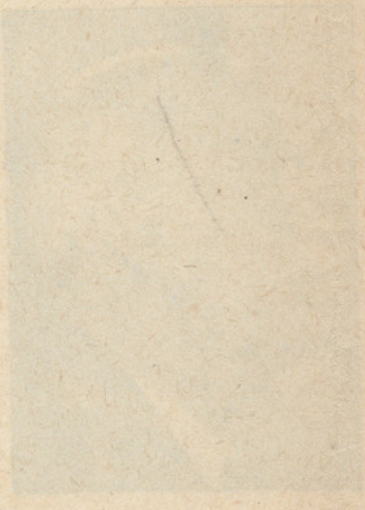

καίων τρυφῆς, τῆς χορείας τε τῶν Προφητῶν, ἠξιώθης Βασίλειε· τῆς Θεοτόκου μύστης γάρ, καὶ τῆς Τριάδος λάτρις γέγονας.

Πα κε. ἀρχ.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Καταβασία.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερισχνεῖται, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· οἶδας γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος πα Ἀμήν. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Φιλοσοφίας ἔρωτι, περιέτεμες Πάτερ, τὸ τῆς ψυχῆς σου κάλυμμα, καὶ τῷ νόσῳ ἐδείχθης, ὡς ἥλιος τοῖς θαύμασι, καὶ πίστεως κατηύγασας, τὰς διανοίας Θεόφρων, τῆς Τριάδος ὁ λάτρις, ὦ Βασίλειε σοφὲ, καὶ μύστης τῆς Θεοτόκου.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τὴν σάρκα περιτέμνεται, ὁ τὸν Νόμον πληρώσας, ὡς βρέφος σήμερον, τῶν αἰώνων ὁ Κτίστης· καὶ σπάργανα εἱλίσσεται, ὡς βροτὸς ὑγρὰ γάλακτι, ἐντρέφεται ὁ τὰ πάντα, τῇ ἀπείρῳ ἰσχύϊ, ὡς Θεὸς διαιρατῶν, καὶ τῇ ροπῇ διεξάγων.

Κατάληξιν ὁ Βος Χορός

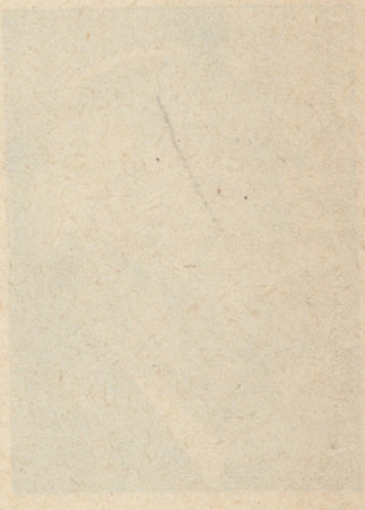

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΠΕΚ κ. ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΠΟΛΙΤΗΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΛΑΟΝ

Ἀθηναϊκὲ Λαέ,

Τὴν ὑστάτην αὐτὴν ὥραν ὅπου ἡ ἐκλογικὴ μάχη ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον ἐπιθυμῶ νὰ ἐπικοινωνήσω μαζί σου διὰ νὰ τονίσω τὴν σημασίαν τῶν προσεχῶν ἐκλογῶν.

Ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκεται εἰς κρίσιμον καμπήν.

Ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς αὐτὰς θὰ κριθῇ ἐὰν εἰς τὴν χώραν μας θὰ ἀνακύψουν θαλεραὶ πάλιν αἱ πολιτικαὶ καὶ ἀνθρώπιναι ἐλευθερίαι ἢ ἐὰν θὰ ἐγκαθιδρυθῇ μία πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ ὑποδούλωσις καὶ ἐπικρατήσῃ τὸ σκότος τῆς διαφθορᾶς καὶ τοῦ ξεπεσμοῦ. Ἐὰν θὰ κυριαρχήσουν αἱ κραταιαὶ ἀρεταὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἐὰν θὰ ξαναζήσῃ ἡ Ἑλλὰς εὔψυχος καὶ ἐλευθέρα διὰ νὰ ὁδεύσῃ δημιουργική, ἀνεξάρτητος, καὶ ὑπερήφανος εἰς τὸν δρόμον τῶν νέων της πεπρωμένων ἢ ἐὰν θὰ παραμείνῃ ὑποδουλωμένη εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς ἀντεθνικῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας.

Ἔθνος καὶ Πατρίς δὲν εἶναι οἱ παχυλοὶ ἄρχοντες τῶν ἀντικοινωνικῶν ἀνομημάτων καὶ τῆς διαφθορᾶς. Ἔθνος καὶ Πατρὶς εἶναι αἱ πυκναὶ μᾶζαι τοῦ μόχθου καὶ τῆς βιοπάλης αἱ ὁποῖαι μὲ τὴν ζωογόνον ὁρμήν των καὶ τοὺς ἀνεξαντλήτους ψυχικοὺς θησαυρούς των ἐμπλουτίζουν, ἀνανεώνουν τὴν ζωὴν καὶ γεννοβολοῦν ἀναγεννήσεις. Αἱ μοχθοῦσαι παραγωγικαὶ τάξεις ἀξιοῦν τὴν Ἀλλαγὴν καὶ τὴν Ἀναγέννησιν. Γέννημα καὶ σημαιοφόρος αὐτῆς τῆς ἀκατανικήτου λαϊκῆς παρορμήσεως ὑπῆρξεν ὁ ΝΙΚ. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ, ὁ θρυλημένος ἀπὸ τὸν Λαὸ ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ, γνήσιος λαϊκὸς βλαστὸς καὶ ἐνσάρκωσις τῶν ἀθανάτων ἑλληνικῶν ἀρε-

Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ

Σ. ΠΑΠΑΠΟΛΙΤΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΕ ΛΑΕ,

Ὅλαι αἱ Κυβερνήσεις τοῦ Συναγερμοῦ ἐξηπάτησαν τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν καὶ τὸν ἐβύθισαν εἰς μίαν ἀπέραντον δυστυχίαν.

Ἡμεῖς συναισθανόμενοι τὸν ἀγῶνα τοῦ Λαοῦ καὶ τὴν ἀνάγκην νὰ πέσῃ ὁ Συναγερμὸς συνεστήσαμεν τὴν ΔΗΜΟ-

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΠΕΚ κ. ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΠΟΛΙΤΗΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΛΑΟΝ

Ἀθηναϊκὲ Λαέ,

Τὴν ὑστάτην αὐτὴν ὥραν ὅπου ἡ ἐκλογικὴ μάχη ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον ἐπιθυμῶ νὰ ἐπικοινωνήσω μαζί σου διὰ νὰ τονίσω τὴν σημασίαν τῶν προσεχῶν ἐκλογῶν.

Ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκεται εἰς κρίσιμον καμπήν.

Ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς αὐτὰς θὰ κριθῇ ἐὰν εἰς τὴν χώραν μας θὰ ἀνακύψουν θαλεραὶ πάλιν αἱ πολιτικαὶ καὶ ἀνθρώπιναι ἐλευθερίαι ἢ ἐὰν θὰ ἐγκαθιδρυθῇ μία πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ ὑποδούλωσις καὶ ἐπικρατήσῃ τὸ σκότος τῆς διαφθορᾶς καὶ τοῦ ξεπεσμοῦ. Ἐὰν θὰ κυριαρχήσουν αἱ κραταιαὶ ἀρεταὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἐὰν θὰ ξαναζήσῃ ἡ Ἑλλὰς εὔψυχος καὶ ἐλευθέρα διὰ νὰ ὁδεύσῃ δημιουργική, ἀνεξάρτητος, καὶ ὑπερήφανος εἰς τὸν δρόμον τῶν νέων της πεπρωμένων ἢ ἐὰν θὰ παραμείνῃ ὑποδουλωμένη εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς ἀντεθνικῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας.

Ἔθνος καὶ Πατρίς δὲν εἶναι οἱ παχυλοὶ ἄρχοντες τῶν ἀντικοινωνικῶν ἀνομημάτων καὶ τῆς διαφθορᾶς. Ἔθνος καὶ Πατρὶς εἶναι αἱ πυκναὶ μᾶζαι τοῦ μόχθου καὶ τῆς βιοπάλης αἱ ὁποῖαι μὲ τὴν ζωογόνον ὁρμήν των καὶ τοὺς ἀνεξαντλήτους ψυχικοὺς θησαυρούς των ἐμπλουτίζουν, ἀνανεώνουν τὴν ζωὴν καὶ γεννοβολοῦν ἀναγεννήσεις. Αἱ μοχθοῦσαι παραγωγικαὶ τάξεις ἀξιοῦν τὴν Ἀλλαγὴν καὶ τὴν Ἀναγέννησιν. Γέννημα καὶ σημαιοφόρος αὐτῆς τῆς ἀκατανικήτου λαϊκῆς παρορμήσεως ὑπῆρξεν ὁ ΝΙΚ. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ, ὁ θρυλημένος ἀπὸ τὸν Λαὸ ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ, γνήσιος λαϊκὸς βλαστὸς καὶ ἐνσάρκωσις τῶν ἀθανάτων ἑλληνικῶν ἀρε-

Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ

Σ. ΠΑΠΑΠΟΛΙΤΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΕ ΛΑΕ,

Ὅλαι αἱ Κυβερνήσεις τοῦ Συναγερμοῦ ἐξηπάτησαν τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν καὶ τὸν ἐβύθισαν εἰς μίαν ἀπέραντον δυστυχίαν.

Ἡμεῖς συναισθανόμενοι τὸν ἀγῶνα τοῦ Λαοῦ καὶ τὴν ἀνάγκην νὰ πέσῃ ὁ Συναγερμὸς συνεστήσαμεν τὴν ΔΗΜΟ-

Τῇ 17ῃ Ἰανουαρίου, Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ἦχος δ΄ Δι Α μην

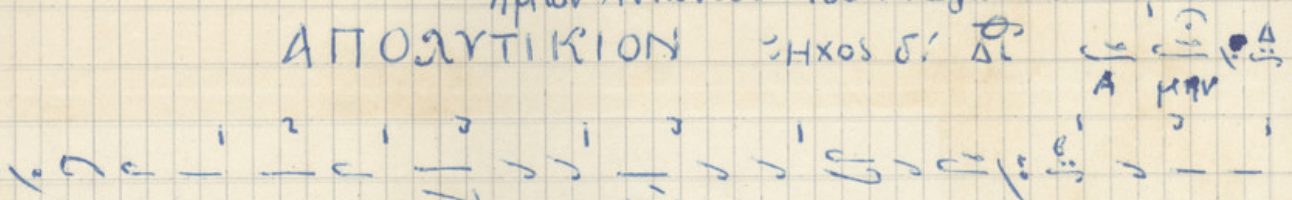

Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν τοῖς τρόποις μιμούμενος, τῷ βαπτίσματι εὐθείαις τρίβοις ἑπόμενος, Πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστής, τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

1956

Τῇ 17ῃ Ἰανουαρίου, Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ἦχος δ΄ Δι Α μην

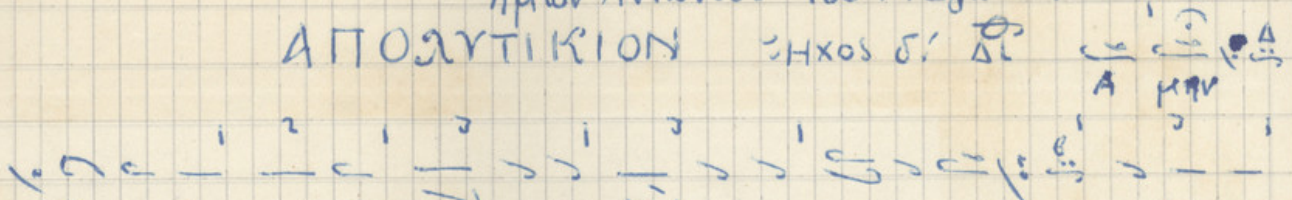

Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν τοῖς τρόποις μιμούμενος, τῷ βαπτίσματι εὐθείαις τρίβοις ἑπόμενος, Πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστής, τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

1956

Τόν ζήλω τήν Ἡλίαν τοῖς τρόποις μιμήμενος, τῷ Βαπτιζῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἑπόμενος, Πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιζῆς, καὶ τήν οἰκιμένην ἐξήρεσας εὐκαίς σου. Διό πρέσβευε Χριζῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Τόν ζήλω τήν Ἡλίαν τοῖς τρόποις μιμήμενος, τῷ Βαπτιζῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἑπόμενος, Πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιζῆς, καὶ τήν οἰκιμένην ἐξήρεσας εὐκαίς σε. Διό πρέσβευε Χριζῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Τῇ 12ῃ Ἰανουαρίου Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ἦχος δ΄

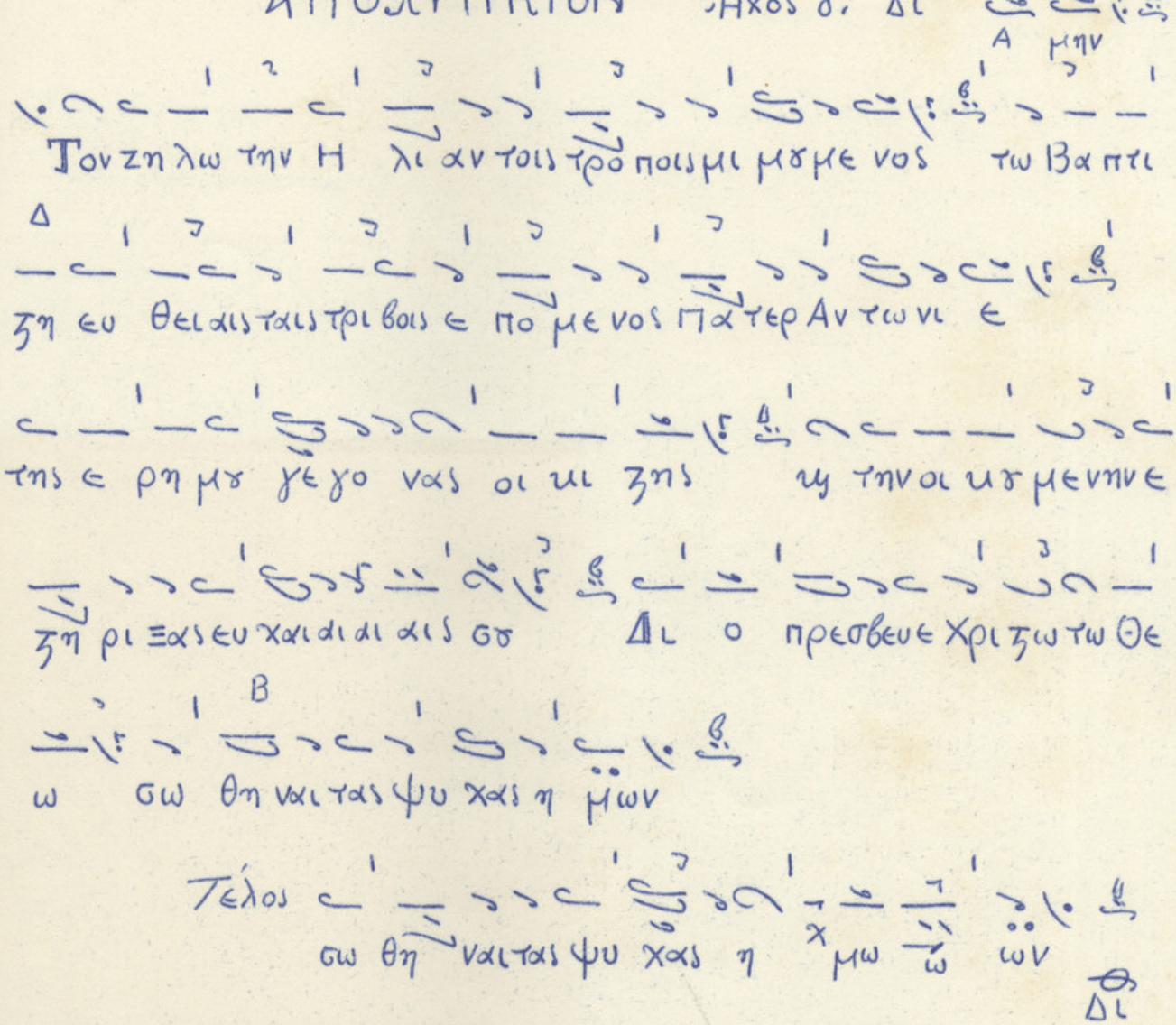

1956

Τῇ 12ῃ Ἰανουαρίου Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ἦχος δ΄

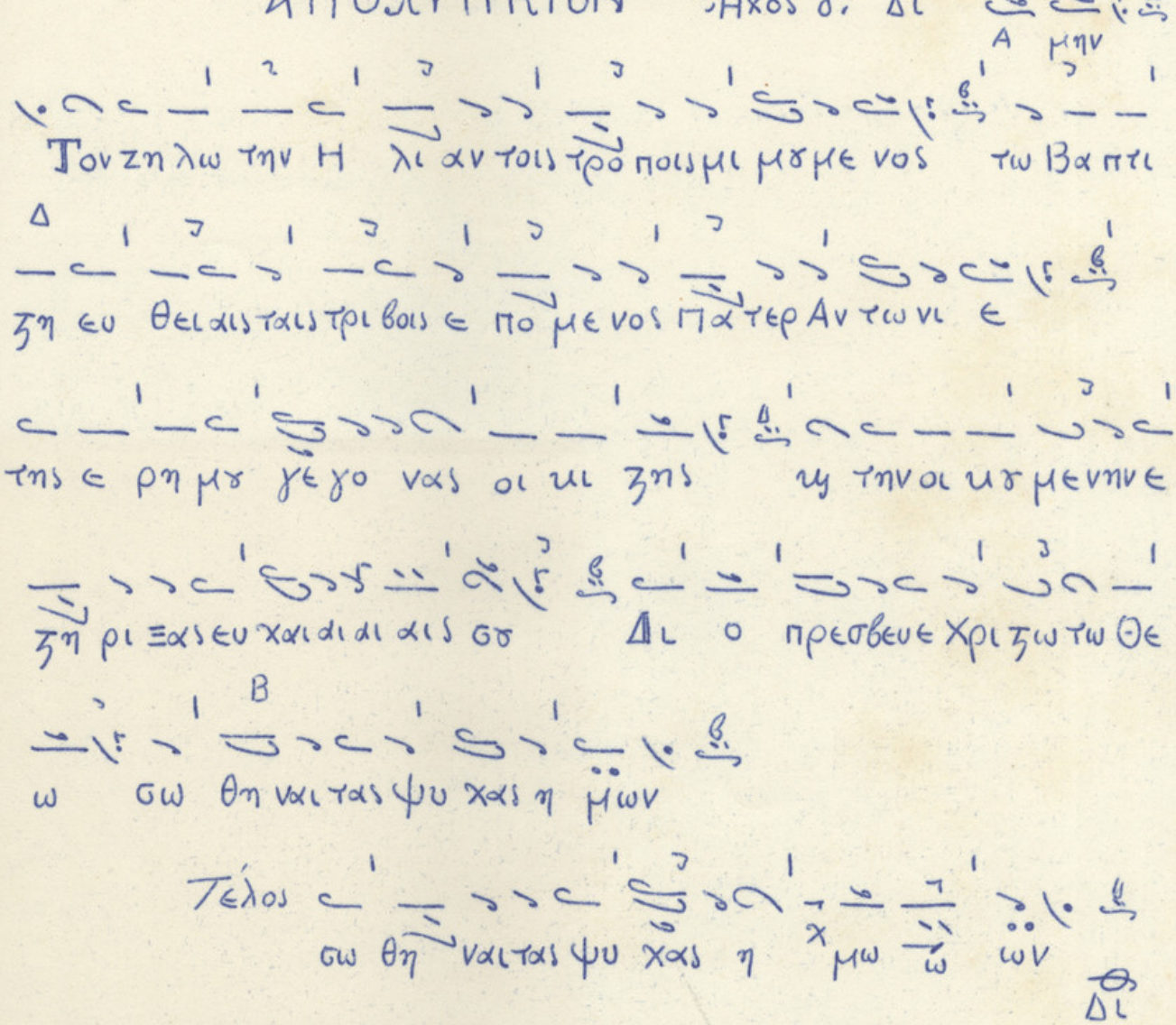

1956

καίων τρυφῆς, τῆς χορείας τε τῶν Προφητῶν, ἠξιώθης Βασίλειε· τῆς Θεοτόκου μύστης γάρ, καὶ τῆς Τριάδος λάτρις γέγονας.

Πα κε. ἀρχ.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Καταβασία.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερισχνεῖται, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· οἶδας γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος πα Ἀμήν. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Φιλοσοφίας ἔρωτι, περιέτεμες Πάτερ, τὸ τῆς ψυχῆς σου κάλυμμα, καὶ τῷ νόσῳ ἐδείχθης, ὡς ἥλιος τοῖς θαύμασι, καὶ πίστεως κατηύγασας, τὰς διανοίας Θεόφρων, τῆς Τριάδος ὁ λάτρις, ὦ Βασίλειε σοφὲ, καὶ μύστης τῆς Θεοτόκου.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τὴν σάρκα περιτέμνεται, ὁ τὸν Νόμον πληρώσας, ὡς βρέφος σήμερον, τῶν αἰώνων ὁ Κτίστης· καὶ σπάργανα εἱλίσσεται, ὡς βροτὸς ὑγρὰ γάλακτι, ἐντρέφεται ὁ τὰ πάντα, τῇ ἀπείρῳ ἰσχύϊ, ὡς Θεὸς διαιρατῶν, καὶ τῇ ροπῇ διεξάγων.

Κατάληξιν ὁ Βος Χορός

των. Αὐτὸν τὸν μέγα Λαϊκὸν Ἡγέτην διεδέχθην εἰς τὴν Ἀρχηγίαν τῆς Ε.Π.Ε.Κ. Αὐτὸν τὸν ἄνδρα ἔχομεν ὁδηγὸν καὶ αὐτοῦ τὴν ἄσπιλον ἀσκητικὴν καὶ ὑποδειγματικὴν ζωὴν ὡς πρότυπον. Αὐτὸς ἔκλεισε μέσα εἰς τὴν ψυχήν του τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Λαόν της. Αὐτὸν τὸν Λαὸν ἔχομεν κλείσει ἡμεῖς μέσα εἰς τὴν ψυχήν μας καὶ ὅτι μᾶς χαρακτηρίζει ὡς Κόμμα εἶναι ἡ βαθειά μας πίστις πρὸς αὐτὸν καὶ τὰς ἀπεράντους δημιουργικὰς δυνάμεις τὰς ὁποίας ἐγκλείει. Μὲ τὸν πυρσὸν τῆς παρακαταθήκης τοῦ Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑ καὶ μὲ τὴν λαμπάδα τῆς Κοινωνικῆς Δικαιοσύνης ἡ Ε.Π.Ε.Κ. κρατᾶ ὑψηλὰ καὶ γερὰ τὴν τιμια σημαία ποὺ παρέδωσεν εἰς αὐτὴν ὁ ἱδρυτής της καὶ ὑπερήφανος καὶ ἀτρόμητος συνεχίζει τὸ ἔργον αὐτοῦ.

Ν. ΕΥΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Α. ΜΟΣΧΟΒΙΤΗΣ

ΚΡΑΤΙΚΗΝ ΕΝΩΣΙΝ μὲ τὰ διάφορα ἄλλα κόμματα μὲ τὰ ὁποῖα μᾶς χωρίζουν ἰδεολογικαὶ καὶ πολιτικαὶ διαφοραί. Τὸ ἐπράξαμεν τοῦτο καὶ προέβημεν εἰς ἐκλογικὴν συνεργασίαν ἀπὸ βαθεῖαν ἀγάπην πρὸς τὸν Λαὸν καὶ συναίσθησιν τῆς ἱστορικῆς σημασίας τῶν ἐκλογῶν διὰ τὴν τύχην αὐτοῦ. Ὅταν πέση ὁ Συναγερμὸς καὶ διενεργηθοῦν ἐκλογαὶ μὲ τὴν ἀναλογικήν, τότε ἡ Ε.Π.Ε.Κ. θὰ κατέλθη μόνη της εἰς τὰς ἐκλογὰς διὰ νὰ διεκδικήση τὴν Νίκην. Αὐτὴν ὅμως τὴν στιγμὴν ἐπιβάλλεται ἡ ἑνότης καὶ συνεργασία ὅλων τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων.

Ἀθηναϊκὲ Λαέ,

Πρέπει διὰ τὸ συμφέρον τοῦ Ἔθνους νὰ ὑπερψηφίσης τὸν συνδυασμὸν τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως. Εἰς τὸν συνδυασμὸν Ἀθηνῶν συμπεριλαμβάνονται δύο ὑποψήφιοι τῆς Ε.Π.Ε.Κ., οἱ κ. κ. ΝΙΚ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ, δικηγόρος, καὶ πρώην ἰδιοκτήτης καὶ διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος «Προοδευτικὸς Φιλελεύθερος» καὶ ΑΝ. ΜΟΣΧΟΒΙΤΗΣ, τέως Ἀρχίατρος τῶν ΣΕΚ. Εἶναι καὶ οἱ δύο ἀγνοὶ ἰδεολόγοι καὶ ἀκαταμάχητοι ἀγωνισταὶ τῶν Δημοκρατικῶν Ἰδεῶν καὶ θεσμῶν. Εἶναι δεδοκιμασμένοι μαχηταὶ τῆς Δημοκρατίας καὶ θύματα αὐτῶν τῶν ἀγώνων των. Ἔμειναν πιστοὶ στὸν ΠΛΑΣΤΗΡΑΝ, τὴν ΕΠΕΚ. Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς πρέπει ὅλοι οἱ ὀπαδοὶ τῆς Ε.Π.Ε.Κ., ὅλοι οἱ φίλοι αὐτῆς, ὅλος ὁ Δημοκρατικὸς Λαὸς τῶν Ἀθηνῶν, ποὺ ἐκτιμᾶ καὶ δικαιώνει τὸ ἔργον τοῦ ΝΙΚΟΛ. ΠΛΑΣΤΗΡΑ καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ συνεχισθῆ αὐτό, νὰ τιμήση διὰ τῆς ψήφου του τοὺς δύο ὑποψηφίους τῆς Ε.Π.Ε.Κ., ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΝ καὶ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΝ ΜΟΣΧΟΒΙΤΗΝ.

Ἀθῆναι τῇ 6 Φεβρουαρίου 1956

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΠΟΛΙΤΗΣ

ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ Ε.Π.Ε.Κ.

296

των. Αὐτὸν τὸν μέγα Λαϊκὸν Ἡγέτην διεδέχθην εἰς τὴν Ἀρχηγίαν τῆς Ε.Π.Ε.Κ. Αὐτὸν τὸν ἄνδρα ἔχομεν ὁδηγὸν καὶ αὐτοῦ τὴν ἄσπιλον ἀσκητικὴν καὶ ὑποδειγματικὴν ζωὴν ὡς πρότυπον. Αὐτὸς ἔκλεισε μέσα εἰς τὴν ψυχήν του τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Λαόν της. Αὐτὸν τὸν Λαὸν ἔχομεν κλείσει ἡμεῖς μέσα εἰς τὴν ψυχήν μας καὶ ὅτι μᾶς χαρακτηρίζει ὡς Κόμμα εἶναι ἡ βαθειά μας πίστις πρὸς αὐτὸν καὶ τὰς ἀπεράντους δημιουργικὰς δυνάμεις τὰς ὁποίας ἐγκλείει. Μὲ τὸν πυρσὸν τῆς παρακαταθήκης τοῦ Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑ καὶ μὲ τὴν λαμπάδα τῆς Κοινωνικῆς Δικαιοσύνης ἡ Ε.Π.Ε.Κ. κρατᾶ ὑψηλὰ καὶ γερὰ τὴν τιμια σημαία ποὺ παρέδωσεν εἰς αὐτὴν ὁ ἱδρυτής της καὶ ὑπερήφανος καὶ ἀτρόμητος συνεχίζει τὸ ἔργον αὐτοῦ.

Ν. ΕΥΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Α. ΜΟΣΧΟΒΙΤΗΣ

ΚΡΑΤΙΚΗΝ ΕΝΩΣΙΝ μὲ τὰ διάφορα ἄλλα κόμματα μὲ τὰ ὁποῖα μᾶς χωρίζουν ἰδεολογικαὶ καὶ πολιτικαὶ διαφοραί. Τὸ ἐπράξαμεν τοῦτο καὶ προέβημεν εἰς ἐκλογικὴν συνεργασίαν ἀπὸ βαθεῖαν ἀγάπην πρὸς τὸν Λαὸν καὶ συναίσθησιν τῆς ἱστορικῆς σημασίας τῶν ἐκλογῶν διὰ τὴν τύχην αὐτοῦ. Ὅταν πέση ὁ Συναγερμὸς καὶ διενεργηθοῦν ἐκλογαὶ μὲ τὴν ἀναλογικήν, τότε ἡ Ε.Π.Ε.Κ. θὰ κατέλθη μόνη της εἰς τὰς ἐκλογὰς διὰ νὰ διεκδικήση τὴν Νίκην. Αὐτὴν ὅμως τὴν στιγμὴν ἐπιβάλλεται ἡ ἑνότης καὶ συνεργασία ὅλων τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων.

Ἀθηναϊκὲ Λαέ,

Πρέπει διὰ τὸ συμφέρον τοῦ Ἔθνους νὰ ὑπερψηφίσης τὸν συνδυασμὸν τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως. Εἰς τὸν συνδυασμὸν Ἀθηνῶν συμπεριλαμβάνονται δύο ὑποψήφιοι τῆς Ε.Π.Ε.Κ., οἱ κ. κ. ΝΙΚ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ, δικηγόρος, καὶ πρώην ἰδιοκτήτης καὶ διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος «Προοδευτικὸς Φιλελεύθερος» καὶ ΑΝ. ΜΟΣΧΟΒΙΤΗΣ, τέως Ἀρχίατρος τῶν ΣΕΚ. Εἶναι καὶ οἱ δύο ἀγνοὶ ἰδεολόγοι καὶ ἀκαταμάχητοι ἀγωνισταὶ τῶν Δημοκρατικῶν Ἰδεῶν καὶ θεσμῶν. Εἶναι δεδοκιμασμένοι μαχηταὶ τῆς Δημοκρατίας καὶ θύματα αὐτῶν τῶν ἀγώνων των. Ἔμειναν πιστοὶ στὸν ΠΛΑΣΤΗΡΑΝ, τὴν ΕΠΕΚ. Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς πρέπει ὅλοι οἱ ὀπαδοὶ τῆς Ε.Π.Ε.Κ., ὅλοι οἱ φίλοι αὐτῆς, ὅλος ὁ Δημοκρατικὸς Λαὸς τῶν Ἀθηνῶν, ποὺ ἐκτιμᾶ καὶ δικαιώνει τὸ ἔργον τοῦ ΝΙΚΟΛ. ΠΛΑΣΤΗΡΑ καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ συνεχισθῆ αὐτό, νὰ τιμήση διὰ τῆς ψήφου του τοὺς δύο ὑποψηφίους τῆς Ε.Π.Ε.Κ., ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΝ καὶ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΝ ΜΟΣΧΟΒΙΤΗΝ.

Ἀθῆναι τῇ 6 Φεβρουαρίου 1956

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΠΟΛΙΤΗΣ

ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ Ε.Π.Ε.Κ.

296

Τῇ ΙΖ.' Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΙΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος Δ.' Δι

Τον ζη λω την Η λι αν τοις τροποις μι μου με νος

τω Βα πτι στη ευ θει αις ταις τρι βοις ε πο με νος πα τερ Αν

τω νι ε της ε ρη μου γε γο νας οι κι ζης ης την.

οι κου με νην ε ζη ρι Ξας ευ χαι αις σου Δι ο πρε σβευε Χρι

ζω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η μων

Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Ἀληθῶς ἀνέστη [καὶ ἡμεῖς] πανηγυρίσωμεν σήμερον τὴν ἀνάστασιν τοῦ Θεοῦ μας, ἀναστηθέντες πνευματικῶς ἐκ τοῦ θανάτου μας, ἀναστηθέντες, ἐπειδὴ ἀνέστη ὁ Κύριος· ἀνέστη ὁ νικητὴς τοῦ θανάτου, ἀναστήθηκε καὶ ὁ θάνατος ἀνεστήθη.

Ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ ἐχάρησαν οἱ ἄγγελοι τοῦ οὐρανοῦ, ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ ἐχάρησαν οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς· ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ ἐχάρησαν ὅλα τὰ δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ, ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ ἐχάρησε ὁ παράδεισος, ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ ἐχάρησε ὁ ἥλιος, ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ ἐχάρησε ἡ σελήνη, ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ ἐχάρησε ἡ κτίσις ὅλη.

Ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ ἐχάρησε ἡ ἀνάπλασις τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ ἐχάρησε ἡ ἀθανασία τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ ἐχάρησε ἡ ἀφθαρσία τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ ἐχάρησε ἡ ἀπολύτρωσις τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ ἐχάρησε ἡ ἀνάστασις τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ ἐχάρησε ἡ ἀναγέννησις τοῦ ἀνθρώπου

Τῇ ΙΖ.' Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΙΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος Δ.' Δι

Τον ζη λω την Η λι αν τοις τροποις μι μυ με νος

τω Βα πτι στη ευ θει αις ταις τρι βοις ε πο με νος πα τερ Αν

τω νι ε της ε ρη μυ γε γο ναι οι υι ζης ψ την.

οι υυ με νην ε ζη ρι Ξαι ευ χαι αις συ Δι ο πρε σβευε Χρι

ζω τω Θε ω σω θη ναι ται ψυ χαι η μων

Τῇ ΙΖ.' Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΙΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος Δ.' Δι

Τον ζη λω την Η λι αν τοις τροποις μι μου με νος

τω Βα πτι στη ευ θει αις ταις τρι βοις ε πο με νος πα τερ Αν

τω νι ε της ε ρη μου γε γο νας οι κι ζης ψ την

οι κου με νην ε ζη ρι Ξας ευ χαι αις σου Δι ο πρε σβευε Χρι

ζω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η μων

Τῇ ΙΖ.' Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΙΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος Δ.' Δι

Τον ζη λω την Η λι αν τοις τροποις μι μου με νος

τω Βα πτι στη ευ θει αις ταις τρι βοις ε πο με νος πα τερ Αν

τω νι ε της ε ρη μου γε γο νας οι κι ζης ψ την

οι κου με νην ε ζη ρι Ξας ευ χαι αις σου Δι ο πρε σβευε Χρι

ζω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η μων

Τῇ ΙΖ.' Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΙΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος Δ.' Δι

Τον ζη λω την Η λι αν τοις τρο ποις μι μου με νος

τω Βα πτι στη ευ θει αις ταις τρι βοις ε πο με νος πα τερ Αν

τω νι ε της ε ρη μου γε γο νας οι κι ζης κη την

οι κου με νην ε ζη ρι ξας ευ χαι αις σου Δι ο πρε σβευε Χρι

ζω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η μων

Τῇ ΙΖ.' Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΙΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος Δ.' Δι

Τον ζη λω την Η λι αν τοις τρο ποις μι μου με νος

τω Βα πτι στη ευ θει αις ταις τρι βοις ε πο με νος πα τερ Αν

τω νι ε της ε ρη μου γε γο νας οι υι ζης ις την

οι υου με νην ε ζη ρι ξας ευ χαι αις σου Δι ο πρε σβευε Χρι

ζω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η μων

Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Ἀληθῶς ἀνέστη [καὶ ἡμεῖς] πανηγυρίσωμεν σήμερον τὴν ἀνάστασιν τοῦ Θεοῦ μας, ἀναστηθέντες πνευματικῶς ἐκ τοῦ θανάτου μας, ἀναστηθέντες, ἐπειδὴ ἀνέστη ὁ Κύριος· ἀνέστη ὁ νικητὴς τοῦ θανάτου, ἀναστήθηκε καὶ ὁ θάνατος ἀνεστήθη.

Ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ ἐχάρησαν οἱ ἄγγελοι τοῦ οὐρανοῦ, ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ ἐχάρησαν οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς· ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ ἐχάρησαν ὅλα τὰ δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ, ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ ἐχάρησε ὁ παράδεισος, ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ ἐχάρησε ὁ ἥλιος, ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ ἐχάρησε ἡ σελήνη, ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ ἐχάρησε ἡ κτίσις ὅλη.

Ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ ἐχάρησε ἡ ἀνάπλασις τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ ἐχάρησε ἡ ἀθανασία τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ ἐχάρησε ἡ ἀφθαρσία τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ ἐχάρησε ἡ ἀπολύτρωσις τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ ἐχάρησε ἡ ἀνάστασις τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ ἐχάρησε ἡ ἀναγέννησις τοῦ ἀνθρώπου

Τῇ ΙΖ' Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους Σλιχηρά Προσόμοια
Ἦχος πλ δι νη

N

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να ζει αις αυ τȣ Αι

νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω συνης αυ τȣ

Ο σι ε Πα τερ Αν τω νι ε συ τον ζυ γο ον τȣ Χρι ζȣ

Π Δ N

ε πι ω μων α ρα με νος τω Σταυ ρω την ε παρ σιν τȣ Σα ταν κα τα

Π Π

βε βλη κας ης τας ε ρη μȣς πο λεις α νε δει ξας δι α τȣ

N Π

τρο ο πȣ της πο λι τει ας σȣ ω ω Παμ μα κα ρι ζε Α σκη

Δ N

των το καυ χη μα δι ο Χρι ζον α παυ ζως ι κε τευ ε ε λε η

θη η ναι η μας

N

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω ης χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαις καιαι ορ γα νω

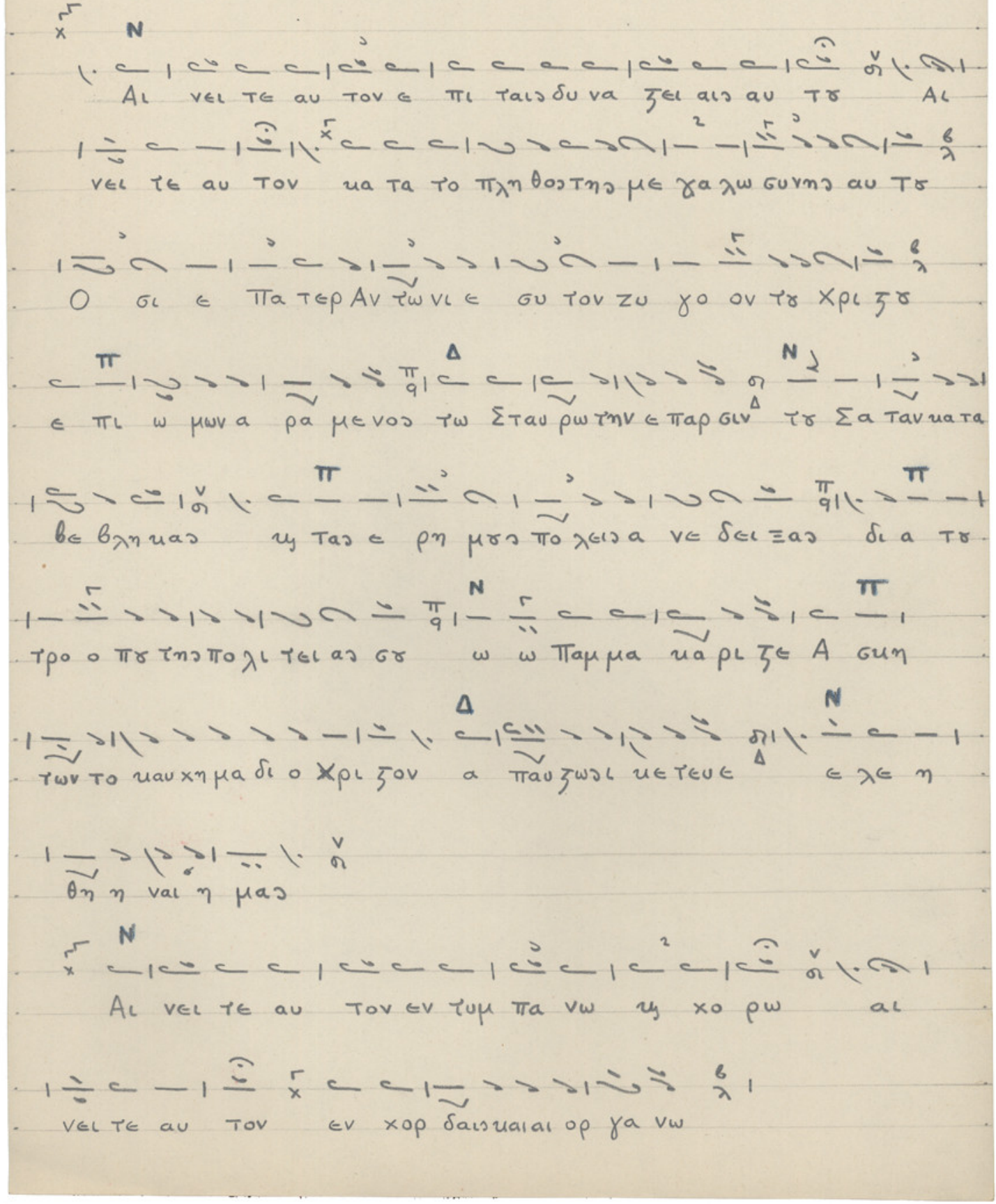

Τῇ ΙΖ' Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους Σλιχηρά Προσόμοια
Ἦχος πλ δι νη

N

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να ζει αις αυ τȣ Αι

νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω συνης αυ τȣ

Ο σι ε Πα τερ Αν τω νι ε συ τον ζυ γο ον τȣ Χρι ζȣ

Π Δ N

ε πι ω μων α ρα με νος τω Σταυ ρω την ε παρ σιν τȣ Σα ταν κα τα

Π Π

βε βλη κας ης τας ε ρη μȣς πο λεις α νε δει ξας δι α τȣ

N Π

τρο ο πȣ της πο λι τει ας σȣ ω ω Παμ μα κα ρι ζε Α σκη

Δ N

των το καυ χη μα δι ο Χρι ζον α παυ ζως ι κε τευ ε ε λε η

θη η ναι η μας

N

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω ης χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαις καιαι ορ γα νω

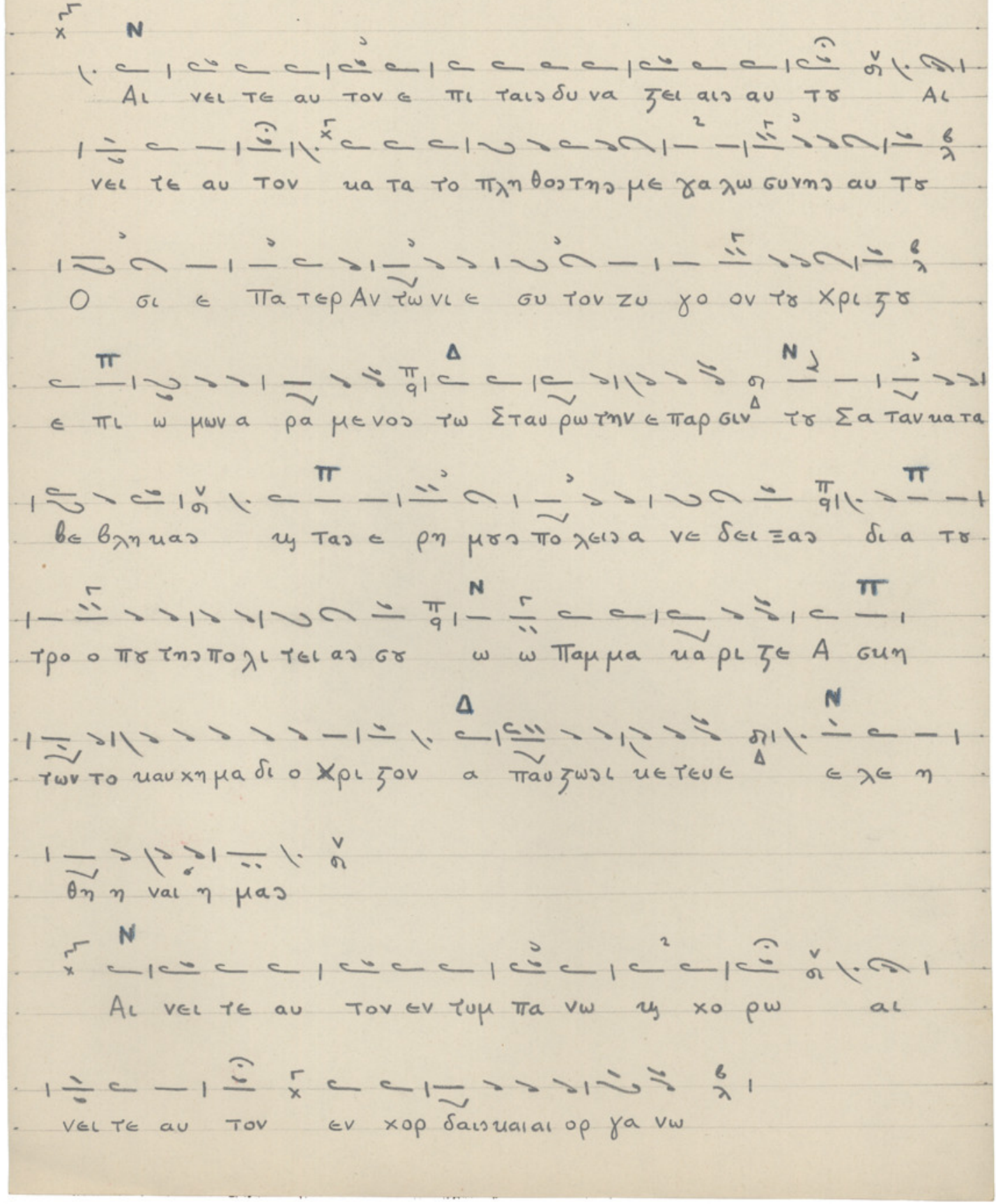

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω ϣ χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαισ ϰαι αι ορ γα νω

Τι μι οσ ε ναν τι ον Κυ ρι ϩ ο θα να τοσ

τϩ ο σι ου αυ τϩ

Πι ξει συ νεχ θον τεσ παν τεσ σε ωσ Α σϰη τη ην τϩ Χρι ξϩ

σε τι μω μεν Αν τω νι ε γε γη θωσ γαρ ω δευ σασ εν ε

ρη μοισ σα ϧε ξα τα ϰα θη γη τησ τε ταυ τησ ε γε νϩ πι

ξοσ ο θεν σοι παν τεσ η μεισ ϰραυ γα ζο μεν ω ω ω παμμα

ϰα ρι ξε ε Μο να ζων το ϰαυ χη μά τω Λυ τρω τη α πα αυ ζωσ ι

ϰε τευ ε Δ εισ το σω θη η ναι η μασ

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω ϣ χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαισ ϰαι αι ορ γα νω

Τι μι οσ ε ναν τι ον Κυ ρι ϩ ο θα να τοσ

τϩ ο σι ου αυ τϩ

Πι ξει συ νεχ θον τεσ παν τεσ σε ωσ Α σϰη τη ην τϩ Χρι ξϩ

σε τι μω μεν Αν τω νι ε γε γη θωσ γαρ ω δευ σασ εν ε

ρη μοισ σα ϧε ξα τα ϰα θη γη τησ τε ταυ τησ ε γε νϩ πι

ξοσ ο θεν σοι παν τεσ η μεισ ϰραυ γα ζο μεν ω ω ω παμμα

ϰα ρι ξε ε Μο να ζων το ϰαυ χη μά τω Λυ τρω τη α πα αυ ζωσ ι

ϰε τευ ε Δ εισ το σω θη η ναι η μασ

Τῇ ΙΖ΄ Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Ἁγίους Σλιχτρά Προσόμοια

Ἦχος πλ. δ΄ νη

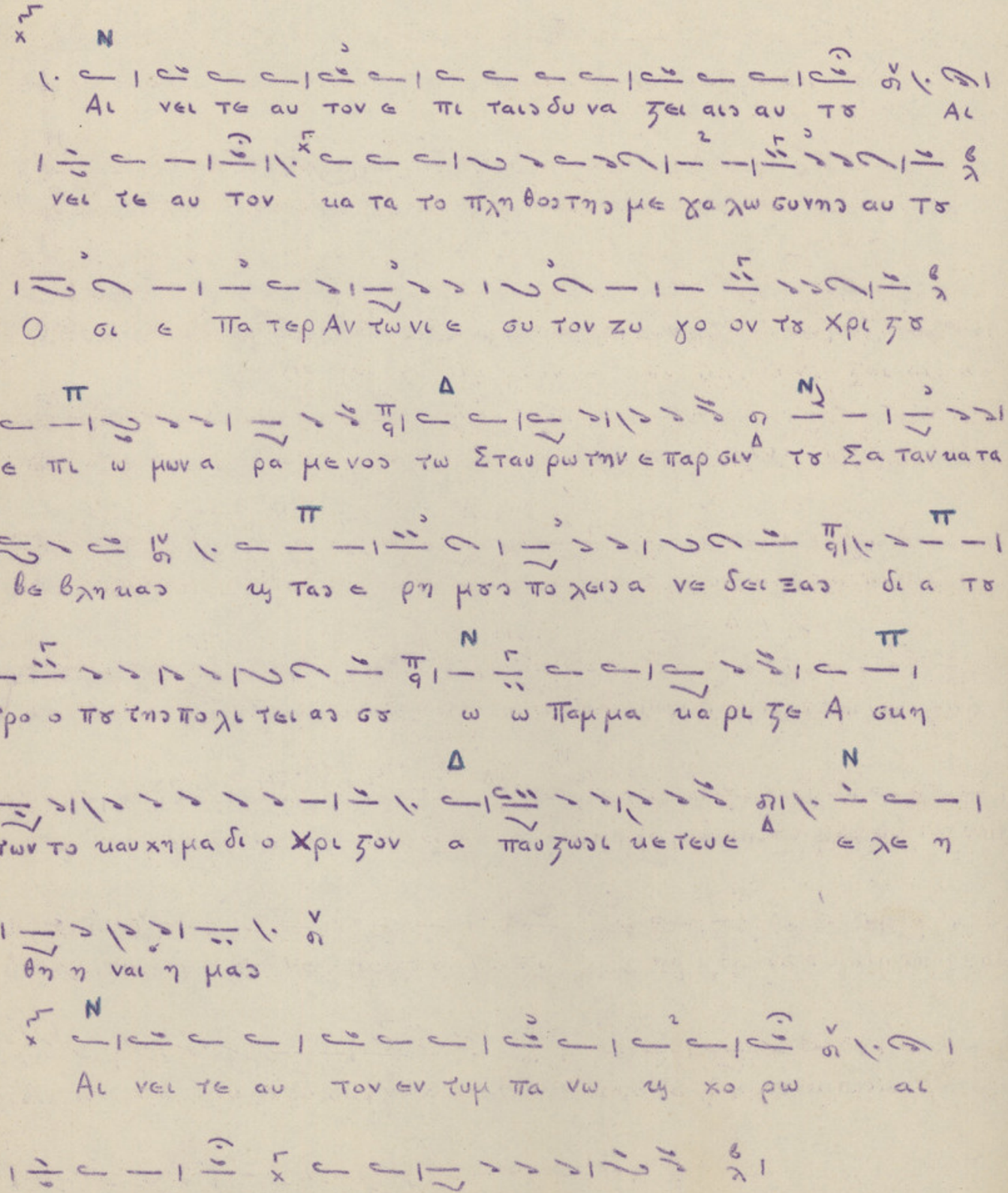

Τῇ Α΄ Ἰανουαρίου Ὠδὴ θ΄. Μεγαλυνάρια ΗΧΟΣ Β΄ π

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ὁ Εἱρμός.

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξαστράψαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ παρθένων παρθενικῶν, ἀφράστως σωματώσασα, εὐλογημένη Πάναγνε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Δ π

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τῇ ὀγδόῃ περιτομὴν λαβόντα.

Ὑπερβὰς τοὺς ὅρους χρηστός, τῆς ἀνθρωπίνης ὄχης φύσεως, ὑπερφυῶς ἐκ Παρθένου ἀποτίκτεται, καὶ τὸ γράμμα τὸ νομικὸν, καθὼς διανεχεύεται, τὴν σάρκα περιτέμνεται, καὶ πρηστὴς τοῦ Νόμου δείκνυται.

π a

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις, Βασίλειον τὸν Μέγαν.

Τοῦ Ἀρχιποίμενος ὡς πρόβατον, πιστὸν χριστοῦ Βασίλειε, τοῖς Ζωηφόροις ἴχνεσιν ἐπηκολούθησας· τῷ Τυράννῳ γὰρ τὴν σαυτοῦ, ψυχὴν Πάτερ προδέδωκας, προκινδυνεύων ἄριστα, τῆς ἐκκλησίας παμμακάριστε.

π a

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχή μου τὴν τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Τῇ ΙΖ΄ Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Ἁγίους Σλιχτρά Προσόμοια

Ἦχος πλ. δ΄ νη

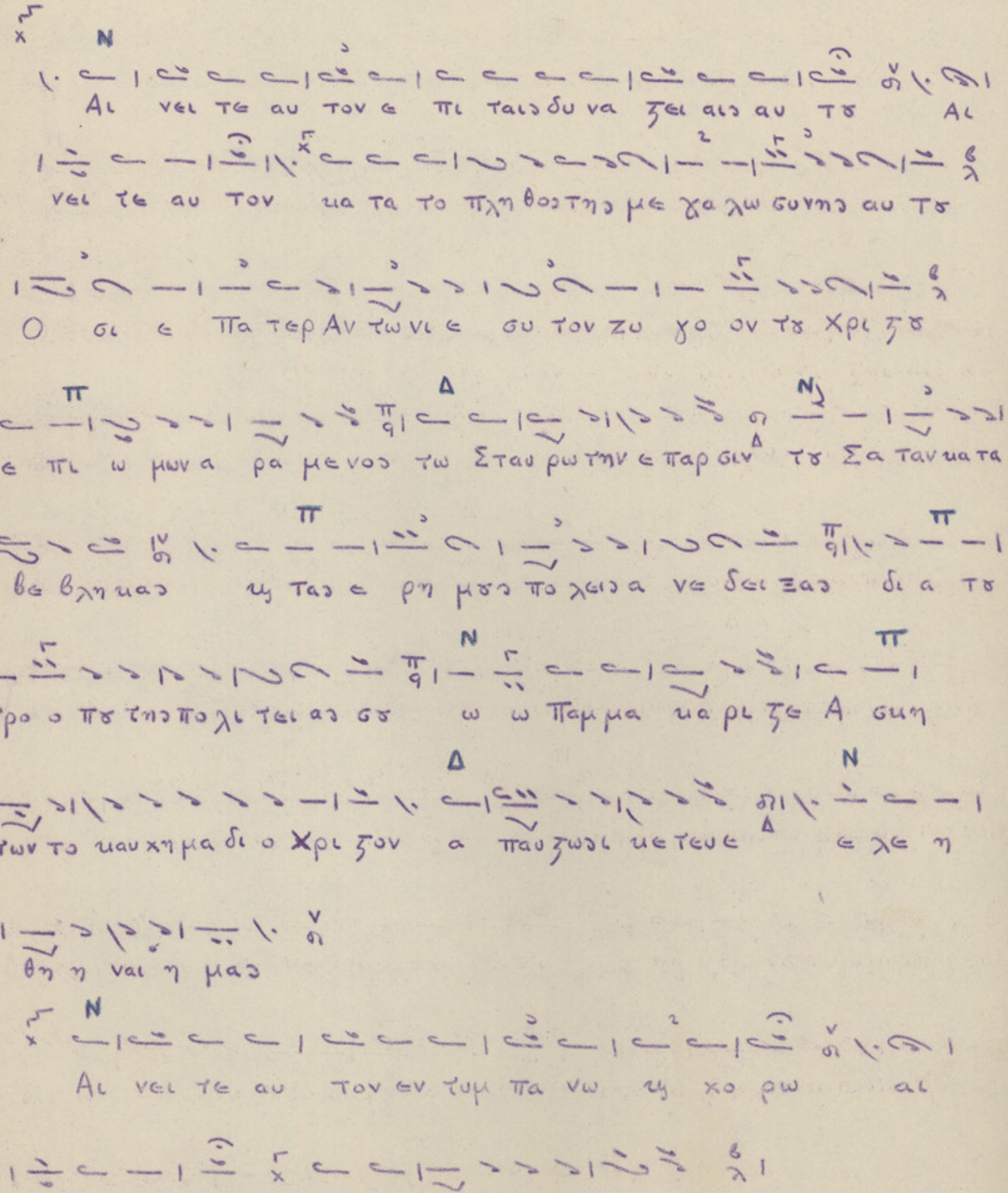

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω ϣ χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαισκαιαιορ γα νω

Τι μι ος ε ναν τι ον Κυ ρι ȣ ο θα να τος

τȣ ο σι ου αυ τȣ

Πι ξει συ νεχ θον τες παντες σε ως Α σκη τη ην τȣ Χρι ξȣ

σε τι μω μεν Αν τω νι ε γε γη θωσγαρ ω δευ σας εν ε

ρη μοισ σα ϩε ξα τα κα θη γη της τε ταυτης ε γε νȣ πι

ξος ο θεν σοι παντες η μεισκραυγα ζο μεν ω ω ω παμμα

κα ρι ξε ε Μο να ζων το καυ χη μα τω Λυ τρω τη α πα αυ ζως ι

κε τευ ε Δ εις το σω θη η ναι η μας

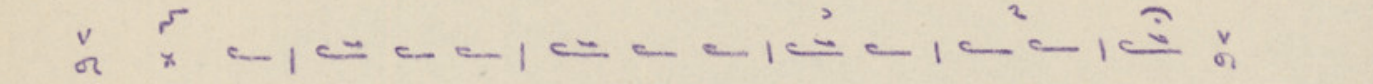

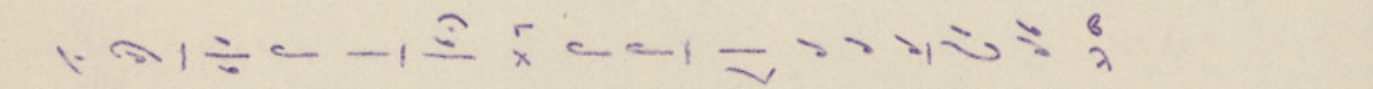

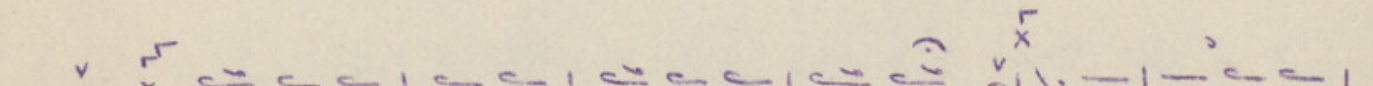

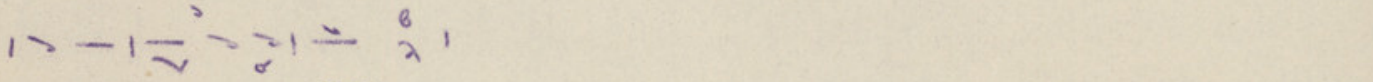

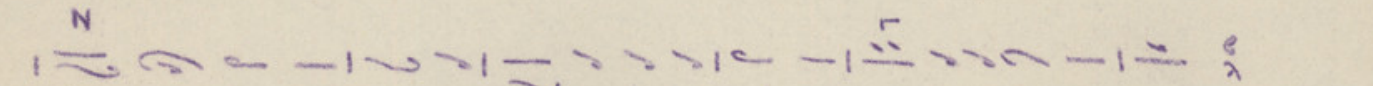

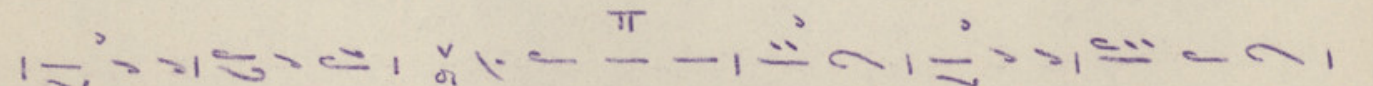

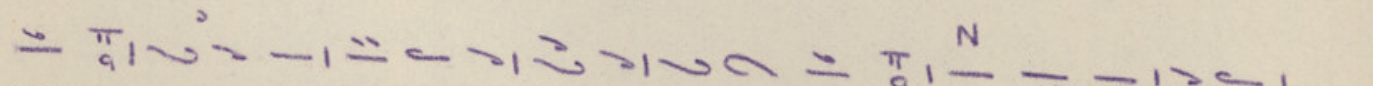

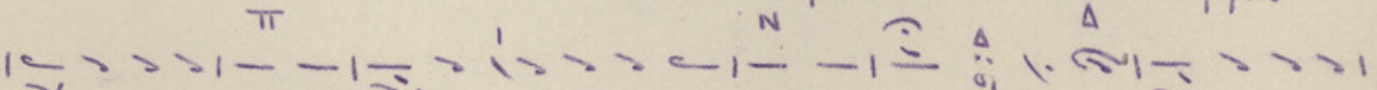

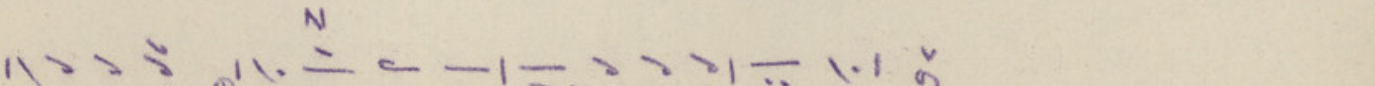

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω ϣ χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαισκαιαιορ γα νω

Τι μι ος ε ναν τι ον Κυ ρι ȣ ο θα να τος

τȣ ο σι ου αυ τȣ

Πι ξει συ νεχ θον τες παντες σε ως Α σκη τη ην τȣ Χρι ξȣ

σε τι μω μεν Αν τω νι ε γε γη θωσγαρ ω δευ σας εν ε

ρη μοισ σα ϩε ξα τα κα θη γη της τε ταυτης ε γε νȣ πι

ξος ο θεν σοι παντες η μεισκραυγα ζο μεν ω ω ω παμμα

κα ρι ξε ε Μο να ζων το καυ χη μα τω Λυ τρω τη α πα αυ ζως ι

κε τευ ε Δ εις το σω θη η ναι η μας

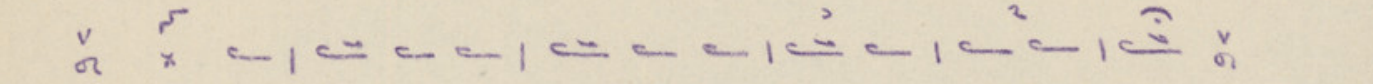

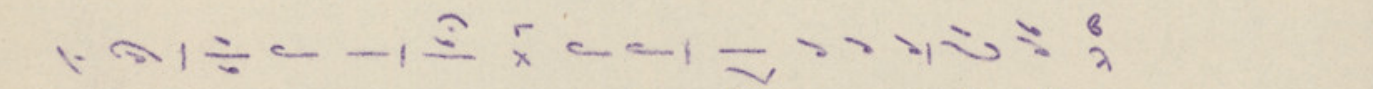

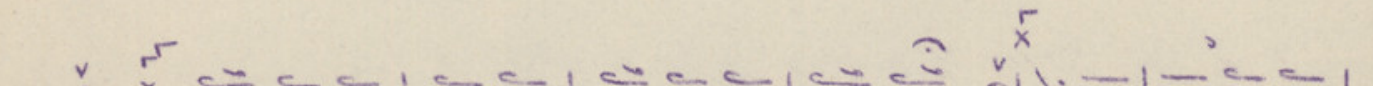

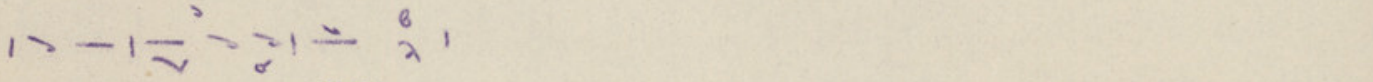

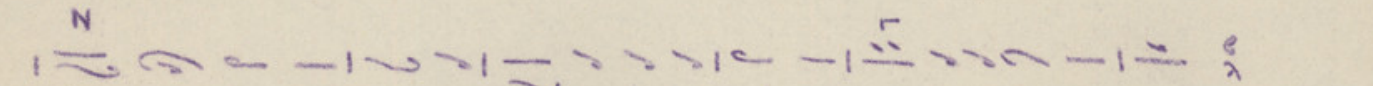

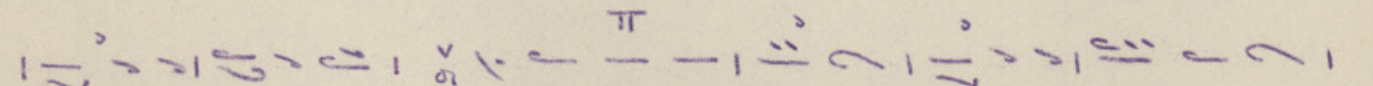

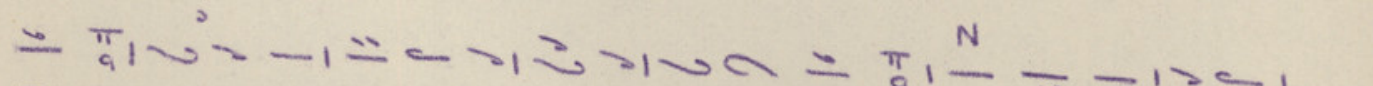

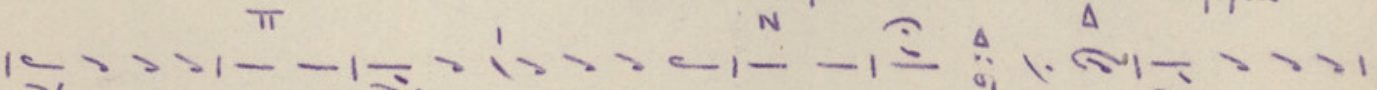

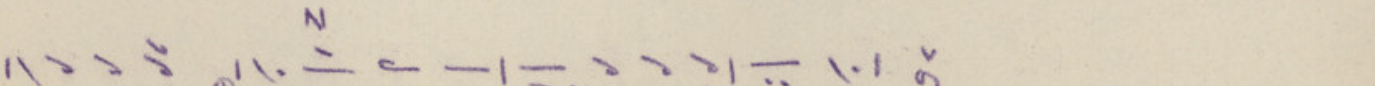

Τῇ 12ῃ Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους Σλιχηρά Προσόμοια
Ἦχος πλ δι νη

N

Αι νει τε αυ τον ε πι ταισ δυ να ζει αισ αυ τȣ Αι

νει τε αυ τον κα τα το πλη θοσ της με γα λω συνης αυ τȣ

Ο σι ε Πα τερ Αν τω νι ε συ τον ζυ γο ον τȣ Χρι ζȣ

Π Δ

ε πι ω μων α ρα με νοσ τω Σταυ ρω την ε παρ σιν τȣ Σα ταν κα τα

Π Π

βε βλη κασ ϗ τασ ε ρη μȣσ πο λεισ α νε δει ξασ δι α τȣ

N Π

τρο ο πȣ της πο λι τει ασ σȣ ω ω Παμ μα κα ρι ζε Α σκη

Δ N

των το καυ χη μα δι ο Χρι ζον α παυ ζωσι κε τευ ε ε λε η

θη η ναι η μασ

N

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω ϗ χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαισκαιαι ορ γα νω

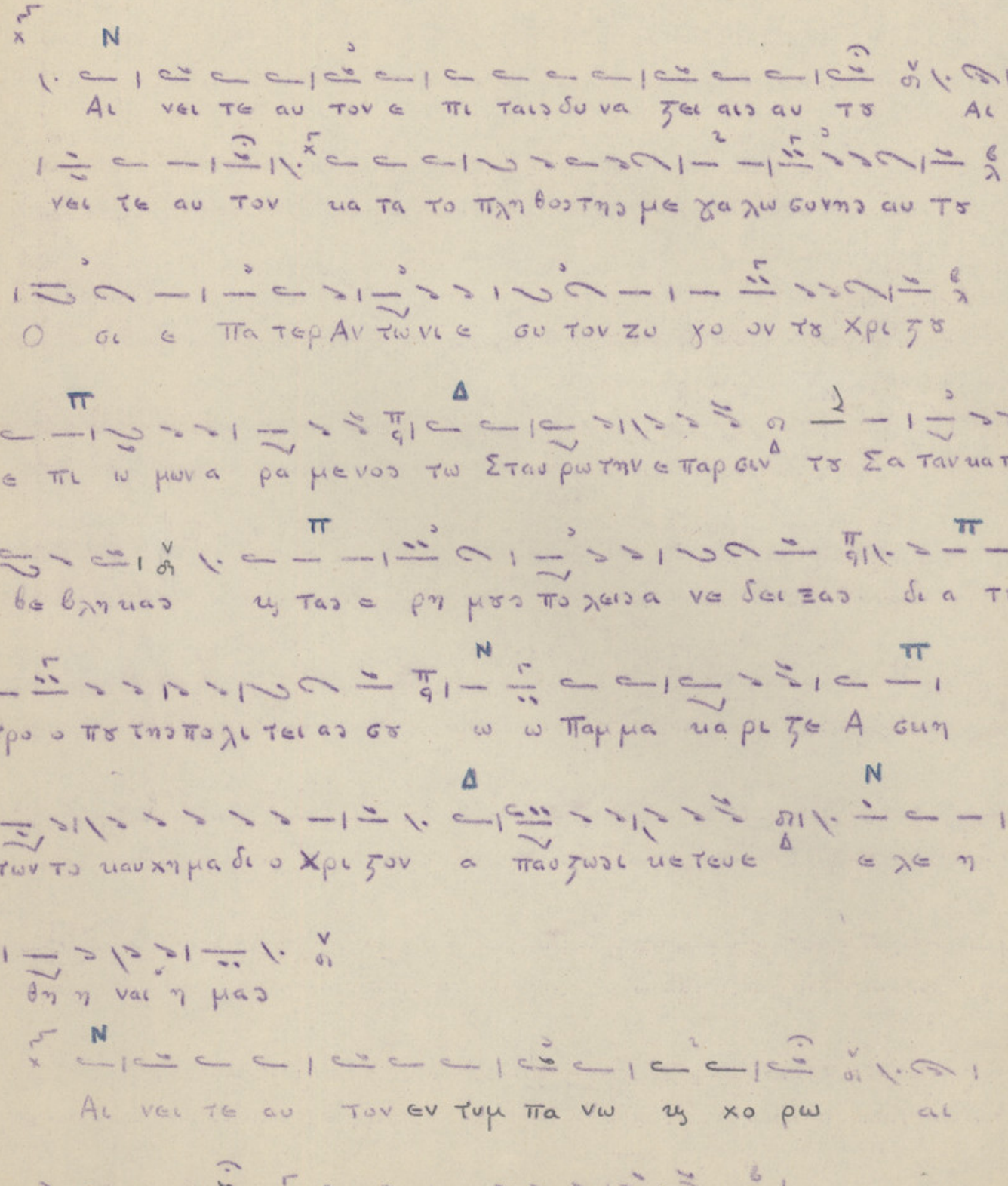

Τῇ 12ῃ Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους Σλιχηρά Προσόμοια
Ἦχος πλ δι νη

N

Αι νει τε αυ τον ε πι ταισ δυ να ζει αισ αυ τȣ Αι

νει τε αυ τον κα τα το πλη θοσ της με γα λω συνης αυ τȣ

Ο σι ε Πα τερ Αν τω νι ε συ τον ζυ γο ον τȣ Χρι ζȣ

Π Δ

ε πι ω μων α ρα με νοσ τω Σταυ ρω την ε παρ σιν τȣ Σα ταν κα τα

Π Π

βε βλη κασ ϗ τασ ε ρη μȣσ πο λεισ α νε δει ξασ δι α τȣ

N Π

τρο ο πȣ της πο λι τει ασ σȣ ω ω Παμ μα κα ρι ζε Α σκη

Δ N

των το καυ χη μα δι ο Χρι ζον α παυ ζωσι κε τευ ε ε λε η

θη η ναι η μασ

N

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω ϗ χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαισκαιαι ορ γα νω

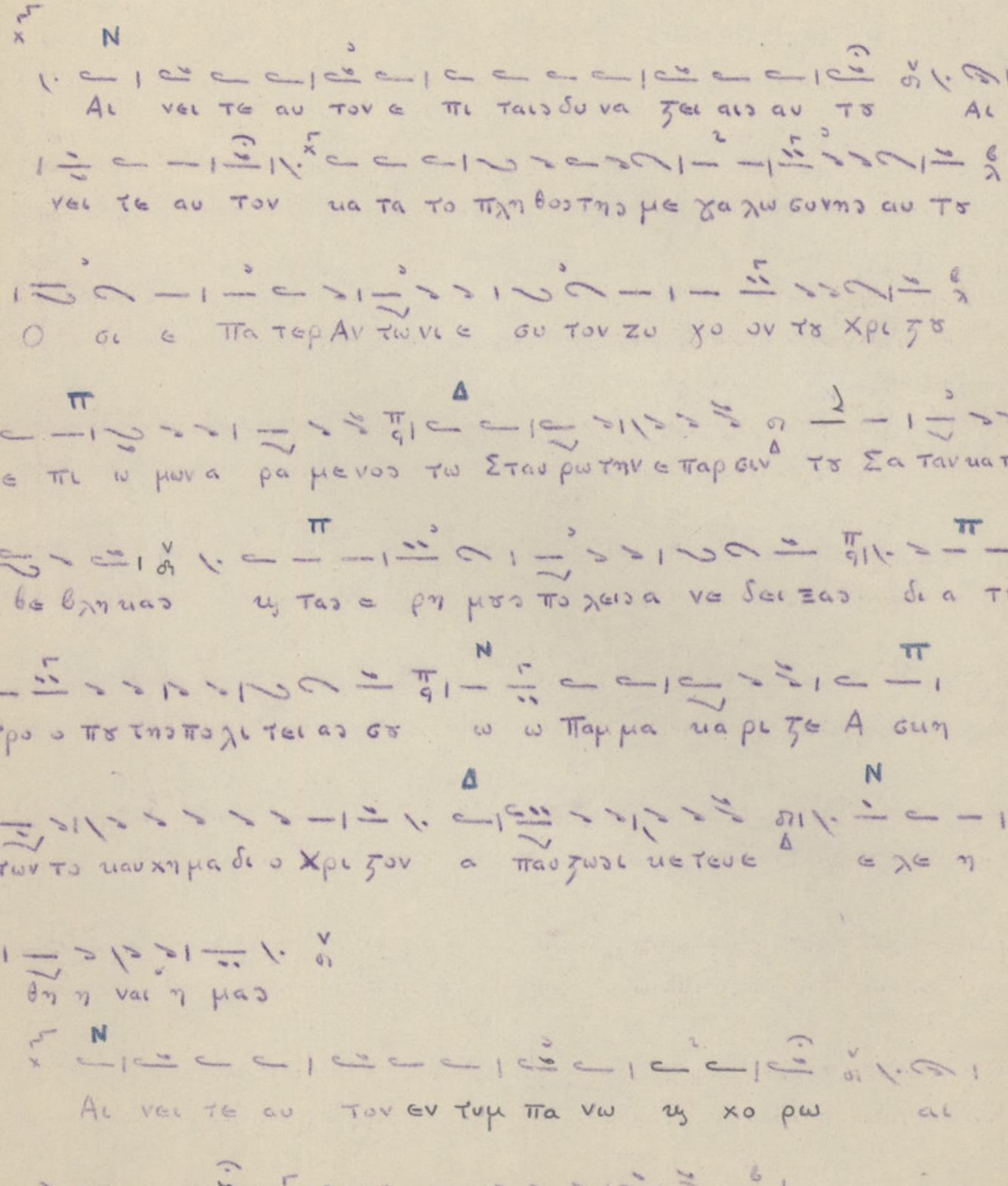

Τῇ Α΄ Ἰανουαρίου Ὠδὴ θ΄. Μεγαλυνάρια ΗΧΟΣ Β΄ π

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ὁ Εἱρμός.

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξαστράψαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ παρθένων παρθενικῶν, ἀφράστως σωματώσασα, εὐλογημένη Πάναγνε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Δ π

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τῇ ὀγδόῃ περιτομὴν λαβόντα.

Ὑπερβὰς τοὺς ὅρους χρηστός, τῆς ἀνθρωπίνης ὄχης φύσεως, ὑπερφυῶς ἐκ Παρθένου ἀποτίκτεται, καὶ τὸ γράμμα τὸ νομικὸν, καθὼς διανεχεύεται, τὴν σάρκα περιτέμνεται, καὶ πρηστὴς τοῦ Νόμου δείκνυται.

π a

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις, Βασίλειον τὸν Μέγαν.

Τοῦ Ἀρχιποίμενος ὡς πρόβατον, πιστὸν χριστοῦ Βασίλειε, τοῖς Ζωηφόροις ἴχνεσιν ἐπηκολούθησας· τῷ Τυράννῳ γὰρ τὴν σαυτοῦ, ψυχὴν Πάτερ προδέδωκας, προκινδυνεύων ἄριστα, τῆς ἐκκλησίας παμμακάριστε.

π a

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχή μου τὴν τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω ϣ χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαισκαιαιορ γα νω

Τι μι ος ε ναν τι ον Κυ ρι ϩ ο θα να τος

τϩ ο σι ου αυ τϩ

Πι ζει συ νεχ θον τες παν τες σε ως Α σκη τη ην τϩ Χρι ζϩ

σε τι μω μεν Αν τω νι ε γε γη θωσγαρ ω δευ σας εν ε

ρη μοισ σα ϧε ζα τα κα θη γη της τε ταυτης ε γε νϩ πι

ζος ο θεν σοι παν τες η μεισκραυγα ζο μεν ω ω ω παμμα

κα ρι ζε ε Μο να ζων το καυ χη μα τω Λυ τρω τη α πα αυ ζωσι

κε τευ ε Δ εις το σω θη η ναι η μας

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω ϣ χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαισκαιαιορ γα νω

Τι μι ος ε ναν τι ον Κυ ρι ϩ ο θα να τος

τϩ ο σι ου αυ τϩ

Πι ζει συ νεχ θον τες παν τες σε ως Α σκη τη ην τϩ Χρι ζϩ

σε τι μω μεν Αν τω νι ε γε γη θωσγαρ ω δευ σας εν ε

ρη μοισ σα ϧε ζα τα κα θη γη της τε ταυτης ε γε νϩ πι

ζος ο θεν σοι παν τες η μεισκραυγα ζο μεν ω ω ω παμμα

κα ρι ζε ε Μο να ζων το καυ χη μα τω Λυ τρω τη α πα αυ ζωσι

κε τευ ε Δ εις το σω θη η ναι η μας

Τῇ Α΄ Ἰανουαρίου

Δοξασμὸν τῶν Ἁγίων

Τῇ ΙΗ΄ Ἰανουαρίου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος

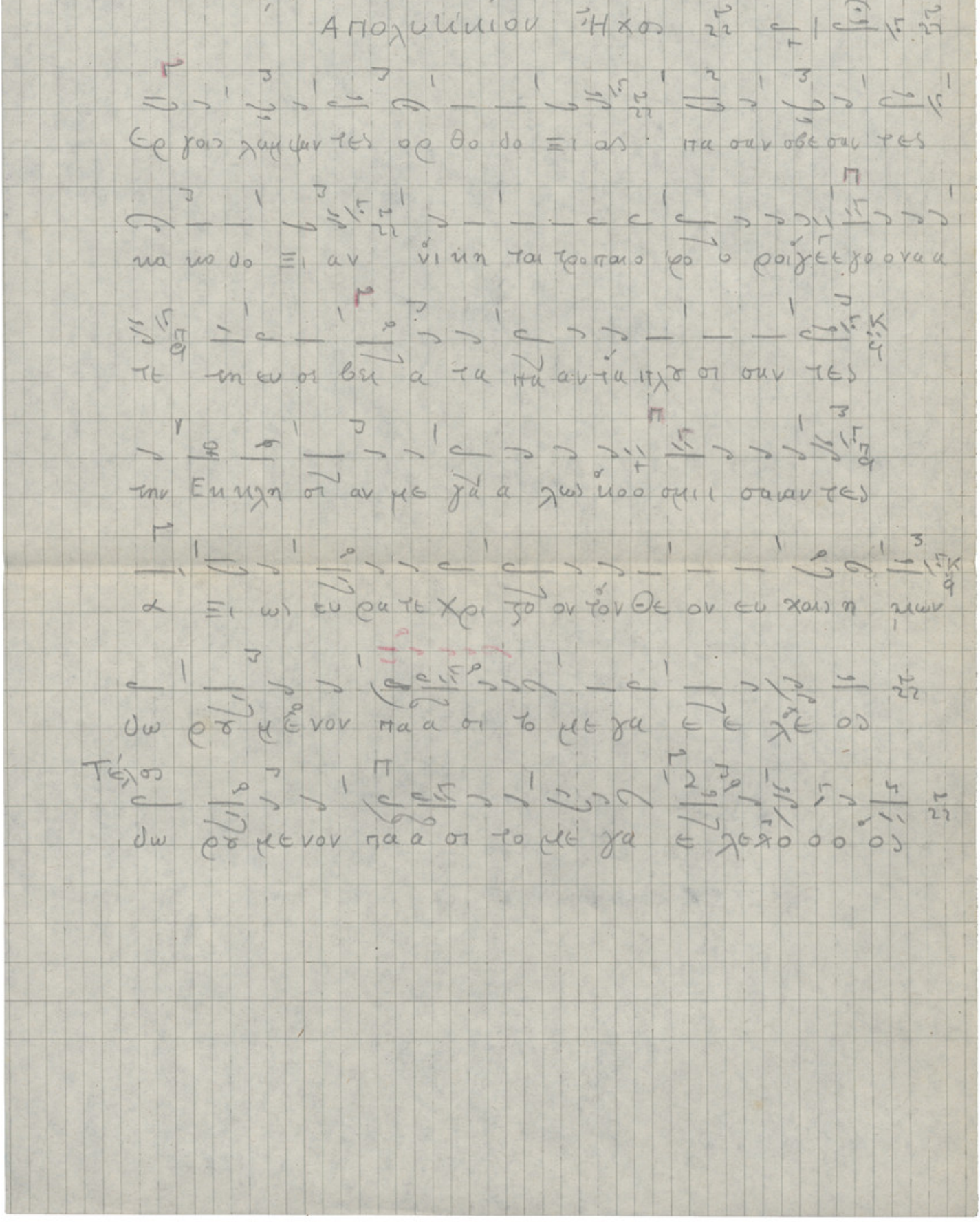

Τῇ ΙΗ΄ Ἰανουαρίου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος

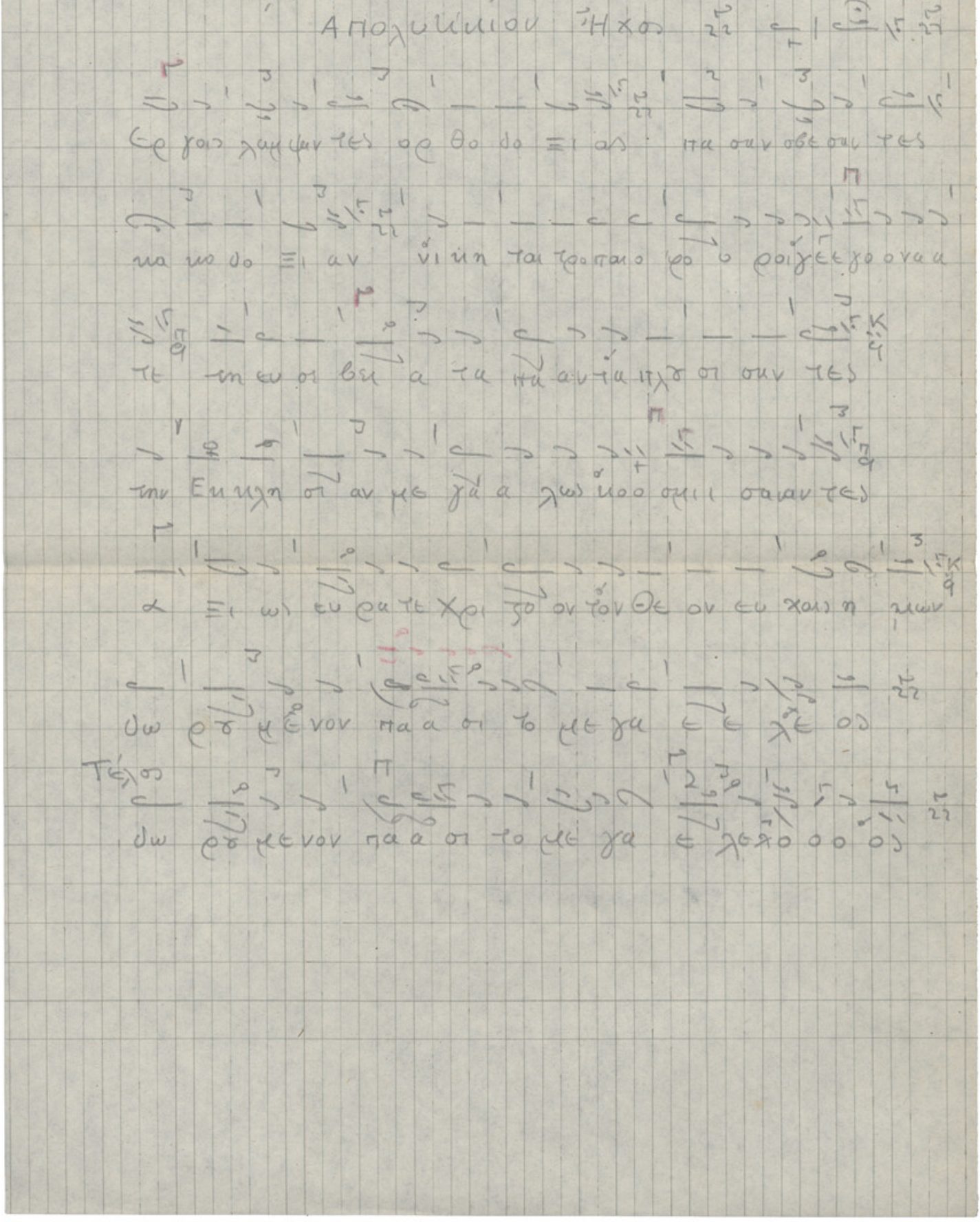

Τῇ 18η Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος β'. Ἔργοις λάμψαντες ὀρθοδοξίας, πᾶσαν σβέσαντες κακοδοξίαν, νικηταὶ τροπαιοφόροι γεγόνατε· τῇ εὐσεβείᾳ τὰ πάντα πλουτίσαντες, τὴν ἐκκλησίαν μεγάλως κοσμήσαντες, ἀξίως εὕρατε Χριστὸν τὸν Θεὸν εὐχαῖς ἡμῶν, δωρούμενον πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

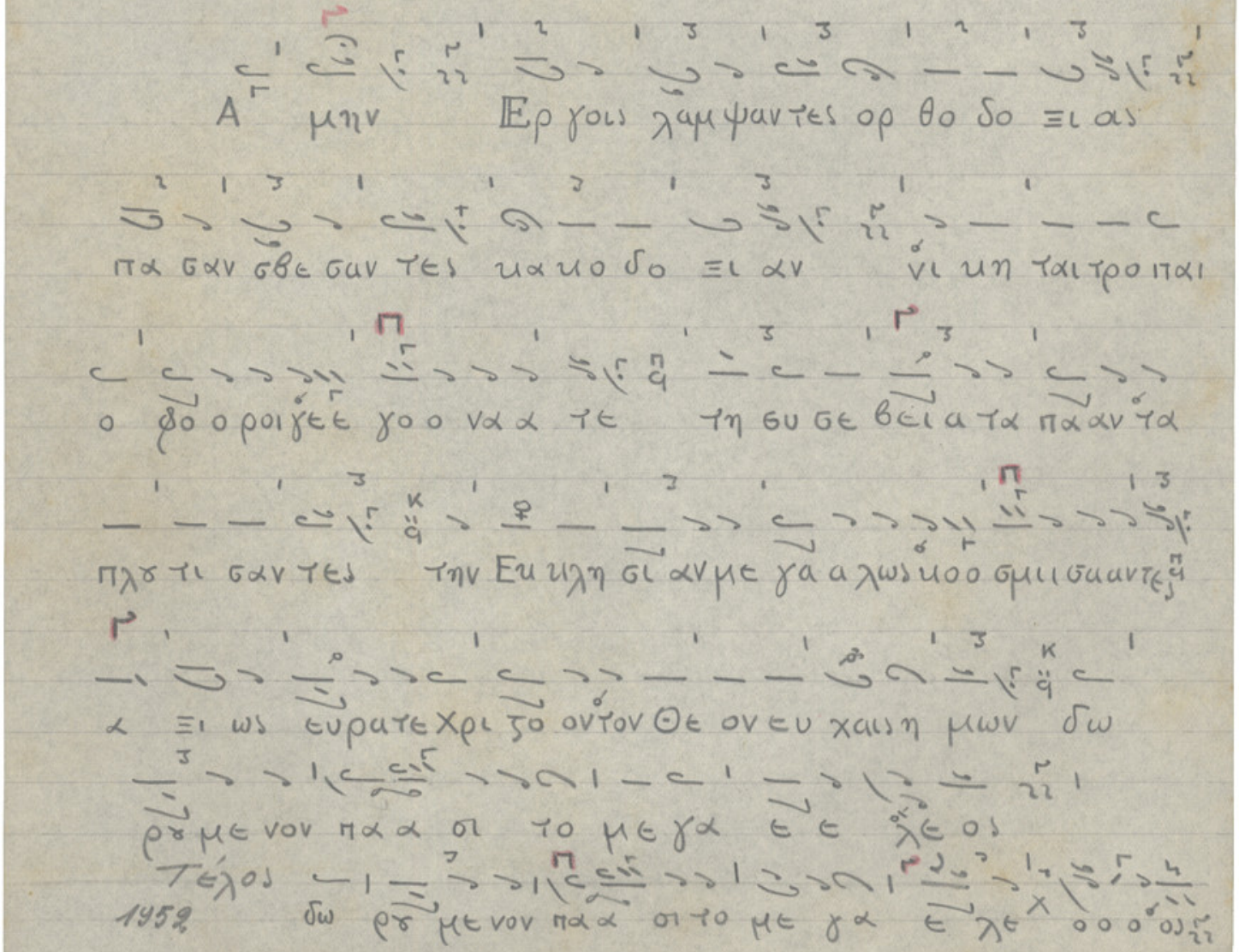

1952

Τῇ 18η Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος β'. Ἔργοις λάμψαντες ὀρθοδοξίας, πᾶσαν σβέσαντες κακοδοξίαν, νικηταὶ τροπαιοφόροι γεγόνατε· τῇ εὐσεβείᾳ τὰ πάντα πλουτίσαντες, τὴν ἐκκλησίαν μεγάλως κοσμήσαντες, ἀξίως εὕρατε Χριστὸν τὸν Θεὸν εὐχαῖς ἡμῶν, δωρούμενον πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

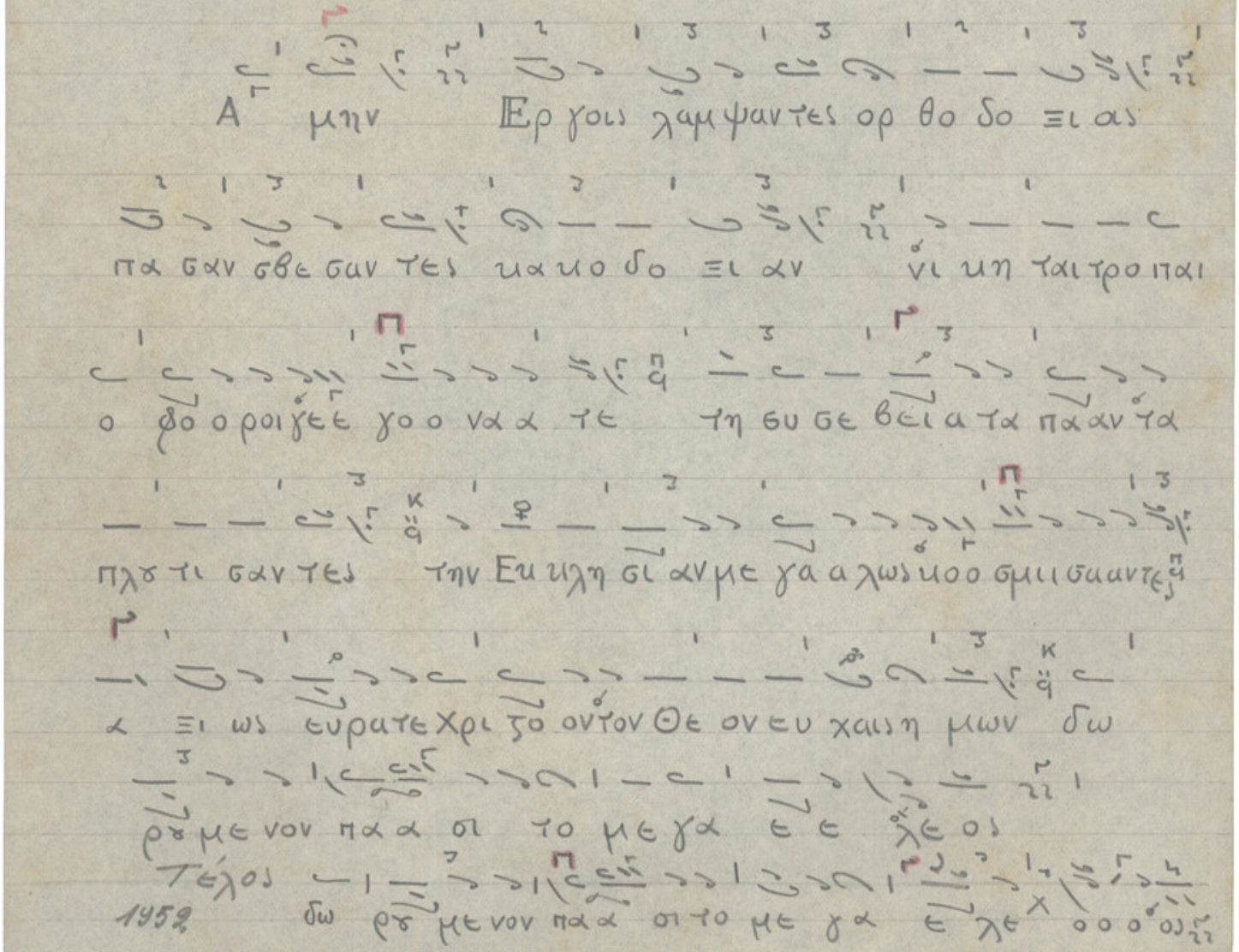

1952

Τῇ Α΄ Ἰανουαρίου

Δοξασμὸν τῶν Ἁγίων

Τῇ ΙΗ' Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος β'. Ἔργοις λάμψαντες ὀρθοδοξίας, πᾶσαν σβέσαντες κακοδοξίαν, νηπτικὴ τροπαιοφόροι γεγόνατε· τῇ εὐσεβείᾳ τὰ πάντα πλητίσαντες, τὴν ἐκκλησίαν μεγάλως εὐφράνατε, ἀξίως εὕρατε Χριστὸν τὸν Θεὸν εὐχαῖς ἡμῶν, δωρούμενον πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

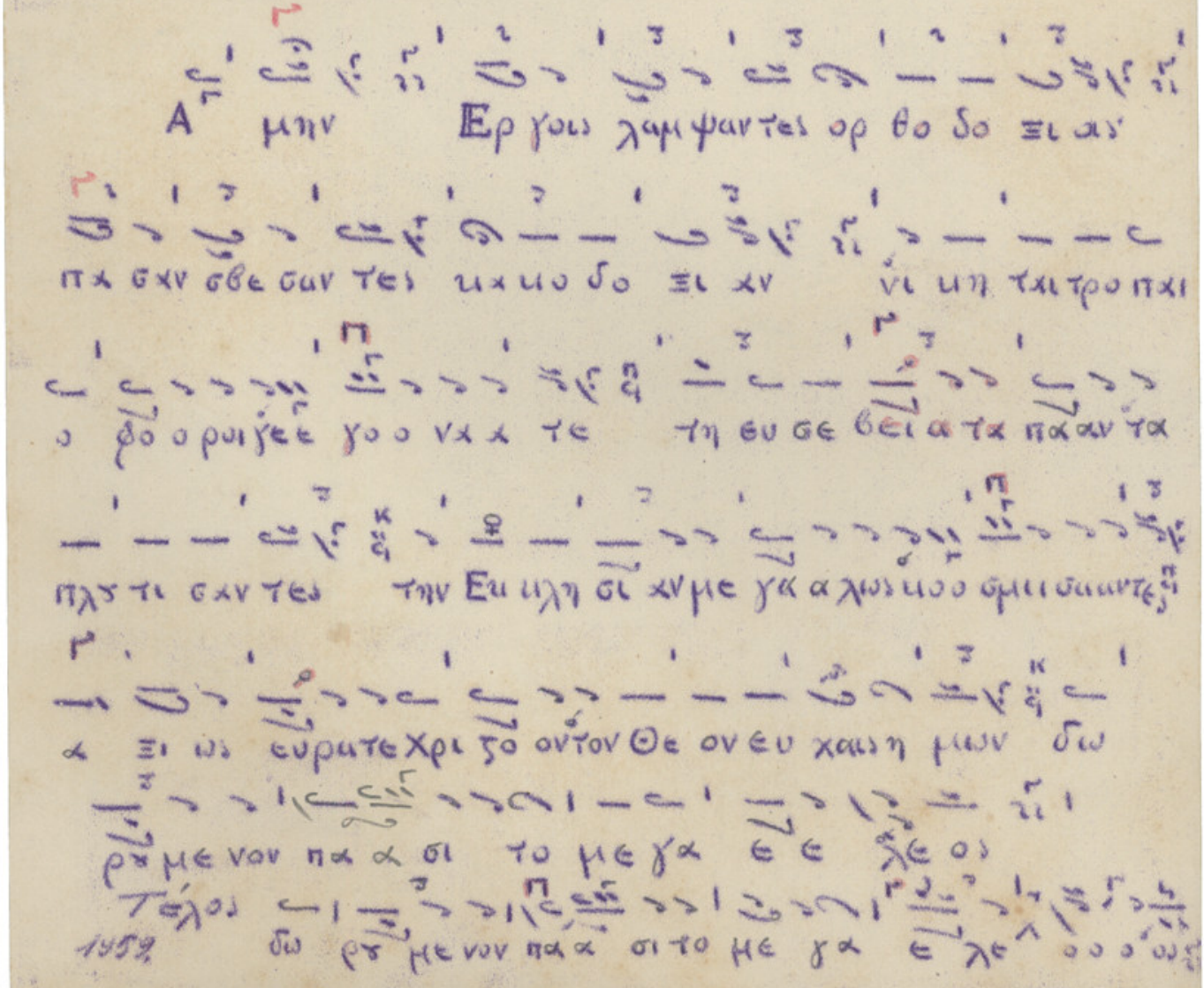

Τῇ ΙΗ' Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος β'. Ἔργοις λάμψαντες ὀρθοδοξίας, πᾶσαν σβέσαντες κακοδοξίαν, νηπτικὴ τροπαιοφόροι γεγόνατε· τῇ εὐσεβείᾳ τὰ πάντα πλητίσαντες, τὴν ἐκκλησίαν μεγάλως εὐφράνατε, ἀξίως εὕρατε Χριστὸν τὸν Θεὸν εὐχαῖς ἡμῶν, δωρούμενον πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

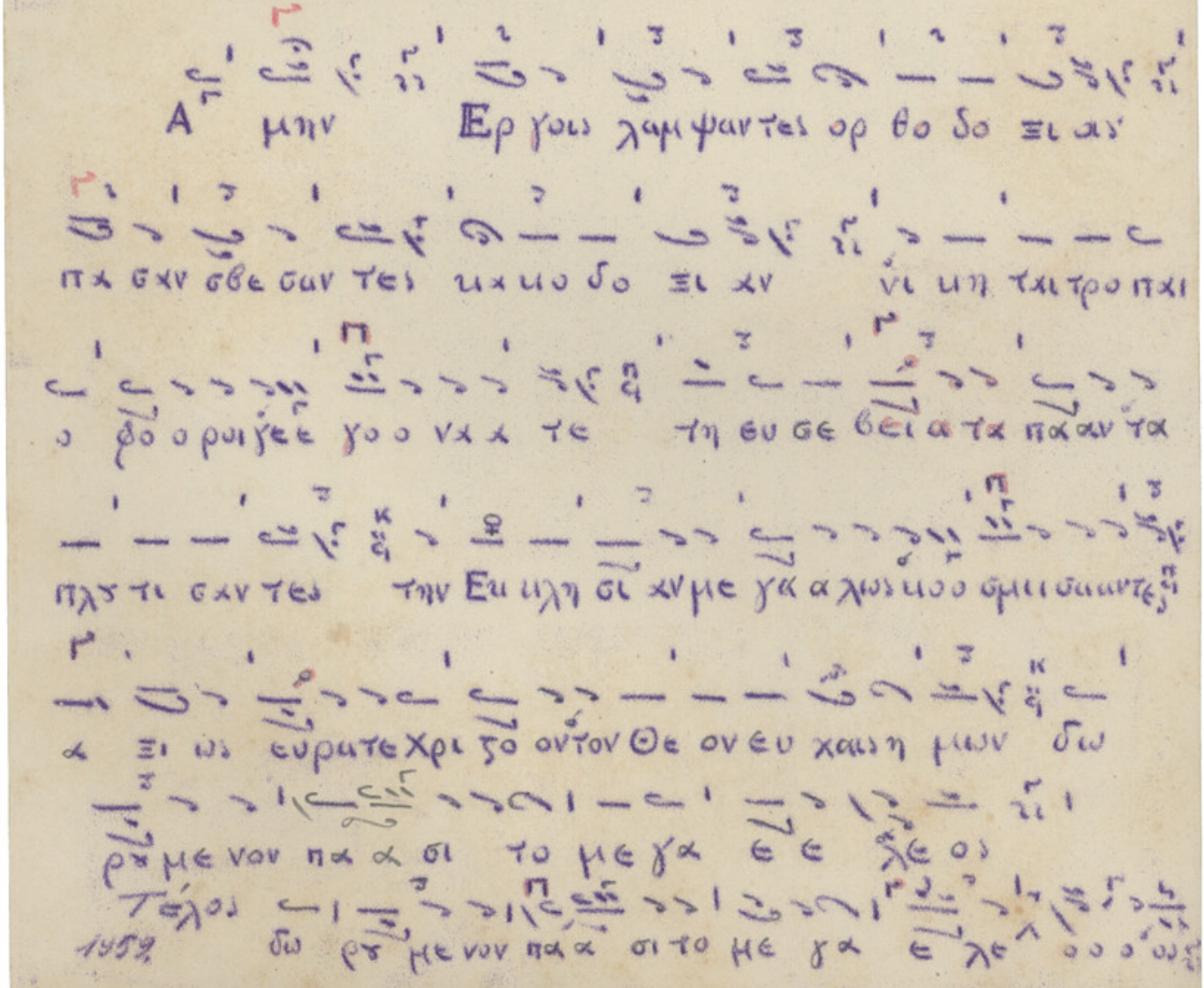

ΚΡΙΤΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΚΡΙΤΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Τῇ ιη΄ Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος γ΄. Ἔργοις λάμψαντες ὀρθοδοξίας, πᾶσαν σβέσαντες ψευδοδοξίαν, νηπτικὴ τροπαιοφόροι γεγόνατε· τῇ εὐσεβείᾳ τὰ πάντα πλουτίσαντες, τὴν ἐκκλησίαν μεγάλως εὐφράνατε, ἀξίως εὕρατε Χριστὸν τὸν Θεὸν εὐχαῖς ἡμῶν, δωρούμενον πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

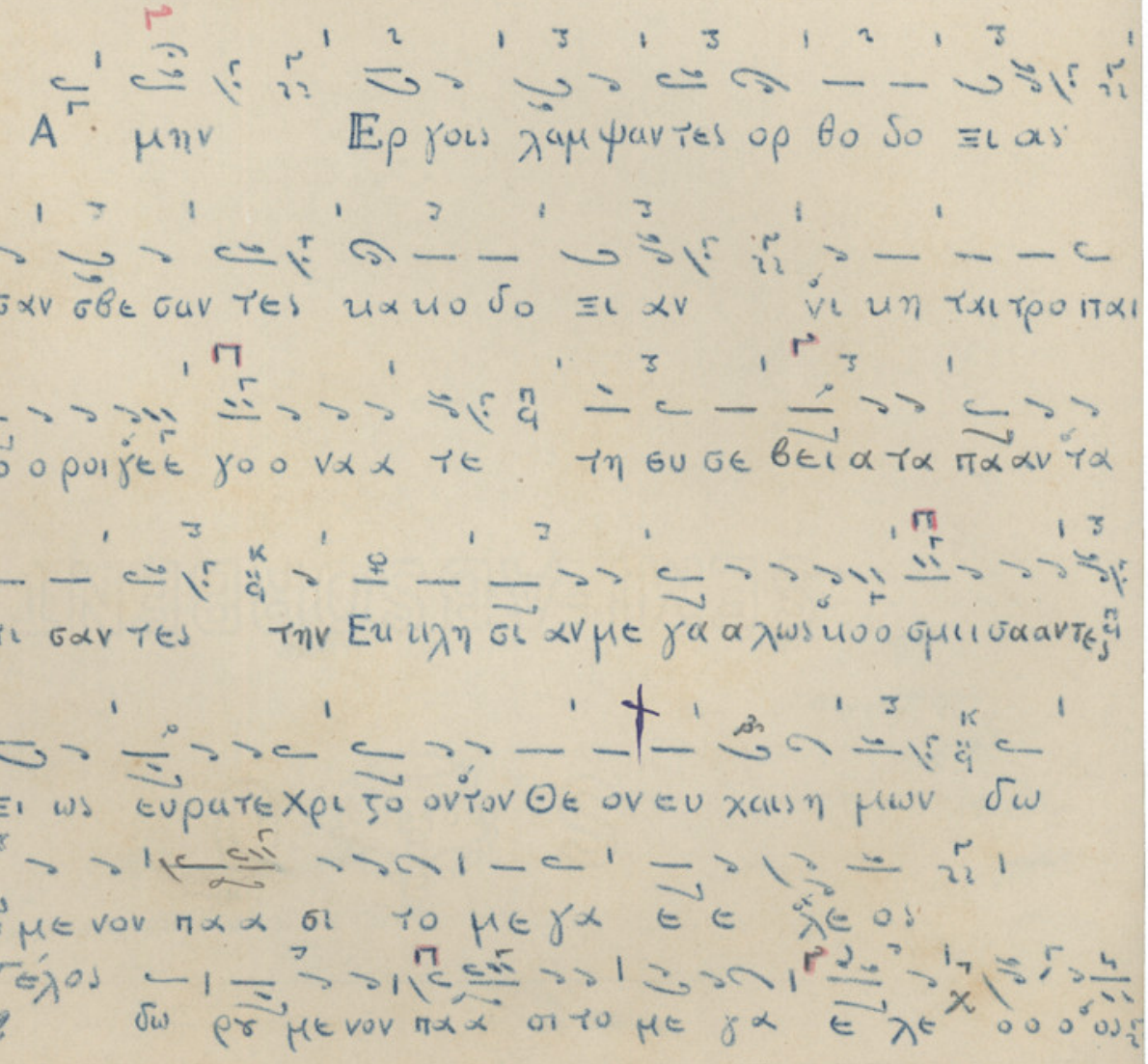

Τῇ ιη΄ Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος γ΄. Ἔργοις λάμψαντες ὀρθοδοξίας, πᾶσαν σβέσαντες ψευδοδοξίαν, νηπτικὴ τροπαιοφόροι γεγόνατε· τῇ εὐσεβείᾳ τὰ πάντα πλουτίσαντες, τὴν ἐκκλησίαν μεγάλως εὐφράνατε, ἀξίως εὕρατε Χριστὸν τὸν Θεὸν εὐχαῖς ἡμῶν, δωρούμενον πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

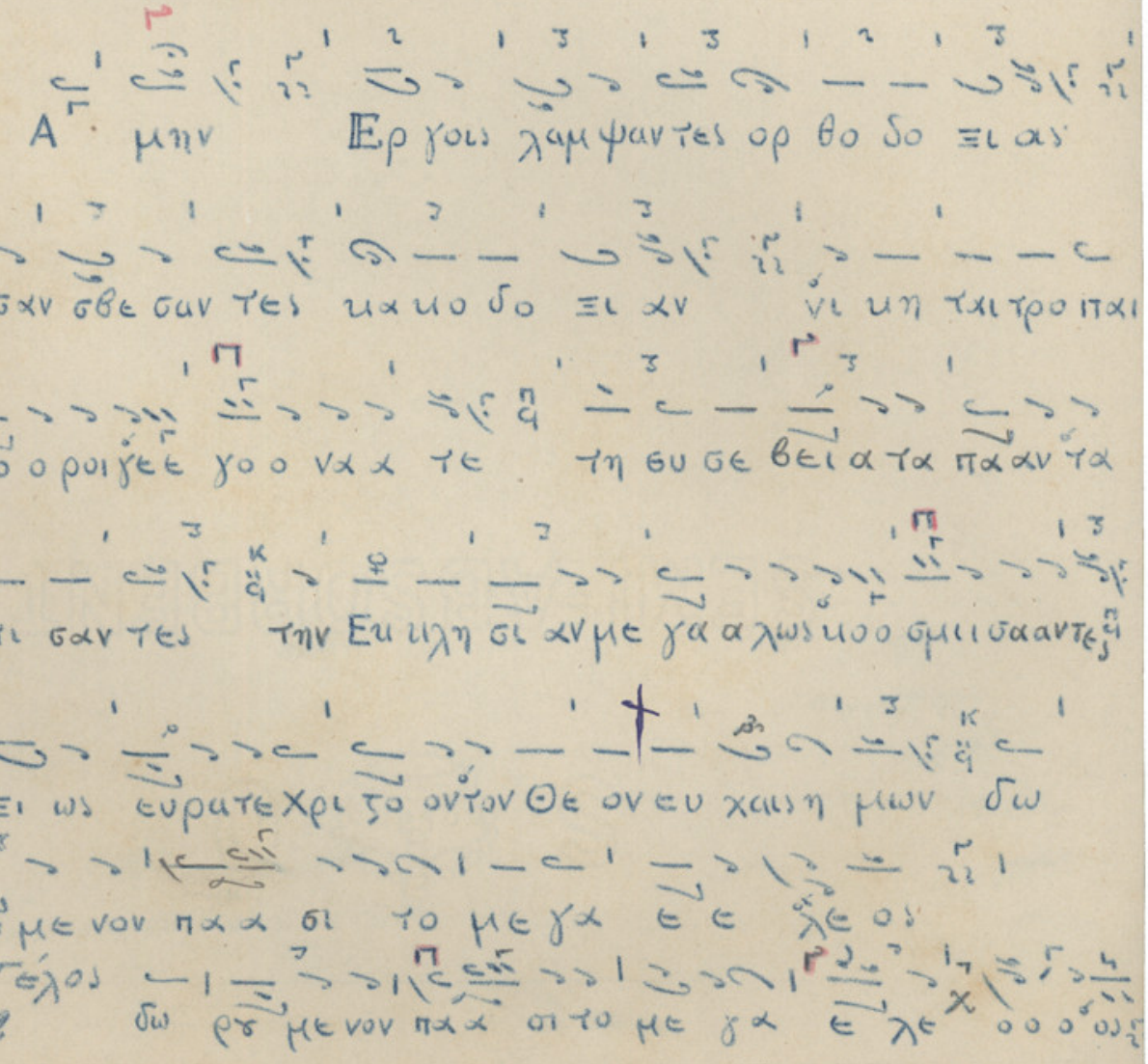

Τῆς τῶν Ἀποστόλων καθέδρας τῆς χορείας τε τῶν Ἀθλοφόρων, Χριστοῦ Πατριαρχῶν σκηνῆς, καὶ τῶν Δικαίων τρυφῆς, τῆς χορείας τε τῶν Προφητῶν, ἠξιώθης Βασίλειε· τῆς Θεοτόκου μύστης γάρ, καὶ τῆς Τριάδος λάτρις γέγονας.

Πα χρ. ἀργ.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Καταβασία.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρκουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γάρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος [illegible] (Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.)

Α μην

Φιλοσοφίας ἔρωτι, περιέτεμες πάτερ, τὸ τῆς ψυχῆς σου κάλυμμα, καὶ τῷ κόσμῳ ἐδείχθης, ὡς ἥλιος τοῖς θαύμασι, καὶ πιστῶν κατηύγασας, τὰς διανοίας Θεόφρων, τῆς Τριάδος ὁ λάτρις, ὦ Βασίλειε σοφὲ, καὶ μύστης τῆς Θεοτόκου.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τῇ ΙΗ' Ἰανουαρίου Εἰς τοὺς Ἁγίους

Προσόμοια Ἦχος δ' πα

Δεῦτε βλέψωμεν τὸν ὄρθρον πάντες πανηγυρίζοντες

τὴν μνήμην τῶν ἁγίων δοξάζοντες Ἀθανασίου

καὶ Κυρίλλου τῶν ἀρχιερέων Ἀλεξανδρείας

τῶν ἐνδόξων διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας

τῶν ἀστραπτόντων ἐν τῷ κόσμῳ τοῖς θείοις δόγμασιν

καὶ τοὺς ἀσεβοῦντας ἐλέγξαντων τῇ ἀληθείᾳ

καὶ τὴν ἀκήρατον πίστιν ἡμῖν παραδόντων

τὴν ἐν Τριάδι μονάδα καὶ ἐν μονάδι Τριάδα

τὸν ἕνα Θεὸν προσκυνοῦντας.

Πνεύματι γὰρ θείῳ καὶ θεοπρεπεῖ ὁ μὲν Ἀθανάσιος

ἐν τῷ Νικαίων συνεδρίῳ ἐλάμπρυνε τὴν Ἐκκλησίαν

ὁ δὲ Κύριλλος ἐν τῇ Ἐφεσίων συνόδῳ

τὸν Νεστόριον ἐξήλεγξε καὶ ἀπεκήρυξε

καὶ τοὺς ὀρθοδόξους ἐστήριξε λόγοις θεοπρεπέσι

καὶ τοὺς ὀρθοδόξους ἐστήριξε λόγοις θεοπρεπέσι

Δόξα Ἦχος πλ δ

Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου τῶν ἀρχιερέων

τῶν ἐνδόξων διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας

τῶν ἀστραπτόντων ἐν τῷ κόσμῳ τοῖς θείοις δόγμασιν

καὶ τοὺς ἀσεβοῦντας ἐλέγξαντων τῇ ἀληθείᾳ

καὶ τὴν ἀκήρατον πίστιν ἡμῖν παραδόντων

τὴν ἐν Τριάδι μονάδα καὶ ἐν μονάδι Τριάδα

τὸν ἕνα Θεὸν προσκυνοῦντας.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον

Ἀνεῴχθη ἡμῖν ἡ θύρα τοῦ παραδείσου

διὰ τοῦ τόκου σου Θεοτόκε Παρθένε

ἀγαθὴ γὰρ ἡ ἔνοικος ἐν σοὶ γενομένη

καὶ ἐκ σοῦ τεχθεῖσα ἀνακαινίζει τὸν κόσμον

καὶ ἐκ τῆς φθορᾶς ἐλευθεροῖ τὸν πλάσαντα

καὶ ἐκ τῆς φθορᾶς ἐλευθεροῖ τὸν πλάσαντα

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ὁ τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχος καὶ τῆς Ἐκκλησίας

ὁ ἀκοίμητος προστάτης καὶ θαυματουργὸς

ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων ἀρχιεπίσκοπος

ὁ μέγας Ἀθανάσιος ὁ τῆς ἐγκρατείας

ἐραστὴς καὶ τῆς ἁγνείας διδάσκαλος

ὁ τῆς Τριάδος ὁμολογητὴς καὶ τῆς ἀπλότητος

ὁ ἀκριβὴς ἐξηγητὴς καὶ τῆς ταπεινώσεως

ὁ ἀνεξίκακος ὁ τῆς ἀρετῆς ἐπαινέτης

ὁ τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχος καὶ τῆς Ἐκκλησίας

ὁ ἀκοίμητος προστάτης καὶ θαυματουργὸς

ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων ἀρχιεπίσκοπος

ὁ μέγας Ἀθανάσιος ὁ τῆς ἐγκρατείας

ἐραστὴς καὶ τῆς ἁγνείας διδάσκαλος

ὁ τῆς Τριάδος ὁμολογητὴς καὶ τῆς ἀπλότητος

ὁ ἀκριβὴς ἐξηγητὴς καὶ τῆς ταπεινώσεως

ὁ ἀνεξίκακος ὁ τῆς ἀρετῆς ἐπαινέτης

ὁ τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχος καὶ τῆς Ἐκκλησίας

ὁ ἀκοίμητος προστάτης καὶ θαυματουργὸς

ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων ἀρχιεπίσκοπος

ὁ μέγας Ἀθανάσιος ὁ τῆς ἐγκρατείας

ἐραστὴς καὶ τῆς ἁγνείας διδάσκαλος

ὁ τῆς Τριάδος ὁμολογητὴς καὶ τῆς ἀπλότητος

ὁ ἀκριβὴς ἐξηγητὴς καὶ τῆς ταπεινώσεως

ὁ ἀνεξίκακος ὁ τῆς ἀρετῆς ἐπαινέτης

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ὁ τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχος καὶ τῆς Ἐκκλησίας

ὁ ἀκοίμητος προστάτης καὶ θαυματουργὸς

ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων ἀρχιεπίσκοπος

ὁ μέγας Ἀθανάσιος ὁ τῆς ἐγκρατείας

ἐραστὴς καὶ τῆς ἁγνείας διδάσκαλος

ὁ τῆς Τριάδος ὁμολογητὴς καὶ τῆς ἀπλότητος

ὁ ἀκριβὴς ἐξηγητὴς καὶ τῆς ταπεινώσεως

ὁ ἀνεξίκακος ὁ τῆς ἀρετῆς ἐπαινέτης

ὁ τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχος καὶ τῆς Ἐκκλησίας

ὁ ἀκοίμητος προστάτης καὶ θαυματουργὸς

ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων ἀρχιεπίσκοπος

ὁ μέγας Ἀθανάσιος ὁ τῆς ἐγκρατείας

ἐραστὴς καὶ τῆς ἁγνείας διδάσκαλος

ὁ τῆς Τριάδος ὁμολογητὴς καὶ τῆς ἀπλότητος

ὁ ἀκριβὴς ἐξηγητὴς καὶ τῆς ταπεινώσεως

ὁ ἀνεξίκακος ὁ τῆς ἀρετῆς ἐπαινέτης

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ὁ τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχος καὶ τῆς Ἐκκλησίας

ὁ ἀκοίμητος προστάτης καὶ θαυματουργὸς

ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων ἀρχιεπίσκοπος

ὁ μέγας Ἀθανάσιος ὁ τῆς ἐγκρατείας

ἐραστὴς καὶ τῆς ἁγνείας διδάσκαλος

ὁ τῆς Τριάδος ὁμολογητὴς καὶ τῆς ἀπλότητος

ὁ ἀκριβὴς ἐξηγητὴς καὶ τῆς ταπεινώσεως

ὁ ἀνεξίκακος ὁ τῆς ἀρετῆς ἐπαινέτης

ὁ τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχος καὶ τῆς Ἐκκλησίας

ὁ ἀκοίμητος προστάτης καὶ θαυματουργὸς

ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων ἀρχιεπίσκοπος

ὁ μέγας Ἀθανάσιος ὁ τῆς ἐγκρατείας

ἐραστὴς καὶ τῆς ἁγνείας διδάσκαλος

ὁ τῆς Τριάδος ὁμολογητὴς καὶ τῆς ἀπλότητος

ὁ ἀκριβὴς ἐξηγητὴς καὶ τῆς ταπεινώσεως

ὁ ἀνεξίκακος ὁ τῆς ἀρετῆς ἐπαινέτης

Τῇ ΙΗ' Ἰανουαρίου Εἰς τοὺς Ἁγίους

Προσόμοια Ἦχος δ' πα

Δεῦτε βλέψωμεν τὸν ὄρθρον πάντες πανηγυρίζοντες

τὴν μνήμην τῶν ἁγίων δοξάζοντες Ἀθανασίου

καὶ Κυρίλλου τῶν ἀρχιερέων Ἀλεξανδρείας

τῶν ἐνδόξων διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας

τῶν ἀστραπτόντων ἐν τῷ κόσμῳ τοῖς θείοις δόγμασιν

καὶ τοὺς ἀσεβοῦντας ἐλέγξαντων τῇ ἀληθείᾳ

καὶ τὴν ἀκήρατον πίστιν ἡμῖν παραδόντων

τὴν ἐν Τριάδι μονάδα καὶ ἐν μονάδι Τριάδα

τὸν ἕνα Θεὸν προσκυνοῦντας.

Πνεύματι γὰρ θείῳ καὶ θεοπρεπεῖ ὁ μὲν Ἀθανάσιος

ἐν τῷ Νικαίων συνεδρίῳ ἐλάμπρυνε τὴν Ἐκκλησίαν

ὁ δὲ Κύριλλος ἐν τῇ Ἐφεσίων συνόδῳ

τὸν Νεστόριον ἐξήλεγξε καὶ ἀπεκήρυξε

καὶ τοὺς ὀρθοδόξους ἐστήριξε λόγοις θεοπρεπέσι

καὶ τοὺς ὀρθοδόξους ἐστήριξε λόγοις θεοπρεπέσι

Δόξα Ἦχος πλ δ

Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου τῶν ἀρχιερέων

τῶν ἐνδόξων διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας

τῶν ἀστραπτόντων ἐν τῷ κόσμῳ τοῖς θείοις δόγμασιν

καὶ τοὺς ἀσεβοῦντας ἐλέγξαντων τῇ ἀληθείᾳ

καὶ τὴν ἀκήρατον πίστιν ἡμῖν παραδόντων

τὴν ἐν Τριάδι μονάδα καὶ ἐν μονάδι Τριάδα

τὸν ἕνα Θεὸν προσκυνοῦντας.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον

Ἀνεῴχθη ἡμῖν ἡ θύρα τοῦ παραδείσου

διὰ τοῦ τόκου σου Θεοτόκε Παρθένε

ἀγαθὴ γὰρ ἡ ἔνοικος ἐν σοὶ γενομένη

καὶ ἐκ σοῦ τεχθεῖσα ἀνακαινίζει τὸν κόσμον

καὶ ἐκ τῆς φθορᾶς ἐλευθεροῖ τὸν πλάσαντα

καὶ ἐκ τῆς φθορᾶς ἐλευθεροῖ τὸν πλάσαντα

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ὁ τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχος καὶ τῆς Ἐκκλησίας

ὁ ἀκοίμητος προστάτης καὶ θαυματουργὸς

ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων ἀρχιεπίσκοπος

ὁ μέγας Ἀθανάσιος ὁ τῆς ἐγκρατείας

ἐραστὴς καὶ τῆς ἁγνείας διδάσκαλος

ὁ τῆς Τριάδος ὁμολογητὴς καὶ τῆς ἀπλότητος

ὁ ἀκριβὴς ἐξηγητὴς καὶ τῆς ταπεινώσεως

ὁ ἀνεξίκακος ὁ τῆς ἀρετῆς ἐπαινέτης

ὁ τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχος καὶ τῆς Ἐκκλησίας

ὁ ἀκοίμητος προστάτης καὶ θαυματουργὸς

ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων ἀρχιεπίσκοπος

ὁ μέγας Ἀθανάσιος ὁ τῆς ἐγκρατείας

ἐραστὴς καὶ τῆς ἁγνείας διδάσκαλος

ὁ τῆς Τριάδος ὁμολογητὴς καὶ τῆς ἀπλότητος

ὁ ἀκριβὴς ἐξηγητὴς καὶ τῆς ταπεινώσεως

ὁ ἀνεξίκακος ὁ τῆς ἀρετῆς ἐπαινέτης

ὁ τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχος καὶ τῆς Ἐκκλησίας

ὁ ἀκοίμητος προστάτης καὶ θαυματουργὸς

ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων ἀρχιεπίσκοπος

ὁ μέγας Ἀθανάσιος ὁ τῆς ἐγκρατείας

ἐραστὴς καὶ τῆς ἁγνείας διδάσκαλος

ὁ τῆς Τριάδος ὁμολογητὴς καὶ τῆς ἀπλότητος

ὁ ἀκριβὴς ἐξηγητὴς καὶ τῆς ταπεινώσεως

ὁ ἀνεξίκακος ὁ τῆς ἀρετῆς ἐπαινέτης

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ὁ τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχος καὶ τῆς Ἐκκλησίας

ὁ ἀκοίμητος προστάτης καὶ θαυματουργὸς

ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων ἀρχιεπίσκοπος

ὁ μέγας Ἀθανάσιος ὁ τῆς ἐγκρατείας

ἐραστὴς καὶ τῆς ἁγνείας διδάσκαλος

ὁ τῆς Τριάδος ὁμολογητὴς καὶ τῆς ἀπλότητος

ὁ ἀκριβὴς ἐξηγητὴς καὶ τῆς ταπεινώσεως

ὁ ἀνεξίκακος ὁ τῆς ἀρετῆς ἐπαινέτης

ὁ τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχος καὶ τῆς Ἐκκλησίας

ὁ ἀκοίμητος προστάτης καὶ θαυματουργὸς

ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων ἀρχιεπίσκοπος

ὁ μέγας Ἀθανάσιος ὁ τῆς ἐγκρατείας

ἐραστὴς καὶ τῆς ἁγνείας διδάσκαλος

ὁ τῆς Τριάδος ὁμολογητὴς καὶ τῆς ἀπλότητος

ὁ ἀκριβὴς ἐξηγητὴς καὶ τῆς ταπεινώσεως

ὁ ἀνεξίκακος ὁ τῆς ἀρετῆς ἐπαινέτης

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ὁ τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχος καὶ τῆς Ἐκκλησίας

ὁ ἀκοίμητος προστάτης καὶ θαυματουργὸς

ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων ἀρχιεπίσκοπος

ὁ μέγας Ἀθανάσιος ὁ τῆς ἐγκρατείας

ἐραστὴς καὶ τῆς ἁγνείας διδάσκαλος

ὁ τῆς Τριάδος ὁμολογητὴς καὶ τῆς ἀπλότητος

ὁ ἀκριβὴς ἐξηγητὴς καὶ τῆς ταπεινώσεως

ὁ ἀνεξίκακος ὁ τῆς ἀρετῆς ἐπαινέτης

ὁ τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχος καὶ τῆς Ἐκκλησίας

ὁ ἀκοίμητος προστάτης καὶ θαυματουργὸς

ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων ἀρχιεπίσκοπος

ὁ μέγας Ἀθανάσιος ὁ τῆς ἐγκρατείας

ἐραστὴς καὶ τῆς ἁγνείας διδάσκαλος

ὁ τῆς Τριάδος ὁμολογητὴς καὶ τῆς ἀπλότητος

ὁ ἀκριβὴς ἐξηγητὴς καὶ τῆς ταπεινώσεως

ὁ ἀνεξίκακος ὁ τῆς ἀρετῆς ἐπαινέτης

Την ι ε ραν Ξυνω ρι ι δα των Δι δα σκα α λων η

μων της ζη λω τας Κυ ρι ο ο ευ φη μη σω μεν

υ μνοις Κυ ριλλον τον θει ον φλο ο γα πυ ρος

ψ ζε ρο ον Α θα να σι ον εν ο ρα νοι οις γαρ σο

νο ον τες υ περ η μων τω Θε ω α ει πρε ε

σβε ευ ο ο ο σι

1952

Την ι ε ραν Ξυνω ρι ι δα των Δι δα σκα α λων η

μων της ζη λω τας Κυ ρι ο ο ευ φη μη σω μεν

υ μνοις Κυ ριλλον τον θει ον φλο ο γα πυ ρος

ψ ζε ρο ον Α θα να σι ον εν ο ρα νοι οις γαρ σο

νο ον τες υ περ η μων τω Θε ω α ει πρε ε

σβε ευ ο ο ο σι

1952

Τῆς τῶν Ἀποστόλων καθέδρας τῆς χορείας τε τῶν Ἀθλοφόρων, Χριστοῦ Πατριαρχῶν σκηνῆς, καὶ τῶν Δικαίων τρυφῆς, τῆς χορείας τε τῶν Προφητῶν, ἠξιώθης Βασίλειε· τῆς Θεοτόκου μύστης γάρ, καὶ τῆς Τριάδος λάτρις γέγονας.

Πα χρ. ἀργ.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Καταβασία.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρκουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γάρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος [illegible] (Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.)

Α μην

Φιλοσοφίας ἔρωτι, περιέτεμες πάτερ, τὸ τῆς ψυχῆς σου κάλυμμα, καὶ τῷ κόσμῳ ἐδείχθης, ὡς ἥλιος τοῖς θαύμασι, καὶ πιστῶν κατηύγασας, τὰς διανοίας Θεόφρων, τῆς Τριάδος ὁ λάτρις, ὦ Βασίλειε σοφὲ, καὶ μύστης τῆς Θεοτόκου.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τῇ ΙΗ.' Ἰανουαρίου Εἰς τοὺς Αἴνους

Προσόμοια ἦχος πα

Δευτε φι λε ε ορ τοι πα αν τες πα νη γυ ρι ι σω ω μεν

την μνη μην των εν δο ξων Δι δα σκα λων τι μων των εν

πνευμα τι γαρ θει ω κα θει λον ο φρυν α κα

θε ε ε ε κτων αι ρε σε ων ως θε ο φθο ογγοις δι

δα αγμα σι την χρι ζυ Ευ κλη σι αν υ πε ζη η ρι ι

ξαν

Τῇ ΙΗ.' Ἰανουαρίου Εἰς τοὺς Αἴνους

Προσόμοια ἦχος πα

Δευτε φι λε ε ορ τοι πα αν τες πα νη γυ ρι ι σω ω μεν

την μνη μην των εν δο ξων Δι δα σκα λων τι μων των εν

πνευμα τι γαρ θει ω κα θει λον ο φρυν α κα

θε ε ε ε κτων αι ρε σε ων ως θε ο φθο ογγοις δι

δα αγμα σι την χρι ζυ Ευ κλη σι αν υ πε ζη η ρι ι

ξαν

Τῇ 18.' Ἰανουαρίου Εἰς τοὺς Ἁγίους

Προσόμοια Ἦχος δ' πα δι

Δευτε βροτοι πα ντες πανηγυρίσωμεν

την μνημην των εν δο ξων Δι δασκαλωντι μων των εν

πνευματι χριθεισα θεολογον φρυν α για

θεε ε ε

Ἀντιγραφὴ
Νικολάου Τ. Κλαχοπούλου

3 Ἰανουαρίου 1922

Τῇ 18.' Ἰανουαρίου Εἰς τοὺς Ἁγίους

Προσόμοια Ἦχος δ' πα δι

Δευτε βροτοι πα ντες πανηγυρίσωμεν

την μνημην των εν δο ξων Δι δασκαλωντι μων των εν

πνευματι χριθεισα θεολογον φρυν α για

θεε ε ε

319

Την ι ε ραν Ξυνω ρι ι δα των Δι δα σκα α λων η

μων τος ζη λω τας Κυ ρι ο ο ευ φη μη σω μεν

υ μνοις Κυ ριλλον τον θει ον φλο ο γα πυ ρος

ψ ζε ρο ον Α θα να σι ον εν ο ρα νοι οις γαρ σο

νο ον τες υ περ η μων τω Θε ω α ει πρε ε

σβε ευ ο ο ο σι

1952

319

Την ι ε ραν Ξυνω ρι ι δα των Δι δα σκα α λων η

μων τος ζη λω τας Κυ ρι ο ο ευ φη μη σω μεν

υ μνοις Κυ ριλλον τον θει ον φλο ο γα πυ ρος

ψ ζε ρο ον Α θα να σι ον εν ο ρα νοι οις γαρ σο

νο ον τες υ περ η μων τω Θε ω α ει πρε ε

σβε ευ ο ο ο σι

1952

Τῷ 1954 ἔψαλλα εἰς τὸν Νέα Ἐρυθραία Ἱερόν Ναόν τῆς Εὐαγγελιστρείας ἑορτάζοντος τοῦ Παπαθανάσου Τσύμαρι λειτουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς Κ.Κ. Ἰακώβου.

Εἰς τὸν χορόν μου

Γορδάνης
πάτρωκλος
εἰς τὸν Ἀριστερὸν χορόν

Ὁ μικρὸς Γ. Σύρκας
ὁ Ἀριστερός του
καὶ ὁ
Βυγκάκης.

—

Τῷ 1954 ἔψαλλα εἰς τὸν Νέα Ἐρυθραία Ἱερόν Ναόν τῆς Εὐαγγελιστρείας ἑορτάζοντος τοῦ Παπαθανάσου Τσύμαρι λειτουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς Κ.Κ. Ἰακώβου.

Εἰς τὸν χορόν μου

Γορδάνης
πάτρωκλος
εἰς τὸν Ἀριστερὸν χορόν

Ὁ μικρὸς Γ. Σύρκας
ὁ Ἀριστερός του
καὶ ὁ
Βυγκάκης.

—

Ἀντιγραφὴ
Νικολάου Τ. Κλαχοπούλου

3 Ἰανουαρίου 1922

Τῇ ΙΗ! Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Ἁγίους

Δόξα Ἦχος δ᾽ ἀ πα Σύντομον

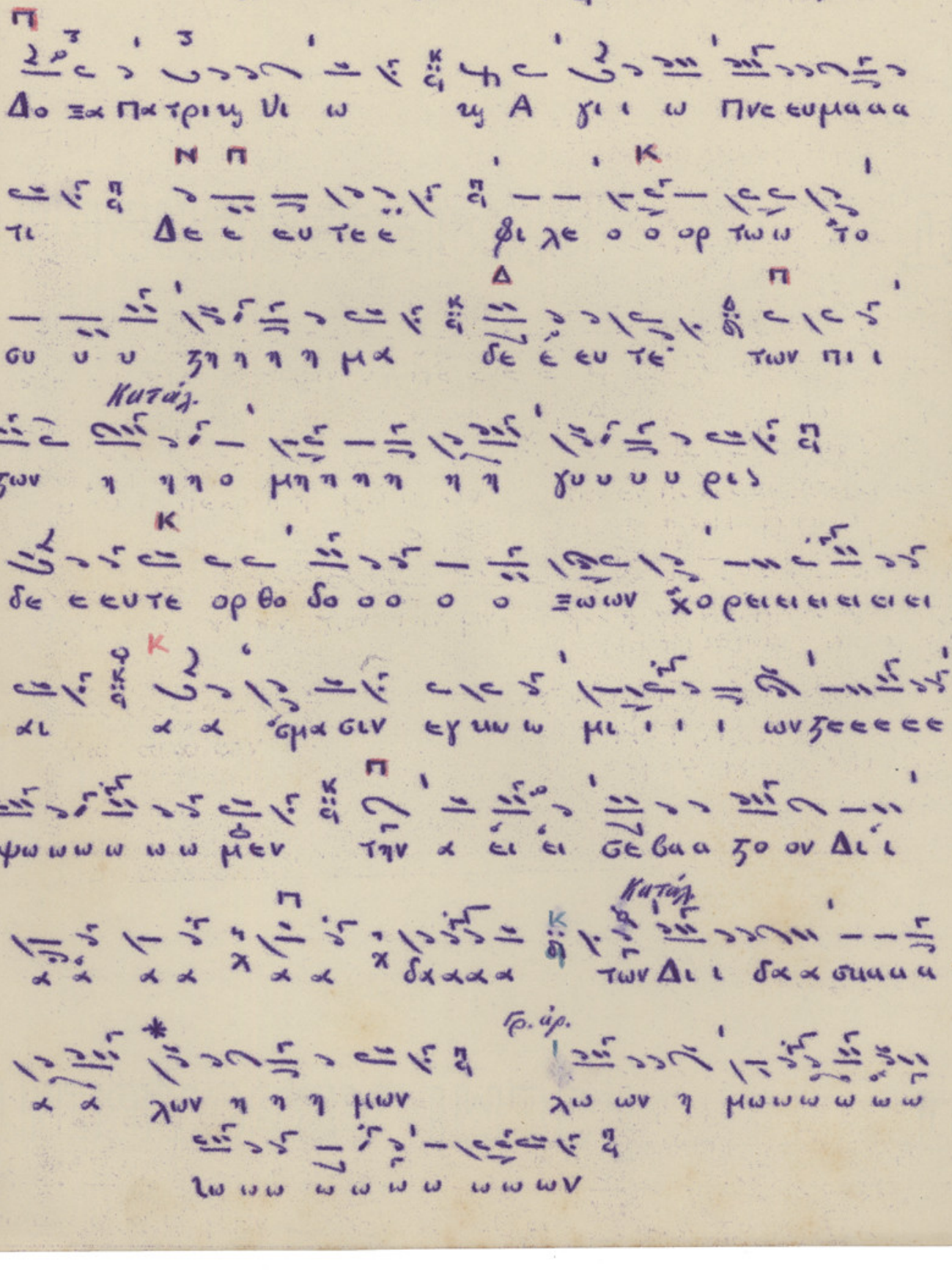
Δο ξα Πα τρι κῇ Υι ῳ κῇ Α γι ῳ Πνε ευ μα α α
τι Δε ε ευ τε ε φι λε ο ο ορ τω ω το
ου υ υ ζη η η η μα δε έ ευ τε των πι ι
ζων η η ο μη η η η η γυ υ υ ρις
δε ε ευ τε ορ θο δο ο ο ο ξω ων χο ρευ ει ει ει ει ει
τι α α ᾄσμα σιν εγ κω ω μι ι ι ι ων ζε ε ε ε ε
ψω ω ω ω ω ω μεν την α ει ει σε βα α ζο ον Δι ι
των Δι ι δα α σκα α α α φω ω τι σθέ ε ε ε ε

Τῇ ΙΗ! Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Ἁγίους

Δόξα Ἦχος δ᾽ ἀ πα Σύντομον

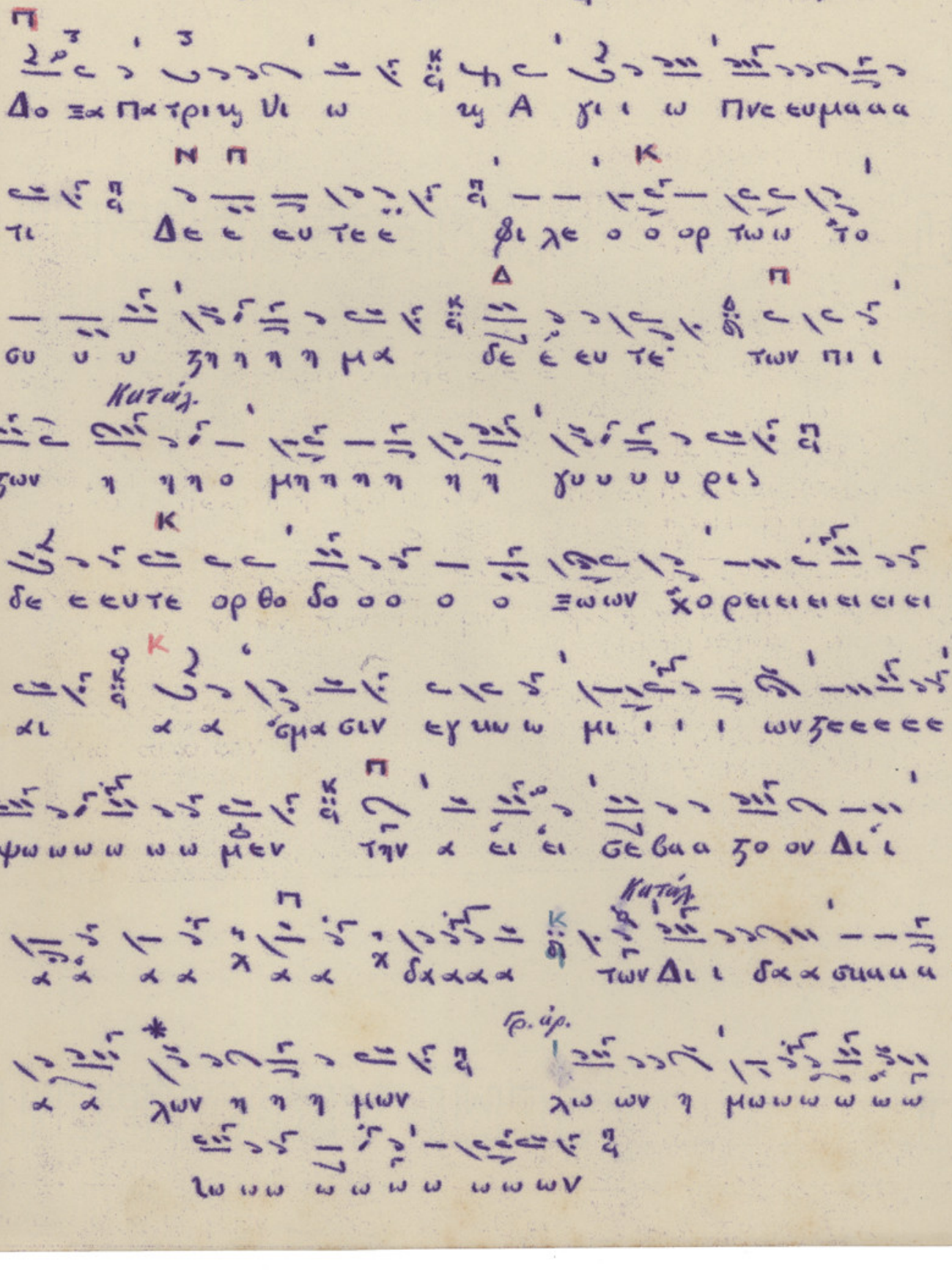
Δο ξα Πα τρι κῇ Υι ῳ κῇ Α γι ῳ Πνε ευ μα α α
τι Δε ε ευ τε ε φι λε ο ο ορ τω ω το
ου υ υ ζη η η η μα δε έ ευ τε των πι ι
ζων η η ο μη η η η η γυ υ υ ρις
δε ε ευ τε ορ θο δο ο ο ο ξω ων χο ρευ ει ει ει ει ει
τι α α ᾄσμα σιν εγ κω ω μι ι ι ι ων ζε ε ε ε ε
ψω ω ω ω ω ω μεν την α ει ει σε βα α ζο ον Δι ι
των Δι ι δα α σκα α α α φω ω τι σθέ ε ε ε ε

Κατώ.

Κατώ.

Τῇ 1 Η! Ἰανουαρίου 1954

Ἔψαλλα εἰς τὸν ἐν Ἐρυθραίᾳ ἱερὸν Ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας Λειτουργοῦντος τοῦ Μητροπολίτου Αἰτιῶν Μεγαρίδος τῆς Σαλαμῖνος Κ. Κ. Ἰακώβου.

Εἰς τὸν Δεξιὸν Χορὸν βοηθοί ὁ Προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Τριάδος Σίφωνας ~~τῆς~~ ὁ Τορδάνης τῆς ὁ Πάτροκλος

Εἰς τὸν Ἀριστερὸν Χορὸν ὁ μικρὸς Γ. Εὔρινος τῆς δύο ἄλλοι βοηθοί.

Τῇ 1 Η! Ἰανουαρίου 1954

Ἔψαλλα εἰς τὸν ἐν Ἐρυθραίᾳ ἱερὸν Ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας Λειτουργοῦντος τοῦ Μητροπολίτου Αἰτιῶν Μεγαρίδος τῆς Σαλαμῖνος Κ. Κ. Ἰακώβου.

Εἰς τὸν Δεξιὸν Χορὸν βοηθοί ὁ Προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Τριάδος Σίφωνας ~~τῆς~~ ὁ Τορδάνης τῆς ὁ Πάτροκλος

Εἰς τὸν Ἀριστερὸν Χορὸν ὁ μικρὸς Γ. Σύρινος τῆς δύο ἄλλοι βοηθοί.

Τῇ 18ῃ Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους

Δόξα Ἦχος Πᾶ πα Ν.Α.Κ.

1952

Τῇ Α΄ Ἰανουαρίου

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

Ἦχος β΄ Πᾶ

Με γα λυ νον ψυ χη μου τιμᾷ με ω τε ε ραν των α νω ζρα τευ

μα α των Η τοι προ λο γῷ ζη η ρα τον Θε ον ε ξα να

γκα σε ν ε ν ε ν

Τῇ 18ῃ Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους

Δόξα Ἦχος Πᾶ πα Ν.Α.Κ.

1952

Κατάβ.

Κατάβ.

Κατάβ.

Κατάβ.

15 Ιανουαρίου 1952

Ν. Τ. Β.

15 Ιανουαρίου 1952

Ν. Τ. Β.

Τῇ Α΄ Ἰανουαρίου

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

Ἦχος β΄ Πᾶ

Με γα λυ νον ψυ χη μου τιμᾷ με ω τε ε ραν των α νω ζρα τευ

μα α των Η τοι προ λο γῷ ζη η ρα τον Θε ον ε ξα να

γκα σε ν ε ν ε ν

Τῇ 18ῃ Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους

Δόξα Ἦχος Πᾶπα Ν.Α.Κ.

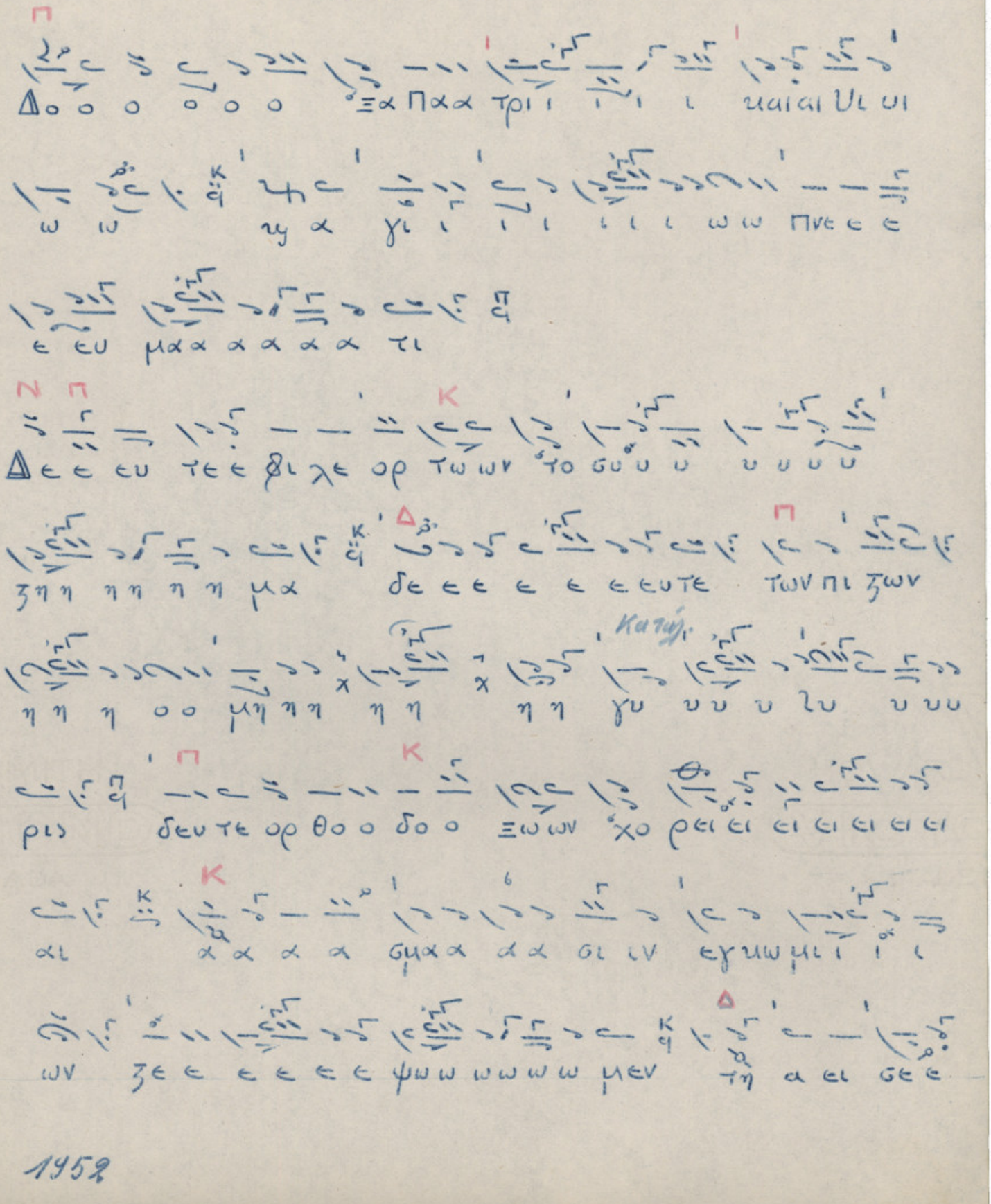

1952

Τῇ 18ῃ Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους

Δόξα Ἦχος Πᾶπα Ν.Α.Κ.

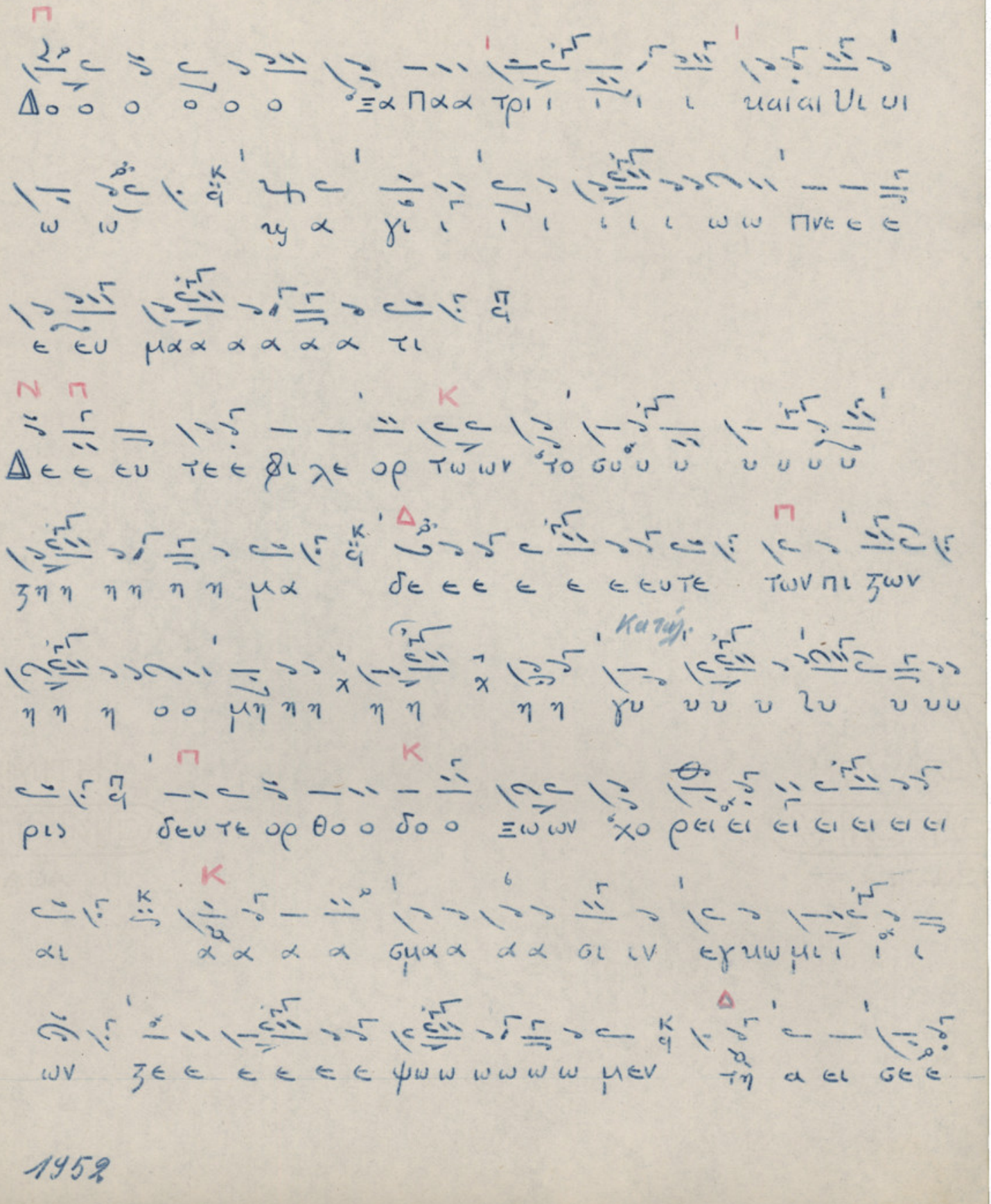

1952

Καταβ.

Καταβ.

Καταβ.

Καταβ.

15 Ιανουαρίου 1452

Ν.Τ.Β.

15 Ιανουαρίου 1452

Ν.Τ.Β.

Ἐψάλλει τῇ Β΄ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν
20 Μαρτίου 1949 μετὰ τοῦ Ἀρχιερέως
Ἰωαννίδου.

Ἐψάλλει τῇ Β΄ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν
20 Μαρτίου 1949 μετὰ τοῦ Ἀρχιερέως
Ἰωαννίδου.

Τῇ Κ' Ἰανουαρίου Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος δ' Δι

Εὐφραίνου ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα, εὐθύμησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, εὐσεβείᾳ φυτεύσας, ἐγκρατείᾳ ἐνθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν. Δι

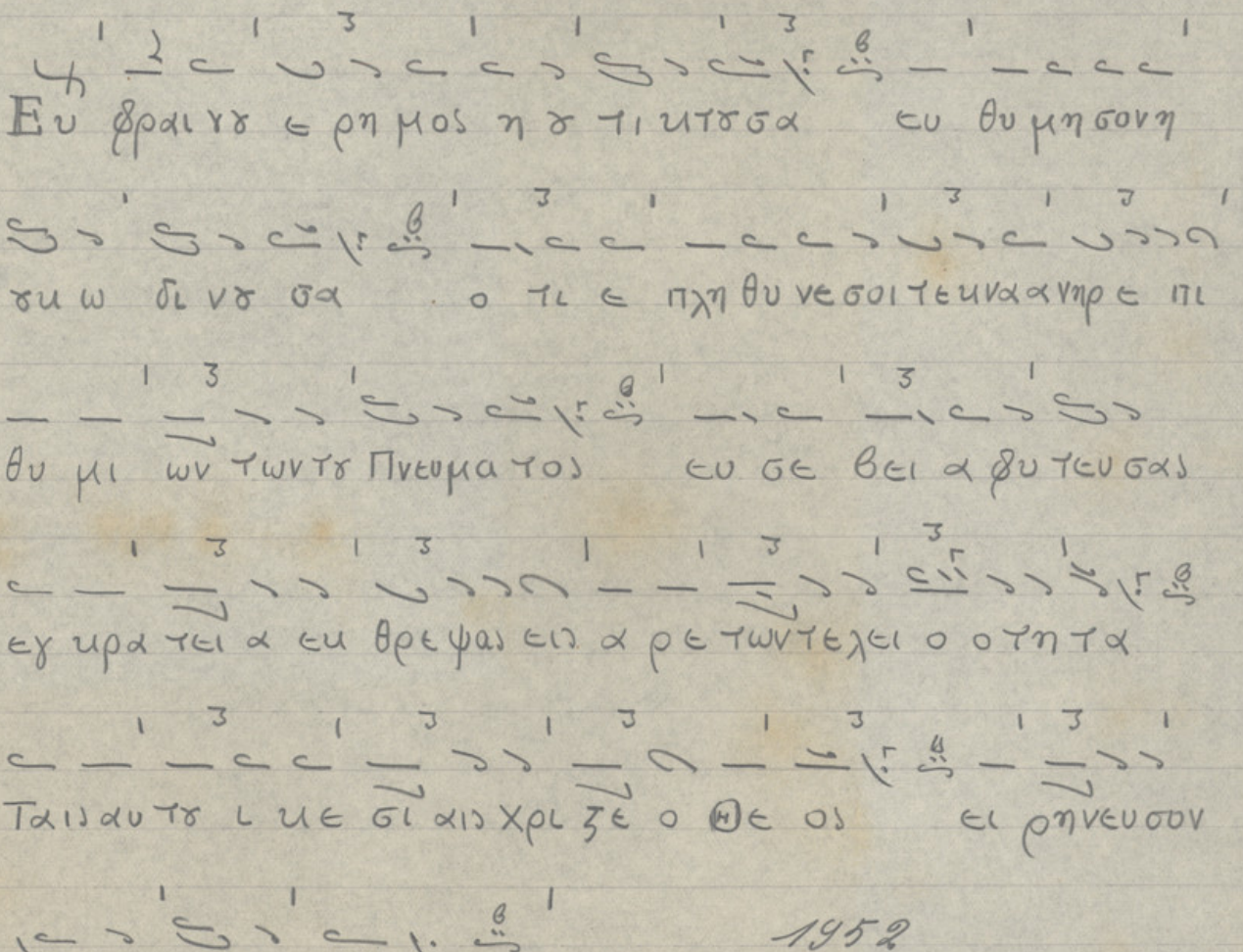

1952
N.T.B.

Τῇ Κ' Ἰανουαρίου Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος δ' Δι

Εὐφραίνου ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα, εὐθύμησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, εὐσεβείᾳ φυτεύσας, ἐγκρατείᾳ ἐνθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν. Δι

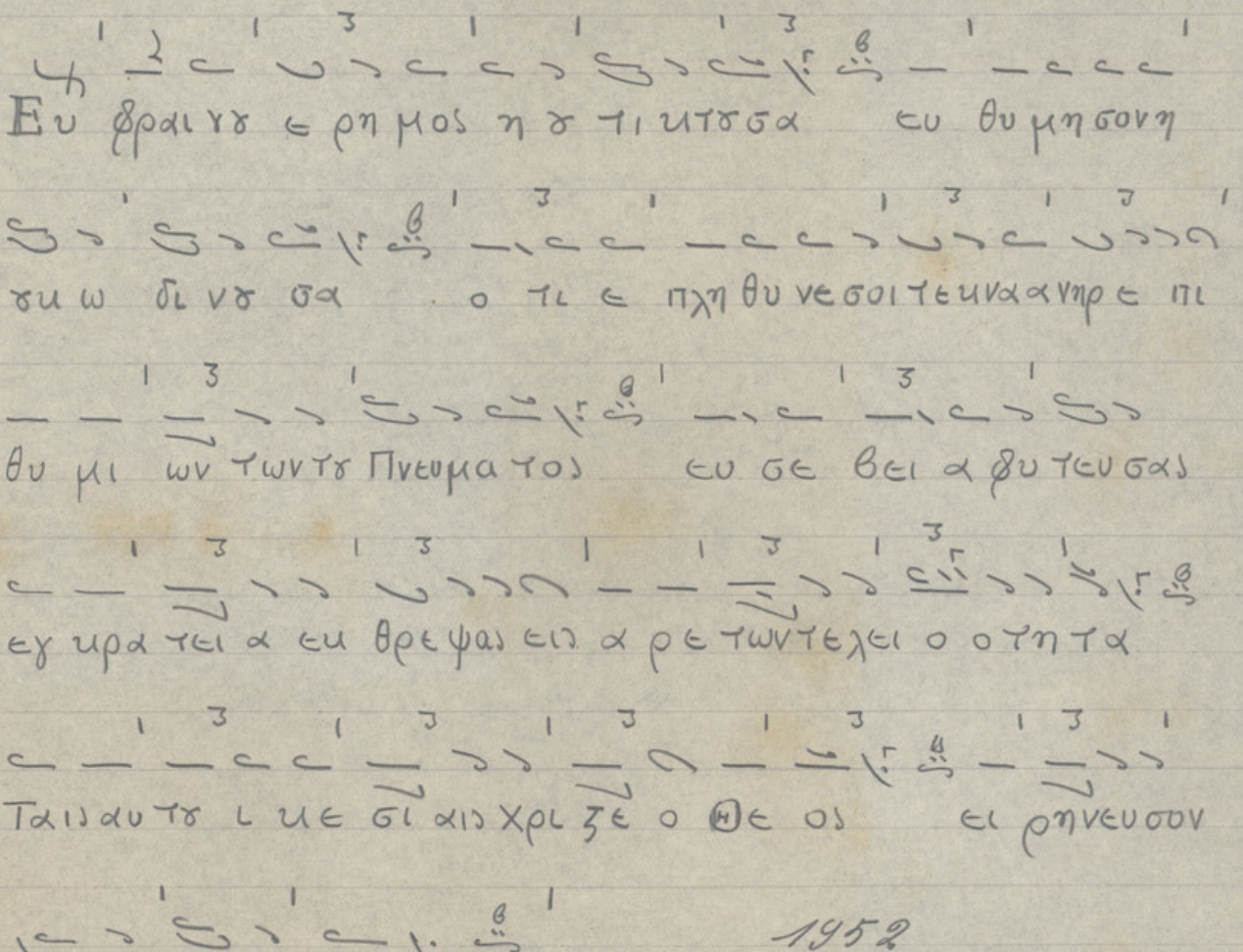

1952
N.T.B.

Τῇ Κ' Ἰανουαρίου Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος δ' Δι

Εὐφραίνου ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα, εὐθύμησον
ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα,
ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, εὐσεβείᾳ
φυτεύσας, ἐγκρατείᾳ ἐνθρέψας, εἰς ἀρετῶν τε-
λειότητα. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ
Θεός, εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν. Δι

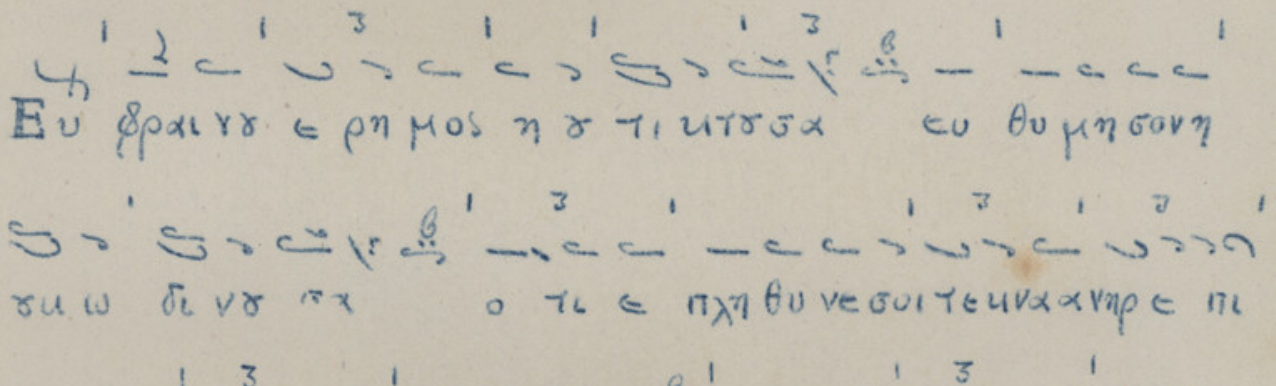

1952
Ν.Τ.Β.

Τῇ Κ' Ἰανουαρίου Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος δ' Δι

Εὐφραίνου ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα, εὐθύμησον
ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα,
ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, εὐσεβείᾳ
φυτεύσας, ἐγκρατείᾳ ἐνθρέψας, εἰς ἀρετῶν τε-
λειότητα. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ
Θεός, εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν. Δι

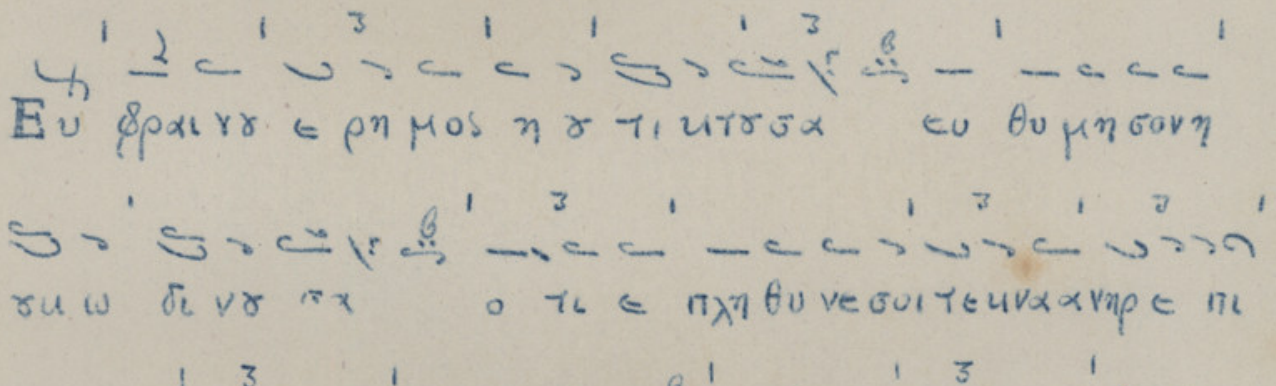

1952
Ν.Τ.Β.

Τῇ Κ' Ἰανουαρίου Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος δ' Δι

Εὐφραίνου ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα, εὐθύμησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι ἐπλήθυνέσοι τέκνα, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, εὐσεβείᾳ φυτεύσας, ἐγκρατείᾳ ἐμβρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν. Δι

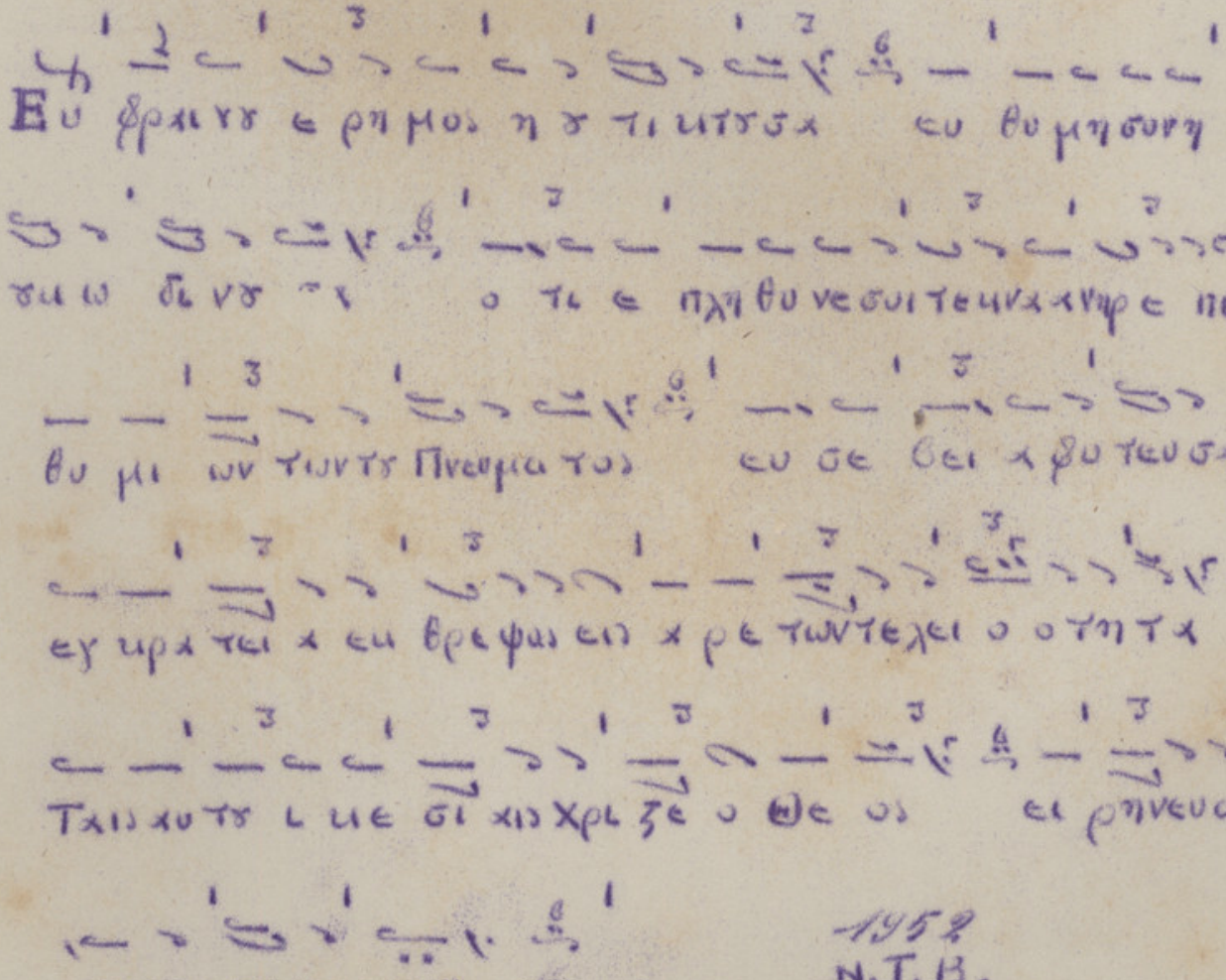

1952
N.T.B.

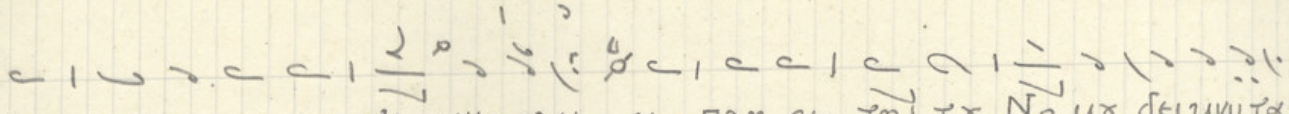

την σαρκα περι τε μνεται ϣ πληρω της τȣ Νο μȣ δεικνυται

Τȣ Ἁγίου 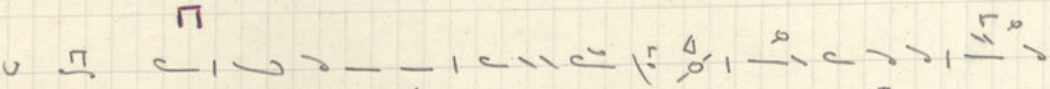

Με γαλυνον ψυχη η μȣ τον εν Ι ε ρα αρ

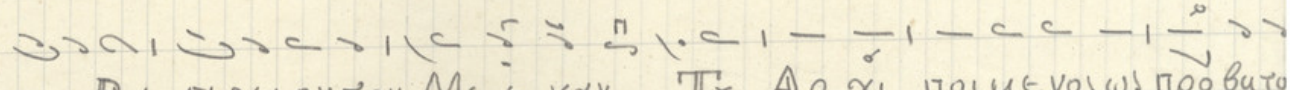

χαις Βα σιλειον τον Με ε γαν Τȣ Αρ χι ποιμενος ως προβατο

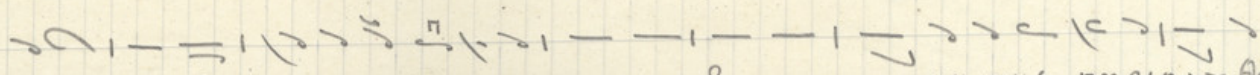

Χριζȣ Βα σιλει ε τοις ζω η φο ροις ι χνε σιν ε πη κολȣ θη

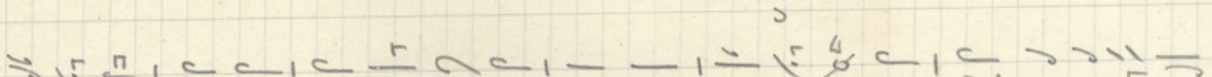

σας τω Τυ ρα α νω γαρ την σαυ τȣ ψυ χην Πατε ερ προ

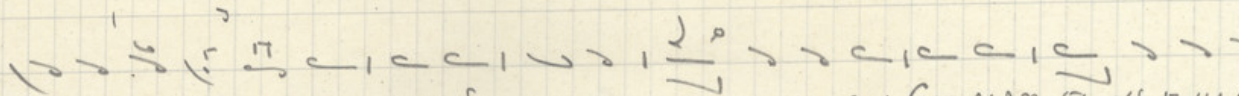

δε δω κας προ κιν δυ νευ ων α ρι ζα της Εκ κλη σι ας παμμα

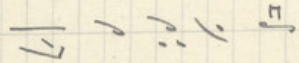

κα ρι ζε

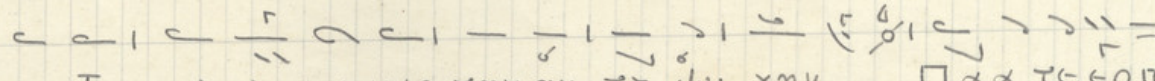

τω Τυ ρα α νω γαρ την αυ τȣ ψυ χην Πα α τε ερ προ

19 Δεκεμβρίου 1950

Τῇ Κ' Ἰανουαρίου Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος δ' Δι

Εὐφραίνου ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα, εὐθύμησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι ἐπλήθυνέσοι τέκνα, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, εὐσεβείᾳ φυτεύσας, ἐγκρατείᾳ ἐμβρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν. Δι

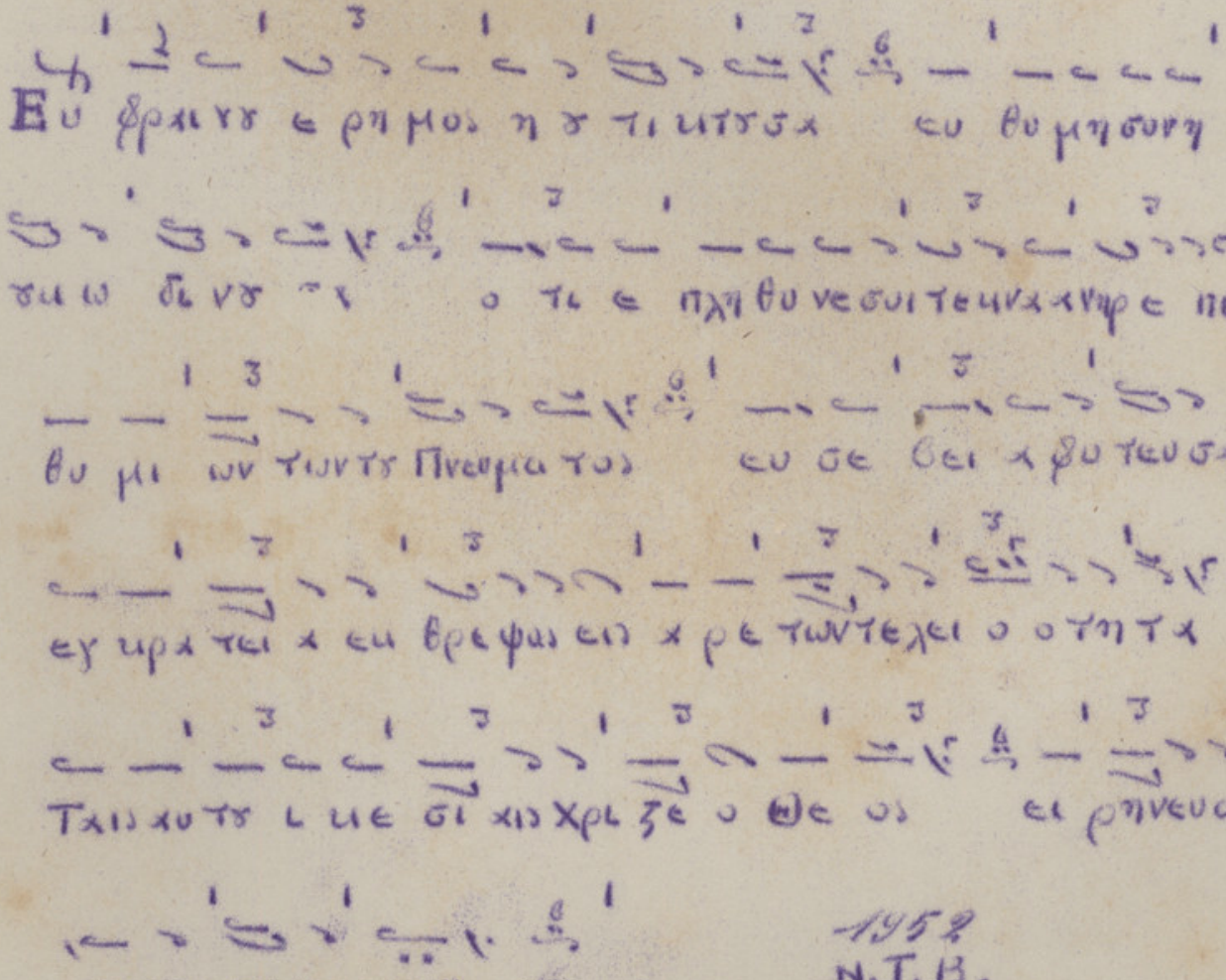

1952
N.T.B.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

335
1

Τῇ Κ' Ἰανουαρίου Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου
Εἰς τὸν Ἄινον ΔΟΞΑ ΗΧΟΣ πλ. Δ΄ ΝΗ

Ζ
Ὁ ὢν ἐν κόλποις Πατρὸς καὶ ἐν τῇ γαστρὶ τῆς Παρθένου
Ζ
ὡς ἐν φάτνῃ ἀλόγων ἀνεπαύετο, ὁ τὰ Χερουβὶμ βαστάζων
Ζ
καὶ τοῖς Ἀγγέλοις συμπολιτευόμενος, ὁ τὸν Ἀδὰμ πλάσας
Ζ
καὶ ἐν τῷ Παραδείσῳ ἐγκατοικίσας, ὁ τὸν Μωσῆν
Ζ
ἐν τῇ βάτῳ καὶ τὸν Ἰησοῦν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ
Ζ
ἁγιάσας, ὁ τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει καὶ τὸν Δανιὴλ
Ζ
ἐν τῷ λάκκῳ τῶν λεόντων ἀναπαύσας, ὁ τὸν Ἰωσὴφ
Ζ
ἐν τῷ Αἰγύπτῳ ἐπισκεψάμενος, ὁ τὸν Ἰωάννην
Ζ
ἐν τῇ ἐρήμῳ τρέφων, ὁ τὸν Ἰερεμίαν ἐν τῷ ὀρύγματι
Ζ
ἐν τῷ πηλῷ ἀναπαύσας, ὁ τὸν Ἰώβ ἐν τῇ κοπρίᾳ
Ζ
ἐπισκεψάμενος, ὁ τὸν Ἰακὼβ ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ
Ζ
αὐξήσας, ὁ τὸν Ἰωσὴφ ἐν τῷ Αἰγύπτῳ ἐπισκεψάμενος,
Ζ
ὁ τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ ἐρήμῳ τρέφων, ὁ τὸν Ἰερεμίαν
Ζ
ἐν τῷ ὀρύγματι ἐν τῷ πηλῷ ἀναπαύσας, ὁ τὸν Ἰώβ
Ζ
ἐν τῇ κοπρίᾳ ἐπισκεψάμενος, ὁ τὸν Ἰακὼβ ἐν τῇ
Ζ
Μεσοποταμίᾳ αὐξήσας, ὁ τὸν Ἰωσὴφ ἐν τῷ Αἰγύπτῳ
Ζ
ἐπισκεψάμενος, ὁ τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ ἐρήμῳ τρέφων,
Ζ
ὁ τὸν Ἰερεμίαν ἐν τῷ ὀρύγματι ἐν τῷ πηλῷ ἀναπαύσας,
Ζ
ὁ τὸν Ἰώβ ἐν τῇ κοπρίᾳ ἐπισκεψάμενος, ὁ τὸν Ἰακὼβ
Ζ
ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ αὐξήσας, ὁ τὸν Ἰωσὴφ ἐν τῷ
Ζ
Αἰγύπτῳ ἐπισκεψάμενος, ὁ τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ ἐρήμῳ
Ζ
τρέφων, ὁ τὸν Ἰερεμίαν ἐν τῷ ὀρύγματι ἐν τῷ πηλῷ
Ζ
ἀναπαύσας, ὁ τὸν Ἰώβ ἐν τῇ κοπρίᾳ ἐπισκεψάμενος,
Ζ
ὁ τὸν Ἰακὼβ ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ αὐξήσας, ὁ τὸν
Ζ
Ἰωσὴφ

335
1

Τῇ Κ' Ἰανουαρίου Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου
Εἰς τὸν Ἄινον ΔΟΞΑ ΗΧΟΣ πλ. Δ΄ ΝΗ

Ζ
Ὁ ὢν ἐν κόλποις Πατρὸς καὶ ἐν τῇ γαστρὶ τῆς Παρθένου
Ζ
ὡς ἐν φάτνῃ ἀλόγων ἀνεπαύετο, ὁ τὰ Χερουβὶμ βαστάζων
Ζ
καὶ τοῖς Ἀγγέλοις συμπολιτευόμενος, ὁ τὸν Ἀδὰμ πλάσας
Ζ
καὶ ἐν τῷ Παραδείσῳ ἐγκατοικίσας, ὁ τὸν Μωσῆν
Ζ
ἐν τῇ βάτῳ καὶ τὸν Ἰησοῦν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ
Ζ
ἁγιάσας, ὁ τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει καὶ τὸν Δανιὴλ
Ζ
ἐν τῷ λάκκῳ τῶν λεόντων ἀναπαύσας, ὁ τὸν Ἰωσὴφ
Ζ
ἐν τῷ Αἰγύπτῳ ἐπισκεψάμενος, ὁ τὸν Ἰωάννην
Ζ
ἐν τῇ ἐρήμῳ τρέφων, ὁ τὸν Ἰερεμίαν ἐν τῷ ὀρύγματι
Ζ
ἐν τῷ πηλῷ ἀναπαύσας, ὁ τὸν Ἰώβ ἐν τῇ κοπρίᾳ
Ζ
ἐπισκεψάμενος, ὁ τὸν Ἰακὼβ ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ
Ζ
αὐξήσας, ὁ τὸν Ἰωσὴφ ἐν τῷ Αἰγύπτῳ ἐπισκεψάμενος,
Ζ
ὁ τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ ἐρήμῳ τρέφων, ὁ τὸν Ἰερεμίαν
Ζ
ἐν τῷ ὀρύγματι ἐν τῷ πηλῷ ἀναπαύσας, ὁ τὸν Ἰώβ
Ζ
ἐν τῇ κοπρίᾳ ἐπισκεψάμενος, ὁ τὸν Ἰακὼβ ἐν τῇ
Ζ
Μεσοποταμίᾳ αὐξήσας, ὁ τὸν Ἰωσὴφ ἐν τῷ Αἰγύπτῳ
Ζ
ἐπισκεψάμενος, ὁ τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ ἐρήμῳ τρέφων,
Ζ
ὁ τὸν Ἰερεμίαν ἐν τῷ ὀρύγματι ἐν τῷ πηλῷ ἀναπαύσας,
Ζ
ὁ τὸν Ἰώβ ἐν τῇ κοπρίᾳ ἐπισκεψάμενος, ὁ τὸν Ἰακὼβ
Ζ
ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ αὐξήσας, ὁ τὸν Ἰωσὴφ ἐν τῷ
Ζ
Αἰγύπτῳ ἐπισκεψάμενος, ὁ τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ ἐρήμῳ
Ζ
τρέφων, ὁ τὸν Ἰερεμίαν ἐν τῷ ὀρύγματι ἐν τῷ πηλῷ
Ζ
ἀναπαύσας, ὁ τὸν Ἰώβ ἐν τῇ κοπρίᾳ ἐπισκεψάμενος,
Ζ
ὁ τὸν Ἰακὼβ ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ αὐξήσας, ὁ τὸν
Ζ
Ἰωσὴφ

A 04

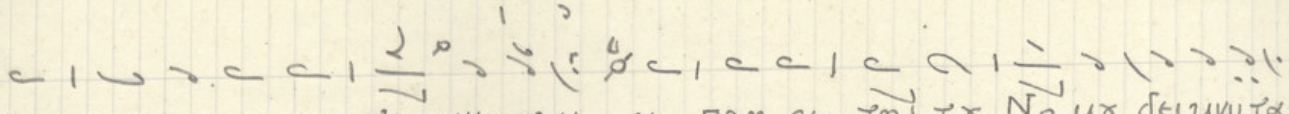

την σαρκα περι τε μνεται ϣ πληρω της τȣ Νομȣ δεικνυται

Τȣ Ἁγίου 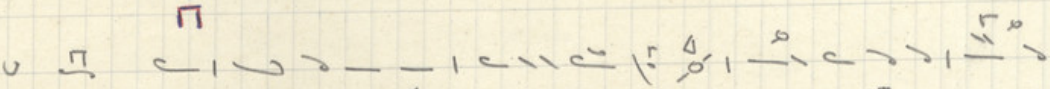

Μεγαλυνον ψυχη ημȣ τον εν Ιερααρ

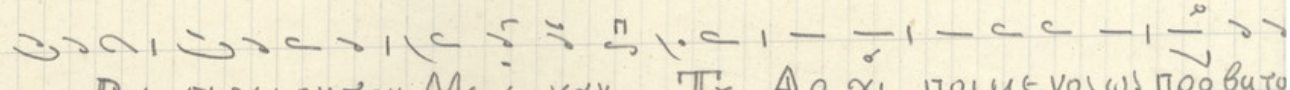

χαις Βασιλειον τον Μεεγαν Τȣ Αρχι ποιμενος ως προβατο

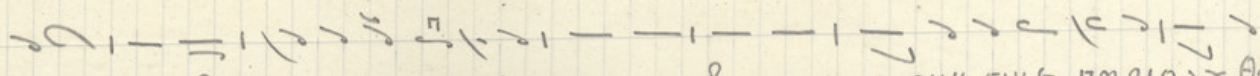

Χριζȣ Βασιλειε τοις ζωη φοροις ι χνεσινε πηκολȣθη

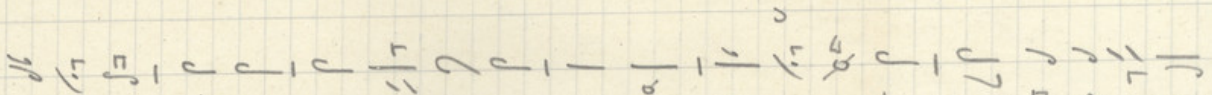

σας τω Τυραα νω γαρ την σαυτȣ ψυχην Πατεερπρο

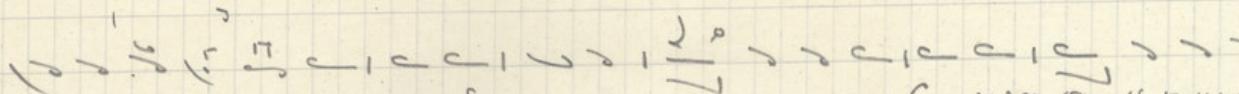

δεδωκας προκινδυνευων αριζα της Εκκλησιας παμμα

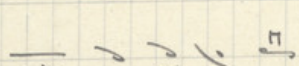

κα ριζε

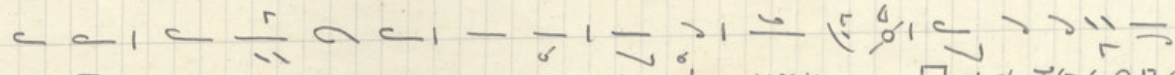

τω Τυραα νω γαρ την αυτȣ ψυχην Παατεερπρο

19 Δεκεμβρίου 1950

A 04

18 Ιανουαρίου 1955

18 Ιανουαρίου 1955

A 02

A 02

3372

Τῇ Κ' Ἰανουαρίου Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου

Εἰς τὸν Αἶνον ΔΟΞΑ ἦχος πλ. δ' Νη

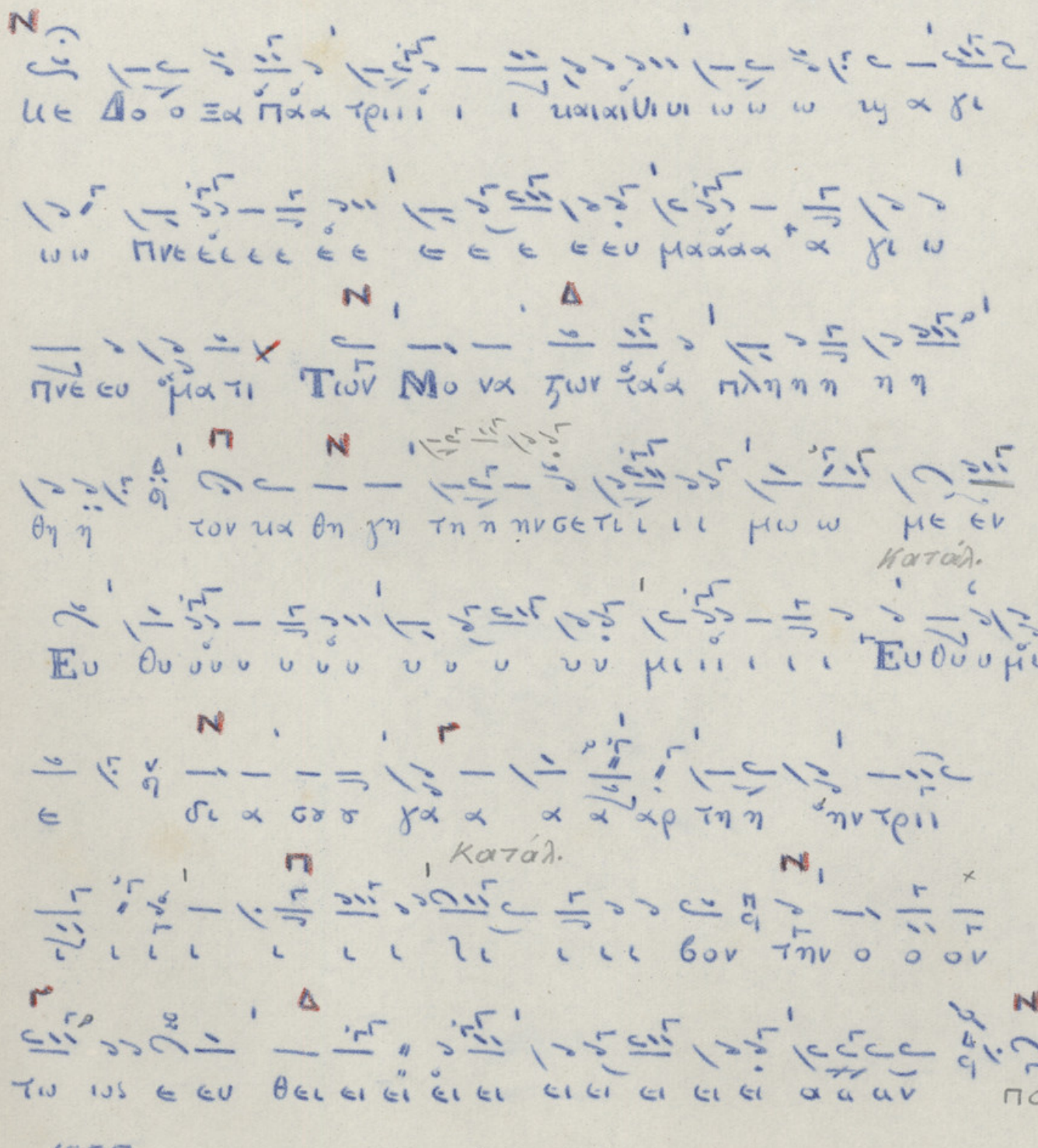

1955

N.T.B.

3372

Τῇ Κ' Ἰανουαρίου Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου

Εἰς τὸν Αἶνον ΔΟΞΑ ἦχος πλ. δ' Νη

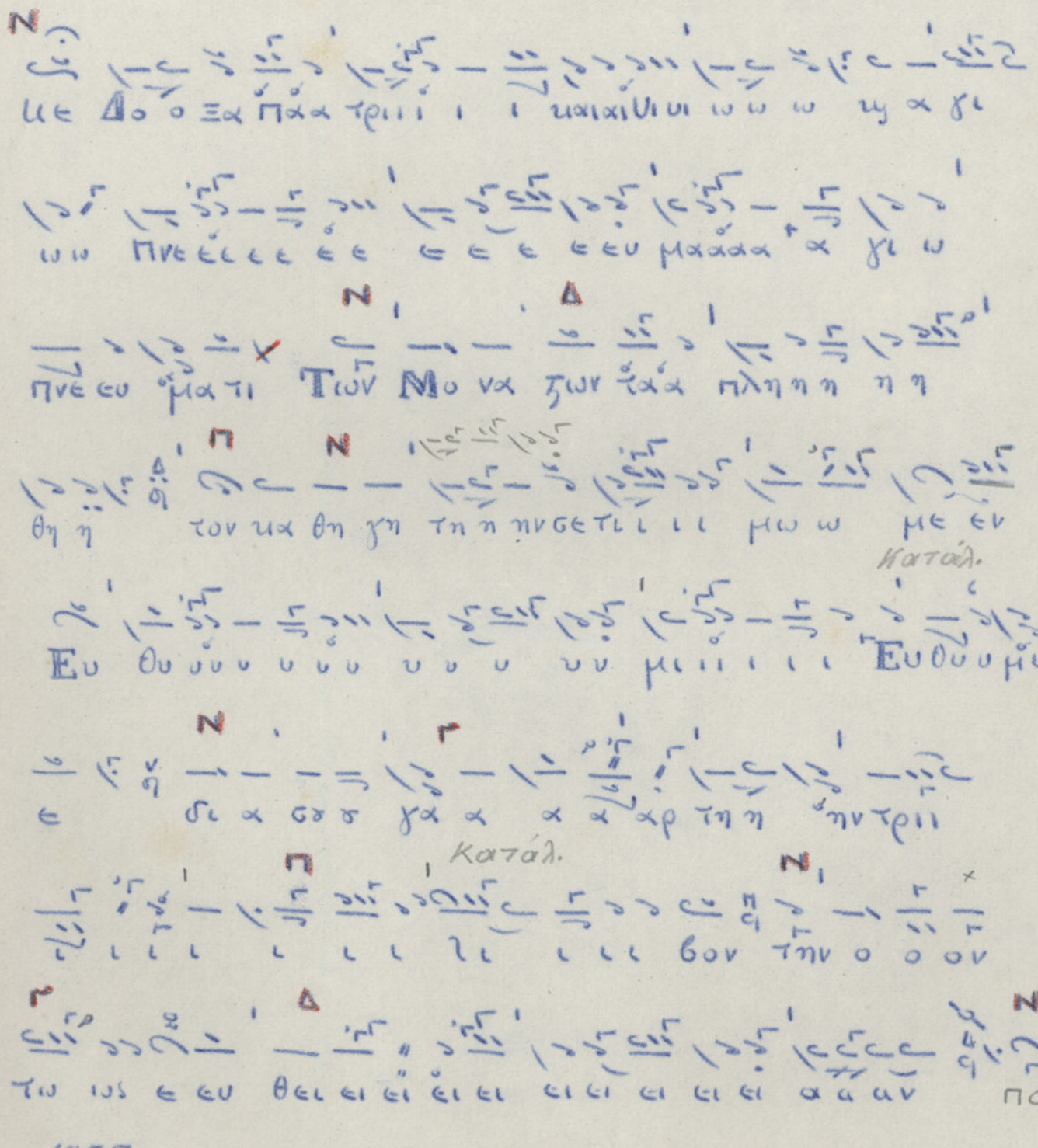

1955

N.T.B.

Κατάλ.

18 Ἰανουαρίου 1955

Α^ον

Κατάλ.

18 Ἰανουαρίου 1955

Τῇ ΚΒ' Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ Ἦχος δ' Βι

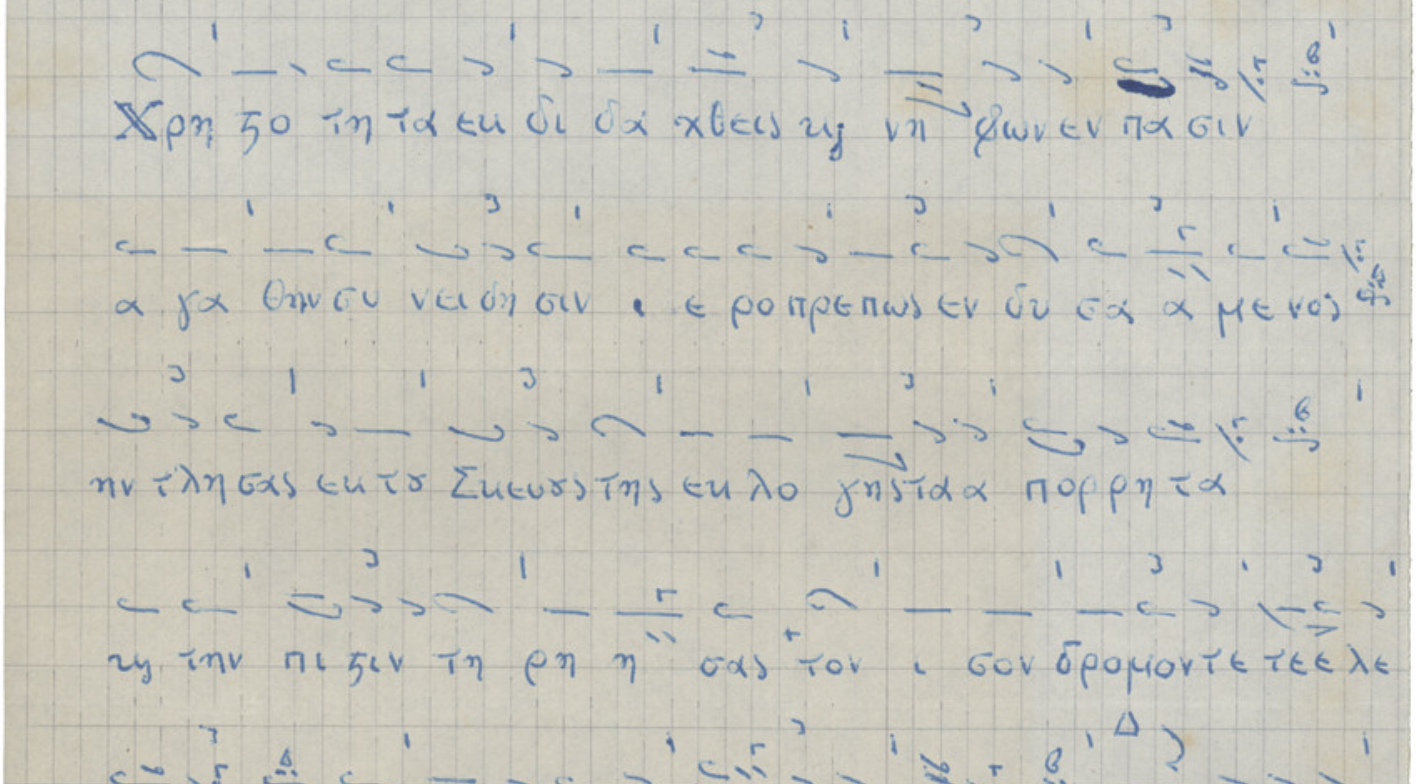

Χρηστότητα ἐνδιδαχθείς, ᾗ νήφων ἐν πᾶσιν,
ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος,
ἠντλησας ἐν τοῦ Συεύους τῆς ἐυλογῆς τὰ ἀπόρ-
ρητα, ᾗ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον
τετέλεκας, Ἀπόστολε Τιμόθεε. Πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. 1956

Τῇ ΚΒ' Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ Ἦχος δ' Βι

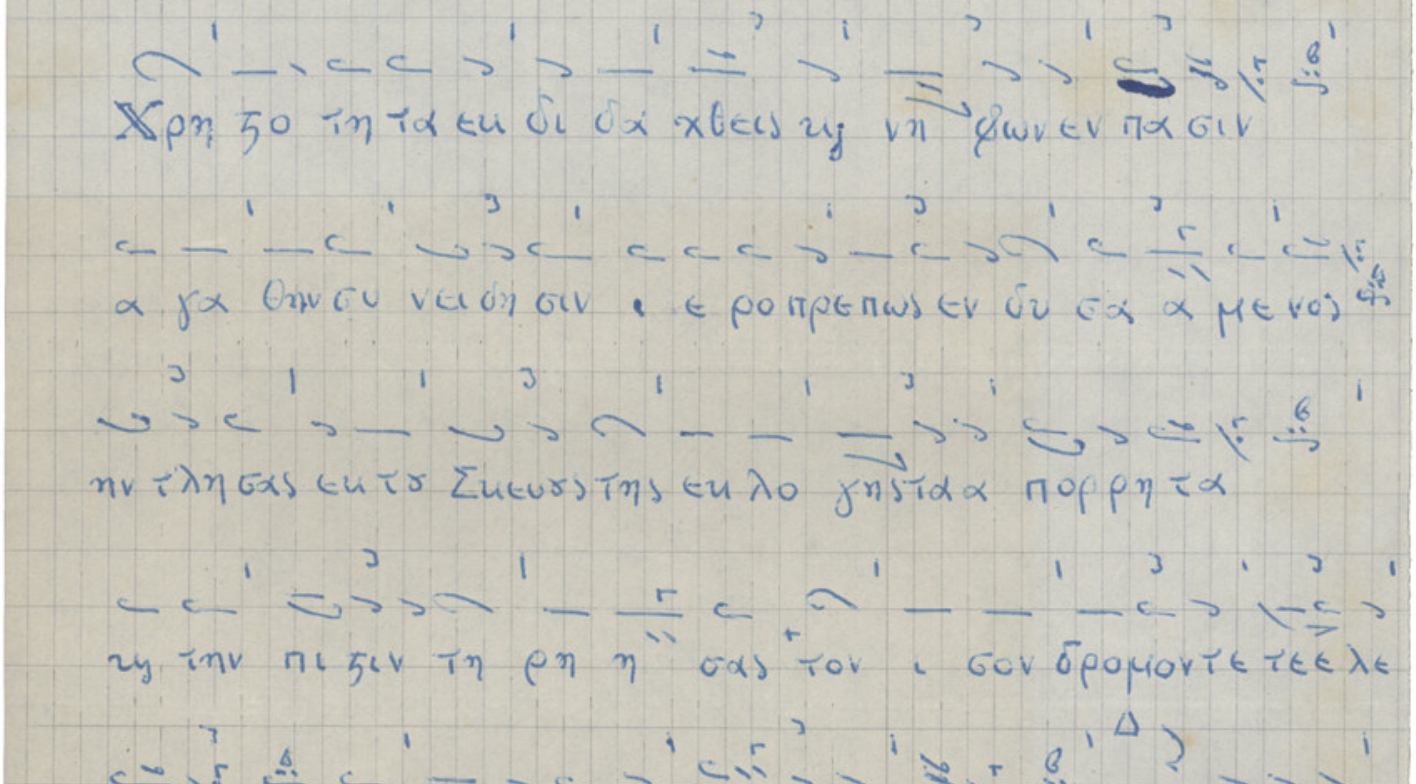

Χρηστότητα ἐνδιδαχθείς, ᾗ νήφων ἐν πᾶσιν,
ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος,
ἠντλησας ἐν τοῦ Συεύους τῆς ἐυλογῆς τὰ ἀπόρ-
ρητα, ᾗ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον
τετέλεκας, Ἀπόστολε Τιμόθεε. Πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. 1956

Τῇ ΚΒ' Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ Ἦχος δ' Δι

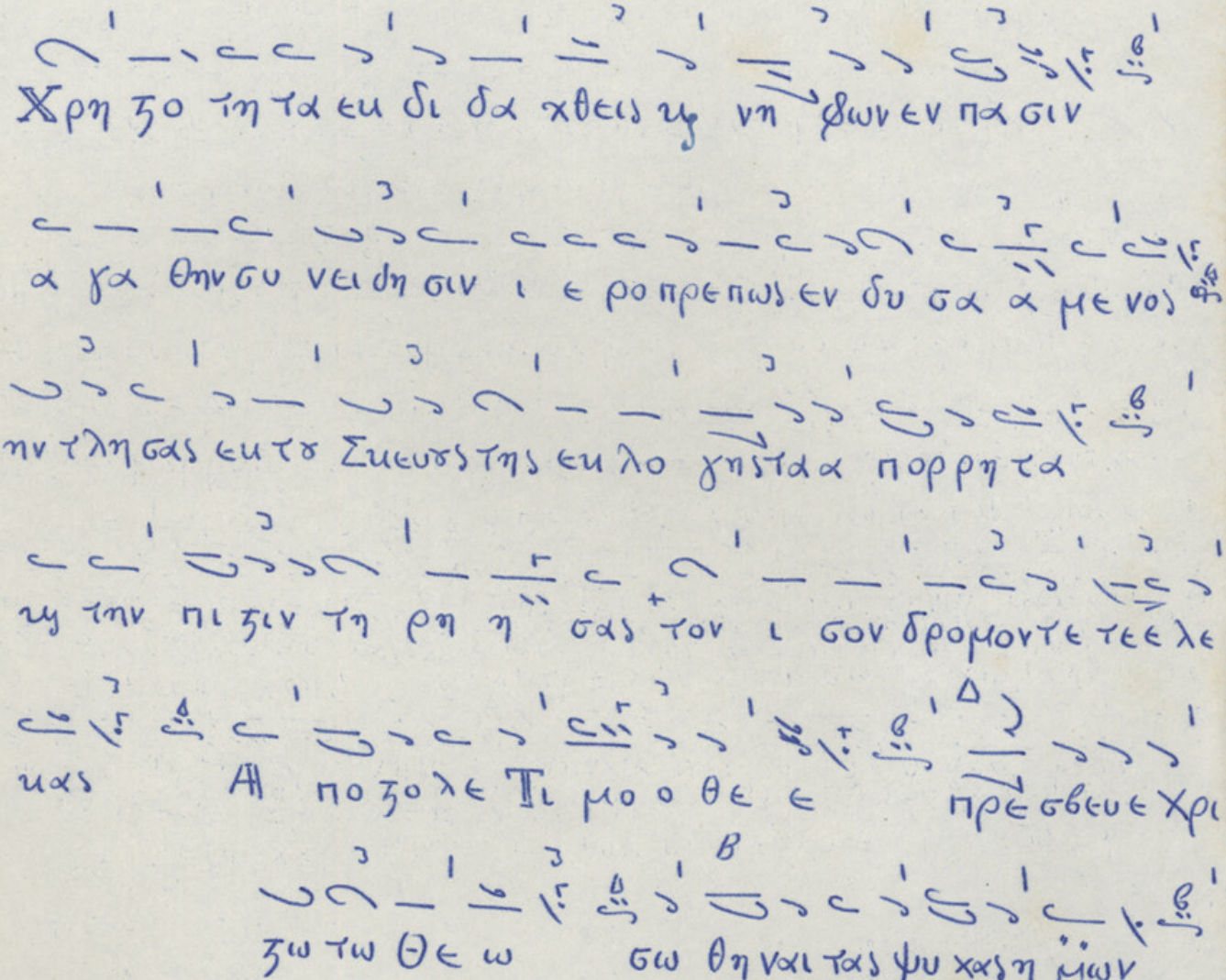

Χρηστότητα ἐνδιδαχθείς, τὴ νήφων ἐν πᾶσιν,
ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος,
ἠντλησας ἐν τοῦ Σωτῆρος τὴς εὐλογίας τὰ ἀπόρ-
ρητα, τὴ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον
τετέλεκας, Ἀπόστολε Τιμόθεε. Πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. 1956

Τῇ ΚΒ' Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ Ἦχος δ' Δι

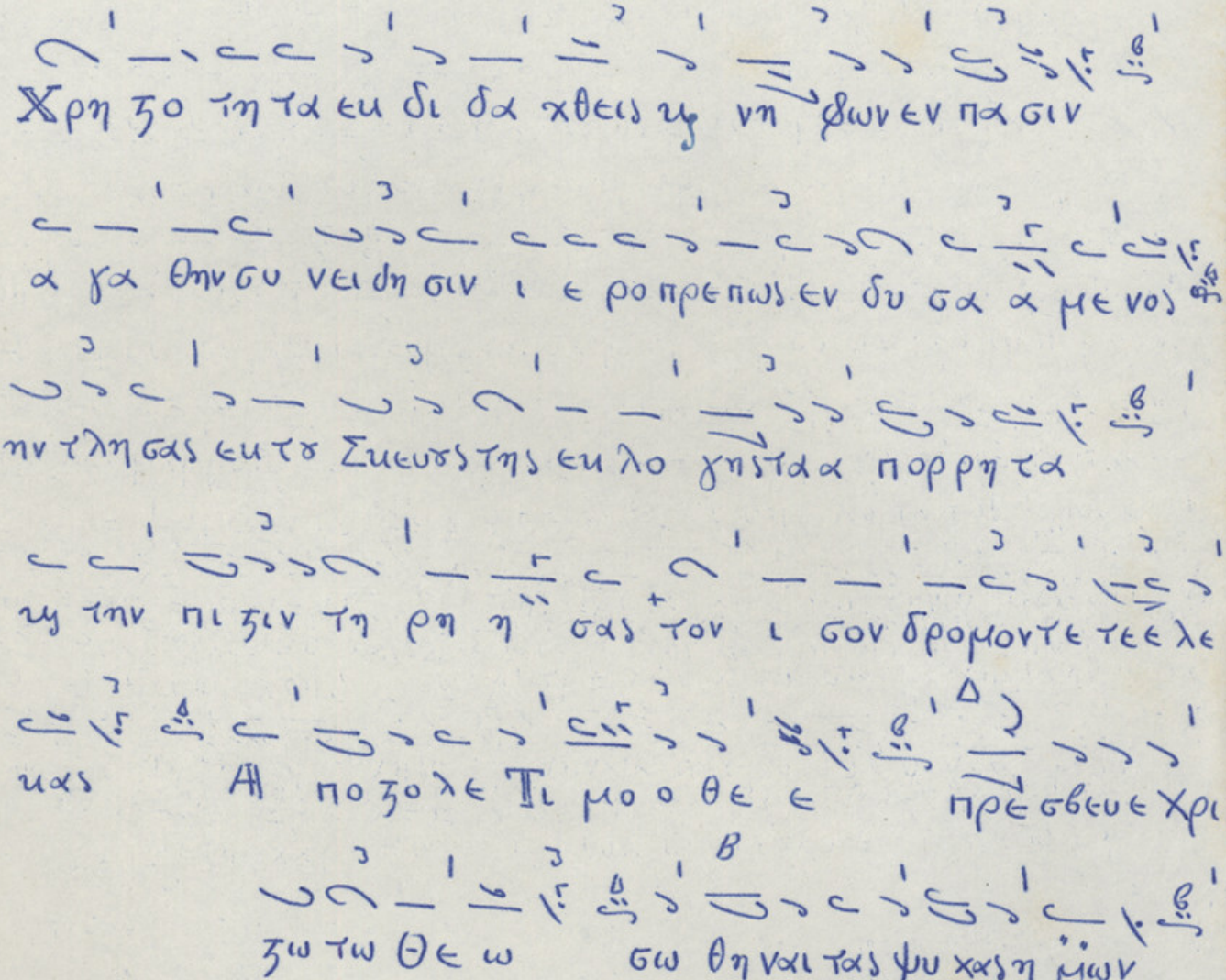

Χρηστότητα ἐνδιδαχθείς, τὴ νήφων ἐν πᾶσιν,
ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος,
ἠντλησας ἐν τοῦ Σωτῆρος τὴς εὐλογίας τὰ ἀπόρ-
ρητα, τὴ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον
τετέλεκας, Ἀπόστολε Τιμόθεε. Πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. 1956

Α^ον

Τῇ ΚΒ΄ Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ Ἦχος δ΄ Δι

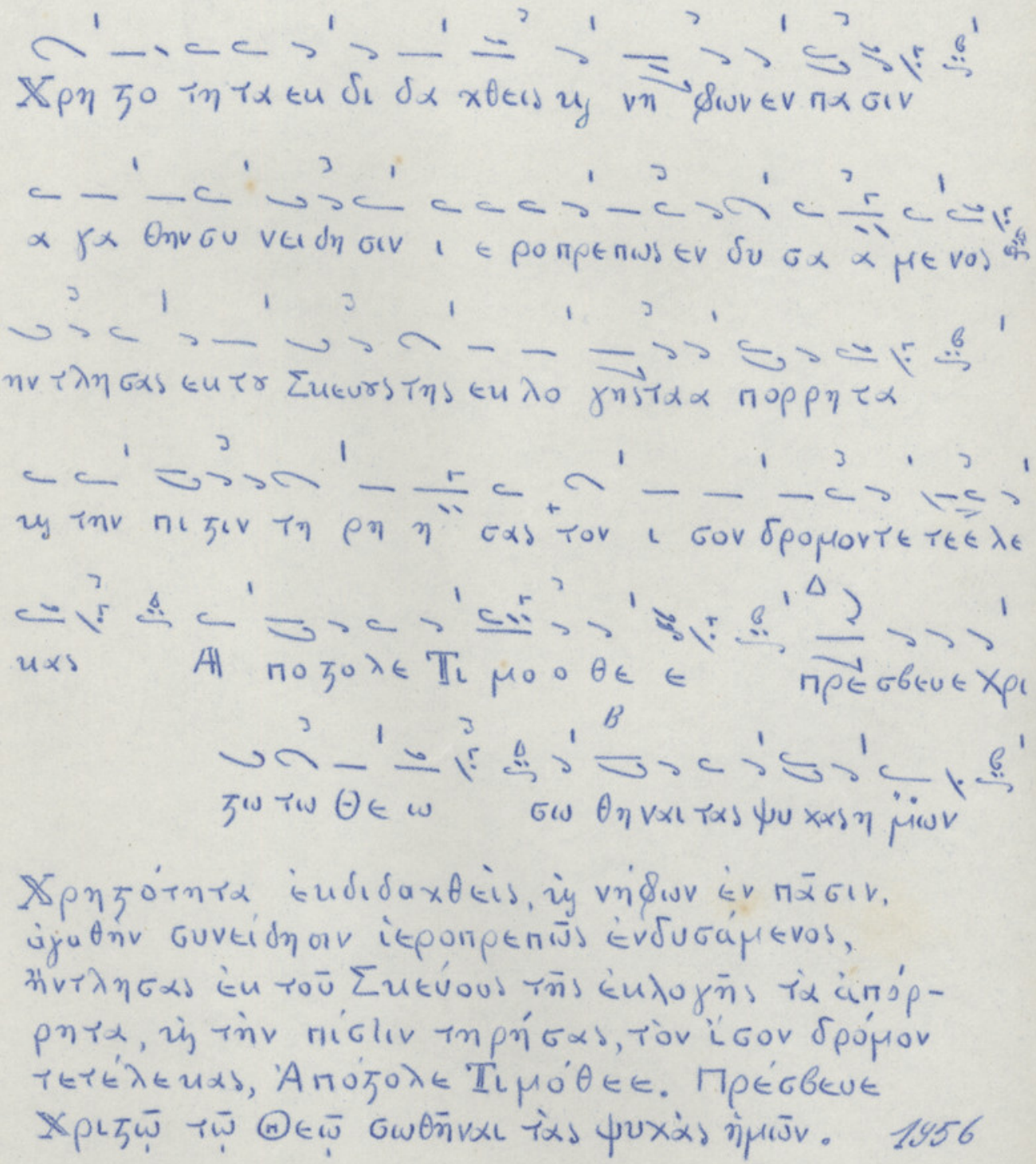

Χρηζότητα ἐνδιδαχθείς, τὴν νῆφων ἐν πᾶσιν,
ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος,
ἠντλησας ἐν τοῦ Σκεύους τῆς ἐυλογῆς τὰ ἀπόρ-
ρητα, τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον
τετέλεκας, Ἀπόστολε Τιμόθεε. Πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. 1956

Τῇ ΚΒ΄ Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ Ἦχος δ΄ Δι

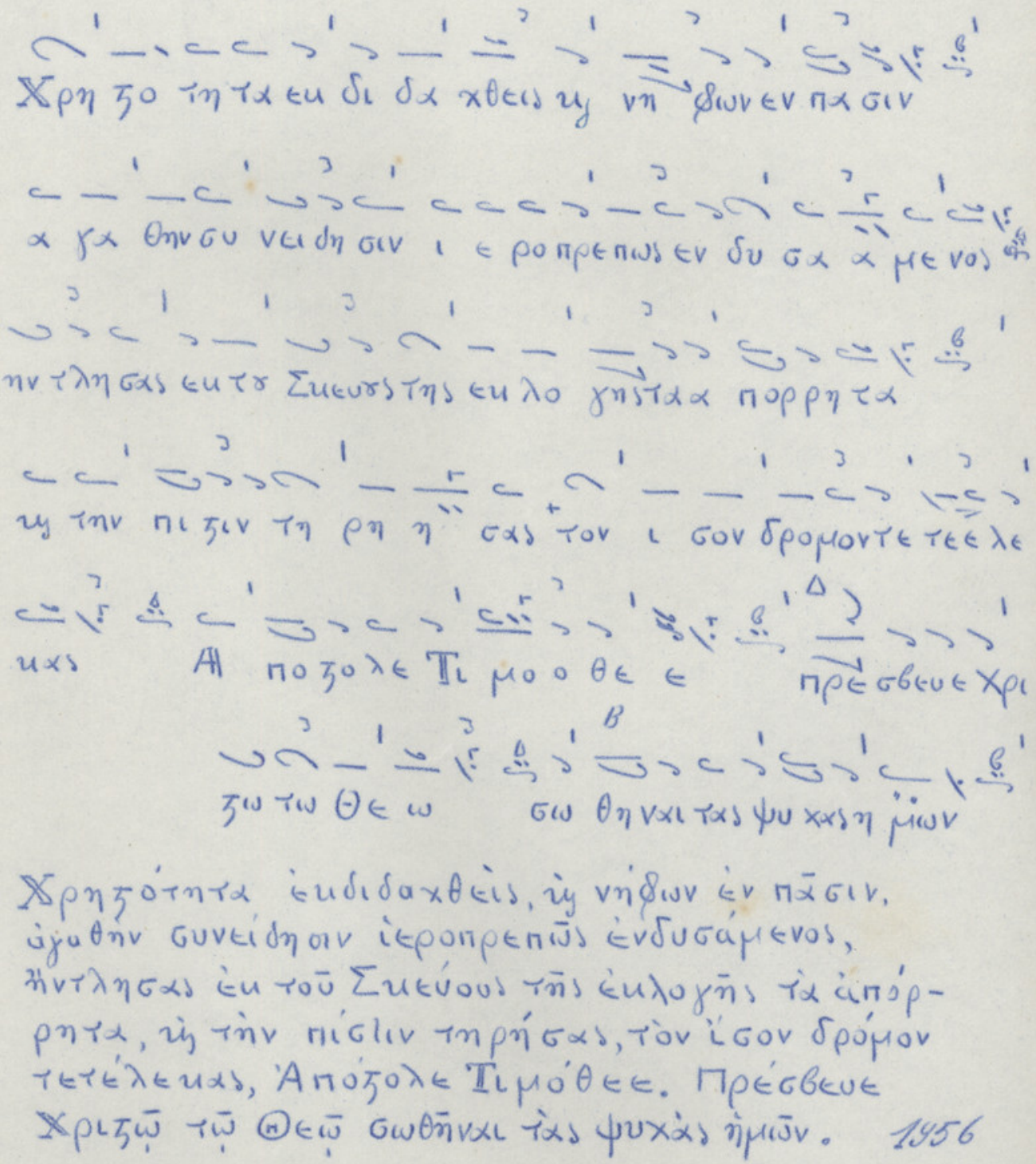

Χρηζότητα ἐνδιδαχθείς, τὴν νῆφων ἐν πᾶσιν,
ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος,
ἠντλησας ἐν τοῦ Σκεύους τῆς ἐυλογῆς τὰ ἀπόρ-
ρητα, τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον
τετέλεκας, Ἀπόστολε Τιμόθεε. Πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. 1956

Τῇ Κβ' Ἰανουαρίου Εἰς τοὺς Αἴνους

ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ ΗΧΟΣ πα

Στίχος Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ

αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ γα α νω

Αἰ νεῖ τε αὐ τὸν ἐν χο ρῷ δαι σὶ καὶ ὀρ γά νῳ

ι ερο φαντα Τι μο θεε ε ρι θη λο τα τος ως φω

ζηρ ε δει ει χθης δι α τρε χων α πα σαν την γην και

ταυ γα ζων τη χα ρι τι και νυν ι κε τευ ε δω ρη

θη η ναι ται σφυ χαις η μων την ει ρη ν η η νην

και το μεγα ε ε λε ε ος

1956

Τῇ Κβ' Ἰανουαρίου Εἰς τοὺς Αἴνους

ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ ΗΧΟΣ πα

Στίχος Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ

αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ γα α νω

Αἰ νεῖ τε αὐ τὸν ἐν χο ρῷ δαι σὶ καὶ ὀρ γά νῳ

ι ερο φαντα Τι μο θεε ε ρι θη λο τα τος ως φω

ζηρ ε δει ει χθης δι α τρε χων α πα σαν την γην και

ταυ γα ζων τη χα ρι τι και νυν ι κε τευ ε δω ρη

θη η ναι ται σφυ χαις η μων την ει ρη ν η η νην

και το μεγα ε ε λε ε ος

1956

στίχος Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

ϣ εις τα πε ρα τα της οι ϣ με ε νης τα

ρη μα τα αυ τυ Θε ο ο φθον Πι μο θε ε τρυ φης

τον χει μαρρυν ε πι ες ϣ θε ο φρονως ε πο τι σας

Θε υ ε πι γνω σιν τυς θερ μως πο θυυν τας τον χρι

ζον μι μυ με νος ω νυν χαρμο νι ϣως προσε χωρη σας

δο ξαν θε ω με νος της Τρι α α δο ος την υ περ φω τον

ϣ ει ρη η η νην την α πει ρο δυ υ να α μον

1956

πα

Δόξα Πατρὶ.

Με γαλυνον ψυχη μου της τρισυπο ζα α α του

ϣ α δι αι ρε ε του Θε ο τηστοστο υρα τος

Της των Α πο ζο λων υα θε ε δρας της χο ρειαστε των Α θλο

φο ο ο ρων Χρι ζου Πατρι αρ χων συηνης ϣ των Δι

υαι αι ων τρυ φης της χο ρειαστε των Προφη των

η ξι ω ω θη ης Βα σι λει ε της Θε ο το υου μυ ζης γαρ

ϣ της Τρι α δος λα τρις γεγο νας

1950

στίχος Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

ϣ εις τα πε ρα τα της οι ϣ με ε νης τα

ρη μα τα αυ τυ Θε ο ο φθον Πι μο θε ε τρυ φης

τον χει μαρρυν ε πι ες ϣ θε ο φρονως ε πο τι σας

Θε υ ε πι γνω σιν τυς θερ μως πο θυυν τας τον χρι

ζον μι μυ με νος ω νυν χαρμο νι ϣως προσε χωρη σας

δο ξαν θε ω με νος της Τρι α α δο ος την υ περ φω τον

ϣ ει ρη η η νην την α πει ρο δυ υ να α μον

1956

Τῇ ΚΒ' Ἰανουαρίου Εἰς τοὺς Αἴνους

ΓΡΟΣΟΜΟΙΑ Ἦχος δ πα

Στίχος Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ

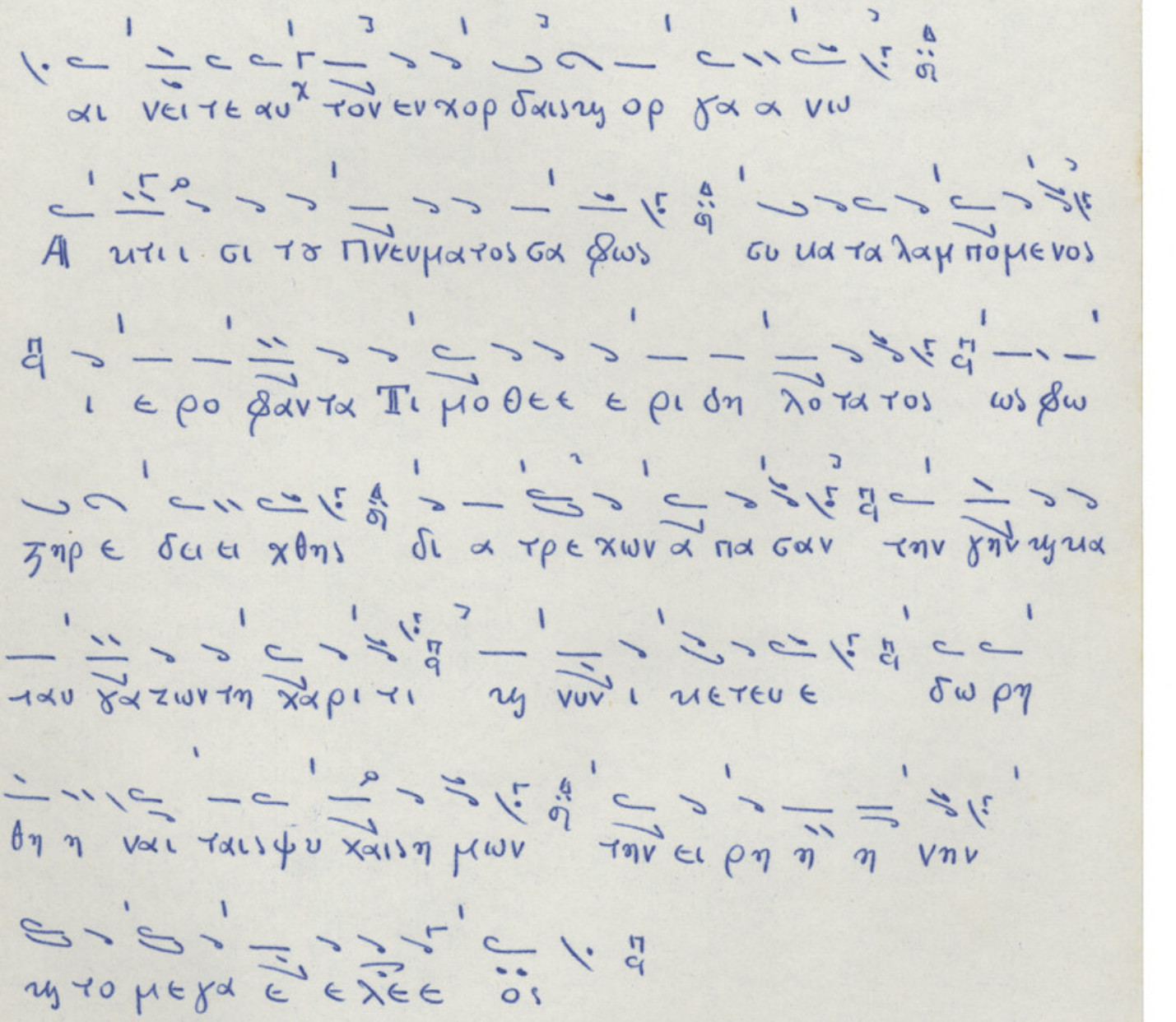
αι νει τε αυ τον εν χορ δαυλῳ ορ γα α νῳ
Α λλη λου ι α τα Πνευματος α φως
σω θω μεν λα ον τα λα λη πο με νοι
ι ε ρο φαν τα Τι μο θε ε ρι δη λο τα τοι ω φω
ζη ρε δαι ε χθυ ος δι α τρε χων α πα σαν την γῆν
ἡ δω δη ε πε τευ ε ναν ἡ μῖν ι λα ρι τα χα ρι τω μα
ἡ ναι ἡ ἡ δυ ε ται ἡμῶν ψυ χὰς καὶ τὰ σώ μα τα
ὁ ὁ ὁ

Τῇ ΚΒ' Ἰανουαρίου Εἰς τοὺς Αἴνους

ΓΡΟΣΟΜΟΙΑ Ἦχος δ πα

Στίχος Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ

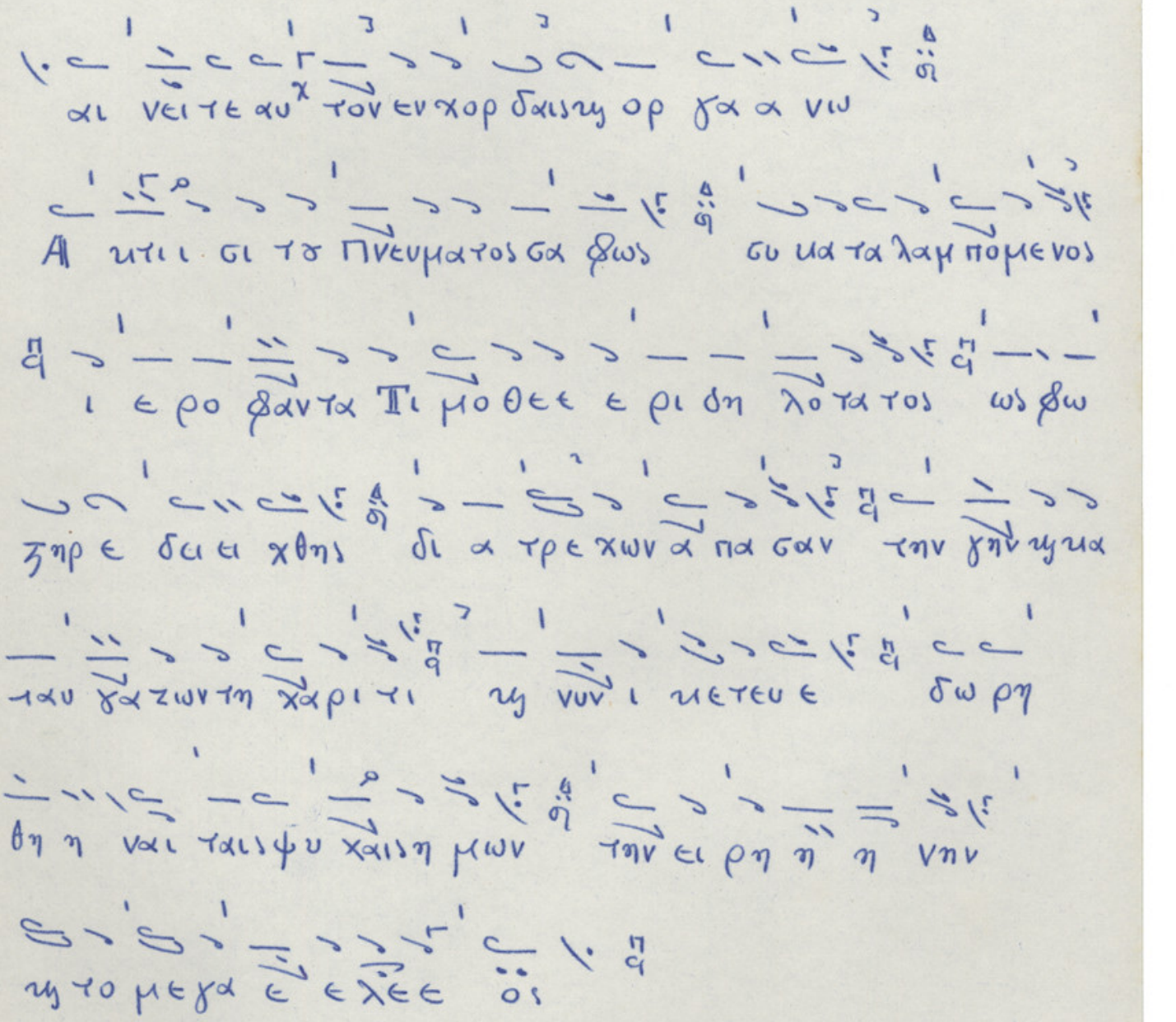
αι νει τε αυ τον εν χορ δαυλῳ ορ γα α νῳ
Α λλη λου ι α τα Πνευματος α φως
σω θω μεν λα ον τα λα λη πο με νοι
ι ε ρο φαν τα Τι μο θε ε ρι δη λο τα τοι ω φω
ζη ρε δαι ε χθυ ος δι α τρε χων α πα σαν την γῆν
ἡ δω δη ε πε τευ ε ναν ἡ μῖν ι λα ρι τα χα ρι τω μα
ἡ ναι ἡ ἡ δυ ε ται ἡμῶν ψυ χὰς καὶ τὰ σώ μα τα
ὁ ὁ ὁ

Στίχος Εἰς πᾶσαν τὴν γὴν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ

ϣ εις τα πε ρα τα της οι κυ με ε νης τα

ρη μα τα αυ τυ Θε ο ο φθον Τι μο θε ε τρυ φης

τον χει μαρρυν ε πι ες ϣ θε ο φρονως ε πο τι σας

Θε υ ε πι γνω σιν τυς θερ μως πο θυυν τας τον χρι

ζον μι μυ με νος ω νυν χαρμο νι κως προσε χωρη σας

δο ξαν θε ω με νος της Τρι α α δο ος την υ περ φω τον

ϣ ει ρη η η νην την α πει ρο δυ υ να α μον

1956

Στίχος Εἰς πᾶσαν τὴν γὴν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ

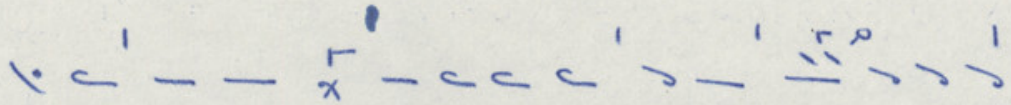

ϣ εις τα πε ρα τα της οι κυ με ε νης τα

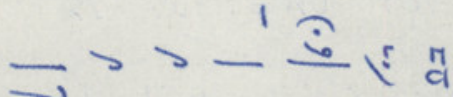

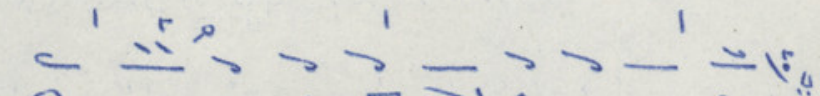

ρη μα τα αυ τυ Θε ο ο φθον Τι μο θε ε τρυ φης

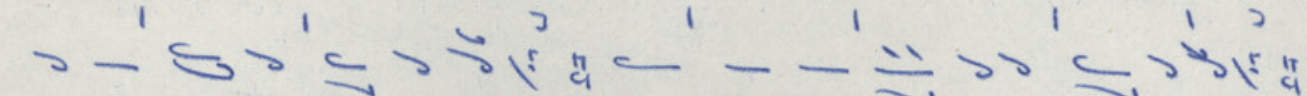

τον χει μαρρυν ε πι ες ϣ θε ο φρονως ε πο τι σας

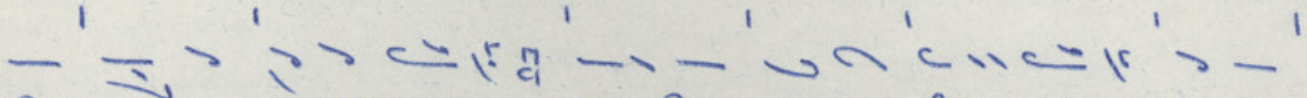

Θε υ ε πι γνω σιν τυς θερ μως πο θυυν τας τον χρι

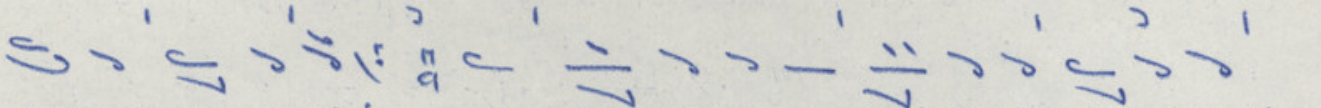

ζον μι μυ με νος ω νυν χαρμο νι κως προσε χωρη σας

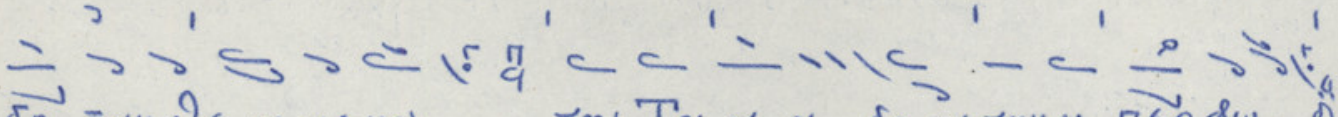

δο ξαν θε ω με νος της Τρι α α δο ος την υ περ φω τον

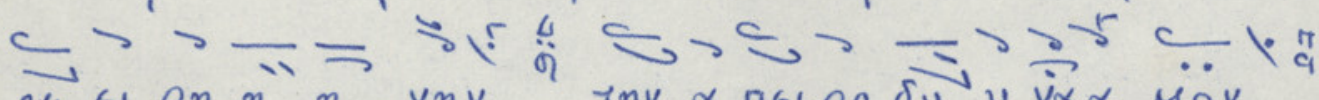

ϣ ει ρη η η νην την α πει ρο δυ υ να α μον

1956

πα

Δόξα Πατρὶ.

Με γαλυνον ψυχη μου της τρισυπο ζα α α του

ϣ α δι αι ρε ε του Θε ο τηστοστο υρα τος

Της των Α πο ζο λων υα θε ε δρας της χο ρειαστε των Α θλο

φο ο ο ρων Χρι ζου Πατρι αρ χων συηνης ϣ των Δι

υαι αι ων τρυ φης της χο ρειαστε των Προφη των

η ξι ω ω θη ης Βα σι λει ε της Θε ο το υου μυ ζης γαρ

ϣ της Τρι α δος λα τρις γεγο νας

1950

Τῇ ΚΒ' Ἰανουαρίου Εἰς τοὺς Αἴνους

ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ Ἦχος πα

Στίχος Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ

αι νει τε αυ τον εν χορ δαις καὶ ορ γα α νω

Α κτι ι σι τυ Πνευματος σα φως συ κα τα λαμ πομενος

ι ε ρο φαντα Τι μο θεε ε ρι δη λο τα τος ως φω

ζηρ ε δει ει χθης δι α τρε χων α πα σαν την γην καὶ κα

ταυ γα ζων τη χαρι τι καὶ νυν ι κε τευ ε δω ρη

θη η ναι ταις ψυ χαις η μων την ει ρη η η νην

καὶ το μεγα ε ε λεε ος

1956

Τῇ ΚΒ' Ἰανουαρίου Εἰς τοὺς Αἴνους
ΙΡΟΣΟΜΟΙΑ Ἦχος δ πλ.

Στίχος Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ

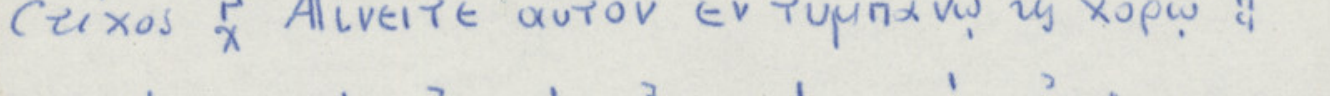

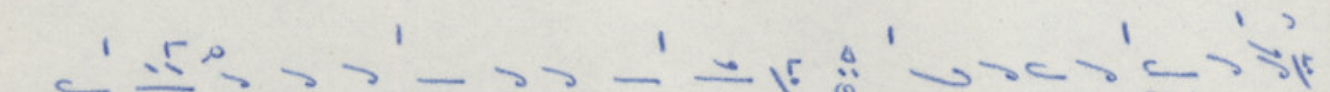

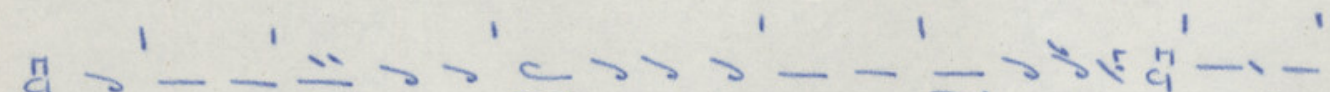

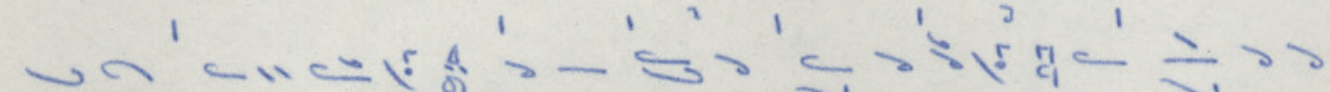

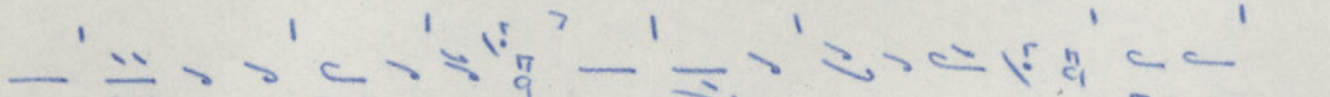

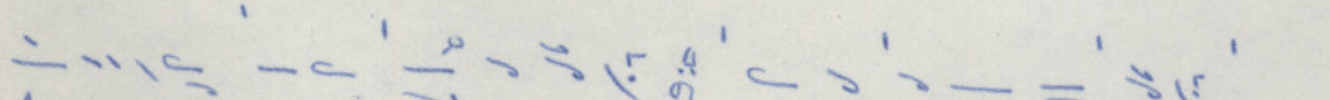

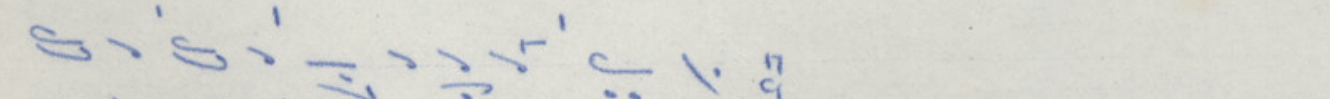

1956

Στίχος Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

1956

Στίχος Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

1956

ΕΙC ΤΟΝ ΕCΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια

Ἦχος δ πα

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μεταναστεύουσα πρώην τῇ διαθέσει Σεμνή, καὶ βεβαιοῦσα ἔργῳ τὸ ῥιθὲν Σοι ἐννοίᾳ ἐξῆλθες τῆς ματαίας τῶν ἡδονῶν, Μακαρία χειότητος, καὶ ἀρετῶν τῇ τραχείᾳ εὐθυδρομεῖς, ἀναβάσει ξενιτεύσασα.

Ἐν τῷ λιμένι τοῦ θείου προσορμισθεῖσα ἰσθμοῦ, διαπερᾷς κυμάτων τῶν τοῦ κόσμου τὸν σάλον· ψυχὴς δὲ Σὸ τὸ πλοῖον ὅλον, Σεμνή, ἀδιάκλυστον φέρουσα, ἐξ ἡδονῶν τῆς πικρίας τῶν μυζικῶν ἀγωγίμων μένει ἔμπλεως.

Θεοπρεπεῖ τῇ μιμήσει Σὺ ξενιτεύσασα τοῦ δι' ἡμᾶς ἐξ ἄνω πρὸς ἡμᾶς κατελθόντος, ὑψῶσαι τοὺς πεσόντας, μένεις Σοφή, συγγενέσι μὲν ἄγνωστος, ἀλλ' εὐσεβέσι γνωστή, ὡς πρὸς τὸν Θεόν, Ξένη πάντοτε πρεσβεύουσα.

Ἕτερα Β Ὡς Γενναῖον ἐν Μάρτυσιν Ἦχος πλ. α

Τὴν ἀμνάδα τιμήσωμεν, τὴν χριστοῦ καλλιπάρθενον, ἡμῶν τὸ ζερέωμα καὶ τὸ ζήριγμα, τῆς παρθενίας μειμήλιον, τὴν Ξένην τὴν πάνσοφον, ἀρετῶν ὑπογραμμὸν τῇ θεόπνευστον ῥήρυμα καὶ συνόμιλον τῶν ἀγγέλων φαιδραῖς χοροστασίαις Δ καὶ τῆς ἄνω βασιλείας Β ἱερομύστην πανάριστον.

Μυλασέων τὸ καύχημα καὶ Καρίας ἀγλάϊσμα, Ῥώμης τε Β τὸ βλάστημα Σηλυβρίας δὲ τὸ ἱερότατον κόσμημα, τὴν κόρην τὴν ἄμωμον τὴν παρθένον τοῦ Χριστοῦ εὐσεβείας ἀήττητον ἀντιλήπτορα, καὶ βιωτόν τε τῶν θείων χαρισμάτων πολιοῦχον Δ καὶ μητέρα Β Ξένην τὴν θείαν τιμήσωμεν.

ΕΙC ΤΟΝ ΕCΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια

Ἦχος δ πα

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μεταναστεύουσα πρώην τῇ διαθέσει Σεμνή, καὶ βεβαιοῦσα ἔργῳ τὸ ῥιθὲν Σοι ἐννοίᾳ ἐξῆλθες τῆς ματαίας τῶν ἡδονῶν, Μακαρία χειότητος, καὶ ἀρετῶν τῇ τραχείᾳ εὐθυδρομεῖς, ἀναβάσει ξενιτεύσασα.

Ἐν τῷ λιμένι τοῦ θείου προσορμισθεῖσα ἰσθμοῦ, διαπερᾷς κυμάτων τῶν τοῦ κόσμου τὸν σάλον· ψυχὴς δὲ Σὸ τὸ πλοῖον ὅλον, Σεμνή, ἀδιάκλυστον φέρουσα, ἐξ ἡδονῶν τῆς πικρίας τῶν μυζικῶν ἀγωγίμων μένει ἔμπλεως.

Θεοπρεπεῖ τῇ μιμήσει Σὺ ξενιτεύσασα τοῦ δι' ἡμᾶς ἐξ ἄνω πρὸς ἡμᾶς κατελθόντος, ὑψῶσαι τοὺς πεσόντας, μένεις Σοφή, συγγενέσι μὲν ἄγνωστος, ἀλλ' εὐσεβέσι γνωστή, ὡς πρὸς τὸν Θεόν, Ξένη πάντοτε πρεσβεύουσα.

Ἕτερα Β Ὡς Γενναῖον ἐν Μάρτυσιν Ἦχος πλ. α

Τὴν ἀμνάδα τιμήσωμεν, τὴν χριστοῦ καλλιπάρθενον, ἡμῶν τὸ ζερέωμα καὶ τὸ ζήριγμα, τῆς παρθενίας μειμήλιον, τὴν Ξένην τὴν πάνσοφον, ἀρετῶν ὑπογραμμὸν τῇ θεόπνευστον ῥήρυμα καὶ συνόμιλον τῶν ἀγγέλων φαιδραῖς χοροστασίαις Δ καὶ τῆς ἄνω βασιλείας Β ἱερομύστην πανάριστον.

Μυλασέων τὸ καύχημα καὶ Καρίας ἀγλάϊσμα, Ῥώμης τε Β τὸ βλάστημα Σηλυβρίας δὲ τὸ ἱερότατον κόσμημα, τὴν κόρην τὴν ἄμωμον τὴν παρθένον τοῦ Χριστοῦ εὐσεβείας ἀήττητον ἀντιλήπτορα, καὶ βιωτόν τε τῶν θείων χαρισμάτων πολιοῦχον Δ καὶ μητέρα Β Ξένην τὴν θείαν τιμήσωμεν.

ΕΙϹ ΤΟΝ ΕϹ ΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια

Ἦχος ϛ̄ πα

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μεταναστεύουσα πρώην τῇ διαθέσει Σεμνὴ, καὶ βεβαιοῦσα ἔργῳ τὸ κριθὲν Σοι ἐννοίᾳ ἐξῆλθες τῆς ματαίας τῶν ἡδονων, Μακαρία λειότητος, και ἀρετῶν τῇ τραχείᾳ εὐθυδρομεῖς, ἀναβάσει ξενιτεύσασα.

Ἐν τῷ λιμένι τοῦ θείου προσορμισθεῖσα ἰσθμοῦ, διαπερᾷς κυμάτων τῶν τοῦ κόσμου τὸν σάλον· ψυχῆς δὲ Σου τὸ πλοῖον ὅλον, Σεμνὴ, ἀδιάκλυστον φέρουσα, ἐξ ἡδονῶν τῆς πικρίας τῶν μυζικῶν ἀγωγίμων μένεις ἔμπλεως.

Θεοπρεπεῖ τῇ μιμήσει Σὺ ξενιτεύσασα τοῦ δι' ἡμᾶς ἐξ ἄνω πρὸς ἡμᾶς κατελθόντος, ὑψῶσαι τοὺς πεσόντας, μένης Σοφή, συγγενέσι μὲν ἄγνωστος, ἀλλ' εὐσεβέσι γνωζή, ὡς πρὸς τόν Θεόν. Ξένη πάντοτε πρεσβεύουσα.

Ἕτερα. Ὡς Γενναῖον ἐν Μάρτυσιν Ἦχος λτος

Τὴν ἀμνάδα τιμήσωμεν, τὴν Χριζοῦ καλλιπάρθενον, ἡμῶν τὸ ζερέωμα καὶ τὸ ζήριγμα, τῆς παρθενίας κειμήλιον, τὴν Ξένην τὴν πάνσοφον, ἀρετῶν ὑπογραμμὸν καὶ θεόπνευζον κήρυκα καὶ συνόμιλον τῶν ἀγγέλων φαιδραῖς χοροζασίαις καὶ τῆς ἄνω βασιλείας ἱερομύζην πανάριζον.

Μυλασέων τὸ καύχημα καὶ Καρίας ἀγλάϊσμα, Ρώμης τε τὸ βλάζημα Σηλυβρίας δε τὸ ἱερότατον κόσμημα, τὴν κόρην τὴν ἄμωμον τὴν παρθένον τοῦ Χριζοῦ εὐσεβείας ἀηττητον ἀντιλήπτορα, κιβωτόν τε τῶν θείων χαρισμάτων πολιοῦχον καὶ μητέρα Ξένην τὴν θείαν τιμήσωμεν.

ΕΙϹ ΤΟΝ ΕϹ ΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια

Ἦχος ϛ̄ πα

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μεταναστεύουσα πρώην τῇ διαθέσει Σεμνὴ, καὶ βεβαιοῦσα ἔργῳ τὸ κριθὲν Σοι ἐννοίᾳ ἐξῆλθες τῆς ματαίας τῶν ἡδονων, Μακαρία λειότητος, και ἀρετῶν τῇ τραχείᾳ εὐθυδρομεῖς, ἀναβάσει ξενιτεύσασα.

Ἐν τῷ λιμένι τοῦ θείου προσορμισθεῖσα ἰσθμοῦ, διαπερᾷς κυμάτων τῶν τοῦ κόσμου τὸν σάλον· ψυχῆς δὲ Σου τὸ πλοῖον ὅλον, Σεμνὴ, ἀδιάκλυστον φέρουσα, ἐξ ἡδονῶν τῆς πικρίας τῶν μυζικῶν ἀγωγίμων μένεις ἔμπλεως.

Θεοπρεπεῖ τῇ μιμήσει Σὺ ξενιτεύσασα τοῦ δι' ἡμᾶς ἐξ ἄνω πρὸς ἡμᾶς κατελθόντος, ὑψῶσαι τοὺς πεσόντας, μένης Σοφή, συγγενέσι μὲν ἄγνωστος, ἀλλ' εὐσεβέσι γνωζή, ὡς πρὸς τόν Θεόν. Ξένη πάντοτε πρεσβεύουσα.

Ἕτερα. Ὡς Γενναῖον ἐν Μάρτυσιν Ἦχος λτος

Τὴν ἀμνάδα τιμήσωμεν, τὴν Χριζοῦ καλλιπάρθενον, ἡμῶν τὸ ζερέωμα καὶ τὸ ζήριγμα, τῆς παρθενίας κειμήλιον, τὴν Ξένην τὴν πάνσοφον, ἀρετῶν ὑπογραμμὸν καὶ θεόπνευζον κήρυκα καὶ συνόμιλον τῶν ἀγγέλων φαιδραῖς χοροζασίαις καὶ τῆς ἄνω βασιλείας ἱερομύζην πανάριζον.

Μυλασέων τὸ καύχημα καὶ Καρίας ἀγλάϊσμα, Ρώμης τε τὸ βλάζημα Σηλυβρίας δε τὸ ἱερότατον κόσμημα, τὴν κόρην τὴν ἄμωμον τὴν παρθένον τοῦ Χριζοῦ εὐσεβείας ἀηττητον ἀντιλήπτορα, κιβωτόν τε τῶν θείων χαρισμάτων πολιοῦχον καὶ μητέρα Ξένην τὴν θείαν τιμήσωμεν.

ΕΙC ΤΟΝ ΕCΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια

Ἦχος δ πα

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μεταναστεύουσα πρώην τῇ διαθέσει Σεμνή, καὶ βεβαιοῦσα ἔργῳ τὸ κριθέν Σοι ἐννοίᾳ ἐξῃλθες τῆς ματαίας τῶν ἡδονῶν, μακαρία χειότητος, καὶ ἀρετῶν τῇ τραχείᾳ εὐθυδρομεῖς, ἀναβάσει ξενιτεύσασα.

Ἐν τῷ λιμένι τοῦ θείου προσορμισθεῖσα ἰσθμοῦ, διαπερᾷς κυμάτων τῶν τοῦ κόσμου τὸν σάλον· ψυχῆς δὲ σῆς τὸ πλοῖον ὅλον, Σεμνή, ἀδιάκλυστον φέρουσα, ἐξ ἡδονῶν τῆς πικρίας τῶν μυστικῶν ἀγωγίμων μένει ἔμπλεως.

Θεοπρεπεῖ τῇ μιμήσει Σὺ ξενιτεύσασα τοῦ δι' ἡμᾶς ἐξ ἄνω πρὸς ἡμᾶς κατελθόντος, ὑψῶσαι τοὺς πεσόντας, μένεις Σοφή, συγγενέσι μὲν ἄγνωστος, ἀλλ' εὐσεβέσι γνωστή, ὡς πρὸς τὸν Θεόν. Ξένη πάντοτε πρεσβεύουσα.

Ἕτερα β' Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν Ἦχος πλ. δ

Τὴν ἀμνάδα τιμήσωμεν, τὴν χριστοῦ καλλιπάρθενον, ἡμῶν τὸ ξερέωμα καὶ τὸ ξήριγμα, τῆς παρθενίας μειμήλιον, τὴν Ξένην τὴν πάνσοφον, ἀρετῶν ὑπογραμμὸν ᾗ θεόπνευστον κήρυκα καὶ συνόμιλον τῶν ἀγγέλων φαιδραῖς χοροστασίαις καὶ τῆς ἄνω βασιλείας ἱερομύστην πανάριστον.

Μυλασέων τὸ καύχημα καὶ Καρίας ἀγλάϊσμα, Ῥώμης τε τὸ βλάστημα Σηλυβρίας δὲ τὸ ἱερότατον κόσμημα, τὴν κόρην τὴν ἄμωμον τὴν παρθένον τοῦ Χριστοῦ εὐσεβείας ἀήττητον ἀντιλήπτορα, κἀμοὶ τε τῶν θείων χαρισμάτων πολιοῦχον καὶ μητέρα Ξένην τὴν θείαν τιμήσωμεν.

ΕΙC ΤΟΝ ΕCΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια

Ἦχος δ πα

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μεταναστεύουσα πρώην τῇ διαθέσει Σεμνή, καὶ βεβαιοῦσα ἔργῳ τὸ κριθέν Σοι ἐννοίᾳ ἐξῃλθες τῆς ματαίας τῶν ἡδονῶν, μακαρία χειότητος, καὶ ἀρετῶν τῇ τραχείᾳ εὐθυδρομεῖς, ἀναβάσει ξενιτεύσασα.

Ἐν τῷ λιμένι τοῦ θείου προσορμισθεῖσα ἰσθμοῦ, διαπερᾷς κυμάτων τῶν τοῦ κόσμου τὸν σάλον· ψυχῆς δὲ σῆς τὸ πλοῖον ὅλον, Σεμνή, ἀδιάκλυστον φέρουσα, ἐξ ἡδονῶν τῆς πικρίας τῶν μυστικῶν ἀγωγίμων μένει ἔμπλεως.

Θεοπρεπεῖ τῇ μιμήσει Σὺ ξενιτεύσασα τοῦ δι' ἡμᾶς ἐξ ἄνω πρὸς ἡμᾶς κατελθόντος, ὑψῶσαι τοὺς πεσόντας, μένεις Σοφή, συγγενέσι μὲν ἄγνωστος, ἀλλ' εὐσεβέσι γνωστή, ὡς πρὸς τὸν Θεόν. Ξένη πάντοτε πρεσβεύουσα.

Ἕτερα β' Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν Ἦχος πλ. δ

Τὴν ἀμνάδα τιμήσωμεν, τὴν χριστοῦ καλλιπάρθενον, ἡμῶν τὸ ξερέωμα καὶ τὸ ξήριγμα, τῆς παρθενίας μειμήλιον, τὴν Ξένην τὴν πάνσοφον, ἀρετῶν ὑπογραμμὸν ᾗ θεόπνευστον κήρυκα καὶ συνόμιλον τῶν ἀγγέλων φαιδραῖς χοροστασίαις καὶ τῆς ἄνω βασιλείας ἱερομύστην πανάριστον.

Μυλασέων τὸ καύχημα καὶ Καρίας ἀγλάϊσμα, Ῥώμης τε τὸ βλάστημα Σηλυβρίας δὲ τὸ ἱερότατον κόσμημα, τὴν κόρην τὴν ἄμωμον τὴν παρθένον τοῦ Χριστοῦ εὐσεβείας ἀήττητον ἀντιλήπτορα, κἀμοὶ τε τῶν θείων χαρισμάτων πολιοῦχον καὶ μητέρα Ξένην τὴν θείαν τιμήσωμεν.

Τῇ ΚΔ' Ἰανουαρίου τῆς ΟCΙΑC ΞΕΝΗC
Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Δόξα Ἦχος [illegible] Δι

Με Δο ο ο ξαα παα τρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι υ Υι υι υι υι

ω υ α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ω πνε ε ε ευ μα α

ια α α α τι Ταις υαλλο ναι αις τω ων α ρε ε τω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ων ε ε ελλα αμ φθει ει σα α α πα

νο ο ο ο ο ολ βι ι ι ι ι ε υ τω υ υ υ υ υ υ ψει ει

τη η η ης ε ε ε ε ευ σε βει ει ει ει ει ας πτε ρυ με ε ε ε ε

νη φε ρω ω ω ω ω νυ υ υ φε ε ε ρω ω νυ υ υ υ με

εις υ ρα νι ι ι υς συη η νας υα τε ελι πε ε

ε ες παα α τρι ι ι ι ι ι ι ι ι δα α α γεν

Τῇ Α' Ἰανουαρίου

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

Ἦχος β' Πα

Π

Με γα λυ νον ψυ χη μυ τηντι μι ω τε ε ραν των α νω ξρα τευ

μα α των Η τον προηλι ου φω ξη η ρα τον Θε ον ε ξα α να

τει λαντα σω μα τι κωσ η μιν ε πι δη μη σαντα ευ λα

γο ο νων παρ θε νι κων α φρα ξωσ σω ω μα τω σα σα ευ

Δ Π

λο γη με νη Πα να γνε σε ε Θε ο το κε με γα λυ νο μεν

Ση με ρον ο Δε σπο της τε μνε ται την σα αρ κα ως βρε ε φος πλη

ρων τον Νο ο μον Υ περ βας τους ο ο ρους Χρι ξος της αν θρω

πι νης ο λυς φυ σε ως υ περ φυ ως ευ παρ θε νου α πο τι κτε ται

κυ το γρα αμ μα το νο μι κον κα θωσ δι α α κε λευε ται

Τῇ ΚΔ' Ἰανουαρίου τῆς ΟCΙΑC ΞΕΝΗC
Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Δόξα Ἦχος [illegible] Δι

Με Δο ο ο ξαα παα τρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι υ Υι υι υι υι

ω υ α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ω πνε ε ε ευ μα α

ια α α α τι Ταις υαλλο ναι αις τω ων α ρε ε τω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ων ε ε ελλα αμ φθει ει σα α α πα

νο ο ο ο ο ολ βι ι ι ι ι ε υ τω υ υ υ υ υ υ ψει ει

τη η η ης ε ε ε ε ευ σε βει ει ει ει ει ας πτε ρυ με ε ε ε ε

νη φε ρω ω ω ω ω νυ υ υ φε ε ε ρω ω νυ υ υ υ με

εις υ ρα νι ι ι υς συη η νας υα τε ελι πε ε

ε ες παα α τρι ι ι ι ι ι ι ι ι δα α α γεν

Κατάλ.

νη η η η η η η η η η η η η τοο ρααας

Κατάλ.

πλγ γ το ο ο ο ον υαι αι αι αι δο ο ο ο ξαν ϗ τω θει ει

ω ω ε ε ε ε ε ε ε ε ρω ω ω ω ω ω ω ε ε ρω ω ω ω τι

τω νυμφι ι ι ι ι ι ι ω Χρι ι ι ι ζω ο ο ο ο

ο ο ο λη ης ε ε ε υδε ε ε ε ε δω υυι υι υι υι α γε ε ε η η

ρο ο ο ο ο ο ν νυμφι ι ι ι ον δι ε ε ε ε ε ε ε ε λα

Κατάλ.

α α α ζα α α α θες Ο ο ο ο ο ο ο θεν εις την

Κατάλ.

ξε ε ε ε νη η η η η ην ω ω ως Ξε ε ε ε ε ε

Κατάλ.

ε ε ε Ξε ε ε ε νη ξε νο τρο ο ο πω ω ω ως ξε νι τε ε ε ε

ε ε ε ε υ σα α α α α σα ϗ τοις ι δρω ω ω ω ω ω σι

Κατάλ.

νη η η η η η η η η η η η η τοο ρααας

Κατάλ.

πλγ γ το ο ο ο ον υαι αι αι αι δο ο ο ο ξαν ϗ τω θει ει

ω ω ε ε ε ε ε ε ε ε ρω ω ω ω ω ω ω ε ε ρω ω ω ω τι

τω νυμφι ι ι ι ι ι ι ω Χρι ι ι ι ζω ο ο ο ο

ο ο ο λη ης ε ε ε υδε ε ε ε ε δω υυι υι υι υι α γε ε ε η η

ρο ο ο ο ο ο ν νυμφι ι ι ι ον δι ε ε ε ε ε ε ε ε λα

Κατάλ.

α α α ζα α α α θες Ο ο ο ο ο ο ο θεν εις την

Κατάλ.

ξε ε ε ε νη η η η η ην ω ω ως Ξε ε ε ε ε ε

Κατάλ.

ε ε ε Ξε ε ε ε νη ξε νο τρο ο ο πω ω ω ως ξε νι τε ε ε ε

ε ε ε ε υ σα α α α α σα ϗ τοις ι δρω ω ω ω ω ω σι

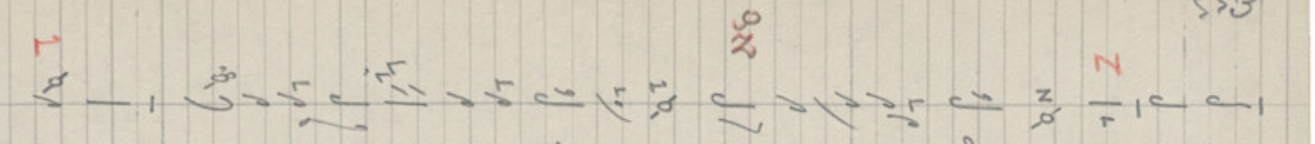

των κα μαα α α α α των ο ο ο ο φιν τον πολυ

Κατάλ.

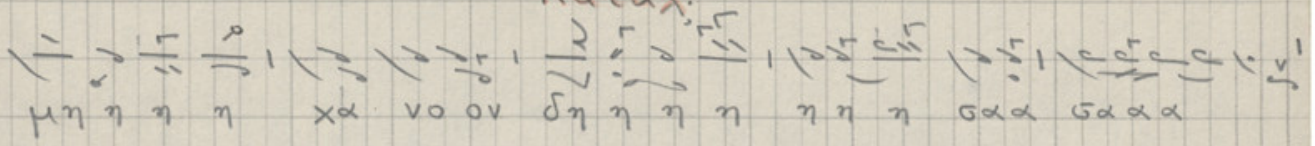

μη η η η χα νο ον δη η η η η η η σα σα α

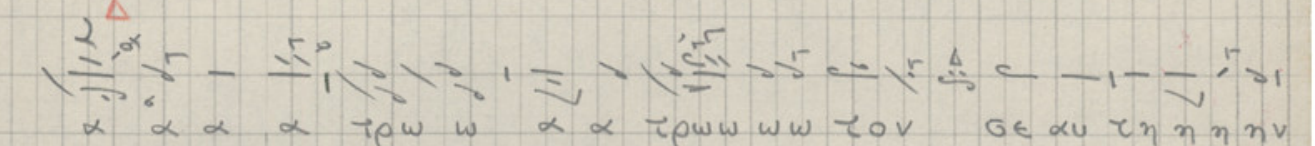

α α α α τρω ω α α τρωω ωω τον σε αυ τη η η ην

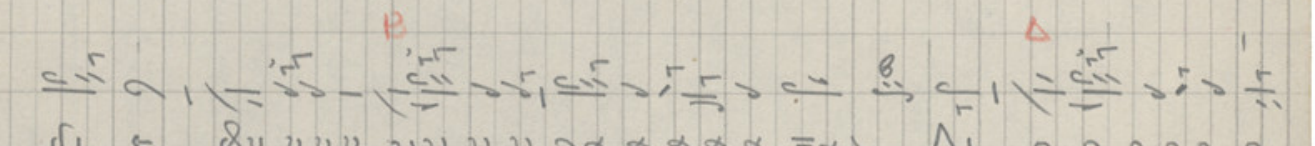

δι ε φυ υυυ υυ υυ λα α α α α ξαι Δι ο ο ο ο ο ο

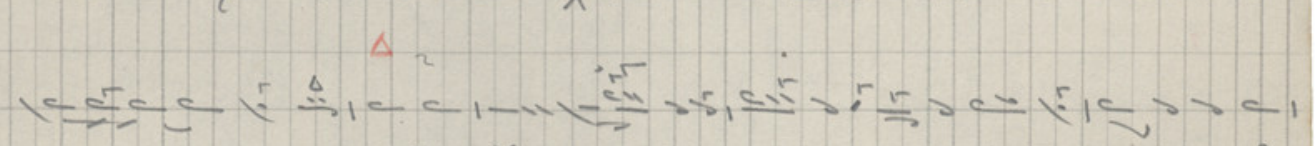

ο ο ο κι τα Μυυ υυ υυ λα α α α α σα σημερον φαι

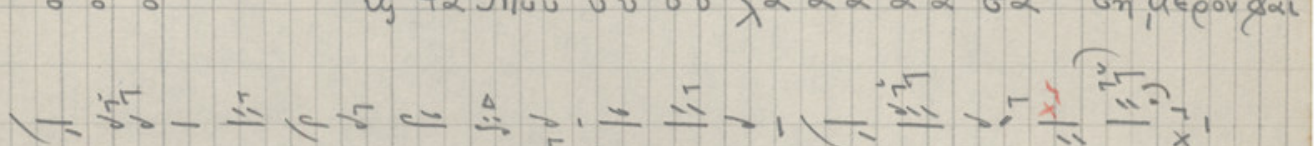

δρυ υυυ νε ε ε ται τοι Σοι α α γω ω ωω ω ω

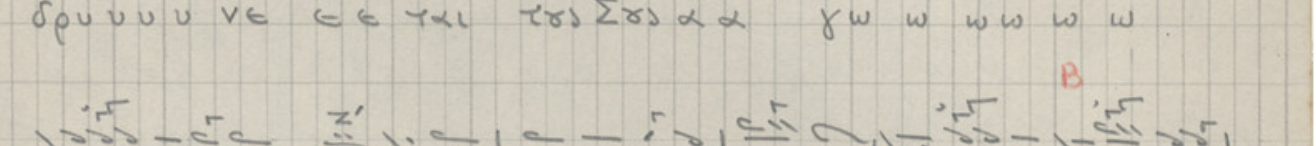

ναα α α α αι ωι γε ε ε ε ρα καρπ ο ο ο ο ο ο ο ο

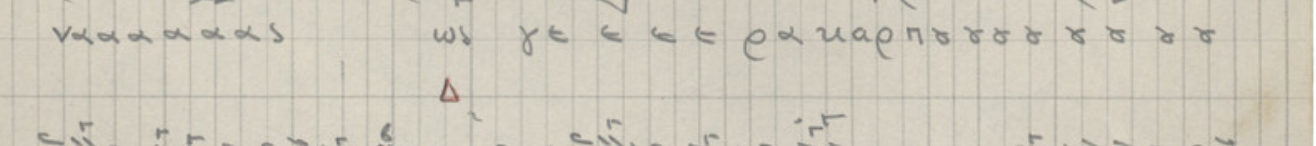

με ε ε ε ε να κι την θη η η κη η η ην τω ω ω ω ων λει

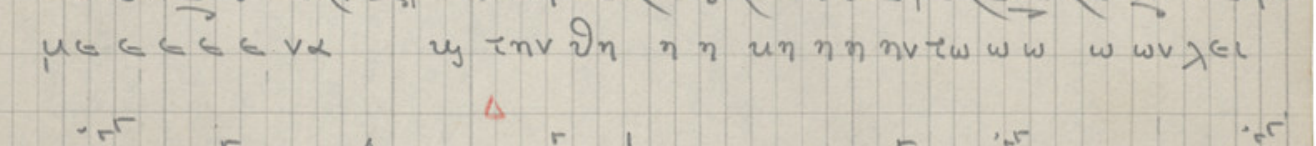

ψα α α α νων ωι θη σα αυ ρο ον π ο ο λυ υυ υ τι ι μη η η

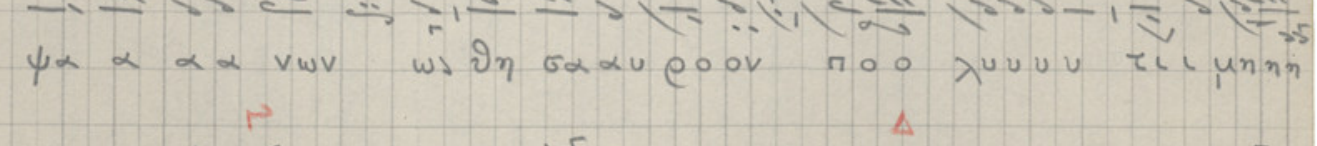

τον κε κτη με ε ε ε ε ε ε νη η η πολι ι ι ι ι Σοα

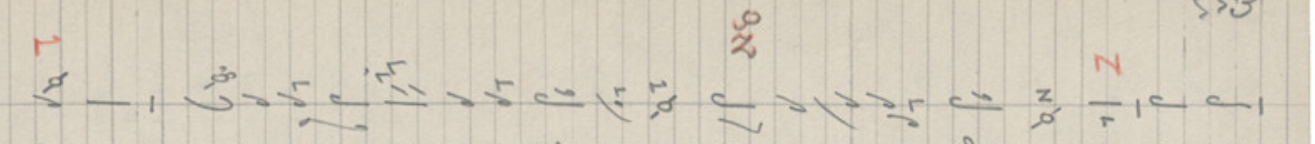

των κα μαα α α α α των ο ο ο ο φιν τον πολυ

Κατάλ.

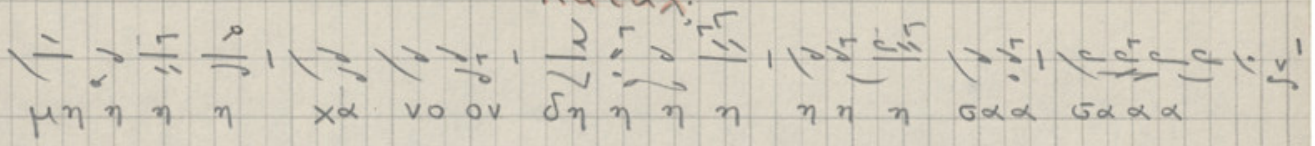

μη η η η χα νο ον δη η η η η η η σα σα α

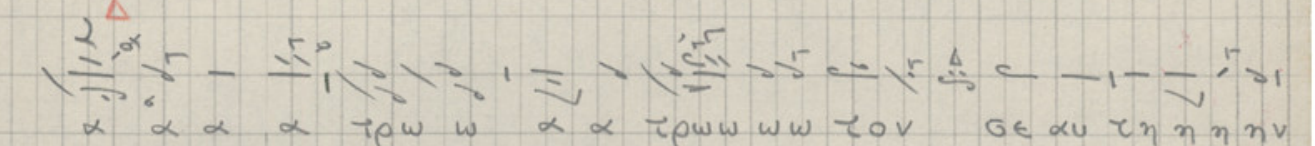

α α α α τρω ω α α τρωω ωω τον σε αυ τη η η ην

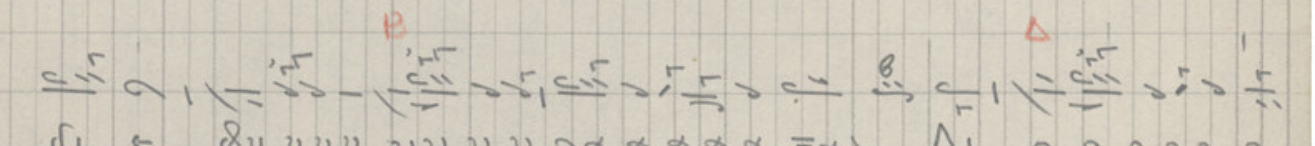

δι ε φυ υυυ υυ υυ λα α α α α ξαι Δι ο ο ο ο ο ο

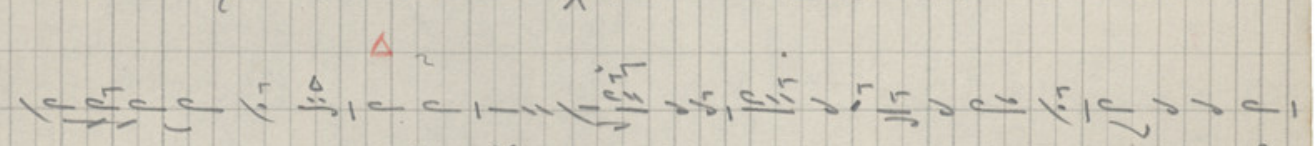

ο ο ο κι τα Μυυ υυ υυ λα α α α α σα σημερον φαι

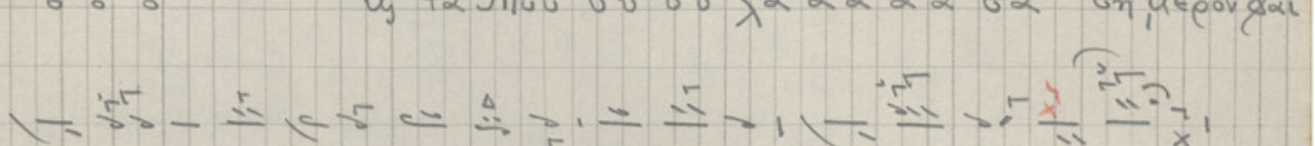

δρυ υυυ νε ε ε ται τοι Σοι α α γω ω ωω ω ω

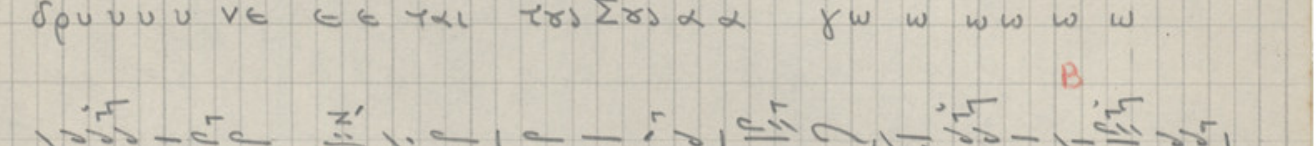

ναα α α α αι ωι γε ε ε ε ρα καρπ ο ο ο ο ο ο ο ο

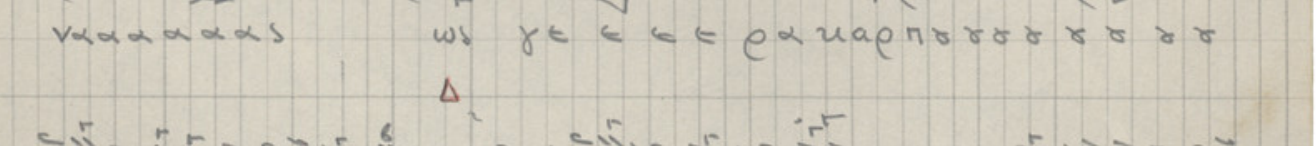

με ε ε ε ε να κι την θη η η κη η η ην τω ω ω ω ων λει

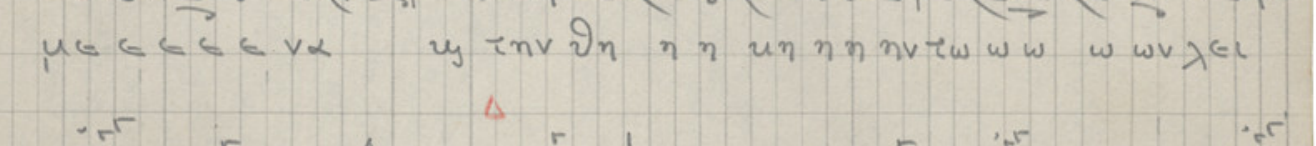

ψα α α α νων ωι θη σα αυ ρο ον π ο ο λυ υυ υ τι ι μη η η

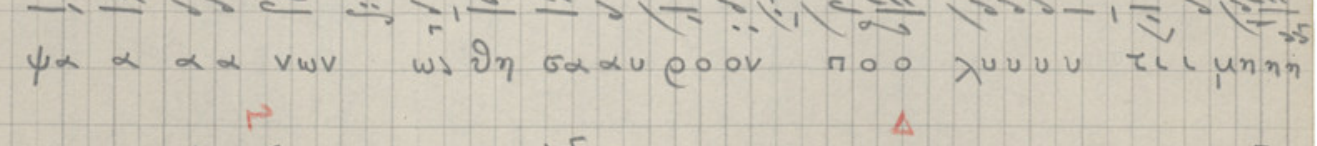

τον κε κτη με ε ε ε ε ε ε νη η η πολι ι ι ι ι Σοα

Τῇ Α' Ἰανουαρίου

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

Ἦχος β' Πα

Π

Με γα λυ νον ψυ χη μυ τηντι μι ω τε ε ραν των α νω ξρα τευ

μα α των Η τον προηλι ου φω ξη η ρα τον Θε ον ε ξα α να

τει λαντα σω μα τι κωσ η μιν ε πι δη μη σαντα ευ λα

γο ο νων παρ θε νι κων α φρα ξωσ σω ω μα τω σα σα ευ

Δ Π

λο γη με νη Πα να γνε σε ε Θε ο το κε με γα λυ νο μεν

Ση με ρον ο Δε σπο της τε μνε ται την σα αρ κα ως βρε ε φος πλη

ρων τον Νο ο μον Υ περ βας τους ο ο ρους Χρι ξος της αν θρω

πι νης ο λυς φυ σε ως υ περ φυ ως ευ παρ θε νου α πο τι κτε ται

κυ το γρα αμ μα το νο μι κον κα θωσ δι α α κε λευε ται

Ν. Τ. Β.
1947

Ν. Τ. Β.
1947

Τῇ ΚΔ' Ἰανουαρίου τῆς ΟCΙΑC ΞΕΝΗC

ἐν τῷ ἑσπερινῷ Δόξα Ἦχος

Τῇ ΚΔ' Ἰανουαρίου τῆς ΟCΙΑC ΞΕΝΗC

ἐν τῷ ἑσπερινῷ Δόξα Ἦχος

Κατάλ.

Κατάλ.

Κ. Τ. Β.
1947

Κ. Τ. Β.
1947

Εἰς τὸν στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος π̂ ᾱ — Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις τῆς ἀρετῆς ὁ κανών, τῆς εὐσεβείας τὸ εὐῶδες κειμήλιον, Μυλάσων ἡ θεία δόξα, καὶ τῆς Καρίας φωστήρ, καὶ τῆς Σηλυβρίας ἀγαλλίασμα· παρθένων τὸ κλέος, καὶ ἀσκητῶν ἡ εὐπρέπεια, Ἐκκλησίας τε καὶ τῆς πίστεως στήριγμα· Ξένη ἡ παμμακάριξος, δαιμόνων τὸ φρύαγμα καὶ τῶν ὁσίων τὸ κλέος καὶ ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα· πηγὴ σωτηρίας τοῖς τιμῶσι Σου τὴν μνήμην καὶ ἀνυμνοῦσι Σε.

Στίχος Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίροις ἡ νοητὴ χελιδών, τὸ θεῖον ἔαρ ψυχῶν μελῳδήσασα, νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις καὶ προσευχαῖς συνεχῶς, ἰαμάτων ῥεῖθρα ἀναβλύζουσα· ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀρρωξίας διώκουσα καὶ ἰωμένη τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος. Μέμνησο καὶ τῶν δούλων Σου, καὶ δὸς ἡμῖν ἄνεσιν, λύσιν, κακῶν καὶ κινδύνων καὶ πειρασμῶν απομάκρυνσιν, παρθένων ἡ δόξα ἀσκητῶν τε καὶ ὁσίων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Εἰς τὸν στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος π̂ ᾱ — Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις τῆς ἀρετῆς ὁ κανών, τῆς εὐσεβείας τὸ εὐῶδες κειμήλιον, Μυλάσων ἡ θεία δόξα, καὶ τῆς Καρίας φωστήρ, καὶ τῆς Σηλυβρίας ἀγαλλίασμα· παρθένων τὸ κλέος, καὶ ἀσκητῶν ἡ εὐπρέπεια, Ἐκκλησίας τε καὶ τῆς πίστεως στήριγμα· Ξένη ἡ παμμακάριξος, δαιμόνων τὸ φρύαγμα καὶ τῶν ὁσίων τὸ κλέος καὶ ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα· πηγὴ σωτηρίας τοῖς τιμῶσι Σου τὴν μνήμην καὶ ἀνυμνοῦσι Σε.

Στίχος Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίροις ἡ νοητὴ χελιδών, τὸ θεῖον ἔαρ ψυχῶν μελῳδήσασα, νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις καὶ προσευχαῖς συνεχῶς, ἰαμάτων ῥεῖθρα ἀναβλύζουσα· ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀρρωξίας διώκουσα καὶ ἰωμένη τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος. Μέμνησο καὶ τῶν δούλων Σου, καὶ δὸς ἡμῖν ἄνεσιν, λύσιν, κακῶν καὶ κινδύνων καὶ πειρασμῶν απομάκρυνσιν, παρθένων ἡ δόξα ἀσκητῶν τε καὶ ὁσίων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Εἰς τὸν στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος π̅ ἃ — Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις τῆς ἀρετῆς ὁ κανών, τῆς εὐσεβείας τὸ εὐῶδες κειμήλιον, Μυλάσων ἡ θεία δόξα, καὶ τῆς Καρίας φωστήρ, καὶ τῆς Σηλυβρίας ἀγαλλίασμα· παρθένων τὸ κλέος, καὶ ἀσκητῶν ἡ εὐπρέπεια, Ἐκκλησίας τε καὶ τῆς πίστεως στήριγμα· Ξένη ἡ παμμακάριξος, δαιμόνων τὸ φρύαγμα καὶ τῶν ὁσίων τὸ κλέος καὶ ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα· πηγὴ σωτηρίας τοῖς τιμῶσι Σου τὴν μνήμην καὶ ἀνυμνοῦσι Σε.

Στίχος Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίροις ἡ νοητὴ χελιδών, τὸ θεῖον ἔαρ ψυχῶν μελῳδήσασα, νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις καὶ προσευχαῖς συνεχῶς, ἰαμάτων ῥεῖθρα ἀναβλύζουσα· ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀρρωξίας διώκουσα καὶ ἰωμένη τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος. Μέμνησο καὶ τῶν δούλων Σου, καὶ δὸς ἡμῖν ἄνεσιν, λύσιν, κακῶν καὶ κινδύνων καὶ πειρασμῶν ἀπομάκρυνσιν, παρθένων ἡ δόξα ἀσκητῶν τε καὶ ὁσίων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Εἰς τὸν στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος π̅ ἃ — Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις τῆς ἀρετῆς ὁ κανών, τῆς εὐσεβείας τὸ εὐῶδες κειμήλιον, Μυλάσων ἡ θεία δόξα, καὶ τῆς Καρίας φωστήρ, καὶ τῆς Σηλυβρίας ἀγαλλίασμα· παρθένων τὸ κλέος, καὶ ἀσκητῶν ἡ εὐπρέπεια, Ἐκκλησίας τε καὶ τῆς πίστεως στήριγμα· Ξένη ἡ παμμακάριξος, δαιμόνων τὸ φρύαγμα καὶ τῶν ὁσίων τὸ κλέος καὶ ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα· πηγὴ σωτηρίας τοῖς τιμῶσι Σου τὴν μνήμην καὶ ἀνυμνοῦσι Σε.

Στίχος Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίροις ἡ νοητὴ χελιδών, τὸ θεῖον ἔαρ ψυχῶν μελῳδήσασα, νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις καὶ προσευχαῖς συνεχῶς, ἰαμάτων ῥεῖθρα ἀναβλύζουσα· ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀρρωξίας διώκουσα καὶ ἰωμένη τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος. Μέμνησο καὶ τῶν δούλων Σου, καὶ δὸς ἡμῖν ἄνεσιν, λύσιν, κακῶν καὶ κινδύνων καὶ πειρασμῶν ἀπομάκρυνσιν, παρθένων ἡ δόξα ἀσκητῶν τε καὶ ὁσίων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Εἰς τὸν στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος π̅ ϛ̅ — Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις τῆς ἀρετῆς ὁ κανών, τῆς εὐσεβείας τὸ εὐῶδες κειμήλιον, Μυλάσων ἡ θεία δόξα, καὶ τῆς Καρίας φωστήρ, καὶ τῆς Σηλυβρίας ἀγαλλίασμα· παρθένων τὸ κλέος, καὶ ἀσκητῶν ἡ εὐπρέπεια, Ἐκκλησίας τε καὶ τῆς πίστεως στήριγμα· Ξένη ἡ παμμακάριζος, δαιμόνων τὸ φρύαγμα καὶ τῶν ὁσίων τὸ κλέος καὶ ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα· πηγὴ σωτηρίας τοῖς τιμῶσι Σου τὴν μνήμην καὶ ἀνυμνοῦσι Σε.

Στίχος Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίροις ἡ νοητὴ χελιδών, τὸ θεῖον ἔαρ ψυχῶν μελῳδήσασα, νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις καὶ προσευχαῖς συνεχῶς, ἰαμάτων ῥεῖθρα ἀναβλύζουσα· ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀρρωζίας διώκουσα καὶ ἰωμένη τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος. Μέμνησο καὶ τῶν δούλων Σου, καὶ δὸς ἡμῖν ἄνεσιν, λύσιν, κακῶν καὶ κινδύνων καὶ πειρασμῶν ἀπομάκρυνσιν, παρθένων ἡ δόξα ἀσκητῶν τε καὶ ὁσίων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

19 Δεκεμβρίου 1950

Παναγία Τερπνή

Παναγία μου γλυκειά

Παναγία μου γλυκειά

Εἰς τὸν στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος π̅ ϛ̅ — Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις τῆς ἀρετῆς ὁ κανών, τῆς εὐσεβείας τὸ εὐῶδες κειμήλιον, Μυλάσων ἡ θεία δόξα, καὶ τῆς Καρίας φωστήρ, καὶ τῆς Σηλυβρίας ἀγαλλίασμα· παρθένων τὸ κλέος, καὶ ἀσκητῶν ἡ εὐπρέπεια, Ἐκκλησίας τε καὶ τῆς πίστεως στήριγμα· Ξένη ἡ παμμακάριζος, δαιμόνων τὸ φρύαγμα καὶ τῶν ὁσίων τὸ κλέος καὶ ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα· πηγὴ σωτηρίας τοῖς τιμῶσι Σου τὴν μνήμην καὶ ἀνυμνοῦσι Σε.

Στίχος Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίροις ἡ νοητὴ χελιδών, τὸ θεῖον ἔαρ ψυχῶν μελῳδήσασα, νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις καὶ προσευχαῖς συνεχῶς, ἰαμάτων ῥεῖθρα ἀναβλύζουσα· ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀρρωζίας διώκουσα καὶ ἰωμένη τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος. Μέμνησο καὶ τῶν δούλων Σου, καὶ δὸς ἡμῖν ἄνεσιν, λύσιν, κακῶν καὶ κινδύνων καὶ πειρασμῶν ἀπομάκρυνσιν, παρθένων ἡ δόξα ἀσκητῶν τε καὶ ὁσίων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας Ξένης Ἦχος δ΄ Πα

Τῆς Ρώμης τὸ θρέμμα, τῶν Μυχάσων τὸ κόσμημα, τῆς Καρίας ἅπασης καὶ Σηλυβρίας ἀγλάϊσμα· τὴν Ξένην τιμήσωμεν ᾠδαῖς καὶ ἄσμασιν ὑμνήσωμεν πιστῶς. Διὰ τοῦτο ἀθροισθέντες ἐν τῷ Ναῷ βοῶμέν Σοι, Θεοβόρε· δόξα τῷ Σὲ δοξάσαντι Χριστῷ δόξα τῷ Σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἀξιώσαντι ἡμᾶς πιστεῖν Σε, Πάνσεμνε.

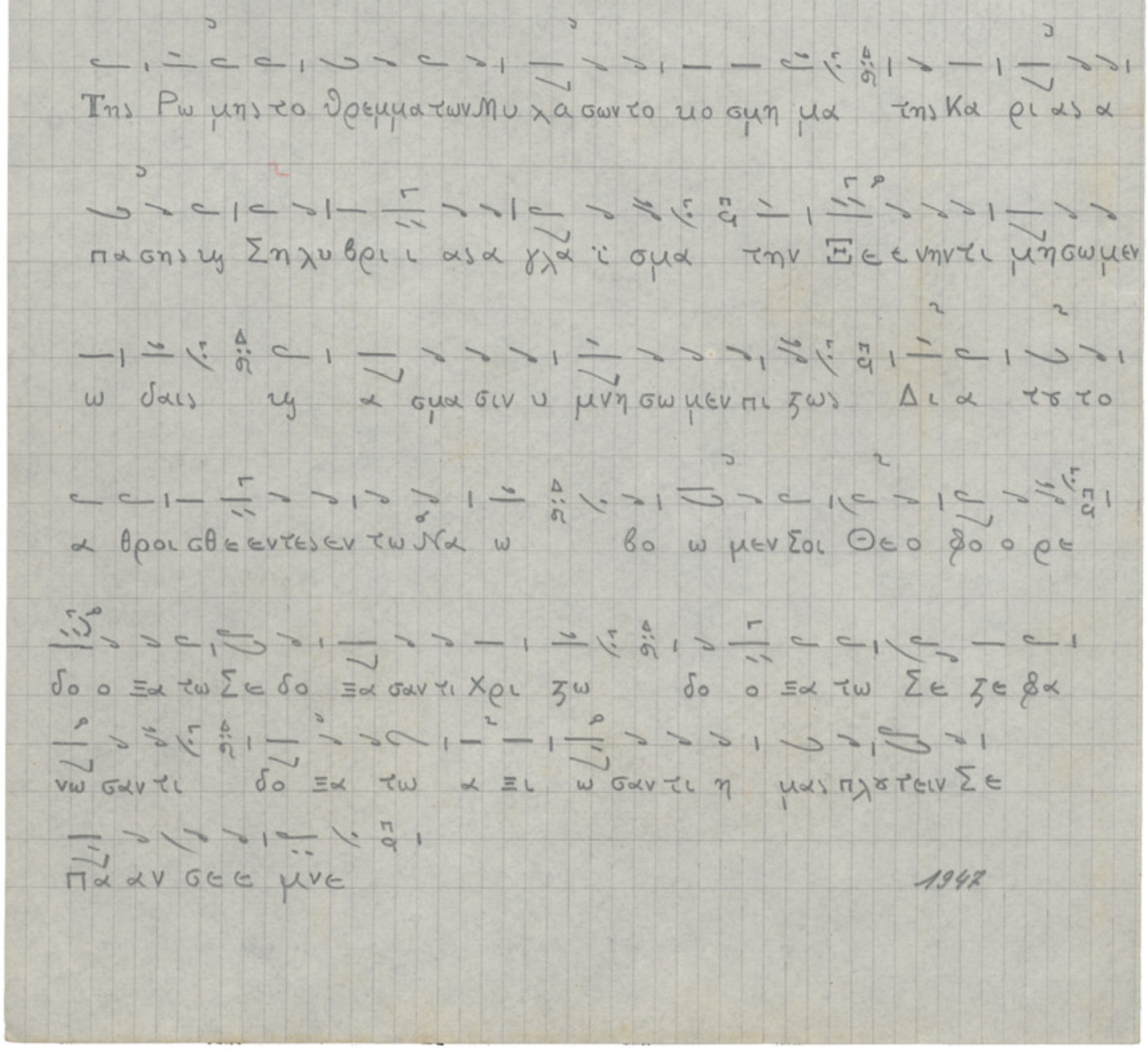

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας Ξένης Ἦχος δ΄ Πα

Τῆς Ρώμης τὸ θρέμμα, τῶν Μυχάσων τὸ κόσμημα, τῆς Καρίας ἅπασης καὶ Σηλυβρίας ἀγλάϊσμα· τὴν Ξένην τιμήσωμεν ᾠδαῖς καὶ ἄσμασιν ὑμνήσωμεν πιστῶς. Διὰ τοῦτο ἀθροισθέντες ἐν τῷ Ναῷ βοῶμέν Σοι, Θεοβόρε· δόξα τῷ Σὲ δοξάσαντι Χριστῷ δόξα τῷ Σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἀξιώσαντι ἡμᾶς πιστεῖν Σε, Πάνσεμνε.

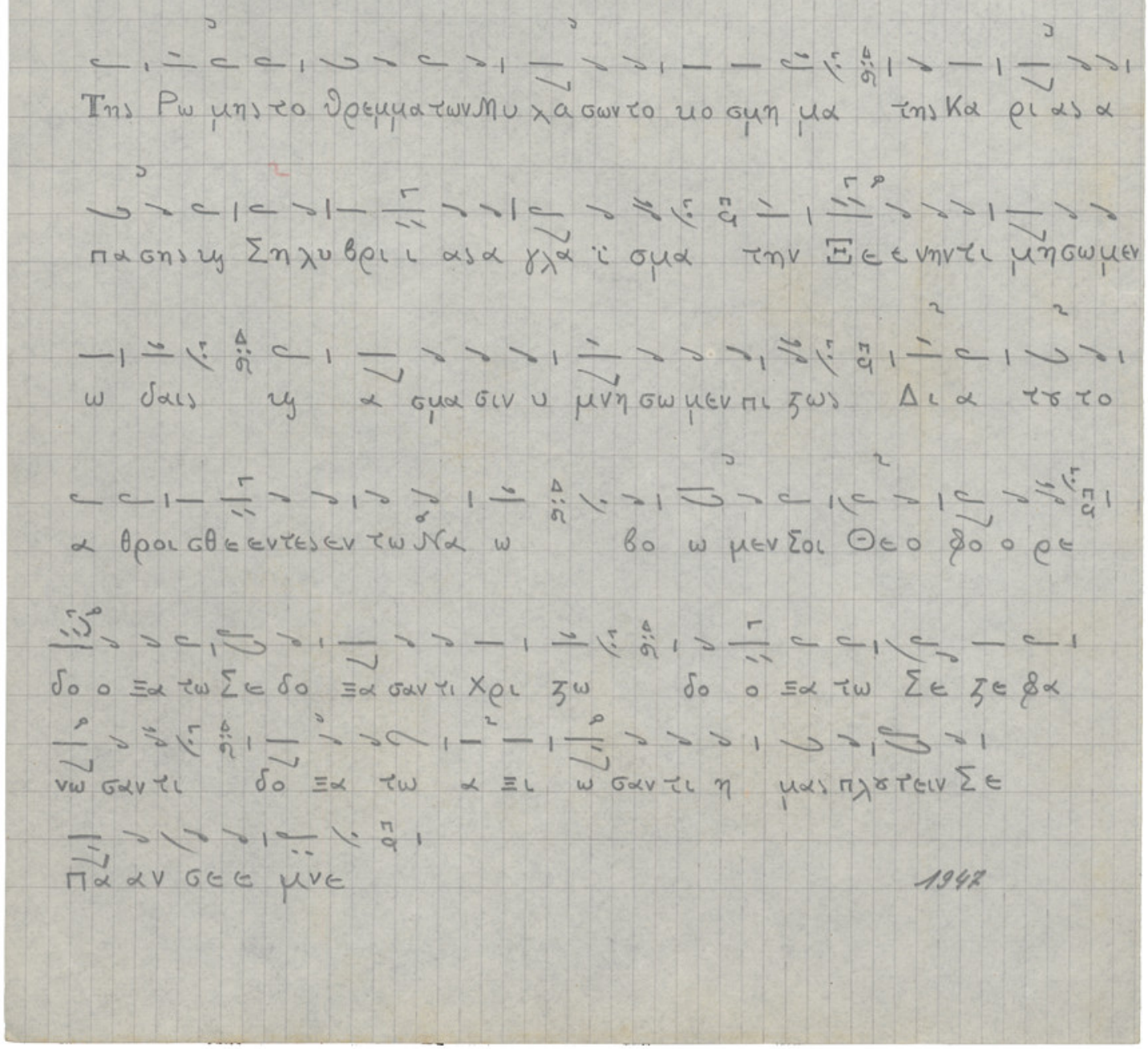

19 Δεκεμβρίου 1950

Παναγία Τερπνή

Παναγία μου γλυκειά

Παναγία μου γλυκειά

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας Ξένης Ἦχος δ΄ πα

Τῆς Ρώμης τὸ θρέμμα, τῶν Μυχάσων τὸ κόσμημα, τῆς Καρίας ἄπασης καὶ Σηλυβρίας ἀγλάϊσμα· τὴν Ξένην τιμήσωμεν ᾠδαῖς καὶ ἄσμασιν ὑμνήσωμεν πιστῶς. Διὰ τοῦτο ἀθροισθέντες ἐν τῷ Ναῷ βοῶμέν Σοι, Θεοφόρε· δόξα τῷ Σὲ δοξάσαντι Χριστῷ· δόξα τῷ Σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἀξιώσαντι ἡμᾶς πιστεῖν Σε, πάνσεμνε.

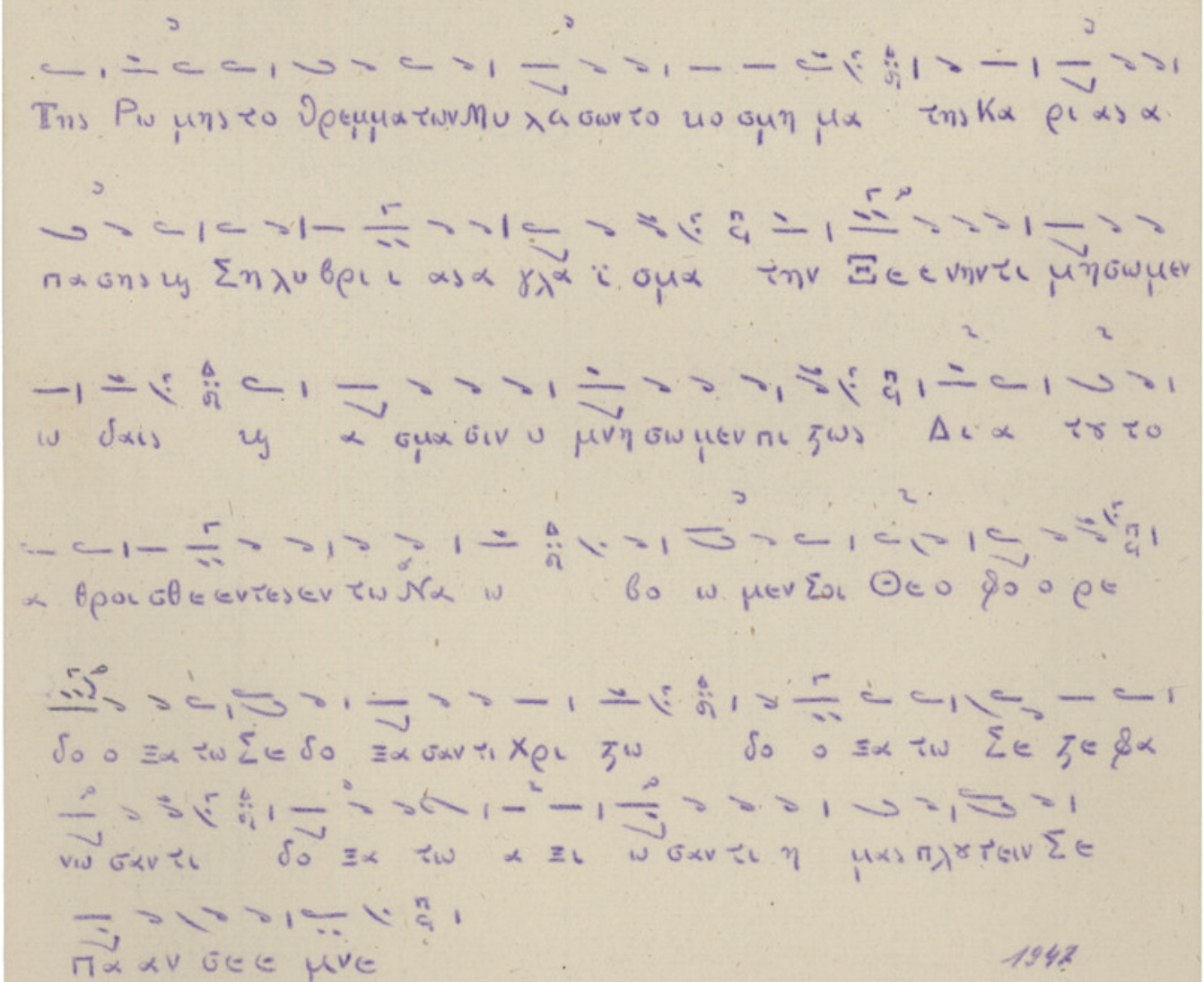

1947

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας Ξένης Ἦχος δ΄ πα

Τῆς Ρώμης τὸ θρέμμα, τῶν Μυχάσων τὸ κόσμημα, τῆς Καρίας ἄπασης καὶ Σηλυβρίας ἀγλάϊσμα· τὴν Ξένην τιμήσωμεν ᾠδαῖς καὶ ἄσμασιν ὑμνήσωμεν πιστῶς. Διὰ τοῦτο ἀθροισθέντες ἐν τῷ Ναῷ βοῶμέν Σοι, Θεοφόρε· δόξα τῷ Σὲ δοξάσαντι Χριστῷ· δόξα τῷ Σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἀξιώσαντι ἡμᾶς πιστεῖν Σε, πάνσεμνε.

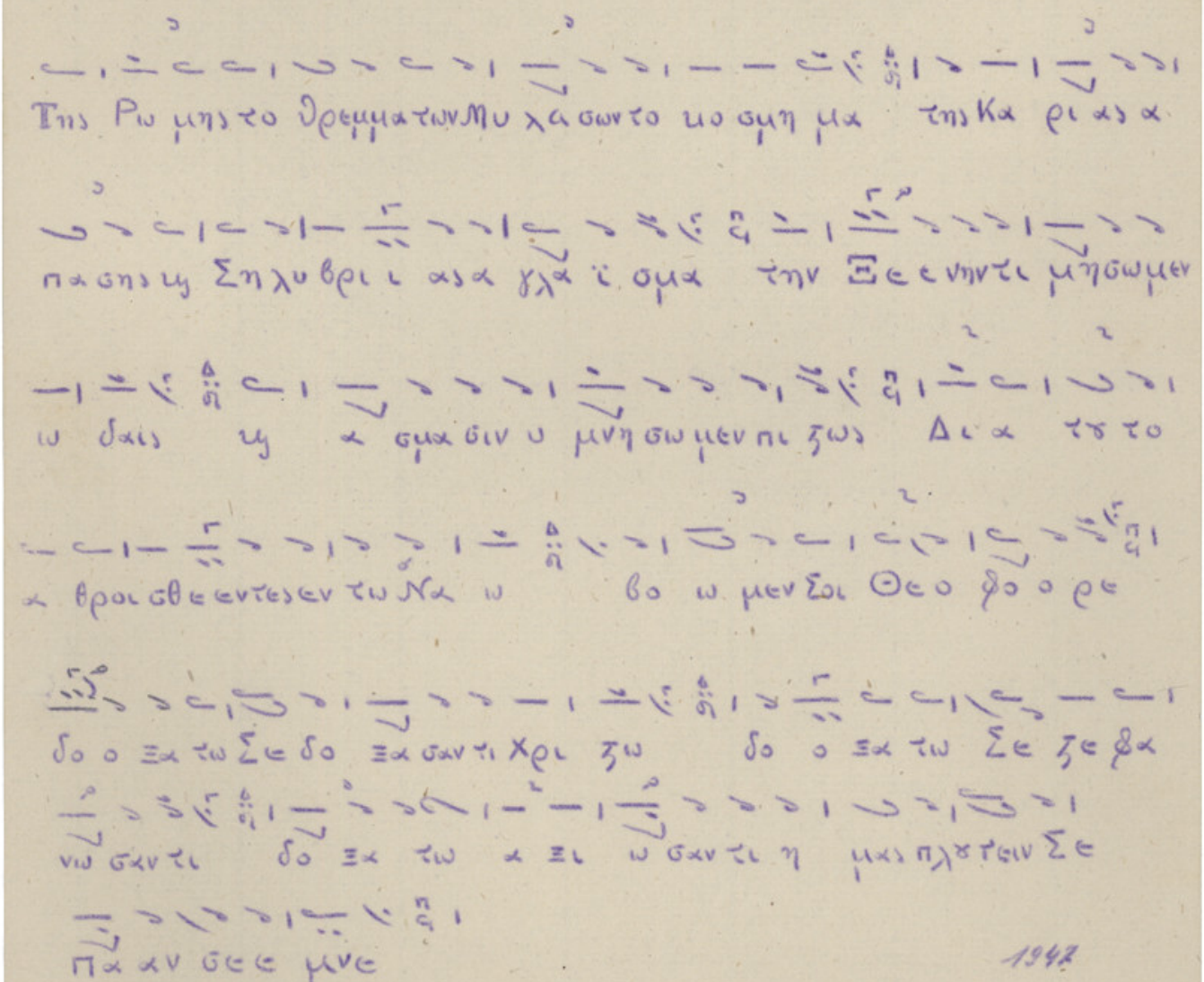

1947

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας Ξένης Ἦχος δ' πλ. α'

Τῆς Ρώμης τὸ θρέμμα, τῶν Μυλάσων τὸ καύχημα, τῆς Καρίας ἅπάσης καὶ Σηλυβρίας ἀγλάϊσμα· τὴν Ξένην τιμήσωμεν ᾠδαῖς καὶ ἄσμασιν ὑμνήσωμεν πιστῶς. Διὰ τοῦτο ἀθροισθέντες ἐν τῷ Ναῷ βοῶμέν Σοι, Θεοδόρε· δόξα τῷ Σὲ δοξάσαντι Χριστῷ δόξα τῷ Σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἀξιώσαντι ἡμᾶς πιστεῖν Σε, πάνσεμνε.

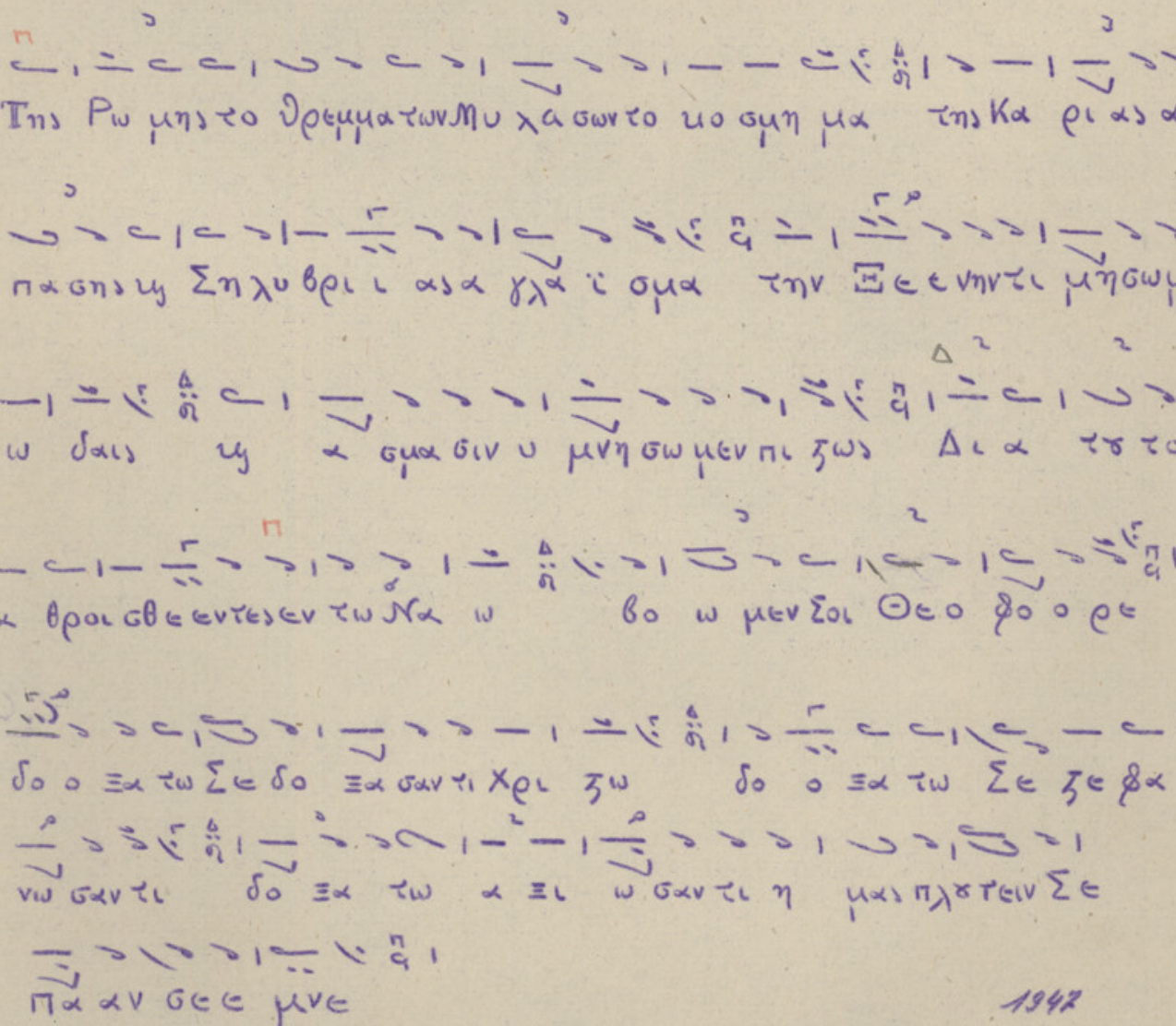

1942

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας Ξένης Ἦχος δ' πλ. α'

Τῆς Ρώμης τὸ θρέμμα, τῶν Μυλάσων τὸ καύχημα, τῆς Καρίας ἅπάσης καὶ Σηλυβρίας ἀγλάϊσμα· τὴν Ξένην τιμήσωμεν ᾠδαῖς καὶ ἄσμασιν ὑμνήσωμεν πιστῶς. Διὰ τοῦτο ἀθροισθέντες ἐν τῷ Ναῷ βοῶμέν Σοι, Θεοδόρε· δόξα τῷ Σὲ δοξάσαντι Χριστῷ δόξα τῷ Σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἀξιώσαντι ἡμᾶς πιστεῖν Σε, πάνσεμνε.

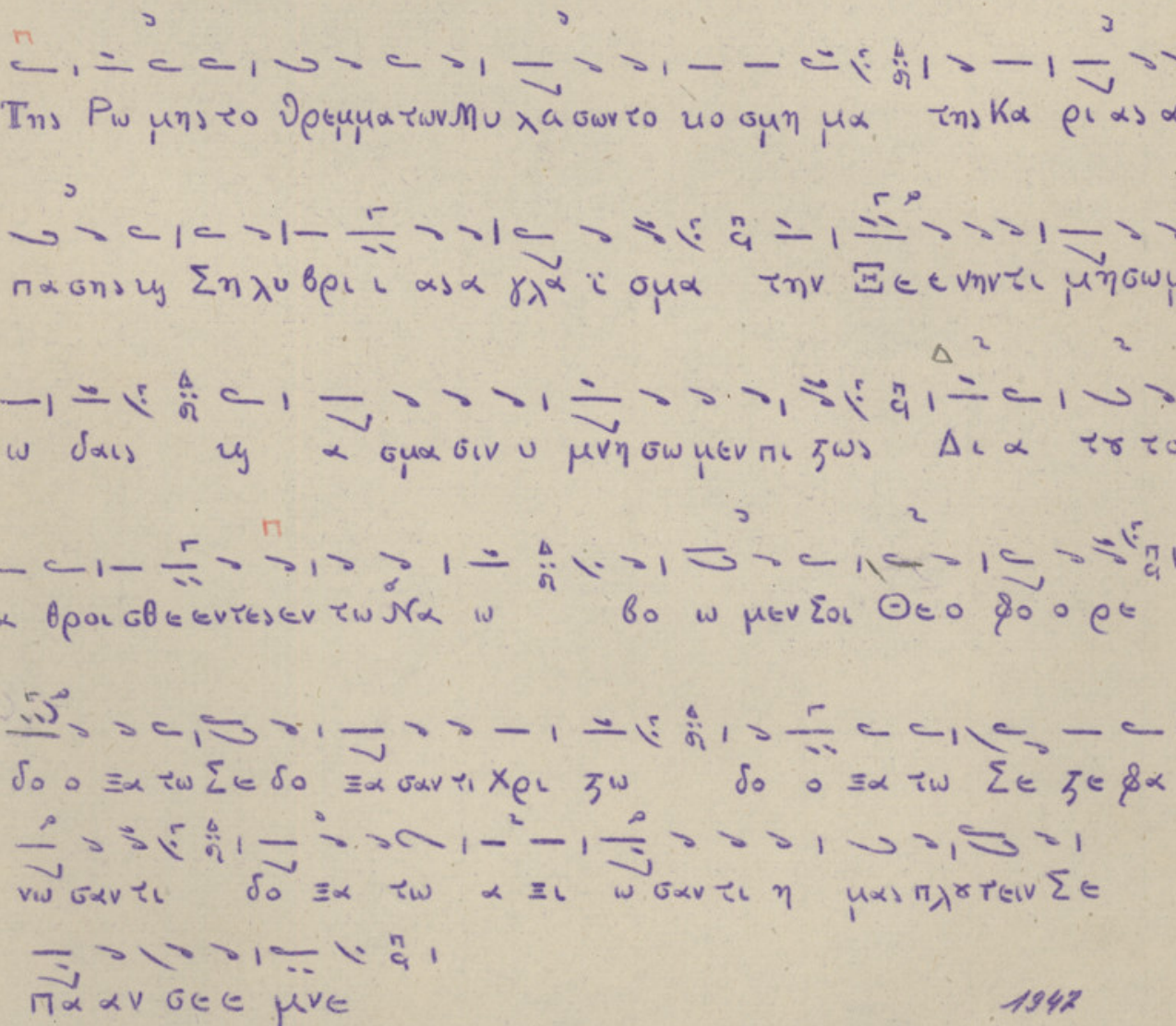

1942

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος π̄ ᾱ

Τὴν ἀμνάδα Κυρίου καὶ καλλιπάρθενον, τὴν ὁσίαν τὴν Ξένην τὴν πολιοῦχον ἡμῶν, καὶ ἀγγέλοις ὁμοδίαιτον ὑμνήσωμεν, τὴν τοῦ κόσμου τὰ τερπνὰ καὶ τήνδε πρόσκαιρον ζωήν, ὡς ὄναρ λογισαμένην, ὑπὲρ ἡμῶν δε Κυρίῳ ἀδιαλείπτως πρεσβεύουσα.

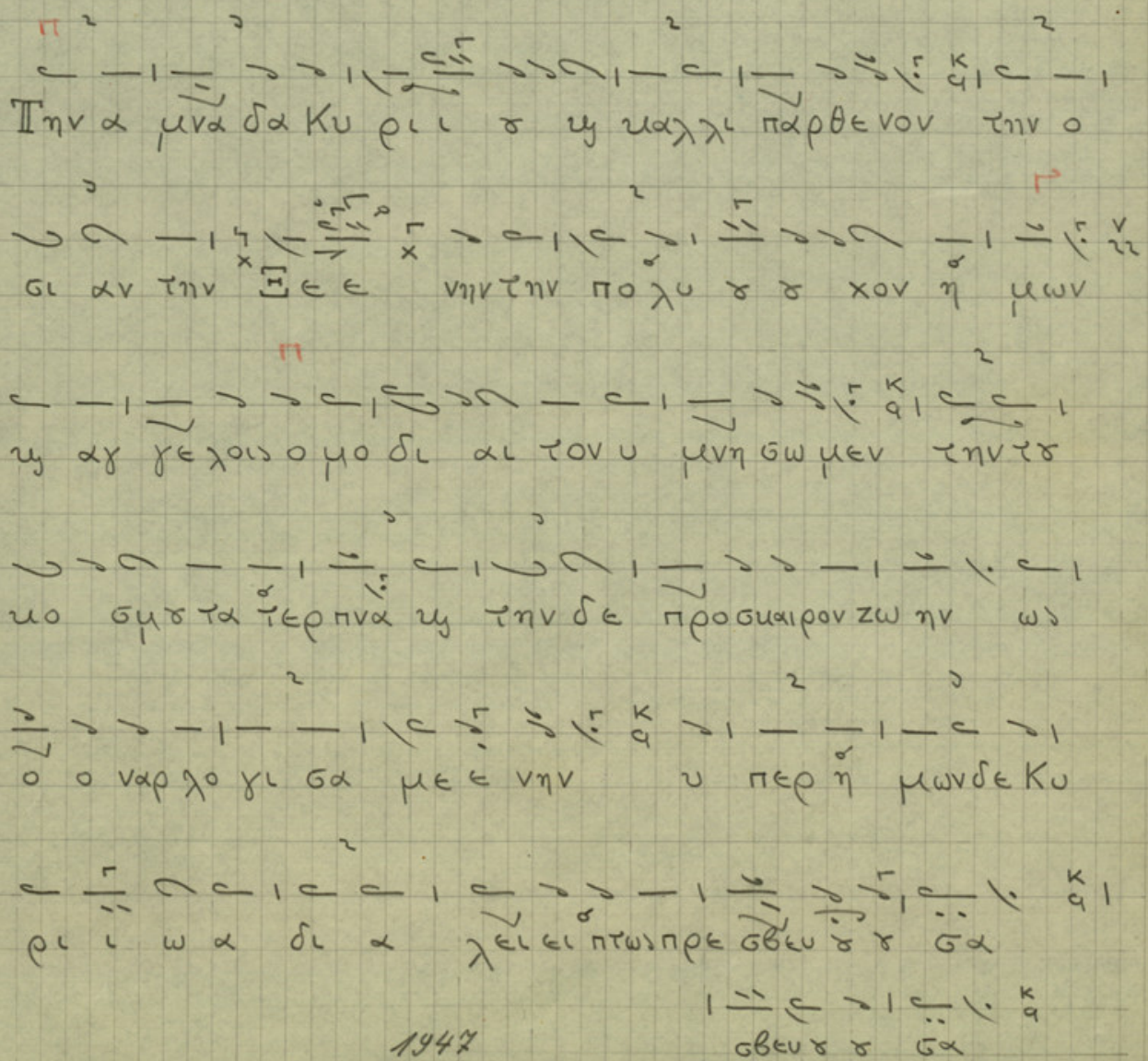
Τηνα μνα δα Κυ ρι ι ου καλλι παρθενον την ο
σι αν την Ξε ε νην την πο λυ ου ου χον η μων
καὶ αγ γε λοις ο μο δι αι τον υ μνη σω μεν την του
κο σμου τα τερπνα καὶ την δε προσκαιρον ζω ην ως
ο ο ναρ λο γι σα με ε νην υ περ η μων δε Κυ
ρι ι ω α δι α λει ει πτως πρε σβευ ου ου σα
σβευ ου ου σα

1947

Bor

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος π̄ ᾱ

Τὴν ἀμνάδα Κυρίου καὶ καλλιπάρθενον, τὴν ὁσίαν τὴν Ξένην τὴν πολιοῦχον ἡμῶν, καὶ ἀγγέλοις ὁμοδίαιτον ὑμνήσωμεν, τὴν τοῦ κόσμου τὰ τερπνὰ καὶ τήνδε πρόσκαιρον ζωήν, ὡς ὄναρ λογισαμένην, ὑπὲρ ἡμῶν δε Κυρίῳ ἀδιαλείπτως πρεσβεύουσα.

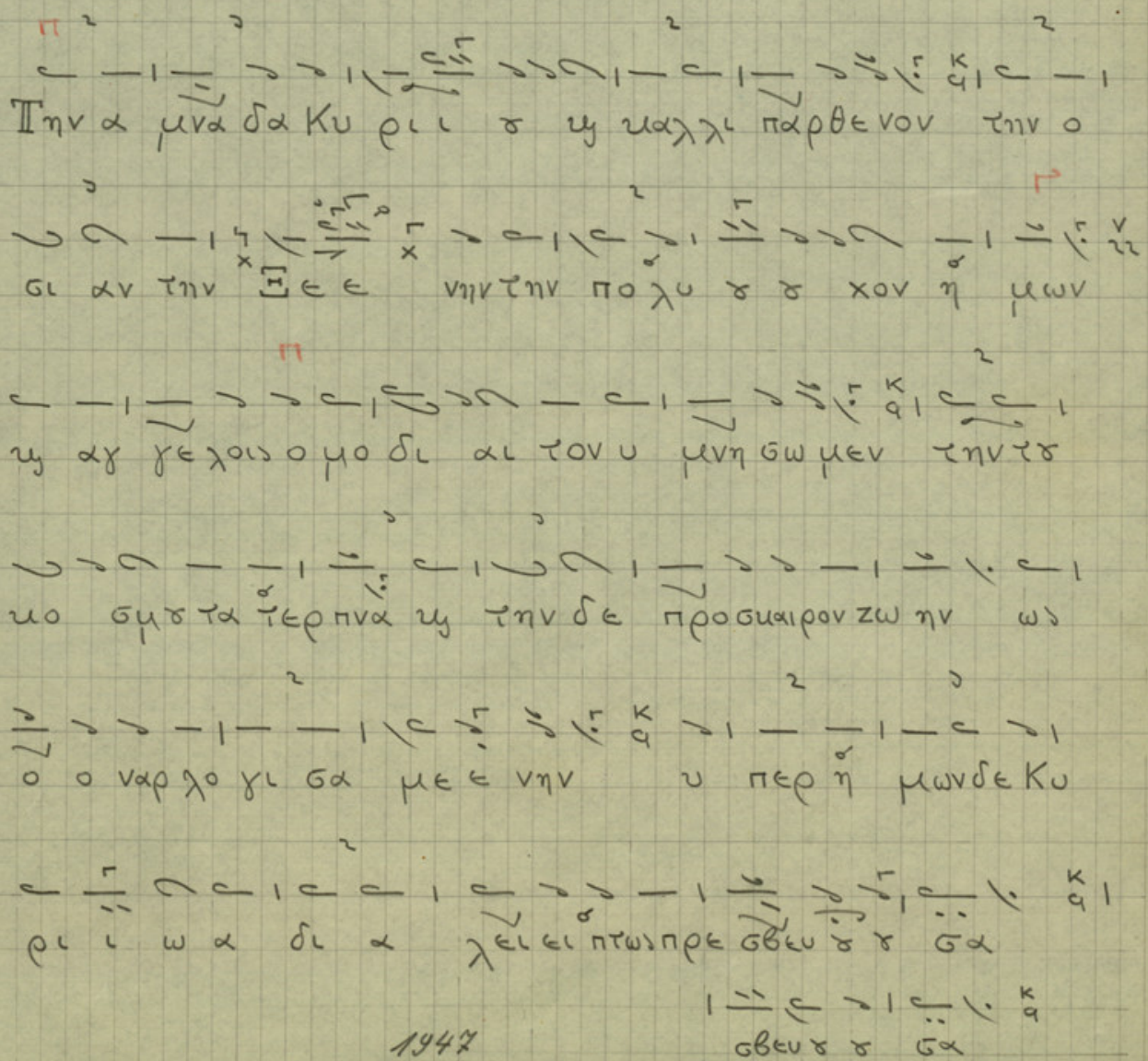
Τηνα μνα δα Κυ ρι ι ου καλλι παρθενον την ο
σι αν την Ξε ε νην την πο λυ ου ου χον η μων
καὶ αγ γε λοις ο μο δι αι τον υ μνη σω μεν την του
κο σμου τα τερπνα καὶ την δε προσκαιρον ζω ην ως
ο ο ναρ λο γι σα με ε νην υ περ η μων δε Κυ
ρι ι ω α δι α λει ει πτως πρε σβευ ου ου σα
σβευ ου ου σα

1947

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος π̅ ϙ̈ [illegible]

Τὴν ἀμνάδα Κυρίου καὶ καλλιπάρθενον, τὴν ὁσίαν τὴν Ξένην τὴν πολιοῦχον ἡμῶν, καὶ ἀγγέλοις ὁμοδίαιτον ὑμνήσωμεν, τὴν τοῦ κόσμου τὰ τερπνὰ καὶ τήνδε πρόσκαιρον ζωήν, ὡς ὄναρ λογισαμένην, ὑπὲρ ἡμῶν δε Κυρίῳ ἀδιαλείπτως πρεσβεύουσα.

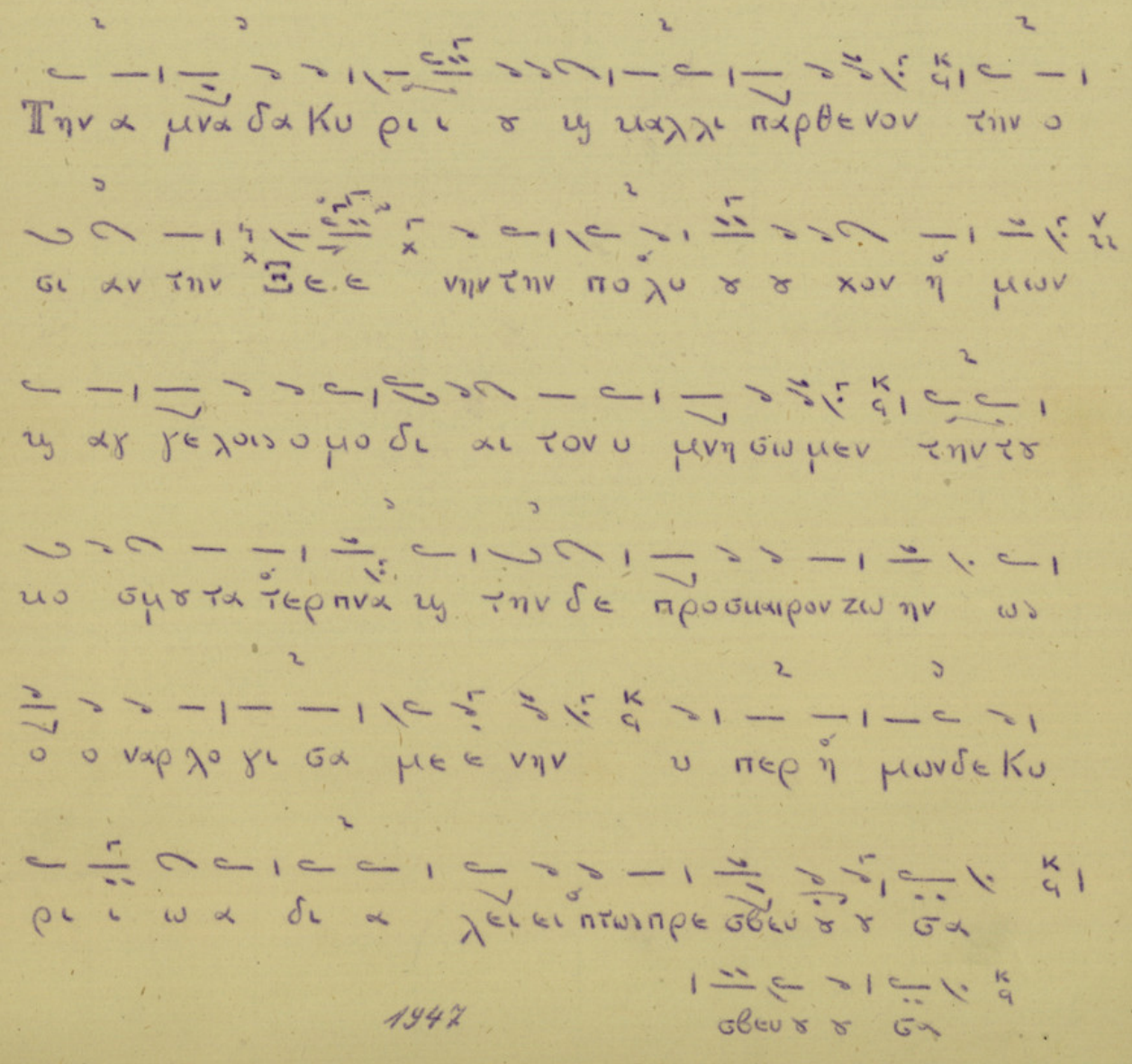
Τηνα μνα δα Κυ ρι ι ου καλλι παρθενον την ο
σι αν την Ξε.ε νην την πο λυ ου ου χον ἡ μων
καὶ αγ γε λοις ο μο δι αι τον υ μνη σω μεν τηντου
κο σμου τα τερπνα καὶ τηνδε προσκαιρον ζω ην ως
ο ο ναρ λο γι σα με ε νην υ περ ἡ μωνδε Κυ
ρι ι ω α δι α λει ει πτως πρε σβευ ου ου σα
σβευ ου ου σα

1947

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος π̅ ϙ̈ [illegible]

Τὴν ἀμνάδα Κυρίου καὶ καλλιπάρθενον, τὴν ὁσίαν τὴν Ξένην τὴν πολιοῦχον ἡμῶν, καὶ ἀγγέλοις ὁμοδίαιτον ὑμνήσωμεν, τὴν τοῦ κόσμου τὰ τερπνὰ καὶ τήνδε πρόσκαιρον ζωήν, ὡς ὄναρ λογισαμένην, ὑπὲρ ἡμῶν δε Κυρίῳ ἀδιαλείπτως πρεσβεύουσα.

[illegible]

Τηνα μνα δα Κυ ρι ι ου καλλι παρθενον την ο

[illegible]

σι αν την Ξε.ε νην την πο λυ ου ου χον ἡ μων

[illegible]

καὶ αγ γε λοις ο μο δι αι τον υ μνη σω μεν τηντου

[illegible]

κο σμου τα τερπνα καὶ τηνδε προσκαιρον ζω ην ως

[illegible]

ο ο ναρ λο γι σα με ε νην υ περ ἡ μωνδε Κυ

[illegible]

ρι ι ω α δι α λει ει πτως πρε σβευ ου ου σα

[illegible]

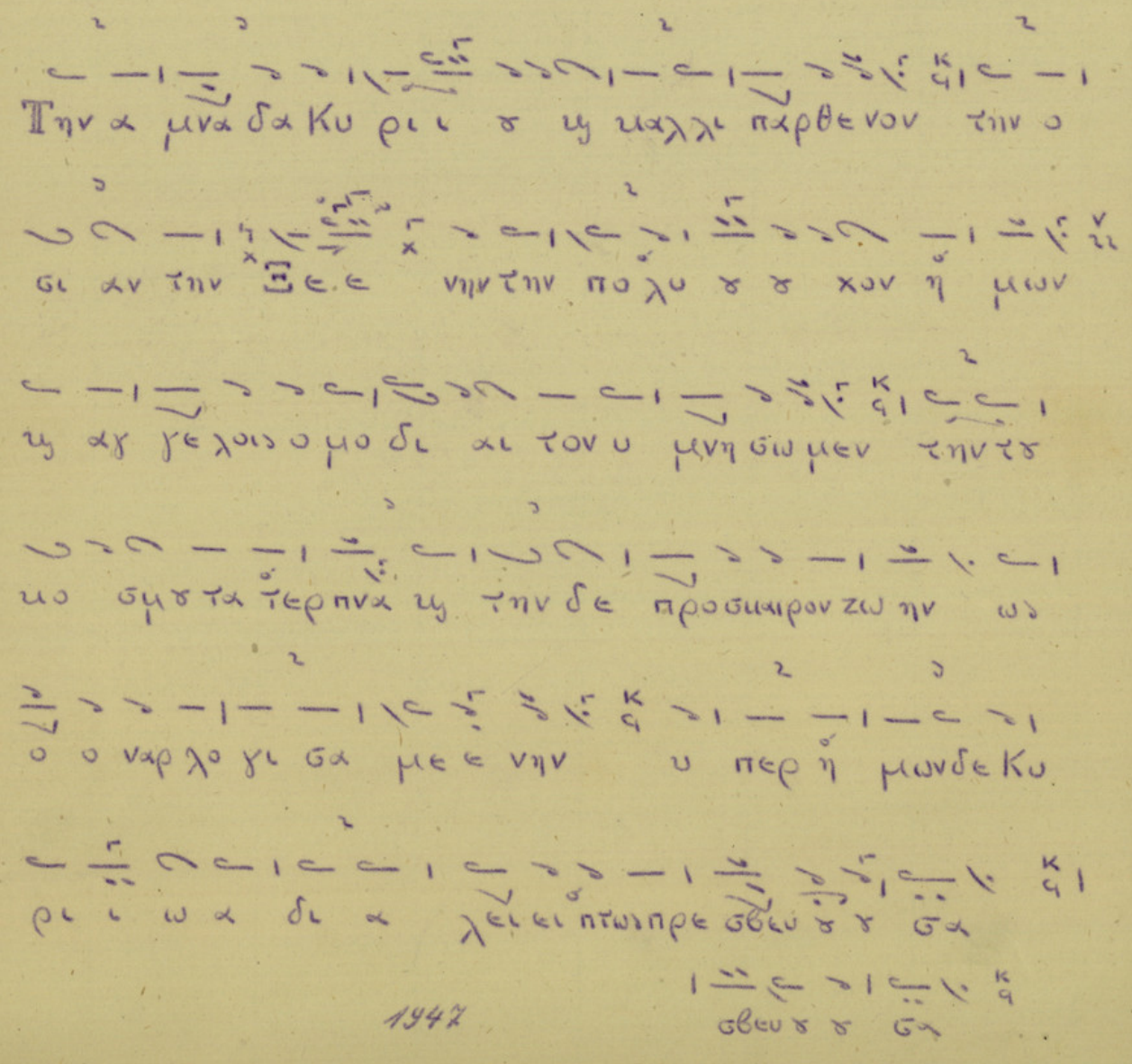

σβευ ου ου σα

1947

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος πλ. δ

Τὴν ἀμνάδα Κυρίου τὴν παλλιπάρθενον, τὴν ὁσίαν τὴν Ξένην τὴν πολιοῦχον ἡμῶν, καὶ ἀγγέλοις ὁμοδίαιτον ὑμνήσωμεν, τὴν τοῦ κόσμου τὰ τέρπνὰ καὶ τήνδε πρόσκαιρον ζωήν, ὡς ὄναρ λογισαμένην, ὑπὲρ ἡμῶν δὲ Κυρίῳ ἀδιαλείπτως πρεσβεύουσαν.

1947

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος πλ. δ

Τὴν ἀμνάδα Κυρίου τὴν παλλιπάρθενον, τὴν ὁσίαν τὴν Ξένην τὴν πολιοῦχον ἡμῶν, καὶ ἀγγέλοις ὁμοδίαιτον ὑμνήσωμεν, τὴν τοῦ κόσμου τὰ τέρπνὰ καὶ τήνδε πρόσκαιρον ζωήν, ὡς ὄναρ λογισαμένην, ὑπὲρ ἡμῶν δὲ Κυρίῳ ἀδιαλείπτως πρεσβεύουσαν.

1947

Bor

Τῇ ΚΔ΄ Ἰανουάριου μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου Ἦχος δ΄

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

1947

Τῇ ΚΔ΄ Ἰανουάριου μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου Ἦχος δ΄

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

1947

Τῇ ΚΔ΄ Ἰανουαρίου μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου Ἦχος

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,
ἢ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

1947

Τῇ ΚΔ΄ Ἰανουαρίου μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου Ἦχος

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,
ἢ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

1947

Δόξα Πατρὶ.

Με γα λυ νον ψυ χη μυ της τρι συ πο ζα α α τυ

ϣ α δι αι ρε ε τυ Θε ο τηστοστο υρα τος

Της των Α πο ζο λων υα θε ε δρας της χο ρει αστε των Α θλο

φο ο ο ρων Χρι ζυ Πατρι αρ χων συηνης ϣ των Δι

υαι αι ων τρυ φης της χο ρει αστε των Προφη των

η ξι ω ω θη ης Βα σι λει ε της Θε ο το υυ μυ ζης γαρ

ϣ της Τρι α δος λα τρις γε γο νας

1950

Ἑξαποστειλάριον Ἦχος 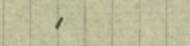 Δι

Δ « Γυναῖκες ἀμυρίσθητε »

Ξενίαν τὴν οὐράνιον ποθοῦσα Ξένη Πάνσεμνε, ξένην σαυτὴν Θεοφόρε, πατρίδος, πλούτου καὶ γένους βιλευσεβῶς πεποίηκας· τὸν Σταυρόν Σου δὲ ἄρασα Χριστῷ προθύμως ἔδραμες, τῷ ξενοτρόπως ἐλθόντι σῶσαι βροτοὺς ἐκ Παρθένου.

Θεοτοκίον.

Δ Ὡράθης ὑπερέχουσα τῶν ποιημάτων Δέσποινα, σαρκὶ τεκοῦσα, Παρθένε, Θεόν τῶν ὅλων Κτίζην· οὗ τῷ Σταυρῷ ρωννύμεναι γυναῖκες αἱ Θεόφρονες, νεανικῶς ἠρίστευσαν· μεθ' ὧν Σε πάντες ὑμνοῦμεν, Β εὐλογημένη Μαρία.

Εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρὰ Προσόμοια

Ἦχος Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Π Οἱ τῶν Μυχάσων νῦν παῖδες, τοῦδε συνδράμετε, ἰδεῖν τῆς Ποχιούχου τὸ πανάγιον σῶμα· ταμεῖον γὰρ ὑπάρχει τῶν ἀρετῶν καὶ μυροθήκη τοῦ Πνεύματος· πανευχαρῶς οὖν ἀσπάσασθε τὴν σωρὸν τῆς Παρθένου καὶ ἀμώμου Μητρός.

Π Ξένην τὴν θείαν ἀξίως νῦν μακαρίσωμεν, τὸ βλάστημα τῆς Ῥώμης, τῶν Μυχάσων τὸ κλέος, Καρίας τε ἁπάσης τὴν χαρμονὴν καὶ Σηλυβρίας ἀγλάϊσμα· ὑπὲρ ἡμῶν γὰρ πρεσβεύει τῷ Λυτρωτῇ δοῦναι λύσιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν.

1947

Ἑξαποστειλάριον Ἦχος 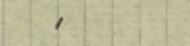 Δι

Δ « Γυναῖκες ἀμυρίσθητε »

Ξενίαν τὴν οὐράνιον ποθοῦσα Ξένη Πάνσεμνε, ξένην σαυτὴν Θεοφόρε, πατρίδος, πλούτου καὶ γένους βιλευσεβῶς πεποίηκας· τὸν Σταυρόν Σου δὲ ἄρασα Χριστῷ προθύμως ἔδραμες, τῷ ξενοτρόπως ἐλθόντι σῶσαι βροτοὺς ἐκ Παρθένου.

Θεοτοκίον.

Δ Ὡράθης ὑπερέχουσα τῶν ποιημάτων Δέσποινα, σαρκὶ τεκοῦσα, Παρθένε, Θεόν τῶν ὅλων Κτίζην· οὗ τῷ Σταυρῷ ρωννύμεναι γυναῖκες αἱ Θεόφρονες, νεανικῶς ἠρίστευσαν· μεθ' ὧν Σε πάντες ὑμνοῦμεν, Β εὐλογημένη Μαρία.

Εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρὰ Προσόμοια

Ἦχος Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Π Οἱ τῶν Μυχάσων νῦν παῖδες, τοῦδε συνδράμετε, ἰδεῖν τῆς Ποχιούχου τὸ πανάγιον σῶμα· ταμεῖον γὰρ ὑπάρχει τῶν ἀρετῶν καὶ μυροθήκη τοῦ Πνεύματος· πανευχαρῶς οὖν ἀσπάσασθε τὴν σωρὸν τῆς Παρθένου καὶ ἀμώμου Μητρός.

Π Ξένην τὴν θείαν ἀξίως νῦν μακαρίσωμεν, τὸ βλάστημα τῆς Ῥώμης, τῶν Μυχάσων τὸ κλέος, Καρίας τε ἁπάσης τὴν χαρμονὴν καὶ Σηλυβρίας ἀγλάϊσμα· ὑπὲρ ἡμῶν γὰρ πρεσβεύει τῷ Λυτρωτῇ δοῦναι λύσιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν.

1947

Ἐξαποστειλάριον Ἦχος [illegible] [illegible]

Δ « Γυναῖκες ἀκουτίσθητε »

Ξενίαν τὴν οὐράνιον ποθοῦσα Ξένη Πάνσεμνε, ξένην σαυτὴν Θεοφόρε, πατρίδος, πλούτου καὶ γένους φιλευσεβῶς πεποίηκας· τὸν Σταυρόν Σου δὲ ἄρασα Χριζῷ προθύμως ἔδραμες, τῷ ξενοτρόπως ἐλθόντι σῶσαι βροτοὺς ἐκ Παρθένου.

Δ Θεοτοκίον.

Ὠράθης ὑπερέχουσα τῶν ποιημάτων Δέσποινα, σαρκὶ τεκοῦσα, Παρθένε, Θεὸν τῶν ὅλων Κτίζην· οὗ τῷ Σταυρῷ ῥωννύμεναι γυναῖκες αἱ Θεόφρονες, νεανικῶς ἠρίστευσαν· μεθ' ὧν Σε πάντες ὑμνοῦμεν, εὐλογημένη Μαρία.

Εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρὰ Προσόμοια

Ἦχος [illegible] [illegible] Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Π Οἱ τῶν Μυλάσων νῦν παῖδες, τοῦδε συνδράμετε, ἰδεῖν τῆς Πολιούχου τὸ πανάγιον σῶμα· ταμεῖον γὰρ ὑπάρχει τῶν ἀρετῶν καὶ μυροθήκη τοῦ Πνεύματος· πανευλαβῶς οὖν ἀσπάσασθε τὴν σωρὸν τῆς Παρθένου καὶ ἀμώμου Μητρός

Π Ξένην τὴν θείαν ἀξίως νῦν μακαρίσωμεν, τὸ βλάζημα τῆς Ρώμης, τῶν Μυλάσων τὸ κλέος, Καρίας τε ἁπάσης τὴν χαρμονὴν καὶ Σηλυβρίας ἀγλάϊσμα· ὑπὲρ ἡμῶν γὰρ πρεσβεύει τῷ Λυτρωτῇ δοῦναι λύσιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν.

1947

Ἐξαποστειλάριον Ἦχος [illegible] [illegible]

Δ « Γυναῖκες ἀκουτίσθητε »

Ξενίαν τὴν οὐράνιον ποθοῦσα Ξένη Πάνσεμνε, ξένην σαυτὴν Θεοφόρε, πατρίδος, πλούτου καὶ γένους φιλευσεβῶς πεποίηκας· τὸν Σταυρόν Σου δὲ ἄρασα Χριζῷ προθύμως ἔδραμες, τῷ ξενοτρόπως ἐλθόντι σῶσαι βροτοὺς ἐκ Παρθένου.

Δ Θεοτοκίον.

Ὠράθης ὑπερέχουσα τῶν ποιημάτων Δέσποινα, σαρκὶ τεκοῦσα, Παρθένε, Θεὸν τῶν ὅλων Κτίζην· οὗ τῷ Σταυρῷ ῥωννύμεναι γυναῖκες αἱ Θεόφρονες, νεανικῶς ἠρίστευσαν· μεθ' ὧν Σε πάντες ὑμνοῦμεν, εὐλογημένη Μαρία.

Εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρὰ Προσόμοια

Ἦχος [illegible] [illegible] Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Π Οἱ τῶν Μυλάσων νῦν παῖδες, τοῦδε συνδράμετε, ἰδεῖν τῆς Πολιούχου τὸ πανάγιον σῶμα· ταμεῖον γὰρ ὑπάρχει τῶν ἀρετῶν καὶ μυροθήκη τοῦ Πνεύματος· πανευλαβῶς οὖν ἀσπάσασθε τὴν σωρὸν τῆς Παρθένου καὶ ἀμώμου Μητρός

Π Ξένην τὴν θείαν ἀξίως νῦν μακαρίσωμεν, τὸ βλάζημα τῆς Ρώμης, τῶν Μυλάσων τὸ κλέος, Καρίας τε ἁπάσης τὴν χαρμονὴν καὶ Σηλυβρίας ἀγλάϊσμα· ὑπὲρ ἡμῶν γὰρ πρεσβεύει τῷ Λυτρωτῇ δοῦναι λύσιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν.

1947

Δόξα Πατρὶ.

Με γα λυ νον ψυ χη μυ της τρι συ πο ζα α α τυ

ϣ α δι αι ρε ε τυ Θε ο τηστοστο υρα τος

Της των Α πο ζο λων υα θε ε δρας της χο ρει αστε των Α θλο

φο ο ο ρων Χρι ζυ Πατρι αρ χων συηνης ϣ των Δι

υαι αι ων τρυ φης της χο ρει αστε των Προφη των

η ξι ω ω θη ης Βα σι λει ε της Θε ο το υυ μυ ζης γαρ

ϣ της Τρι α δος λα τρις γε γο νας

1950

Ἐξαποστειλάριον Ἦχος πλ. δ΄

« Γυναῖκες ἀκουτίσθητε »

Ξενίαν τὴν οὐράνιον ποθοῦσα Ξένη Πάνσεμνε, ξένην σαυτὴν Θεοφόρε, πατρίδος, πλούτου καὶ γένους φιλευσεβῶς πεποίηκας· τὸν Σταυρὸν Σου δὲ ἄρασα Χριστῷ προθύμως ἔδραμες, τῷ ξενοτρόπως ἐλθόντι σῶσαι βροτοὺς ἐκ Παρθένου.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὑπερέχουσα τῶν ποιημάτων Δέσποινα, σαρκὶ τεκοῦσα, Παρθένε, Θεὸν τῶν ὅλων Κτίζην· οὗ τῷ Σταυρῷ ρωννύμεναι γυναῖκες αἱ Θεόφρονες, νεανικῶς ἠρίστευσαν· μεθ' ὧν Σε πάντες ὑμνοῦμεν, εὐλογημένη Μαρία.

Εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρὰ Προσόμοια

Ἦχος πλ. δ΄ Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Οἱ τῶν Μυλάσων νῦν παῖδες, τοῦδε συνδράμετε, ἰδεῖν τῆς Πολιούχου τὸ πανάγιον σῶμα· ταμεῖον γὰρ ὑπάρχει τῶν ἀρετῶν καὶ μυροθήκη τοῦ Πνεύματος· πανευλαβῶς οὖν ἀσπάσασθε τὴν σωρὸν τῆς Παρθένου καὶ ἀμώμου Μητρός.

Ξένην τὴν θείαν ἀξίως νῦν μακαρίσωμεν, τὸ βλάστημα τῆς Ῥώμης, τῶν Μυλάσων τὸ κλέος, Καρίας τε ἁπάσης τὴν χαρμονὴν καὶ Σηλυβρίας ἀγλάϊσμα· ὑπὲρ ἡμῶν γὰρ πρεσβεύει τῷ Λυτρωτῇ δοῦναι λύσιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν.

1942

Ἐξαποστειλάριον Ἦχος πλ. δ΄

« Γυναῖκες ἀκουτίσθητε »

Ξενίαν τὴν οὐράνιον ποθοῦσα Ξένη Πάνσεμνε, ξένην σαυτὴν Θεοφόρε, πατρίδος, πλούτου καὶ γένους φιλευσεβῶς πεποίηκας· τὸν Σταυρὸν Σου δὲ ἄρασα Χριστῷ προθύμως ἔδραμες, τῷ ξενοτρόπως ἐλθόντι σῶσαι βροτοὺς ἐκ Παρθένου.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὑπερέχουσα τῶν ποιημάτων Δέσποινα, σαρκὶ τεκοῦσα, Παρθένε, Θεὸν τῶν ὅλων Κτίζην· οὗ τῷ Σταυρῷ ρωννύμεναι γυναῖκες αἱ Θεόφρονες, νεανικῶς ἠρίστευσαν· μεθ' ὧν Σε πάντες ὑμνοῦμεν, εὐλογημένη Μαρία.

Εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρὰ Προσόμοια

Ἦχος πλ. δ΄ Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Οἱ τῶν Μυλάσων νῦν παῖδες, τοῦδε συνδράμετε, ἰδεῖν τῆς Πολιούχου τὸ πανάγιον σῶμα· ταμεῖον γὰρ ὑπάρχει τῶν ἀρετῶν καὶ μυροθήκη τοῦ Πνεύματος· πανευλαβῶς οὖν ἀσπάσασθε τὴν σωρὸν τῆς Παρθένου καὶ ἀμώμου Μητρός.

Ξένην τὴν θείαν ἀξίως νῦν μακαρίσωμεν, τὸ βλάστημα τῆς Ῥώμης, τῶν Μυλάσων τὸ κλέος, Καρίας τε ἁπάσης τὴν χαρμονὴν καὶ Σηλυβρίας ἀγλάϊσμα· ὑπὲρ ἡμῶν γὰρ πρεσβεύει τῷ Λυτρωτῇ δοῦναι λύσιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν.

1942

Τῇ ΚΔ΄ Ἰανουαρίου μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν τῆς Θεοφόρου Ξένης τῆς Ρωμαίας.

Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα Ἦχος Πλ. δ΄

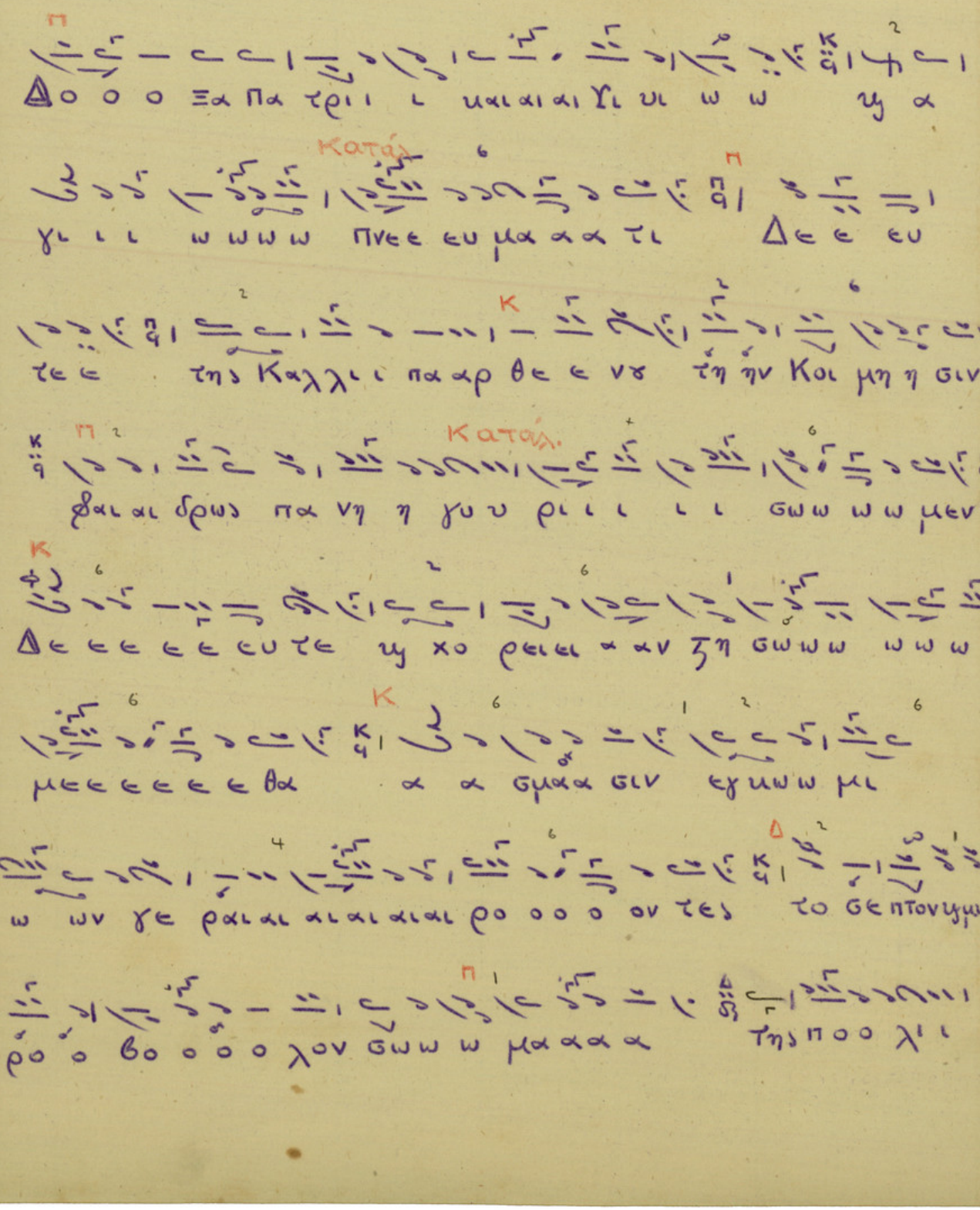
Δοξα Πατρι και Υι ω ω ω

Εἰς Ἡλίαν 1950

Βοι

Τῇ ΚΔ΄ Ἰανουαρίου μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν τῆς Θεοφόρου Ξένης τῆς Ρωμαίας.

Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα Ἦχος Πλ. δ΄

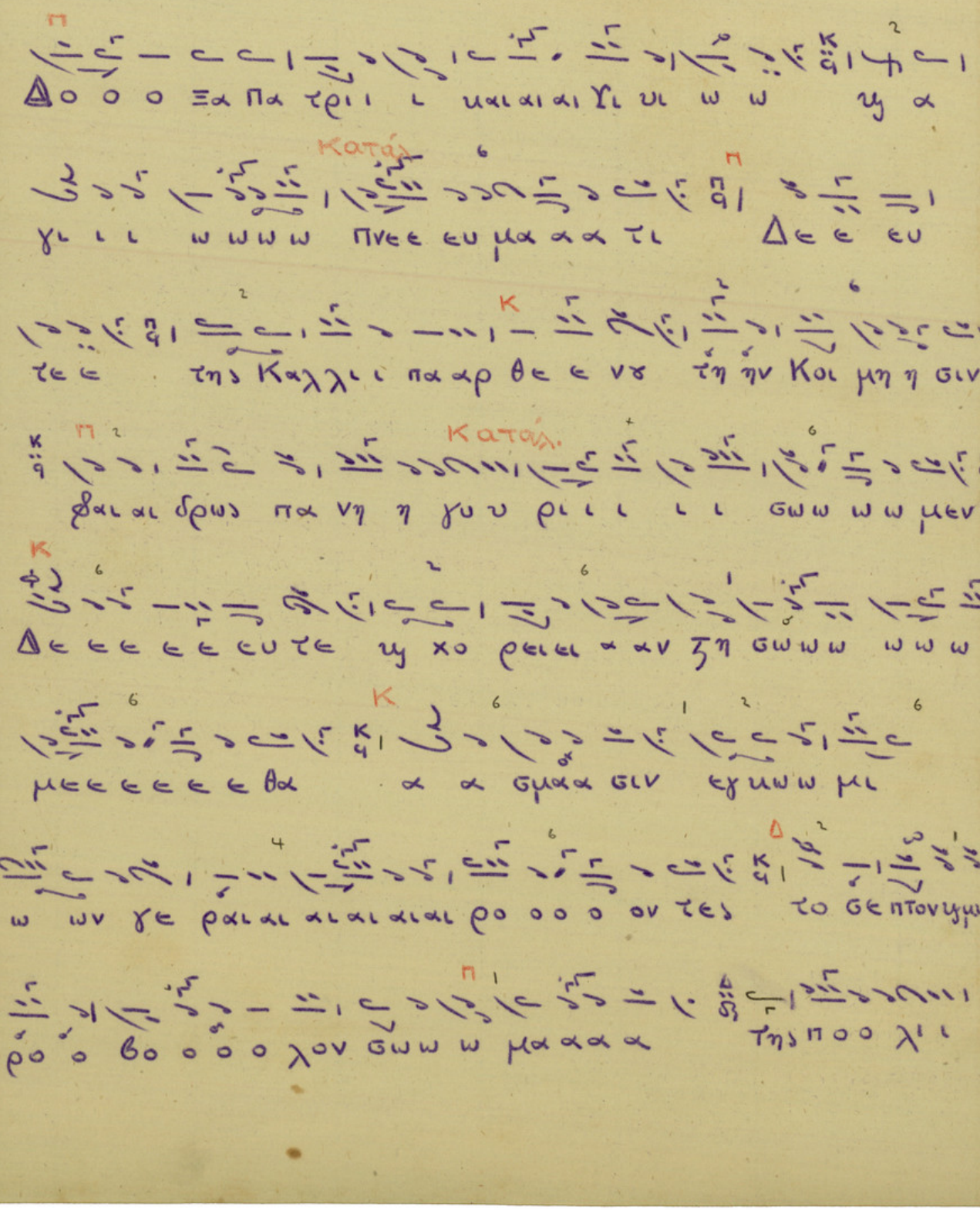
Δοξα Πατρι και Υι ω ω ω

Καταλ.

Καταλ.

Καταλ.

Καταλ.

Καταλ.

Καταλ.

Καταλ.

Καταλ.

Καταλ.

Καταλ.

Εἰς Ἡλίαν 1950

Βοι

1947

1947

Τῇ ΚΔ΄ Ἰανουαρίου μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν τῆς Θεοφόρου Ξένης τῆς Ρωμαίας.
Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα ἦχος πλ. δ΄ πα

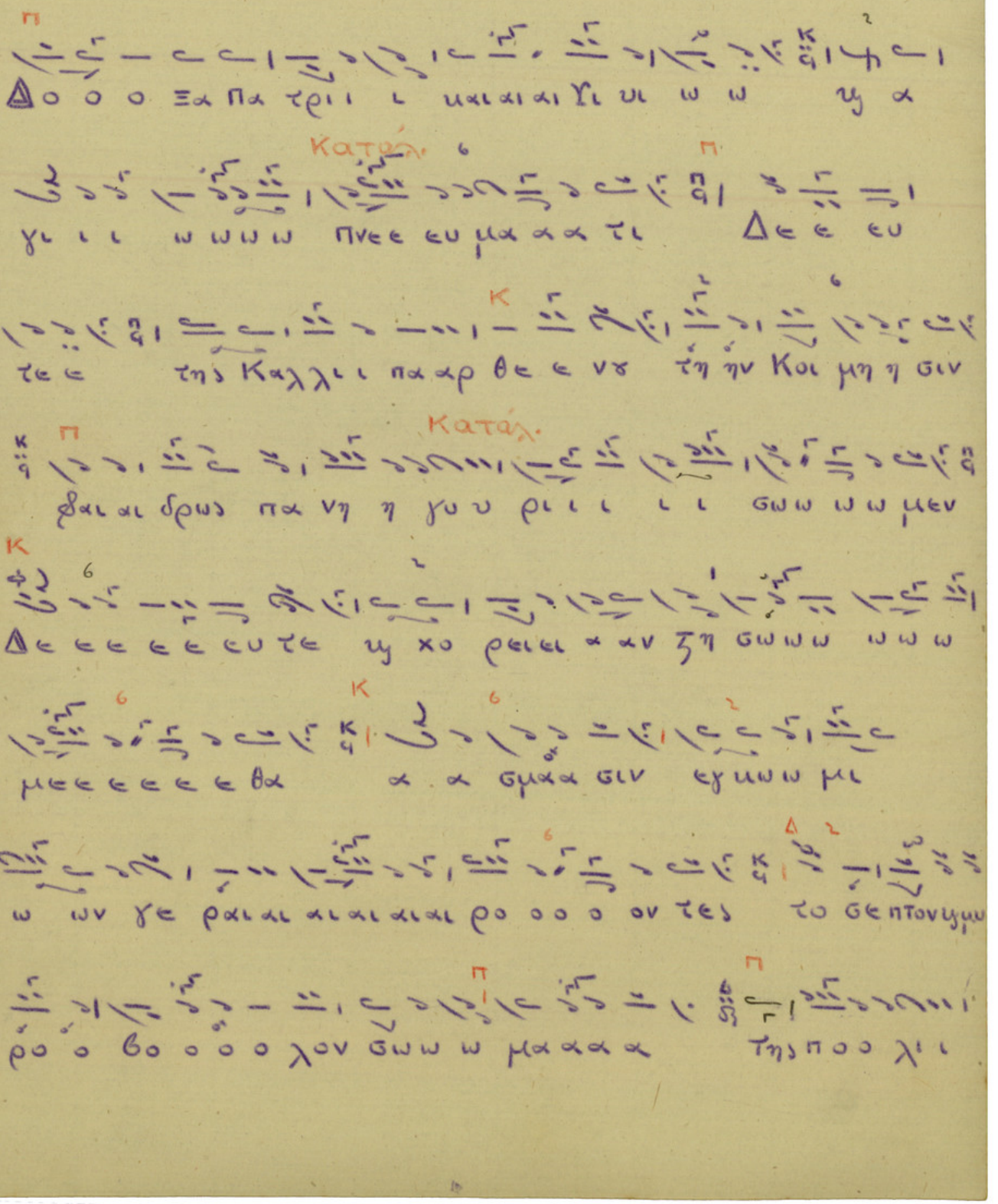
Δοξα πατρι και υι και αγι ω ω ω

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Τῇ Α' Ἰανουαρίου ἦχος ἰι γα

Φι λο σο φι ας ε ε ρω τι πε ρι ε τε ε μες

Πα τερ το της ψυ χης σου κα α λυμ μα ϗ του

κο σμω ω ε δει χθης ως η λι ο ος τοις

θα α αυ μα α σι ϗ πι ζω ων κα τη ηυγα σας

τας δι α νοι ας Θε ο ο φρον της Τρι α δο ος ο

λα α α α τρις ω Βα σι ι λει ε ε σοο φε

ϗ μυ ζης της Θε ε ο το ο ο ο κυ

Φι λο σο φι ας ε ε ρω τι ι ι ι ι ι

πε ρι ε τε μες Πα α α α τερ

1952

Τῇ ΚΔ΄ Ἰανουαρίου μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν τῆς Θεοφόρου Ξένης τῆς Ρωμαίας.
Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα ἦχος πλ. δ΄ πα

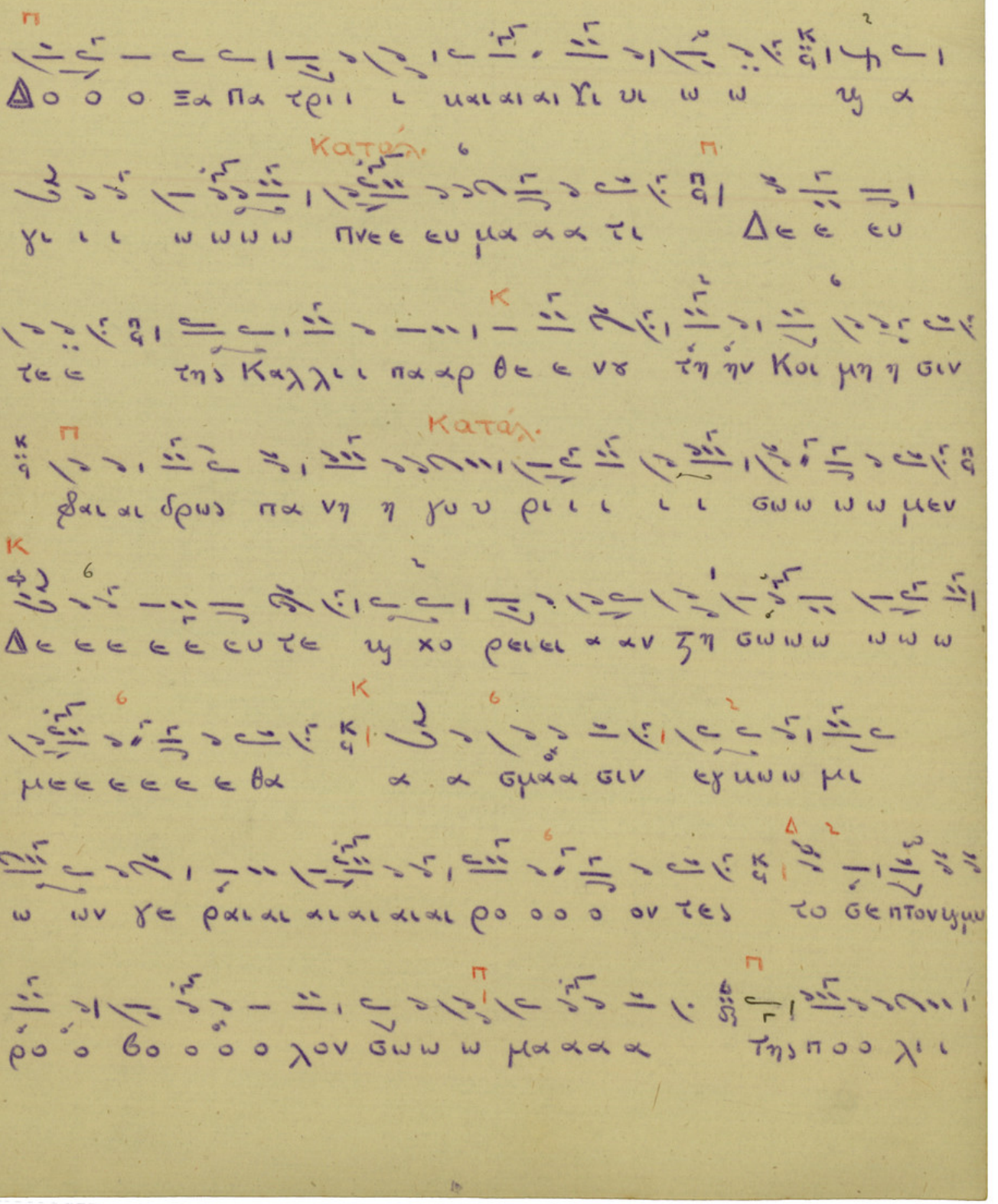
Δοξα πατρι και υι και αγι ω ω ω

Καταλ.

Καταλ.

Καταλ.

Καταλ.

Κατάλ.

Κατάλ.

Κατάλ.

Κατάλ.

Κατάλ.

Κατάλ.

Κατάλ.

Κατάλ.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Τῇ Α' Ἰανουαρίου ἦχος ἰι γα

Φι λο σο φι ας ε ε ρω τι πε ρι ε τε ε μες

Πα τερ το της ψυ χης σου κα α λυμ μα ϗ του

κο σμω ω ε δει χθης ως η λι ο ος τοις

θα α αυ μα α σι ϗ πι ζω ων κα τη ηυγα σας

τας δι α νοι ας Θε ο ο φρον της Τρι α δο ος ο

λα α α α τρις ω Βα σι ι λει ε ε σοο φε

ϗ μυ ζης της Θε ε ο το ο ο ο κυ

Φι λο σο φι ας ε ε ρω τι ι ι ι ι ι

πε ρι ε τε μες Πα α α α τερ

1952

Κατάλ.

Κατάλ.

Κατάλ.

Κατάλ.

Κατάλ.

Κατάλ.

1942

1942

14 Σεπτεμβρίου 1946

Τὸ Lα ὡς Βγ[illegible] Δι

14 Σεπτεμβρίου 1946

Τὸ Λα ὡς Βυ[illegible] Δι

388

A 02

Τῇ κδ' Ἰανουαρίου εἰς τὰ Δίπτυχα
Μεγαλυνάριον Ἦχος

Τῇ κδ' Ἰανουαρίου εἰς τὰ Δίπτυχα
Μεγαλυνάριον Ἦχος

Τῇ ΚΔ' Ἰανουαρίου εἰς τὰ Δίπτυχα

Μεγαλυνάριον Ἦχος Δ

Τῇ ΚΔ' Ἰανουαρίου εἰς τὰ Δίπτυχα

Μεγαλυνάριον Ἦχος Δ

A 02

Τῇ ΚΕ! Ἰανουαρίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος δ πα

Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς Θεολογίας σου, τὰς τῶν ῥητόρων ἐπάταξε σάλπιγγας· ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος ἐξιχνιάσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ δοθέντος προσετέθης σοι. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

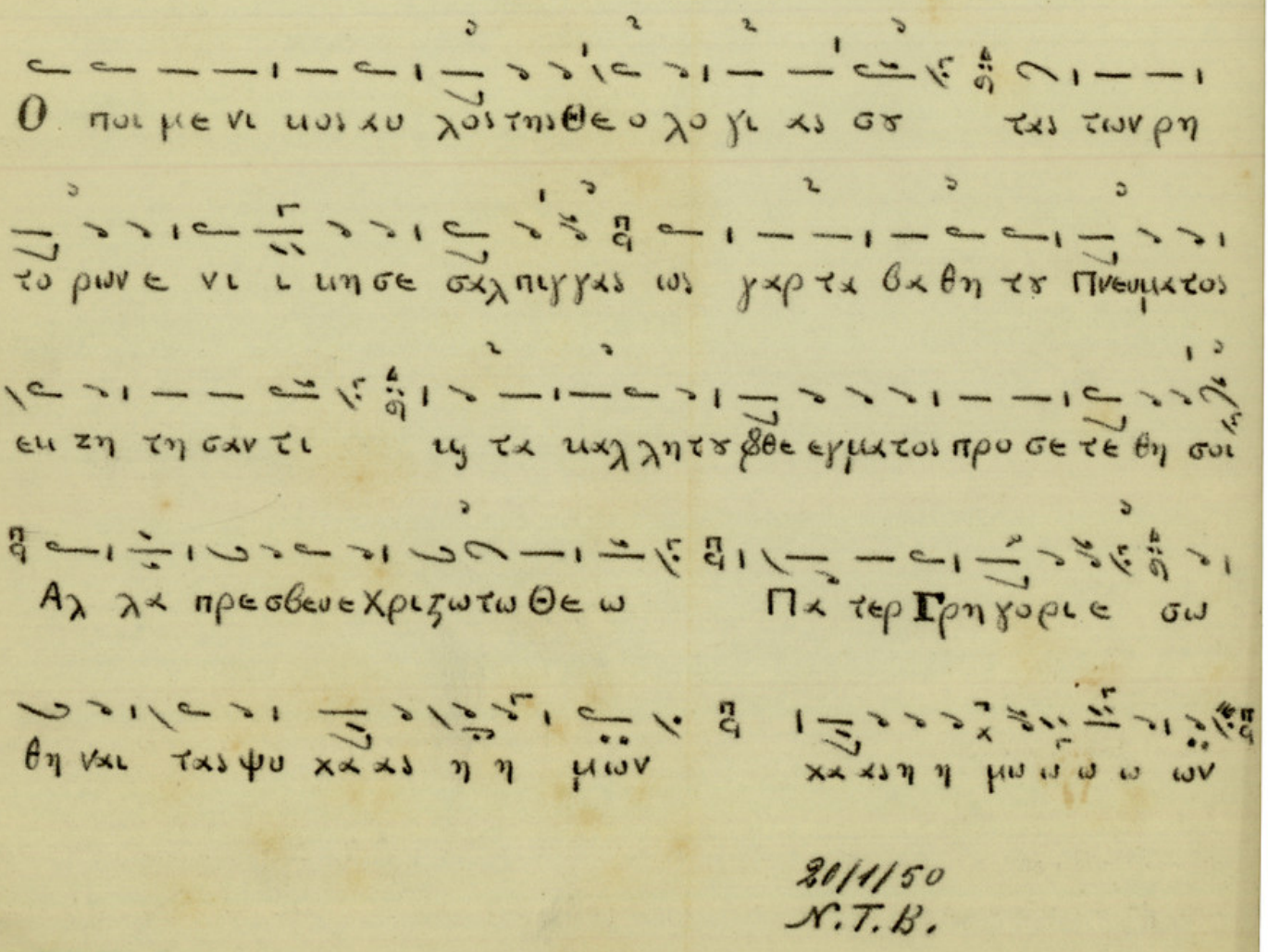

20/11/50
Ν.Τ.Β.

Τῇ ΚΕ! Ἰανουαρίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος δ πα

Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς Θεολογίας σου, τὰς τῶν ῥητόρων ἐπάταξε σάλπιγγας· ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος ἐξιχνιάσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ δοθέντος προσετέθης σοι. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

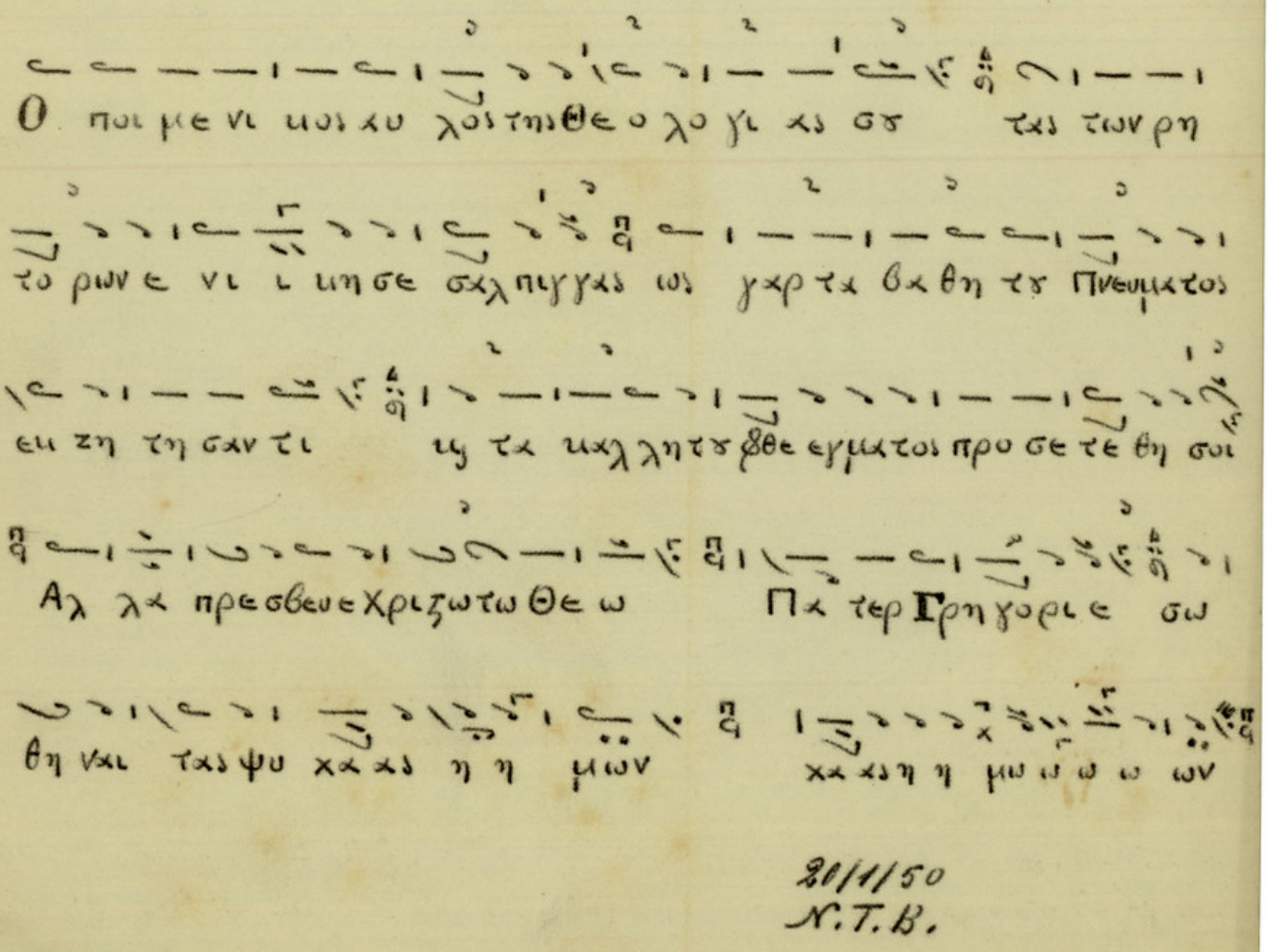

20/11/50
Ν.Τ.Β.

20 JAN 1950

2

ΤΗϹ ΕΟΡΤΗϹ

Ἦχος γ.' ἰἰ τα

Την σαρυαπερι τε ε μνεται ο τον Νομοονιπλη

ρω σας ως βρεφοσο υτα η η μερον των αι

ω νω ωνο υτι ι ι ι ζης ϣ σπαργα να α ει

λι ι ισ σεε ται ως βροτος ϣ γα α λα α υτι

ευ τρεφεται ο τα πα αν τα τη α πειρωω ι

σχυ υ υ υ ϊ ως Θε ο ος δι α α υρα α των

Τέλος Κατάλ.

ϣ τη ρο πη η δι ε ξα α χ γωωω ων

1952

N.T.B.

20 JAN 1950

Τῇ ΚΕ! Ἰανουαρίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος δ πα

Ὁ ποιμενικὸς αὐλός τῆς Θεολογίας σου, τὰς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας· ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος ἐξιχνιάσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ δόγματος προσετέθη σοι. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

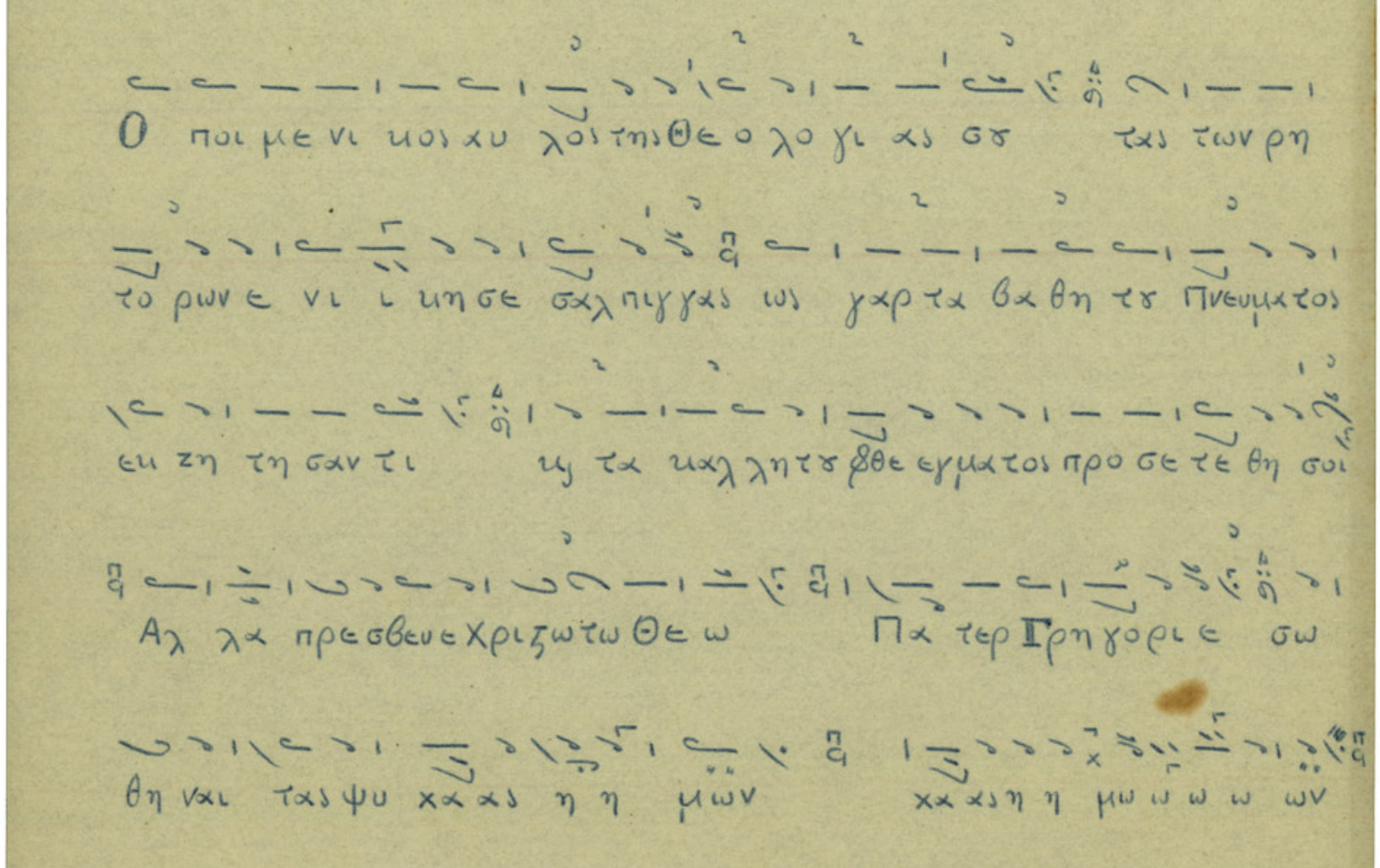

20/11/50
Ν.Τ.Β.

Τῇ ΚΕ! Ἰανουαρίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος δ πα

Ὁ ποιμενικὸς αὐλός τῆς Θεολογίας σου, τὰς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας· ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος ἐξιχνιάσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ δόγματος προσετέθη σοι. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

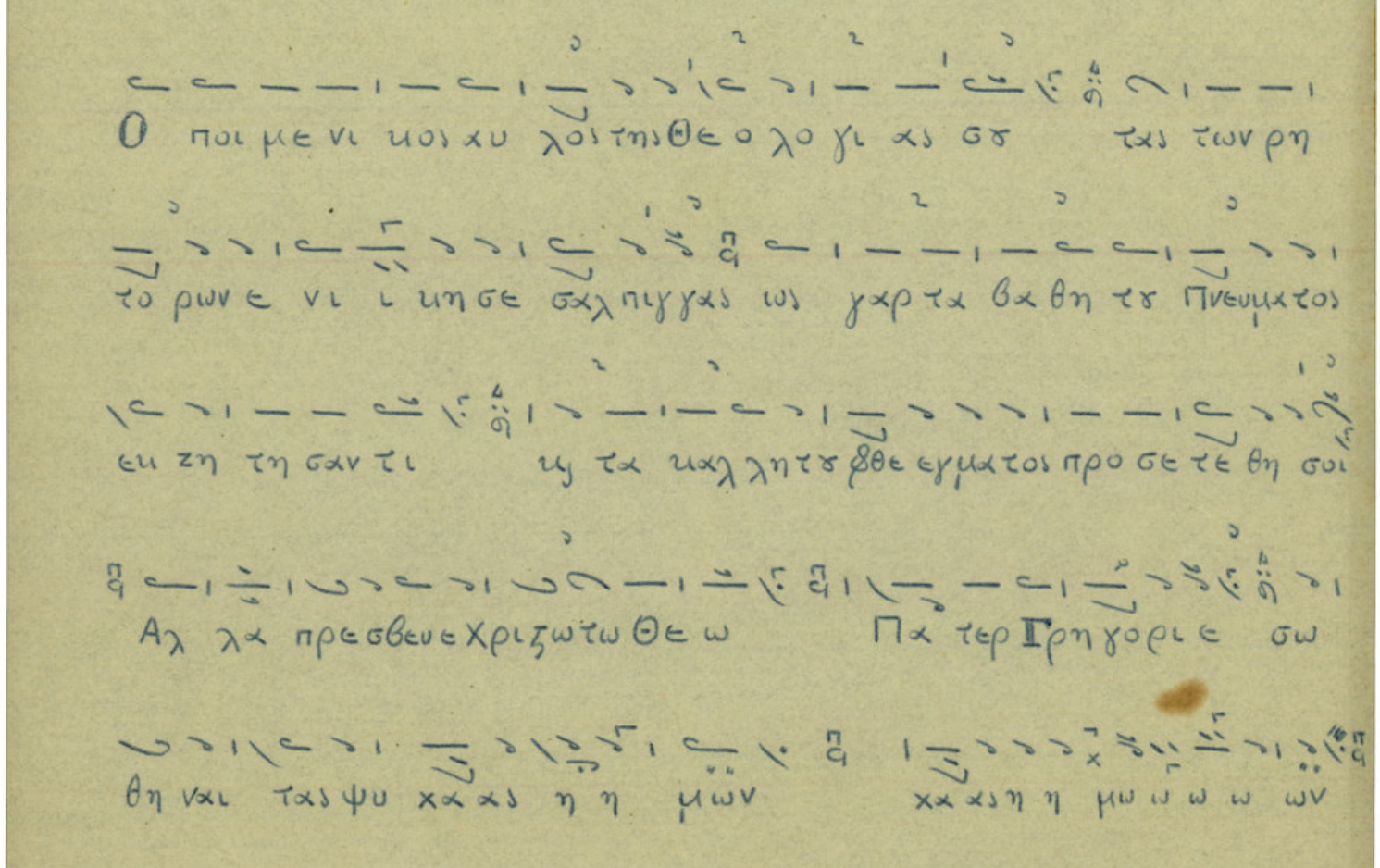

20/11/50
Ν.Τ.Β.

Εἰς Κ. Τουγιαράκην 1956

20 JAN 1950

Εἰς Κ. Τουγιαράκην 1956

20 JAN 1950

Τῇ ΚΕ Ἰανουαρίου εἰς τὸς Αἴνους

ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ

Ἦχος δ'. β λ

Διατεμὼν τὸν τοῦ γράμματος σὺ γνόφον, εἰσέδυς τῷ πνεύματι πρὸς φῶς ὑπέρτερον· καὶ τὴν ἐκεῖθεν δεξάμενος, φωτοχυσίαν, θεολογίας πάντας ἐπλούτισας, Γρηγόριε πάνσοφε, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ· ταῖς ἀστραπαῖς δὲ τῶν λόγων σου, σκοτώδη νέφη, τὰ τῶν αἱρέσεων ἀπεμείωσας· ὅθεν αὐλίζῃ ἔνθα ἦχος, ἑορτάζόντων Ἀγγέλοις συνομίλος, ἱκετεύων ἀπαύστως, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τεωπονήσας, τῇ γλώσσῃ Θεηγόρε, καρδίας ταῖς αὔλαξι σπόρον τὸν ἔνθεον, Θεολογίας ἐπλούτισας, τῆς ἀνωτάτω, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν τὸ πλήρωμα· ἐντεῦθεν ζιζάνια πυρὶ τοῦ Πνεύματος, τα τῶν αἱρέσεων ἔφλεξας, φιλοσοφίας, τῆς Θεϊκῆς τρεφόμενος ἔρωτι, Πάτερ Πατέρων, καὶ Ποιμὴν Ποιμένων, καὶ δόξα Πιστῶν, Ἱερέων φωστὴρ, οἰκουμένης τὸ κλέος, παμμακάριστε Γρηγόριε.

24 Ἰανουαρίου 1953

Τῇ ΚΕ Ἰανουαρίου εἰς τὸς Αἴνους

ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ

Ἦχος δ'. β λ

B

Διατεμὼν τὸν τοῦ γράμματος σὺ γνόφον, εἰσέδυς τῷ πνεύματι πρὸς φῶς ὑπέρτερον· καὶ τὴν ἐκεῖθεν δεξάμενος, φωτοχυσίαν, θεολογίας πάντας ἐπλούτισας, Γρηγόριε πάνσοφε, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ· ταῖς ἀστραπαῖς δὲ τῶν λόγων σου, σκοτώδη νέφη, τὰ τῶν αἱρέσεων ἀπεμείωσας· ὅθεν αὐλίζῃ ἔνθα ἦχος, B ἑορταζόντων Ἀγγέλοις συνομίλος, Δ ἱκετεύων ἀπαύστως, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. B

Τεωπονήσας, τῇ γλώσσῃ Θεηγόρε, καρδίας ταῖς αὔλαξι σπόρον τὸν ἔνθεον, Θεολογίας ἐπλούτισας, τῆς ἀνωτάτω, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν τὸ πλήρωμα· ἐντεῦθεν ζιζάνια πυρὶ τοῦ Πνεύματος, τα τῶν αἱρέσεων ἔφλεξας, φιλοσοφίας, τῆς Θεϊκῆς τρεφόμενος ἔρωτι, Πάτερ Πατέρων, καὶ Ποιμὴν Ποιμένων, καὶ δόξα Πιστῶν, Ἱερέων φωστὴρ, οἰκουμένης τὸ κλέος, παμμακάριστε Γρηγόριε.

24 Ἰανουαρίου 1953

Τῇ ΚΕ Ἰανουαρίου Εἰς τὸς Αἴνους

ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ

Ἦχος δ' $\overset{\beta}{\lambda}$

Διατεμὼν τὸν τοῦ γράμματος σὺ γνόφον, εἰσέδυς τῷ πνεύματι πρὸς φῶς ὑπέρτερον· καὶ τὴν ἐκεῖθεν δεξάμενος, φωτοχυσίαν, θεολογίας πάντας ἐπλούτισας, Γρηγόριε πάνσοφε, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ· ταῖς ἀγραπαῖς δὲ τῶν λόγων σου, σκοτώδη νέφη, τὰ τῶν αἱρέσεων ἀπεμείωσας· ὅθεν αὐλίζῃ ἔνθα ἦχος, ἑορταζόντων Ἀγγέλοις συνομίλος, ἱκετεύων ἀπαύστως, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τεωπονήσας, τῇ γλώσσῃ Θεηγόρε, καρδίας ταῖς αὔλαξι σπόρον τὸν ἔνθεον, Θεολογίας ἐπλούτισας, τῆς ἀνωτάτω, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν τὸ πλήρωμα· ἐντεῦθεν ζιζάνια πυρὶ τοῦ Πνεύματος, τα τῶν αἱρέσεων ἔφλεξας, φιλοσοφίας, τῆς Θεϊκῆς τρεφόμενος ἔρωτι, Πάτερ Πατέρων, καὶ Ποιμὴν Ποιμένων, καὶ δόξα Πιστῶν, Ἱερέων φωστὴρ, οἰκουμένης τὸ κλέος, παμμακάριστε Γρηγόριε.

24 Ἰανουαρίου 1953

2

ΤΗϹ ΕΟΡΤΗϹ

Ἦχος γ.' ἰἰ τα

Την σαρυαπερι τε ε μνεται ο τον Νομοονιπλη

ρω σας ως βρεφοσο υτα η η μερον των αι

ω νω ωνο υτι ι ι ι ζης ϣ σπαργα να α ει

λι ι ισ σεε ται ως βροτος ϣ γα α λα α υτι

ευ τρεφεται ο τα πα αν τα τη α πειρωω ι

σχυ υ υ υ ϊ ως Θε ο ος δι α α υρα α των

Τέλος Κατάλ.

ϣ τη ρο πη η δι ε ξα α χ γωωω ων

1952

N.T.B.

Τῇ ΚΕ Ἰανουαρίου Εἰς τὸς Αἴνους

ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ

Ἦχος δ' $\overset{\beta}{\lambda}$

Διατεμὼν τὸν τοῦ γράμματος σὺ γνόφον, εἰσέδυς τῷ πνεύματι πρὸς φῶς ὑπέρτερον· καὶ τὴν ἐκεῖθεν δεξάμενος, φωτοχυσίαν, θεολογίας πάντας ἐπλούτισας, Γρηγόριε πάνσοφε, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ· ταῖς ἀγραπαῖς δὲ τῶν λόγων σου, σκοτώδη νέφη, τὰ τῶν αἱρέσεων ἀπεμείωσας· ὅθεν αὐλίζῃ ἔνθα ἦχος, ἑορταζόντων Ἀγγέλοις συνομίλος, ἱκετεύων ἀπαύστως, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τεωπονήσας, τῇ γλώσσῃ Θεηγόρε, καρδίας ταῖς αὔλαξι σπόρον τὸν ἔνθεον, Θεολογίας ἐπλούτισας, τῆς ἀνωτάτω, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν τὸ πλήρωμα· ἐντεῦθεν ζιζάνια πυρὶ τοῦ Πνεύματος, τα τῶν αἱρέσεων ἔφλεξας, φιλοσοφίας, τῆς Θεϊκῆς τρεφόμενος ἔρωτι, Πάτερ Πατέρων, καὶ Ποιμὴν Ποιμένων, καὶ δόξα Πιστῶν, Ἱερέων φωστὴρ, οἰκουμένης τὸ κλέος, παμμακάριστε Γρηγόριε.

24 Ἰανουαρίου 1953

Τῇ ΚΕ Ἰανουαρίου Εἰς τὸς Αἴνους

ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ

Ἦχος δ'. $\overset{\beta}{\lambda}$

Διατεμὼν τὸν τοῦ γράμματος σὺ γνόφον, εἰσέδυς τῷ πνεύματι πρὸς φῶς ὑπέρτερον· καὶ τὴν ἐκεῖθεν δεξάμενος, φωτοχυσίαν, θεολογίας πάντας ἐπλούτισας, Γρηγόριε πάνσοφε, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ· ταῖς ἀστραπαῖς δὲ τῶν λόγων σου, σκοτώδη νέφη, τὰ τῶν αἱρέσεων ἀπεμείωσας· ὅθεν αὐλίζῃ ἔνθα ἦχος, ἑορτάζόντων Ἀγγέλοις συνομίλος, ἱκετεύων ἀπαύστως, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τεωπονήσας, τῇ γλώσσῃ Θεηγόρε, καρδίας ταῖς αὔλαξι σπόρον τὸν ἔνθεον, Θεολογίας ἐπλούτισας, τῆς ἀνωτάτω, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν τὸ πλήρωμα· ἐντεῦθεν ζιζάνια πυρὶ τοῦ Πνεύματος, τα τῶν αἱρέσεων ἔφλεξας, φιλοσοφίας, τῆς Θεϊκῆς τρεφόμενος ἔρωτι, Πάτερ Πατέρων, καὶ Ποιμὴν Ποιμένων, καὶ δόξα Πιστῶν, Ἱερέων φωστὴρ, οἰκουμένης τὸ κλέος, παμμακάριστε Γρηγόριε.

24 Ἰανουαρίου 1953

Τὸ Στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Τῇ ΚΕ Ἰανουαρίου Εἰς τὸς Αἴνους

ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ

Ἦχος δ'. $\overset{\beta}{\lambda}$

Διατεμὼν τὸν τοῦ γράμματος σὺ γνόφον, εἰσέδυς τῷ πνεύματι πρὸς φῶς ὑπέρτερον· καὶ τὴν ἐκεῖθεν δεξάμενος, φωτοχυσίαν, θεολογίας πάντας ἐπλούτισας, Γρηγόριε πάνσοφε, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ· ταῖς ἀστραπαῖς δὲ τῶν λόγων σου, σκοτώδη νέφη, τὰ τῶν αἱρέσεων ἀπεμείωσας· ὅθεν αὐλίζῃ ἔνθα ἦχος, ἑορτάζόντων Ἀγγέλοις συνομίλος, ἱκετεύων ἀπαύστως, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τεωπονήσας, τῇ γλώσσῃ Θεηγόρε, καρδίας ταῖς αὔλαξι σπόρον τὸν ἔνθεον, Θεολογίας ἐπλούτισας, τῆς ἀνωτάτω, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν τὸ πλήρωμα· ἐντεῦθεν ζιζάνια πυρὶ τοῦ Πνεύματος, τα τῶν αἱρέσεων ἔφλεξας, φιλοσοφίας, τῆς Θεϊκῆς τρεφόμενος ἔρωτι, Πάτερ Πατέρων, καὶ Ποιμὴν Ποιμένων, καὶ δόξα Πιστῶν, Ἱερέων φωστὴρ, οἰκουμένης τὸ κλέος, παμμακάριστε Γρηγόριε.

24 Ἰανουαρίου 1953

Τὸ Στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Τῇ ΚΕ΄ Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα

Ἦχος δ΄ πα

Δοξα πα τρι ι ναιαιαιαι γι ω ω ω

Τῇ ΚΕ΄ Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα

Ἦχος δ΄ πα

Δοξα πα τρι ι ναιαιαιαι γι ω ω ω

19 JAN 1950

19 JAN 1950

N.T.B.
19/1/50
6 JAN 1950

N.T.B.
19/1/50
6 JAN 1950

Εἰς Ἠχίαν 23/1/50

Εἰς Ἠχίαν 23/1/50

1 MAR 1950

1 JAN 1950

1 MAR

1 MAR 1950 1 MAR 1950

Δικαίωμα έγγραφής Δρχ: - 20.000

Μηνιαία συνδρομή « 5.000 -

Τοῦ

1 MAR 1950

1 JAN 1950

1 MAR

1 MAR 1950 1 MAR 1950

Δικαίωμα έγγραφής Δρχ: - 20.000

Μηνιαία συνδρομή « 5.000 -

Τόμ

Ἐν _____ τῇ _____

Σημ.— Τὸ παρόν, συμπληρούμενον, παρακαλοῦμεν ὅπως ἀποσταλῇ εἰς τὸν κ. Χρῆστον Καραχαλίδην, ἐμπορορράπτην— προσωρινὸν Ταμίαν Συλλόγου Φίλων Βυζαντινῆς Μουσικῆς—ὁδὸς Τσῶρτσιλ ἀρ. 31, Ἀθήνας.

Δικαίωμα ἐγγραφῆς Δρχ: - 20.000
Μηνιαία συνδρομὴ « 5.000

Ἐν _____ τῇ _____

Σημ.— Τὸ παρόν, συμπληρούμενον, παρακαλοῦμεν ὅπως ἀποσταλῇ εἰς τὸν κ. Χρῆστον Καραχαλίδην, ἐμπορορράπτην— προσωρινὸν Ταμίαν Συλλόγου Φίλων Βυζαντινῆς Μουσικῆς—ὁδὸς Τσῶρτσιλ ἀρ. 31, Ἀθήνας.

Δικαίωμα ἐγγραφῆς Δρχ: - 20.000
Μηνιαία συνδρομὴ « 5.000

Τῇ ΚΖ΄ Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

ἦχος πλ. δ΄ Νη

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσός ἐν-
λάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτι-
σεν· ἀθιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυρὸς ἐνα-
πέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης
ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πά-
τερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

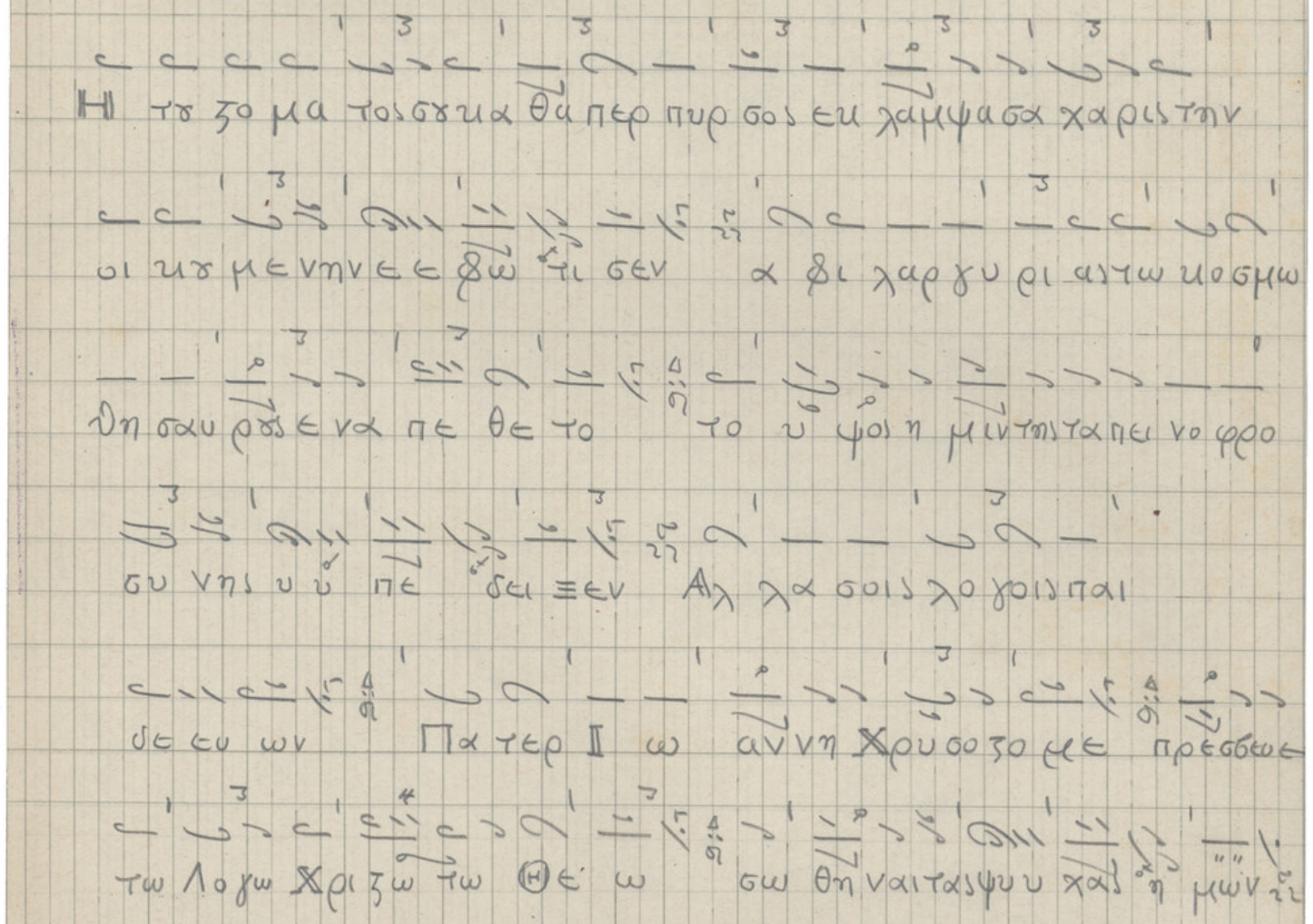

1952
Ν. Τ. Β.

Τῇ ΚΖ΄ Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

ἦχος πλ. δ΄ Νη

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσός ἐν-
λάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτι-
σεν· ἀθιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυρὸς ἐνα-
πέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης
ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πά-
τερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

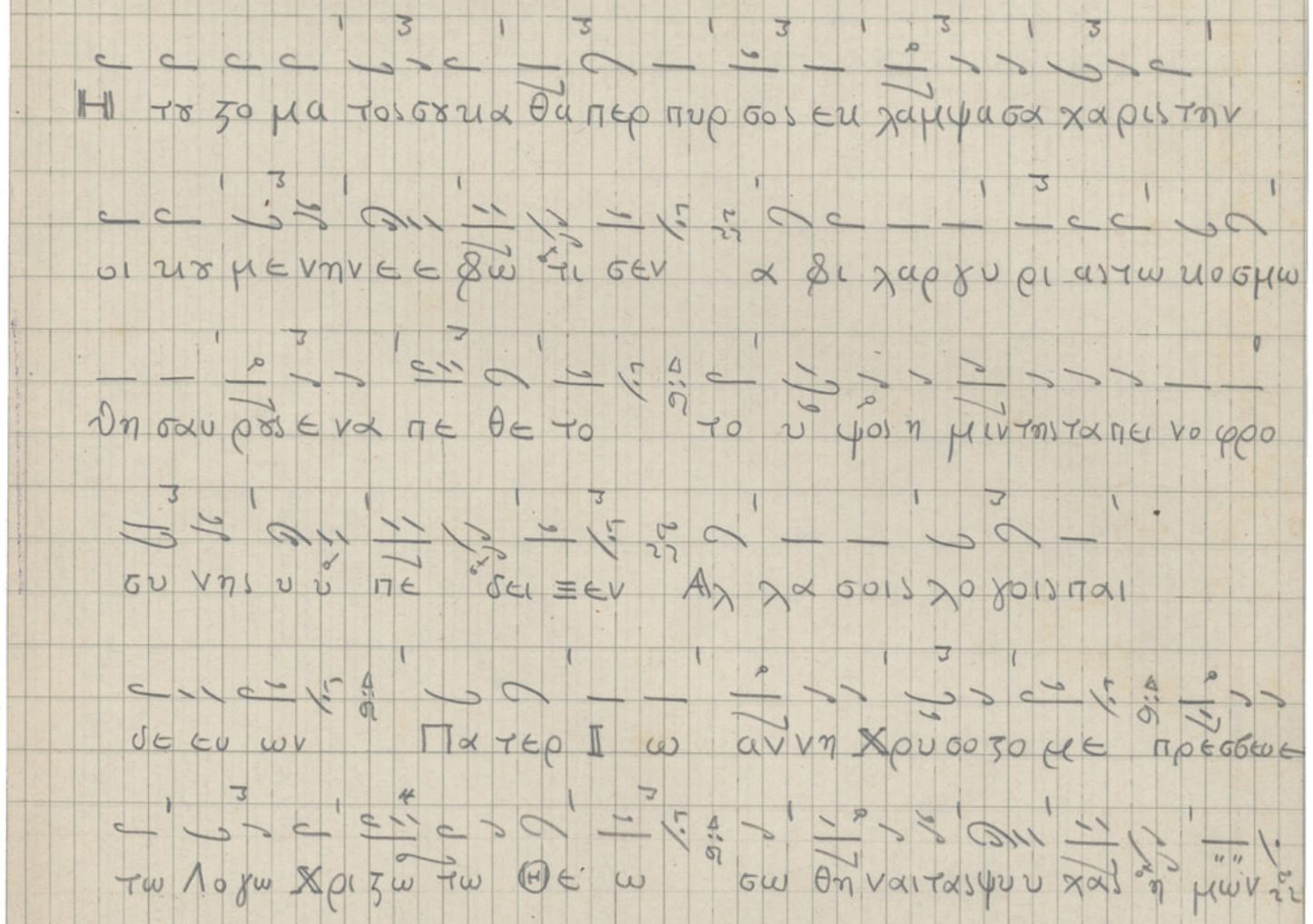

1952
Ν. Τ. Β.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Τῇ Α΄ Ἰανουαρίου Ἦχος ii γα

Τῇ ΚΖ' Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος Πλ. δ. Νη ... ρα

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυρὸς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης υπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

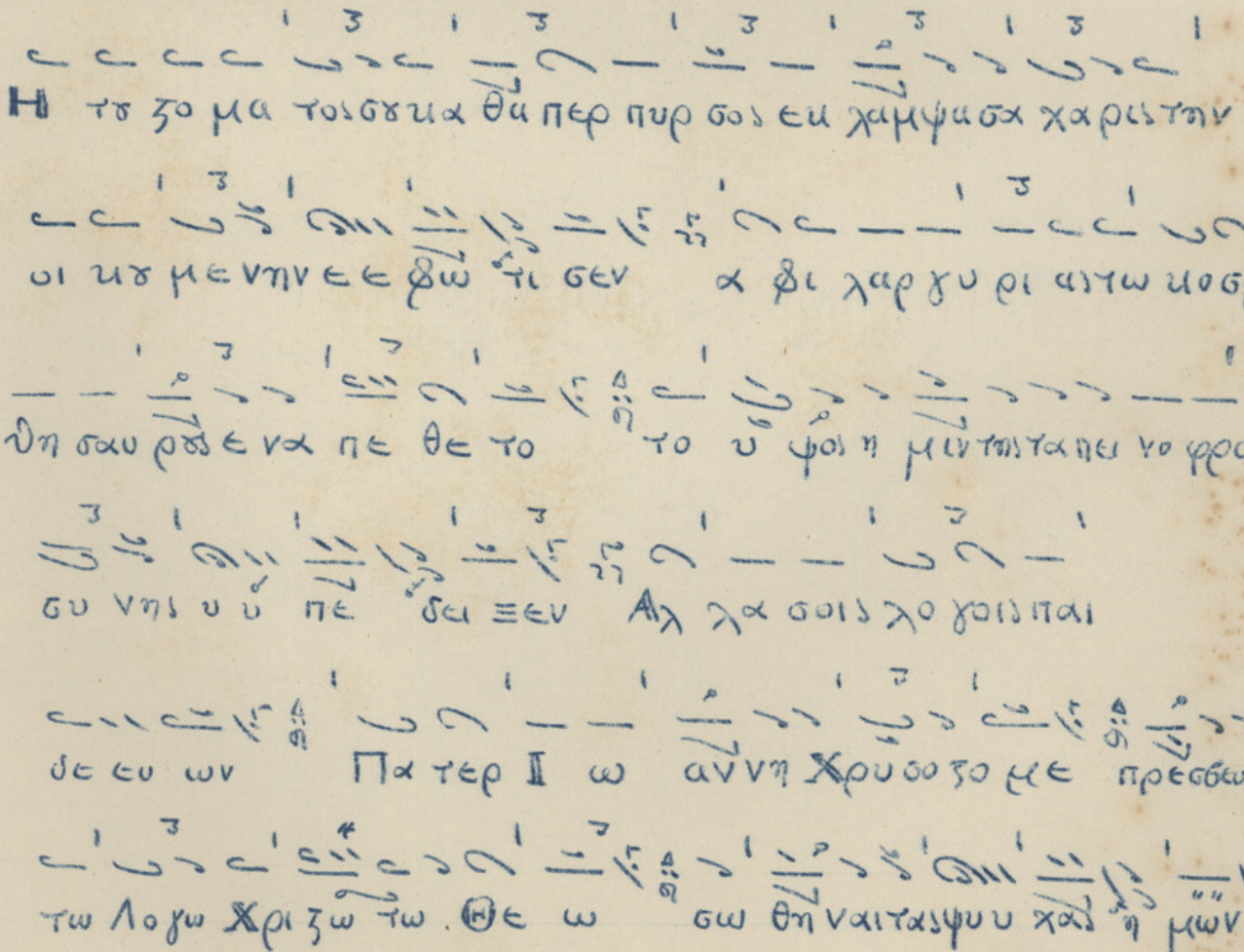

Η του στο μα τος σου κα θα περ πυρ σος εκ λαμψασα χαρις την

οι κου μενην εε φω τι σεν α φι λαρ γυ ρι ας τω κοσμω

θη σαυ ρους ε να πε θε το το υ ψος η μιν της τα πει νο φρο

συ νης υ υ πε δει ξεν Αλ λα σοις λο γοις παι

δε ευ ων Πα τερ Ι ω αν νη Χρυσο στο με πρεσβευε

τω Λο γω Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η μων

1952

N.T.B.

Τῇ ΚΖ' Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος Πλ. δ. Νη ... ρα

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυρὸς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης υπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

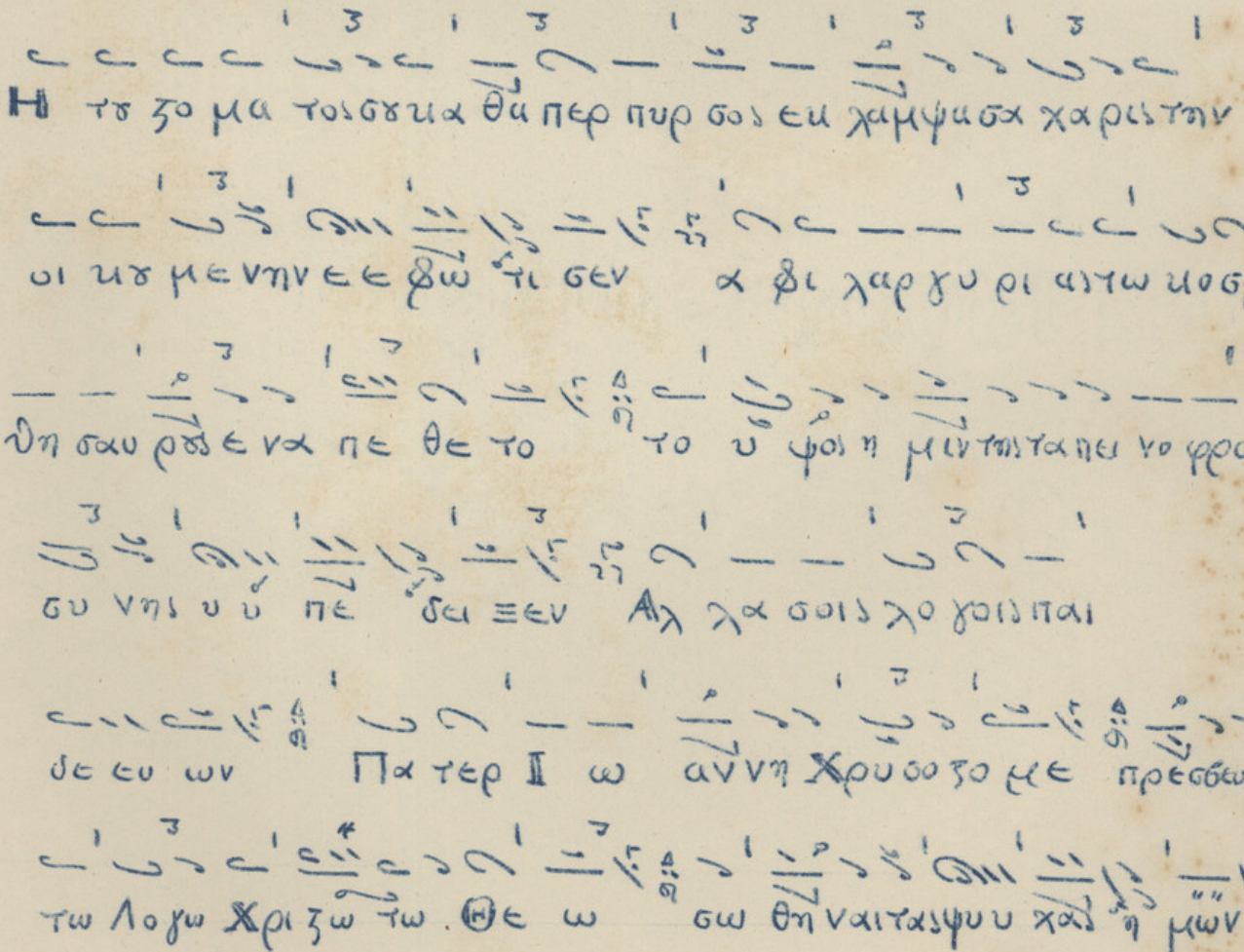

Η του στο μα τος σου κα θα περ πυρ σος εκ λαμψασα χαρις την

οι κου μενην εε φω τι σεν α φι λαρ γυ ρι ας τω κοσμω

θη σαυ ρους ε να πε θε το το υ ψος η μιν της τα πει νο φρο

συ νης υ υ πε δει ξεν Αλ λα σοις λο γοις παι

δε ευ ων Πα τερ Ι ω αν νη Χρυσο στο με πρεσβευε

τω Λογω Χρι στω τω. Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η μων

1952

N.T.B.

Τῇ ΚΔ' Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος πλ. δ'

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσός ἐλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυρὸς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

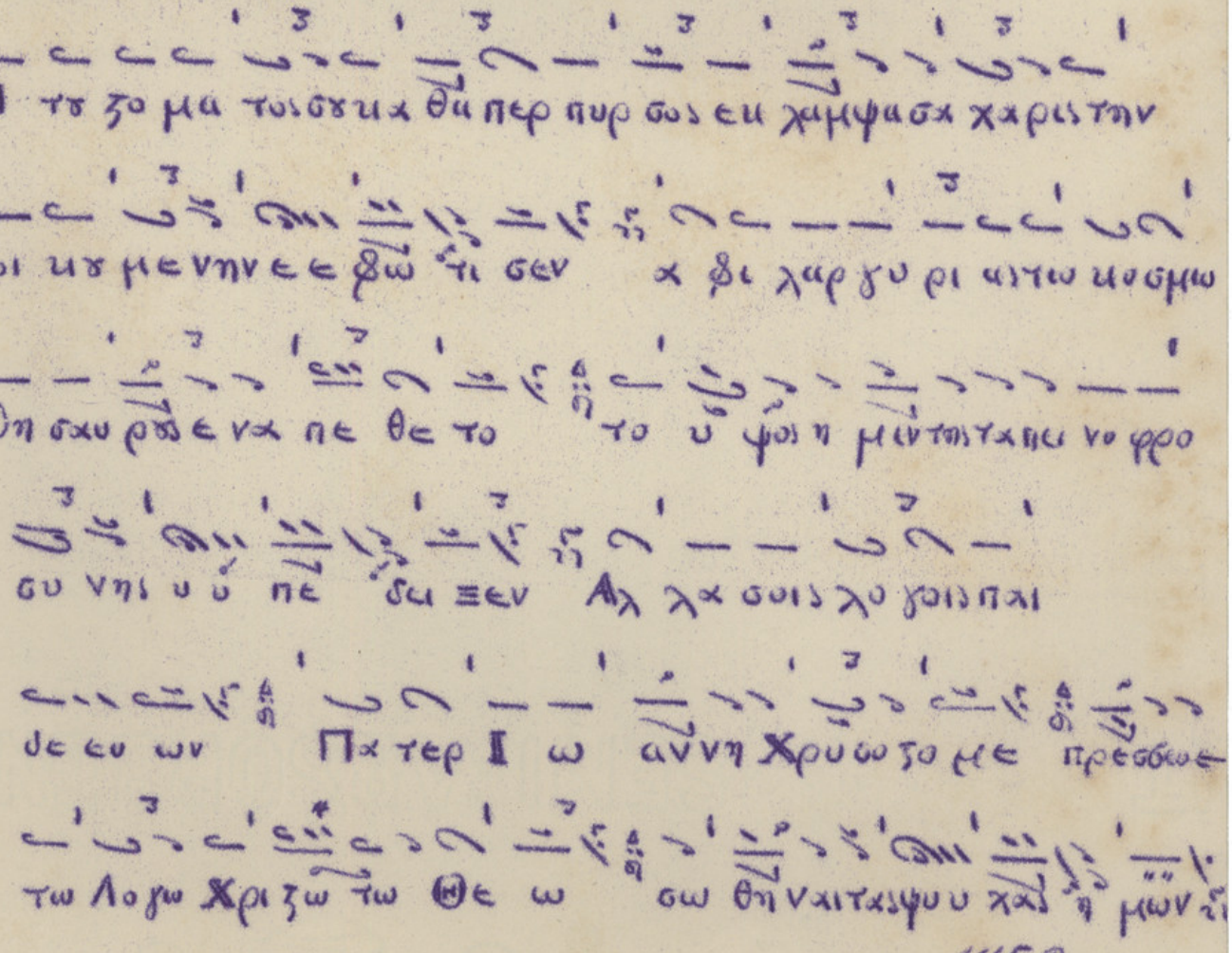

1952
N. T. B.

Τῇ ΚΔ' Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος πλ. δ'

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσός ἐλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυρὸς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

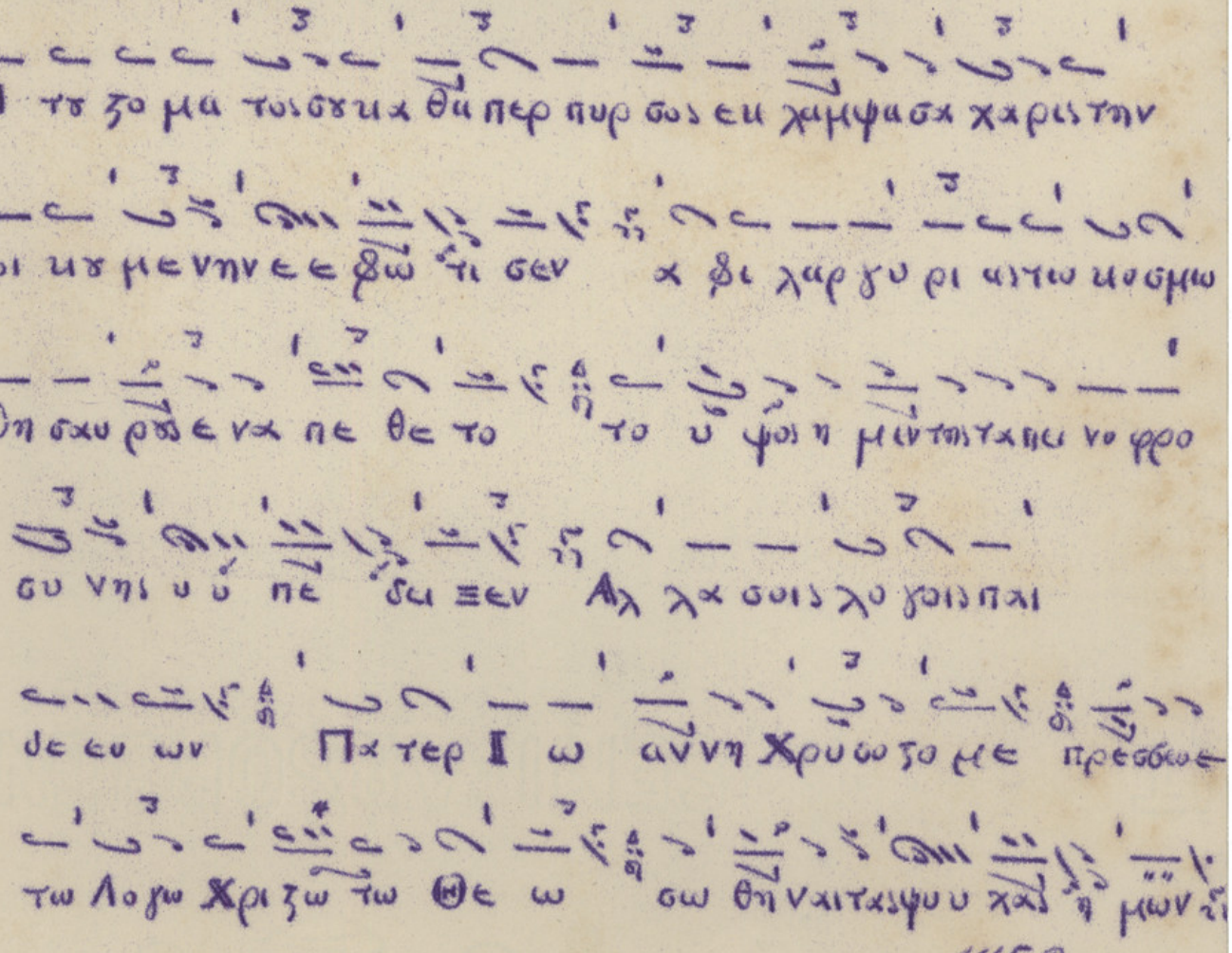

1952
N. T. B.

ANOIKITYPOPA.

Η, ποτε ουκ ἐπιστρέφεται ἐπὶ τὰ ὀπίσω ἡ ἀνθρωπίνη φύσις, ἀλλὰ πάντα ἐπὶ τὰ πρόσω ἐπείγεται καὶ σπεύδει, ὅπως ἂν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πολλὰ καὶ μεγάλα ἐργάσηται. ἐπὶ τοίνυν τοῦ ἀνθρώπου τούτου ἐγένετο ἡ ἐπιθυμία τοῦ πλείονος, καὶ ἐπειδὴ ἐν τῇ πατρίδι ἐπολιτεύετο, ἐν ταύτῃ ἐσπούδαζε τὰ πρῶτα φέρεσθαι, καὶ ἐν τοῖς ἀγῶσι τοῖς γυμνικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἱππικοῖς, καὶ ἐν τοῖς ἀγορανομικοῖς καὶ ἐν τοῖς στρατηγικοῖς, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἐν οἷς ἐκεῖνος ἐπολιτεύετο. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ πατρίδι ἐπολιτεύετο

ANOIKITYPOPA.

Η, ποτε ουκ ἐπιστρέφεται ἐπὶ τὰ ὀπίσω ἡ ἀνθρωπίνη φύσις, ἀλλὰ πάντα ἐπὶ τὰ πρόσω ἐπείγεται καὶ σπεύδει, ὅπως ἂν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πολλὰ καὶ μεγάλα ἐργάσηται. ἐπὶ τοίνυν τοῦ ἀνθρώπου τούτου ἐγένετο ἡ ἐπιθυμία τοῦ πλείονος, καὶ ἐπειδὴ ἐν τῇ πατρίδι ἐπολιτεύετο, ἐν ταύτῃ ἐσπούδαζε τὰ πρῶτα φέρεσθαι, καὶ ἐν τοῖς ἀγῶσι τοῖς γυμνικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἱππικοῖς, καὶ ἐν τοῖς ἀγορανομικοῖς καὶ ἐν τοῖς στρατηγικοῖς, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἐν οἷς ἐκεῖνος ἐπολιτεύετο. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ πατρίδι ἐπολιτεύετο

Τῇ Κ2.ῃ Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους

Προσόμοια Ἦχος δ.΄ Χ

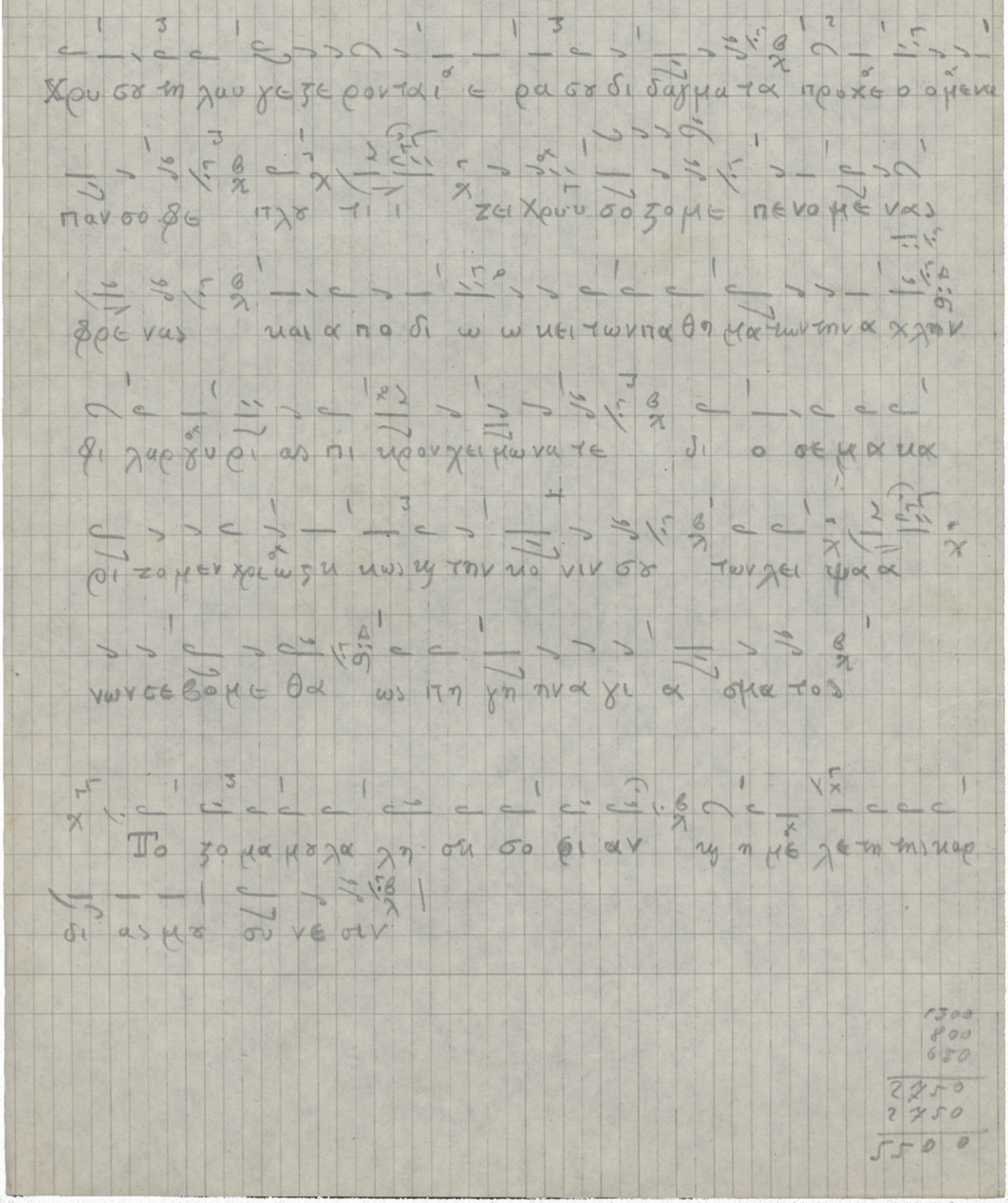

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Τῇ Α΄ Ἰανουαρίου Ἦχος ii γα

Τῇ Κ2.ῃ Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους

Προσόμοια Ἦχος δ.΄ Χ

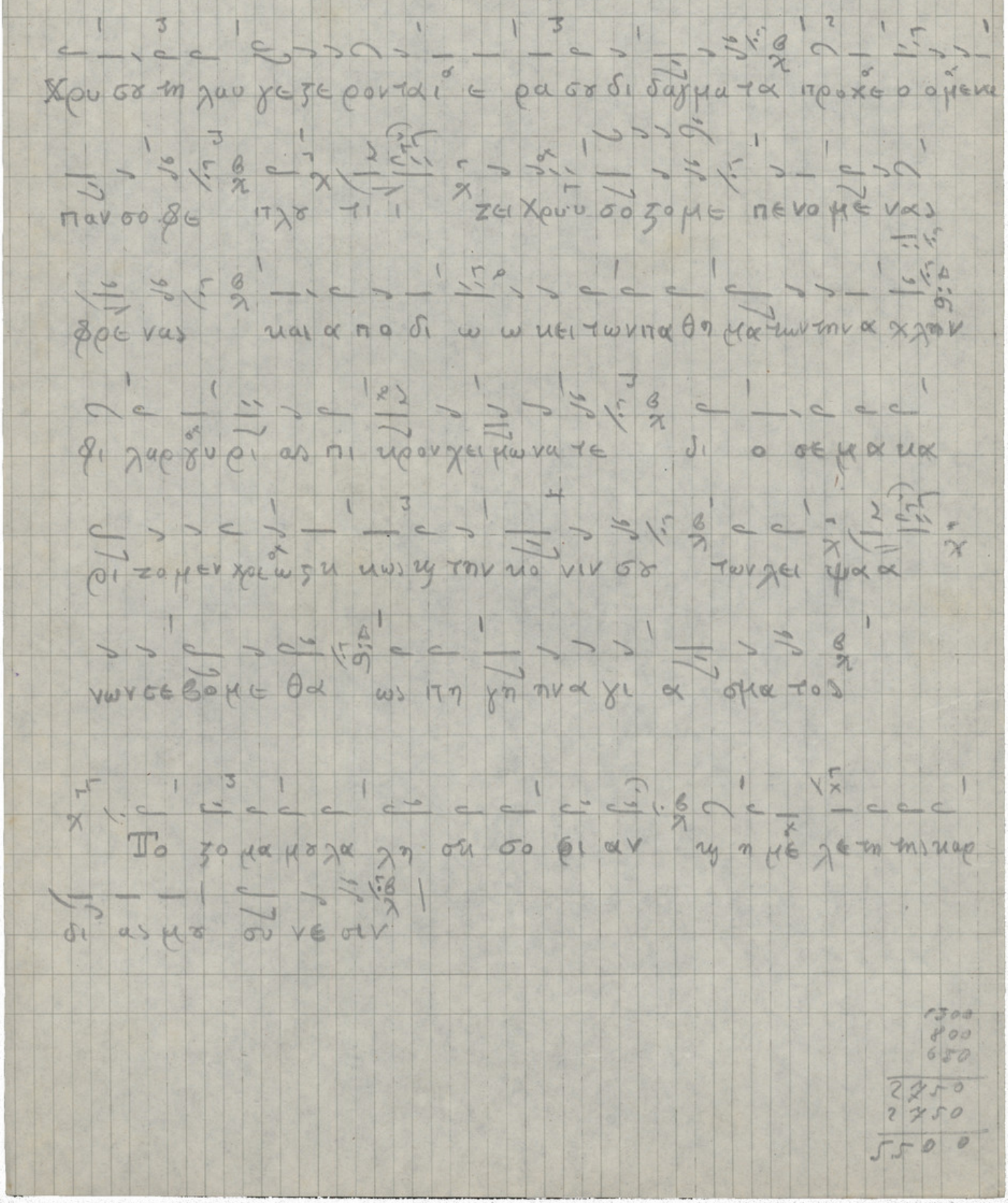

Ο σύλος ο πυρινος ο ποταμος ο τοις ναμασι

των δογμα των κατάρρυτος ο νοος ο ουρανιος

της θεο λογιας το παγχρυσο σύο ο μα α

μαρτω χων εγγυητης της μετανοιας κηρυξο

ενθεος φωζηρο διαυγεζατος ο εκηρανιος

ανθρωπος ο μα κα ριος σημερον ανυ

μνει ει υθω χρυσο ζομος

Ο σύλος ο πυρινος ο ποταμος ο τοις ναμασι

των δογμα των κατάρρυτος ο νοος ο ουρανιος

της θεο λογιας το παγχρυσο σύο ο μα α

μαρτω χων εγγυητης της μετανοιας κηρυξο

ενθεος φωζηρο διαυγεζατος ο εκηρανιος

ανθρωπος ο μα κα ριος σημερον ανυ

μνει ει υθω χρυσο ζομος

Τῇ κζ΄ Ἰανουαρίου

Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα Ἦχος Πλ. β΄

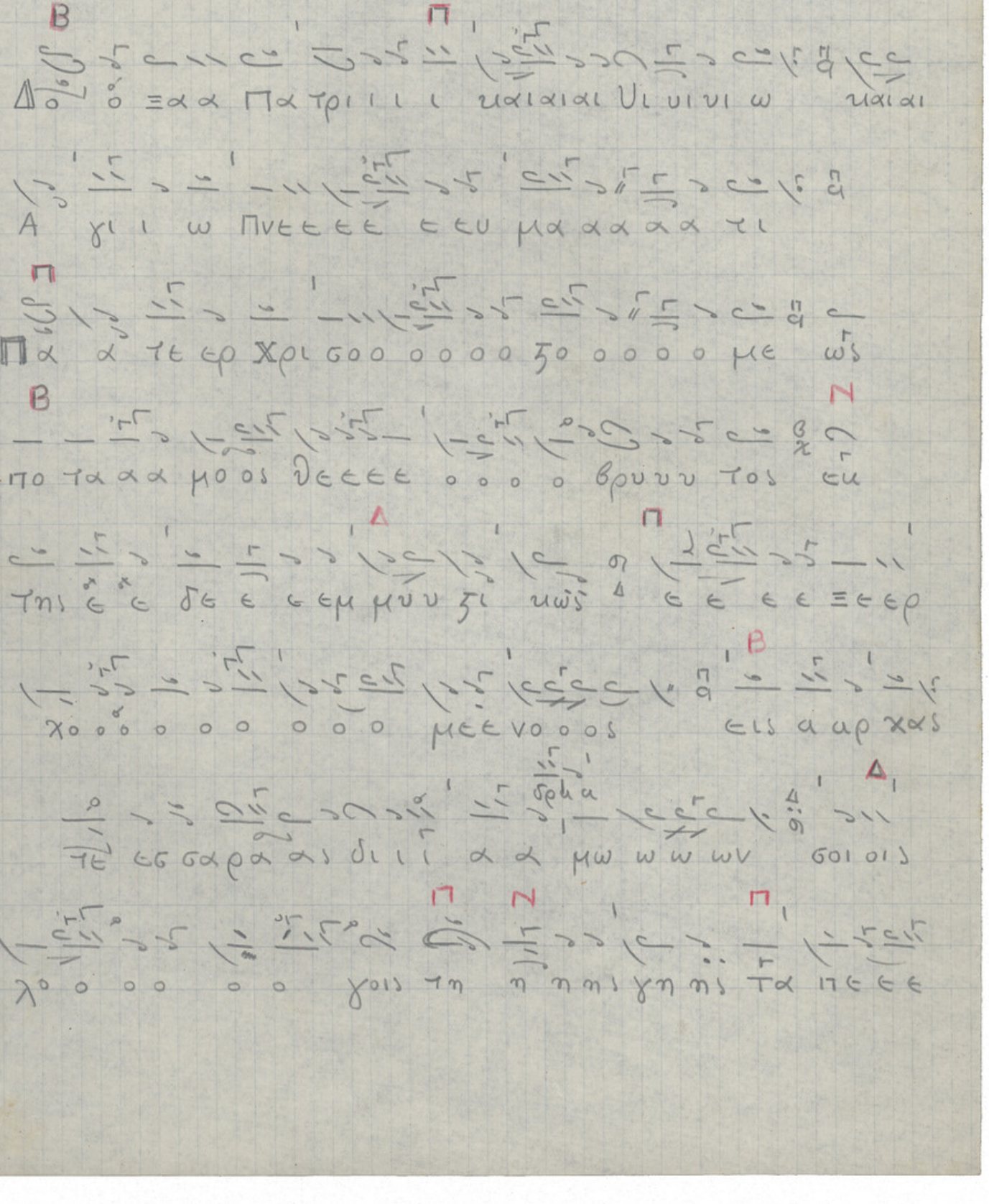

Τῇ κζ΄ Ἰανουαρίου

Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα Ἦχος Πλ. β΄

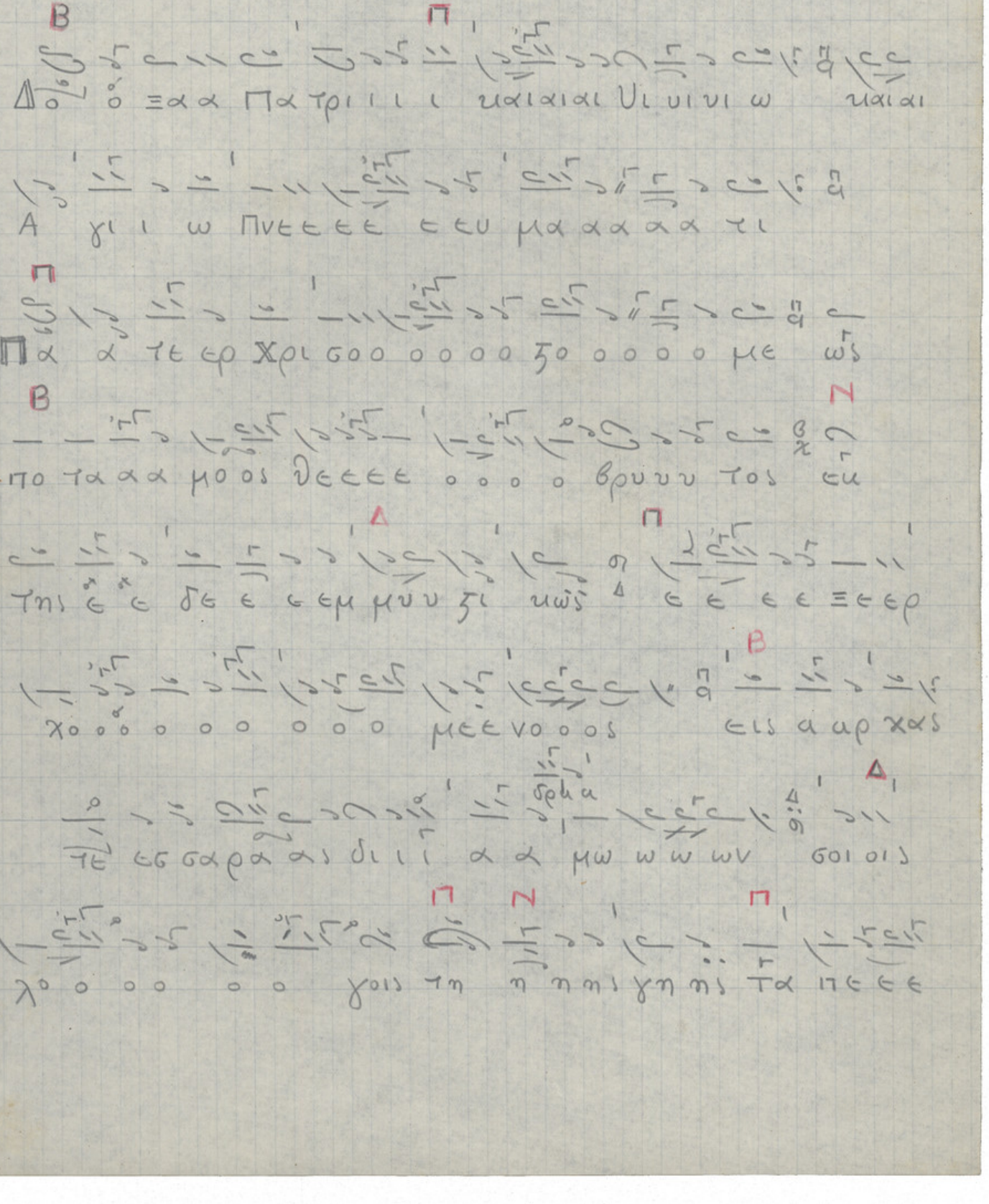

A or

A or

ε ε ε ρα α α α τα πε ε ε ε ρα τα α α

Π

πα α α α α α α ντα πι ζον υα τη η η η ηρ δε ε ε υ σα ι

Ν Π

τη παγ χρυυ υ υ υ υ σω ω δι δα α συ α λι ι ι ι ι ι

Β

α α α α α συ δι ο ο ο ο την ε πα α α νο ο δον

συ των θει ει ων λει ει ψα α α α νων η μιν σα φω ω

Π

ω ω ι πο ο ο λι το ο γρα α α α φη η η η η σα ι

Δ Β

πρε σβε ε ε ε ε ε ε υ ει ι σω θη η ναι αι αι τα α ι

Δ Β

ψυυ χα α ι Ⅱ ι ω α α α α αν νη τω ω ω ων

α α νυ υ μνυ υ + α νυ μνυ υ ντω ων σε ε ε 1952 N.T.B.

ε ε ε ρα α α α τα πε ε ε ε ρα τα α α

Π

πα α α α α α α ντα πι ζον υα τη η η η ηρ δε ε ε υ σα ι

Ν Π

τη παγ χρυυ υ υ υ υ σω ω δι δα α συ α λι ι ι ι ι ι

Β

α α α α α συ δι ο ο ο ο την ε πα α α νο ο δον

συ των θει ει ων λει ει ψα α α α νων η μιν σα φω ω

Π

ω ω ι πο ο ο λι το ο γρα α α α φη η η η η σα ι

Δ Β

πρε σβε ε ε ε ε ε ε υ ει ι σω θη η ναι αι αι τα α ι

Δ Β

ψυυ χα α ι Ⅱ ι ω α α α α αν νη τω ω ω ων

α α νυ υ μνυ υ + α νυ μνυ υ ντω ων σε ε ε 1952 N.T.B.

A 01

A 01

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ
ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΤΣΩΡΤΣΙΛ 31 - 2ος ΟΡΟΦΟΣ
ΡΑΦΕΙΟΝ Χρ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΔΟΥ
ΤΗΛ. 21763

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΜΕΛΩΝ

α. ά.	Ὀνοματεπώνυμον	Διεύθυνσις

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ
ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΤΣΩΡΤΣΙΛ 31 - 2ος ΟΡΟΦΟΣ
ΡΑΦΕΙΟΝ Χρ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΔΟΥ
ΤΗΛ. 21763

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΜΕΛΩΝ

α. ά.	Ὀνοματεπώνυμον	Διεύθυνσις

α. α.	Ονοματεπώνυμον	Διεύθυνσις
	Εν	

Σημ.— Τὸ παρόν, συμπληρούμενον, παρακαλοῦμεν [illegible]
Χρῆστον Κ[illegible]
Φίλων Βυζαντινῆς Μουσικῆς—[illegible]

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ

ΤΑΧ. 5/193
ΤΥΦΕΙΟΝ ΧΒ. ΚΥΒΥΧΥΛΙΝΟΥ
ΤΣΩΡΤΣΙΥ 31 - 5ος ΟΡΟΦΟΣ
ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΝ ΤΡΥΦΕΙΟΝ

α. α.	Ονοματεπώνυμον	Διεύθυνοις
	Εν	

Σημ.— Τὸ παρόν, συμπληρούμενον, παρακαλοῦμεν [illegible]
Χρῆστον Κ[illegible]
Φίλων Βυζαντινῆς Μουσικῆς—[illegible]

ΒΛΣΥΝΤΙΝΗΣ ΜΟΛΣΙΚΗΣ
ΣΛΥΝΟΛΟΣ ΦΙΛΩΝ

ΤΑΧ. Δ. 193
ΤΥΦΕΙΟΝ ΧΒ. ΚΥΒΥΧΥΥΙΝΟΛ
ΤΣΩΒΤΣΙΥ 81 - δος ΟΒΟΦΟΣ
ΠΒΟΣΩΒΙΝΟΝ ΓΒΥΦΕΙΟΝ

Τῇ ΚΘ΄ Ἰανουαρίου

Ἡ Ἀναμνησις τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος δ΄. Δι

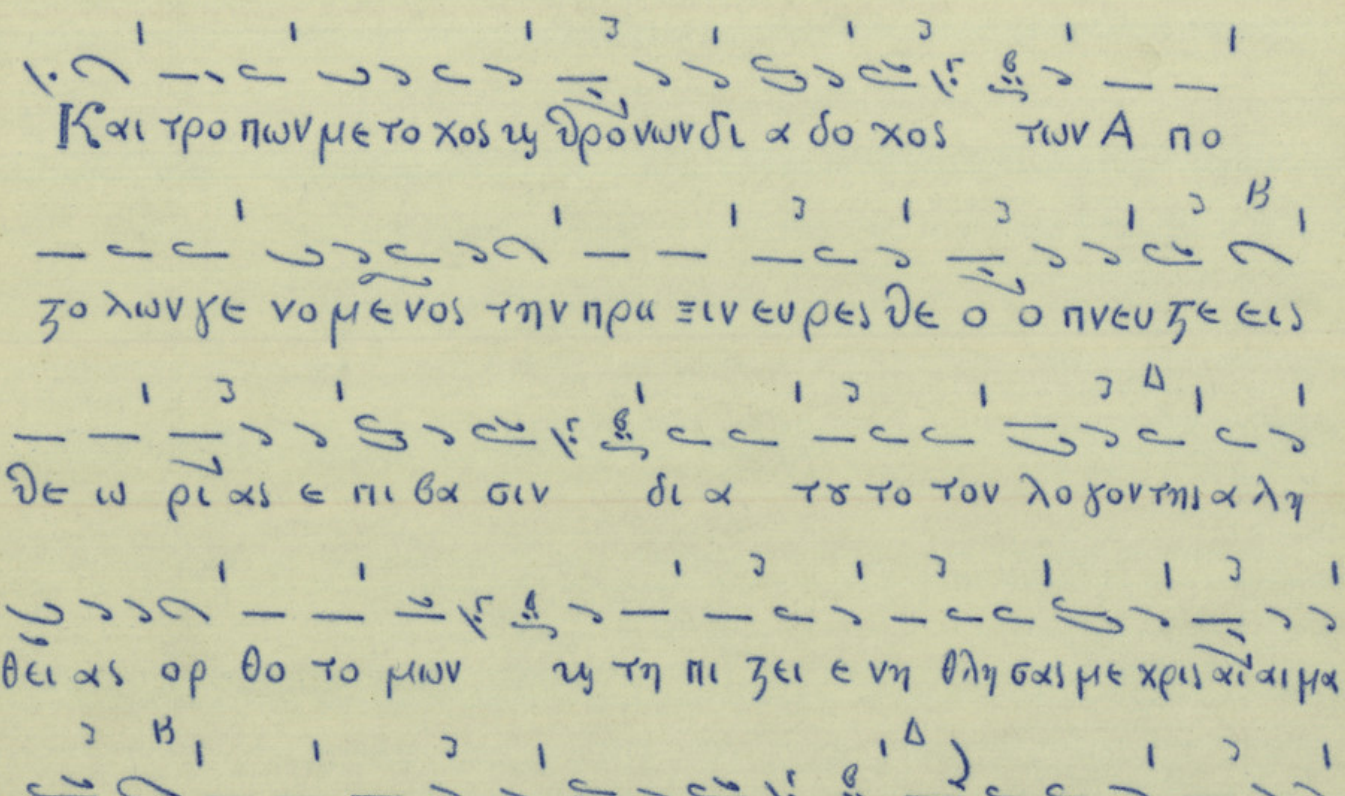

1956

Τῇ ΚΘ΄ Ἰανουαρίου

Ἡ Ἀναμνησις τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος δ΄. Δι

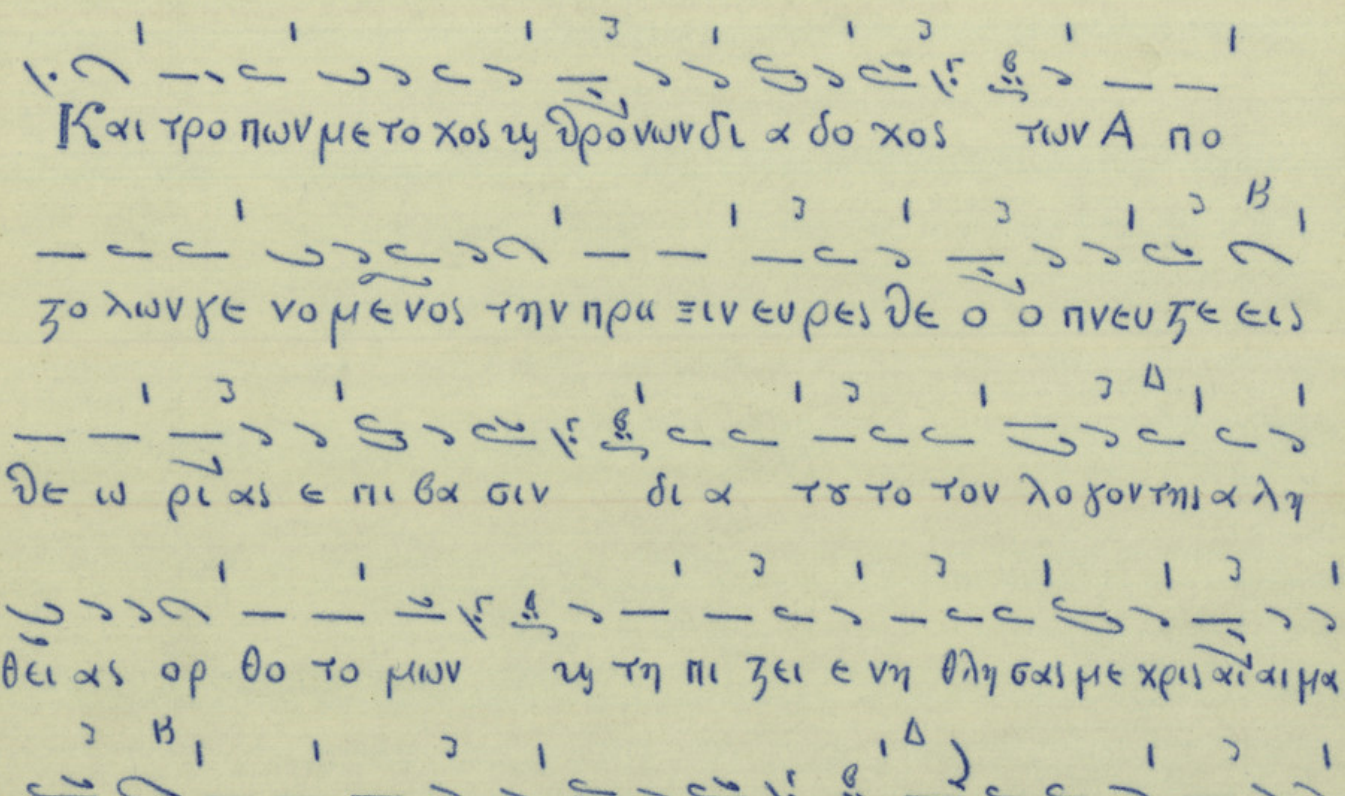

1956

Τῇ ΚΘ' Ἰανουαρίου

Ἡ Ἀναμομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος δ' Δι

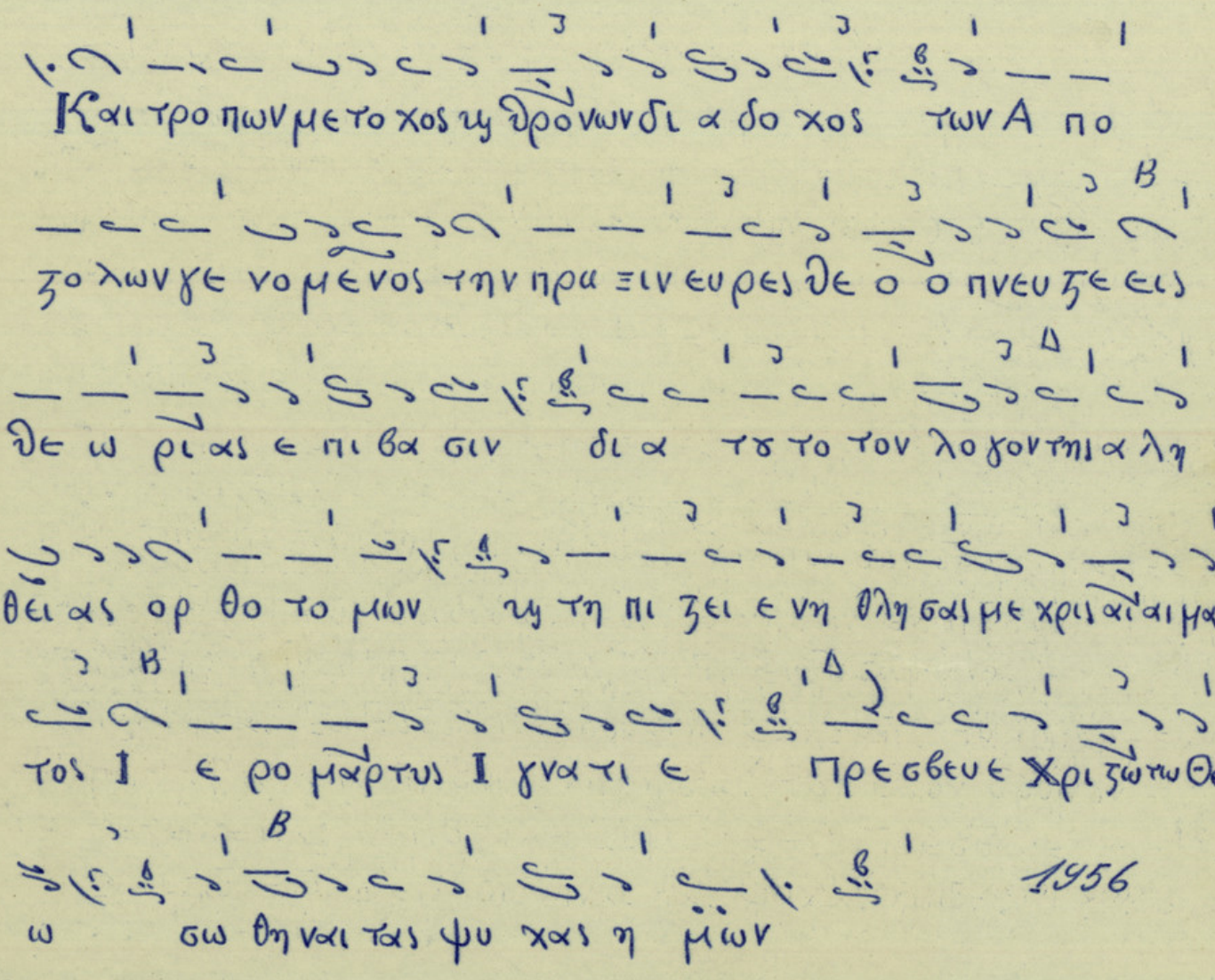

1956

Τῇ ΚΘ' Ἰανουαρίου

Ἡ Ἀναμομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος δ' Δι

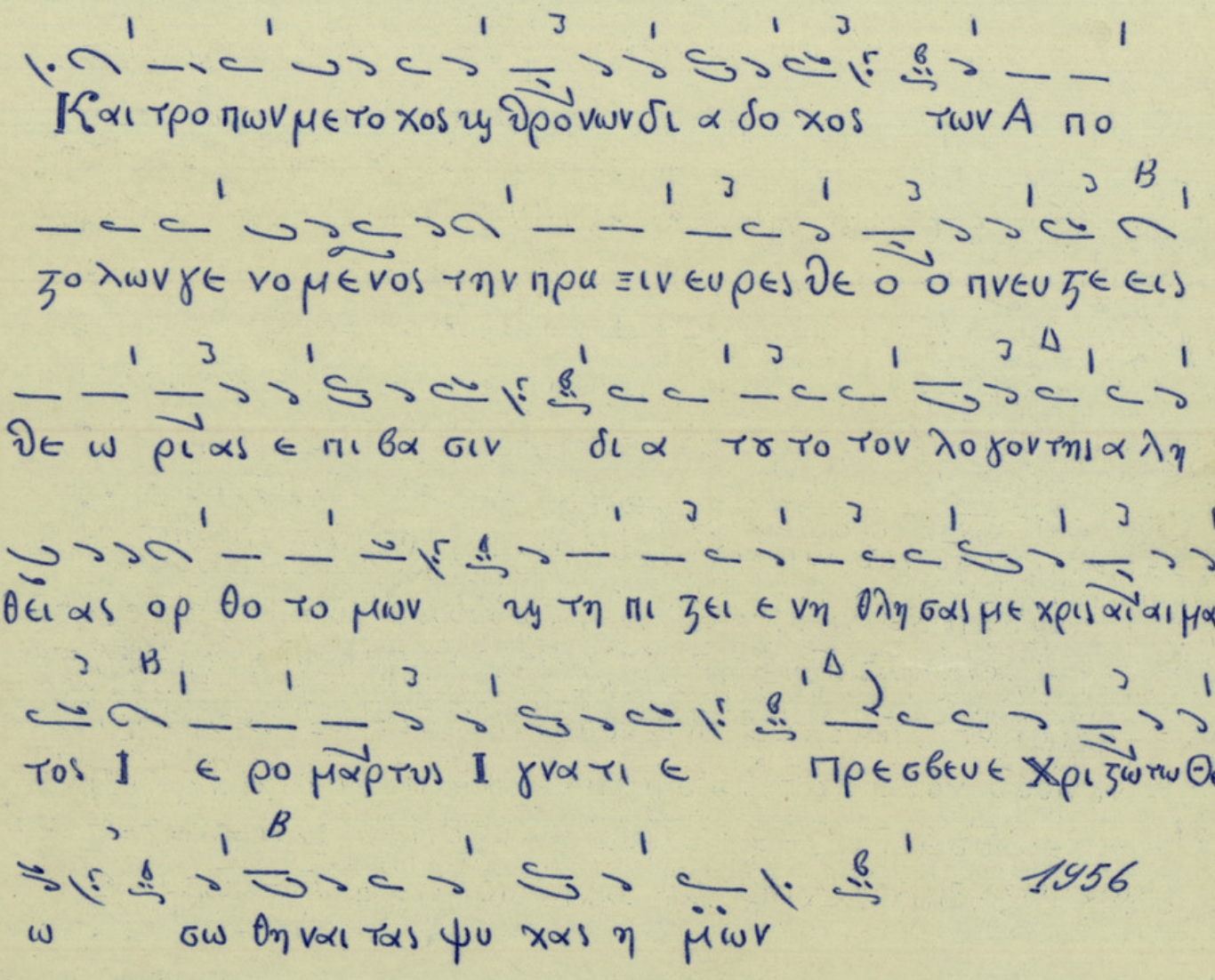

1956

Τῇ ΚΘ: Ἰανουαρίου

Εἰς τὸς Αἴνους Ἦχος χ/ος

Στίχος

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω ϣ χο ρω Αι

νει τε αυ το ον εν χορ δαι αις ϣ ορ γα α α νω

Θε ο λο γω να υρο τη τος χρη μα τι ι σας δι α δοχος

τοις ε υει νων ι ι χνεσιν η υο λυ θη σας Α να το

λης ε ξορ μω με νος ϣ Δυ υ σει ϧαι νο με νος ϣ ϧω τι ζω να

ζρα παις τυ εν θε ε υ υη ρυγ μα τος εν θα Πανσο ϧε

ευ τυ υο ο σμυ μεν ε δυς εις Θε ον δε ε ξα νε τει λας τω

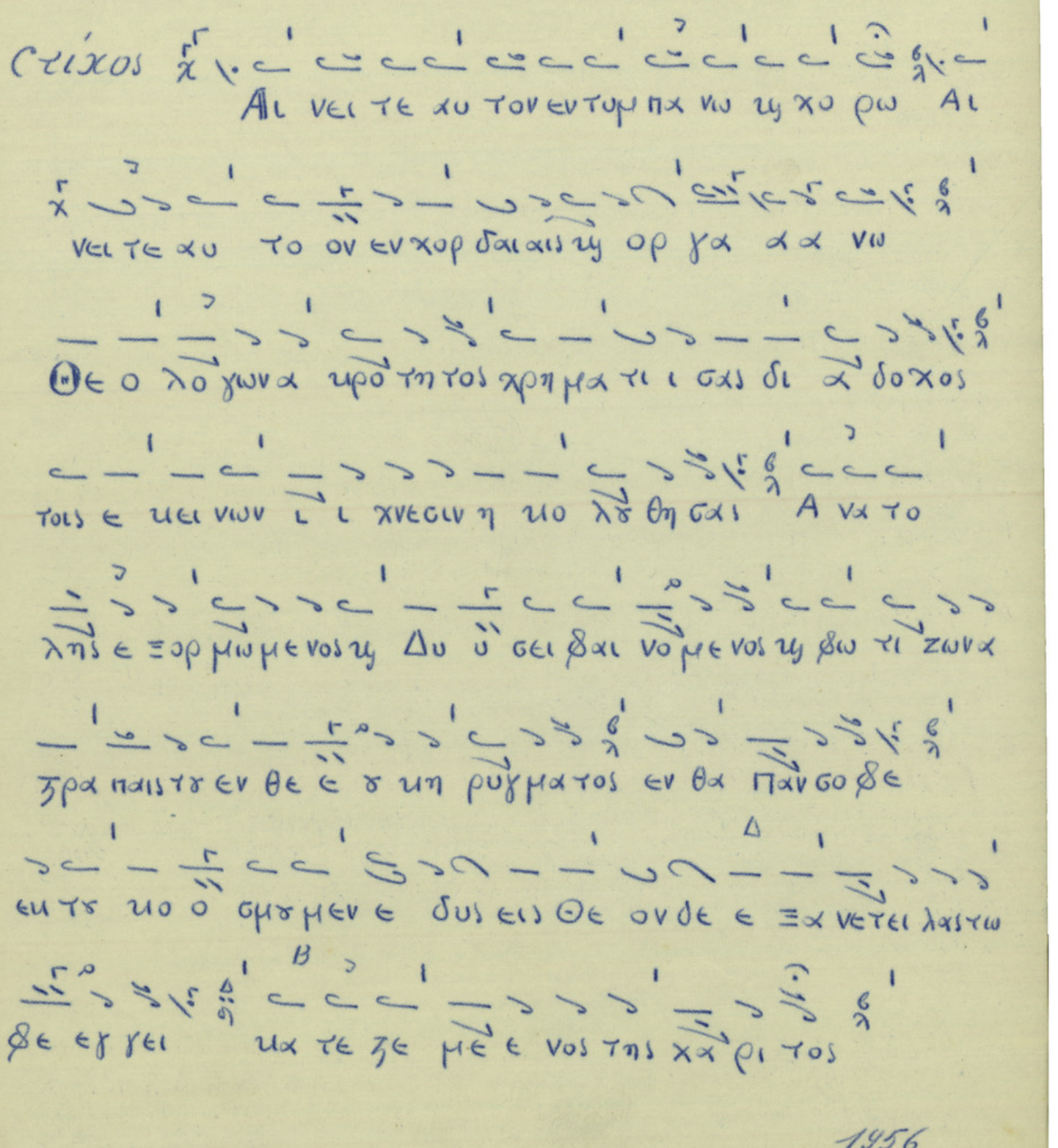

ϧε εγ γει υα τε ζε με ε νος της χα ρι τος

1956

Τῇ ΚΘ: Ἰανουαρίου

Εἰς τὸς Αἴνους Ἦχος χ/ος

Στίχος

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω ϣ χο ρω Αι

νει τε αυ το ον εν χορ δαι αις ϣ ορ γα α α νω

Θε ο λο γω να υρο τη τος χρη μα τι ι σας δι α δοχος

τοις ε υει νων ι ι χνεσιν η υο λυ θη σας Α να το

λης ε ξορ μω με νος ϣ Δυ υ σει ϧαι νο με νος ϣ ϧω τι ζω να

ζρα παις τυ εν θε ε υ υη ρυγ μα τος εν θα Πανσο ϧε

ευ τυ υο ο σμυ μεν ε δυς εις Θε ον δε ε ξα νε τει λας τω

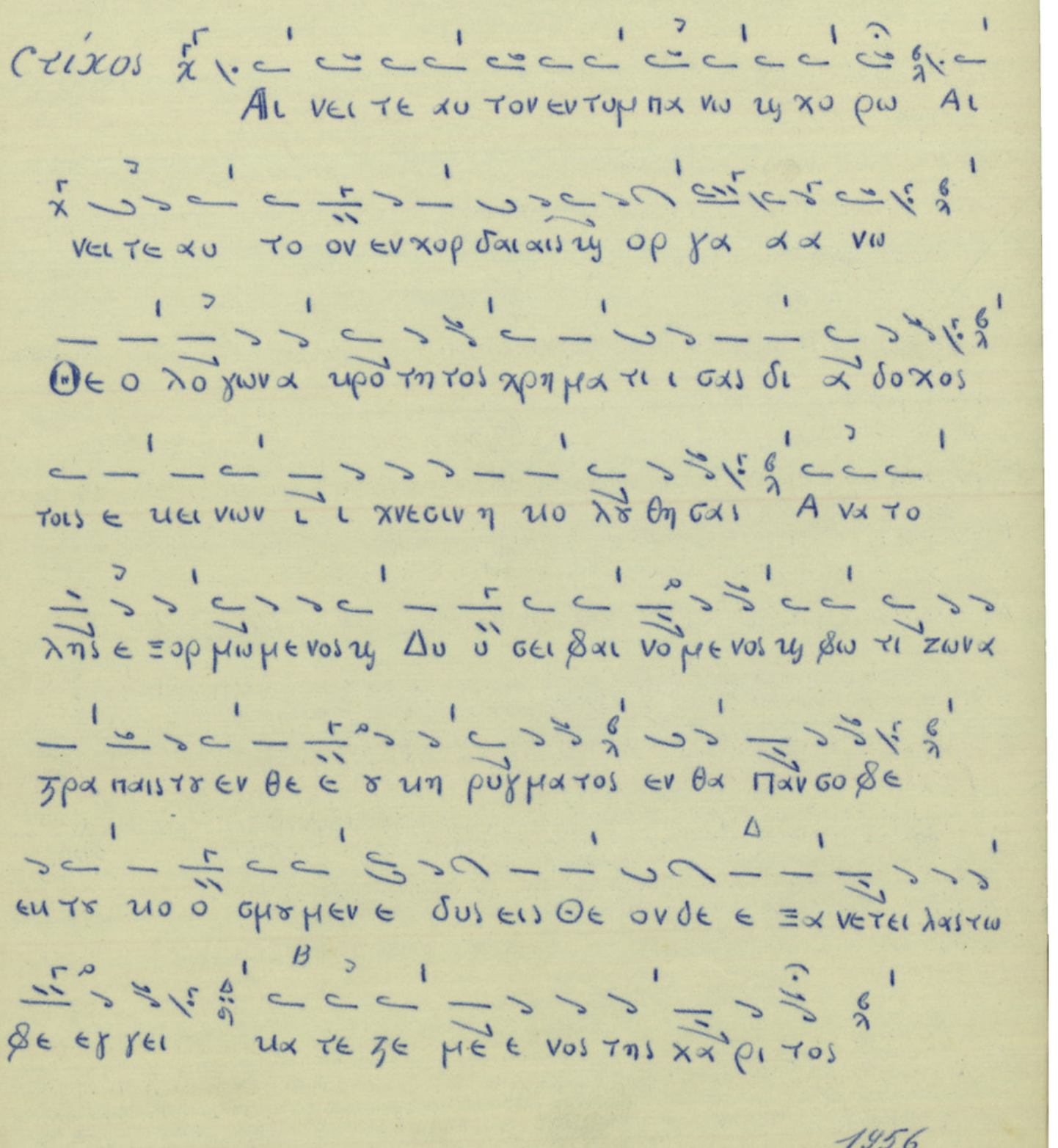

ϧε εγ γει υα τε ζε με ε νος της χα ρι τος

1956

ΤΗϹ ΕΟΡΤΗϹ

Ἦχος γ' ἰὶ ϊα

Την σαρυαπερι τε ε μνεται ο τον Νομοονιπλη

ρω σας ως βρεφοσο υτα η η μερον των αι

ω νω ωνο υτι ι ι ι ζης ϣ σπαργα να α ει

λι ι ισ σεε ται ως βροτος ϣ γα α λα α υτι

ευ τρεφεται ο τα πα αν τα τη α πειρωω ι

σχυ υ υ υ ϊ ως Θε ο ος δι α α υρα α των

Κατάλ.

Τέλος Π ϣ τη ρο πη η δι ε ξα α χ γωωω ων

1952

N.T.B.

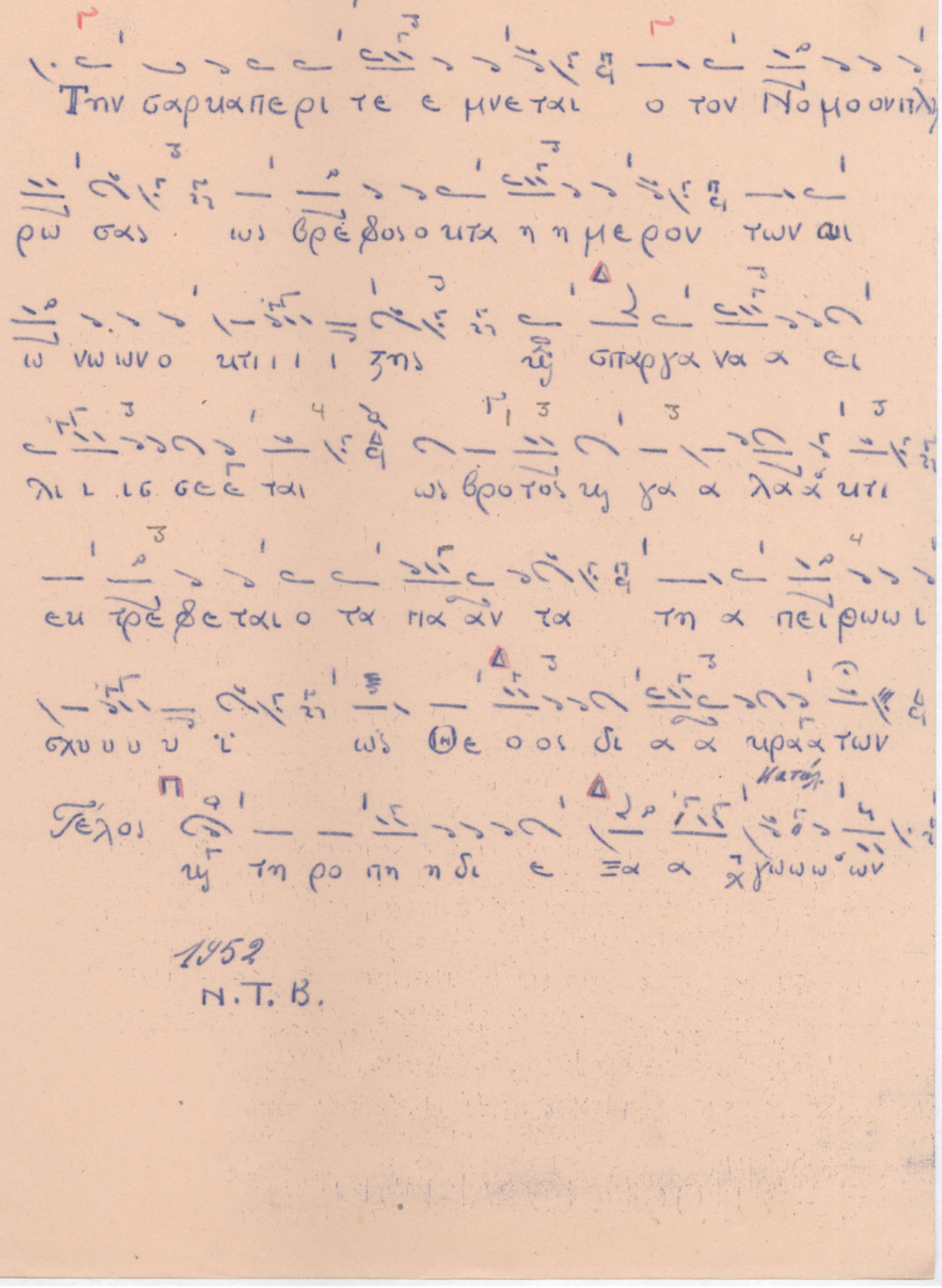

Στίχος

Δι ιαι ος ως φοι νιξ αν θη σει

ω σει υε δρος η εν τω λι βα νω πλη θυν θη σε ται

Β

Α να λαμψας ως η λι ος ταις α υτι ι σι τυ Πνευμα τος

τα τυ υο σμυ πε ε ρα τα υα τε φαι δρυ νας ταις λαμπη δο σι των

α θλων συ θερμω ως προ ϊ ζα με νος υ συγ γρα φων α λη

θως ευ σε βει. ει ας δι δαγ μα τα ο θεν γε γο νας υ τρο

φη η τω Δε σπο τη σω τα παν τα δι α τρε φοντι Παμμα α

υαρ α δι α λει ει πτω χρη ζο τη σι

1956

Στίχος

Δι ιαι ος ως φοι νιξ αν θη σει

ω σει υε δρος η εν τω λι βα νω πλη θυν θη σε ται

Β

Α να λαμψας ως η λι ος ταις α υτι ι σι τυ Πνευμα τος

τα τυ υο σμυ πε ε ρα τα υα τε φαι δρυ νας ταις λαμπη δο σι των

α θλων συ θερμω ως προ ϊ ζα με νος υ συγ γρα φων α λη

θως ευ σε βει. ει ας δι δαγ μα τα ο θεν γε γο νας υ τρο

φη η τω Δε σπο τη σω τα παν τα δι α τρε φοντι Παμμα α

υαρ α δι α λει ει πτω χρη ζο τη σι

1956

Τῇ ΚΘ: Ἰανουαρίου

Εἰς τὸς Αἴνυς Ἦχος χ/ος

Στίχος

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω ϣ χο ρω Αι

νει τε αυ το ον εν χορ δαι αις ϣ ορ γα α α νω

Θε ο λο γω να υρο τη τος χρη μα τι ι σας δι α δοχος

τοις ε υει νων ι ι χνεσιν η υο λυ θη σας Α να το

λης ε ξορ μω με νος ϣ Δυ υ σει ϧαι νο με νος ϣ ϧω τι ζω να

ζρα παις τυ εν θε ε υ υη ρυγ μα τος εν θα Πανσο ϧε

ευ τυ υο ο σμυ μεν ε δυς εις Θε ον δε ε ξα νε τει λας τω

ϧε εγ γει υα τε ζε με ε νος της χα ρι τος

1956

Τῇ ΚΘ: Ἰανουαρίου

Εἰς τὸς Αἴνυς Ἦχος χ/ος

Στίχος

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω ϣ χο ρω Αι

νει τε αυ το ον εν χορ δαι αις ϣ ορ γα α α νω

Θε ο λο γω να υρο τη τος χρη μα τι ι σας δι α δοχος

τοις ε υει νων ι ι χνεσιν η υο λυ θη σας Α να το

λης ε ξορ μω με νος ϣ Δυ υ σει ϧαι νο με νος ϣ ϧω τι ζω να

ζρα παις τυ εν θε ε υ υη ρυγ μα τος εν θα Πανσο ϧε

ευ τυ υο ο σμυ μεν ε δυς εις Θε ον δε ε ξα νε τει λας τω

ϧε εγ γει υα τε ζε με ε νος της χα ρι τος

1956

Στίχος

Δι ϗαι ος ως ϕοι νι ξαν θη σει

ω σει ϗε δρος η εν τω λι βα νω πλη θυν θη σε ται

Β

Α να λαμψας ως η λι ος ταις α ϗτι ι σι τυ Πνευμα τος

τα τυ ϗο σμυ πε ε ρα τα ϗα τε ϕαι δρυ νας ταις λαμπη δο σι των

α θλων συθερμω ως προ ϊ ζα μενος ϗ συγ γρα ϕων α λη

θως ευ σε βει ει ας δι δαγμα τα ο θεν γε γο νας ϗ τρο

Δ

ϕη η τω Δε σπο τη σω τα παν τα δι α τρε ϕοντι Παμμα α

ϗαρ α δι α λει ει πτω χρη ζο τη σι

1956

ΤΗϹ ΕΟΡΤΗϹ

Ἦχος γ' ἰὶ ϊα

Την σαρυαπερι τε ε μνεται ο τον Νομοονιπλη

ρω σας ως βρεφοσο υτα η η μερον των αι

ω νω ωνο υτι ι ι ι ζης ϣ σπαργα να α ει

λι ι ισ σεε ται ως βροτος ϣ γα α λα α υτι

ευ τρεφεται ο τα πα αν τα τη α πειρωω ι

σχυ υ υ υ ϊ ως Θε ο ος δι α α υρα α των

Κατάλ.

Τέλος Π ϣ τη ρο πη η δι ε ξα α χ γωωω ων

1952

N.T.B.

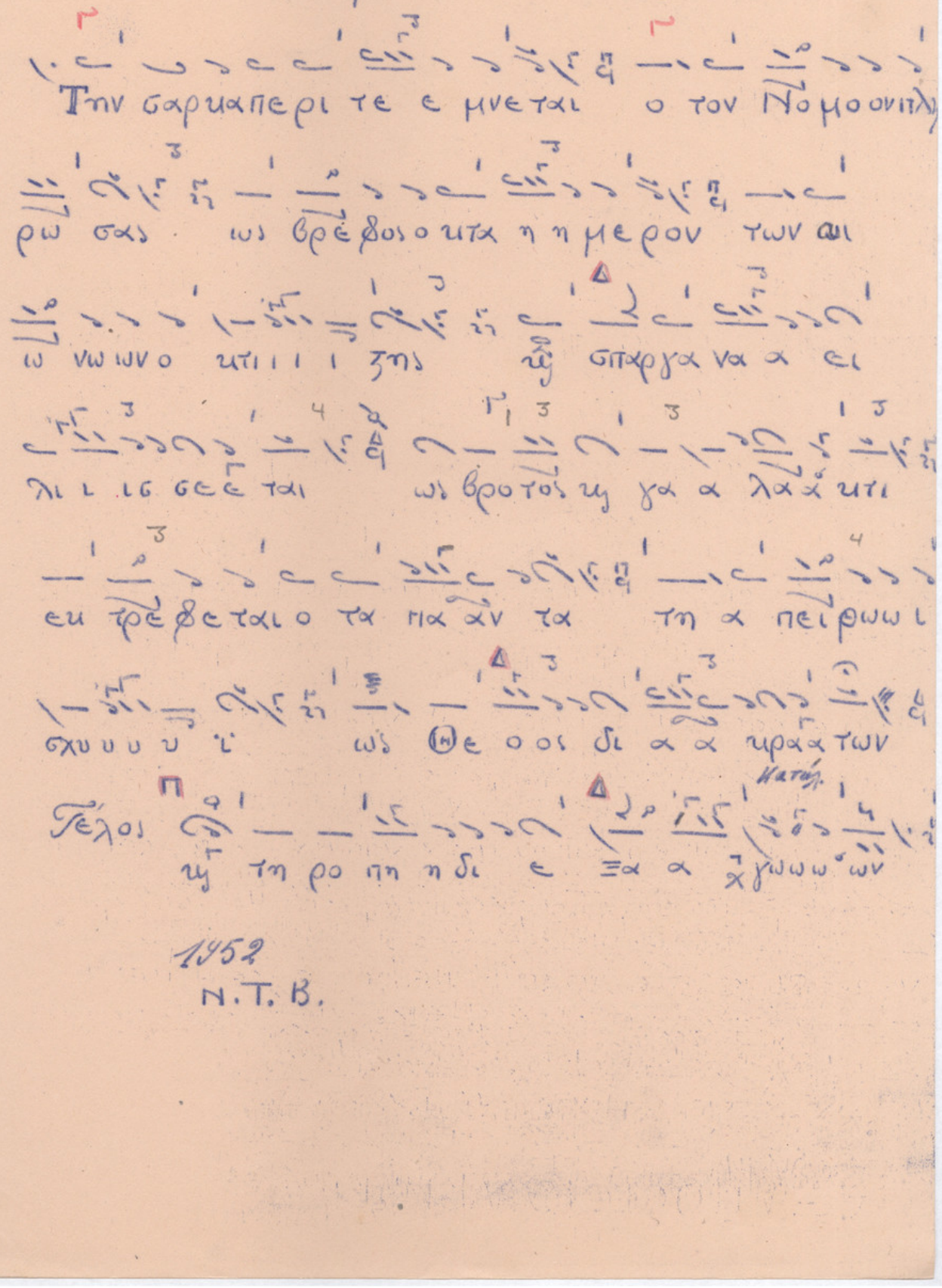

Στίχος

Δι ϗαι ος ως ϕοι νι ξαν θη σει ϗ

ω σει ϗε δρος η εν τω λι βα νω πλη θυν θη σε ται

Β

Α να λαμψας ως η λι ος ταις α ϗτι ι σι τυ Πνευμα τος

τα τυ ϗο σμυ πε ε ρα τα ϗα τε ϕαι δρυ νας ταις λαμπη δο σι των

α θλων συθερμω ως προ ϊ ζα μενος ϗ συγ γρα ϕων α λη

θως ευ σε βει ει ας δι δαγμα τα ο θεν γε γο νας ϗ τρο

Δ

ϕη η τω Δε σπο τη σω τα παν τα δι α τρε ϕοντι Παμμα α

1956

ϗαρ α δι α λει ει πτω χρη ζο τη σι

Εἰς τὴν τελετὴν τῶν ἐγκαινίων παρέστη ὁ Δρ. Πήτερ Ζένκελ, τέως Δήμαρχος τῆς Πράγας καὶ τέως Ἀντιπρόεδρος τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Κυβερνήσεως. Ὁ Δρ. Ζένκελ εἶναι Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐλευθέρας Τσεχοσλοβακίας, τοῦ ὁποίου τὰ κεντρικὰ γραφεῖα εὑρίσκονται εἰς τὴν Ὁδησσόν.

Ἐν τῷ μεταξύ, εἰς τὸ Λονδῖνον, ὁ Βρεταννὸς σοσιαλιστὴς ἡγέτης κ. Χέρμπερτ Μόρρισον ἐξέφρασε τὴν συμπάθειαν τῶν Βρεταννῶν ἐργατῶν διὰ τὴν δυστυχίαν τοῦ Τσεχικοῦ καὶ τοῦ Σλοβακικοῦ λαοῦ ὑπὸ τὸ κομμουνιστικὸν καθεστώς. Ὁ τέως Βρεταννὸς Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐτόνισεν ὅτι, ὑπὸ τὸ κομμουνιστικὸν καθεστώς, δὲν δύνανται νὰ ὁμιλήσουν ἐλευθέρως οὔτε καὶ κατ' ἰδίαν καὶ ὅτι ὁ Τύπος καὶ τὸ ραδιόφωνον ἐλέγχονται αὐστηρῶς. Ὁ κ. Μόρρισον ἐτόνισε τὰ ἀνωτέρω εἰς ραδιοφωνικὸν μήνυμά του πρὸς τὸν Τσεχοσλοβακικὸν λαὸν ἐπὶ τῇ ἑβδόμῃ ἐπετείῳ τῆς καταλήψεως τῆς Ἀρχῆς ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν.

ΗΡΧΙΣΕ ΤΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΕΝ ΜΑΝΙΛΑ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΕΚΤΑΣΙΝ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΜΑΝΙΛΑ-- Ὁ Ἰνδὸς ἀντιπρόσωπος Δρ. Λοκανάθαν, ἐδήλωσε χθὲς πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους ποὺ συμμετέχουν εἰς τὸ περιφερειακὸν συνέδριον διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ἐμπορίου, ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν αἱ συνθῆκαι εἶναι ἀσυνήθως εὐνοϊκαὶ διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ἐμπορίου εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Ἀπω Ἀνατολήν.

./.

Εἰς τὴν τελετὴν τῶν ἐγκαινίων παρέστη ὁ Δρ. Πήτερ Ζένκελ, τέως Δήμαρχος τῆς Πράγας καὶ τέως Ἀντιπρόεδρος τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Κυβερνήσεως. Ὁ Δρ. Ζένκελ εἶναι Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐλευθέρας Τσεχοσλοβακίας, τοῦ ὁποίου τὰ κεντρικὰ γραφεῖα εὑρίσκονται εἰς τὴν Ὁδησσόν.

Ἐν τῷ μεταξύ, εἰς τὸ Λονδῖνον, ὁ Βρεταννὸς σοσιαλιστὴς ἡγέτης κ. Χέρμπερτ Μόρρισον ἐξέφρασε τὴν συμπάθειαν τῶν Βρεταννῶν ἐργατῶν διὰ τὴν δυστυχίαν τοῦ Τσεχικοῦ καὶ τοῦ Σλοβακικοῦ λαοῦ ὑπὸ τὸ κομμουνιστικὸν καθεστώς. Ὁ τέως Βρεταννὸς Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐτόνισεν ὅτι, ὑπὸ τὸ κομμουνιστικὸν καθεστώς, δὲν δύνανται νὰ ὁμιλήσουν ἐλευθέρως οὔτε καὶ κατ' ἰδίαν καὶ ὅτι ὁ Τύπος καὶ τὸ ραδιόφωνον ἐλέγχονται αὐστηρῶς. Ὁ κ. Μόρρισον ἐτόνισε τὰ ἀνωτέρω εἰς ραδιοφωνικὸν μήνυμά του πρὸς τὸν Τσεχοσλοβακικὸν λαὸν ἐπὶ τῇ ἑβδόμῃ ἐπετείῳ τῆς καταλήψεως τῆς Ἀρχῆς ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν.

ΗΡΧΙΣΕ ΤΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΕΝ ΜΑΝΙΛΑ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΕΚΤΑΣΙΝ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΜΑΝΙΛΑ-- Ὁ Ἰνδὸς ἀντιπρόσωπος Δρ. Λοκανάθαν, ἐδήλωσε χθὲς πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους ποὺ συμμετέχουν εἰς τὸ περιφερειακὸν συνέδριον διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ἐμπορίου, ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν αἱ συνθῆκαι εἶναι ἀσυνήθως εὐνοϊκαὶ διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ἐμπορίου εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Ἀπω Ἀνατολήν.

./.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐπαινεῖ τοὺς Ἐφεσίους διὰ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην αὐτῶν καὶ εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ ὑπὲρ αὐτῶν. Ἔπειτα προσεύχεται ὑπὲρ αὐτῶν, ἵνα ὁ Θεὸς δώσῃ αὐτοῖς πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως εἰς τὴν ἐπίγνωσιν αὐτοῦ, καὶ φωτίσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα εἰδῶσι τίς ἐστιν ἡ ἐλπὶς τῆς κλήσεως αὐτοῦ καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις καὶ τίς τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ, ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ καθίσας ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ, ἥτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου.

Β΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Ἐν τῷ δευτέρῳ κεφαλαίῳ ὁ ἀπόστολος ὑπενθυμίζει τοῖς Ἐφεσίοις ὅτι ἦσαν νεκροὶ ἐν τοῖς παραπτώμασι καὶ ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν, ἐν αἷς ποτε περιεπάτησαν κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας, ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημεν ποτὲ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἦμεν τέκνα φύσει ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποί· ὁ δὲ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ· χάριτί ἐστε σεσωσμένοι· καὶ συνήγειρε καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸ ὑπερβάλλον πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ πίστεως, καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, θεοῦ τὸ δῶρον· οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχήσηται· αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ Θεός, ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

Διὸ μνημονεύετε ὅτι ποτὲ ὑμεῖς τὰ ἔθνη ἐν σαρκί, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου, ὅτι ἦτε τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ. νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτε ὄντες μακρὰν ἐγενήθητε ἐγγὺς ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ. αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἕν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν αὐτῷ εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην, καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ σώματι τῷ θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ. καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς· ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἑνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ ἐστὲ συμπολῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ, ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι.

Γ΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Ἐν τῷ τρίτῳ κεφαλαίῳ ὁ ἀπόστολος λέγει ὅτι ἐδόθη αὐτῷ ἡ χάρις τοῦ εὐαγγελίσασθαι τοῖς ἔθνεσι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ καὶ φωτίσαι πάντας τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι, ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ θεοῦ, κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἣν ἐποίησεν ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ. τοῦτο οὖν αἰτοῦμαι μὴ ἐγκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἥτις ἐστὶν δόξα ὑμῶν.

Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται, ἵνα δῷ ὑμῖν κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς δόξης αὐτοῦ δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον, κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι, ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μῆκος καὶ βάθος καὶ ὕψος, γνῶναί τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ θεοῦ. τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν, αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Δ΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Ἐν τῷ τετάρτῳ κεφαλαίῳ ὁ ἀπόστολος παρακαλεῖ τοὺς Ἐφεσίους νὰ περιπατῶσιν ἀξίως τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθησαν, μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἑνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης· ἓν σῶμα καὶ ἓν πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν· εἷς κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα, εἷς θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν.

Ἑνὶ δὲ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. διὸ λέγει· ἀναβὰς εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσε αἰχμαλωσίαν καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις. τὸ δὲ ἀνέβη τί ἐστιν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; ὁ καταβὰς αὐτός ἐστιν καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρις οὗ καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ· ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδείαν τῆς πλάνης, ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ Χριστός, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἁφῆς τῆς ἐπιχορηγίας κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἑκάστου μέρους τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ.

Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν καθὼς καὶ τὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν, ἐσκοτωμένοι τῇ διανοίᾳ ὄντες, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ θεοῦ διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν, οἵτινες ἀπηλγηκότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ. ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστόν, εἴγε αὐτὸν ἠκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθώς ἐστιν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ, ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης, ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.

Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ, ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη. ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ παροργισμῷ ὑμῶν, μηδὲ δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ. ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω, μᾶλλον δὲ κοπιάτω ἐργαζόμενος ταῖς ἰδίαις χερσὶ τὸ ἀγαθόν, ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι. πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω, ἀλλὰ εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῷ χάριν τοῖς ἀκούουσιν. καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως. πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ. γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὔσπλαγχνοι, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν.

Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ θεοῦ ὡς τέκνα ἀγαπητὰ καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ θεῷ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας. πορνεία δὲ καὶ ἀκαθαρσία πᾶσα ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἁγίοις, καὶ αἰσχρότης καὶ μωρολογία ἢ εὐτραπελία, ἃ οὐκ ἀνῆκεν, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία. τοῦτο γὰρ ἴστε γινώσκοντες ὅτι πᾶς πόρνος ἢ ἀκάθαρτος ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ. μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν· ἦτε γάρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε, ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ φωτὸς ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ, δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ κυρίῳ, καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρόν ἐστιν καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστιν. διὸ λέγει· ἔγειρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός.

Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσιν. διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνίετε τί τὸ θέλημα τοῦ κυρίου. καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστιν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κυρίῳ, εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ θεῷ καὶ πατρί, ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Χριστοῦ.

Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὡς τῷ κυρίῳ, ὅτι ἀνήρ ἐστιν κεφαλὴ τῆς γυναικὸς ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, αὐτὸς σωτὴρ τοῦ σώματος. ἀλλὰ ὡς ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτως καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἀνδράσιν ἐν παντί. οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι, ἵνα παραστήσῃ αὐτὸς ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπίλον ἢ ῥυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος. οὕτως ὀφείλουσιν καὶ οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτὸν ἀγαπᾷ· οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλὰ ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ κύριος τὴν ἐκκλησίαν, ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ. ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν, ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν κυρίῳ, τοῦτο γάρ ἐστιν δίκαιον. τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα, ἥτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλὰ ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ κυρίου.

Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις μετὰ φόβου καὶ τρόμου, ἐν ἁπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν, ὡς τῷ Χριστῷ, μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλείαν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Χριστοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ἐκ ψυχῆς, μετ' εὐνοίας δουλεύοντες ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις, εἰδότες ὅτι ἕκαστος ἐάν τι ποιήσῃ ἀγαθόν, τοῦτο κομιεῖται παρὰ κυρίου, εἴτε δοῦλος εἴτε ἐλεύθερος. καὶ οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτούς, ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν, εἰδότες ὅτι καὶ αὐτῶν καὶ ὑμῶν ὁ κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ προσωπολημψία οὐκ ἔστιν παρ' αὐτῷ.

Τοῦ λοιποῦ, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμοῦσθε ἐν κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐν πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ὅ ἐστιν ῥῆμα θεοῦ, διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι καὶ εἰς αὐτὸ ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων καὶ ὑπὲρ ἐμοί, ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου, ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἁλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι ὡς δεῖ με λαλῆσαι.

Ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμέ, τί πράσσω, πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος ἐν κυρίῳ, ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν. εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἡ χάρις μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντων τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ.

Ἀμήν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐπαινεῖ τοὺς Ἐφεσίους διὰ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην αὐτῶν καὶ εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ ὑπὲρ αὐτῶν. Ἔπειτα προσεύχεται ὑπὲρ αὐτῶν, ἵνα ὁ Θεὸς δώσῃ αὐτοῖς πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως εἰς τὴν ἐπίγνωσιν αὐτοῦ, καὶ φωτίσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα εἰδῶσι τίς ἐστιν ἡ ἐλπὶς τῆς κλήσεως αὐτοῦ καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις καὶ τίς τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ, ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ καθίσας ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ, ἥτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου.

Β΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Ἐν τῷ δευτέρῳ κεφαλαίῳ ὁ ἀπόστολος ὑπενθυμίζει τοῖς Ἐφεσίοις ὅτι ἦσαν νεκροὶ ἐν τοῖς παραπτώμασι καὶ ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν, ἐν αἷς ποτε περιεπάτησαν κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας, ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημεν ποτὲ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἦμεν τέκνα φύσει ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποί· ὁ δὲ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ· χάριτί ἐστε σεσωσμένοι· καὶ συνήγειρε καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸ ὑπερβάλλον πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ πίστεως, καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, θεοῦ τὸ δῶρον· οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχήσηται· αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ Θεός, ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

Διὸ μνημονεύετε ὅτι ποτὲ ὑμεῖς τὰ ἔθνη ἐν σαρκί, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου, ὅτι ἦτε τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ. νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτε ὄντες μακρὰν ἐγενήθητε ἐγγὺς ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ. αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἕν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν αὐτῷ εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην, καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ σώματι τῷ θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ. καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς· ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἑνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ ἐστὲ συμπολῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ, ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι.

Γ΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Ἐν τῷ τρίτῳ κεφαλαίῳ ὁ ἀπόστολος λέγει ὅτι ἐδόθη αὐτῷ ἡ χάρις τοῦ εὐαγγελίσασθαι τοῖς ἔθνεσι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ καὶ φωτίσαι πάντας τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι, ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ θεοῦ, κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἣν ἐποίησεν ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ. τοῦτο οὖν αἰτοῦμαι μὴ ἐγκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἥτις ἐστὶν δόξα ὑμῶν.

Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται, ἵνα δῷ ὑμῖν κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς δόξης αὐτοῦ δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον, κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι, ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μῆκος καὶ βάθος καὶ ὕψος, γνῶναί τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ θεοῦ. τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν, αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Δ΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Ἐν τῷ τετάρτῳ κεφαλαίῳ ὁ ἀπόστολος παρακαλεῖ τοὺς Ἐφεσίους νὰ περιπατῶσιν ἀξίως τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθησαν, μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἑνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης· ἓν σῶμα καὶ ἓν πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν· εἷς κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα, εἷς θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν.

Ἑνὶ δὲ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. διὸ λέγει· ἀναβὰς εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσε αἰχμαλωσίαν καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις. τὸ δὲ ἀνέβη τί ἐστιν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; ὁ καταβὰς αὐτός ἐστιν καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρις οὗ καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ· ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδείαν τῆς πλάνης, ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ Χριστός, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἁφῆς τῆς ἐπιχορηγίας κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἑκάστου μέρους τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ.

Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν καθὼς καὶ τὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν, ἐσκοτωμένοι τῇ διανοίᾳ ὄντες, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ θεοῦ διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν, οἵτινες ἀπηλγηκότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ. ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστόν, εἴγε αὐτὸν ἠκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθώς ἐστιν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ, ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης, ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.

Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ, ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη. ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ παροργισμῷ ὑμῶν, μηδὲ δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ. ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω, μᾶλλον δὲ κοπιάτω ἐργαζόμενος ταῖς ἰδίαις χερσὶ τὸ ἀγαθόν, ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι. πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω, ἀλλὰ εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῷ χάριν τοῖς ἀκούουσιν. καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως. πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ. γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὔσπλαγχνοι, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν.

Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ θεοῦ ὡς τέκνα ἀγαπητὰ καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ θεῷ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας. πορνεία δὲ καὶ ἀκαθαρσία πᾶσα ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἁγίοις, καὶ αἰσχρότης καὶ μωρολογία ἢ εὐτραπελία, ἃ οὐκ ἀνῆκεν, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία. τοῦτο γὰρ ἴστε γινώσκοντες ὅτι πᾶς πόρνος ἢ ἀκάθαρτος ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ. μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν· ἦτε γάρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε, ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ φωτὸς ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ, δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ κυρίῳ, καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρόν ἐστιν καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστιν. διὸ λέγει· ἔγειρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός.

Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσιν. διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνίετε τί τὸ θέλημα τοῦ κυρίου. καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστιν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κυρίῳ, εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ θεῷ καὶ πατρί, ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Χριστοῦ.

Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὡς τῷ κυρίῳ, ὅτι ἀνήρ ἐστιν κεφαλὴ τῆς γυναικὸς ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, αὐτὸς σωτὴρ τοῦ σώματος. ἀλλὰ ὡς ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτως καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἀνδράσιν ἐν παντί. οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι, ἵνα παραστήσῃ αὐτὸς ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπίλον ἢ ῥυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος. οὕτως ὀφείλουσιν καὶ οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτὸν ἀγαπᾷ· οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλὰ ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ κύριος τὴν ἐκκλησίαν, ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ. ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν, ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν κυρίῳ, τοῦτο γάρ ἐστιν δίκαιον. τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα, ἥτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλὰ ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ κυρίου.

Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις μετὰ φόβου καὶ τρόμου, ἐν ἁπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν, ὡς τῷ Χριστῷ, μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλείαν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Χριστοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ἐκ ψυχῆς, μετ' εὐνοίας δουλεύοντες ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις, εἰδότες ὅτι ἕκαστος ἐάν τι ποιήσῃ ἀγαθόν, τοῦτο κομιεῖται παρὰ κυρίου, εἴτε δοῦλος εἴτε ἐλεύθερος. καὶ οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτούς, ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν, εἰδότες ὅτι καὶ αὐτῶν καὶ ὑμῶν ὁ κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ προσωπολημψία οὐκ ἔστιν παρ' αὐτῷ.

Τοῦ λοιποῦ, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμοῦσθε ἐν κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐν πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ὅ ἐστιν ῥῆμα θεοῦ, διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι καὶ εἰς αὐτὸ ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων καὶ ὑπὲρ ἐμοί, ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου, ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἁλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι ὡς δεῖ με λαλῆσαι.

Ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμέ, τί πράσσω, πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος ἐν κυρίῳ, ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν. εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἡ χάρις μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντων τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ.

Ἀμήν.

Τῇ Λ' Ἰανουαρίου Ἀπολυτίκιον ἦχος ᾳ πᾶ

Α μην Τȣς τρεις με γι ζȣς φω ζη ρας της τρι ση λι ȣ Θε

ο τη τος τȣς την οι κȣ με νην α κτι σι δογ μα των θει ων πυρ

σευ σαν τας τȣς με λιρ ρυ τȣς πο τα μȣς της σο φι ι ας

τȣς την κτι σιν πα α σαν θε ο γνω σι ας να α μασι κα ταρ

δευ σαν τας Βα σι λει ον τον με γαν ϗ τον Θε ο λο γον Γρη

γο ρι ον συν τω κλει νω Ι ω αν νη τω την γλωτ ταν χρυσορ

ρη μο νι παν τες οι των λο γων αυ των ε ρα ζαι

συ νελ θον τες υ μνοις τι μη σω μεν αυ τοι οι γαρ

τη Τρι α α δι υ περ η μων α ει πρε σβε ευ ȣ ȣ ȣ

σιν

σβε ευ ȣ ȣ σιν

Τῇ Λ' Ἰανουαρίου Ἀπολυτίκιον ἦχος ᾳ πᾶ

Α μην Τȣς τρεις με γι ζȣς φω ζη ρας της τρι ση λι ȣ Θε

ο τη τος τȣς την οι κȣ με νην α κτι σι δογ μα των θει ων πυρ

σευ σαν τας τȣς με λιρ ρυ τȣς πο τα μȣς της σο φι ι ας

τȣς την κτι σιν πα α σαν θε ο γνω σι ας να α μασι κα ταρ

δευ σαν τας Βα σι λει ον τον με γον ϗ τον Θε ο λο γον Γρη

γο ρι ον συν τω κλει νω Ι ω αν νη τω την γλωτ ταν χρυσορ

ρη μο νι παν τες οι των λο γων αυ των ε ρα ζαι

συ νελ θον τες υ μνοις τι μη σω μεν αυ τοι οι γαρ

τη Τρι α α δι υ περ η μων α ει πρε σβε ευ ȣ ȣ ȣ

σιν

σβε ευ ȣ ȣ σιν

B 70

B 70

1949

[illegible]

[illegible]

[illegible]

1949

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Εἰς Κ. Τσιμπράκην τῇ 13 Ἰανουαρίου 1956

Ε 04

Εἰς Κ. Τσιμπράκην τῇ 13 Ἰανουαρίου 1956

Ε 04

Ἀποστίχων Ἦχος α΄.

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς Τριηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀστράσι δογμάτων θείων πυρσεύσαντας, τοὺς μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τὸ στόμα τῆς πάσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας, Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλῶτταν χρυσορρήμονι, πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐραστάι, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσιν.

Ἀποστίχων Ἦχος α΄.

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς Τριηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀστράσι δογμάτων θείων πυρσεύσαντας, τοὺς μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τὸ στόμα τῆς πάσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας, Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλῶτταν χρυσορρήμονι, πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐραστάι, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσιν.

Ἀποστίχων Ἦχος α΄

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς Τριηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἅπασι δογμάτων θείων πυρσεύσαντας, τοὺς μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τοὺς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας, Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλῶτταν χρυσορρήμονι, πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσιν.

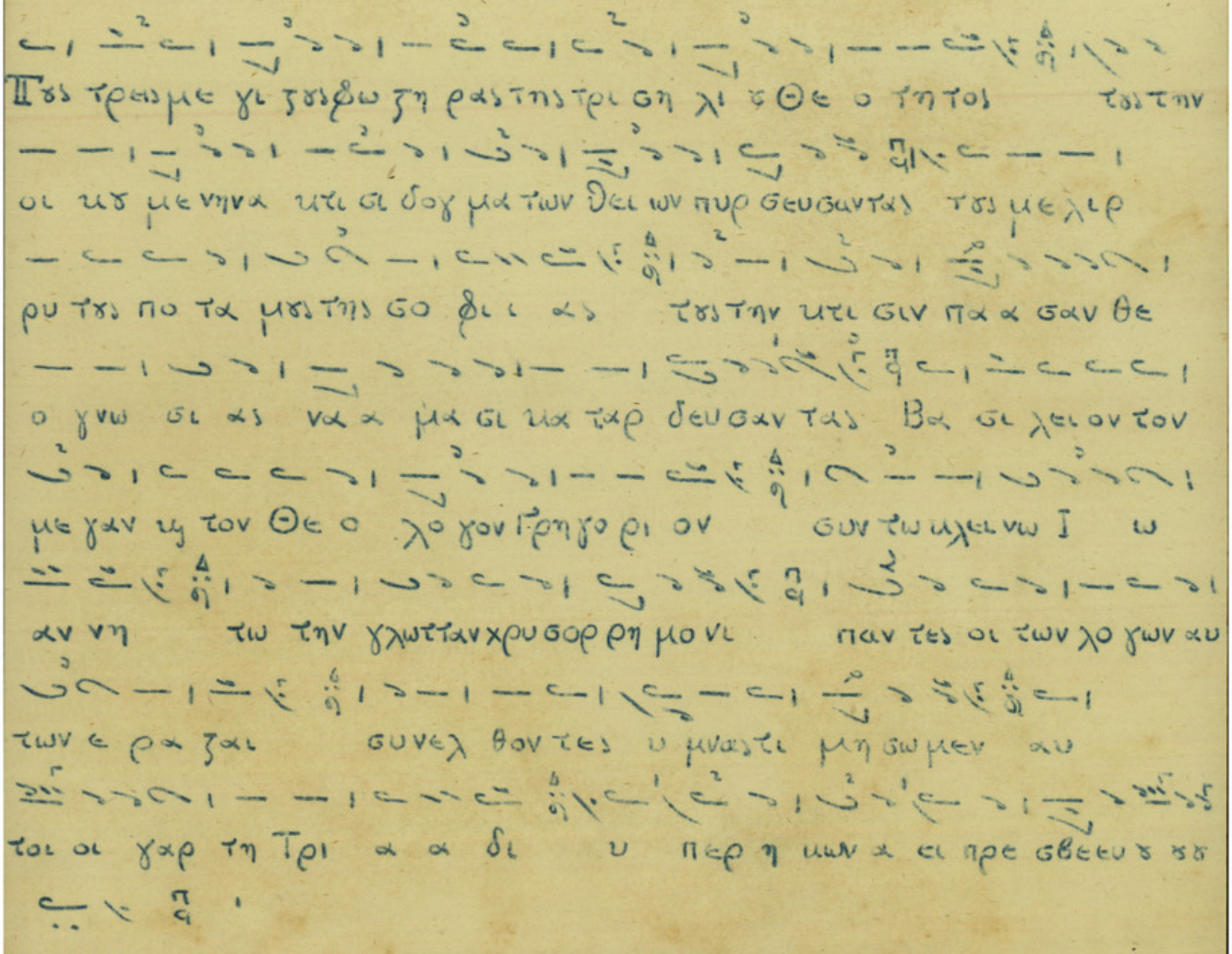

Ἀποστίχων Ἦχος α΄

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς Τριηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἅπασι δογμάτων θείων πυρσεύσαντας, τοὺς μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τοὺς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας, Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλῶτταν χρυσορρήμονι, πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσιν.

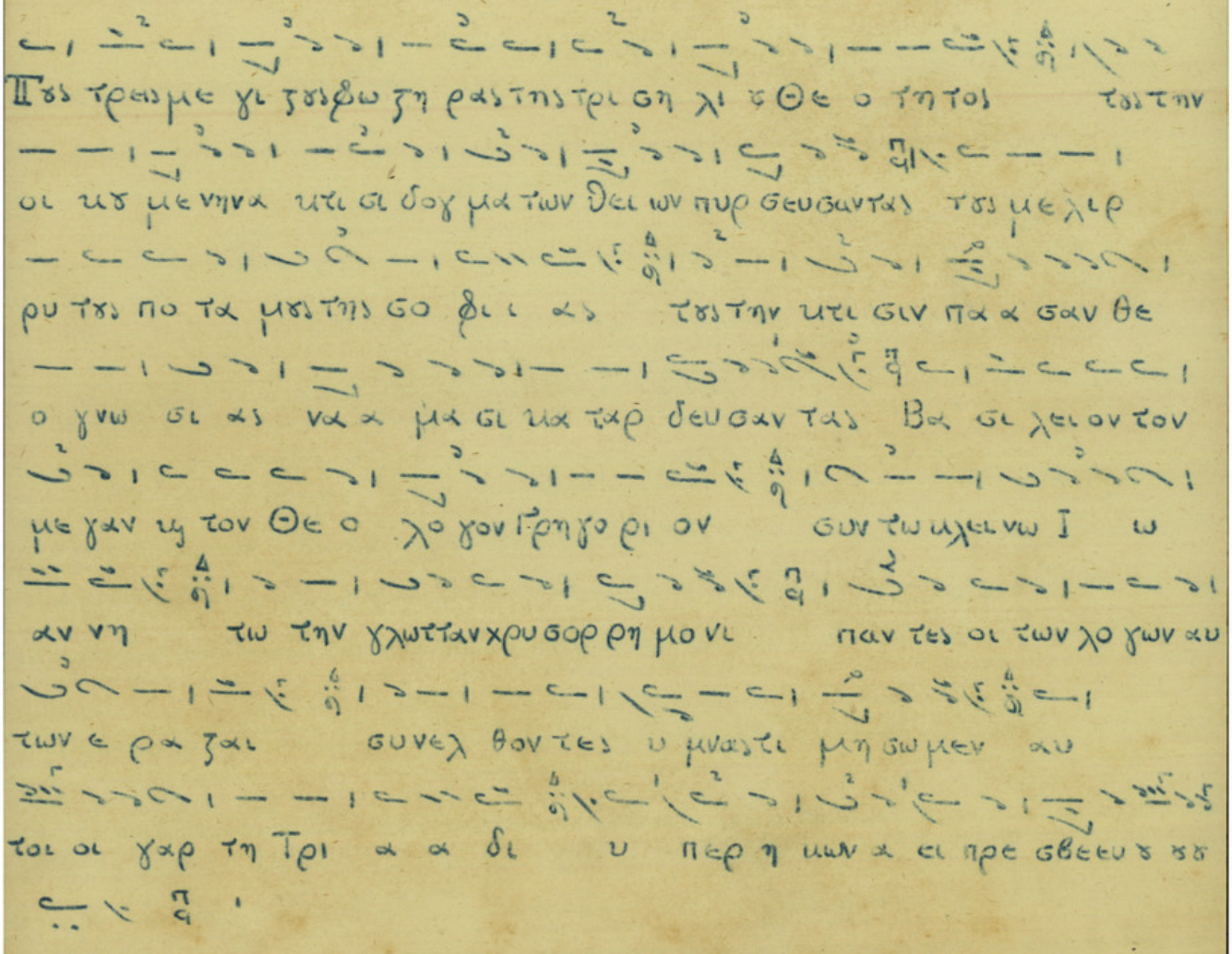

H 01

H 01

Ἀποστίχων Ἦχος α΄

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς Τριηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἅπασι δογμάτων θείων πυρσεύσαντας, τοὺς μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τοὺς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας, Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν χλῶτταν χρυσορρήμονι, πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· οὗτοι γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσιν.

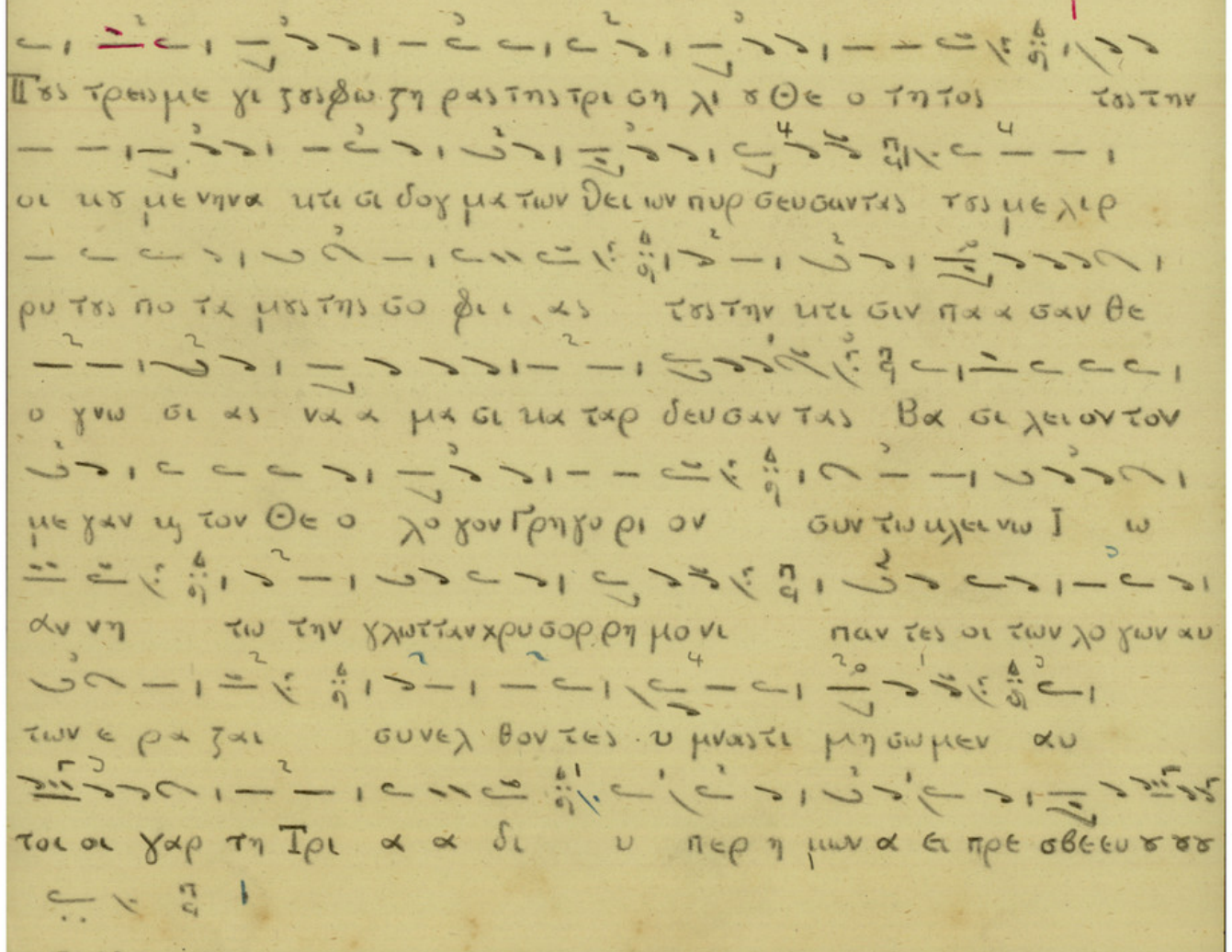

Ἀποστίχων Ἦχος α΄

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς Τριηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἅπασι δογμάτων θείων πυρσεύσαντας, τοὺς μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τοὺς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας, Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν χλῶτταν χρυσορρήμονι, πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· οὗτοι γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσιν.

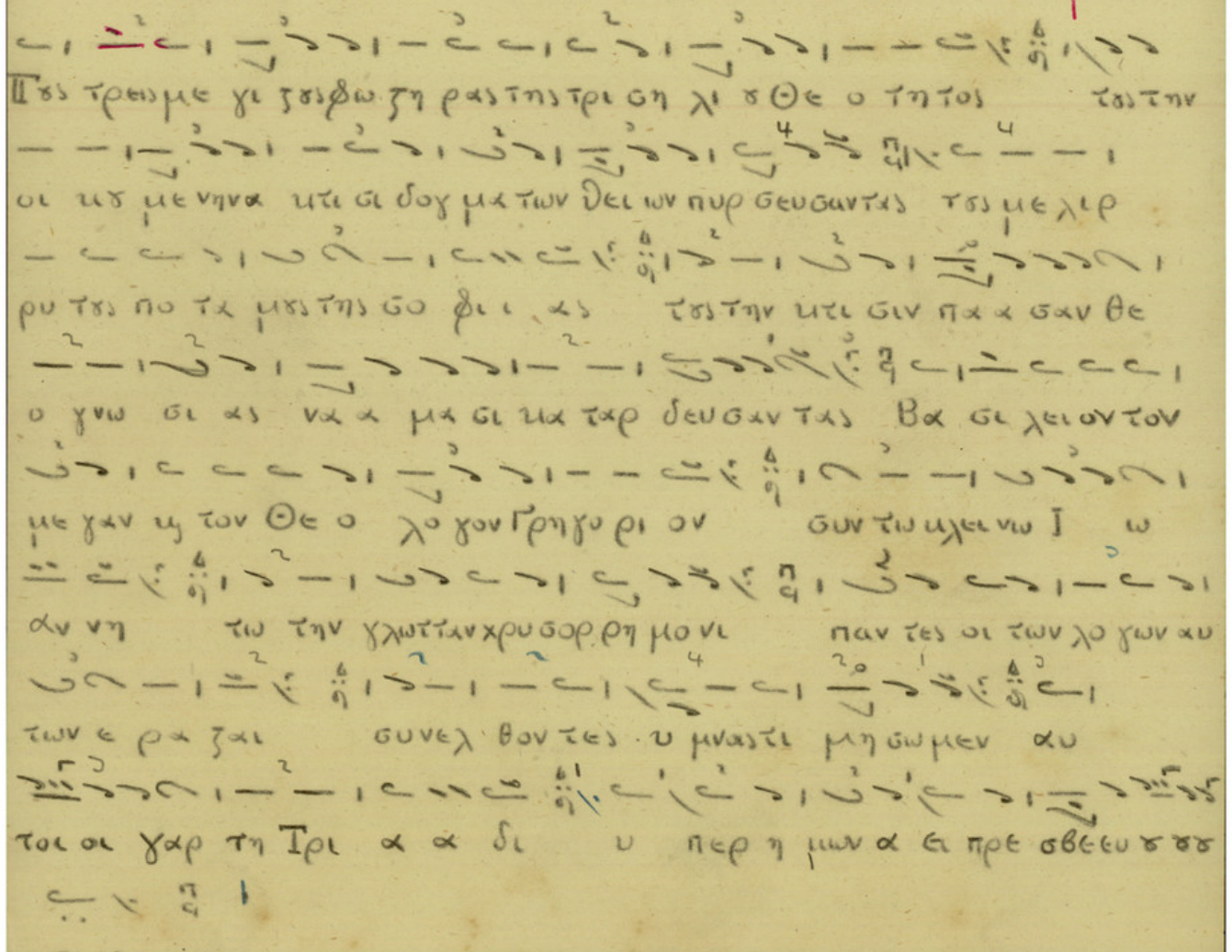

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Τῇ Α' Ἰανουαρίου ἦχος ἢ γα

Φι λο σο φι ας ε ε ρω τι πε ρι ε τε ε μες

Πα τερ το της φυ χης σου κα α λυμ μα ϗ τω

κο σμω ω ε δει χθης ως η λι ο ος τοις

θα α αυ μα α σι ϗ πι ζω ων κα τη ηυ γα σας

τας δι α νοι ας Θε ο ο φρον της Τρι α δο ος ο

λα α α α τρις ω Βα σι ι λει ε ε σοο φε

ϗ μυ ζης της Θε ε ο τοοοο κου

Φι λο σο φι ας ε ε ρω τι ι ι ι ι ι

πε ρι ε τε μες Πα α α α τερ

1059

Ὁ Δρ. Λοκανάθαν εἶναι Γραμματεύς τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΟΗΕ διά τήν Ἀσίαν καί τήν Ἄπω Ἀνατολήν, ὑπό τήν αἰγίδα τῆς ὁποίας διωργανώθη τό Συνέδριον. Περίπου 200 ἀντιπρόσωποι, προερχόμενοι ἀπό 39 χώρας, παρηκολούθησαν τήν χθεσινήν ἐναρκτήριον συνεδρίασιν τῆς συνόδου, ἡ ὁποία θά διαρκέση ἐπί δύο ἑβδομάδας.

"Αἱ φυσικαί συνθῆκαι εἶναι εὐνοϊκαί διά τήν ἐπέκτασιν τοῦ ἐμπορίου", ἐτόνισεν ὁ Δρ. Λοκανάθαν. "Ὀφείλομεν νά ἐπωφεληθώμεν αὐτοῦ τοῦ γεγονότος, ἐφαρμόζοντες πρακτικάς μεθόδους πρός ἐξασφάλισιν αὐτῆς τῆς ἐπεκτάσεως καί δημιουργίαν μεγαλυτέρας σταθερότητος εἰς τάς τιμάς ἐξαγωγῶν. Τοῦτο θά πρέπει νά ἀποτελέση τήν κυρίαν μέριμναν αὐτοῦ τοῦ Συνεδρίου.

"Δυνάμεθα νά πράξωμεν τοῦτο διότι πολλαί ἀπό τάς ἀναγκαιούσας συνθήκας ὑφίστανται. Ὀφείλομεν νά τό πράξωμεν διότι, τόσον εἰς αὐτήν τήν περιοχήν ὅσον καί εἰς τάς ἄλλας χώρας τοῦ κόσμου, ὑφίσταται ἀνάγκη ἐπεκτάσεως τοῦ ἐμπορίου".

Αἱ ἀνωτέρω ἀπόψεις τοῦ Δρος Λοκανάθαν περιέχονται εἰς ἔκθεσιν δοθεῖσαν εἰς τήν δημοσιότητα χθές τήν πρωΐαν ὑπό τῆς Γραμματείας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς διά τήν Ἀσίαν καί τήν Ἄπω Ἀνατολήν, συνταχθεῖσαν ἐν συνεργασία μετά τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΟΗΕ διά τήν Εὐρώπην καί μετά τοῦ Ὀργανισμοῦ Τροφίμων καί Γεωργίας τοῦ ΟΗΕ.

Οἱ τρεῖς ὀργανισμοί τοῦ ΟΗΕ παρουσιάζουν εἰς τήν ἔκθεσιν στοιχεῖα ἀποδεικνύοντα ὅτι κατά τήν μεταπολεμικήν περίοδον, τό ἐξωτερικόν ἐμπόριον τῶν χωρῶν αἱ ὁποῖαι περιλαμβάνονται εἰς τήν περιοχήν τῆς Ἐπιτροπῆς διά τήν Ἀσίαν καί τήν Ἄπω Ἀνατολήν - εἰς τήν ὁποίαν περιλαμβάνονται εἴκοσι χῶραι καί κτήσεις, ἀπό τοῦ Πακιστάν

Ὁ Δρ. Λοκανάθαν εἶναι Γραμματεύς τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΟΗΕ διά τήν Ἀσίαν καί τήν Ἄπω Ἀνατολήν, ὑπό τήν αἰγίδα τῆς ὁποίας διωργανώθη τό Συνέδριον. Περίπου 200 ἀντιπρόσωποι, προερχόμενοι ἀπό 39 χώρας, παρηκολούθησαν τήν χθεσινήν ἐναρκτήριον συνεδρίασιν τῆς συνόδου, ἡ ὁποία θά διαρκέση ἐπί δύο ἑβδομάδας.

"Αἱ φυσικαί συνθῆκαι εἶναι εὐνοϊκαί διά τήν ἐπέκτασιν τοῦ ἐμπορίου", ἐτόνισεν ὁ Δρ. Λοκανάθαν. "Ὀφείλομεν νά ἐπωφεληθώμεν αὐτοῦ τοῦ γεγονότος, ἐφαρμόζοντες πρακτικάς μεθόδους πρός ἐξασφάλισιν αὐτῆς τῆς ἐπεκτάσεως καί δημιουργίαν μεγαλυτέρας σταθερότητος εἰς τάς τιμάς ἐξαγωγῶν. Τοῦτο θά πρέπει νά ἀποτελέση τήν κυρίαν μέριμναν αὐτοῦ τοῦ Συνεδρίου.

"Δυνάμεθα νά πράξωμεν τοῦτο διότι πολλαί ἀπό τάς ἀναγκαιούσας συνθήκας ὑφίστανται. Ὀφείλομεν νά τό πράξωμεν διότι, τόσον εἰς αὐτήν τήν περιοχήν ὅσον καί εἰς τάς ἄλλας χώρας τοῦ κόσμου, ὑφίσταται ἀνάγκη ἐπεκτάσεως τοῦ ἐμπορίου".

Αἱ ἀνωτέρω ἀπόψεις τοῦ Δρος Λοκανάθαν περιέχονται εἰς ἔκθεσιν δοθεῖσαν εἰς τήν δημοσιότητα χθές τήν πρωΐαν ὑπό τῆς Γραμματείας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς διά τήν Ἀσίαν καί τήν Ἄπω Ἀνατολήν, συνταχθεῖσαν ἐν συνεργασία μετά τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΟΗΕ διά τήν Εὐρώπην καί μετά τοῦ Ὀργανισμοῦ Τροφίμων καί Γεωργίας τοῦ ΟΗΕ.

Οἱ τρεῖς ὀργανισμοί τοῦ ΟΗΕ παρουσιάζουν εἰς τήν ἔκθεσιν στοιχεῖα ἀποδεικνύοντα ὅτι κατά τήν μεταπολεμικήν περίοδον, τό ἐξωτερικόν ἐμπόριον τῶν χωρῶν αἱ ὁποῖαι περιλαμβάνονται εἰς τήν περιοχήν τῆς Ἐπιτροπῆς διά τήν Ἀσίαν καί τήν Ἄπω Ἀνατολήν - εἰς τήν ὁποίαν περιλαμβάνονται εἴκοσι χῶραι καί κτήσεις, ἀπό τοῦ Πακιστάν

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΑΪΖΕΝΧΑΟΥΕΡ ΠΡΟ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ-- Ὁ Πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ, εἰς μήνυμά του ἀναγνωσθέν τήν παρελθοῦσαν Κυριακήν κατά τά ἐγκαίνια τῶν ἐν Νέα Ὑόρκη γραφείων τοῦ Συμβουλίου Ἐλευθέρας Τσεχοσλοβακίας, ἐτόνισεν ὅτι "ἡ τυραννία δέν δύναται νά διατηρηθῆ ἐπί μακρόν εἰς ἕνα κόσμον ὅπου οἱ ἐλεύθεροι ἄνθρωποι εἶναι ἰσχυροί, ἡνωμένοι καί ἀποφασιστικοί".

Ὁ Πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ, ἐτόνισεν εἰς τό μήνυμά του τά ἑξῆς:

"Ὁ Ἀμερικανικός λαός οὐδέποτε ἐπέδειξεν ἀπάθειαν διά τήν ἀνθρωπίνην δυστυχίαν, ὁπουδήποτε καί ἐάν αὐτή ἐξεδηλώθη..."Ἄν καί ὁ Τσεχοσλοβακικός λαός εἶναι τώρα ὑπόδουλος, πρέπει νά γνωρίζη ὅτι ἡ Ἀμερική παραμένει πιστή πρός τάς μεγάλας παραδόσεις της καί σταθερά εἰς τήν πεποίθησίν της ὅτι ἡ τυραννία δέν δύναται νά διατηρηθῆ ἐπί μακρόν εἰς ἕνα κόσμον ὅπου οἱ ἐλεύθεροι ἄνθρωποι εἶναι ἰσχυροί, ἡνωμένοι καί ἀποφασιστικοί".

Πρός τό Συμβούλιον, τό ὁποῖον τελεῖ ὑπό τήν αἰγίδα τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐπιτροπῆς διά τήν Ἐλευθέραν Εὐρώπην καί ἀποβλέπει εἰς τήν παροχήν βοηθείας πρός 45.000 Τσεχοσλοβάκους πού ἐδραπέτευσαν ἀπό τήν κομμουνιστικήν τυραννίαν, ἀπέστειλον, ἐπίσης, κοινόν μήνυμα ὁ Ὑπουργός καί ὁ Ὑφυπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ.κ. Ντάλλες καί Οὐῶλτερ Μπηντέλλ Σμίθ.

Εἰς τό ἐν λόγω μήνυμα τονίζεται ὅτι ἡ κομμουνιστική κυριαρχία ἐπί ἄλλοτε ἐλευθέρων λαῶν θά καταρρεύσῃ κάποτε καί ὅτι ὑπάρχουν βάσιμοι ἐλπίδες ὅτι οἱ Τσέχοι καί οἱ Σλοβάκοι θά ἀναστήσουν καί πάλιν τήν ἁρμόζουσαν εἰς αὐτούς θέσιν ὡς δημιουργική δύναμις εἰς τήν κοινωνίαν τῶν ἐλευθέρων λαῶν.

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΑΪΖΕΝΧΑΟΥΕΡ ΠΡΟ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ-- Ὁ Πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ, εἰς μήνυμά του ἀναγνωσθέν τήν παρελθοῦσαν Κυριακήν κατά τά ἐγκαίνια τῶν ἐν Νέα Ὑόρκη γραφείων τοῦ Συμβουλίου Ἐλευθέρας Τσεχοσλοβακίας, ἐτόνισεν ὅτι "ἡ τυραννία δέν δύναται νά διατηρηθῆ ἐπί μακρόν εἰς ἕνα κόσμον ὅπου οἱ ἐλεύθεροι ἄνθρωποι εἶναι ἰσχυροί, ἡνωμένοι καί ἀποφασιστικοί".

Ὁ Πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ, ἐτόνισεν εἰς τό μήνυμά του τά ἑξῆς:

"Ὁ Ἀμερικανικός λαός οὐδέποτε ἐπέδειξεν ἀπάθειαν διά τήν ἀνθρωπίνην δυστυχίαν, ὁπουδήποτε καί ἐάν αὐτή ἐξεδηλώθη..."Ἄν καί ὁ Τσεχοσλοβακικός λαός εἶναι τώρα ὑπόδουλος, πρέπει νά γνωρίζη ὅτι ἡ Ἀμερική παραμένει πιστή πρός τάς μεγάλας παραδόσεις της καί σταθερά εἰς τήν πεποίθησίν της ὅτι ἡ τυραννία δέν δύναται νά διατηρηθῆ ἐπί μακρόν εἰς ἕνα κόσμον ὅπου οἱ ἐλεύθεροι ἄνθρωποι εἶναι ἰσχυροί, ἡνωμένοι καί ἀποφασιστικοί".

Πρός τό Συμβούλιον, τό ὁποῖον τελεῖ ὑπό τήν αἰγίδα τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐπιτροπῆς διά τήν Ἐλευθέραν Εὐρώπην καί ἀποβλέπει εἰς τήν παροχήν βοηθείας πρός 45.000 Τσεχοσλοβάκους πού ἐδραπέτευσαν ἀπό τήν κομμουνιστικήν τυραννίαν, ἀπέστειλον, ἐπίσης, κοινόν μήνυμα ὁ Ὑπουργός καί ὁ Ὑφυπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ.κ. Ντάλλες καί Οὐῶλτερ Μπηντέλλ Σμίθ.

Εἰς τό ἐν λόγω μήνυμα τονίζεται ὅτι ἡ κομμουνιστική κυριαρχία ἐπί ἄλλοτε ἐλευθέρων λαῶν θά καταρρεύσῃ κάποτε καί ὅτι ὑπάρχουν βάσιμοι ἐλπίδες ὅτι οἱ Τσέχοι καί οἱ Σλοβάκοι θά ἀναστήσουν καί πάλιν τήν ἁρμόζουσαν εἰς αὐτούς θέσιν ὡς δημιουργική δύναμις εἰς τήν κοινωνίαν τῶν ἐλευθέρων λαῶν.

Τῆς Θεοτόκου Ὠδὴ θ΄. Ἦχος β΄. Πᾶς

Πανευθενθεον λογοδοξον τον αρρητω σοφιᾳ
τεκουσαν σαρκι τον Δεσποτην Χριστον
ὑμνοις τιμιοις μεγαλυνοντες ἀνυμνωμεν
θεραπευθεντες γαρ ψυχη τε και σωματι
τον ἐκ Πατρος μονογενη Υἱον και Λογον
προσκυνουντες ἐν πιστει δοξολογουμεν
ὑπερ ἡμων γαρ ηυδοκησεν ὁ Θεος
ἐν γαστρι σαρκωθηναι ἐκ Παρθενου
ἁγιας ἵνα ἀνακαινιση τον ἐν ἀρχη
πλασθεντα ἀνθρωπον ἐν τῳ ἁμαρτησαντι
ὁ γαρ ἐν ἀρχη ἐκ τοῦ μη ὄντος
τα παντα ποιησας ἐν ἑξ ἡμεραις
ἀναπαυσαμενος ἐν τῃ ἑβδομῃ
ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμων ἀναπαυσεως
ἡμας ἀξιωσον ἀγαθε
ὁ τον ἀνθρωπον ἐκ γης πλασας
καὶ ἀνακαινισας ἐκ Παρθενου
ὁ τον ἀνθρωπον ἐκ γης πλασας
καὶ ἀνακαινισας ἐκ Παρθενου
ὁ τον ἀνθρωπον ἐκ γης πλασας
καὶ ἀνακαινισας ἐκ Παρθενου

Ὑπερ ἡμων γαρ ηυδοκησεν ὁ Θεος
ἐν γαστρι σαρκωθηναι ἐκ Παρθενου
ἁγιας ἵνα ἀνακαινιση τον ἐν ἀρχη
πλασθεντα ἀνθρωπον ἐν τῳ ἁμαρτησαντι
ὁ γαρ ἐν ἀρχη ἐκ τοῦ μη ὄντος
τα παντα ποιησας ἐν ἑξ ἡμεραις
ἀναπαυσαμενος ἐν τῃ ἑβδομῃ
ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμων ἀναπαυσεως
ἡμας ἀξιωσον ἀγαθε
ὁ τον ἀνθρωπον ἐκ γης πλασας
καὶ ἀνακαινισας ἐκ Παρθενου
ὁ τον ἀνθρωπον ἐκ γης πλασας
καὶ ἀνακαινισας ἐκ Παρθενου
ὁ τον ἀνθρωπον ἐκ γης πλασας
καὶ ἀνακαινισας ἐκ Παρθενου

Ἑνοσις ἡ ψυχη τῳ σωματι
ἡ δε ψυχη ὁ τοις σωμασιν
ἡμων ὁ Θεος ἐνοικησας
ἡμας ἀξιωσον ἀγαθε
ὁ τον ἀνθρωπον ἐκ γης πλασας
καὶ ἀνακαινισας ἐκ Παρθενου
ὁ τον ἀνθρωπον ἐκ γης πλασας
καὶ ἀνακαινισας ἐκ Παρθενου
ὁ τον ἀνθρωπον ἐκ γης πλασας
καὶ ἀνακαινισας ἐκ Παρθενου

Ὑπερ ἡμων γαρ ηυδοκησεν ὁ Θεος
ἐν γαστρι σαρκωθηναι ἐκ Παρθενου
ἁγιας ἵνα ἀνακαινιση τον ἐν ἀρχη
πλασθεντα ἀνθρωπον ἐν τῳ ἁμαρτησαντι
ὁ γαρ ἐν ἀρχη ἐκ τοῦ μη ὄντος
τα παντα ποιησας ἐν ἑξ ἡμεραις
ἀναπαυσαμενος ἐν τῃ ἑβδομῃ
ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμων ἀναπαυσεως
ἡμας ἀξιωσον ἀγαθε
ὁ τον ἀνθρωπον ἐκ γης πλασας
καὶ ἀνακαινισας ἐκ Παρθενου
ὁ τον ἀνθρωπον ἐκ γης πλασας
καὶ ἀνακαινισας ἐκ Παρθενου
ὁ τον ἀνθρωπον ἐκ γης πλασας
καὶ ἀνακαινισας ἐκ Παρθενου

Τῆς Θεοτόκου Ὠδὴ θ΄. Ἦχος β΄. Πᾶς

Πανευθενθεον λογοδοξον τον αρρητω σοφιᾳ
τεκουσαν σαρκι τον Δεσποτην Χριστον
ὑμνοις τιμιοις μεγαλυνοντες ἀνυμνωμεν
θεραπευθεντες γαρ ψυχη τε και σωματι
ἐκ παθων παντοιων και νοσων ἀπαλλαττομεθα
ἡ μονη γαρ ἀναμαρτητος Ἀδαμ βρωσει ἐφθορα πεπτωκοτα δεσποτικῃ
ἐπανορθουται ἐνανθρωπησαντος ἐκ παρθενου
ἡ τηρουμενη ἀφθορα παρθενια ἐν τῃ γαστρι σου
ἁγια Θεοτοκε ἐκ σου γαρ ἐσαρκωθη
ὁ Θεος ὁ προ αἰωνων ὑπαρχων
ὃν ἱκετευε ὑπερ ἡμων ἀδιαλειπτως
ἵνα παντες σε ὑμνουντες μεγαλυνωμεν
ὑπερ ἡμων γαρ ἐσταυρωθη ὁ ἐκ σου σαρκωθεις
ἐκ παθων ἡμας ἐλευθερωσαι θελων
ὡς ἀγαθος καὶ φιλανθρωπος
ὃν ἱκετευε ὑπερ ἡμων ἀδιαλειπτως
ἵνα παντες σε ὑμνουντες μεγαλυνωμεν

Ὑπερ ἁγιας Θεοτοκου ἡ ἀκοιμητος δεησις
ἐν ἀνθρωποις ἐστιν ἀσφαλης
ἐν ἀνθρωποις ἐστιν ἀσφαλης
ἐν ἀνθρωποις ἐστιν ἀσφαλης
ἡ μονη γαρ ἀναμαρτητος Ἀδαμ βρωσει ἐφθορα πεπτωκοτα δεσποτικῃ
ἐπανορθουται ἐνανθρωπησαντος ἐκ παρθενου
ἡ τηρουμενη ἀφθορα παρθενια ἐν τῃ γαστρι σου
ἁγια Θεοτοκε ἐκ σου γαρ ἐσαρκωθη
ὁ Θεος ὁ προ αἰωνων ὑπαρχων
ὃν ἱκετευε ὑπερ ἡμων ἀδιαλειπτως
ἵνα παντες σε ὑμνουντες μεγαλυνωμεν
ὑπερ ἡμων γαρ ἐσταυρωθη ὁ ἐκ σου σαρκωθεις
ἐκ παθων ἡμας ἐλευθερωσαι θελων
ὡς ἀγαθος καὶ φιλανθρωπος
ὃν ἱκετευε ὑπερ ἡμων ἀδιαλειπτως
ἵνα παντες σε ὑμνουντες μεγαλυνωμεν

Ξενοι ἡ πορεια ἐστιν ἡ ψυχη ἐν τῳ σωματι
ἐν ᾗ ἐστιν ἀναγκη ἀπελθειν
ἐν ᾗ ἐστιν ἀναγκη ἀπελθειν
ἐν ᾗ ἐστιν ἀναγκη ἀπελθειν
ἐκ παθων ἡμας ἐλευθερωσαι θελων
ὡς ἀγαθος καὶ φιλανθρωπος
ὃν ἱκετευε ὑπερ ἡμων ἀδιαλειπτως
ἵνα παντες σε ὑμνουντες μεγαλυνωμεν
ὑπερ ἡμων γαρ ἐσταυρωθη ὁ ἐκ σου σαρκωθεις
ἐκ παθων ἡμας ἐλευθερωσαι θελων
ὡς ἀγαθος καὶ φιλανθρωπος
ὃν ἱκετευε ὑπερ ἡμων ἀδιαλειπτως
ἵνα παντες σε ὑμνουντες μεγαλυνωμεν

Ὑπερ ἁγιας Θεοτοκου ἡ ἀκοιμητος δεησις
ἐν ἀνθρωποις ἐστιν ἀσφαλης
ἐν ἀνθρωποις ἐστιν ἀσφαλης
ἐν ἀνθρωποις ἐστιν ἀσφαλης

A 07

A 07

Τῶν Ἁγίων πα

Με γαλυνονψυχη μυ τυς εν Ι ε

ραρ χαις φωζει ρας Τρεσμε γαα αα λυς

Ι δυ το υ μετερον γε ωργι ο ον ψι ποι μνι ον υ περ

υ τυς με γι ζυς πο νυς υ πε ζητε εις εν συ νελ θον τες ο

μυ υ τε τυς τρεις υ μας συμπαρα λα βο ον τες κοι νηην εχει

αι νε σιν την η μων η δι ζην ε νω σιν

Με γαλυ νον ψυ χη μυ τυς κε κο σμ κο τας Χριζυ την εκκλησι αν

Υ μων το πο λυ τευμα εν υ ρα νοι ην Ενδο ξοι ψι την σαρκα φο

ρυν των ε τι την α σπι λον υς ει λι κρι νως νυν οι κυ υν τες ε πι της

γης η μαιζε φο με ε νυς τα α νω πρε σβευ ετε ψι φρο νειν ψι πρυγμα

τευ ε σθαι

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Τῇ Α' Ἰανουαρίου ἦχος ἢ γα

Φι λο σο φι ας ε ε ρω τι πε ρι ε τε ε μες

Πα τερ το της φυ χης σου κα α λυμ μα ϗ τω

κο σμω ω ε δει χθης ως η λι ο ος τοις

θα α αυ μα α σι ϗ πι ζω ων κα τη ηυ γα σας

τας δι α νοι ας Θε ο ο φρον της Τρι α δο ος ο

λα α α α τρις ω Βα σι ι λει ε ε σοο φε

ϗ μυ ζης της Θε ε ο τοοοο κου

Φι λο σο φι ας ε ε ρω τι ι ι ι ι ι

πε ρι ε τε μες Πα α α α τερ

1059

Τῶν Ἁγίων πα

Με γαλυνονψυχη μυ τυς εν Ι ε

ραρ χαις φωζει ρας Τρεσμε γαα αα λυς

Ι δυ το υ μετερον γε ωργι ο ον ϣ ποιμνιον υ περ

υ τυς με γι ζυς πο νυς υ πε ζητε εις ενσυ νελ θοντες ο

μυ υ τε τυς τρεις υ μας συμπαρα λα βο οντες κοι νηην εχει

αι νε σιν την η μων η δι ζην ε νω σιν

Με γαλυ νονψυχη μυ τυς κε κοσμ κο τας Χριζυ την εκκλησι αν

Υ μων το πο λυ τευμα εν υ ρα νοις ην Ενδο ξοι ϣ την σαρκα φο

ρυν των ε τι την α σπι λον υς ει λι κρι νως νυν οι κυ υντες ε πι της

γης η μαιζε φο με ε νυς τα α νω πρε σβευ ετε ϣ φρο νειν ϣ πρωμα

τευ ε σθαι

A 02

A 02

Μεγαλυνον ψυχη μου τον Παναγιωτατον Πατερα και Θεοφορον ημων Ιωαννην Χρυσοστομον τον θειον στομα του Κυριου και την σαλπιγγα του Αγιου Πνευματος τον ευσεβειας διδασκαλον και της οικουμενης το φωστηρα τον λαμπρυνοντα πασαν την εκκλησιαν του Χριστου τον ενδοξον ιεραρχην και μεγαν θαυματουργον

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ο ουρανιος ιεραρχης ο θειος διδασκαλος ο κοινος των Χριστιανων προστατης και θερμος εκδικητης ο Χρυσοστομος ο πολυθρυλητος εν πασαις ταις γλωσσαις ο της Εκκλησιας κρουνος ο αναβλυζων τα υδατα της σοφιας εις αφεσιν αμαρτιων και ζωην αιωνιον ο φωστηρ ο καταυγαζων την οικουμενην ταις αστραπαις των θαυματων αυτου ουτος προσελθων τω ελεει του Θεου και τη αγαθοτητι αυτου ιασεται πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν εν τω λαω

Και νυν

Μεγαλυνον ψυχη μου τον Παναγιωτατον Πατερα και Θεοφορον ημων Ιωαννην Χρυσοστομον τον θειον στομα του Κυριου και την σαλπιγγα του Αγιου Πνευματος τον ευσεβειας διδασκαλον και της οικουμενης το φωστηρα τον λαμπρυνοντα πασαν την εκκλησιαν του Χριστου τον ενδοξον ιεραρχην και μεγαν θαυματουργον

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ο ουρανιος ιεραρχης ο θειος διδασκαλος ο κοινος των Χριστιανων προστατης και θερμος εκδικητης ο Χρυσοστομος ο πολυθρυλητος εν πασαις ταις γλωσσαις ο της Εκκλησιας κρουνος ο αναβλυζων τα υδατα της σοφιας εις αφεσιν αμαρτιων και ζωην αιωνιον ο φωστηρ ο καταυγαζων την οικουμενην ταις αστραπαις των θαυματων αυτου ουτος προσελθων τω ελεει του Θεου και τη αγαθοτητι αυτου ιασεται πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν εν τω λαω

Και νυν

A 01

A 01

28 Ἰανουαρίου 1958

Ν. Τ. Β.

28 Ἰανουαρίου 1958

Ν. Τ. Β.

A 02

A 02

Τῆς Θεοτόκου Ὠδὴ θ'. Ἦχος β'. πα

Τον εκ Θεου Θεον λογο ον τον αρ ρη τω σο φι α

η κον τα και νυρ γη σαι τον Α δαμ βρω σει φθο ρα πε πτω κο τα δει

νως εξ α γι ας παρ θε ε ε νυ α φρα ζως σαρ κω θεν τι δι η

μας οι πι ζοι οι ο μο φρο νως εν υ μνοις μεγα λυ νο μεν

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Νε νο ση κο τες ο ρω σα α ψυ χην ψυ το σω μα ψυ

βεβλη με νυς πα θε σι δει νοις τη ευ σπλαγχνι α α σου Δεσποι να

θε ρα πευ σα σα λυ υυ σον των νυν παρε νο χλυν των λυ πη ρων

ι να πα αν τες σε υ μνοις α παυ ζως μεγα λυ νο μεν

Γραμ

πα θε σι δει νοις

Τῆς Θεοτόκου Ὠδὴ θ'. Ἦχος β'. πα

Τον εκ Θεου Θεον λογο ον τον αρ ρη τω σο φι α

η κον τα και νυρ γη σαι τον Α δαμ βρω σει φθο ρα πε πτω κο τα δει

νως εξ α γι ας παρ θε ε ε νυ α φρα ζως σαρ κω θεν τι δι η

μας οι πι ζοι οι ο μο φρο νως εν υ μνοις μεγα λυ νο μεν

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Νε νο ση κο τες ο ρω σα α ψυ χην ψυ το σω μα ψυ

βεβλη με νυς πα θε σι δει νοις τη ευ σπλαγχνι α α σου Δεσποι να

θε ρα πευ σα σα λυ υυ σον των νυν παρε νο χλυν των λυ πη ρων

ι να πα αν τες σε υ μνοις α παυ ζως μεγα λυ νο μεν

Γραμ

πα θε σι δει νοις

B 02

B 02

Τῶν Ἁγίων

Με γαλυνονψυχη μοι τοις εν Ι ε

ραρ χαις θωζεραις Τρεψμεγαα αα λοι

Ι δαὲ τουμετερονγε ωργι οανη πωι μηι ον υπερ

α τοις με γι ζοις πο νοι υ πε ζητε εις εν ου νελ θοντες ο

μα ρτε τε τοι τρεῖ υ μοις συμπαρα λα βο οντες και νη πλ ε χει

αι νε σιν την η μων η δι ζην ε νω σιν

Με γαλυνονψυχη μοι τοις ευηοσμη σω ταις Χριζτην εμπλησοι αν

λ μῶν το πο χυτευμ̀ενὸ ρα νοις την ενδο ξοι ης την σαρκα θο

ρᾶν των ε τι την α σπι λον ως ει λι κρι νως νον οι κα τα τεις επι τη

ραρ χαις θωζεραις Τρεψμεγαα αα λοι

Ι δαὲ τουμετερονγε ωργι οανη πωι μηι ον υπερ

α τοις με γι ζοις πο νοι υ πε ζητε εις εν ου νελ θοντες ο

μα ρτε τε τοι τρεῖ υ μοις συμπαρα λα βο οντες και νη πλ ε χει

αι νε σιν την η μων η δι ζην ε νω σιν

Με γαλυνονψυχη μοι τοις ευηοσμη σω ταις Χριζτην εμπλησοι αν

λ μῶν το πο χυτευμ̀ενὸ ρα νοις την ενδο ξοι ης την σαρκα θο

ρᾶν των ε τι την α σπι λον ως ει λι κρι νως νον οι κα τα τεις επι τη

ραρ χαις θωζεραις Τρεψμεγαα αα λοι

Ι δαὲ τουμετερονγε ωργι οανη πωι μηι ον υπερ

α τοις με γι ζοις πο νοι υ πε ζητε εις εν ου νελ θοντες ο

μα ρτε τε τοι τρεῖ υ μοις συμπαρα λα βο οντες και νη πλ ε χει

αι νε σιν την η μων η δι ζην ε νω σιν

Με γαλυνονψυχη μοι τοις ευηοσμη σω ταις Χριζτην εμπλησοι αν

λ μῶν το πο χυτευμ̀ενὸ ρα νοις την ενδο ξοι ης την σαρκα θο

ρᾶν των ε τι την α σπι λον ως ει λι κρι νως νον οι κα τα τεις επι τη

ραρ χαις θωζεραις Τρεψμεγαα αα λοι

Ι δαὲ τουμετερονγε ωργι οανη πωι μηι ον υπερ

α τοις με γι ζοις πο νοι υ πε ζητε εις εν ου νελ θοντες ο

μα ρτε τε τοι τρεῖ υ μοις συμπαρα λα βο οντες και νη πλ ε χει

αι νε σιν την η μων η δι ζην ε νω σιν

Με γαλυνονψυχη μοι τοις ευηοσμη σω ταις Χριζτην εμπλησοι αν

λ μῶν το πο χυτευμ̀ενὸ ρα νοις την ενδο ξοι ης την σαρκα θο

ρᾶν των ε τι την α σπι λον ως ει λι κρι νως νον οι κα τα τεις επι τη

ραρ χαις θωζεραις Τρεψμεγαα αα λοι

Ι δαὲ τουμετερονγε ωργι οανη πωι μηι ον υπερ

α τοις με γι ζοις πο νοι υ πε ζητε εις εν ου νελ θοντες ο

μα ρτε τε τοι τρεῖ υ μοις συμπαρα λα βο οντες και νη πλ ε χει

αι νε σιν την η μων η δι ζην ε νω σιν

Με γαλυνονψυχη μοι τοις ευηοσμη σω ταις Χριζτην εμπλησοι αν

λ μῶν το πο χυτευμ̀ενὸ ρα νοις την ενδο ξοι ης την σαρκα θο

ρᾶν των ε τι την α σπι λον ως ει λι κρι νως νον οι κα τα τεις επι τη

ραρ χαις θωζεραις Τρεψμεγαα αα λοι

Ι δαὲ τουμετερονγε ωργι οανη πωι μηι ον υπερ

α τοις με γι ζοις πο νοι υ πε ζητε εις εν ου νελ θοντες ο

μα ρτε τε τοι τρεῖ υ μοις συμπαρα λα βο οντες και νη πλ ε χει

αι νε σιν την η μων η δι ζην ε νω σιν

Με γαλυνονψυχη μοι τοις ευηοσμη σω ταις Χριζτην εμπλησοι αν

λ μῶν το πο χυτευμ̀ενὸ ρα νοις την ενδο ξοι ης την σαρκα θο

ρᾶν των ε τι την α σπι λον ως ει λι κρι νως νον οι κα τα τεις επι τη

ραρ χαις θωζεραις Τρεψμεγαα αα λοι

Ι δαὲ τουμετερονγε ωργι οανη πωι μηι ον υπερ

α τοις με γι ζοις πο νοι υ πε ζητε εις εν ου νελ θοντες ο

μα ρτε τε τοι τρεῖ υ μοις συμπαρα λα βο οντες και νη πλ ε χει

αι νε σιν την η μων η δι ζην ε νω σιν

Με γαλυνονψυχη μοι τοις ευηοσμη σω ταις Χριζτην εμπλησοι αν

λ μῶν το πο χυτευμ̀ενὸ ρα νοις την ενδο ξοι ης την σαρκα θο

ρᾶν των ε τι την α σπι λον ως ει λι κρι νως νον οι κα τα τεις επι τη

Τῶν Ἁγίων

Με γαλυνονψυχη μοι τοις εν Ι ε

ραρ χαις θωζεραις Τρεψμεγαα αα λοι

Ι δαὲ τουμετερονγε ωργι οανη πωι μηι ον υπερ

α τοις με γι ζοις πο νοι υ πε ζητε εις εν ου νελ θοντες ο

μα ρτε τε τοι τρεῖ υ μοις συμπαρα λα βο οντες και νη πλ ε χει

αι νε σιν την η μων η δι ζην ε νω σιν

Με γαλυνονψυχη μοι τοις ευηοσμη σω ταις Χριζτην εμπλησοι αν

λ μῶν το πο χυτευμ̀ενὸ ρα νοις την ενδο ξοι ης την σαρκα θο

ρᾶν των ε τι την α σπι λον ως ει λι κρι νως νον οι κα τα τεις επι τη

ραρ χαις θωζεραις Τρεψμεγαα αα λοι

Ι δαὲ τουμετερονγε ωργι οανη πωι μηι ον υπερ

α τοις με γι ζοις πο νοι υ πε ζητε εις εν ου νελ θοντες ο

μα ρτε τε τοι τρεῖ υ μοις συμπαρα λα βο οντες και νη πλ ε χει

αι νε σιν την η μων η δι ζην ε νω σιν

Με γαλυνονψυχη μοι τοις ευηοσμη σω ταις Χριζτην εμπλησοι αν

λ μῶν το πο χυτευμ̀ενὸ ρα νοις την ενδο ξοι ης την σαρκα θο

ρᾶν των ε τι την α σπι λον ως ει λι κρι νως νον οι κα τα τεις επι τη

ραρ χαις θωζεραις Τρεψμεγαα αα λοι

Ι δαὲ τουμετερονγε ωργι οανη πωι μηι ον υπερ

α τοις με γι ζοις πο νοι υ πε ζητε εις εν ου νελ θοντες ο

μα ρτε τε τοι τρεῖ υ μοις συμπαρα λα βο οντες και νη πλ ε χει

αι νε σιν την η μων η δι ζην ε νω σιν

Με γαλυνονψυχη μοι τοις ευηοσμη σω ταις Χριζτην εμπλησοι αν

λ μῶν το πο χυτευμ̀ενὸ ρα νοις την ενδο ξοι ης την σαρκα θο

ρᾶν των ε τι την α σπι λον ως ει λι κρι νως νον οι κα τα τεις επι τη

ραρ χαις θωζεραις Τρεψμεγαα αα λοι

Ι δαὲ τουμετερονγε ωργι οανη πωι μηι ον υπερ

α τοις με γι ζοις πο νοι υ πε ζητε εις εν ου νελ θοντες ο

μα ρτε τε τοι τρεῖ υ μοις συμπαρα λα βο οντες και νη πλ ε χει

αι νε σιν την η μων η δι ζην ε νω σιν

Με γαλυνονψυχη μοι τοις ευηοσμη σω ταις Χριζτην εμπλησοι αν

λ μῶν το πο χυτευμ̀ενὸ ρα νοις την ενδο ξοι ης την σαρκα θο

ρᾶν των ε τι την α σπι λον ως ει λι κρι νως νον οι κα τα τεις επι τη

ραρ χαις θωζεραις Τρεψμεγαα αα λοι

Ι δαὲ τουμετερονγε ωργι οανη πωι μηι ον υπερ

α τοις με γι ζοις πο νοι υ πε ζητε εις εν ου νελ θοντες ο

μα ρτε τε τοι τρεῖ υ μοις συμπαρα λα βο οντες και νη πλ ε χει

αι νε σιν την η μων η δι ζην ε νω σιν

Με γαλυνονψυχη μοι τοις ευηοσμη σω ταις Χριζτην εμπλησοι αν

λ μῶν το πο χυτευμ̀ενὸ ρα νοις την ενδο ξοι ης την σαρκα θο

ρᾶν των ε τι την α σπι λον ως ει λι κρι νως νον οι κα τα τεις επι τη

ραρ χαις θωζεραις Τρεψμεγαα αα λοι

Ι δαὲ τουμετερονγε ωργι οανη πωι μηι ον υπερ

α τοις με γι ζοις πο νοι υ πε ζητε εις εν ου νελ θοντες ο

μα ρτε τε τοι τρεῖ υ μοις συμπαρα λα βο οντες και νη πλ ε χει

αι νε σιν την η μων η δι ζην ε νω σιν

Με γαλυνονψυχη μοι τοις ευηοσμη σω ταις Χριζτην εμπλησοι αν

λ μῶν το πο χυτευμ̀ενὸ ρα νοις την ενδο ξοι ης την σαρκα θο

ρᾶν των ε τι την α σπι λον ως ει λι κρι νως νον οι κα τα τεις επι τη

ραρ χαις θωζεραις Τρεψμεγαα αα λοι

Ι δαὲ τουμετερονγε ωργι οανη πωι μηι ον υπερ

α τοις με γι ζοις πο νοι υ πε ζητε εις εν ου νελ θοντες ο

μα ρτε τε τοι τρεῖ υ μοις συμπαρα λα βο οντες και νη πλ ε χει

αι νε σιν την η μων η δι ζην ε νω σιν

Με γαλυνονψυχη μοι τοις ευηοσμη σω ταις Χριζτην εμπλησοι αν

λ μῶν το πο χυτευμ̀ενὸ ρα νοις την ενδο ξοι ης την σαρκα θο

ρᾶν των ε τι την α σπι λον ως ει λι κρι νως νον οι κα τα τεις επι τη

Ἕτερος τῶν Ἁγίων

Ἦχος πλ. δ. Νη

Μεγαλυνον ψυχη μου τους της Πανα

γι ι ας Τρι α δος ιρεις Πει με νας Ε πη ηρ θη της Τρι

α δος η α ρε τη ις τα παντα της δο ξης ε πληρωσεν α α λ

λην η μιν αι γλην α να λα αμψαντα τρι λαμ πη ως ε αυ της α

παυγασμα τους ε πυ ρα νι ι ους μυζα γω γους δι ω ων ε πι την

θει αν ε υει ει νης θε ω ρι αν οι ευ σε βουντες ο δη

γου με θα Δο ξα Πα τρι ις Υι ω ις Α γι ω Πνευμα τι

Μεγαα λυ νον ψυ χη μου της τρι συ πο ζαα του ις α δι αι

ρε του Θε ο τη τος το υρα τος Πα τε ε ρας η ευ σε ε βει α

τους αυ της πρω το το υους υι ους α να δει ξα σα τε υνα γεν να

Ἕτερος τῶν Ἁγίων

Ἦχος πλ. Νη

Μεγαλυνον ψυχη μου τους της Πανα

γι ι ας Τρι α δος ιρεις Πει με νας Ε πη ηρ θη της Τρι

α δος η α ρε τη ις τα παντα της δο ξης ε πληρωσεν α α λ

λην η μιν αι γλην α να λα αμψαντα τρι λαμ πη ως ε αυ της α

παυγασμα τους ε πυρα νι ι ους μυζα γω γους δι ω ων ε πι την

θει αν ε υει ει νης θε ω ρι αν οι ευ σε βουντες ο δη

γου με θα Δο ξα Πα τρι ις Υι ω ις Α γι ω Πνευμα τι

Μεγαα λυ νον ψυ χη μου της τρι συ πο ζαα του ις α δι αι

ρε του Θε ο τη τος το υρα τος Πα τε ε ρας η ευ σε ε βει α

τους αυ της πρω το το υους υι ους α να δει ξα σα τε υνα γεν να

γνησια ης α α μωμα δι αυ των τελει ου μενα

πνευματι τω ζω ην λα λη σαντι εν αυ τοις ης σωω ζειν

ε ξαιτει τει εις τε ε λος την ει ρη νην ην απ αυ

των ε κληρο νο μη σε

28 Ἰανουαρίου 1955

N. T. B.

γνησια ης α α μωμα δι αυ των τελει ου με να

πνευματι τω ζω ην λα λη σαντι εν αυ τοις ης σωω ζειν

ε ξαιτει τει εις τε ε λος την ει ρη νην ην απ αυ

των ε υληρο νο μη σε

28 Ἰανουαρίου 1955

N. T. B.

B 01

B 01

Τῆς Θεοτόκου τ' Ὠδὴ θ'. Ἦχος β'. Πα χ

Τὸν ἐν Θεῷ Θεολόγον τὸν ἀρρητώσοφίαν

Ἡ παντα ναρχηγὸν καὶ τὸν Ἀδὰμ βρωσει φθορᾶ πεπωκότα δεῖ

Ξένα καὶ παράδοξα θαύματα ἐν ἐμοὶ βλέπω

Ἡ ἐξ ἀγίας Παρθένου σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς

Ὑπὲρ ἁγίας Θεοτόκου σῶσον ἡμᾶς

Οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὑμνοις μεγαλύνομεν

Ἀθρόα παντα ναρχηγὸν καὶ τὸν Ἀδὰμ βρωσει φθορᾶ πεπωκότα δεῖ

Ξένα καὶ παράδοξα θαύματα ἐν ἐμοὶ βλέπω

Ἡ ἐξ ἀγίας Παρθένου σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς

Ὑπὲρ ἁγίας Θεοτόκου σῶσον ἡμᾶς

Οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὑμνοις μεγαλύνομεν

Ἀθρόα παντα ναρχηγὸν καὶ τὸν Ἀδὰμ βρωσει φθορᾶ πεπωκότα δεῖ

Ξένα καὶ παράδοξα θαύματα ἐν ἐμοὶ βλέπω

Ἡ ἐξ ἀγίας Παρθένου σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς

Ὑπὲρ ἁγίας Θεοτόκου σῶσον ἡμᾶς

Οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὑμνοις μεγαλύνομεν

Ἀθρόα παντα ναρχηγὸν καὶ τὸν Ἀδὰμ βρωσει φθορᾶ πεπωκότα δεῖ

Ξένα καὶ παράδοξα θαύματα ἐν ἐμοὶ βλέπω

Ἡ ἐξ ἀγίας Παρθένου σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς

Ὑπὲρ ἁγίας Θεοτόκου σῶσον ἡμᾶς

Οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὑμνοις μεγαλύνομεν

Ἀθρόα παντα ναρχηγὸν καὶ τὸν Ἀδὰμ βρωσει φθορᾶ πεπωκότα δεῖ

Ξένα καὶ παράδοξα θαύματα ἐν ἐμοὶ βλέπω

Ἡ ἐξ ἀγίας Παρθένου σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς

Ὑπὲρ ἁγίας Θεοτόκου σῶσον ἡμᾶς

Οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὑμνοις μεγαλύνομεν

Τῆς Θεοτόκου τ' Ὠδὴ θ'. Ἦχος β'. Πα χ

Τὸν ἐν Θεῷ Θεολόγον τὸν ἀρρητώσοφίαν

Ἡ παντα ναρχηγὸν καὶ τὸν Ἀδὰμ βρωσει φθορᾶ πεπωκότα δεῖ

Ξένα καὶ παράδοξα θαύματα ἐν ἐμοὶ βλέπω

Ἡ ἐξ ἀγίας Παρθένου σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς

Ὑπὲρ ἁγίας Θεοτόκου σῶσον ἡμᾶς

Οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὑμνοις μεγαλύνομεν

Ἀθρόα παντα ναρχηγὸν καὶ τὸν Ἀδὰμ βρωσει φθορᾶ πεπωκότα δεῖ

Ξένα καὶ παράδοξα θαύματα ἐν ἐμοὶ βλέπω

Ἡ ἐξ ἀγίας Παρθένου σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς

Ὑπὲρ ἁγίας Θεοτόκου σῶσον ἡμᾶς

Οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὑμνοις μεγαλύνομεν

Ἀθρόα παντα ναρχηγὸν καὶ τὸν Ἀδὰμ βρωσει φθορᾶ πεπωκότα δεῖ

Ξένα καὶ παράδοξα θαύματα ἐν ἐμοὶ βλέπω

Ἡ ἐξ ἀγίας Παρθένου σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς

Ὑπὲρ ἁγίας Θεοτόκου σῶσον ἡμᾶς

Οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὑμνοις μεγαλύνομεν

Ἀθρόα παντα ναρχηγὸν καὶ τὸν Ἀδὰμ βρωσει φθορᾶ πεπωκότα δεῖ

Ξένα καὶ παράδοξα θαύματα ἐν ἐμοὶ βλέπω

Ἡ ἐξ ἀγίας Παρθένου σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς

Ὑπὲρ ἁγίας Θεοτόκου σῶσον ἡμᾶς

Οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὑμνοις μεγαλύνομεν

Ἀθρόα παντα ναρχηγὸν καὶ τὸν Ἀδὰμ βρωσει φθορᾶ πεπωκότα δεῖ

Ξένα καὶ παράδοξα θαύματα ἐν ἐμοὶ βλέπω

Ἡ ἐξ ἀγίας Παρθένου σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς

Ὑπὲρ ἁγίας Θεοτόκου σῶσον ἡμᾶς

Οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὑμνοις μεγαλύνομεν

F 04

ΤΗϹ ΕΟΡΤΗϹ

Ἦχος γ' ἢ τα

Την σαρκαπερι τε ε μνεται ο τον Νομοονπλ

ρω σας ως βρεφος ο υτα η η μερον των ιω

ω νω ωνο υτι ι ι ι ζης ϣ σπαργα να α ει

λι ι ισ σεε ται ως βροτος ϣ γα α λα α υτι

ευ τρεφεται ο τα πα αν τα τη α πειρωω ι

σχυ υ υ υ ϊ ως Θε ο ος δι α α υρα α των

Κατάλ.

Τέλος

ϣ τη ρο πη η δι ε ξα α χ γωωω ων

1952

Ν.Τ.Β.

F 04

Τῶν Ἁγίων πᾶ

Με γαλυνονψυχη μυ τυς εν Ι ε

ραρ χαις φωζει ρας Τρευμε γαα αα λυς

Ι. δυ το υ μετερον γε ωργι ο ονϣ ποι μνι ον υ περ

υ τυς με γι ζυς πο νυσυ πε ζητε εις ενσυ νελ θοντες ο

μυ υ τε τυς τρεισυ μας συμπαρα λα βο οντες κοι νηην ε χει

αι νε σιν την η μων η δι ζην ε νω σιν

Με γαλυ νονψυ χη μυ τυς κε κο σμηκο τας Χριζυτην εκκλησι αν

Υ μων το πο λυ τευμα εν υ ρα νοι ην Ενδο ξοι ϣ την σαρκαφο

ρυν των ε τι την α σπι λον υς ει λι κρι νωσνυν οι κυ υντες ε πι της

γης η μαιζε φο με ε νυς τα α νω πρε σβευ ετε ϣ φρονειν ϣ πρϣμα

τευ ε σθε

Τῶν Ἁγίων πᾶ

Με γαλυνονψυχη μυ τυς εν Ι ε

ραρ χαις φωζει ρας Τρευμε γαα αα λυς

Ι. δυ το υ μετερον γε ωργι ο ονϣ ποι μνι ον υ περ

υ τυς με γι ζυς πο νυσυ πε ζητε εις ενσυ νελ θοντες ο

μυ υ τε τυς τρεισυ μας συμπαρα λα βο οντες κοι νηην ε χει

αι νε σιν την η μων η δι ζην ε νω σιν

Με γαλυ νονψυ χη μυ τυς κε κο σμηκο τας Χριζυτην εκκλησι αν

Υ μων το πο λυ τευμα εν υ ρα νοι ην Ενδο ξοι ϣ την σαρκαφο

ρυν των ε τι την α σπι λον υς ει λι κρι νωσνυν οι κυ υντες ε πι της

γης η μαιζε φο με ε νυς τα α νω πρε σβευ ετε ϣ φρονειν ϣ πρϣμα

τευ ε σθε

Ἕτερος τῶν Ἁγίων

Ἦχος πλ. δ. Νη

Μεγαλυνον ψυχη μου τους της Πανα

γι ι ας Τρι α δος ἱρεις Πει με νας Ε πη ηρ θη της Τρι

α δος η α ρε τη ϗ τα παντα της δο ξης ε πληρωσεν α α λ

λην η μιν αι γλην α να λα αμψαντα τρι λαμ πη ως ε αυ της α

παυγασμα τους ε πυρα νι ι ους μυζα γω γους δι ω ων ε πι την

θει αν ε υει ει νης θε ω ρι αν οι ευ σε βουντες ο δη

γου με θα Δο ξα Πα τρι ϗ Υι ω ϗ Α γι ω Πνευμα τι

Μεγαλυνον ψυχη μου της τρισυποζα α του ϗ α δι αι

ρε του Θεο τη τος το υρα τος Πα τε ε ρας η ευ σε ε βει α

τους αυ της πρωτο τοκους υι ους α να δει ξα σα τε υναγεν να

Ἕτερος τῶν Ἁγίων

Ἦχος πλ. δ. Νη

Μεγαλυνον ψυχη μου τους της Πανα

γι ι ας Τρι α δος ἱρεις Πει με νας Ε πη ηρ θη της Τρι

α δος η α ρε τη ϗ τα παντα της δο ξης ε πληρωσεν α α λ

λην η μιν αι γλην α να λα αμψαντα τρι λαμ πη ως ε αυ της α

παυγασμα τους ε πυρα νι ι ους μυζα γω γους δι ω ων ε πι την

θει αν ε υει ει νης θε ω ρι αν οι ευ σε βουντες ο δη

γου με θα Δο ξα Πα τρι ϗ Υι ω ϗ Α γι ω Πνευμα τι

Μεγαλυνον ψυχη μου της τρισυποζα α του ϗ α δι αι

ρε του Θεο τη τος το υρα τος Πα τε ε ρας η ευ σε ε βει α

τους αυ της πρωτο τοκους υι ους α να δει ξα σα τε υναγεν να

F 04

F 04

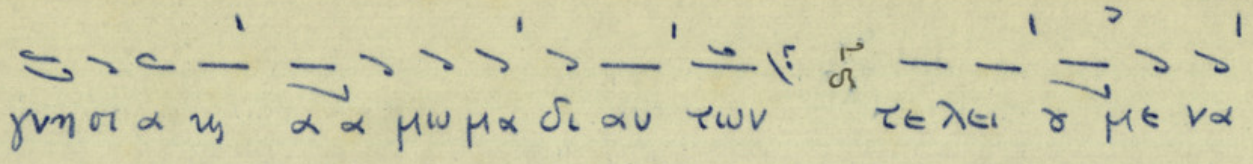

γνησια ϗ α α μωμα δι αυ των τελει ϑ με να

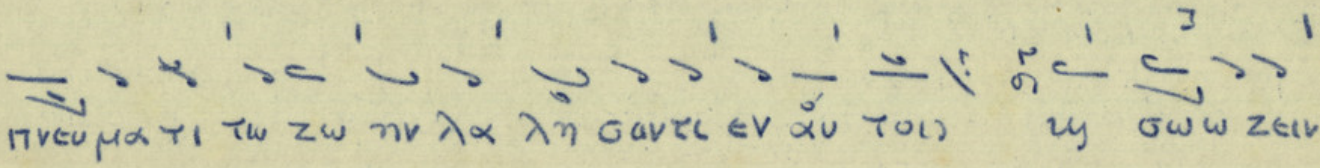

πνευματι τω ζω ην λα λη σαντι εν αυ τοις ϗ σωω ζειν

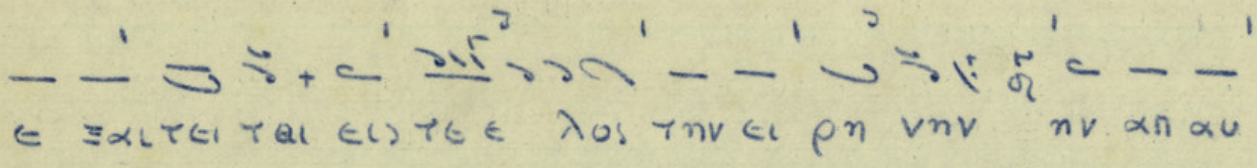

ε ξαιτει ται εις τε ε λος την ει ρη νην ην απ αυ

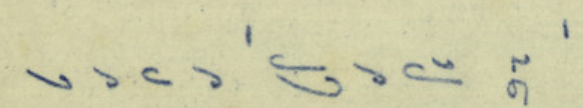

των ε υληρο νο μη σε

28 Ἰανουαρίου 1955

Ν. Τ. Β.

ΤΗϹ ΕΟΡΤΗϹ

Ἦχος γ' ἢ τα

Την σαρκαπερι τε ε μνεται ο τον Νομοονπλ

ρω σας ως βρεφος ο υτα η η μερον των ιδι

ω νω ωνο υτι ι ι ι ζης ϣ σπαργα να α ει

λι ι ισ σεε ται ως βροτος ϣ γα α λα α υτι

ευ τρεφεται ο τα πα αν τα τη α πειρωω ι

σχυ υ υ υ ϊ ως Θε ο ος δι α α υρα α των

Κατάλ.

Τέλος

ϣ τη ρο πη η δι ε ξα α χ γωωω ων

1952

Ν.Τ.Β.

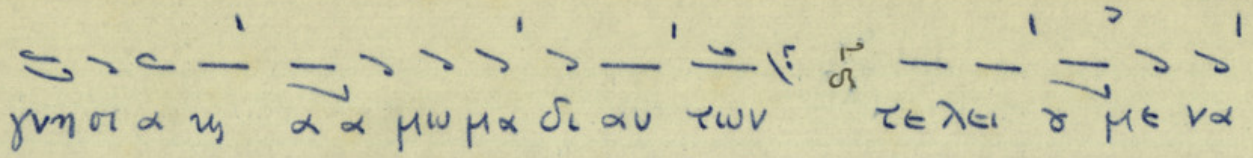

γνησια ϗ α α μωμα δι αυ των τελει ϑ με να

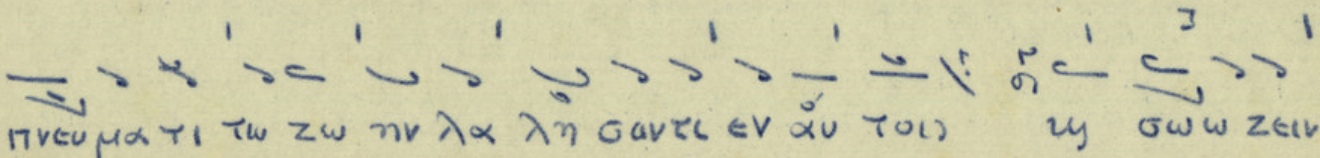

πνευματι τω ζω ην λα λη σαντι εν αυ τοις ϗ σωω ζειν

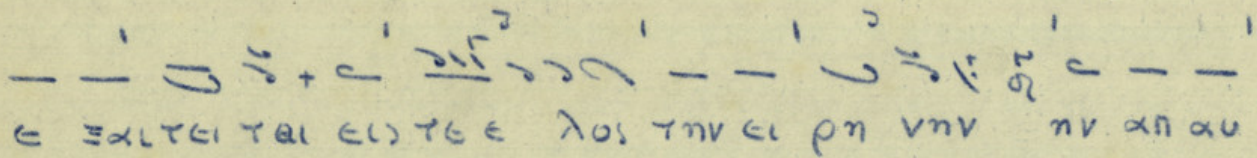

ε ξαιτει τοι εις τε ε λος την ει ρη νην ην απ αυ

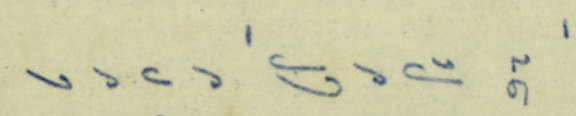

των ε υληρο νο μη σε

28 Ἰανουαρίου 1955

Ν. Τ. Β.

Τῇ Λ΄ Ἰανουαρίου Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμὸς Ἦχος β΄ Πα

Τῆς Θεοτόκου

Π

Τὸν ἐν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ, ἥνιον-
τα ναινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα
δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡ-
μᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Π Σὺ κ. Ὑπεραγία Θεοτόκε.

Νενοσηκότας ὁρῶσα, τῇ ψυχὴν τῇ τὸ σῶμα τῇ βεβλη-
μένος πάθεσι δεινοῖς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Δέσποινα,
θεραπεύσασα λύσον τῶν νῦν παρενοχλόντων λυπη-
ρῶν, ἵνα πάντες σὲ ὕμνοις ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τῶν Ἁγίων. Ἦχος Π δ΄. Ἑξέτη ἐπὶ

Ν

Μεγάλυνον ψυχήν μου, τοὺς τῆς Παναγίας Τριάδος
τρεῖς Ποιμένας.

Ἐπήρθη τῆς Τριάδος ἡ ἀρετὴ, καὶ τὰ πάντα
τῆς δόξης ἐπλήρωσεν, ἄλλην ἡμῖν, αἴγλην ἀνα-
λάμψασα τριλαμπῆ, ὡς ἑαυτῆς ἀπαύγασμα, τοὺς
ἐπουρανίους μυσταγωγοὺς, δι' ὧν ἐπὶ τὴν θείαν,
ἐκείνης θεωρίαν, οἱ εὐσεβοῦντες ὁδηγούμεθα.

Δόξα. Ν

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέ-
τε Θεότητος τὸ κράτος.

Πατέρας ἡ εὐσέβεια τοὺς αὐτῆς, πρωτοτόκους υἱοὺς ἀ-
ναδείξαντα, τέκνα γεννᾷ, γνήσια τῷ ἅμωμα δι' αὐτῶν,
τελειούμενα Πνεύματι, τῷ ζωὴν λαχήλαντι ἐν αὐτοῖς·
ᾗ σώζειν ἐξαιτεῖται, εἰς τέλος τὴν εἰρήνην, ἣν ἀπ'
αὐτῶν ἐκληρονόμησε.

Τῇ Λ΄ Ἰανουαρίου Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμὸς Ἦχος β΄ Πα

Τῆς Θεοτόκου

Π

Τὸν ἐν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ, ἥνιον-
τα ναινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα
δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡ-
μᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Π Σὺ κ. Ὑπεραγία Θεοτόκε.

Νενοσηκότας ὁρῶσα, τῇ ψυχὴν τῇ τὸ σῶμα τῇ βεβλη-
μένος πάθεσι δεινοῖς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Δέσποινα,
θεραπεύσασα λύσον τῶν νῦν παρενοχλόντων λυπη-
ρῶν, ἵνα πάντες σὲ ὕμνοις ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τῶν Ἁγίων. Ἦχος Π δ΄. Ἑξέτη ἐπὶ

Ν

Μεγάλυνον ψυχήν μου, τοὺς τῆς Παναγίας Τριάδος
τρεῖς Ποιμένας.

Ἐπήρθη τῆς Τριάδος ἡ ἀρετὴ, καὶ τὰ πάντα
τῆς δόξης ἐπλήρωσεν, ἄλλην ἡμῖν, αἴγλην ἀνα-
λάμψασα τριλαμπῆ, ὡς ἑαυτῆς ἀπαύγασμα, τοὺς
ἐπουρανίους μυσταγωγοὺς, δι' ὧν ἐπὶ τὴν θείαν,
ἐκείνης θεωρίαν, οἱ εὐσεβοῦντες ὁδηγούμεθα.

Δόξα. Ν

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέ-
τε Θεότητος τὸ κράτος.

Πατέρας ἡ εὐσέβεια τοὺς αὐτῆς, πρωτοτόκους υἱοὺς ἀ-
ναδείξαντα, τέκνα γεννᾷ, γνήσια τῷ ἅμωμα δι' αὐτῶν,
τελειούμενα Πνεύματι, τῷ ζωὴν λαχήλαντι ἐν αὐτοῖς·
ᾗ σώζειν ἐξαιτεῖται, εἰς τέλος τὴν εἰρήνην, ἣν ἀπ'
αὐτῶν ἐκληρονόμησε.

Τῇ Λ΄ Ἰανουαρίου Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμὸς Ἦχος β΄ Πα

Τῆς Θεοτόκου

π

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥνωντα παινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

π Σὺν. Ὑπεραγία Θεοτόκε

Νενοσηκότας ὁρῶσα, κατὰ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα καὶ βεβλημένος πάθεσι δεινοῖς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Δέσποινα, θεραπεύσασα λύσον τῶν νῦν παρενοχλόντων λυπηρῶν, ἵνα πάντες σὲ ὕμνοις ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τῶν Ἁγίων. Ἦχος π δ΄. Ἐξέξη ἐπὶ τούτῳ

N

Μεγάλυνον ψυχήν μου, τοὺς τῆς Παναγίας Τριάδος τρεῖς Ποιμένας.

Ἐπήρθη τῆς Τριάδος ἡ ἀρετή, καὶ τὰ πάντα τῆς δόξης ἐπλήρωσεν, ἄλλην ἡμῖν, αὖγλην ἀναλάμψασα τριλαμπῆ, ὡς ἑαυτῆς ἀπαύγασμα, τοὺς ἐπουρανίους μυσταγωγούς, δι' ὧν ἐπὶ τὴν θείαν, ἐκείνης θεωρίαν, οἱ εὐσεβοῦντες ὁδηγούμεθα.

Δόξα. N

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Πατέρας ἡ εὐσέβεια τοὺς αὐτῆς, πρωτοτόκους υἱοὺς ἀναδείξαντα, τέκνα γεννᾷ, γνήσια καὶ ἄμωμα δι' αὐτῶν, τελειούμενα Πνεύματι, τῷ ζωὴν λαχήσαντι ἐν αὐτοῖς· καὶ σώζειν ἐξαιτεῖται, εἰς τέλος τὴν εἰρήνην, ἣν ἀπ' αὐτῶν ἐκληρονόμησε.

Τῇ Λ΄ Ἰανουαρίου Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμὸς Ἦχος β΄ Πα

Τῆς Θεοτόκου

π

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥνωντα παινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

π Σὺν. Ὑπεραγία Θεοτόκε

Νενοσηκότας ὁρῶσα, κατὰ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα καὶ βεβλημένος πάθεσι δεινοῖς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Δέσποινα, θεραπεύσασα λύσον τῶν νῦν παρενοχλόντων λυπηρῶν, ἵνα πάντες σὲ ὕμνοις ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τῶν Ἁγίων. Ἦχος π δ΄. Ἐξέξη ἐπὶ τούτῳ

N

Μεγάλυνον ψυχήν μου, τοὺς τῆς Παναγίας Τριάδος τρεῖς Ποιμένας.

Ἐπήρθη τῆς Τριάδος ἡ ἀρετή, καὶ τὰ πάντα τῆς δόξης ἐπλήρωσεν, ἄλλην ἡμῖν, αὖγλην ἀναλάμψασα τριλαμπῆ, ὡς ἑαυτῆς ἀπαύγασμα, τοὺς ἐπουρανίους μυσταγωγούς, δι' ὧν ἐπὶ τὴν θείαν, ἐκείνης θεωρίαν, οἱ εὐσεβοῦντες ὁδηγούμεθα.

Δόξα. N

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Πατέρας ἡ εὐσέβεια τοὺς αὐτῆς, πρωτοτόκους υἱοὺς ἀναδείξαντα, τέκνα γεννᾷ, γνήσια καὶ ἄμωμα δι' αὐτῶν, τελειούμενα Πνεύματι, τῷ ζωὴν λαχήσαντι ἐν αὐτοῖς· καὶ σώζειν ἐξαιτεῖται, εἰς τέλος τὴν εἰρήνην, ἣν ἀπ' αὐτῶν ἐκληρονόμησε.

Τῇ Λ' Ἰανουαρίου Ὠδὴ θ' Ὁ Εἱρμὸς ἦχος β' πα

Τῆς Θεοτόκου

π

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράτως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

π Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε

Νενοσηκότας ὁρῶσα, καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα καὶ βεβλημένος πάθεσι δεινοῖς, τῇ εὐσπαγχνίᾳ σου Δέσποινα, θεραπεύσασα λύσον τῶν νῦν παρενοχλούντων λυπηρῶν, ἵνα πάντες σὲ ὕμνοις ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τῶν Ἁγίων. Ἦχος π δ' ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ν

Μεγάλυνον ψυχήν μου, τοὺς τῆς Παναγίας Τριάδος τρεῖς Ποιμένας.

Ἐπήρθη τῆς Τριάδος ἡ ἀρετὴ, καὶ τὰ πάντα τῆς δόξης ἐπλήρωσεν, ἄλλην ἡμῖν, αἴγλην ἀναλάμψασα τριλαμπῆ, ὡς ἑαυτῆς ἀπαύγασμα, τοὺς ἐπουρανίους μυσταγωγοὺς, δι' ὧν ἐπὶ τὴν θείαν, ἐκείνης θεωρίαν, οἱ εὐσεβοῦντες ὁδηγούμεθα.

Δόξα. Ν

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Ν Πατέρας ἡ εὐσέβεια τοὺς αὐτῆς, πρωτοτόκους υἱοὺς ἀναδείξαντα, τέκνα γεννᾷ, γνήσια καὶ ἄμωμα δι' αὐτῶν, τελειούμενα Πνεύματι, τῷ ζωὴν λαλήσαντι ἐν αὐτοῖς καὶ σώζειν ἐξαιτεῖται, εἰς τέλος τὴν εἰρήνην, ἣν ἀπ' αὐτῶν ἐκληρονόμησε.

Τῇ Λ' Ἰανουαρίου Ὠδὴ θ' Ὁ Εἱρμὸς ἦχος β' πα

Τῆς Θεοτόκου

π

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράτως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

π Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε

Νενοσηκότας ὁρῶσα, καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα καὶ βεβλημένος πάθεσι δεινοῖς, τῇ εὐσπαγχνίᾳ σου Δέσποινα, θεραπεύσασα λύσον τῶν νῦν παρενοχλούντων λυπηρῶν, ἵνα πάντες σὲ ὕμνοις ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τῶν Ἁγίων. Ἦχος π δ' ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ν

Μεγάλυνον ψυχήν μου, τοὺς τῆς Παναγίας Τριάδος τρεῖς Ποιμένας.

Ἐπήρθη τῆς Τριάδος ἡ ἀρετὴ, καὶ τὰ πάντα τῆς δόξης ἐπλήρωσεν, ἄλλην ἡμῖν, αἴγλην ἀναλάμψασα τριλαμπῆ, ὡς ἑαυτῆς ἀπαύγασμα, τοὺς ἐπουρανίους μυσταγωγοὺς, δι' ὧν ἐπὶ τὴν θείαν, ἐκείνης θεωρίαν, οἱ εὐσεβοῦντες ὁδηγούμεθα.

Δόξα. Ν

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Ν Πατέρας ἡ εὐσέβεια τοὺς αὐτῆς, πρωτοτόκους υἱοὺς ἀναδείξαντα, τέκνα γεννᾷ, γνήσια καὶ ἄμωμα δι' αὐτῶν, τελειούμενα Πνεύματι, τῷ ζωὴν λαλήσαντι ἐν αὐτοῖς καὶ σώζειν ἐξαιτεῖται, εἰς τέλος τὴν εἰρήνην, ἣν ἀπ' αὐτῶν ἐκληρονόμησε.

Τῇ 1.ῃ Ἰανουαρίου

Ἑξαποστειλάριον

Ἦχος γ α Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Τὰ τῶ φωτὸς δοχεῖα, τὰς θεηγόρους ἀστραπὰς, Βασίλειον νῦν τὸν Μέγαν, Γρηγόριον Θεολόγον, Χρυσόστομον Ἰωάννην, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον ὅμοιον

Χρυσοπλουμώτατε πύργε, ᾗ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοζάλαυτε θρόνε (καθέδρα τοῦ Βασιλέως,) ἀπατανόητον θαῦμα, πῶς γαστρεῖ τὸν Δεσπότην;

Τῇ 1.ῃ Ἰανουαρίου

Ἑξαποστειλάριον

Ἦχος γ α Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Τὰ τῶ φωτὸς δοχεῖα, τὰς θεηγόρους ἀστραπὰς, Βασίλειον νῦν τὸν Μέγαν, Γρηγόριον Θεολόγον, Χρυσόστομον Ἰωάννην, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον ὅμοιον

Χρυσοπλουμώτατε πύργε, ᾗ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοζάλαυτε θρόνε (καθέδρα τοῦ Βασιλέως,) ἀπατανόητον θαῦμα, πῶς γαστρεῖ τὸν Δεσπότην;

Τῇ Λ' Ἰανουαρίου

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος γα Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Τὰ τοῦ φωτὸς δοχεῖα, τὰς φεγγοβόλους ἀστραπὰς, Βασίλειον νῦν τὸν Μέγαν, Γρηγόριον Θεολόγον, χρυσόστομον Ἰωάννην, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον ὅμοιον

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, ᾧ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, (καθέδρα τοῦ Βασιλέως,) ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Τῇ Λ.' Ἰανουαρίου

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος γα Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Τὰ τοῦ φωτὸς δοχεῖα, τὰς φεγγοβόλους ἀστραπὰς, Βασίλειον νῦν τὸν Μέγαν, Γρηγόριον Θεολόγον, χρυσόστομον Ἰωάννην, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον ὅμοιον

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, ᾗ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, (καθέδρα τοῦ Βασιλέως,) ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Τῇ Λ' Ἰανουαρίου

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος γα Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Τὰ τοῦ φωτὸς δοχεῖα, τὰς φεγγοβόλους ἀστραπὰς, Βασίλειον νῦν τὸν Μέγαν, Γρηγόριον Θεολόγον, χρυσόστομον Ἰωάννην, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον ὅμοιον

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, ᾧ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, (καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Τῇ Λ' Ἰανουαρίου

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος γα Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Τὰ τοῦ φωτὸς δοχεῖα, τὰς φεγγοβόλους ἀστραπὰς, Βασίλειον νῦν τὸν Μέγαν, Γρηγόριον Θεολόγον, χρυσόστομον Ἰωάννην, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον ὅμοιον

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, ᾧ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, (καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Τῇ Λ' Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους Σλιχηρά Προσόμοια
Ἦχος β'

Σλίχ.

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να ξει αις αυ του

Αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω συ νης

α αυ τυ

Σλίχ.

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω ϗ χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαις καιαι ορ γα α α α

νω

Ποι οι οι οις ευ φη μι ω ων ξεμμα α σι ξε φανω σω ω μεν

τυυ υς Δι ι ι δα σκα α λυς τυς δι η ρη με νυς τοις σω μα α

σι ϗ συ νημ με ε ε ε νυς τω πνε ε ευ μα α τι

Τῇ Λ' Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους Σλιχηρά Προσόμοια
Ἦχος β'

Σλίχ.

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να ξει αις αυ του

Αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω συ νης

α αυ τυ

Σλίχ.

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω ϗ χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαις καιαι ορ γα α α α

νω

Ποι οι οι οις ευ φη μι ω ων ξεμμα α σι ξε φανω σω ω μεν

τυυ υς Δι ι ι δα σκα α λυς τυς δι η ρη με νυς τοις σω μα α

σι ϗ συ νημ με ε ε ε νυς τω πνε ε ευ μα α τι

Τῇ Α΄ Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρὰ Προσόμοια

Ἦχος β΄ πα

Ἀι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να ζει αις αυ τδ αι

Ἀ νά στα σις μεγά λω συ νε θλι βε τό πλη θος τῆς ἁ μαρ τί ας

Φε ρει Περι το μη αν εν σαρ κι ο ευ Πα τρο σανευ το μη τε

ε Θε σπ ἡ γο ο ν σπειθ ἀ βρα ζω τε χθει σιλο γοι ἡ ω ς ε υ ρε θη

ὁ ς ευ Θε ν ο Θε ὴ τι ἀ μωμα ε πι τρε πω μεν α ν α Θε ν

ο μα τα Νο ο μονο υ περ Νο μονγε νο μεν ος μα τα ρας

Νο μδ ε υλο γη τδ ς τδ ν α παν τας ἡ τη ν α να θεν

ο Θ ε ὸ ς ἀ νδε δω κε ν τη ν υ πε ρα γα θον

ε υ λο γη μέ νη ἡ ρά βδος τοῦ σταυροῦ σου

Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Ἁγίου, ἦχος πλ. δ΄

Ἀ πο τῆς ἀ κα νθί νης ἐ βλα στή σα μεν ἐ ν τῷ Ἀ δὰ μ

τος των θε ο ϩα ρων πρω ο ο το ζα α τας Τρι

α α α α α δος τος ι σα ριθ μθ μυρυ θε ρα α α

α α πο ον τας ϩω ζη η η η η ρας της οι κυ

με ε νης δι α λα α αμ πο ον τας της Ευ υλη

σι ι α α ας τος ζυ υ λυς υς ζε ϩα α νοι οις

δο ο ο ο Ξης ως νι υη η σαν ταας ζε ϩα α νοι οι

Χρι ζο ος ο Θε ο ο ος η η η η η η

μων ο ο ε ε ε χων το με ε γα α ε ε ε λε ε εε

ος

τος των θε ο ϩα ρων πρω ο ο το ζα α τας Τρι

α α α α α δος τος ι σα ριθ μθ μυρυ θε ρα α α

α α πο ον τας ϩω ζη η η η η ρας της οι κυ

με ε νης δι α λα α αμ πο ον τας της Ευ υλη

σι ι α α ας τος ζυ υ λυς υς ζε ϩα α νοι οις

δο ο ο ο Ξης ως νι υη η σαν ταας ζε ϩα α νοι οι

Χρι ζο ος ο Θε ο ο ος η η η η η η

μων ο ο ε ε ε χων το με ε γα α ε ε ε λε ε εε

ος

Σλίχ.

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω ϗ χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαισ ϗαι αι ορ γα α α α

νω

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ ϗ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Β

Ποι οι οισ εγ ϗω μι ω ωωνρη η η η η μα α σιν

ε παι νε σω ω μεν τσσ σσ Ι ι ι ε ρα αρ χασ

τσσ ι σα πο ζο λσσ εν χα ρι ι τι ϗ ο μο τι ι ι ι

Β Δ

μσσ χα ρι ι ι ι σμα α σι τσσ τησ α σε βει ασ

Γ

ϗα α α τα λυ υ τασ σω τη η η η ρασ ϗ ο δη

γσ σσ λο γω ϗ πρα α αγ μα α τι Ποι με ε

Σλίχ.

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω ϗ χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαισ ϗαι αι ορ γα α α α

νω

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ ϗ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Β

Ποι οι οισ εγ ϗω μι ω ωωνρη η η η η μα α σιν

Δ

ε Παι νε σω ω μεν τσσ σσ Ι ι ι ε ρα αρ χασ

τσσ ι σα πο ζο λσσ εν χα ρι ι τι ϗ ο μο τι ι ι ι

Β Δ

μσσ χα ρι ι ι ι σμα α σι τσσ τησ α σε βει ασ

Γ

ϗα α α τα λυ υ τασ σω τη η η η ρασ ϗ ο δη

γσ σσ λο γω ϗ πρα α αγ μα α τι Ποι με ε

Τῇ Α΄ Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρὰ Προσόμοια

Ἦχος β΄ πα

Ἀι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να ζει αις αυ τδ αι

Ἀ νά στα σις μεγά λω συ νε θλι βε τό πλη θος τῆς ἁ μαρ τί ας

Φε ρει Περι το μη αν εν σαρ κι ο ευ Πα τρο σανευ το μη τε

ε Θε σπ ἡ γο ο ν σπειθ ἀ βρα ζω τε χθει σιλο γοι ἡ ω ς ε υ ρε θη

ὁ ς ευ Θε ν ο Θε ὴ τι ἀ μωμα ε πι τρε πω μεν α ν α Θε ν

ο μα τα Νο ο μονο υ περ Νο μονγε νο μεν ος μα τα ρας

Νο μδ ε υλο γη τδ ς τδ ν α παν τας ἡ τη ν α να θεν

ο Θ ε ὸ ς ἀ νδε δω κε ν τη ν υ πε ρα γα θον

ε υ λο γη μέ νη ἡ ρά βδος τοῦ σταυροῦ σου

Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Ἁγίου, ἦχος πλ. δ΄

Ἀ πο τῆς ἀ κα νθί νης ἐ βλα στή σα μεν ἐ ν τῷ Ἀ δὰ μ

Εἰς Ἀριζείδην τὸ Α^ον 26 Ἰανουαρίου 1955

Εἰς Ἰορδάνην τὸ Β^ον 28 Ἰανουαρίου 1957

Εἰς Ἀριζείδην τὸ Α^ον 26 Ἰανουαρίου 1955

Εἰς Ἰορδάνην τὸ Β^ον 28 Ἰανουαρίου 1957

Τη 11η Ιανουαρίου ΔΟΞΑ ΗΧΟΣ

1955

Τη 11η Ιανουαρίου ΔΟΞΑ ΗΧΟΣ

1955

A°±

A°±

B

ρυυυυ υυυ τγγγγγ σι ψ αι γλωωωωωωωσ

Ν

σαι ταα θαυ μαααα τα μεεεεεε εεελπγγ

Δ

σι ι ι η μειειειεις δε προστον Σωτηηη η

ρα βοο ω ωωω ωωω ωω μεεεν Δο Ξα αα

Γ Δ

σοι Χριζωωω ωω τωΘεεε ω ω ω ωω

Ν

ω ωω ωω ωωωω τοις γαρ Πι ζοις ει ει ρη η

Δ

νη η δι α τγ των εε γε γο ο οο οοο

ο ο νειειει

Γραμ. Δ

προστον Σωτηη η η ρα α βοο ω ωωωω

ωωω ωω μεεεν

28 Ἰανουαρίου 1955

B

ρυυυυ υυυ τγγγγγ σι ψ αι γλωωωωωωωσ

Ν

σαι ταα θαυ μαααα τα μεεεεεε εεελπγγ

Δ

σι ι ι η μειειειεις δε προστον Σωτηηη η

ρα βοο ω ωωω ωωω ωω μεεεν Δο Ξα αα

Γ Δ

σοι Χριζωωω ωω τωΘεεε ω ω ω ωω

Ν

ω ωω ωω ωωωω τοις γαρ Πι ζοις ει ει ρη η

Δ

νη η δι α τγ των εε γε γο ο οο οοο

ο ο νειειει

Γραμ. Δ

προστον Σωτηη η η ρα α βοο ω ωωωω

ωωω ωω μεεεν

28 Ἰανουαρίου 1955

A^ον

Εἰς Ἰορδάνην τὸ Γ^ον 28 Ἰανουαρίου 1957

A^ον

Εἰς Ἰορδάνην τὸ Γ^ον 28 Ἰανουαρίου 1957

Τῇ α'. Ἰανουαρίου Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα Ἦχος δ'

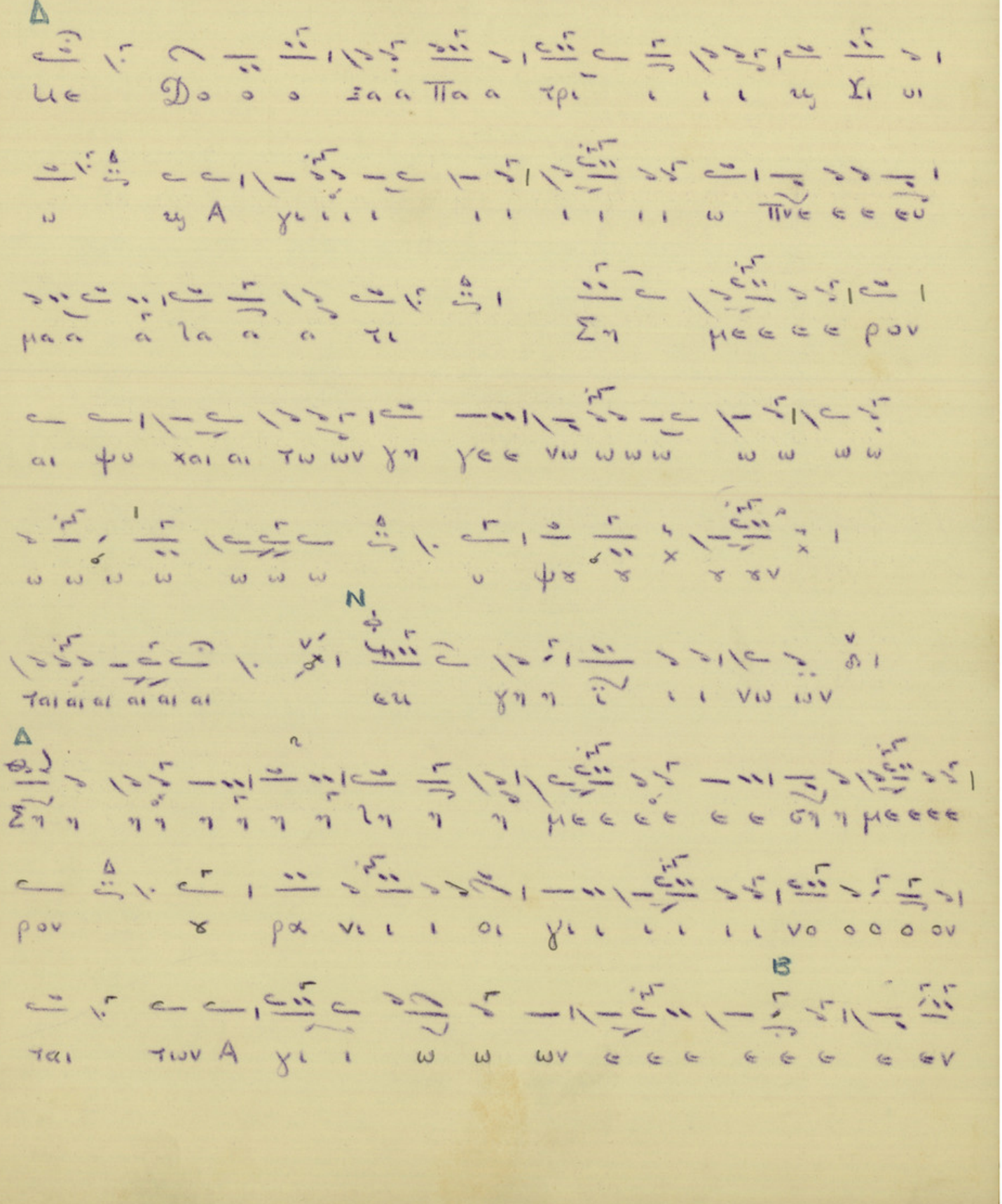
Δ
Με Δο ξα Πα τρι
ω Α γι
μα α λα α τι
Ση με ρον
αι ψυ χαι αι τω ων γη γε νω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
Ν
ται αι αι αι αι αι αι εν γη η η νω ων
Δ
Ση η η η

Τῇ α'. Ἰανουαρίου Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα Ἦχος δ'

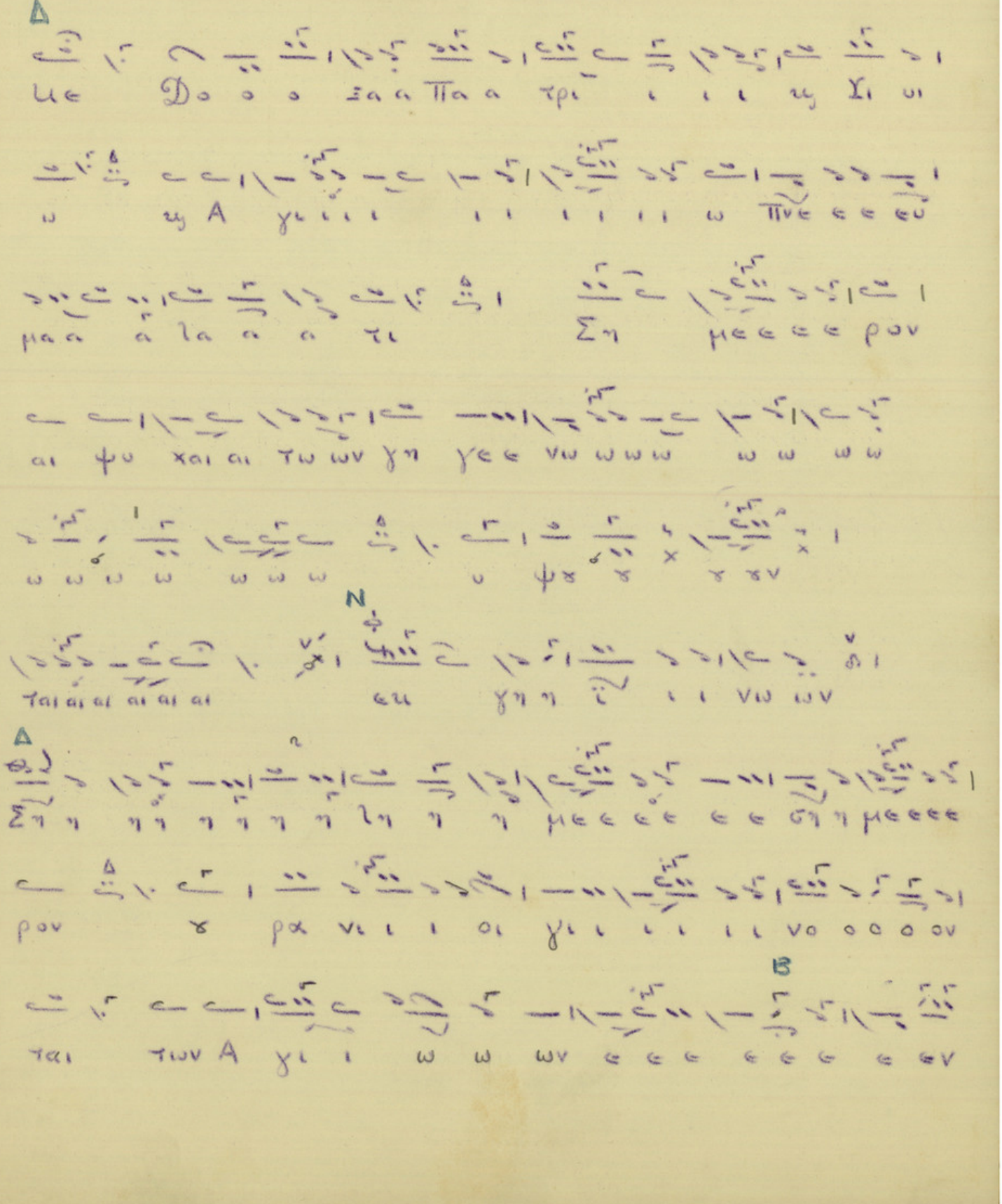
Δ
Με Δο ξα Πα τρι
ω Α γι
μα α λα α τι
Ση με ρον
αι ψυ χαι αι τω ων γη γε νω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
Ν
ται αι αι αι αι αι αι εν γη η η νω ων
Δ
Ση η η η

Δ

τη η ηη μνηη ηη μη αι γαρ πυ υ υ υ υ λαι των

ϑ ρα νω ω ων ε παι αι αι αι αι αι ρο ο ο ο ο ον ται

Μ N

ϣ η μιν τα τϑ Δε σπο ο ο τϑ ϑ ϑ γνω ρι ι ι

Δ

ϩο ο ο ο ο ον ται οι λο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

B

ϣοι τϑ ϑϩ λο ο ο ο γϑϩ ιη ρυ υ υ υ υ υτ τϑ ϑ ϑ ϑϑ

Μ N

σι ϣ αι γλω ω ω ω ω ω ωσ σαι τα θαυ μα αα τα

Δ

με ε ε ε ελ πϑ ϑ ϑ ϑ ϑ σιν η μει ει ει ειϩ

N

δε ε προϩ τον Σω ω τη η η η η η ρα α βο ο ο

Δ

η μει ει ει ει ειϩ δε ε ε ε προϩ το ον Σω

τη η η η ρα α βο ω ω ωω ω ω μεν

Δ

τη η ηη μνηη ηη μη αι γαρ πυ υ υ υ υ λαι των

ϑ ρα νω ω ων ε παι αι αι αι αι αι ρο ο ο ο ο ον ται

Μ N

ϣ η μιν τα τϑ Δε σπο ο ο τϑ ϑ ϑ γνω ρι ι ι

Δ

ϩο ο ο ο ο ον ται οι λο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

B

ϣοι τϑ ϑϩ λο ο ο ο γϑϩ ιη ρυ υ υ υ υ υτ τϑ ϑ ϑ ϑϑ

Μ N

σι ϣ αι γλω ω ω ω ω ω ωσ σαι τα θαυ μα αα τα

Δ

με ε ε ε ελ πϑ ϑ ϑ ϑ ϑ σιν η μει ει ει ειϩ

N

δε ε προϩ τον Σω ω τη η η η η η ρα α βο ο ο

Δ

η μει ει ει ει ειϩ δε ε ε ε προϩ το ον Σω

τη η η η ρα α βο ω ω ωω ω ω μεν

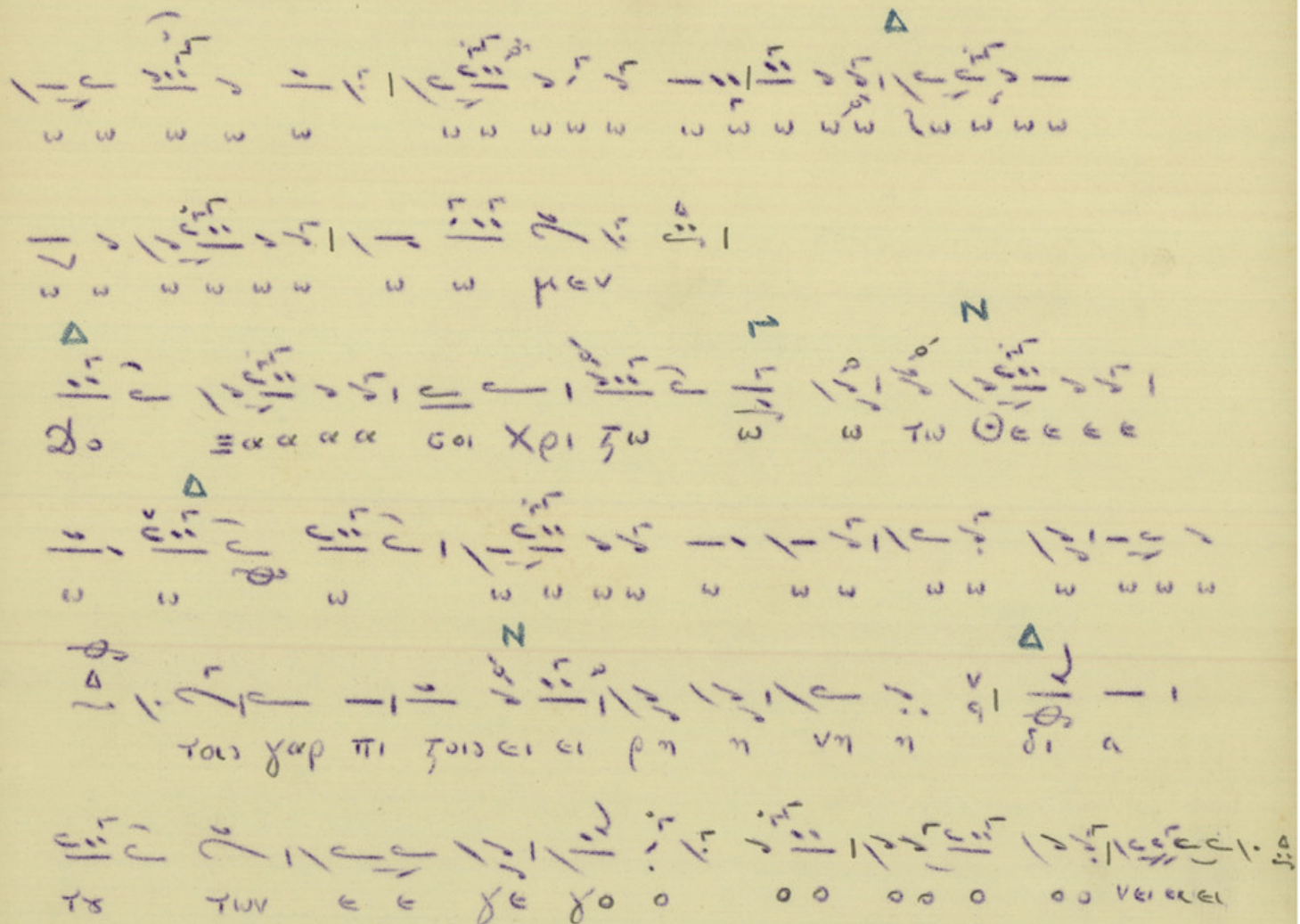

Ν. Α. Καμαράδου.

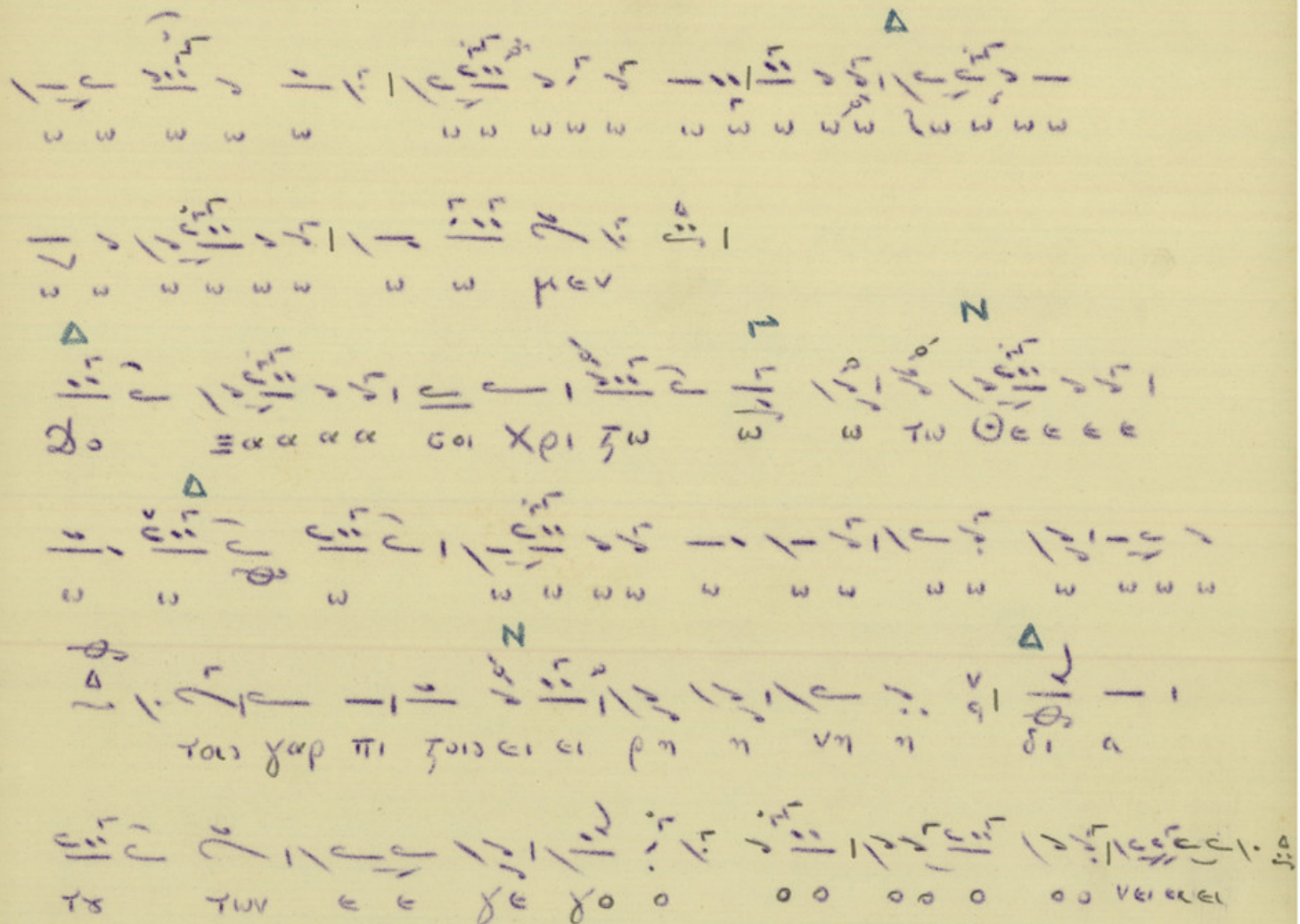

Ν. Α. Καμαράδου.

Τῇ α'. Ἰανουαρίου Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα Ἦχος δ'.

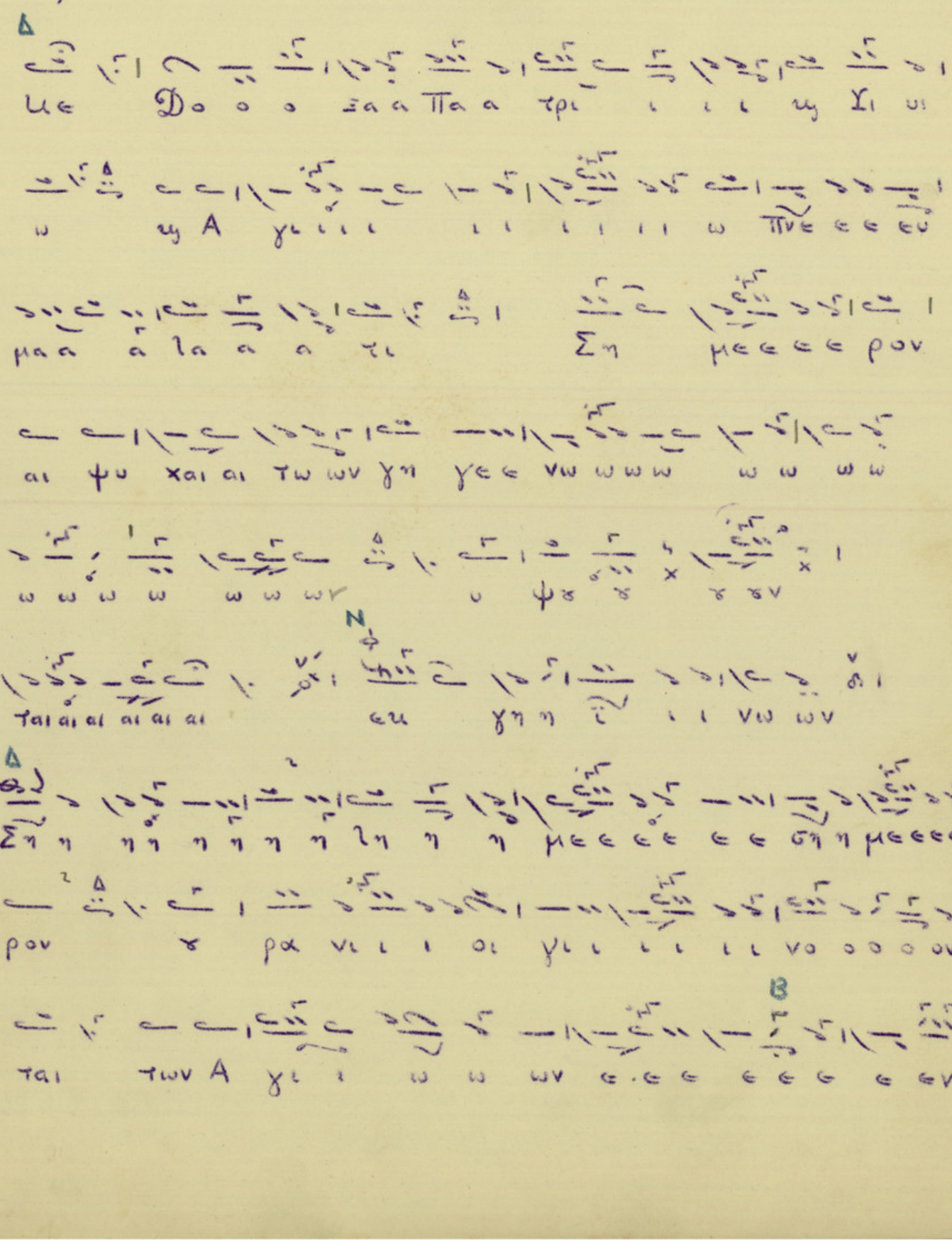
Δ
Με Δο ξα Πα τρι Υι
ω Αγ γε
μα α λα α α γι Ση με ρον
αι ψυ χαι αι τω ων γη γεε νω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ταιαιαιαιαιαι εν γη η ι νω ων
Δ
η η η

Τῇ α'. Ἰανουαρίου Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα Ἦχος δ'.

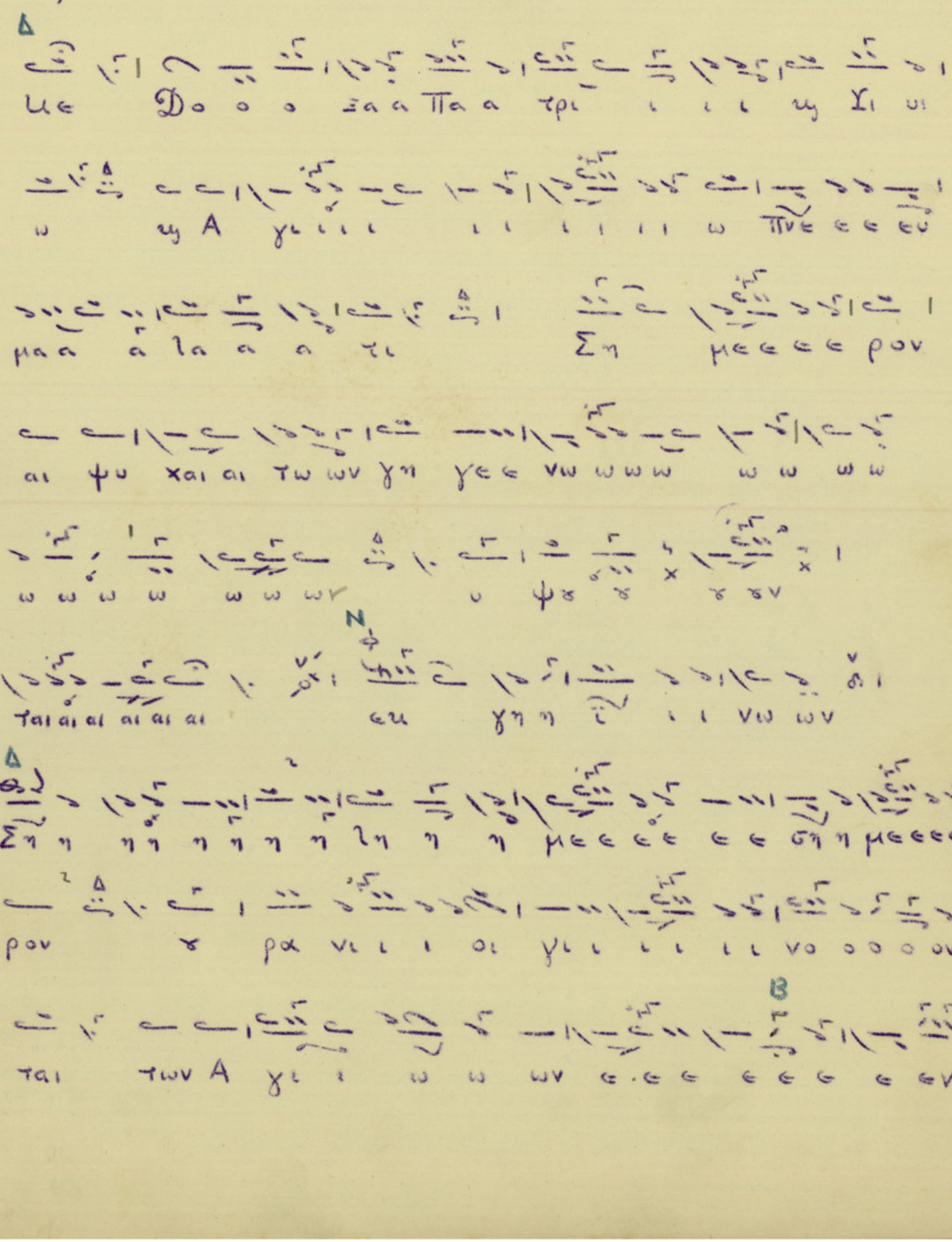
Δ
Με Δο ξα Πα τρι Υι
ω Αγ γε
μα α λα α α γι Ση με ρον
αι ψυ χαι αι τω ων γη γεε νω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ταιαιαιαιαιαι εν γη η ι νω ων
Δ
η η η

Δ

τη η ηη μνη η η η μη αι γαρ πυ υ υ υ υ λαι των

ϩ ρα νω ω ων ε παι αι αι αι αι αι ρο ο ο ο ον ται

Γ N

ϣ η μιν τα τϩ Δε σπο ο ο τϩ ϩ ϩ γνω ρι ι ι

Δ

ϫο ο ο ο ο ον ται οι λο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

B

ϩοι τϩ ϩο λο ο ο ο γϩο ιη ρυ υ υ υ υ υ τ τϩ ϩ ϩ ϩϩ

Γ N

σι ϣ αι γλω ω ω ω ω ω ωσ σαι τα θαυ μα αα τα

Δ

με ε ε ε ελ πϩ ϩϩϩϩ σιν η μει ει ει ειϩ

N

δε ε προϩ τον Σω ω τη η η η η η ρα α βο ο ο

Δ

η μει ει ει ει ειϩ δε ε ε ε προϩ το ον Σω

τη η η η ρα α βο ω ω ωω ω ω μεν

Δ

τη η ηη μνη η η η μη αι γαρ πυ υ υ υ υ λαι των

ϩ ρα νω ω ων ε παι αι αι αι αι αι ρο ο ο ο ον ται

Γ N

ϣ η μιν τα τϩ Δε σπο ο ο τϩ ϩ ϩ γνω ρι ι ι

Δ

ϫο ο ο ο ο ον ται οι λο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

B

ϩοι τϩ ϩο λο ο ο ο γϩο ιη ρυ υ υ υ υ υ τ τϩ ϩ ϩ ϩϩ

Γ N

σι ϣ αι γλω ω ω ω ω ω ωσ σαι τα θαυ μα αα τα

Δ

με ε ε ε ελ πϩ ϩϩϩϩ σιν η μει ει ει ειϩ

N

δε ε προϩ τον Σω ω τη η η η η η ρα α βο ο ο

Δ

η μει ει ει ει ειϩ δε ε ε ε προϩ το ον Σω

τη η η η ρα α βο ω ω ωω ω ω μεν

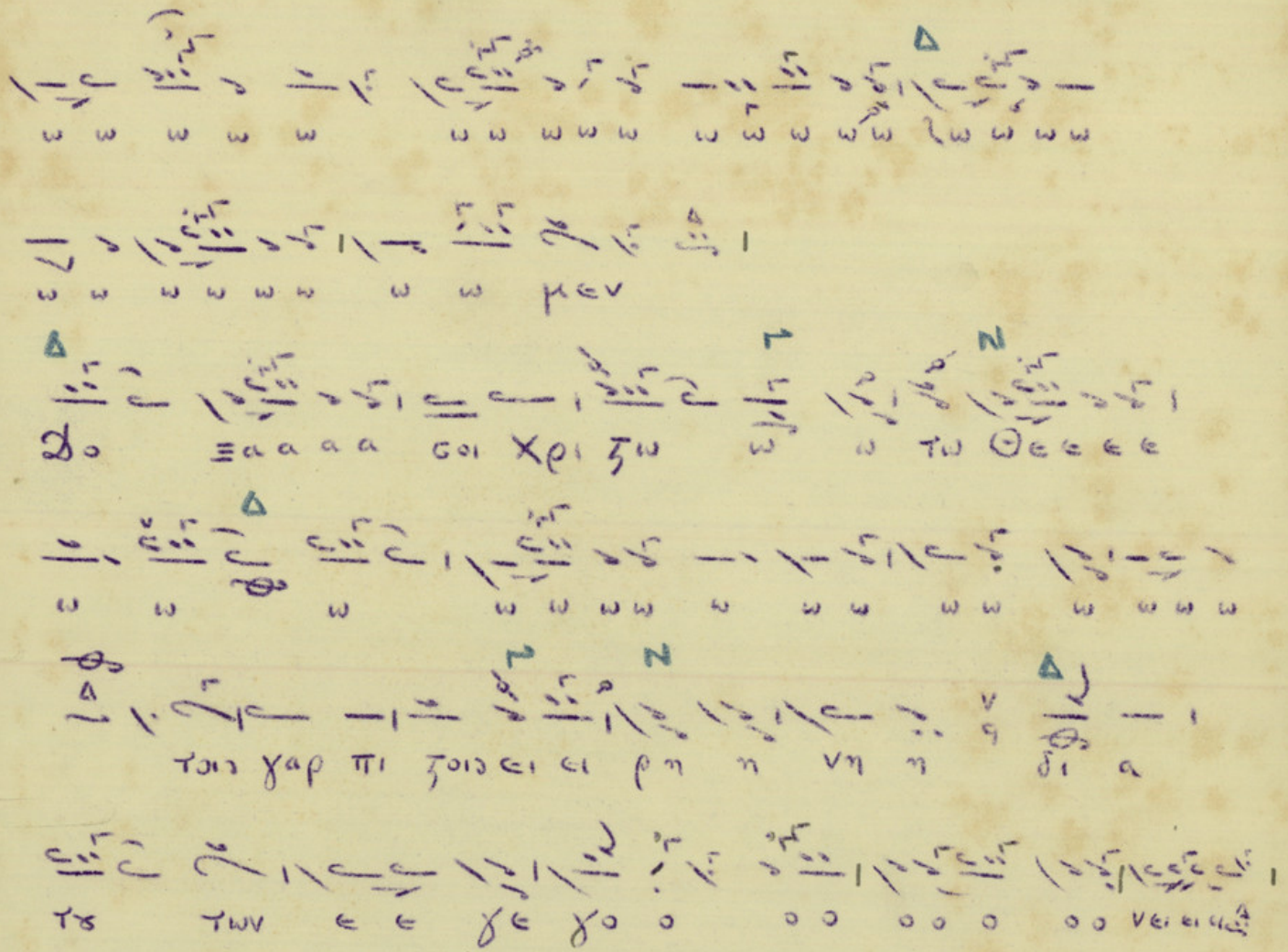

Ν. Α. Καμαράδου.

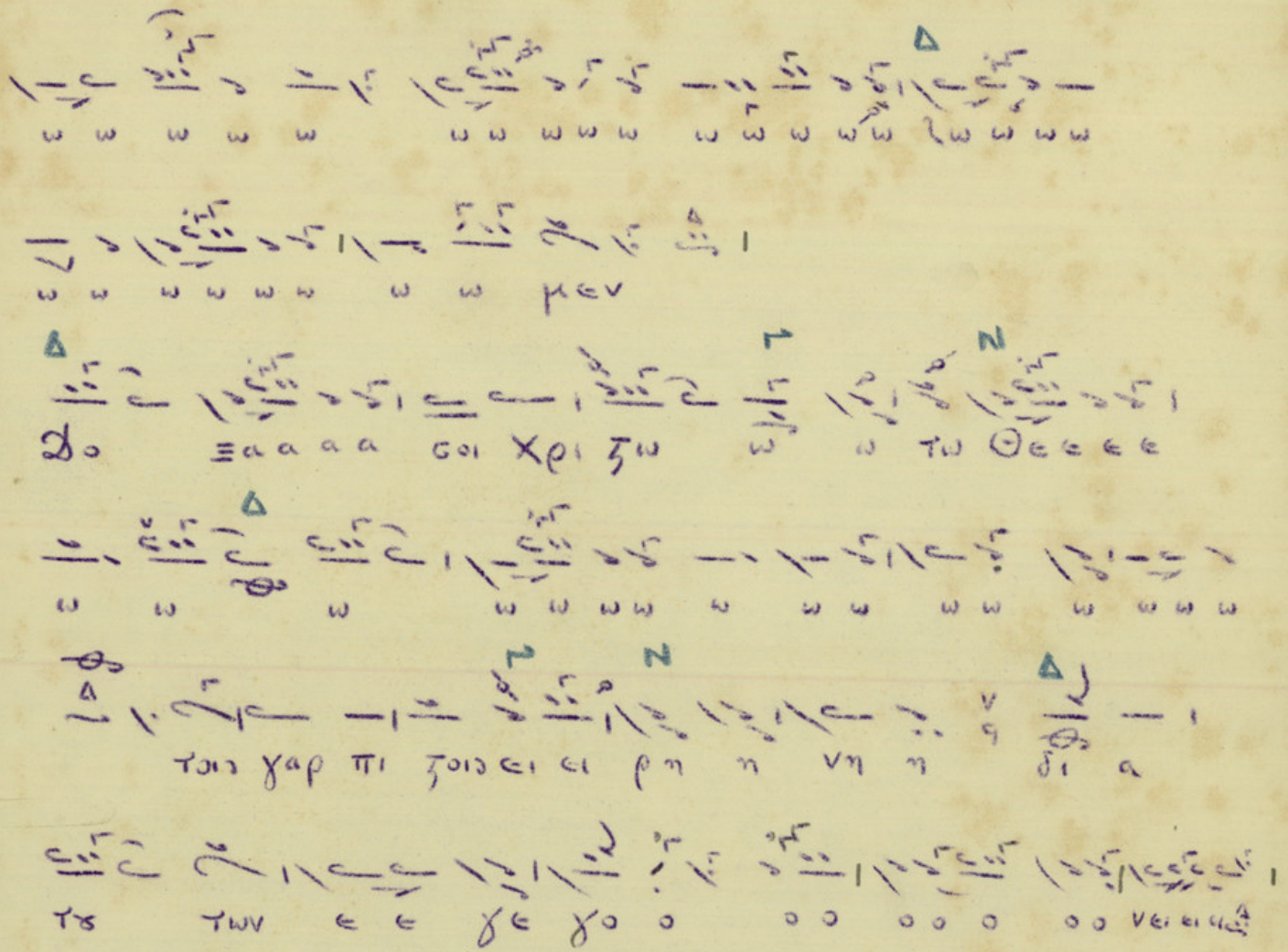

Ν. Α. Καμαράδου.

ῶν, καὶ τῷ Βασιλεῖ ἀγαπώμενος, ἐσέβετο τὸν Χριστὸν λεληθότως, καὶ τῶν Χριστιανῶν ὑπεργσπίζετο. Γνωσθεὶς δὲ ἀπεκλείσθη ἐν φυλακῇ· ἔνθα νεκρὸν ἀναστήσας, ἔπεισε πάντας τοὺς στρατιώτας πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ· οἵτινες προστάξει τοῦ Τυράννου ἀπεκεφαλίσθησαν, καὶ σὺν αὐτοῖς ἡ μακαρία Χρυσῆ, καὶ ὁ ταύτης ὑπουργὸς Σαβαΐνος, πρότερον πολλὰς ὑπομείναντες τιμωρίας, διὰ τὸ διακονεῖν τοῖς Ἁγίοις, καὶ τοὺς ἰχῶρας αὐτῶν ἐκμάσσειν, καὶ ἑαυτοὺς ἀλείφειν.

Ταῦτα μαθὼν ὁ μακαριώτατος Πάπας Ἱππόλυτος, ζήλῳ θείῳ κινηθεὶς ἦλθε καὶ ἤλεγξε τὸν Τύραννον κατὰ πρόσωπον. Ὁ δὲ ὑπερζέσας τῷ θυμῷ, πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐβασάνισε, μετὰ τῶν ἀκολουθούντων αὐτῷ Πρεσβυτέρων, καὶ Διακόνων, καὶ τοῦ Ἐπισκόπου. Εἶτα δήσας αὐτῶν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἔρριψε καὶ οὕτως ἐτελειώθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοφίλου τοῦ Νέου.

Στίχοι

Ὁ Θεόφιλος τὴν φίλην τμᾶται κάραν,
Θεοὺς φιλῆσαι μὴ θελήσας βαρβάρων.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, τῶν Ὀρθοδόξων Βασιλέων, εἰς τῆς Συγκλήτου ὑπάρχων. Στρατηγὸς δὲ προβληθεὶς εἰς τὸ θέμα τῶν Κιβυρραιωτῶν, ἀπῆλθε, μετὰ στόλου, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἑτέρους δύο στρατηγοὺς εἰς βοήθειαν, οἳ καὶ ἐφθόνουν αὐτῷ. Ὡς οὖν ἦλθον οἱ Σαρακηνοὶ κατὰ τῆς χώρας, ἐξῆλθε καὶ αὐτὸς εἰς ἀντιπαράταξιν αὐτῶν μετὰ στόλου, καὶ τῶν δύο στρατηγῶν. Καὶ πρῶτος ἐξώρμησε μετὰ τοῦ ἰδίου δρόμωνος, καὶ εἰσῆλθε μέσον τῶν Σαρακηνῶν καὶ ἠνδραγάθησεν. Οἱ δὲ φθονοῦντες αὐτῷ δύο στρατηγοὶ ἀφῆκαν αὐτὸν μόνον, καὶ ἔφυγον. Οἱ δὲ Σαρακηνοὶ περικυκλώσαντες αὐτόν, ἐκράτησαν· καὶ ἀπαγαγόντες εἰς τὸν ἴδιον τόπον, ἔβαλον αὐτὸν εἰς φυλακήν. Μετὰ δὲ τέσσαρα ἔτη ἐκβαλόντες αὐτόν, ἠνάγκασαν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν· ὡς δὲ οὐκ ἐπείσθη, ἀπεκεφάλισαν αὐτόν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

«Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δειρᾶ λατρευο-»μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρό-»νησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ »πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· »Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων »ἡμῶν.»

Σταυρῷ προσπαγείς, ὁ ἐκ σοῦ σωματωθεὶς Θεογεννήτρια, Ἀδὰμ διέρρηξε τὸ χειρόγραφον· ὃν νῦν δυσώπει πανάμωμε, ἅπαντας κινδύνων ῥυσθῆναι, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐλπὶς ἀγαθή, προσδοκία τε Πιστῶν ὑπάρχεις Δέσποινα· καὶ νῦν δεόμεθα δωρήσασθαι, σῆς συμπαθείας τὸ πέλαγος, πᾶσι τοῖς εἰς σὲ πεποιθόσι, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σκοτίᾳ δεινῇ, τῇ τοῦ βίου συσχεθεὶς τὸν συλλυπούμενον, καὶ συναλγοῦντα οὐ κατέλαβον· τῇ σῇ Παρθένε λαμπρότητι, λῦσον τὴν ἀχλὺν τῶν πταισμάτων, καὶ καταύγασον ψάλλοντα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡραίαν στολήν, σωτηρίων ἐντολῶν διὰ Βαπτίσματος, ἀμφιασάμενος ἀπημαύρωσα, δι' ἀμελείας ὁ δείλαιος· νῦν δέ σοι προστρέχω Παρθένε, τὸν χιτῶνα αἰτούμενος, τῆς σωφροσύνης διὰ σοῦ, πάλιν ἐνδύσασθαι.

Ζωῆς ἐκπεσών, ἀκηράτου μὲν τὸ πρὶν ὁ Ἀδὰμ σέσωσται· διὰ τοῦ Τόκου σου νῦν δὲ πάναγνε, τὸν ἀρρωστίᾳ κρατούμενον σῶσον, ἐπιρρώσασα Κόρη, καὶ ἀξίωσον ψάλλειν σοι· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Τῶν Ἁγίων. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἡττᾶται μακάριοι καὶ δραπετεύει, ἡ πρὶν ἀνυπόστατος, θρασύτης τῶν αἱρέσεων· κηρὸς δὲ τηκόμενος, ἀπὸ προσώπου πυρός, νόθον ἅπαν δόγμα τοῖς ὑμῶν, πυρπνόοις φθόγγοις, προσβάλλον δείκνυται.

Ψευδεῖς μὲν ἐξέκλιναν Ἑλλήνων ὕθλους, πειθὼ δὲ τὴν τύραννον, ἀνθρώποις μόνην εἵλοντο· ὑφ' ἧς τὴν ἀλήθειαν, οἱ τρεῖς τονώσαντες, οὕτως ἅπαν σύστημα Πιστῶν, χειροῦνται λόγοις καὶ καταπείθουσιν.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ πᾶσα πρόρρησις ἐπανεπαύθη, καὶ πέρας ἐδέξατο, ξενίζουσα τοὺς λέγοντας· ἐκ σοῦ δὲ λαμπρότερα καὶ τῶν προρρήσεων, θαύματα πηγάζουσιν, ἀγνή, σοφοὺς δηλοῦντα τοὺς ἑρμηνεύοντας.

Ἕτερος τῶν ἁγίων. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Σιγῶσαι καὶ καὶ κράζουσαι, ὁρώμεναί τε καὶ ἀκουόμεναι, ἀρετῆς καὶ σοφίας, οἱ Θεηγόροι στῆλαι γεγόνασιν, ἔργῳ καὶ λόγῳ, βοᾷν προτρεπόμενοι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοῦ φωνὰς ἄνωθεν, ἐπιβροντώσας ἡμῖν ἐξαίσιον, ἀστραπῶν τε βολίδας, τοὺς ὑμῶν φθόγγους σοφοὶ δεχόμενοι, συμμελῳδοῦμεν ὑμῖν, καὶ συμψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥιφθήσονται χάλαζαι, ἐκ πετροβόλων γλωσσῶν συντρίβουσαι, τὰ σαθρὰ τῶν δογμάτων, εἴτις εἰς μέσον παρρησιάσηται, τῶν κενολόγων, ὀρθὰ μὴ φθεγγόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Παρθένον οἰκήσας σε, καὶ μετὰ τόκον Παρθένον ἔλιπεν, ὁ ἀμείβων στοιχεῖα, Θεοκυήτορ Μαρία πανάχραντε· πρὸς ὃν βοῶμεν, σὺν σοὶ παναμώμητε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ῶν, καὶ τῷ Βασιλεῖ ἀγαπώμενος, ἐσέβετο τὸν Χριστὸν λεληθότως, καὶ τῶν Χριστιανῶν ὑπεργσπίζετο. Γνωσθεὶς δὲ ἀπεκλείσθη ἐν φυλακῇ· ἔνθα νεκρὸν ἀναστήσας, ἔπεισε πάντας τοὺς στρατιώτας πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ· οἵτινες προστάξει τοῦ Τυράννου ἀπεκεφαλίσθησαν, καὶ σὺν αὐτοῖς ἡ μακαρία Χρυσῆ, καὶ ὁ ταύτης ὑπουργὸς Σαβαΐνος, πρότερον πολλὰς ὑπομείναντες τιμωρίας, διὰ τὸ διακονεῖν τοῖς Ἁγίοις, καὶ τοὺς ἰχῶρας αὐτῶν ἐκμάσσειν, καὶ ἑαυτοὺς ἀλείφειν.

Ταῦτα μαθὼν ὁ μακαριώτατος Πάπας Ἱππόλυτος, ζήλῳ θείῳ κινηθεὶς ἦλθε καὶ ἤλεγξε τὸν Τύραννον κατὰ πρόσωπον. Ὁ δὲ ὑπερζέσας τῷ θυμῷ, πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐβασάνισε, μετὰ τῶν ἀκολουθούντων αὐτῷ Πρεσβυτέρων, καὶ Διακόνων, καὶ τοῦ Ἐπισκόπου. Εἶτα δήσας αὐτῶν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἔρριψε καὶ οὕτως ἐτελειώθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοφίλου τοῦ Νέου.

Στίχοι

Ὁ Θεόφιλος τὴν φίλην τμᾶται κάραν,
Θεοὺς φιλῆσαι μὴ θελήσας βαρβάρων.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, τῶν Ὀρθοδόξων Βασιλέων, εἰς τῆς Συγκλήτου ὑπάρχων. Στρατηγὸς δὲ προβληθεὶς εἰς τὸ θέμα τῶν Κιβυρραιωτῶν, ἀπῆλθε, μετὰ στόλου, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἑτέρους δύο στρατηγοὺς εἰς βοήθειαν, οἳ καὶ ἐφθόνουν αὐτῷ. Ὡς οὖν ἦλθον οἱ Σαρακηνοὶ κατὰ τῆς χώρας, ἐξῆλθε καὶ αὐτὸς εἰς ἀντιπαράταξιν αὐτῶν μετὰ στόλου, καὶ τῶν δύο στρατηγῶν. Καὶ πρῶτος ἐξώρμησε μετὰ τοῦ ἰδίου δρόμωνος, καὶ εἰσῆλθε μέσον τῶν Σαρακηνῶν καὶ ἠνδραγάθησεν. Οἱ δὲ φθονοῦντες αὐτῷ δύο στρατηγοὶ ἀφῆκαν αὐτὸν μόνον, καὶ ἔφυγον. Οἱ δὲ Σαρακηνοὶ περικυκλώσαντες αὐτόν, ἐκράτησαν· καὶ ἀπαγαγόντες εἰς τὸν ἴδιον τόπον, ἔβαλον αὐτὸν εἰς φυλακήν. Μετὰ δὲ τέσσαρα ἔτη ἐκβαλόντες αὐτόν, ἠνάγκασαν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν· ὡς δὲ οὐκ ἐπείσθη, ἀπεκεφάλισαν αὐτόν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

«Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δειρᾶ λατρευο-»μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρό-»νησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ »πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· »Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων »ἡμῶν.»

Σταυρῷ προσπαγείς, ὁ ἐκ σοῦ σωματωθεὶς Θεογεννήτρια, Ἀδὰμ διέρρηξε τὸ χειρόγραφον· ὃν νῦν δυσώπει πανάμωμε, ἅπαντας κινδύνων ῥυσθῆναι, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐλπὶς ἀγαθή, προσδοκία τε Πιστῶν ὑπάρχεις Δέσποινα· καὶ νῦν δεόμεθα δωρήσασθαι, σῆς συμπαθείας τὸ πέλαγος, πᾶσι τοῖς εἰς σὲ πεποιθόσι, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σκοτίᾳ δεινῇ, τῇ τοῦ βίου συσχεθεὶς τὸν συλλυπούμενον, καὶ συναλγοῦντα οὐ κατέλαβον· τῇ σῇ Παρθένε λαμπρότητι, λῦσον τὴν ἀχλὺν τῶν πταισμάτων, καὶ καταύγασον ψάλλοντα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡραίαν στολήν, σωτηρίων ἐντολῶν διὰ Βαπτίσματος, ἀμφιασάμενος ἀπημαύρωσα, δι' ἀμελείας ὁ δείλαιος· νῦν δέ σοι προστρέχω Παρθένε, τὸν χιτῶνα αἰτούμενος, τῆς σωφροσύνης διὰ σοῦ, πάλιν ἐνδύσασθαι.

Ζωῆς ἐκπεσών, ἀκηράτου μὲν τὸ πρὶν ὁ Ἀδὰμ σέσωσται· διὰ τοῦ Τόκου σου νῦν δὲ πάναγνε, τὸν ἀρρωστίᾳ κρατούμενον σῶσον, ἐπιρρώσασα Κόρη, καὶ ἀξίωσον ψάλλειν σοι· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Τῶν Ἁγίων. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἡττᾶται μακάριοι καὶ δραπετεύει, ἡ πρὶν ἀνυπόστατος, θρασύτης τῶν αἱρέσεων· κηρὸς δὲ τηκόμενος, ἀπὸ προσώπου πυρός, νόθον ἅπαν δόγμα τοῖς ὑμῶν, πυρπνόοις φθόγγοις, προσβάλλον δείκνυται.

Ψευδεῖς μὲν ἐξέκλιναν Ἑλλήνων ὕθλους, πειθὼ δὲ τὴν τύραννον, ἀνθρώποις μόνην εἵλοντο· ὑφ' ἧς τὴν ἀλήθειαν, οἱ τρεῖς τονώσαντες, οὕτως ἅπαν σύστημα Πιστῶν, χειροῦνται λόγοις καὶ καταπείθουσιν.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ πᾶσα πρόρρησις ἐπανεπαύθη, καὶ πέρας ἐδέξατο, ξενίζουσα τοὺς λέγοντας· ἐκ σοῦ δὲ λαμπρότερα καὶ τῶν προρρήσεων, θαύματα πηγάζουσιν, ἀγνή, σοφοὺς δηλοῦντα τοὺς ἑρμηνεύοντας.

Ἕτερος τῶν ἁγίων. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Σιγῶσαι καὶ καὶ κράζουσαι, ὁρώμεναί τε καὶ ἀκουόμεναι, ἀρετῆς καὶ σοφίας, οἱ Θεηγόροι στῆλαι γεγόνασιν, ἔργῳ καὶ λόγῳ, βοᾷν προτρεπόμενοι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοῦ φωνὰς ἄνωθεν, ἐπιβροντώσας ἡμῖν ἐξαίσιον, ἀστραπῶν τε βολίδας, τοὺς ὑμῶν φθόγγους σοφοὶ δεχόμενοι, συμμελῳδοῦμεν ὑμῖν, καὶ συμψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥιφθήσονται χάλαζαι, ἐκ πετροβόλων γλωσσῶν συντρίβουσαι, τὰ σαθρὰ τῶν δογμάτων, εἴτις εἰς μέσον παρρησιάσηται, τῶν κενολόγων, ὀρθὰ μὴ φθεγγόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Παρθένον οἰκήσας σε, καὶ μετὰ τόκον Παρθένον ἔλιπεν, ὁ ἀμείβων στοιχεῖα, Θεοκυήτορ Μαρία πανάχραντε· πρὸς ὃν βοῶμεν, σὺν σοὶ παναμώμητε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

«Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεο-
»λογήσαντα, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ
»ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσε-
»βῶς μελῳδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
»τῶν Πατέρων ἡμῶν.»

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

«Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
»τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
«φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑ-
»μνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε,
»εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ἐξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, εἰς τὰ βάθη ἐμπεσὼν τῆς ἀτιμίας, ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις περιπαρῆναι κακοῖς· ἀλλὰ σύ με Παρθένε θεράπευσον, τῷ τῆς ἀπαθείας φωτὶ περιβαλοῦσα.

Πύργον ἰσχύος ἀσφαλῆ, καὶ κρηπῖδα καὶ φρουρὰν καὶ προστασίαν, κεκτημένοι σε πίστει, διασωζόμεθα νῦν, ὑμνοῦντες τὸν Τόκον σου Πάναγνε, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγήν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανάτου Πατρός, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥεῖθρον ἰάσεων ἡμῖν, ἀενάως τοῖς πιστοῖς ἀγνὴ πηγάζεις, οὗ τὴν ἄφθονον χάριν, ἀπαρυόμενοι νῦν, ὑμνοῦμεν τὸν Τόκον σου ἄχραντε, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἁγίων. Ἰνδάλματος χρυσοῦ.

Νοοῦμεν εὐσεβῶς, καὶ δοξάζομεν ὁμότιμον μίαν φύσιν, ἀπειροδύναμον Μονάδα τε καὶ Τριάδα, τὴν πάντα ταῦτα, λόγοις κυβερνῶσαν κρείττοσιν· οὕτω γὰρ δοξάζειν, οἱ τρεῖς θεοφόροι παρεγγυῶσιν· οἷς συμπροσκυνοῦμεν, αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡνώθησαν οἱ τρεῖς, θεοκήρυκες ἑνώσαντες τὴν Τριάδα, καὶ τὸν ἀμέριστον ἐν πᾶσι τετηρηκότες, τῇ θείᾳ φύσει, μίαν παρ' αὐτῆς ἀντέλαβον, ἀμέριστον δόξαν, εἰς ἔπαινον ἕνα συγκαλουμένην, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λαβὼν τὸ καθ' ἡμᾶς, ἀντιδούς τε τὸ οἰκεῖον ὁ Εὐεργέτης, ἔδρασε μόνον, οὐκ ἔπαθε δὲ Παρθένε· θεοποιεῖ γάρ, ἀλλ' οὐκ εἰς φθορὰν μεθίσταται· μᾶλλον δὲ καὶ πάσχων, ἑκὼν διὰ πάθους τὰ πάθη λύει, ὡς οἱ τρεῖς Πατέρες, ἡμᾶς μυσταγωγοῦσιν.

Ἕτερος τῶν Ἁγίων. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Οὓς ὁ Θεὸς συνήνωσεν, εἰς ὁμότιμον ἕνωσιν, ἐγκωμιαστής, μὴ χωριζέτω ἄνθρωπος· ἀλλ' ἴσους ἡγούμενος, ἐν τοῖς αὐτοῖς χαρίσμασιν, ἴσων καὶ τῶν ὕμνων, μελῳδῶν ἀξιούτω· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ δυνατοὶ καὶ ἄμαχοι, τῆς Θεότητος σύμμαχοι, καὶ τῆς ἀληθείας, ἀψευδεῖς συνήγοροι, τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, καλῶς ἀνερευνήσαντες, τὰς θεοπρεπεῖς, περὶ Θεοῦ ὑπολήψεις, ἐκεῖθεν συνιστῶσι, καὶ διδάσκουσι ψάλλειν· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐξ οὐρανοῦ μὲν μέγιστοι, δύο λύχνοι φωτίζουσιν ἐκ διαδοχῆς, ἀλλήλων τὴν ὑφήλιον· ἐκ γῆς δὲ φανότερον, τὴν σύμπασαν αὐγάζουσι, τρεῖς κατὰ ταὐτό, ὑπερμεγέθεις φωστῆρες, συλλάμποντες ἀλλήλοις, καὶ συμφάλλοντες ἅμα· Λαοὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἡμῶν ἡ σάρκωσις, καὶ τὰ πάθη τὰ τίμια· δι' ἡμᾶς Θεός, μετὰ νεκρῶν ἐγένετο, θανάτου μὲν ἄγευστος, οἷα παθῶν ἐλεύθερος, τῇ δὲ πρὸς τὴν σάρκα, τὴν θνητὴν κοινωνίᾳ, λεγόμενος καὶ πάθους, μετασχεῖν καὶ θανάτου· αὐτὸν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

«Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες, οἱ θεοσεβείας
»προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
»λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε,
»πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε,
»εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

«Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ
»σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀ-
»δάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ
»ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι'
»ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις με-
»γαλύνομεν.»

Θεομακάριστε Κόρη, τὴν ἐλπίδα μου πᾶσαν προθύμως ἀνατίθημι ἐν σοί· σῶσόν με Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς· καὶ τρυφῆς ἀενάου, πλησθῆναι καθικέτευε ἁγνή, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Ἐπιφανεῖσα παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὸν ζόφον, φωτός σου ταῖς ἀΰλοις ἀστραπαῖς, αὔγασον πύλη τοῦ θείου φωτός· καὶ πυρὸς

Καταβασία.

«Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεο-
»λογήσαντα, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ
»ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσε-
»βῶς μελῳδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
»τῶν Πατέρων ἡμῶν.»

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

«Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
»τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
«φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑ-
»μνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε,
»εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ἐξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, εἰς τὰ βάθη ἐμπεσὼν τῆς ἀτιμίας, ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις περιπαρῆναι κακοῖς· ἀλλὰ σύ με Παρθένε θεράπευσον, τῷ τῆς ἀπαθείας φωτὶ περιβαλοῦσα.

Πύργον ἰσχύος ἀσφαλῆ, καὶ κρηπῖδα καὶ φρουρὰν καὶ προστασίαν, κεκτημένοι σε πίστει, διασωζόμεθα νῦν, ὑμνοῦντες τὸν Τόκον σου Πάναγνε, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγήν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανάτου Πατρός, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥεῖθρον ἰάσεων ἡμῖν, ἀενάως τοῖς πιστοῖς ἀγνὴ πηγάζεις, οὗ τὴν ἄφθονον χάριν, ἀπαρυόμενοι νῦν, ὑμνοῦμεν τὸν Τόκον σου ἄχραντε, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἁγίων. Ἰνδάλματος χρυσοῦ.

Νοοῦμεν εὐσεβῶς, καὶ δοξάζομεν ὁμότιμον μίαν φύσιν, ἀπειροδύναμον Μονάδα τε καὶ Τριάδα, τὴν πάντα ταῦτα, λόγοις κυβερνῶσαν κρείττοσιν· οὕτω γὰρ δοξάζειν, οἱ τρεῖς θεοφόροι παρεγγυῶσιν· οἷς συμπροσκυνοῦμεν, αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡνώθησαν οἱ τρεῖς, θεοκήρυκες ἑνώσαντες τὴν Τριάδα, καὶ τὸν ἀμέριστον ἐν πᾶσι τετηρηκότες, τῇ θείᾳ φύσει, μίαν παρ' αὐτῆς ἀντέλαβον, ἀμέριστον δόξαν, εἰς ἔπαινον ἕνα συγκαλουμένην, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λαβὼν τὸ καθ' ἡμᾶς, ἀντιδούς τε τὸ οἰκεῖον ὁ Εὐεργέτης, ἔδρασε μόνον, οὐκ ἔπαθε δὲ Παρθένε· θεοποιεῖ γάρ, ἀλλ' οὐκ εἰς φθορὰν μεθίσταται· μᾶλλον δὲ καὶ πάσχων, ἑκὼν διὰ πάθους τὰ πάθη λύει, ὡς οἱ τρεῖς Πατέρες, ἡμᾶς μυσταγωγοῦσιν.

Ἕτερος τῶν Ἁγίων. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Οὓς ὁ Θεὸς συνήνωσεν, εἰς ὁμότιμον ἕνωσιν, ἐγκωμιαστής, μὴ χωριζέτω ἄνθρωπος· ἀλλ' ἴσους ἡγούμενος, ἐν τοῖς αὐτοῖς χαρίσμασιν, ἴσων καὶ τῶν ὕμνων, μελῳδῶν ἀξιούτω· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ δυνατοὶ καὶ ἄμαχοι, τῆς Θεότητος σύμμαχοι, καὶ τῆς ἀληθείας, ἀψευδεῖς συνήγοροι, τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, καλῶς ἀνερευνήσαντες, τὰς θεοπρεπεῖς, περὶ Θεοῦ ὑπολήψεις, ἐκεῖθεν συνιστῶσι, καὶ διδάσκουσι ψάλλειν· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐξ οὐρανοῦ μὲν μέγιστοι, δύο λύχνοι φωτίζουσιν ἐκ διαδοχῆς, ἀλλήλων τὴν ὑφήλιον· ἐκ γῆς δὲ φανότερον, τὴν σύμπασαν αὐγάζουσι, τρεῖς κατὰ ταὐτό, ὑπερμεγέθεις φωστῆρες, συλλάμποντες ἀλλήλοις, καὶ συμφάλλοντες ἅμα· Λαοὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἡμῶν ἡ σάρκωσις, καὶ τὰ πάθη τὰ τίμια· δι' ἡμᾶς Θεός, μετὰ νεκρῶν ἐγένετο, θανάτου μὲν ἄγευστος, οἷα παθῶν ἐλεύθερος, τῇ δὲ πρὸς τὴν σάρκα, τὴν θνητὴν κοινωνίᾳ, λεγόμενος καὶ πάθους, μετασχεῖν καὶ θανάτου· αὐτὸν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

«Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες, οἱ θεοσεβείας
»προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
»λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε,
»πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε,
»εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

«Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ
»σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀ-
»δάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ
»ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι'
»ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις με-
»γαλύνομεν.»

Θεομακάριστε Κόρη, τὴν ἐλπίδα μου πᾶσαν προθύμως ἀνατίθημι ἐν σοί· σῶσόν με Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς· καὶ τρυφῆς ἀενάου, πλησθῆναι καθικέτευε ἁγνή, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Ἐπιφανεῖσα παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὸν ζόφον, φωτός σου ταῖς ἀΰλοις ἀστραπαῖς, αὔγασον πύλη τοῦ θείου φωτός· καὶ πυρὸς

αἰωνίου, ῥυσθῆναι καταξίωσον ἁγνή, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Νενοσηκότας ὁρῶσα, καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα, καὶ βεβλημένους πάθεσι δεινοῖς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Δέσποινα, θεραπεύσασα λῦσον, τῶν νῦν παρενοχλούντων λυπηρῶν, ἵνα πάντες σὲ ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐν τῇ γαστρί σου σκηνώσας, ἐκ γαστρὸς πρὸ αἰώνων, Πατὴρ ὄνπερ ἐγέννησεν Υἱόν, τέλειος γέγονεν ἄνθρωπος· καὶ πηγὴν χαρισμάτων, σὲ Θεομῆτορ ἔδειξεν ἡμῖν, τοῖς πιστῶς προσκυνοῦσι, τὴν ἄφραστόν σου γέννησιν.

Τῶν Ἁγίων. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς ἐν Ἱεράρχαις, Φωστῆρας τρεῖς Μεγάλους.

Ἰδοὺ τὸ ὑμέτερον, γεώργιον καὶ ποίμνιον ὑπὲρ οὗ τοὺς μεγίστους πόνους ὑπέστητε, εἰς ἓν συνελθόντες ὁμοῦ τε, τοὺς τρεῖς ὑμᾶς συμπαραλαβόντες, κοινὴν ἔχει αἴνεσιν, τὴν ὑμῶν ἡδίστην ἕνωσιν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς τρισσολαμπτῆρας, Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

Οὐ δίστομον μάχαιραν, ἡ χάρις ἀλλὰ τρίστομον, κατὰ τῶν πολεμίων αὐτῆς προβάλλεται· ἓν οὐρανοχάλκευτον ξίφος, τρισὶν ἀκμαῖς κατεστομωμένον, ἀεὶ προμαχόμενον, τριλαμποῦς μιᾶς Θεότητος.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς κεκοσμηκότας, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

Ὑμῶν τὸ πολίτευμα, ἐν οὐρανοῖς ἦν ἔνδοξοι, καὶ τὴν σάρκα φορούντων, ἔτι τὴν ἄσπιλον· οὓς εἰλικρινῶς νῦν οἰκοῦντες, τοὺς ἐπὶ γῆς ἡμᾶς στρεφομένους, τὰ ἄνω πρεσβεύετε, καὶ φρονεῖν καὶ πραγματεύεσθαι.

Θεοτοκίον.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Στενοῖ με τὸ πλάτος σου, τῶν μεγαλείων Δέσποινα, καταπνίγον τὸν λόγον ὑπὸ πυκνότητος· καί μοι παραδόξως συμβαίνει, τὸ ἀπορεῖν ἐκ τῆς εὐπορίας· διὸ τὸν τοσοῦτόν σε, μεγαλύναντα δοξάζομεν.

Ἕτερος τῶν Ἁγίων. Ἐξάστη ἐπὶ τούτῳ.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς τῆς Παναγίας, Τριάδος τρεῖς ποιμένας.

Ἐπήρθη τῆς Τριάδος ἡ ἀρετή, καὶ τὰ πάντα τῆς δόξης ἐπλήρωσεν, ἄλλην ἡμῖν, αἴγλην ἀναλάμψασα τριλαμπῆ, ὡς ἑαυτῆς ἀπαύγασμα, τοὺς ἐπουρανίους μυσταγωγούς, δι' ὧν ἐπὶ τὴν θείαν, ἐκείνης θεωρίαν, οἱ εὐσεβοῦντες ὁδηγούμεθα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς ἐκ Τρισηλίου, Φωστῆρας τρεῖς μεγάλους.

Οὐκ ἔστι δευτερεῖον ἐν τοῖς τρισί· τὰ πρεσβεῖα γὰρ ἕκαστος φέρεται, πρῶτος δοκῶν, καὶ τοὺς ὁμοτίμους ὑπερνικῶν· ἐξοικειοῦται μᾶλλον δέ, τὴν ἀλλήλων νίκην περιχαρῶς· οὐ χώρα γὰρ ἐνταῦθα, τῷ φθόνῳ παρρησίας, λυμαινομένῳ τὴν ὁμόνοιαν.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Πατέρας ἡ εὐσέβεια τοὺς αὐτῆς, πρωτοτόκους υἱοὺς ἀναδείξασα, τέκνα γεννᾷ, γνήσια καὶ ἄμωμα δι' αὐτῶν, τελειούμενα Πνεύματι, τῷ ζωὴν λαλήσαντι ἐν αὐτοῖς· καὶ σώζειν ἐξαιτεῖται, εἰς τέλος τὴν εἰρήνην, ἣν ἀπ' αὐτῶν ἐκληρονόμησε.

Καὶ νῦν. ***Θεοτοκίον.***

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Υἱὸν Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἡ τῶν σοφῶν, Διδασκάλων ἀκρότης ἐκήρυξε, τὸν σὸν Υἱόν, ἐξ ἀποκαλύψεως Πατρικῆς, οὐκ ἐκ σαρκὸς καὶ αἵματος, τοῦτο μυηθεῖσα Μῆτερ Θεοῦ· διό σε καὶ παρθένον, διδάξασα Μητέρα, καὶ Θεοτόκον ἐμεγάλυνε.

Καταβασία.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

«Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν, τὸ τὴν μήτραν διανοίγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρὶ ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.»

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὰ τοῦ φωτὸς δοχεῖα, τὰς φεγγοβόλους ἀστραπάς, Βασίλειον νῦν τὸν μέγαν, Γρηγόριον Θεολόγον, Χρυσόστομον Ἰωάννην, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Ἕτερον, ὅμοιον.

Ἡ ἐνιαία θεότης, Πατὴρ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, ταῖς Βασιλείου πρεσβείαις, Γρηγορίου καὶ Ἰωάννου, καὶ τῆς ἁγνῆς Θεοτόκου, μὴ χωρισθείην σῆς δόξης.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄, καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι, στεφανώσωμεν τοὺς Διδασκάλους; τοὺς διηργημένους τοῖς σώμασι καὶ συνημμένους τῷ Πνεύματι,

αἰωνίου, ῥυσθῆναι καταξίωσον ἁγνή, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Νενοσηκότας ὁρῶσα, καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα, καὶ βεβλημένους πάθεσι δεινοῖς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Δέσποινα, θεραπεύσασα λῦσον, τῶν νῦν παρενοχλούντων λυπηρῶν, ἵνα πάντες σὲ ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐν τῇ γαστρί σου σκηνώσας, ἐκ γαστρὸς πρὸ αἰώνων, Πατὴρ ὄνπερ ἐγέννησεν Υἱόν, τέλειος γέγονεν ἄνθρωπος· καὶ πηγὴν χαρισμάτων, σὲ Θεομῆτορ ἔδειξεν ἡμῖν, τοῖς πιστῶς προσκυνοῦσι, τὴν ἄφραστόν σου γέννησιν.

Τῶν Ἁγίων. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς ἐν Ἱεράρχαις, Φωστῆρας τρεῖς Μεγάλους.

Ἰδοὺ τὸ ὑμέτερον, γεώργιον καὶ ποίμνιον ὑπὲρ οὗ τοὺς μεγίστους πόνους ὑπέστητε, εἰς ἓν συνελθόντες ὁμοῦ τε, τοὺς τρεῖς ὑμᾶς συμπαραλαβόντες, κοινὴν ἔχει αἴνεσιν, τὴν ὑμῶν ἡδίστην ἕνωσιν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς τρισσολαμπτῆρας, Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

Οὐ δίστομον μάχαιραν, ἡ χάρις ἀλλὰ τρίστομον, κατὰ τῶν πολεμίων αὐτῆς προβάλλεται· ἓν οὐρανοχάλκευτον ξίφος, τρισὶν ἀκμαῖς κατεστομωμένον, ἀεὶ προμαχόμενον, τριλαμποῦς μιᾶς Θεότητος.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς κεκοσμηκότας, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

Ὑμῶν τὸ πολίτευμα, ἐν οὐρανοῖς ἦν ἔνδοξοι, καὶ τὴν σάρκα φορούντων, ἔτι τὴν ἄσπιλον· οὓς εἰλικρινῶς νῦν οἰκοῦντες, τοὺς ἐπὶ γῆς ἡμᾶς στρεφομένους, τὰ ἄνω πρεσβεύετε, καὶ φρονεῖν καὶ πραγματεύεσθαι.

Θεοτοκίον.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Στενοῖ με τὸ πλάτος σου, τῶν μεγαλείων Δέσποινα, καταπνίγον τὸν λόγον ὑπὸ πυκνότητος· καί μοι παραδόξως συμβαίνει, τὸ ἀπορεῖν ἐκ τῆς εὐπορίας· διὸ τὸν τοσοῦτόν σε, μεγαλύναντα δοξάζομεν.

Ἕτερος τῶν Ἁγίων. Ἐξάστη ἐπὶ τούτῳ.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς τῆς Παναγίας, Τριάδος τρεῖς ποιμένας.

Ἐπήρθη τῆς Τριάδος ἡ ἀρετή, καὶ τὰ πάντα τῆς δόξης ἐπλήρωσεν, ἄλλην ἡμῖν, αἴγλην ἀναλάμψασα τριλαμπῆ, ὡς ἑαυτῆς ἀπαύγασμα, τοὺς ἐπουρανίους μυσταγωγούς, δι' ὧν ἐπὶ τὴν θείαν, ἐκείνης θεωρίαν, οἱ εὐσεβοῦντες ὁδηγούμεθα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς ἐκ Τρισηλίου, Φωστῆρας τρεῖς μεγάλους.

Οὐκ ἔστι δευτερεῖον ἐν τοῖς τρισί· τὰ πρεσβεῖα γὰρ ἕκαστος φέρεται, πρῶτος δοκῶν, καὶ τοὺς ὁμοτίμους ὑπερνικῶν· ἐξοικειοῦται μᾶλλον δέ, τὴν ἀλλήλων νίκην περιχαρῶς· οὐ χώρα γὰρ ἐνταῦθα, τῷ φθόνῳ παρρησίας, λυμαινομένῳ τὴν ὁμόνοιαν.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Πατέρας ἡ εὐσέβεια τοὺς αὐτῆς, πρωτοτόκους υἱοὺς ἀναδείξασα, τέκνα γεννᾷ, γνήσια καὶ ἄμωμα δι' αὐτῶν, τελειούμενα Πνεύματι, τῷ ζωὴν λαλήσαντι ἐν αὐτοῖς· καὶ σώζειν ἐξαιτεῖται, εἰς τέλος τὴν εἰρήνην, ἣν ἀπ' αὐτῶν ἐκληρονόμησε.

Καὶ νῦν. ***Θεοτοκίον.***

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Υἱὸν Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἡ τῶν σοφῶν, Διδασκάλων ἀκρότης ἐκήρυξε, τὸν σὸν Υἱόν, ἐξ ἀποκαλύψεως Πατρικῆς, οὐκ ἐκ σαρκὸς καὶ αἵματος, τοῦτο μυηθεῖσα Μῆτερ Θεοῦ· διό σε καὶ παρθένον, διδάξασα Μητέρα, καὶ Θεοτόκον ἐμεγάλυνε.

Καταβασία.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

«Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν, τὸ τὴν μήτραν διανοίγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρὶ ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.»

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὰ τοῦ φωτὸς δοχεῖα, τὰς φεγγοβόλους ἀστραπάς, Βασίλειον νῦν τὸν μέγαν, Γρηγόριον Θεολόγον, Χρυσόστομον Ἰωάννην, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Ἕτερον, ὅμοιον.

Ἡ ἐνιαία θεότης, Πατὴρ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, ταῖς Βασιλείου πρεσβείαις, Γρηγορίου καὶ Ἰωάννου, καὶ τῆς ἁγνῆς Θεοτόκου, μὴ χωρισθείην σῆς δόξης.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄, καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι, στεφανώσωμεν τοὺς Διδασκάλους; τοὺς διηργημένους τοῖς σώμασι καὶ συνημμένους τῷ Πνεύματι,

τοὺς τῶν θεοφόρων πρωτοστάτας, Τριάδος, τοὺς ἰσαρίθμους καὶ θεράποντας, φωστῆρας, τῆς οἰκουμένης διαλάμποντας, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς στύλους, οὓς στεφάνοις δόξης, ὡς νικήσαντας στεφανοῖ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ὑμνῳδιῶν κάλλεσιν, ἀναδήσωμεν τοὺς θεοφόρους; τοὺς οὐρανομύστας καὶ κήρυκας, τῆς ὀρθοδοξίας ὑπάρχοντας· τοὺς ἀκραιφνεστάτους Θεολόγους· τὸν μέγαν, ἱεροφάντορα Βασίλειον· τὸν θεῖον, καὶ θεορρήμονα Γρηγόριον· καὶ Ἰωάννην τὸν πάνυ, τὸν χρυσοῦν τὴν γλῶτταν· οὓς ἐδόξασεν ἡ Τριάς, ἀξίως ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ἐγκωμιῶν ῥήμασιν, ἐπαινέσωμεν τοὺς Ἱεράρχας; τοὺς ἰσαποστόλους ἐν χάριτι, καὶ ὁμοτίμους χαρίσμασι· τοὺς τῆς ἀσεβείας καταλύτας· σωτῆρας, καὶ ὁδηγοὺς λόγῳ καὶ πράγματι· Ποιμένας, χριστομιμήτους διὰ πίστεως· τοὺς ἐπιγείους Ἀγγέλους, βροτοὺς οὐρανίους· οὓς ἐτίμησεν ὁ Χριστός, τῆς δόξης ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι καταστέψωμεν τὸν Χρυσολόγον, ἅμα Βασιλείῳ Γρηγόριον; τὰ σεπτὰ δοχεῖα τοῦ Πνεύματος· τοὺς στερροὺς τῆς πίστεως προμάχους· τοὺς στύλους, τῆς Ἐκκλησίας, πιστῶν στήριγμα· ἁπάντων, ἁμαρτανόντων παραμύθιον· πηγὰς βλυζούσας τὸ νᾶμα· ἐξ οὗ ἀρυόμενοι, ἡδυνόμεθα ταῖς ψυχαῖς, αἰτοῦντες συγχώρησιν, σφαλμάτων καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. *Ἦχος ὁ αὐτός.*

Πρὸς τό, Σήμερον ὁ Χριστός.

Σήμερον αἱ ψυχαί, τῶν γηγενῶν ὑψοῦνται ἐκ γηΐνων. Σήμερον οὐράνιοι γίνονται, τῶν ἁγίων ἐν τῇ μνήμῃ· αἱ γὰρ πύλαι τῶν οὐρανῶν ἐπαίρονται, καὶ ἡμῖν τὰ τοῦ Δεσπότου γνωρίζονται. Οἱ λόγοι τοὺς λόγους κηρύττουσι καὶ αἱ γλῶσσαι τὰ θαύματα μέλπουσιν· ἡμεῖς δέ, πρὸς τὸν Σωτῆρα βοῶμεν· Δόξα σοι Χριστῷ τῷ Θεῷ· τοῖς γὰρ Πιστοῖς εἰρήνη, διὰ τούτων ἐγεγόνει.

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον, ὅμοιον.*

Σήμερον ὁ Χριστός, ἐν τῷ Ναῷ προσφέρεται ὡς βρέφος. Σήμερον ὑπὸ Νόμων γίνεται, ὁ Μωσεῖ διδοὺς τὸν Νόμον· τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ τεθάμβηνται, ἐν ἀγκάλαις γηραιαῖς κατεχόμενον τὸν συνέχοντα πάντα θεώμεναι. Συμεὼν εὐλαβείας πλησθεὶς καὶ χαρᾶς ἐβόα· Νῦν ἀπολύεις με Σῶτερ, ἐκ τῆς ἐπικήρου ζωῆς πρὸς τὴν ἀγήρω λῆξιν· εἶδον γάρ σε καὶ εὐφράνθην.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῶν Ἁγίων Ὠδὴ γ', καὶ ς'.

Προκείμενον. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοί πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν.

Ζήτει Δεκεμβρίῳ ς'. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΛΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, *ἱστῶμεν Στίχους ς', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.*

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἀθληταὶ γενναιότατοι, ἰατροὶ θεοπρόβλητοι, Κῦρε Ἰωάννη τε μεγαλώνυμοι· ὡς τῶν τυράννων ὠλέσατε, τὸ θράσος τὸ ἄθεον, τοῦ νοός μου ἐκτροπάς, τυραννούσας με θραύσατε, καὶ ἰάσασθε, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, καὶ μελλούσης, ἐκλυτρώσασθέ με δίκης, τὸν Λυτρωτὴν ἱκετεύοντες.

Τοῦ συνέχοντος κλύδωνος, καὶ τῆς ζάλης τῶν θλίψεων, τῆς ἐπερχομένης μοι καὶ τοῦ σώματος, τῶν ὀδυνῶν με λυτρώσασθε, κουφίζοντες ἅγιοι, πάντα πόνον τῆς ψυχῆς, ὁρατῶς ἀοράτως τε προσγινόμενον· ὅπως πίστει καὶ πόθῳ μακαρίζω, τὴν ὑμῶν σεπτὴν δυάδα, ὑπὲρ Τριάδος ἀθλήσασαν.

Ὡς ναοὶ χρηματίσαντες, τοῦ Θεοῦ ὡραιότατοι, Κῦρε Ἰωάννη τε τὸν ναὸν ὑμῶν, πηγὴν ἰάσεων δείκνυσθε· ἐν ᾧ με προστρέχοντα, ἀρρωστήματος παντός, ἀπαλλάξατε ἅγιοι, εἰρηνεύοντες, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου ἐπηρείαις, τοῦ ἐχθροῦ ταραττομένην, καὶ τῇ κακίᾳ δουλεύουσαν.

Δόξα. *Ἦχος πλ. δ'.*

Δυὰς μαρτύρων σήμερον, ἀνέτειλεν ἡμῖν, τὰς ψυχικὰς ἀλγηδόνας ἡμῶν θεραπεύουσα, Κῦρος καὶ Ἰωάννης οἱ θαυματουργοί· ὁ μὲν γὰρ ἰσάγγελον ἀσπασάμενος ἄμιλλαν, τῷ μονήρει βίῳ, μέχρι τέλους ἐνδιαπρέψας, αἵματι τοῦ μαρτυρίου οἰκειοῦται τῷ Χριστῷ· ὁ δὲ στρατιωτικοῖς ἐνδιαπρέψας καταλόγοις,

τοὺς τῶν θεοφόρων πρωτοστάτας, Τριάδος, τοὺς ἰσαρίθμους καὶ θεράποντας, φωστῆρας, τῆς οἰκουμένης διαλάμποντας, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς στύλους, οὓς στεφάνοις δόξης, ὡς νικήσαντας στεφανοῖ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ὑμνῳδιῶν κάλλεσιν, ἀναδήσωμεν τοὺς θεοφόρους; τοὺς οὐρανομύστας καὶ κήρυκας, τῆς ὀρθοδοξίας ὑπάρχοντας· τοὺς ἀκραιφνεστάτους Θεολόγους· τὸν μέγαν, ἱεροφάντορα Βασίλειον· τὸν θεῖον, καὶ θεορρήμονα Γρηγόριον· καὶ Ἰωάννην τὸν πάνυ, τὸν χρυσοῦν τὴν γλῶτταν· οὓς ἐδόξασεν ἡ Τριάς, ἀξίως ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ἐγκωμιῶν ῥήμασιν, ἐπαινέσωμεν τοὺς Ἱεράρχας; τοὺς ἰσαποστόλους ἐν χάριτι, καὶ ὁμοτίμους χαρίσμασι· τοὺς τῆς ἀσεβείας καταλύτας· σωτῆρας, καὶ ὁδηγοὺς λόγῳ καὶ πράγματι· Ποιμένας, χριστομιμήτους διὰ πίστεως· τοὺς ἐπιγείους Ἀγγέλους, βροτοὺς οὐρανίους· οὓς ἐτίμησεν ὁ Χριστός, τῆς δόξης ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι καταστέψωμεν τὸν Χρυσολόγον, ἅμα Βασιλείῳ Γρηγόριον; τὰ σεπτὰ δοχεῖα τοῦ Πνεύματος· τοὺς στερροὺς τῆς πίστεως προμάχους· τοὺς στύλους, τῆς Ἐκκλησίας, πιστῶν στήριγμα· ἁπάντων, ἁμαρτανόντων παραμύθιον· πηγὰς βλυζούσας τὸ νᾶμα· ἐξ οὗ ἀρυόμενοι, ἡδυνόμεθα ταῖς ψυχαῖς, αἰτοῦντες συγχώρησιν, σφαλμάτων καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. *Ἦχος ὁ αὐτός.*

Πρὸς τό, Σήμερον ὁ Χριστός.

Σήμερον αἱ ψυχαί, τῶν γηγενῶν ὑψοῦνται ἐκ γηΐνων. Σήμερον οὐράνιοι γίνονται, τῶν ἁγίων ἐν τῇ μνήμῃ· αἱ γὰρ πύλαι τῶν οὐρανῶν ἐπαίρονται, καὶ ἡμῖν τὰ τοῦ Δεσπότου γνωρίζονται. Οἱ λόγοι τοὺς λόγους κηρύττουσι καὶ αἱ γλῶσσαι τὰ θαύματα μέλπουσιν· ἡμεῖς δέ, πρὸς τὸν Σωτῆρα βοῶμεν· Δόξα σοι Χριστῷ τῷ Θεῷ· τοῖς γὰρ Πιστοῖς εἰρήνη, διὰ τούτων ἐγεγόνει.

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον, ὅμοιον.*

Σήμερον ὁ Χριστός, ἐν τῷ Ναῷ προσφέρεται ὡς βρέφος. Σήμερον ὑπὸ Νόμων γίνεται, ὁ Μωσεῖ διδοὺς τὸν Νόμον· τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ τεθάμβηνται, ἐν ἀγκάλαις γηραιαῖς κατεχόμενον τὸν συνέχοντα πάντα θεώμεναι. Συμεὼν εὐλαβείας πλησθεὶς καὶ χαρᾶς ἐβόα· Νῦν ἀπολύεις με Σῶτερ, ἐκ τῆς ἐπικήρου ζωῆς πρὸς τὴν ἀγήρω λῆξιν· εἶδον γάρ σε καὶ εὐφράνθην.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῶν Ἁγίων Ὠδὴ γ', καὶ ς'.

Προκείμενον. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοί πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν.

Ζήτει Δεκεμβρίῳ ς'. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΛΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, *ἱστῶμεν Στίχους ς', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.*

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἀθληταὶ γενναιότατοι, ἰατροὶ θεοπρόβλητοι, Κῦρε Ἰωάννη τε μεγαλώνυμοι· ὡς τῶν τυράννων ὠλέσατε, τὸ θράσος τὸ ἄθεον, τοῦ νοός μου ἐκτροπάς, τυραννούσας με θραύσατε, καὶ ἰάσασθε, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, καὶ μελλούσης, ἐκλυτρώσασθέ με δίκης, τὸν Λυτρωτὴν ἱκετεύοντες.

Τοῦ συνέχοντος κλύδωνος, καὶ τῆς ζάλης τῶν θλίψεων, τῆς ἐπερχομένης μοι καὶ τοῦ σώματος, τῶν ὀδυνῶν με λυτρώσασθε, κουφίζοντες ἅγιοι, πάντα πόνον τῆς ψυχῆς, ὁρατῶς ἀοράτως τε προσγινόμενον· ὅπως πίστει καὶ πόθῳ μακαρίζω, τὴν ὑμῶν σεπτὴν δυάδα, ὑπὲρ Τριάδος ἀθλήσασαν.

Ὡς ναοὶ χρηματίσαντες, τοῦ Θεοῦ ὡραιότατοι, Κῦρε Ἰωάννη τε τὸν ναὸν ὑμῶν, πηγὴν ἰάσεων δείκνυσθε· ἐν ᾧ με προστρέχοντα, ἀρρωστήματος παντός, ἀπαλλάξατε ἅγιοι, εἰρηνεύοντες, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου ἐπηρείαις, τοῦ ἐχθροῦ ταραττομένην, καὶ τῇ κακίᾳ δουλεύουσαν.

Δόξα. *Ἦχος πλ. δ'.*

Δυὰς μαρτύρων σήμερον, ἀνέτειλεν ἡμῖν, τὰς ψυχικὰς ἀλγηδόνας ἡμῶν θεραπεύουσα, Κῦρος καὶ Ἰωάννης οἱ θαυματουργοί· ὁ μὲν γὰρ ἰσάγγελον ἀσπασάμενος ἄμιλλαν, τῷ μονήρει βίῳ, μέχρι τέλους ἐνδιαπρέψας, αἵματι τοῦ μαρτυρίου οἰκειοῦται τῷ Χριστῷ· ὁ δὲ στρατιωτικοῖς ἐνδιαπρέψας καταλόγοις,

PLANNING

PLANNING

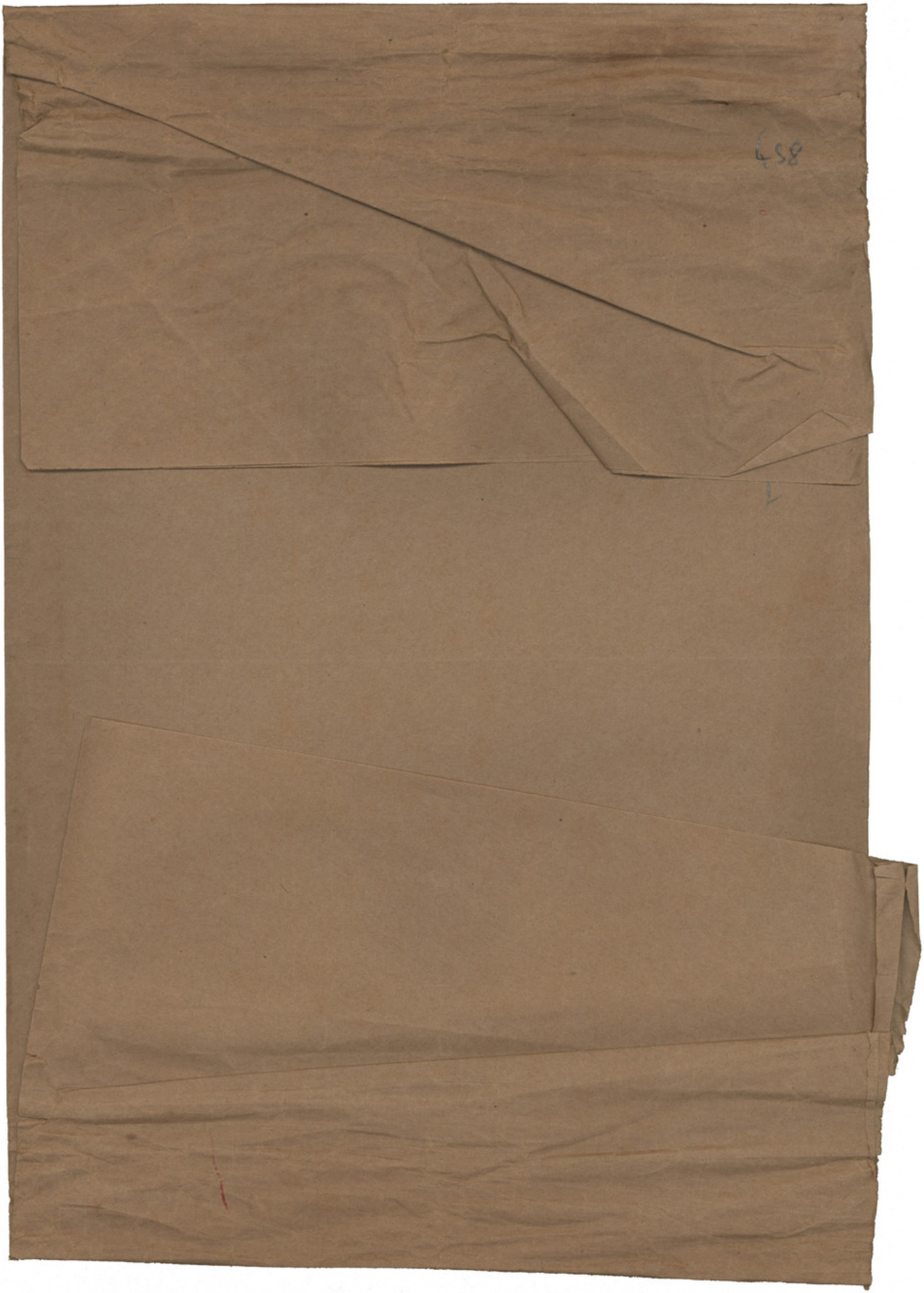

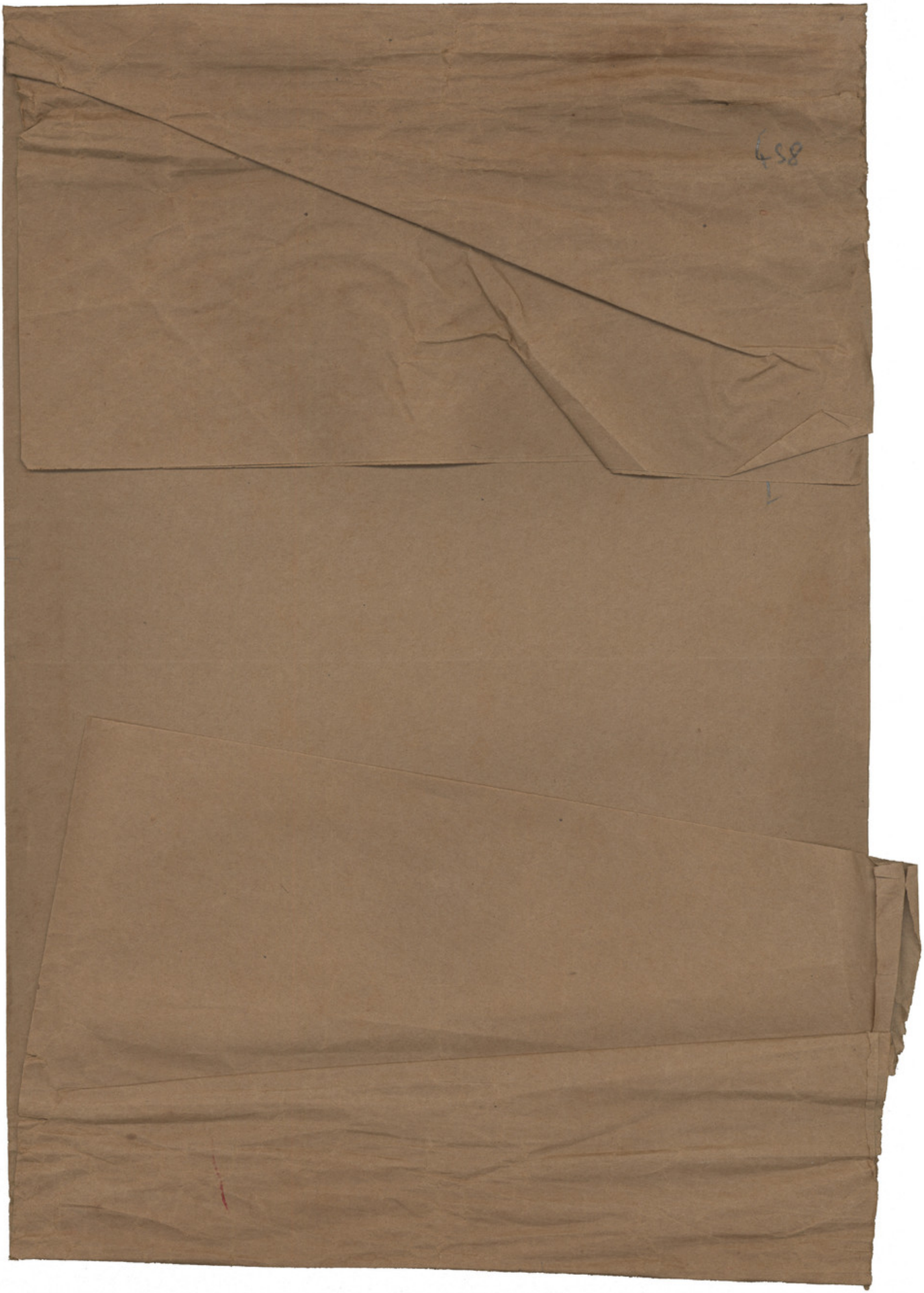

Τῇ Α΄ Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρὰ Προσόμοια

Ἦχος β΄ πλ. δ΄

Β

Αἰ νε τε κυ τον ε πι τα ι δυ να ζει αι σου τα ι

Ἀ ν ε ν δ ε ι κ τ ο ν ε π ι τ α ι δ υ ν α ζ ε ι α ι σ ο υ τ α ι

ναι τε κυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω συ νης σου τα ι

Ν α ι τ ε κ υ τ ο ν κ α τ α τ ο π λ η θ ο ς τ η ς μ ε γ α λ ω σ υ ν η ς σ ο υ τ α ι

Φε ρει Περι το μη νιν εν σαρ κι ο ε κου Πα τροι χνευ το μη νης

Φ ε ρ ε ι Π ε ρ ι τ ο μ η ν ι ν ε ν σ α ρ κ ι ο ε κ ο υ Π α τ ρ ο ι χ ν ε υ τ ο μ η ν η ς

Δ

τε κη ρευ σε ως α βρα χυ τε χθεισ λο γοι κη ως Θε

Τ ε κ η ρ ε υ σ ε ω ς α β ρ α χ υ τ ε χ θ ε ι σ ω ς λ ο ο γ ο ι κ η ω ς Θ ε

Β

ου τα ρε πω μεε νωσεν τη Θε ο τη τι δι

ο υ τ α ρ ε π ω μ ε ε ν ω σ ε ν τ η Θ ε ο τ η τ ι δ ι

ο μα τα Νο ο μονο υ περ Νο μουγε νο μενος κα τα ρας

Ο μ α τ α Ν ο ο μ ο ν ο υ π ε ρ Ν ο μ ο υ γ ε ν ο μ ε ν ο ς κ α τ α ρ α ς

Νο μο σεν λυ τρω σαι τους α παν τας κη την α νω θεν

Ν ο μ ο σ ε ν λ υ τ ρ ω σ α ι τ ο υ ς α π α ν τ α ς κ η τ η ν α ν ω θ ε ν

Κ

εν λο γι αν δε δω ρη ται Ο Θε ον την υ πε ρα γα θον

ε ν λ ο γ ι α ν δ ε δ ω ρ η τ α ι Ο Θ ε ο ν τ η ν υ π ε ρ α γ α θ ο ν

Δ

κυ τα ι σ σ ουχνα τα βα σιν α νευ βη μαντες υ μνο σ μεν κη

κ υ τ α ι σ σ ο υ χ ν α τ α β α σ ι ν α ν ε υ β η μ α ν τ ε ς υ μ ν ο σ μ ε ν κ η

Τῇ Α΄ Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρὰ Προσόμοια

Ἦχος β΄ πλ. δ΄

Β

Αἰ νε τε κυ τον ε πι τα ι δυ να ζει αι σου τα ι

Ἀ ν ε ν δ ε ι κ τ ο ν ε π ι τ α ι δ υ ν α ζ ε ι α ι σ ο υ τ α ι

ναι τε κυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω συ νης σου τα ι

Ν α ι τ ε κ υ τ ο ν κ α τ α τ ο π λ η θ ο ς τ η ς μ ε γ α λ ω σ υ ν η ς σ ο υ τ α ι

Φε ρει Περι το μη νιν εν σαρ κι ο ε κου Πα τροι χνευ το μη νης

Φ ε ρ ε ι Π ε ρ ι τ ο μ η ν ι ν ε ν σ α ρ κ ι ο ε κ ο υ Π α τ ρ ο ι χ ν ε υ τ ο μ η ν η ς

Δ

τε κη ρευ σε ως α βρα χυ τε χθεισ λο γοι κη ως Θε

Τ ε κ η ρ ε υ σ ε ω ς α β ρ α χ υ τ ε χ θ ε ι σ ω ς λ ο ο γ ο ι κ η ω ς Θ ε

Β

ου τα ρε πω μεε νωσεν τη Θε ο τη τι δι

ο υ τ α ρ ε π ω μ ε ε ν ω σ ε ν τ η Θ ε ο τ η τ ι δ ι

ο μα τα Νο ο μονο υ περ Νο μουγε νο μενος κα τα ρας

Ο μ α τ α Ν ο ο μ ο ν ο υ π ε ρ Ν ο μ ο υ γ ε ν ο μ ε ν ο ς κ α τ α ρ α ς

Νο μο σεν λυ τρω σαι τους α παν τας κη την α νω θεν

Ν ο μ ο σ ε ν λ υ τ ρ ω σ α ι τ ο υ ς α π α ν τ α ς κ η τ η ν α ν ω θ ε ν

Κ

εν λο γι αν δε δω ρη ται Ο Θε ον την υ πε ρα γα θον

ε ν λ ο γ ι α ν δ ε δ ω ρ η τ α ι Ο Θ ε ο ν τ η ν υ π ε ρ α γ α θ ο ν

Δ

κυ τα ι σ σ ουχνα τα βα σιν α νευ βη μαντες υ μνο σ μεν κη

κ υ τ α ι σ σ ο υ χ ν α τ α β α σ ι ν α ν ε υ β η μ α ν τ ε ς υ μ ν ο σ μ ε ν κ η

ο τι ε ι ε ρα τευ μν η θε ω ια ρι ζα μενο
ς ε ι ε ρα τευ μν η θε ω ια ρι ζα μενο

λο ιδ ρι ον θυσια μα χα ρα ολ στα ανα η ισα ση
μει με νοι η νυν ειστο α χα ρα ολ στα ανα η ισα ση

ται σο βι ι ας αρ χας ως ολ εμ ενα χν δε ν ι β ος ι
λου αε ρι

ε ρος προ σε κω δη σας ενω δε ι ηπ ε ιρ ο ν ι αν τας
ταν ι δ ε ω ρι η μ ε θ η σαν ενδ ια μεσ ω αυ

Ε ν δον τε πα ρα νι ι ο Να ζ ω ραι ος ε ι ε ρ
ταχ δρο μη σας Ι ε ρι χω

ναι τε αυ τον εν χορδαις η ορ γα νο
μα χη δο ν ι ε ρ ε ι ε ρ ε ι ε ρ ε

ο τι ε ι ε ρα τευ μν η θε ω ια ρι ζα μενο
ς ε ι ε ρα τευ μν η θε ω ια ρι ζα μενο

λο ιδ ρι ον θυσια μα χα ρα ολ στα ανα η ισα ση
μει με νοι η νυν ειστο α χα ρα ολ στα ανα η ισα ση

ται σο βι ι ας αρ χας ως ολ εμ ενα χν δε ν ι β ος ι
λου αε ρι

ε ρος προ σε κω δη σας ενω δε ι ηπ ε ιρ ο ν ι αν τας
ταν ι δ ε ω ρι η μ ε θ η σαν ενδ ια μεσ ω αυ

Ε ν δον τε πα ρα νι ι ο Να ζ ω ραι ος ε ι ε ρ
ταχ δρο μη σας Ι ε ρι χω

ναι τε αυ τον εν χορδαις η ορ γα νο
μα χη δο ν ι ε ρ ε ι ε ρ ε ι ε ρ ε

Τῇ Α' Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρὰ Προσόμοια

Ἦχος πλ. ϛ. πα ⸗ κε

Π

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να ζει αις αυ τȣ αι

νει τε αυ τον κα τα το πληθος της με γα λω συ νης αυ τȣ

Φε ε ρει Περι το μη ην ἐν σαρ κι ο ἐκ Πα τρος ἀνευ το μη ης

Δ Π

τε κι ρευ σε ως α φρα ζως τε χθεις ως Λο ο γος κι ως Θε

ος ἐκ Θε ȣ ἐν α τρε πτω με ε νω ων τη Θε ο τη τι δι

ο κα τα Νο ο μονο υ περ Νο μον γε νο με νος κα τα ρας

Νο μȣ ἐκ λυ τρȣ ται τȣς α παν τας κι την α νω θεν

Κ

ευ λο γι αν δε δω ρη ται Ο ο θεν την υ πε ρα γα θον

Δ

αυ τȣ ȣ συγκα τα βα σιν α νευ φη μȣν τες υ μνȣ ȣ μεν κι

Τῇ Α' Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρὰ Προσόμοια

Ἦχος πλ. δ. πα κε

Π

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να ζει αις αυ τυ αι

νει τε αυ τον κα τα το πληθος της με γα λω συ νης αυ τυ

Φε ε ρει Περι το μη ην ἐν σαρ κι ο ἐκ Πα τρος ἀνευ το μη ης

Δ Π

τε κι ρευ σε ως α φρα ζως τε χθεις ως Λο ο γος κι ως Θε

ος ἐκ Θε υ ἐν α τρε πτω με ε νω ων τη Θε ο τη τι δι

ο κα τα Νο ο μονο υ περ Νο μον γε νο με νος κα τα ρας

Νο μυ ἐκ λυ τρυ ται τυς α παν τας κι την α νω θεν

Κ

ευ λο γι αν δε δω ρη ται Ο ο θεν την υ πε ρα γα θον

Δ

αυ τυ υ συγ κα τα βα σιν α νευ φη μυν τες υ μνυυ μεν κι

Κ Π

ευ χα ρι ζωσδο ξα ζο μεν αυ τον δυ σω πσ σν τες

Δ Π

ταισψυ χαισ η μωνδοθη η ναι το με γα ε λε ος

Π

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω ϗ χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορδαισ ϗ ορ γα νω

Π

Ε εν δον ε πσ ρα νι ι σ Να σ ωσ Ι ε ραρχησι

Δ

ε ρος προ σε χω ρη σας την πρα ξιν ϗ θε ωρι ι αν τας

Π

της σο φι ι ας αρ χας ωσ ζο λην α γι ι αν περι

ϗ ει με νος ϗ νυν εισ το α α α νω Θυ σι α ζη ρι ον

Π

Ο σι ε ι ε ρα τευ ων ϗ Θε ω παρι ζα με νος

Κ Π

ευ χα ρι ζωσδο ξα ζο μεν αυ τον δυ σω πσ σν τες

Δ Π

ταισψυ χαισ η μωνδοθη η ναι το με γα ε λε ος

Π

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω ϗ χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορδαισ ϗ ορ γα νω

Π

Ε εν δον ε πσ ρα νι ι σ Να σ ωσ Ι ε ραρχησι

Δ

ε ρος προ σε χω ρη σας την πρα ξιν ϗ θε ωρι ι αν τας

Π

της σο φι ι ας αρ χας ωσ ζο λην α γι ι αν περι

ϗ ει με νος ϗ νυν εισ το α α α νω Θυσι α ζη ρι ον

Π

Ο σι ε ι ε ρα τευ ων ϗ Θε ω παρι ζα με νος

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ἐπεξεργασθὲν

ὑπὸ

Γηλέως Α. Καμαράδου

Ἀντιγραφὴ

Σιμολάου Τ. Βλαχοπύλη

10 8βρίου 1921

ἐπεξεργασθὲν

ὑπὸ

Γηλέως Α. Καμαράδου

Ἀντιγραφὴ

Σιμολάου Τ. Βλαχοπύλη

10 8βρίου 1921

Τῇ Α^η Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρὰ

Προσόμοια Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσυμπτώτων

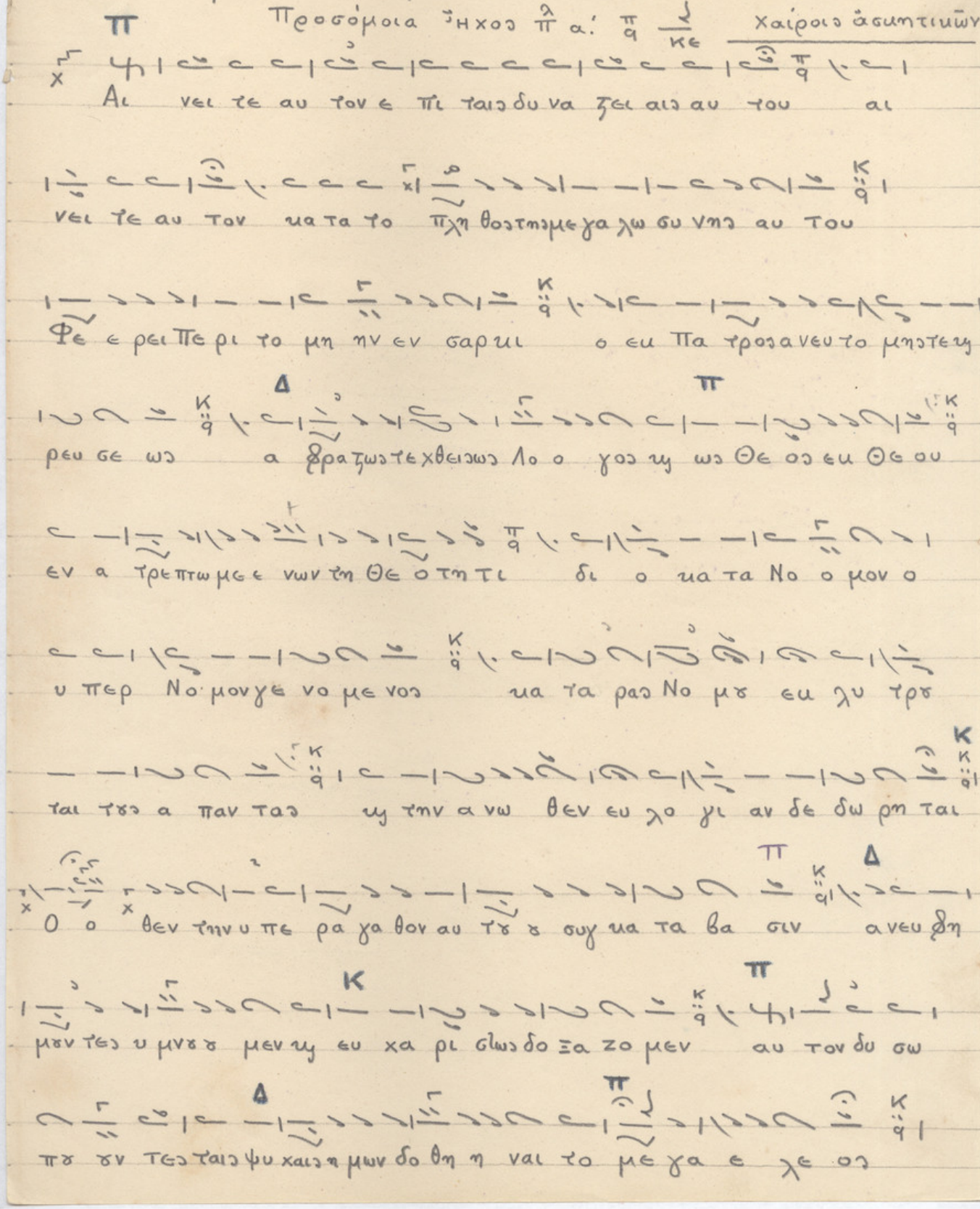

Τῇ Α^η Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρὰ

Προσόμοια Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσυμπτώτων

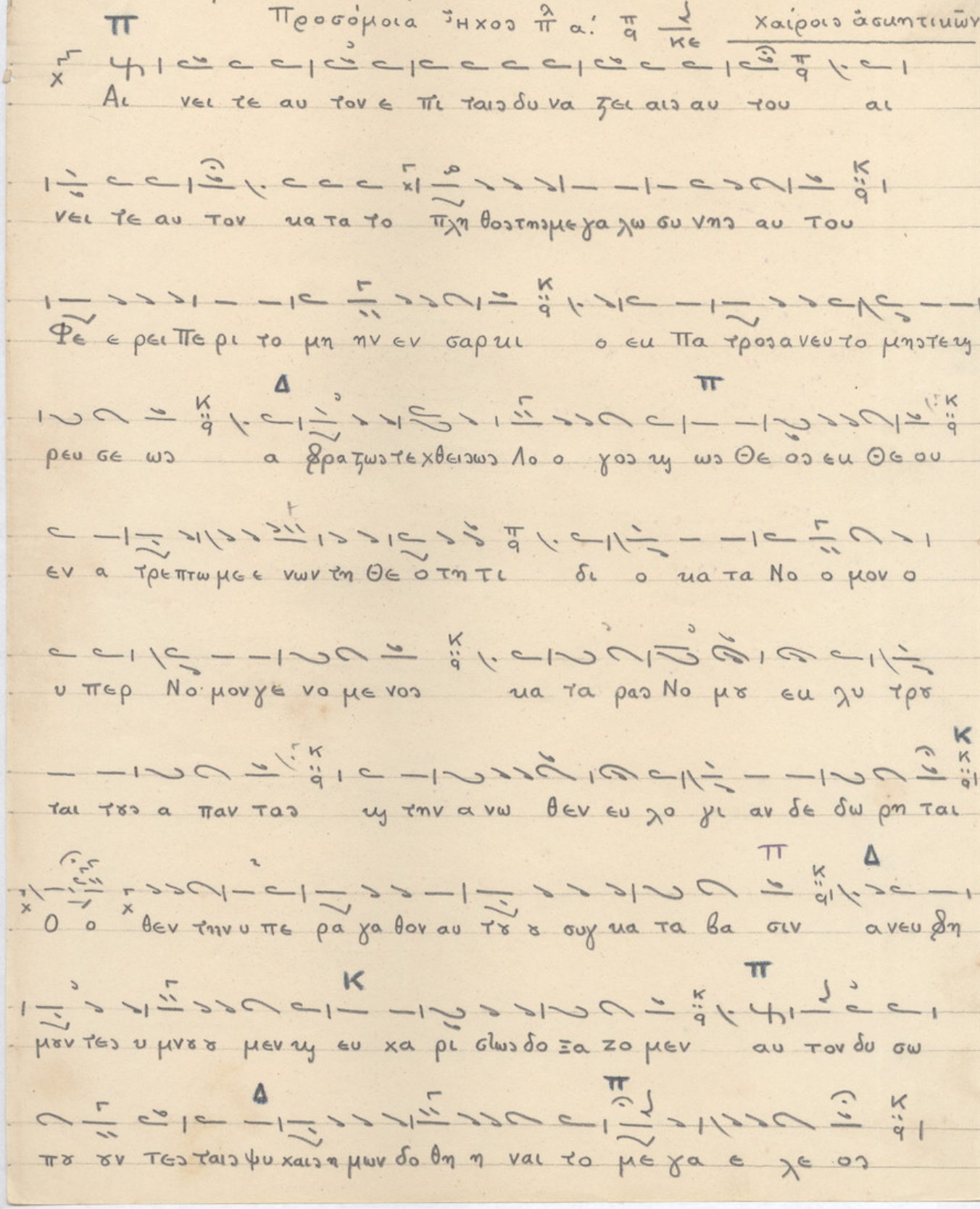

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω ϗ χο ρω αι νει τε αυ

τον εν χορ δαιϽ ϗ ορ γα νω Ε εν δονε πϒ ρα νι ι ϒ Να

ϒ ωϽ Ι ε ραρχηϽ ι ε ροϽ προ σε χω ρη σαϽ την πραξιν ϗ

θε ω ρι ι αν ταϽ τηϽ σο ϕι ι αϽ αρ χαϽ ωϽ σιο λην α γι ι αν περι

κει με νοϽ ϗ νυν ειϽ το α α νω Θυ σι α ζη ρι ον Ο σι ε

ι ε ρα τευ ων ϗ Θε ω πα ρι ζα με νοϽ ϗ την α ϋ λον

λει τϒρ γι ι αν τε λϒ με νοϽ με ε μνη σο συμπα θεζα τε παμ

μα α καρ Βα σι λει ε των ευ τε λϒν των την μνη η μην την ι ε

ρα αν σϒ ϗ παντι μον Χρι ζον ι κε τε ευ ων τον πα

ρε χον τα τω κο ο σμω το με γα ε λε οϽ

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω ϗ χο ρω αι νει τε αυ

τον εν χορ δαιϽ ϗ ορ γα νω Ε εν δονε πϒ ρα νι ι ϒ Να

ϒ ωϽ Ι ε ραρχηϽ ι ε ροϽ προ σε χω ρη σαϽ την πραξιν ϗ

θε ω ρι ι αν ταϽ τηϽ σο ϕι ι αϽ αρ χαϽ ωϽ σιο λην α γι ι αν περι

κει με νοϽ ϗ νυν ειϽ το α α νω Θυ σι α ζη ρι ον Ο σι ε

ι ε ρα τευ ων ϗ Θε ω πα ρι ζα με νοϽ ϗ την α ϋ λον

λει τϒρ γι ι αν τε λϒ με νοϽ με ε μνη σο συμπα θεζα τε παμ

μα α καρ Βα σι λει ε των ευ τε λϒν των την μνη η μην την ι ε

ρα αν σϒ ϗ παντι μον Χρι ζον ι κε τε ευ ων τον πα

ρε χον τα τω κο ο σμω το με γα ε λε οϽ

Τῇ Α^η Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρὰ

Προσόμοια ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ α' $\frac{\pi}{q}$ $\frac{\text{ζ}}{\text{κε}}$ χαίροις ἀσκητικῶν

Π

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να ξει αις αυ του αι

νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ του

Φε ε ρει πε ρι το μη ην εν σαρκι ο εκ πα τρος α νευ το μης τε κη

Δ Π

ρευ σε ως α φρα ξως τε χθεις ως λο ο γος κη ως Θε ος εκ Θε ου

εν α τρε πτω με ε νων τη Θε ο τη τι δι ο κα τα Νο ο μον ο

υ περ Νο μον γε νο με νος κα τα ρας Νο μου εκ λυ τρου

ται τους α παν τας κη την α νω θεν ευ λο γι αν δε δω ρη ται

Δ

Ο ο θεν την υ πε ρα γα θον αυ του ου συγ κα τα βα σιν α νευ φη

Κ Π

μου τες υ μνου μεν κη ευ χα ρι σιως δο ξα ζο μεν αυ τον δυ σω

Δ Π

που ουν τες ταις ψυ χαις η μων δο θη η ναι το με γα ε λε ος

Τῇ Α^η Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρὰ

Προσόμοια ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ α' $\frac{\pi}{q}$ $\frac{\text{ζ}}{\text{κε}}$ χαίροις ἀσκητικῶν

Π

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να ξει αις αυ του αι

νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ του

Φε ε ρει πε ρι το μη ην εν σαρκι ο εκ πα τρος α νευ το μης τε κη

Δ Π

ρευ σε ως α φρα ξως τε χθεις ως λο ο γος κη ως Θε ος εκ Θε ου

εν α τρε πτω με ε νων τη Θε ο τη τι δι ο κα τα Νο ο μον ο

υ περ Νο μον γε νο με νος κα τα ρας Νο μου εκ λυ τρου

ται τους α παν τας κη την α νω θεν ευ λο γι αν δε δω ρη ται

Δ

Ο ο θεν την υ πε ρα γα θον αυ του ου συγ κα τα βα σιν α νευ φη

Κ Π

μου τες υ μνου μεν κη ευ χα ρι σιως δο ξα ζο μεν αυ τον δυ σω

Δ Π

που ουν τες ταις ψυ χαις η μων δο θη η ναι το με γα ε λε ος

Εἰς Ἡλίου 1950

Εἰς Ἡλίου 1950

Τῇ Α' Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἰῶνας Δόξα

Ἦχος πλ. δ. Πα

Π

Υε ε Δο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι ι ι ι υαι αι αι Υι υι ω

ψ Α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε ε ε ε ε ευ μα α

Κατάλ.

α α α ζα α α α τι

Π

Ε ξε χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Δ

θη η χα α α ρι ι ι ι ι ζι ι ι ις ε ν

Δ Π

χει ει ει ει ει ει ει λε ε ε σι ι ι ι ι σω Ο ο ο ο ο σι

Κατάλ. Ν

ε ε Πα α α α α α α α τε ε ερ ψ γε γο ο νας

Κατάλ. Π Κ

Ποι οι μη η η η η ζη η η η η ην της τω Χρι ι

Δ

ζω ω ε ε ε ε ε υ υλη σι ι ι ι ι ι ας δι ι δα α α α α

Τῇ Α' Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἰῶνας Δόξα

Ἦχος πλ. δ. Πα

Π

Υε ε Δο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι ι ι ι υαι αι αι Υι υι ω

ψ Α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε ε ε ε ε ευ μα α

Κατάλ.

α α α ζα α α α τι

Π

Ε ξε χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Δ

θη η χα α α ρι ι ι ι ι ζι ι ι ις ε ν

Δ Π

χει ει ει ει ει ει ει λε ε ε σι ι ι ι ι σω Ο ο ο ο ο σι

Κατάλ. Ν

ε ε Πα α α α α α α α τε ε ερ ψ γε γο ο νας

Κατάλ. Π Κ

Ποι οι μη η η η η ζη η η η η ην της τω Χρι ι

Δ

ζω ω ε ε ε ε ε υ υλη σι ι ι ι ι ι ας δι ι δα α α α α

31 Δεκεμβρίου 1949

Καταλ.

Καταλ.

31 Δεκεμβρίου 1949

Καταλ.

Καταλ.

1

Τῇ Α' Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα

Ἦχος Πλ. δ

Δόξα Στιχολογία

Καταβασία

Ἐξαποστειλάριον

Καταβασία

Καταβασία

Δόξα Στιχολογία

1

Τῇ Α' Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα

Ἦχος Πλ. δ

Δόξα Στιχολογία

Καταβασία

Ἐξαποστειλάριον

Καταβασία

Καταβασία

Δόξα Στιχολογία

2

Π

α α α α α α α α α α α σιων τα λογι ια

Π Κατάλ.

α α α α προο ο βα α α α α α α α α ζα α

Κ

α τα πι ζε ε ε ε ε ε ε ε υε ε ε ε ευ ειν

Δ

ει ει ει ει Τρι ι α α α δα α α α ο μο ο ο ο ο σι ι

Π

ι ι ον εν μι α α α α Θε ο ο ο ο ο ο ο

Κατάλ.

τη η υε Θε ο ο ο τη η τι ι ι ι 31 Δεκεμβρίου 1949

2

Π

α α α α α α α α α α α σιων τα λογι ια

Π Κατάλ.

α α α α προο ο βα α α α α α α α α ζα α

Κ

α τα πι ζε ε ε ε ε ε ε ε υε ε ε ε ευ ειν

Δ

ει ει ει ει Τρι ι α α α δα α α α ο μο ο ο ο ο σι ι

Π

ι ι ον εν μι α α α α Θε ο ο ο ο ο ο ο

Κατάλ.

τη η υε Θε ο ο ο τη η τι ι ι ι 31 Δεκεμβρίου 1949

Τῇ Α' Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα

Ἦχος πλ. πα

Π

[illegible]

υιε ε Δο ο ο ο ξα πα α τρι ι ι ι ι ι ι υαι αι αι Υι υι ω

[illegible]

υ Α γι ι ι ι ι ι ω ω πνε ε ε ε ε ευ μα α

Κατάχ.

[illegible]

α α α ζα α α α τι

Π

[illegible]

Ε ξε χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Δ

[illegible]

θη η χα α α ρι ι ι ι ι ζι ι ι ι ι ε ν

Δ Π

[illegible]

χει ει ει ει ει ει ει λε ε ε σι ι ι ι ι σ ου Ο ο ο ο ο σι

Κατάχ Ν

[illegible]

ε ε πα α α α α α α α τε ε ε ρ υ γε γο ο νας

Π Κ

[illegible]

ποι οι μη η η η η ζη η η η η ν τη ι τ ου Χρι ι

Δ

[illegible]

ζ ου ου ε ε ε ε ε υ υ λη σι ι ι ι ι ας δι ι δα α α α α

Τῇ Α' Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἰῶνας Δόξα

Ἦχος πλ. δ. Παρ.

Π

[illegible]

Με ε Δο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι ι ι ι μαι αι ναι ω

[illegible]

ης Α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε ε ε ε ε υ μα α

Κατάλ.

[illegible]

α α α λα α α α τι

Π

[illegible]

Ε ξε χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Δ

[illegible]

θη η χα α α ρι ι ι ι ι λι ι ι ι ι ις ε ν

Δ Π

[illegible]

χει ει ει ει ει ει ει λε ε ε σι ι ι ι ι σω Ο ο ο ο ο σι

Κατάλ. Ν

[illegible]

ε ε Πα α α α α α α α α τε ε ε ρ ης γε γο ο νας

Π Κ

[illegible]

πο ι ο μη η η η η λη η η η η ην τη ι τω Χρι ι

Δ

[illegible]

τω ω ε ε ε ε ε υ υ λη σι ι ι ι ι ας δι ι δα α α α α

CT

CT

Π

Καταλ.

Π

Κ

Δ

Π

Καταλ.

31 Δεκεμβρίου 1949

Π

Καταλ.

Π

Κ

Δ

Π

Καταλ.

31 Δεκεμβρίου 1949

CT2

CT2

Τῇ Α΄ Ἰανουαρίου

ΚΑΙ ΝΥΝ ΗΜΕΡΑ ΣΧΟΙΝΙΣ

Καὶ ἀπὸ τὰ βαπτίσματα τῶν ἀνθρώπων ἀρχίζει ἡ νέα χρονιὰ καὶ ἡ νέα ἡμέρα. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιά. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τὸν κόσμο. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τὸν Ἥλιο. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τὴ Γῆ. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τὸ Σύμπαν. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τὸν Θεό. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τὸν Ἀναστημένο Χριστό. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τὴν Ἁγία Τριάδα. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τὴν Παναγία. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τοὺς Ἁγίους. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τοὺς Ἀγγέλους. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τὸν Παράδεισο. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τὴν Ἐκκλησία. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τὸν Ἄδη. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τὴν Κόλαση. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τὸν Παράδεισο. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τὴν Ἐκκλησία. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τὸν Ἄδη. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τὴν Κόλαση.

Σήμερα μὲ τὰ βαπτίσματα τῶν ἀνθρώπων ἀρχίζει ἡ νέα χρονιὰ καὶ ἡ νέα μέρα. Σήμερα μὲ τὰ βαπτίσματα τῶν ἀνθρώπων ἀρχίζει ἡ νέα χρονιὰ καὶ ἡ νέα μέρα. Σήμερα μὲ τὰ βαπτίσματα τῶν ἀνθρώπων ἀρχίζει ἡ νέα χρονιὰ καὶ ἡ νέα μέρα. Σήμερα μὲ τὰ βαπτίσματα τῶν ἀνθρώπων ἀρχίζει ἡ νέα χρονιὰ καὶ ἡ νέα μέρα. Σήμερα μὲ τὰ βαπτίσματα τῶν ἀνθρώπων ἀρχίζει ἡ νέα χρονιὰ καὶ ἡ νέα μέρα. Σήμερα μὲ τὰ βαπτίσματα τῶν ἀνθρώπων ἀρχίζει ἡ νέα χρονιὰ καὶ ἡ νέα μέρα. Σήμερα μὲ τὰ βαπτίσματα τῶν ἀνθρώπων ἀρχίζει ἡ νέα χρονιὰ καὶ ἡ νέα μέρα. Σήμερα μὲ τὰ βαπτίσματα τῶν ἀνθρώπων ἀρχίζει ἡ νέα χρονιὰ καὶ ἡ νέα μέρα. Σήμερα μὲ τὰ βαπτίσματα τῶν ἀνθρώπων ἀρχίζει ἡ νέα χρονιὰ καὶ ἡ νέα μέρα. Σήμερα μὲ τὰ βαπτίσματα τῶν ἀνθρώπων ἀρχίζει ἡ νέα χρονιὰ καὶ ἡ νέα μέρα. Σήμερα μὲ τὰ βαπτίσματα τῶν ἀνθρώπων ἀρχίζει ἡ νέα χρονιὰ καὶ ἡ νέα μέρα. Σήμερα μὲ τὰ βαπτίσματα τῶν ἀνθρώπων ἀρχίζει ἡ νέα χρονιὰ καὶ ἡ νέα μέρα.

Τῇ Α΄ Ἰανουαρίου

ΚΑΙ ΝΥΝ ΗΜΕΡΑ ΣΧΟΙΝΙΣ

Καὶ ἀπὸ τὰ βαπτίσματα τῶν ἀνθρώπων ἀρχίζει ἡ νέα χρονιὰ καὶ ἡ νέα ἡμέρα. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιά. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τὸν κόσμο. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τὸν Ἥλιο. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τὴ Γῆ. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τὸ Σύμπαν. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τὸν Θεό. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τὸν Ἀναστημένο Χριστό. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τὴν Ἁγία Τριάδα. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τὴν Παναγία. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τοὺς Ἁγίους. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τοὺς Ἀγγέλους. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τὸν Παράδεισο. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τὴν Ἐκκλησία. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τὸν Ἄδη. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τὴν Κόλαση. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τὸν Παράδεισο. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τὴν Ἐκκλησία. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τὸν Ἄδη. Ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἀρχίζει ἡ νέα μέρα καὶ ἡ νέα χρονιὰ γιὰ τὴν Κόλαση.

Σήμερα μὲ τὰ βαπτίσματα τῶν ἀνθρώπων ἀρχίζει ἡ νέα χρονιὰ καὶ ἡ νέα μέρα. Σήμερα μὲ τὰ βαπτίσματα τῶν ἀνθρώπων ἀρχίζει ἡ νέα χρονιὰ καὶ ἡ νέα μέρα. Σήμερα μὲ τὰ βαπτίσματα τῶν ἀνθρώπων ἀρχίζει ἡ νέα χρονιὰ καὶ ἡ νέα μέρα. Σήμερα μὲ τὰ βαπτίσματα τῶν ἀνθρώπων ἀρχίζει ἡ νέα χρονιὰ καὶ ἡ νέα μέρα. Σήμερα μὲ τὰ βαπτίσματα τῶν ἀνθρώπων ἀρχίζει ἡ νέα χρονιὰ καὶ ἡ νέα μέρα. Σήμερα μὲ τὰ βαπτίσματα τῶν ἀνθρώπων ἀρχίζει ἡ νέα χρονιὰ καὶ ἡ νέα μέρα. Σήμερα μὲ τὰ βαπτίσματα τῶν ἀνθρώπων ἀρχίζει ἡ νέα χρονιὰ καὶ ἡ νέα μέρα. Σήμερα μὲ τὰ βαπτίσματα τῶν ἀνθρώπων ἀρχίζει ἡ νέα χρονιὰ καὶ ἡ νέα μέρα. Σήμερα μὲ τὰ βαπτίσματα τῶν ἀνθρώπων ἀρχίζει ἡ νέα χρονιὰ καὶ ἡ νέα μέρα. Σήμερα μὲ τὰ βαπτίσματα τῶν ἀνθρώπων ἀρχίζει ἡ νέα χρονιὰ καὶ ἡ νέα μέρα. Σήμερα μὲ τὰ βαπτίσματα τῶν ἀνθρώπων ἀρχίζει ἡ νέα χρονιὰ καὶ ἡ νέα μέρα. Σήμερα μὲ τὰ βαπτίσματα τῶν ἀνθρώπων ἀρχίζει ἡ νέα χρονιὰ καὶ ἡ νέα μέρα.

A 02

A 02

Τῇ Α' Ἰανουαρίου

ΚΑΙ ΝΥΝ ΗΧΟΣ Δ' ΝΗ

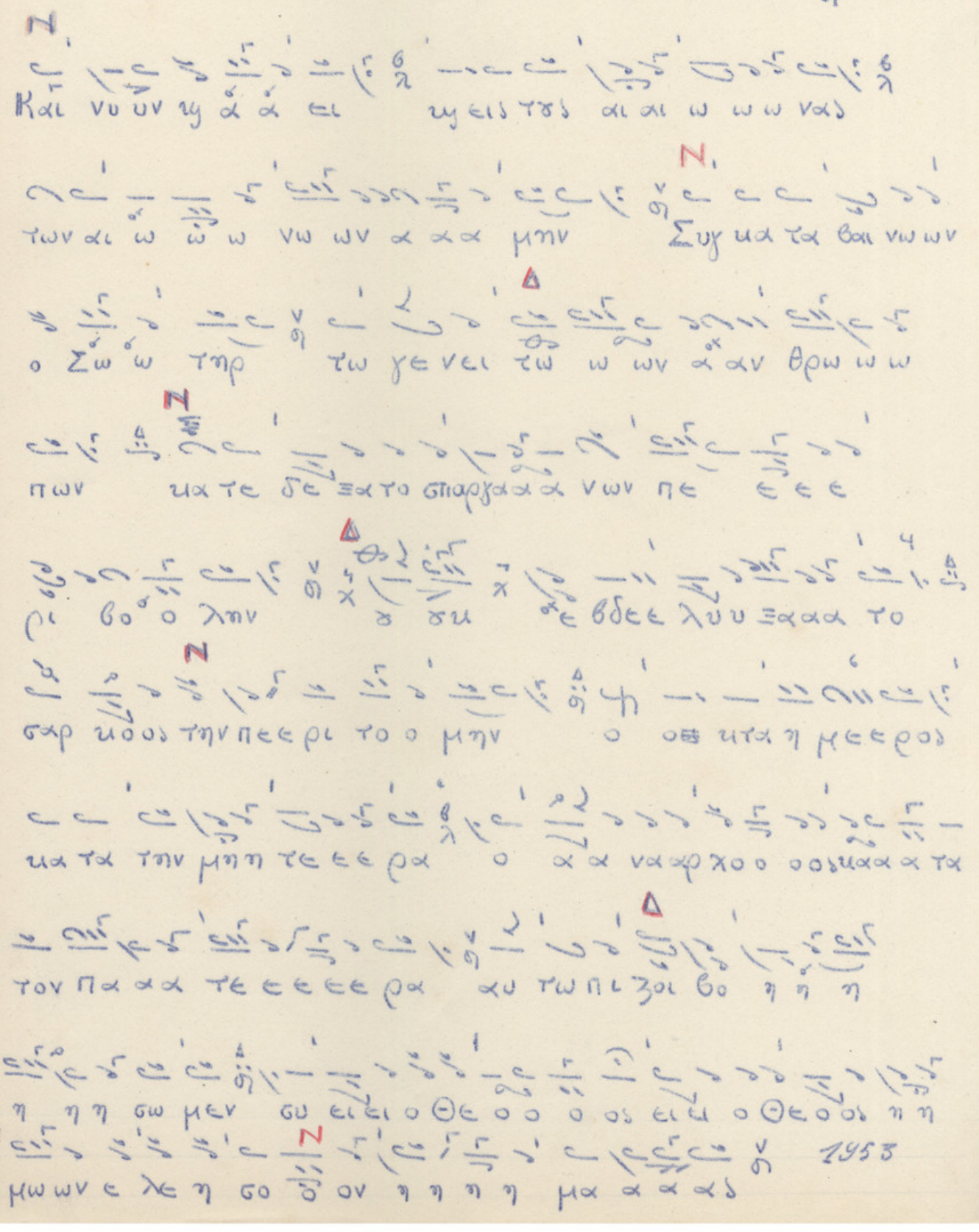

Τῇ Α' Ἰανουαρίου

ΚΑΙ ΝΥΝ ΗΧΟΣ Δ' ΝΗ

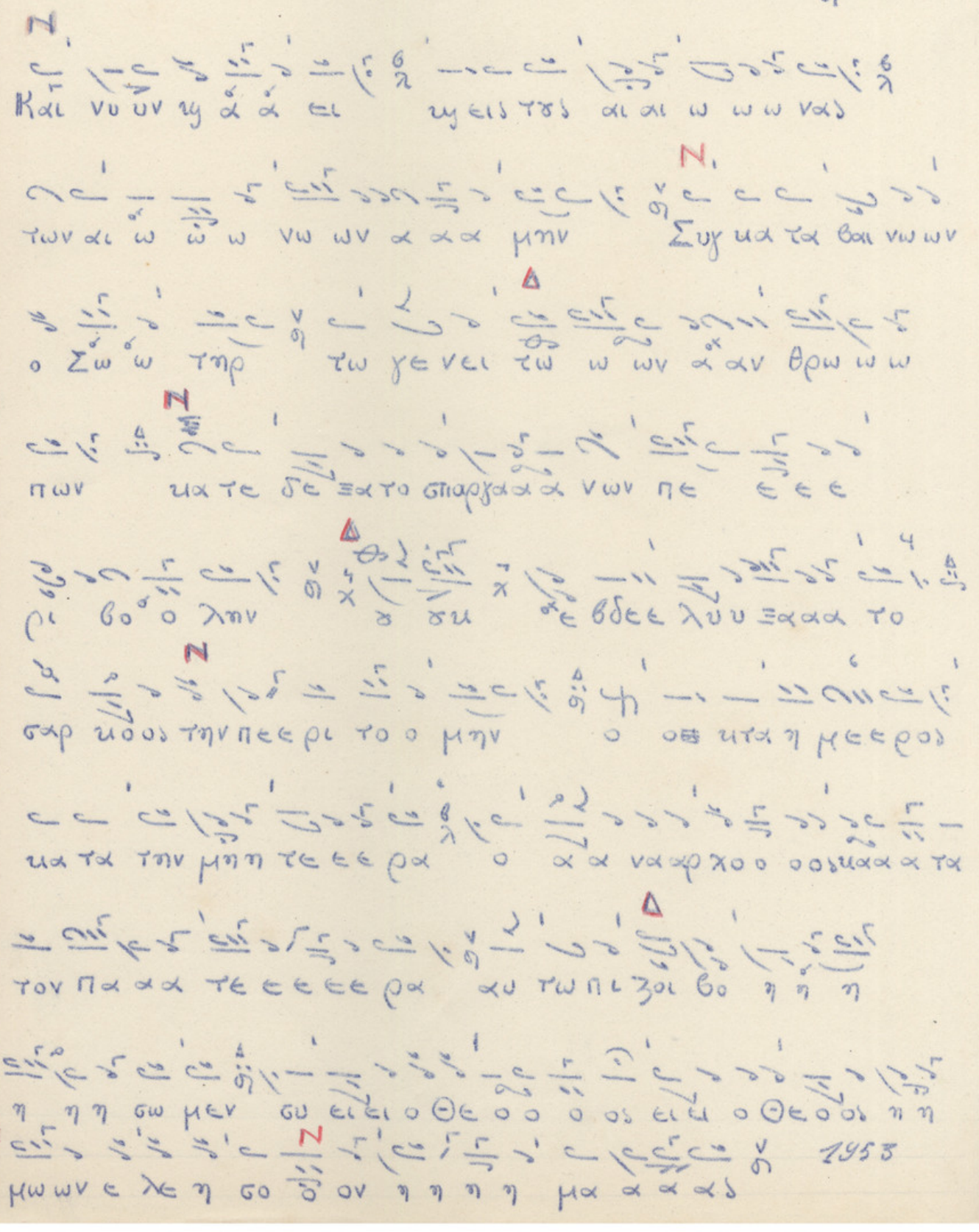

Bor

Bor

Τῇ Α' Ἰανουαρίου

ΚΑΙ ΝΥΝ ἦχος πλ. δ'

Καὶ νῦν ἡ ἀ ἀ εἰ ἡγείσθω σι σι ω ω ω νάς
Σὺν μα τα βαι ω ων ἀμ μα ω ω ν σι ω ν τω ν
Μὴν χ χ χ ἀμ μα ν ἀ ἀ χ μὴν
Σὺ ὁ Σω ω τὴρ τῷ γε νε τῷ ω ὢν ἀ χ ἀν θρω π ω
Πα ντε δε ξα το σπαρ γα χ νων πε ε ε ε
Ἐν βδε ε λυ π ξα α το π ἡ χ ἡ θ ε ε ε
Ἐν ὁ ὁ λυ ο ὁ ὁ
Δαρ ὁσ ο ὁ μὴν ὁ ὁ ὁ μὴν τε ε ρα χ ἀ ν α χ ω ρ ε ε ε

Τῇ Α' Ἰανουαρίου

ΚΑΙ ΝΥΝ ἦχος πλ. δ'

Καὶ νῦν ἡ ἀ ἀ εἰ ἡγείσθω σι σι ω ω ω νάς
Σὺν μα τα βαι ω ων ἀμ μα ω ω ν σι ω ν τω ν
Μὴν χ χ χ ἀμ μα ν ἀ ἀ χ μὴν
Σὺ ὁ Σω ω τὴρ τῷ γε νε τῷ ω ὢν ἀ χ ἀν θρω π ω
Πα ντε δε ξα το σπαρ γα χ νων πε ε ε ε
Ἐν βδε ε λυ π ξα α το π ἡ χ ἡ θ ε ε ε
Ἐν ὁ ὁ λυ ο ὁ ὁ
Δαρ ὁσ ο ὁ μὴν ὁ ὁ ὁ μὴν τε ε ρα χ ἀ ν α χ ω ρ ε ε ε

F 04

F 04

Τῇ Α.' Ἰανουαρίου

Ἀντίφωνον Βον

Δ

Σω σον η μα ασ Υι ε ε Θε ου ο σαρ κι πε ε ρι τμη θεισ

ψαλ λον τασ σοι αλ λη λγ γ ϊ α

ΤΟ ΕΙCΟΔΙΚΟΝ

Δ

Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν κη προ σπε σω ω μεν Χρι ζω

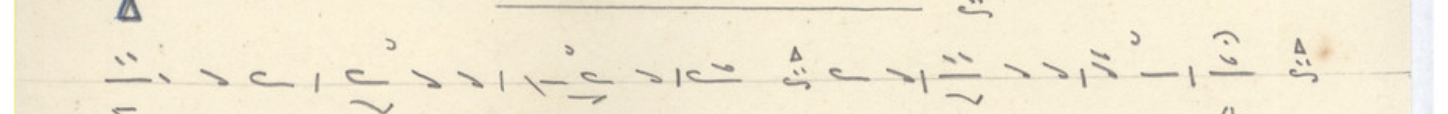

Σω σον η μα ασ Υι ε ε Θε ου ο σαρ κι πε ε ρι τμη θεισ

((Ὁ Βοὸς χορός))

ψαλ λον τασ σοι αλ λη λγ γ ϊ α

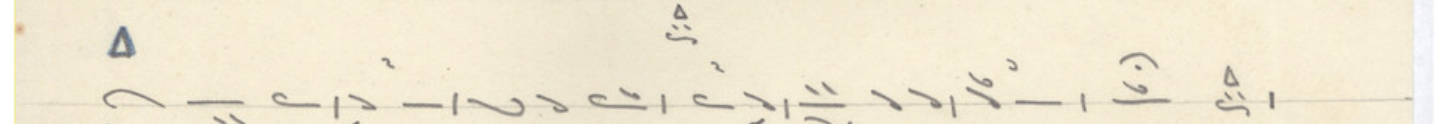

Τῇ Α.' Ἰανουαρίου

Ἀντίφωνον Βον

Δ

Σω σον η μα ασ Υι ε ε Θε ου ο σαρ κι πε ε ρι τμη θεισ

ψαλ λον τασ σοι αλ λη λγ γ ϊ α

ΤΟ ΕΙCΟΔΙΚΟΝ

Δ

Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν κη προ σπε σω ω μεν Χρι ζω

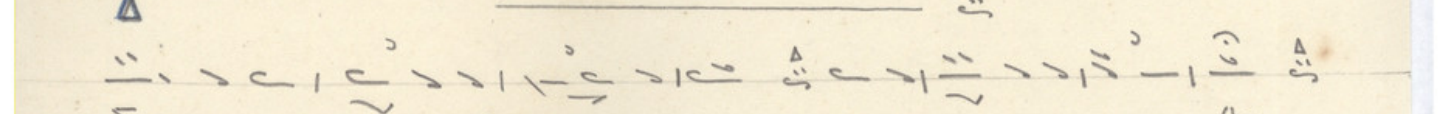

Σω σον η μα ασ Υι ε ε Θε ου ο σαρ κι πε ε ρι τμη θεισ

((Ὁ Βοὸς χορός))

ψαλ λον τασ σοι αλ λη λγ γ ϊ α

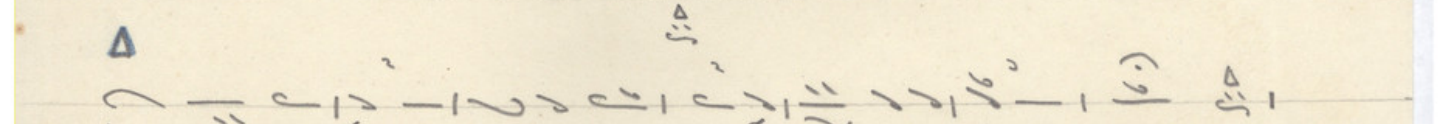

ΤΟ ΕΙΚΟΣΙΚΟΝ

ΤΟ ΕΙΚΟΣΙΚΟΝ

Τῇ Α' Ἰανουαρίου

Ἀντίφωνον Β΄

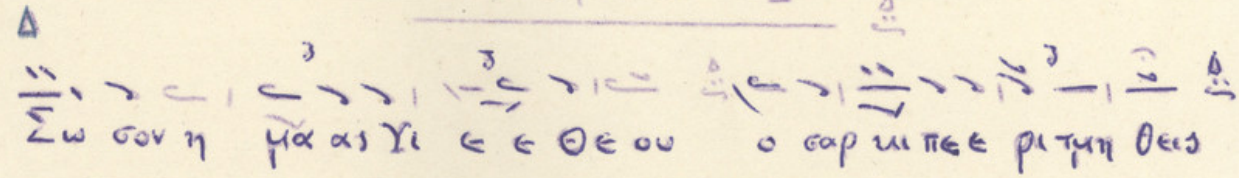

ΤΟ ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ

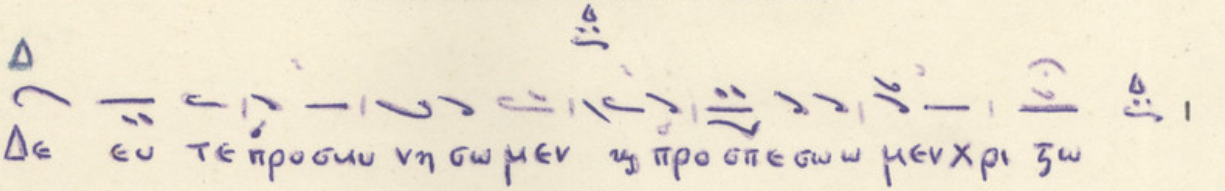

Τῇ Α' Ἰανουαρίου

Ἀντίφωνον Β΄

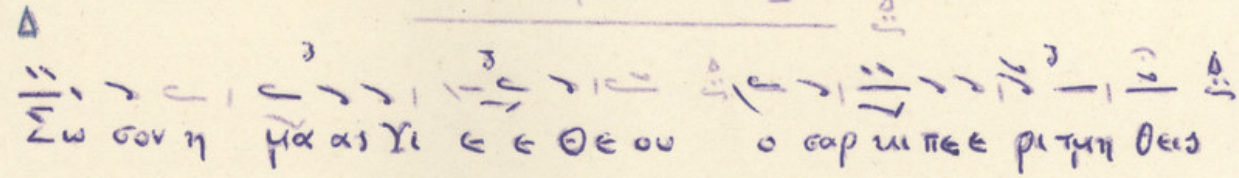

ΤΟ ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ

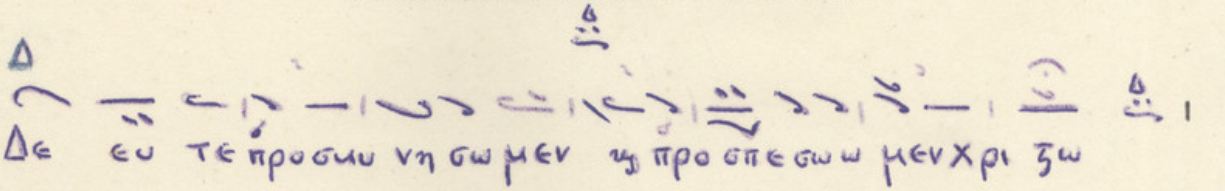

Τῇ Α' Ἰανουαρίου

Ἀντίφωνον Βον

Δ

Σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σαρ κι πε ε ρι τμη θεις

ψαλ λον τας σοι αλ λη λγ γ ϊ α

ΤΟ ΕΙCΟΔΙΚΟΝ

Δ

Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν κη προ σπε σω ω μεν Χρι ζω

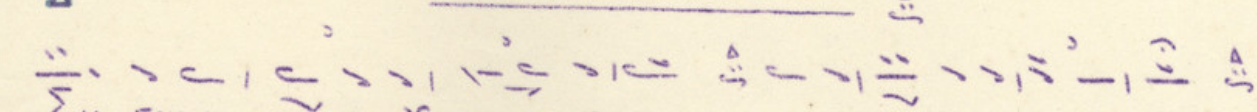

Σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σαρ κι πε ε ρι τμη θεις

(Ὁ Βοῦ χορός)

ψαλ λον τας σοι αλ λη λγ γ ϊ α

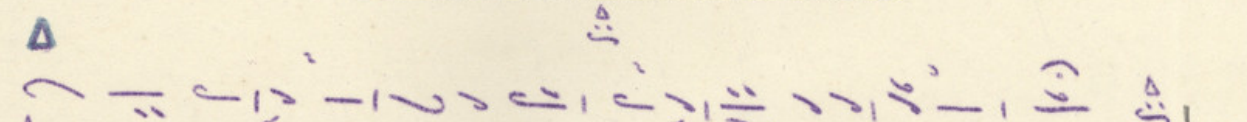

Τῇ Α' Ἰανουαρίου

Ἀντίφωνον Βον

Δ

Σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σαρ κι πε ε ρι τμη θεις

ψαλ λον τας σοι αλ λη λγ γ ϊ α

ΤΟ ΕΙCΟΔΙΚΟΝ

Δ

Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν κη προ σπε σω ω μεν Χρι ζω

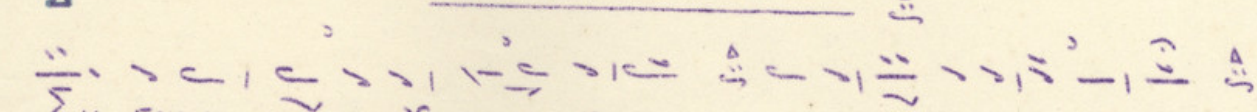

Σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σαρ κι πε ε ρι τμη θεις

(Ὁ Βοῦ χορός)

ψαλ λον τας σοι αλ λη λγ γ ϊ α

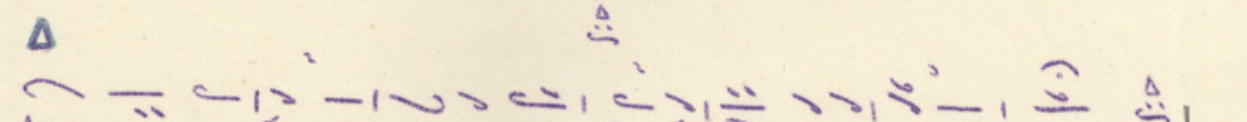

Τῇ Α: Ἰανουαρίου εἰς τα Δύπτυχα
Μεγαλυνάριον Ἦχος Δι

Τον ου ρα νο ϗα α αν το ρα τγ γ Χρι ι ι ζγ γγ γ

μυ υ υ ζη ην τγ γ γ Δε σπο ο ο ο ο τγ γ τον ϗω

ζη η η ρα τον ϗα α ει ει ει νο ο ο ον το ο ον ε ευ

Καιαι αι σα ρει ει ει ει ει α α ας ϣ Κα α απ πα δο ο υω ωων

Β Δ

χω ω ω ω ρας Βα σι ι λει ει ει ο ο ον τον

με ε ε γαν παν τες τι μη η σω ω ω με ε ε εν

N. A. K.
1946

Τῇ Α: Ἰανουαρίου εἰς τα Δύπτυχα
Μεγαλυνάριον Ἦχος Δι

Τον ου ρα νο ϐα α αν το ρα τγ γ Χρι ι ι ζγ γγ γ

μυ υ υ ζη ην τγ γ γ Δε σπο ο ο ο ο τγ γ τον ϐω

ζη η η ρα τον ϐα α ει ει ει νο ο ο ον το ο ον ε ευ

Καιαι αι σα ρει ει ει ει ει α α ας ϣ Κα α απ πα δο ο υω ωων

Β Δ

χω ω ω ω ρας Βα σι ι λει ει ει ο ο ον τον

με ε ε γαν παν τες τι μη η σω ω ω με ε ε εν

N. A. K.
1946

Εἰς Ἠλίαν 29 Δεκεμβρίου 1949

Εἰς Ἠλίαν 29 Δεκεμβρίου 1949

Τῇ Α! Ἰανουαρίου εἰς τα Δύπτυχα
Μεγαλυνάριον Ἦχος Δι

Τον ου ρα νο ϐα α αν το ρα τϛ ϛ Χρι ι ι ϛϛ ϛϛ ϛ

μυ υ υ ϛη ην τϛ ϛ ϛ Δε σπο ο ο ο ο τϛ ϛ τον ϐω

ϛη η η ρα τον ϐα α ει ει ει νο ο ο ον το ο ον ε ευ

Καιαι αι σα ρει ει ει ει ει α α ας ϣ Κα α απ πα δο ο υω ωων

Β Δ

χω ω ω ω ρας Βα σι ι λει ει ει ο ο ον τον

με ε ε γαν παν τες τι μη η σω ω ω με ε ε εν

N. A. K.
1946

Τῇ Α! Ἰανουαρίου εἰς τα Δύπτυχα
Μεγαλυνάριον Ἦχος Δι

Τον ου ρα νο ϐα α αν το ρα τϛ ϛ Χρι ι ι ϛϛ ϛϛ ϛ

μυ υ υ ϛη ην τϛ ϛ ϛ Δε σπο ο ο ο ο τϛ ϛ τον ϐω

ϛη η η ρα τον ϐα α ει ει ει νο ο ο ον το ο ον ε ευ

Καιαι αι σα ρει ει ει ει ει α α ας ϣ Κα α απ πα δο ο υω ωων

Β Δ

χω ω ω ω ρας Βα σι ι λει ει ει ο ο ον τον

με ε ε γαν παν τες τι μη η σω ω ω με ε ε εν

N. A. K.
1946

Τῇ Α: Ἰανουαρίου εἰς τὰ Δύπτυχα
Μεγαλυνάριον Ἦχος [illegible]

[illegible]
Τον οο βα νο βα α αν το βα τε γε χβι ι ι γε γε γε

[illegible]
μυ υ υ γη γν τε γε γε Δε σπο ο ο ο ο τε γε τον βω

[illegible]
γη η η βα τον βα α ει ει ει νο ο ο ον το ο ον ε ευ

[illegible]
Καιαιαι σα βει ει ει ει ει α α α ιη Κα α απ πα ζο ο ιιω ωιον

[illegible]
χω ω ω ω βα Βα σι ι λει ει ει ο ο ον τον

[illegible]
με ε ε γαν παντε, τι μη η σω ω ω με ε ε εν

N. A. K.
1946

Τῇ Α: Ἰανουαρίου εἰς τὰ Δύπτυχα
Μεγαλυνάριον Ἦχος [illegible]

[illegible]
Τον οο βα νο βα α αν το βα τε γε χβι ι ι γε γε γε

[illegible]
μυ υ υ γη γν τε γε γε Δε σπο ο ο ο ο τε γε τον βω

[illegible]
γη η η βα τον βα α ει ει ει νο ο ο ον το ο ον ε ευ

[illegible]
Καιαιαι σα βει ει ει ει ει α α α ιη Κα α απ πα υο ο υυ υυ υυ

[illegible]
χυ υ υ υ βα Βα σι ι γει ει ει ο ο ον τον

[illegible]
με ε ε γαν παντες τι μη η σω υ υ με ε ε εν

N. A. K.
1946

Τῇ Α'. Ἰανουαρίου εἰς τα Δύπτυχα
Μεγαλυνάριον Ἦχος [illegible] Δι

[illegible]
Τον ου ρα νο ϐα α αν το ρα τϑ ϑ Χρι ι ι ζϑ ϑϑ ϑ

[illegible]
μυ υ υ ζη ην τϑ ϑ ϑ Δε σπο ο ο ο ο τϑ ϑ τον ϐω

[illegible]
ζη η η ρα τον ϐα α ει ει ει νο ο ο ον το ο ον ε ευ

[illegible]
Καιαι αι σα ρει ει ει ει ει α α ας ϣ Κα α απ πα δο ο υω ωων

Β Δ

[illegible]
χω ω ω ω ρας Βα σι ι λει ει ει ο ο ον τον

[illegible]
με ε ε γαν παν τες τι μη η σω ω ω με ε ε εν

N. A. K.
1946

Τῇ Α! Ἰανουαρίου εἰς τα Δύπτυχα
Μεγαλυνάριον Ἦχος [illegible] Δι

[illegible]
Τον ου ρα νο ϐα α αν το ρα τϑ ϑ Χρι ι ι ζϑ ϑϑ ϑ

[illegible]
μυ υ υ ζη ην τϑ ϑ ϑ Δε σπο ο ο ο ο τϑ ϑ τον ϐω

[illegible]
ζη η η ρα τον ϐα α ει ει ει νο ο ο ον το ο ον ε ευ

[illegible]
Καιαι αι σα ρει ει ει ει ει α α ας ϣ Κα α απ πα δο ο υω ωων

Β Δ

[illegible]
χω ω ω ω ρας Βα σι ι λει ει ει ο ο ον τον

[illegible]
με ε ε γαν παν τες τι μη η σω ω ω με ε ε εν

N. A. K.
1946

Τῇ Α'. Ἰανουαρίου εἰς τὰ Δίωτυχα Μεγαλυνάριον

Ἦχος δι

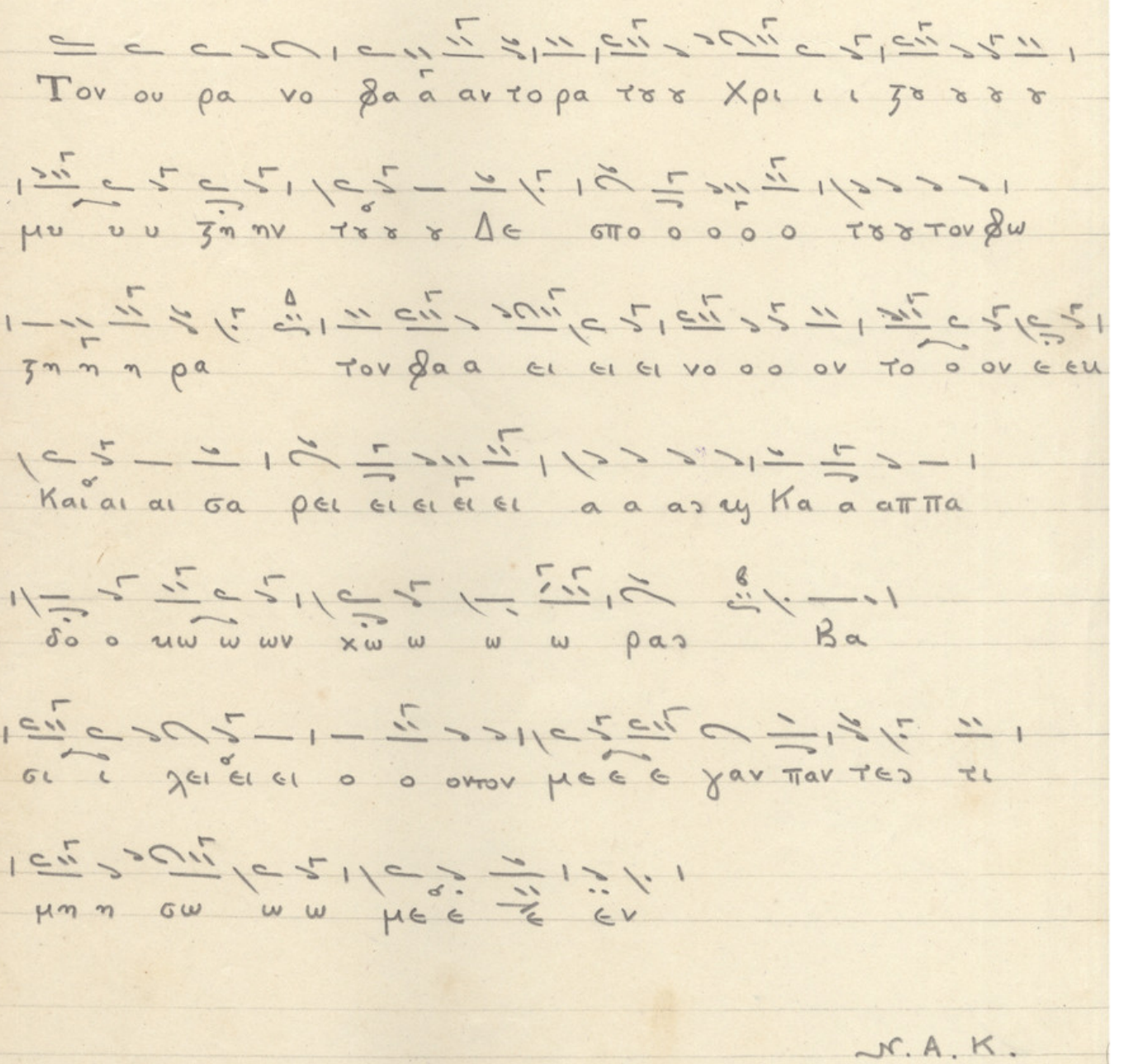

Κ. Α. Κ.

Τῇ Α'. Ἰανουαρίου εἰς τὰ Δίωτυχα Μεγαλυνάριον

Ἦχος δι

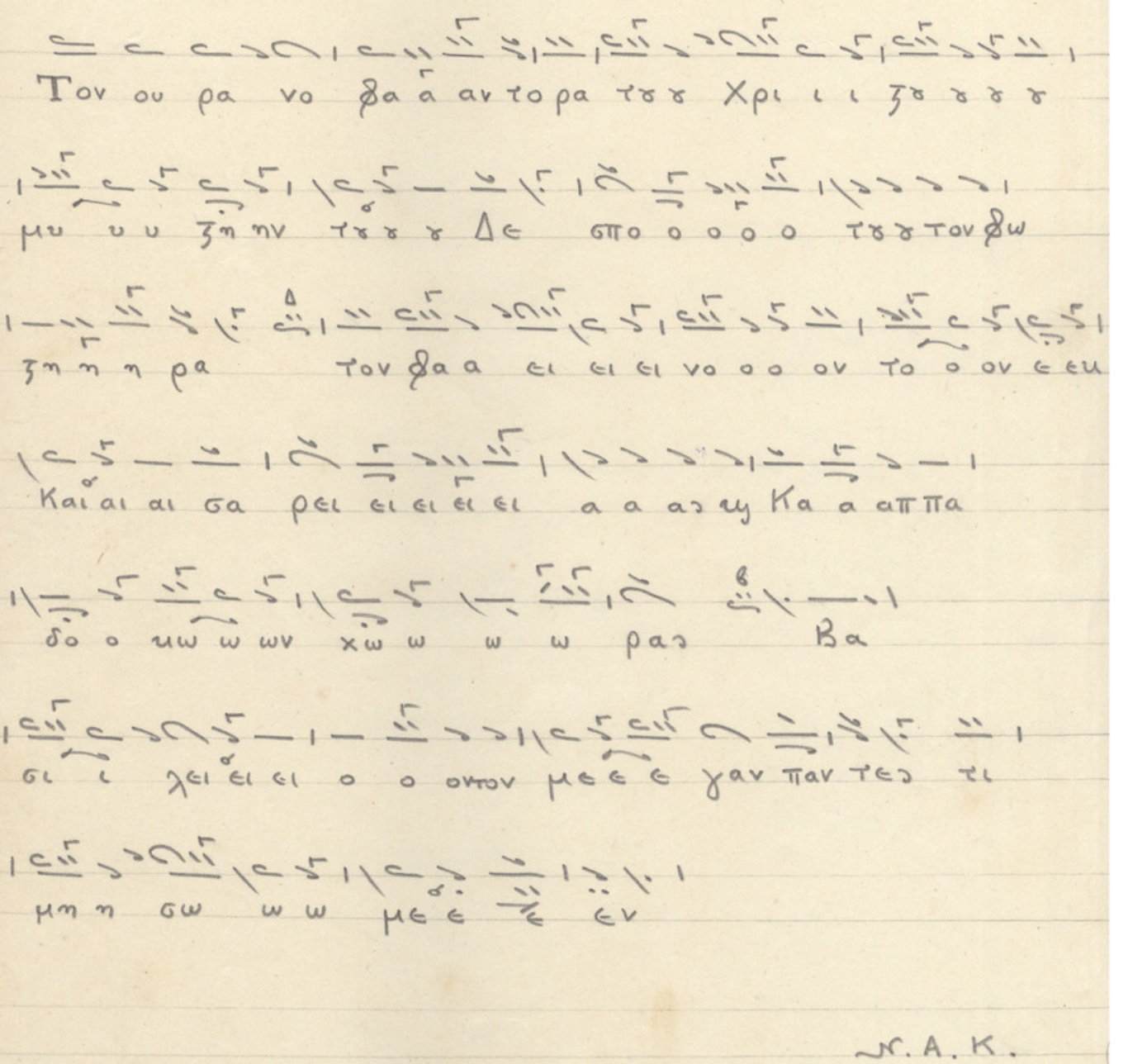

Κ. Α. Κ.

Α΄ Ιανουαρίσ Ει

6 Μαυε Σχηθ.

Α΄ Ιανουαρίσ Ει

6 Μαυε Σχηθ.

VELES
YUGOSLAVIA
KOULA
RODHOPOLIS
SIDHIROKASTRON
S.E.K.
DRAMA
KAVALLA
AMFIPOLIS
STAVROS
SARAKLI
SALONIKA
PLATI
YEFIRA
KILKIS
KALLINDIA
GEVGELI
IDHOMENI
POLIKASTRON
MONASTIR
KREMENITSA
KAVKASOS
ARMENOKHORION
EDHESSA
SKIDRA
FLORINA
AGRAS
AMINDAION
S.E.K.
KATERINI
S.E.K.
KALABAKA
THESSALIAN
LARISA
TRIKKALA
ORFANA
VELESTINON
VOLOS
KARDHITSA
RAILWAYS
STAVROS
MILEAI
DHOMOKOS
STILIS
LIANOKHLADION
N.W.RLY.
AGRINION
BRALOS
TITHOREA
MESOLONGHI
KRIONERI
LEVADHIA
KHALKIS
THEBES
PATRAS
DHIAKOPTON
AFIDNAI
MEGARA
S.E.K.
KALAVRITA
S.P.A.P.
ATHENS
CORINTH
PIRAEUS
LAVRION.
PYROS
KATAKOLON
ARGOS
NAVPLION
TRIPOLIS
ZACHARO
S.P.A.P.
ACHLADOKAMBHOS
S.P.A.
MEGALOPOLIS

VELES
YUGOSLAVIA
KOULA
RODHOPOLIS
SIDHIROKASTRON
S.E.K.
DRAMA
KAVALLA
AMFIPOLIS
STAVROS
SARAKLI
SALONIKA
PLATI
YEFIRA
KILKIS
KALLINDIA
GEVGELI
IDHOMENI
POLIKASTRON
MONASTIR
KREMENITSA
KAVKASOS
ARMENOKHORION
EDHESSA
SKIDRA
FLORINA
AGRAS
AMINDAION
S.E.K.
KATERINI
S.E.K.
KALABAKA
THESSALIAN
LARISA
TRIKKALA
ORFANA
VELESTINON
VOLOS
KARDHITSA
RAILWAYS
STAVROS
MILEAI
DHOMOKOS
STILIS
LIANOKHLADION
N.W.RLY.
AGRINION
BRALOS
TITHOREA
MESOLONGHI
KRIONERI
LEVADHIA
KHALKIS
THEBES
PATRAS
DHIAKOPTON
AFIDNAI
MEGARA
S.E.K.
KALAVRITA
S.P.A.P.
ATHENS
CORINTH
PIRAEUS
LAVRION.
PYROS
KATAKOLON
ARGOS
NAVPLION
TRIPOLIS
ZACHARO
S.P.A.P.
ACHLADOKAMBHOS
S.P.A.
MEGALOPOLIS

F

Ἰανουάριος

7 Μουζ. ζηθ.

F

Ἰανουάριος

7 Μουζ. ζηθ.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΚΤΗΜΑΤΩΝ ΕΞ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ .....

'Αριθ. Διαπιστ. .....

Φύλλον προπαρασκευῆς πωλήσεως

Εἶδος κτήματος ..... Τοποθεσία .....

Ἔκτασις .....

.....

Πρώην 'Οθωμανοῦ .....

'Αξία Κτηματολογίου .....

Ὅρια Α .....

Δ .....

Β .....

Ν .....

Κατείχετο κατὰ τὴν παραλαβὴν παρὰ .....

'Υποβληθεῖσαι ἀξιώσεις .....

ἢ κατὰ πληροφορίας .....

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΚΤΗΜΑΤΩΝ ΕΞ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ .....

'Αριθ. Διαπιστ. .....

Φύλλον προπαρασκευῆς πωλήσεως

Εἶδος κτήματος ..... Τοποθεσία .....

Ἔκτασις .....

.....

Πρώην 'Οθωμανοῦ .....

'Αξία Κτηματολογίου .....

Ὅρια Α .....

Δ .....

Β .....

Ν .....

Κατείχετο κατὰ τὴν παραλαβὴν παρὰ .....

'Υποβληθεῖσαι ἀξιώσεις .....

ἢ κατὰ πληροφορίας .....

Ἀπόφασις Τοπ. Ἐπιτροπῆς

Συνεδρίας ..... τῆς .....

Ἡ Τοπ. Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει τὴν προκύρηξιν δημοπρασίας ἐκποιήσεως τοῦ πρόσθεν κτήματος διὰ τὴν ..... μὲ πρώτην προσφορὰν Δρχ. .....

.....

.....

.....

.....

.....

Ἀκριβὲς ἀπόσπασμα πρακτικοῦ Νο

Ἐν .....

Ὁ Διευθυντὴς

Ἀπόφασις Τοπ. Ἐπιτροπῆς

Συνεδρίας ..... τῆς .....

Ἡ Τοπ. Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει τὴν προκύρηξιν δημοπρασίας ἐκποιήσεως τοῦ πρόσθεν κτήματος διὰ τὴν ..... μὲ πρώτην προσφορὰν Δρχ. .....

.....

.....

.....

.....

.....

Ἀκριβὲς ἀπόσπασμα πρακτικοῦ Νο

Ἐν .....

Ὁ Διευθυντὴς

Ἀποχυτίκιον Προεόρτιον Ἦχος Δ΄ Δι

Ἀπεξέθετο ποτὲ, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρὰ, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Ἦχος Δ΄ Δι Δι

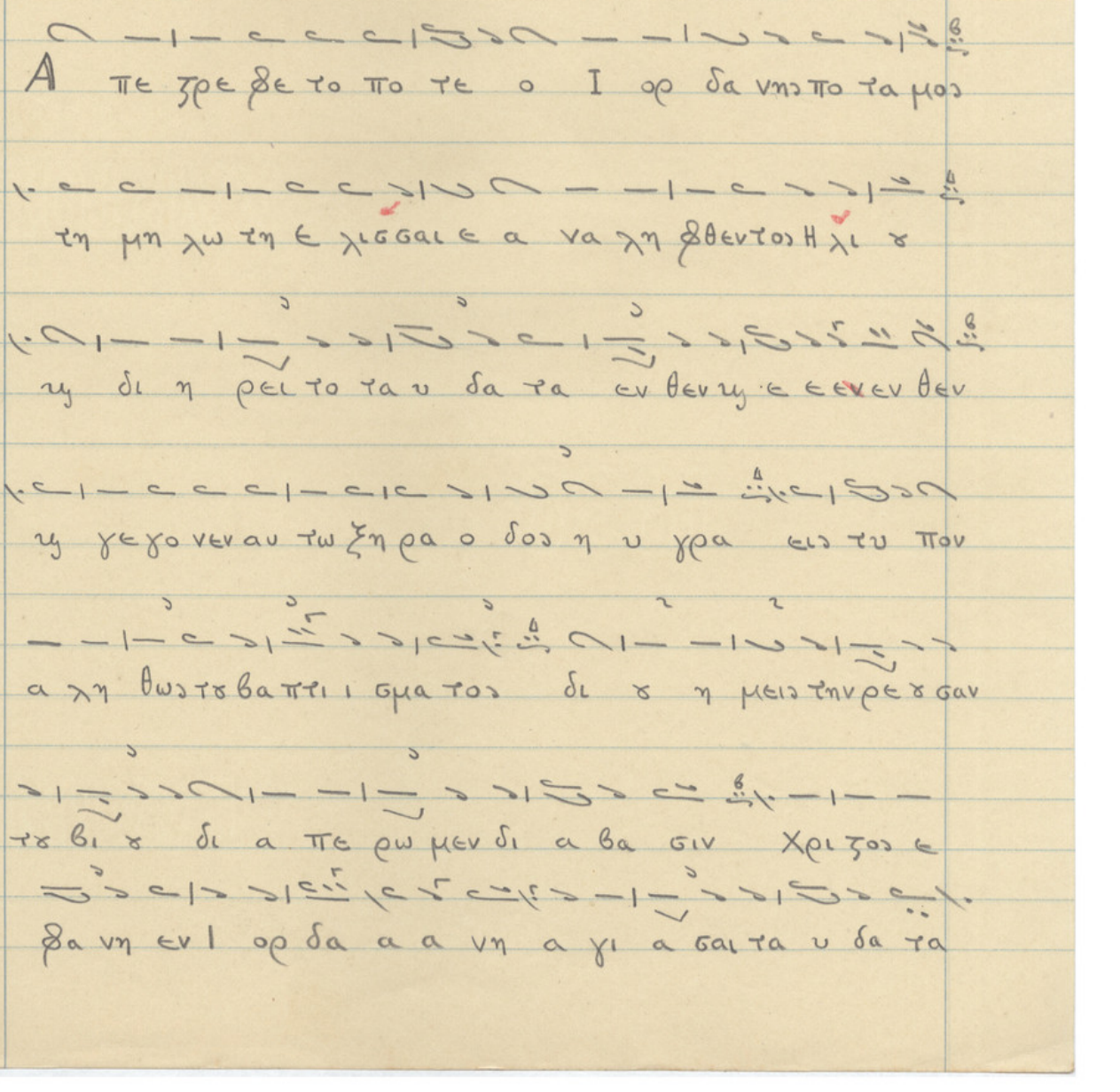

Ἀποχυτίκιον Προεόρτιον Ἦχος Δ΄ Δι

Ἀπεξέθετο ποτὲ, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρὰ, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Ἦχος Δ΄ Δι Δι

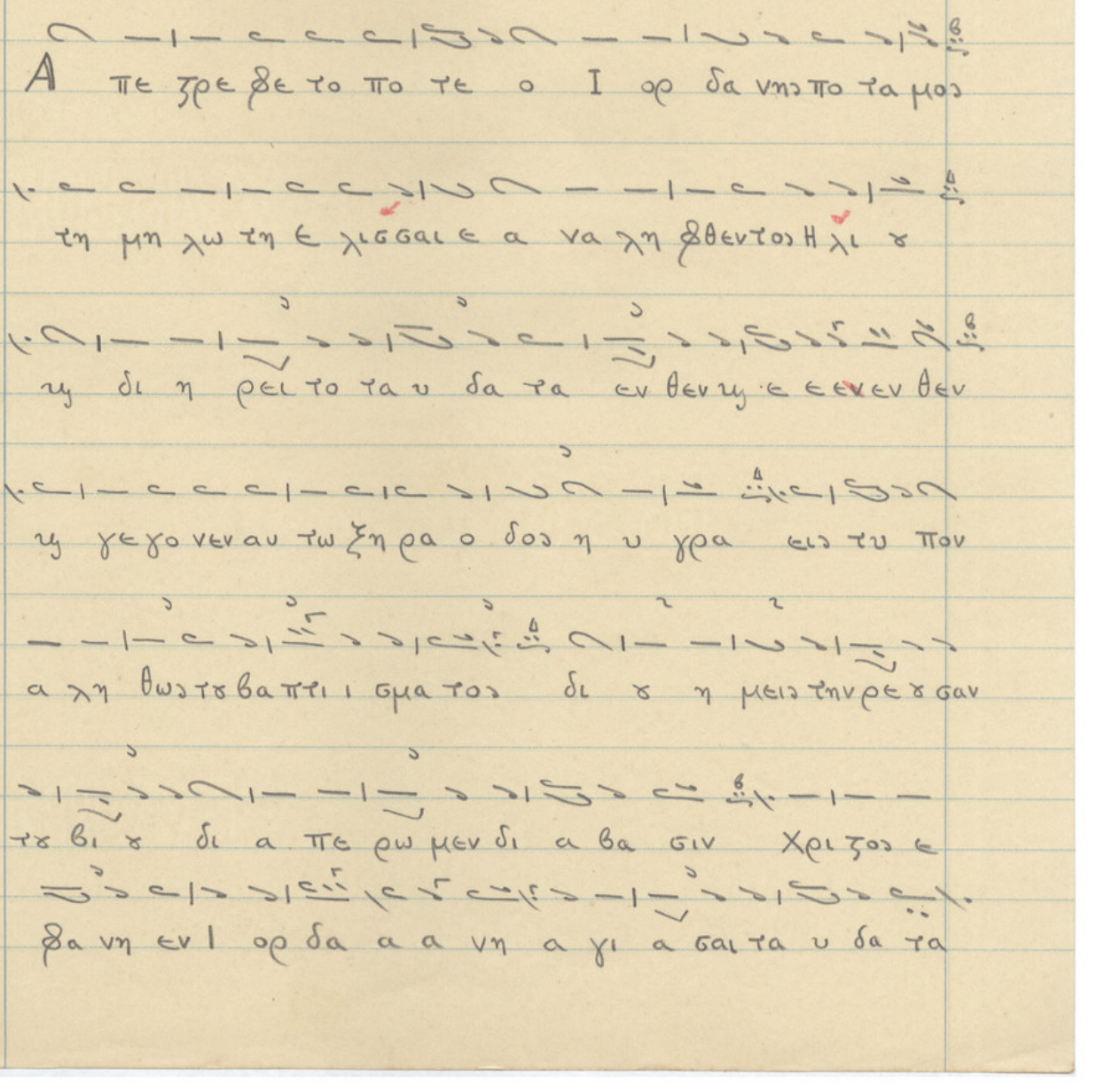

Ἀποχυτίνιον προεόρτιον Ἦχος Δ΄ Δι

Ἀπεχρέβετο ποτὲ, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναχηβθέντος Ἡλιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρὰ, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Ἦχος Δ Δι

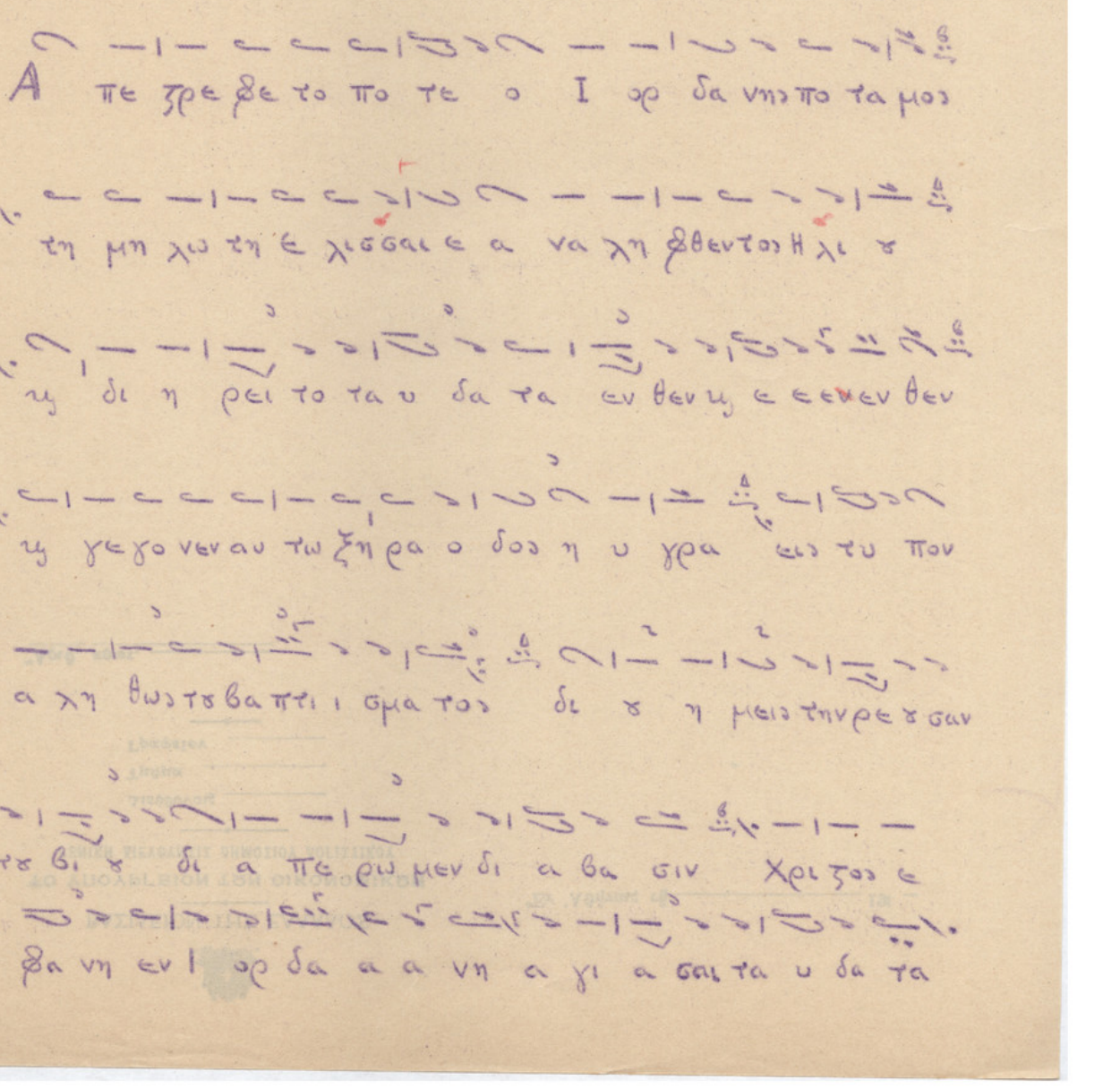

Ἀποχυτίνιον προεόρτιον Ἦχος Δ΄ Δι

Ἀπεχρέβετο ποτὲ, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναχηβθέντος Ἡλιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρὰ, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Ἦχος Δ Δι

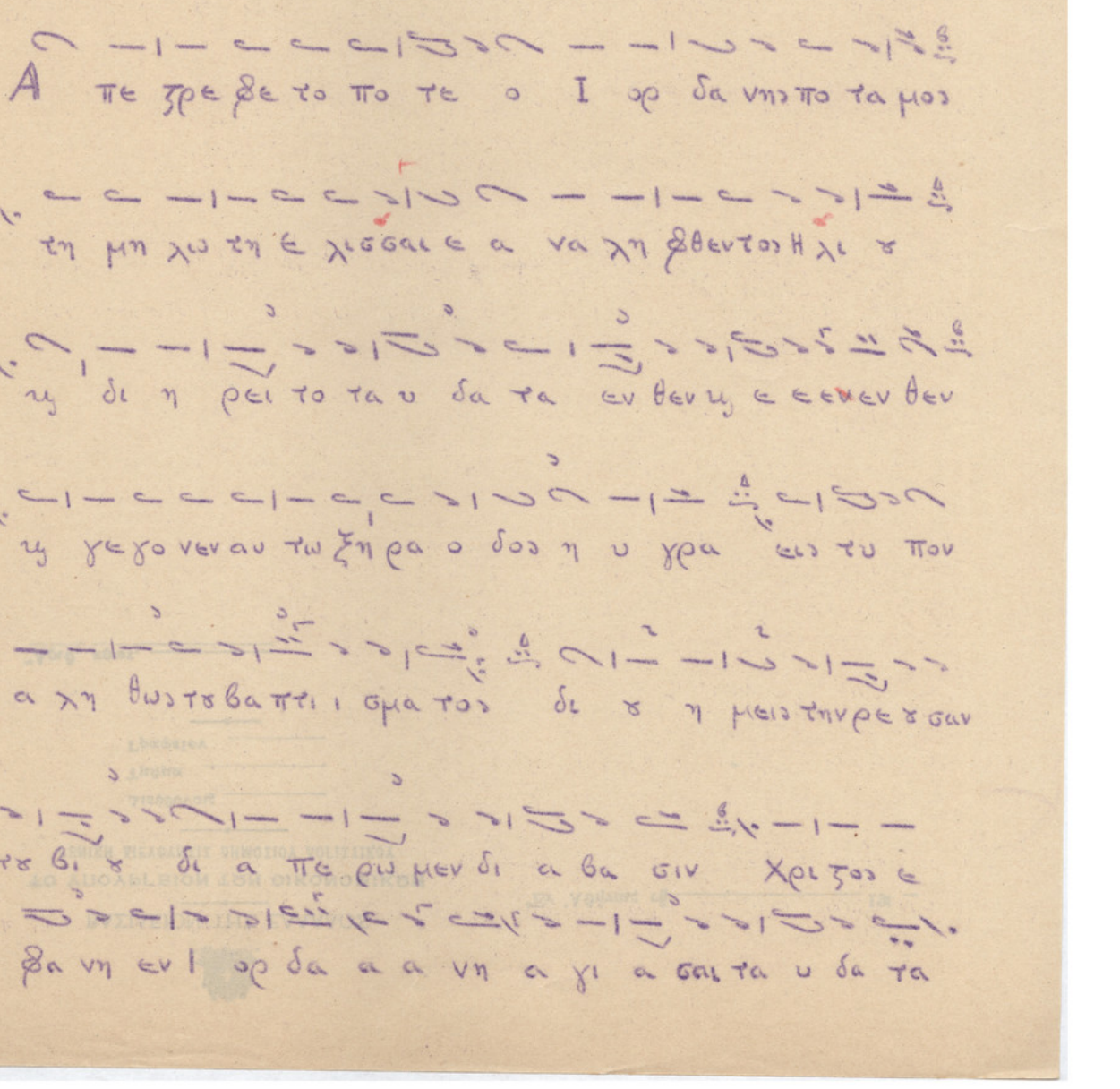

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ

Διεύθυνσις _____

Τμῆμα _____

Γραφεῖον _____

Ἐν Ἀθήναις τῇ _____ 19 _

Ἀριθ. πρωτ. _____

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ

Διεύθυνσις _____

Τμῆμα _____

Γραφεῖον _____

Ἐν Ἀθήναις τῇ _____ 19 _

Ἀριθ. πρωτ. _____

Απολυτίκιον Προεόρτιον Ἦχος Δ' Δι

Ἀπεστρέφετο ποτὲ, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρὰ, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Ἦχος Δ^ος Δι Δ

Α πε στρε φε το πο τε ο Ι ορ δα νης πο τα μος

τη μη λω τη Ε λισσαι ε α να λη φθεντος Η λι ου

ου δι η ρει το τα υ δα τα εν θεν ου ε ε εν θεν

ου γε γο νεν αυ τω ξη ρα ο δος η υ γρα εις τυ πον

α λη θως του βα πτι ι σμα τος δι ου η μεις την ρε ου σαν

του βι ου δι α πε ρω μεν δι α βα σιν Χρι στος ε

φα νη εν Ι ορ δα α α νη α γι α σαι τα υ δα τα

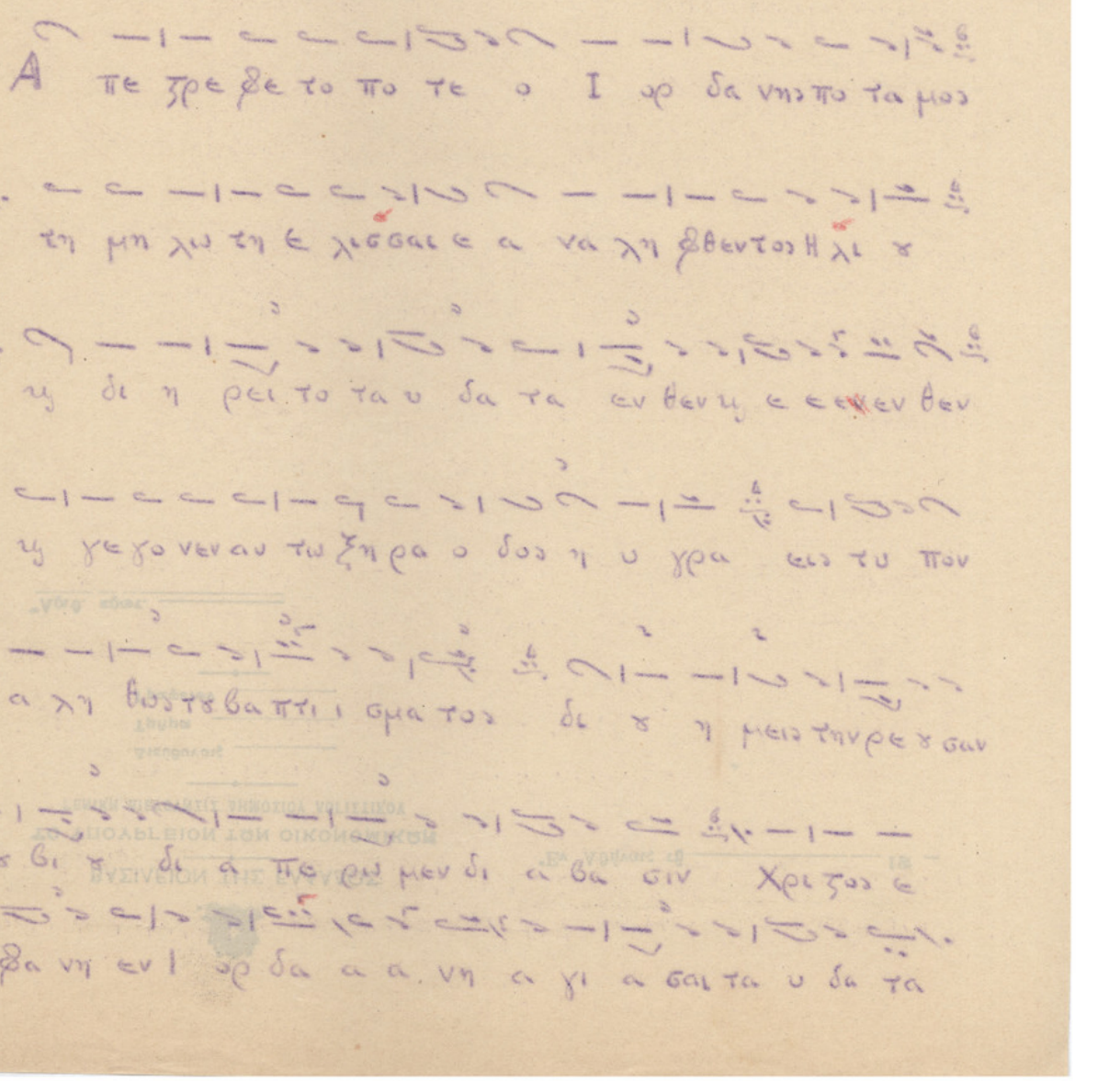

Απολυτίκιον Προεόρτιον Ἦχος Δ' Δι

Ἀπεστρέφετο ποτὲ, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρὰ, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Ἦχος Δ' Δι Δ

Α πε στρε φε το πο τε ο Ι ορ δα νης πο τα μος

τη μη λω τη Ε λισσαι ε α να λη φθεντος Η λι ου

ου δι η ρει το τα υ δα τα εν θεν ου ε ε εν θεν

ου γε γο νεν αυ τω ξη ρα ο δος η υ γρα εις τυ πον

α λη θως του βα πτι ι σμα τος δι ου η μεις την ρε ου σαν

του βι ου δι α πε ρω μεν δι α βα σιν Χρι στος ε

φα νη εν Ι ορ δα α α νη α γι α σαι τα υ δα τα

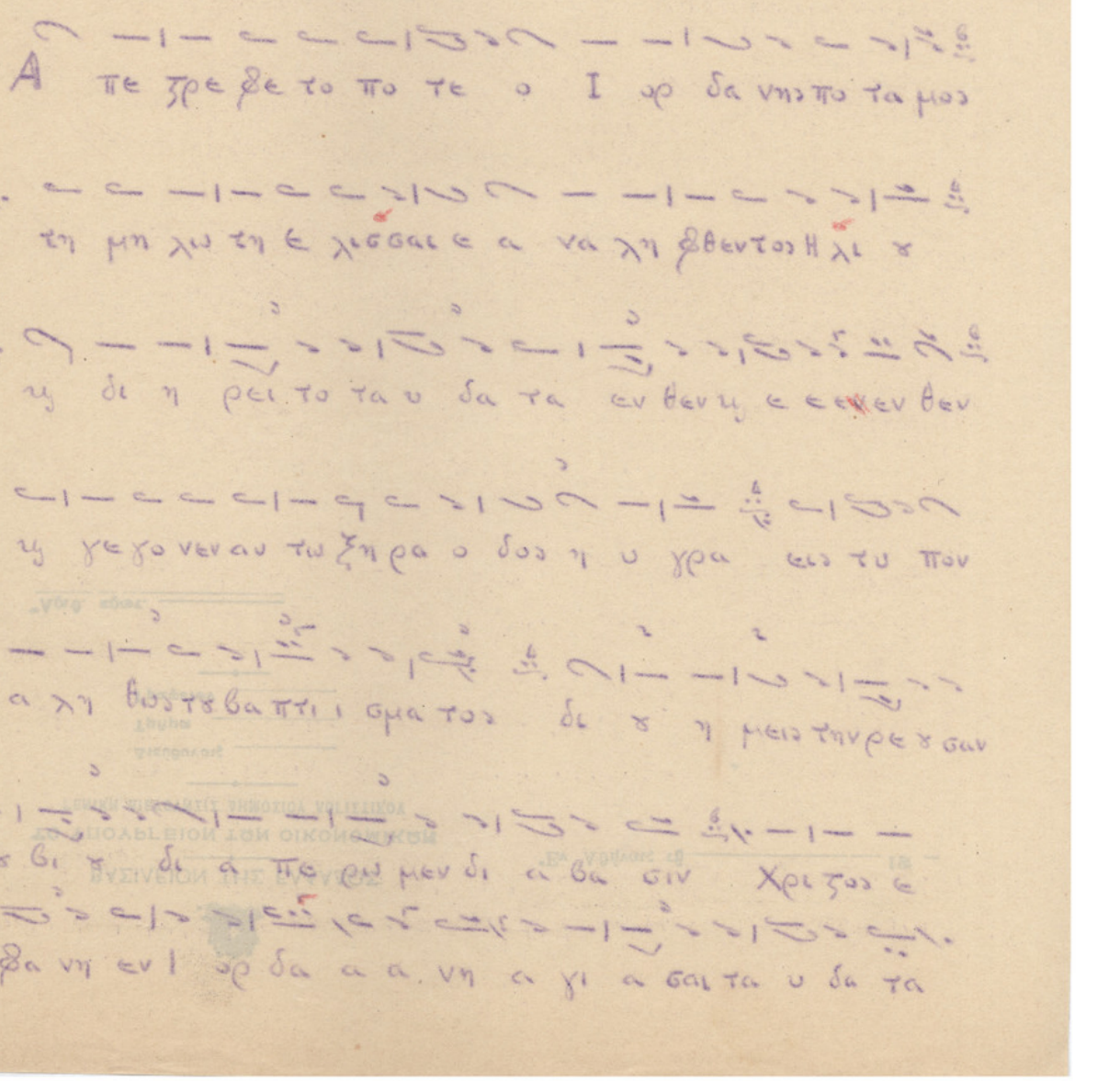

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ

Διεύθυνσις _____

Τμῆμα _____

Γραφεῖον _____

Ἐν Ἀθήναις τῇ _____ 19 _

Ἀριθ. πρωτ. _____

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ

Διεύθυνσις _____

Τμῆμα _____

Γραφεῖον _____

Ἐν Ἀθήναις τῇ _____ 19 _

Ἀριθ. πρωτ. _____

'Ονοματεπώνυμον αἰτοῦντος τὴν ἀγοράν .....

Χρονολογία ὑποβολῆς αἰτήσεως καὶ ἀριθμὸς πρωτ. .....

'Ιδιότης καὶ Δ)σις .....

Προσφερόμενον ποσόν .....

Γνωμάτευσις ἐπανεκτιμήσεως παρ' ἐκτιμητῶν .....

Παρατηρήσεις

Κατέχεται σήμερον κατὰ τὰ βιβλία Μισθωμάτων ὡς ἀκολούθως :

'Ονοματεπώνυμον Κατόχων	'Ιδιότης	"Εκτασις κατοχῆς	Χρόνος καὶ τρόπος ἐνάρξεως κατοχῆς	'Ετήσιον μίσθωμα	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

2347—(35/38)

'Ονοματεπώνυμον αἰτοῦντος τὴν ἀγοράν .....

Χρονολογία ὑποβολῆς αἰτήσεως καὶ ἀριθμὸς πρωτ. .....

'Ιδιότης καὶ Δ)σις .....

Προσφερόμενον ποσόν .....

Γνωμάτευσις ἐπανεκτιμήσεως παρ' ἐκτιμητῶν .....

Παρατηρήσεις

Κατέχεται σήμερον κατὰ τὰ βιβλία Μισθωμάτων ὡς ἀκολούθως :

'Ονοματεπώνυμον Κατόχων	'Ιδιότης	"Εκτασις κατοχῆς	Χρόνος καὶ τρόπος ἐνάρξεως κατοχῆς	'Ετήσιον μίσθωμα	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

2347—(35/38)

83

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ .....

τ. .....

ρασκευῆς πωλήσεως

..... Τοποθεσία .....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

83

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ .....

τ. .....

ρασκευῆς πωλήσεως

..... Τοποθεσία .....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Ἀπόφασις Τοπ. Ἐ

Συνεδρίας ..... τ

Ἡ Τοπ. Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει τὴν προκήρυξιν δημ

διὰ τὴν ..... μὲ πρώτην προ

.....

.....

.....

.....

.....

Ἀκριβὲς ἀπόσπασμα πρακτικοῦ Νο

Ἐν .....

Ὁ Διευθυντὴς

Ἀπόφασις Τοπ. Ἐ

Συνεδρίας ..... τ

Ἡ Τοπ. Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει τὴν προκήρυξιν δημ

διὰ τὴν ..... μὲ πρώτην προ

.....

.....

.....

.....

.....

Ἀκριβὲς ἀπόσπασμα πρακτικοῦ Νο

Ἐν .....

Ὁ Διευθυντὴς

Ἀπολυτίκιον προεόρτιον

Ἦχος Δ΄ Δι

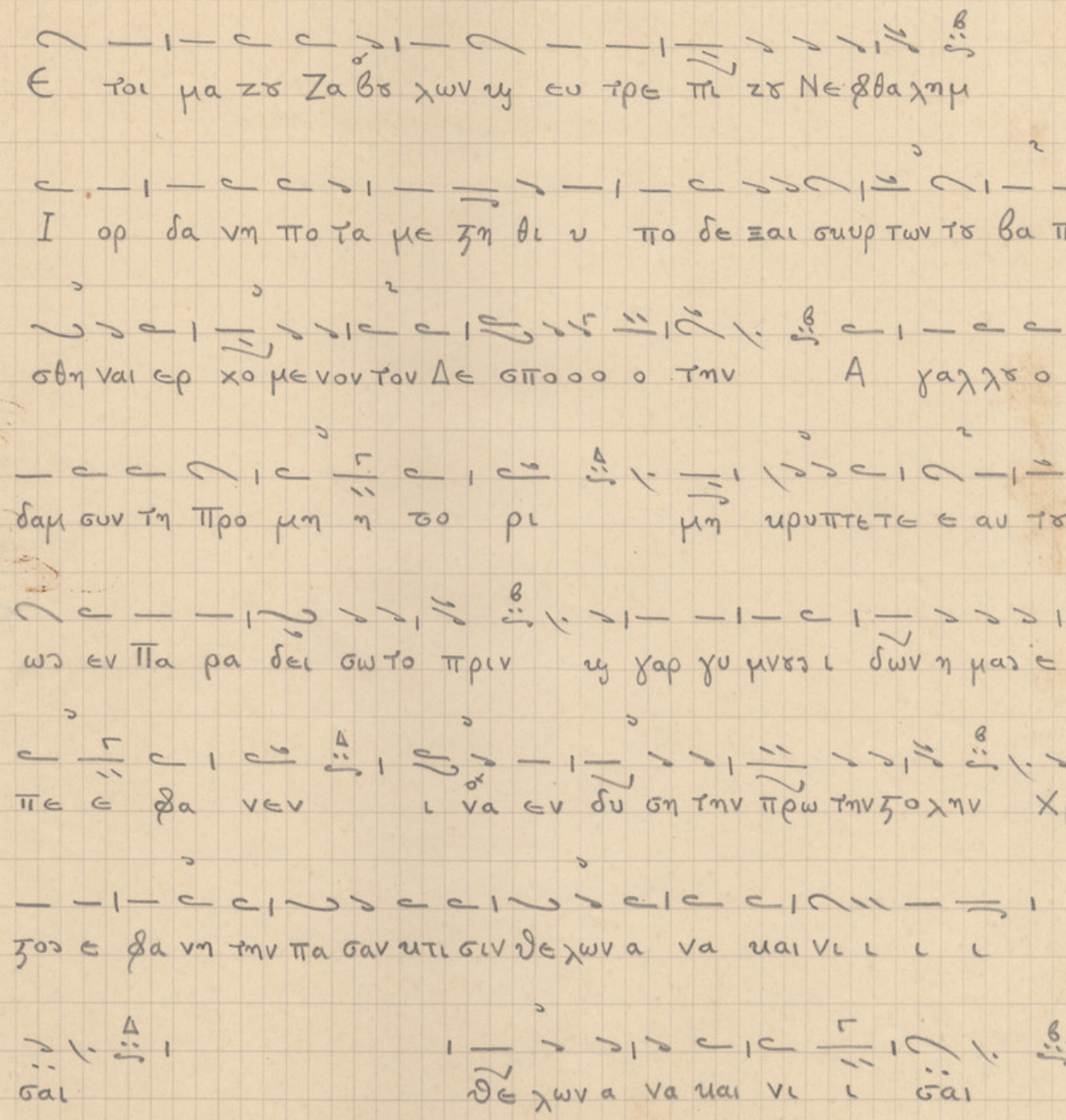

Ἀπολυτίκιον προεόρτιον

Ἦχος Δ΄ Δι

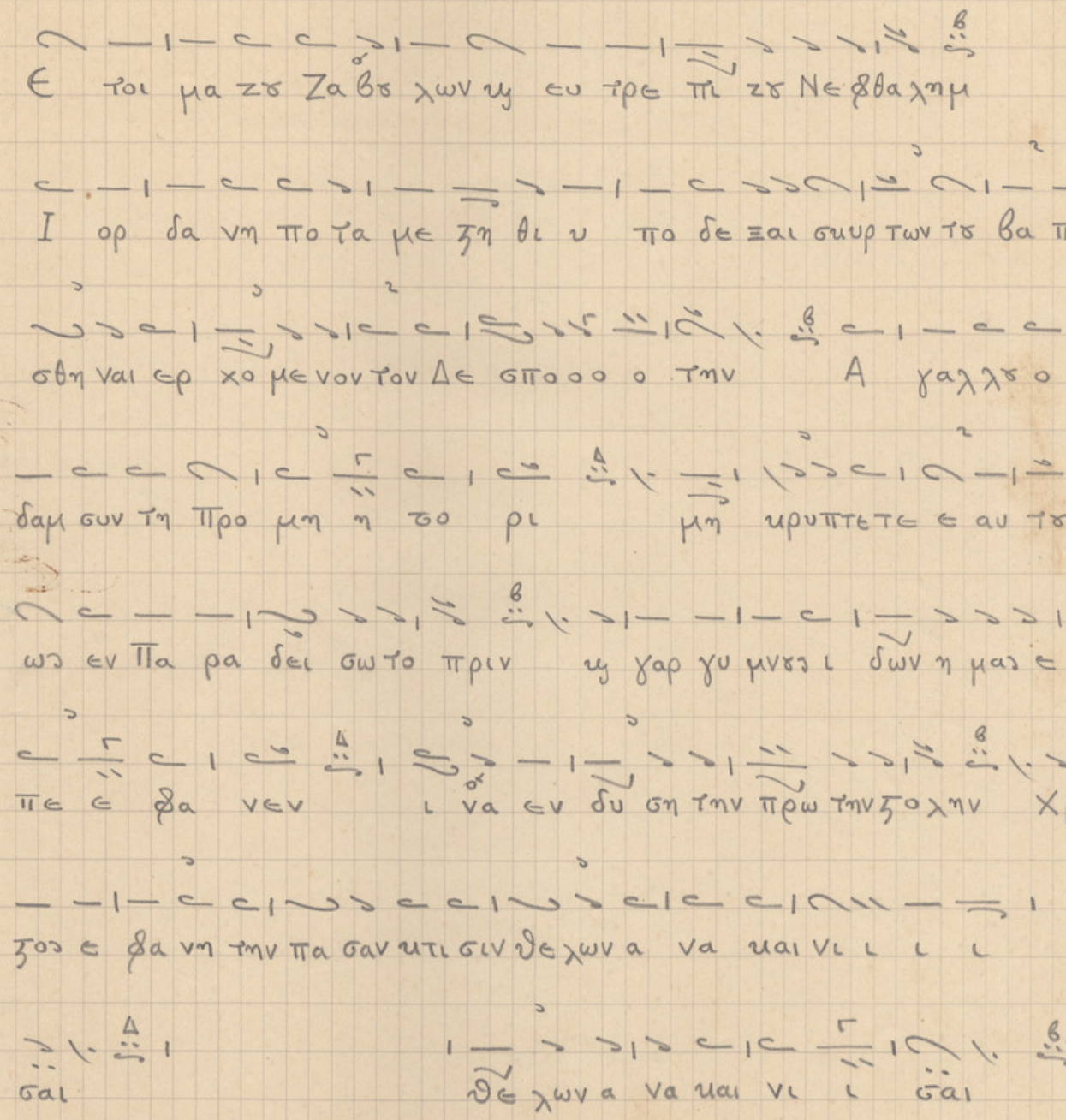

Ἀπολυτίκιον προεόρτιον

Ἦχος Δ΄ Δι

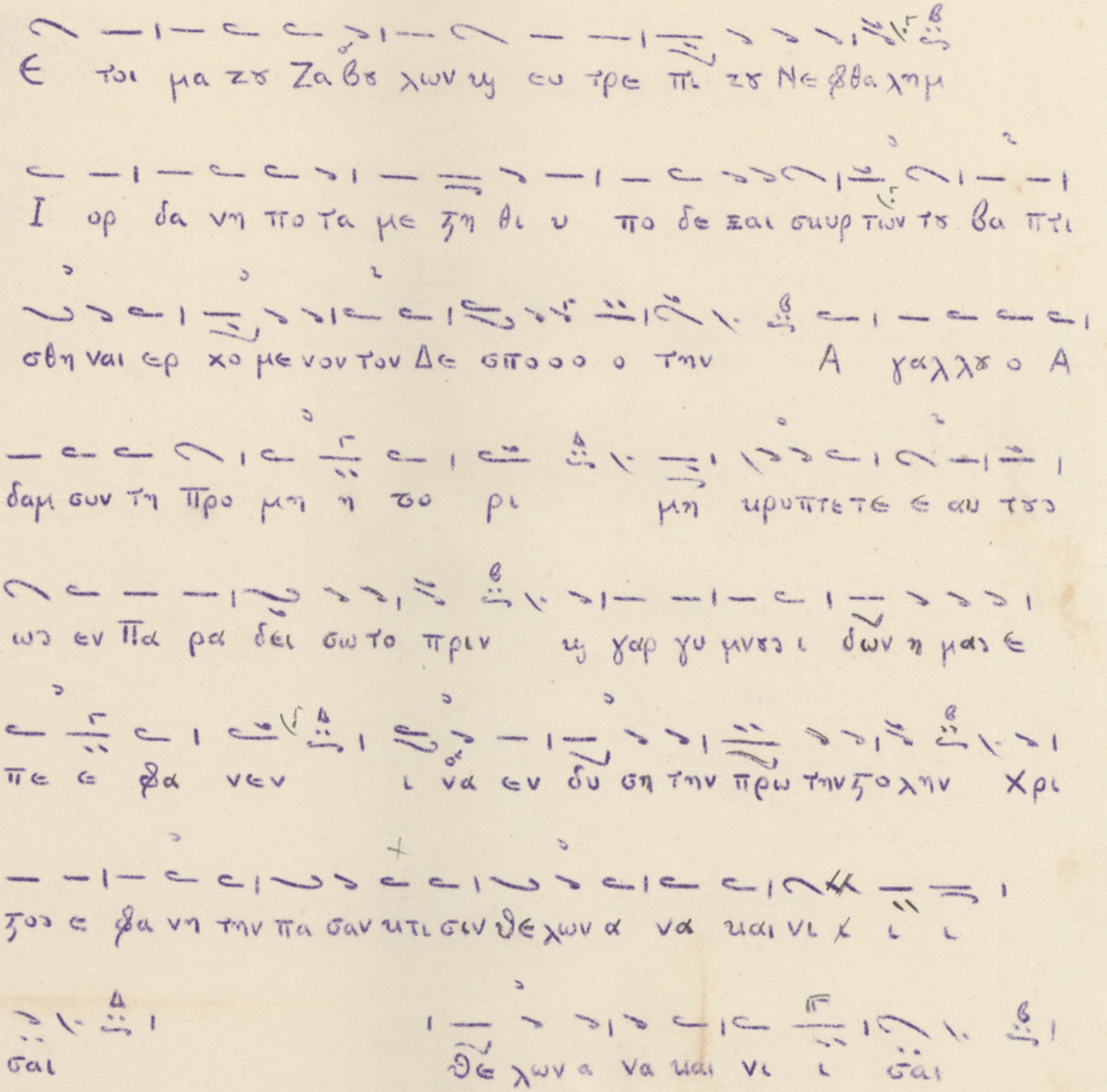

Ἀπολυτίκιον προεόρτιον

Ἦχος Δ΄ Δι

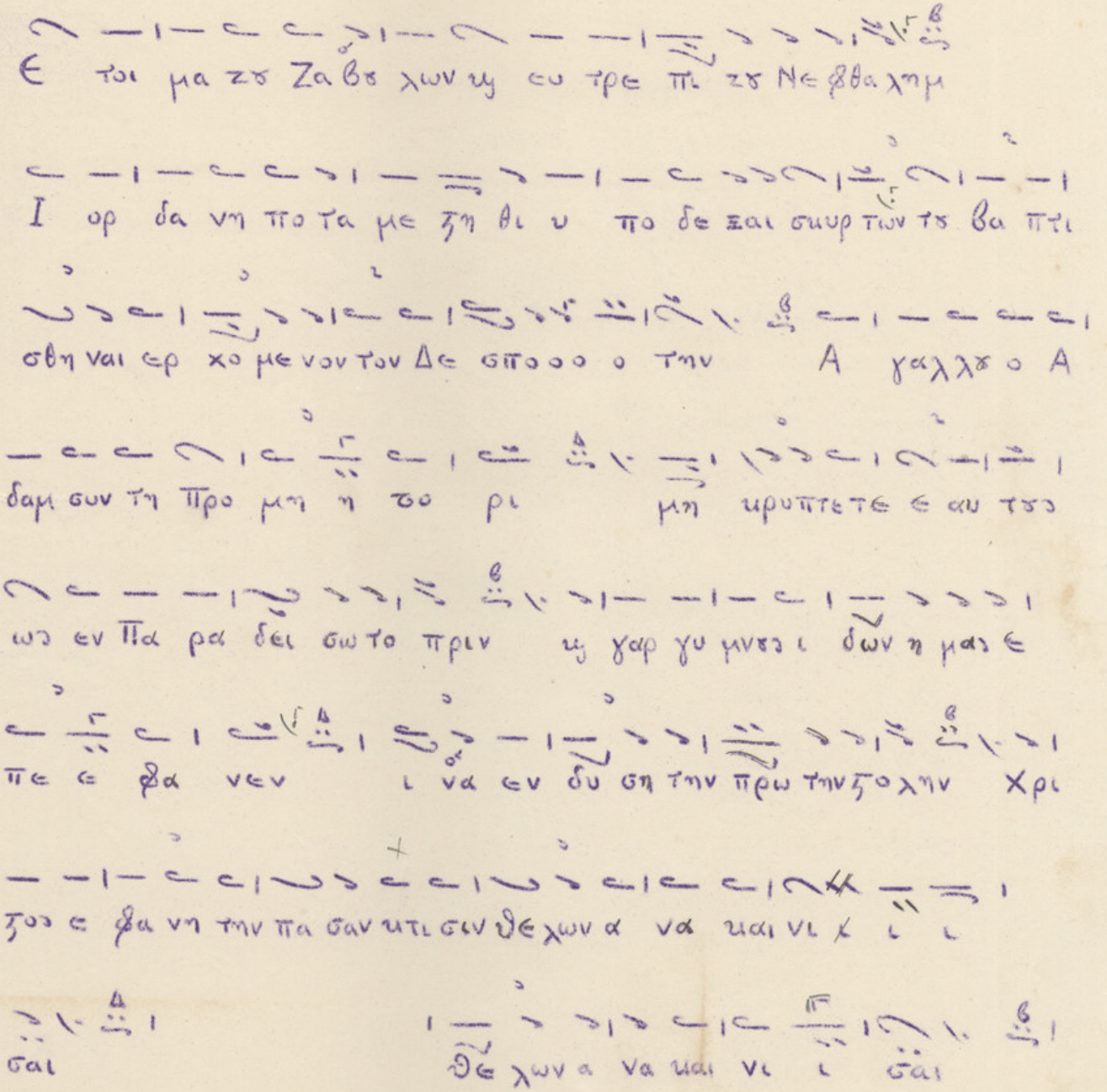

Ἀπολυτίκιον προεόρτιον

Ἦχος Δ΄ Δι

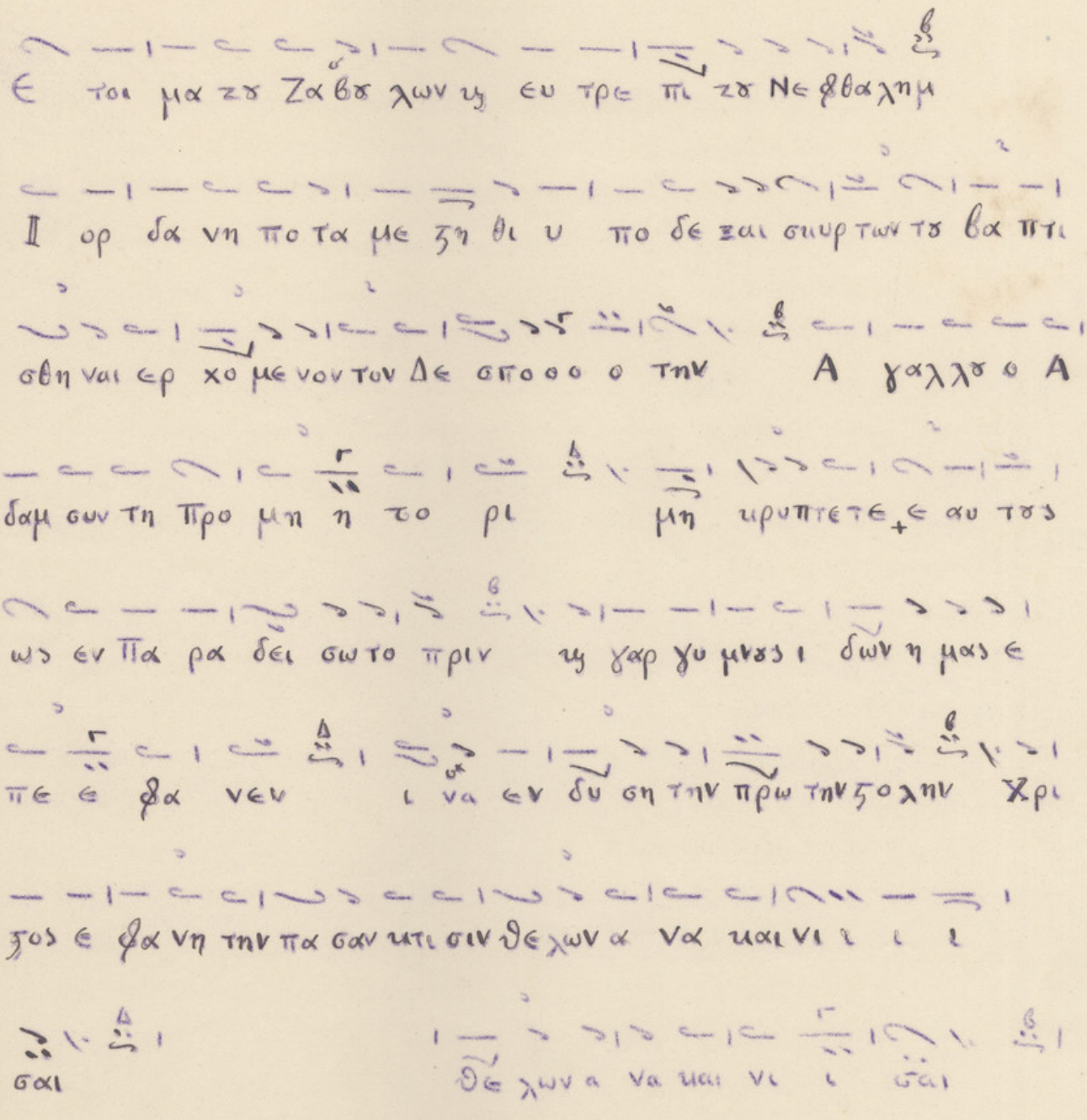

Ἀπολυτίκιον προεόρτιον

Ἦχος Δ΄ Δι

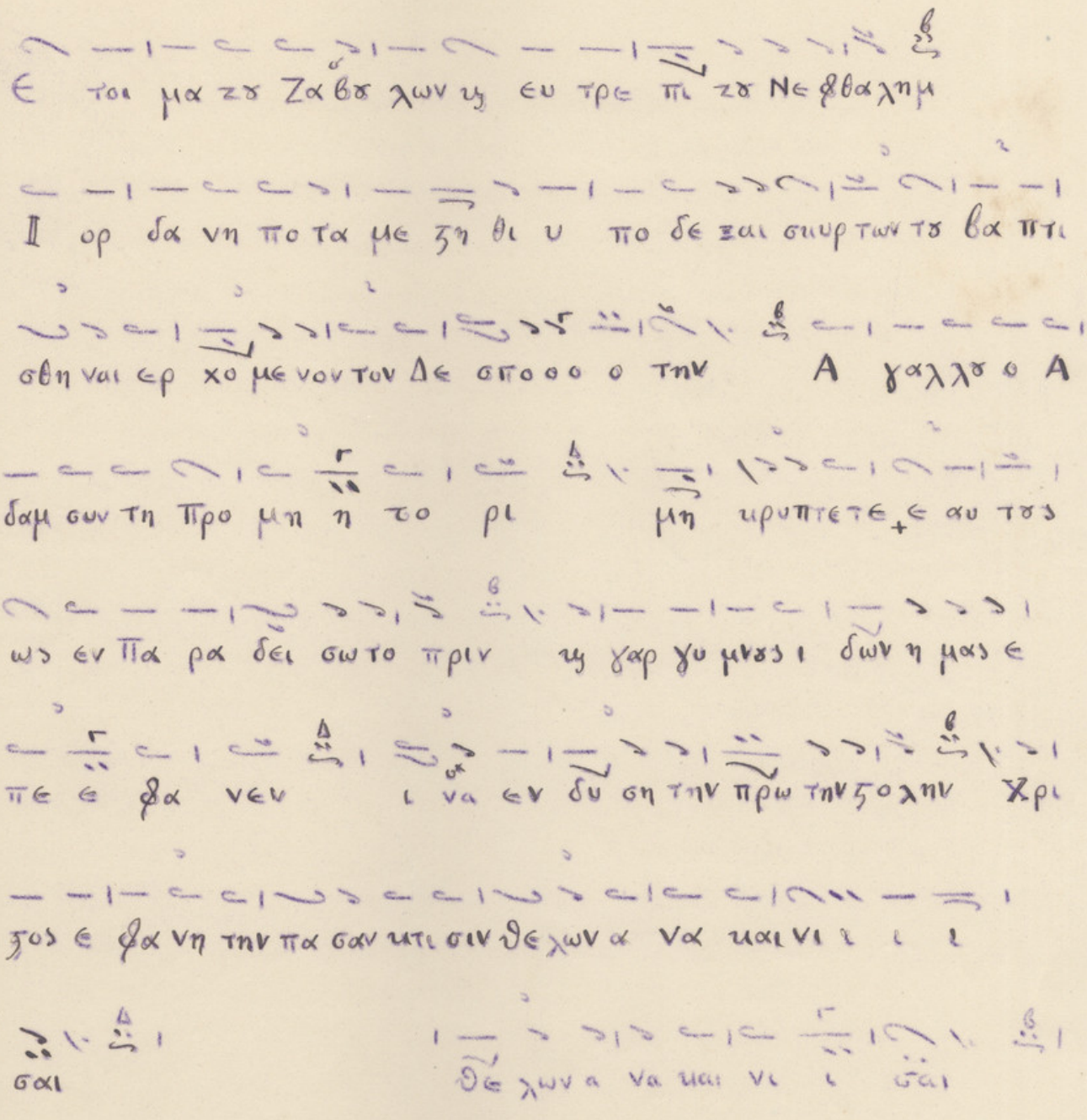

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

προεόρτιον

Ἦχος γ΄ πλ. α΄

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου,
γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐβόᾳ·
Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ
ἦλθον, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

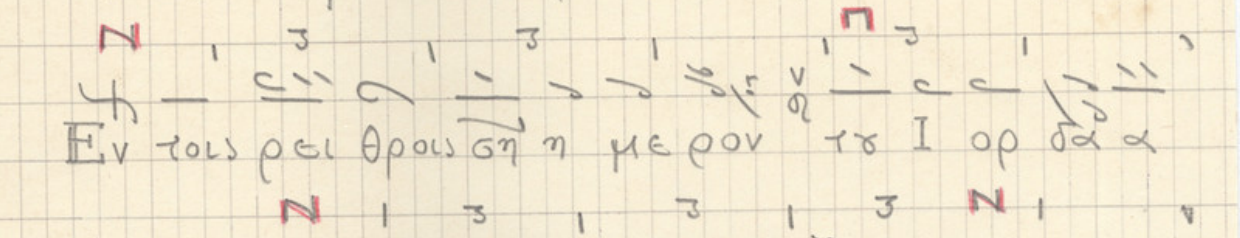

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

προεόρτιον

Ἦχος γ΄ πλ. α΄

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου,
γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐβόᾳ·
Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ
ἦλθον, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

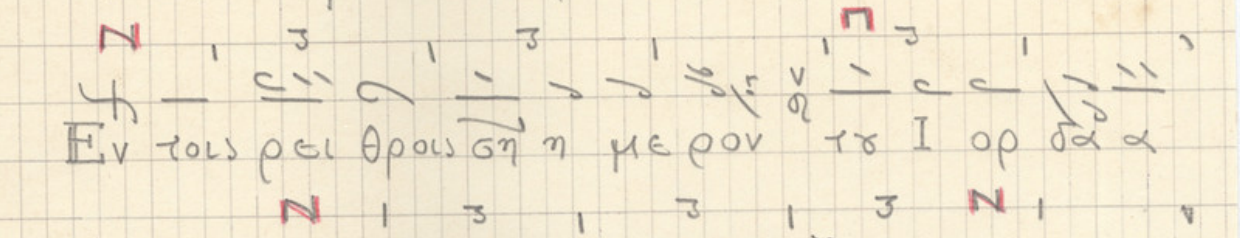

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

προεόρτιον

Ἦχος πλ. δ΄

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου,
γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐβόᾳ·
Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ
ἦλθον, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

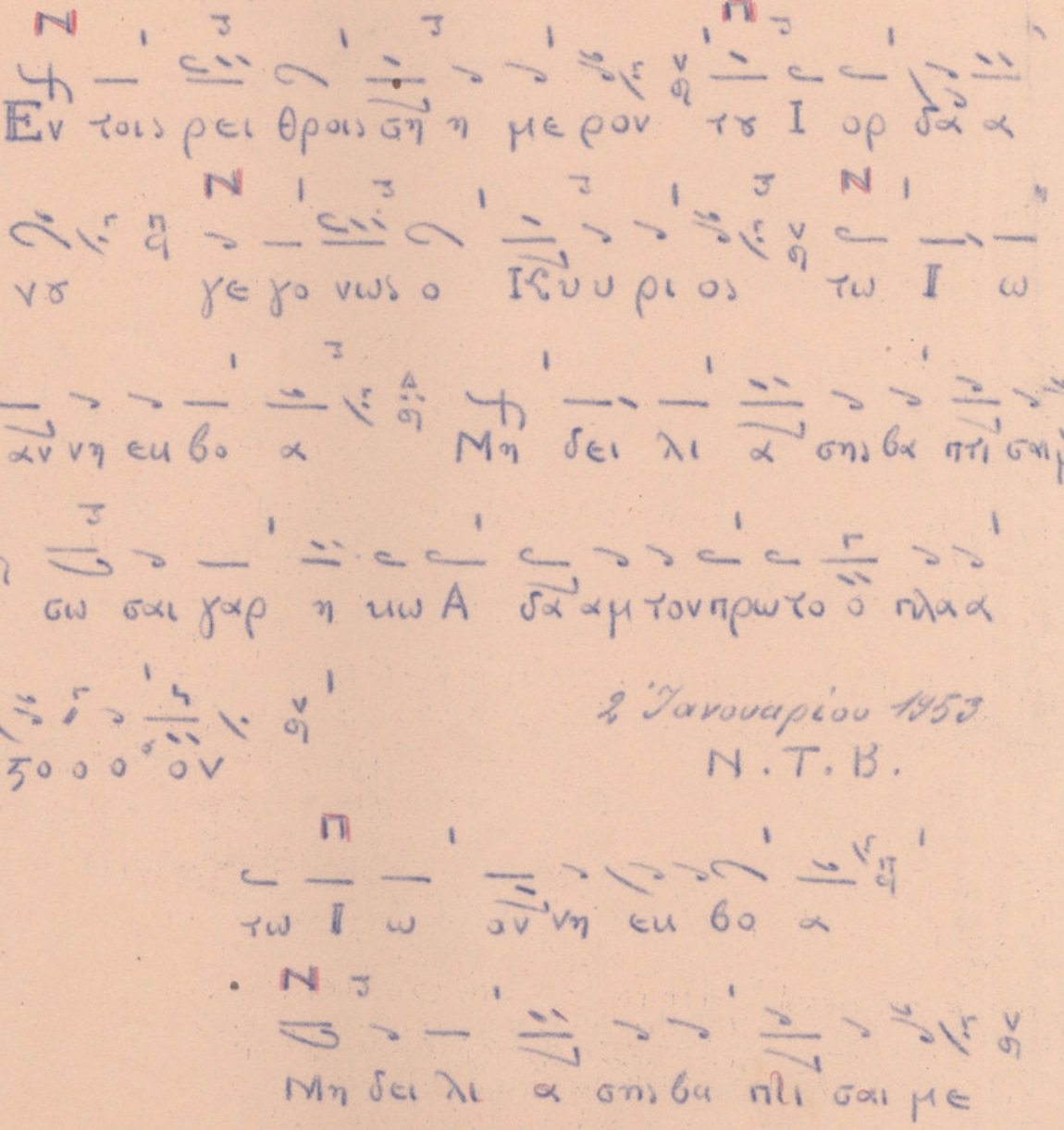

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

προεόρτιον

Ἦχος πλ. δ΄

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου,
γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐβόᾳ·
Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ
ἦλθον, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

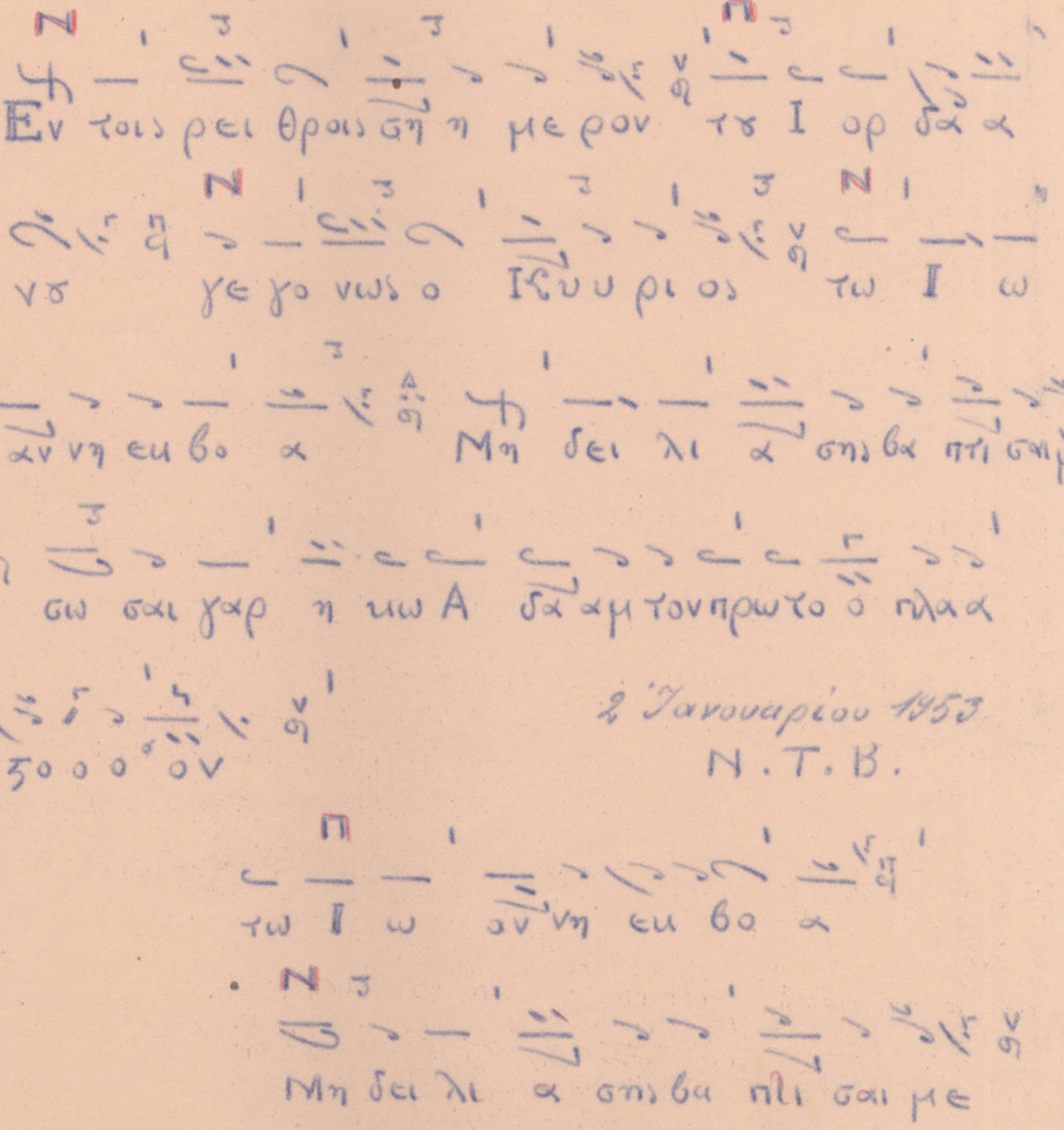

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ

Ἦχος πλ. α

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου,
γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐμβοᾷ·
Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ
ἦλθω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

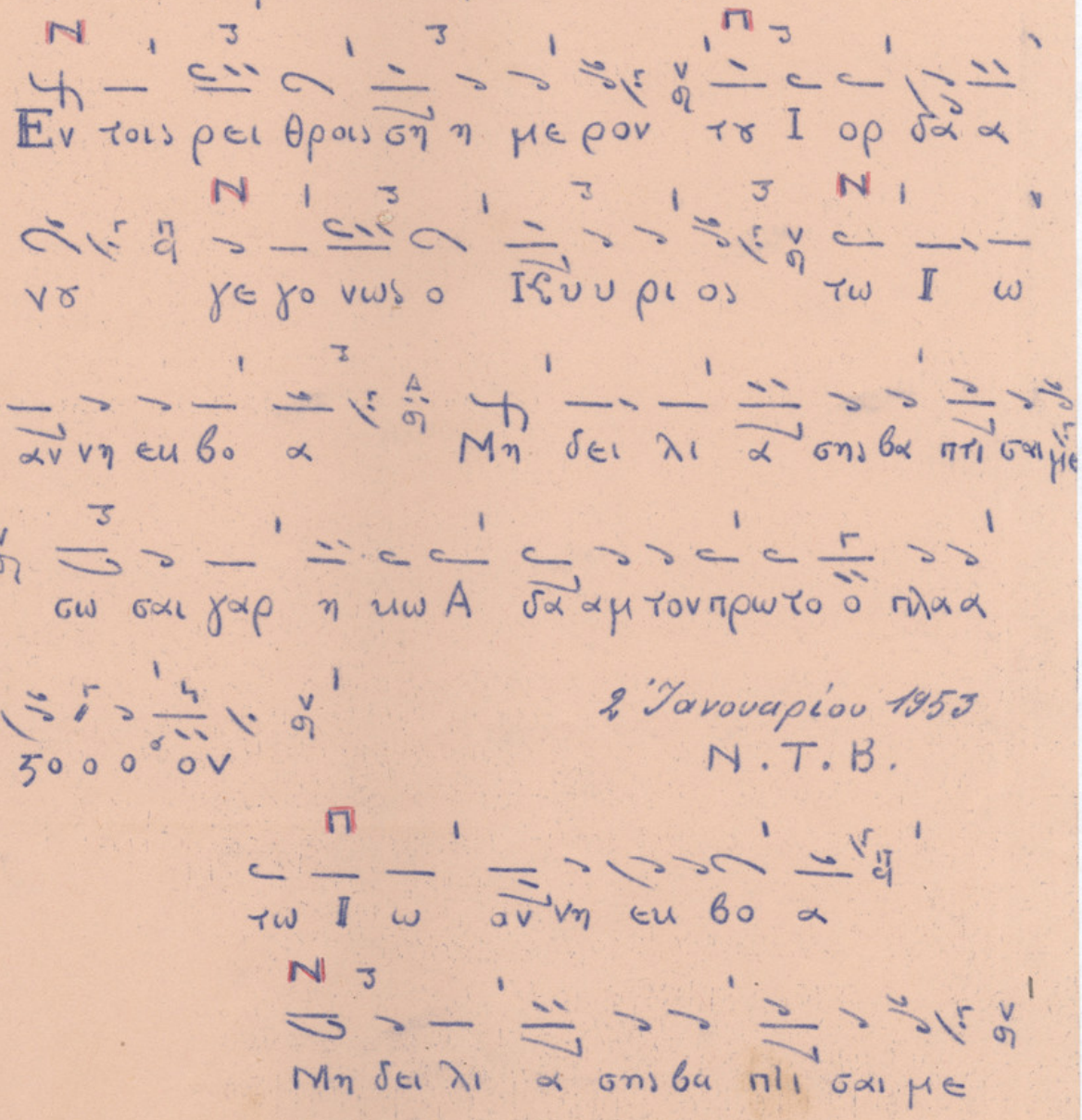

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ

Ἦχος πλ. α

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου,
γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐμβοᾷ·
Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ
ἦλθω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

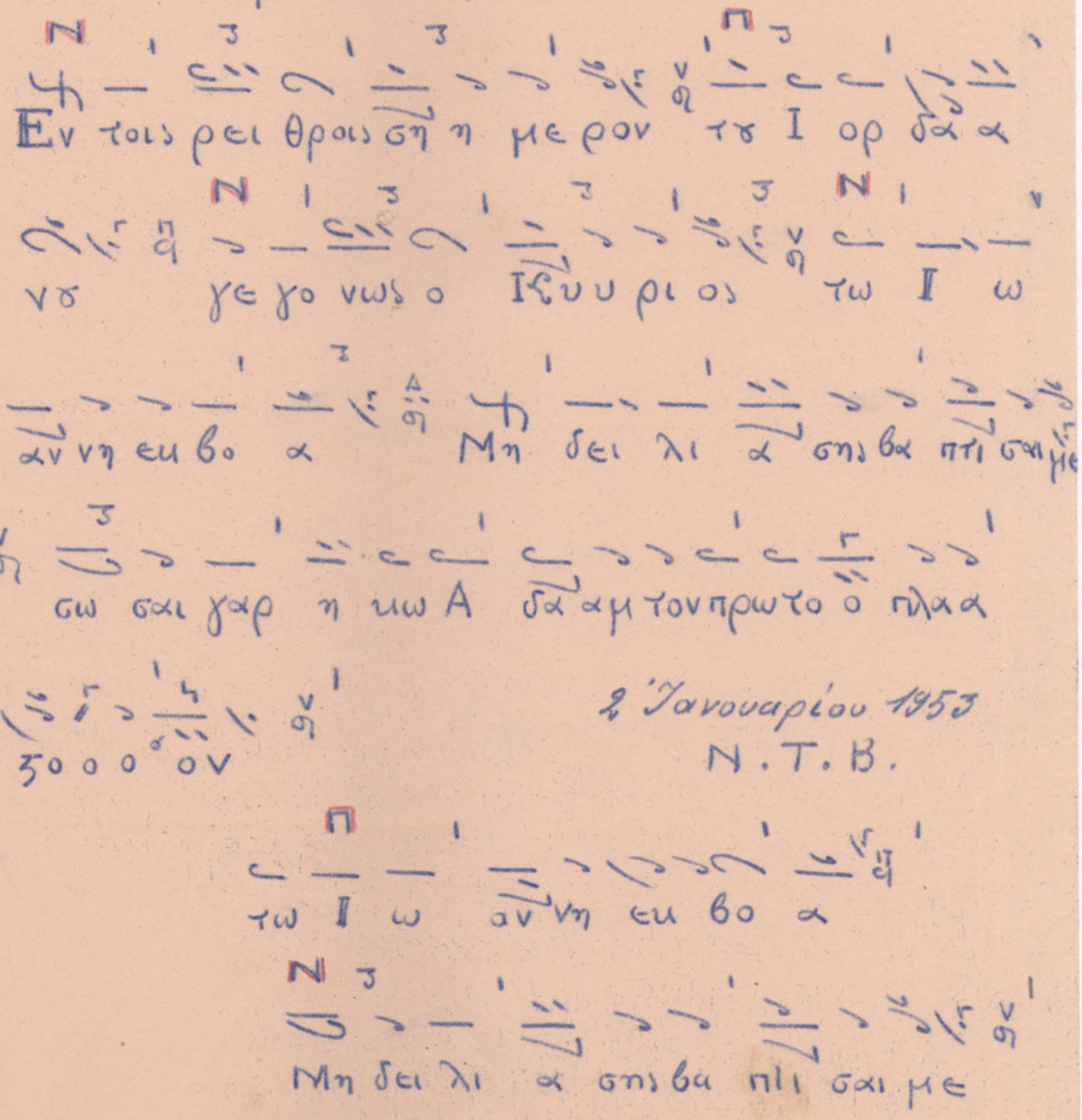

Ἐπιτροπῆς

τῆς .....

μοπρασίας ἐκποιήσεως τοῦ πρόσθεν κτήματος

οσφορὰν Δρχ. .....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Ἐπιτροπῆς

τῆς .....

μοπρασίας ἐκποιήσεως τοῦ πρόσθεν κτήματος

οσφορὰν Δρχ. .....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΚΤΗΜΑΤΩΝ ΕΞ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ

'Αριθ. Διαπιο

Φύλλον προπαρ

Εἶδος κτήματος .....

"Εκτασις .....

.....

Πρώην 'Οθωμανοῦ .....

'Αξία Κτηματολογίου .....

"Ορια Α .....

Δ .....

Β .....

Ν .....

Κατείχετο κατὰ τὴν παραλαβὴν παρὰ .....

'Υποβληθεῖσαι ἀξιώσεις .....

ἢ κατὰ πληροφορίας .....

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΚΤΗΜΑΤΩΝ ΕΞ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ

'Αριθ. Διαπιο

Φύλλον προπαρ

Εἶδος κτήματος .....

"Εκτασις .....

.....

Πρώην 'Οθωμανοῦ .....

'Αξία Κτηματολογίου .....

"Ορια Α .....

Δ .....

Β .....

Ν .....

Κατείχετο κατὰ τὴν παραλαβὴν παρὰ .....

'Υποβληθεῖσαι ἀξιώσεις .....

ἢ κατὰ πληροφορίας .....

Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων Σλιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος δ' β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Σλίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Αἱ Ἀγγελικαί, προπορεύεσθε Δυνάμεις, ἐν τῇ Βηθλεέμ, πρὸς τὰ ῥεῖθρα Ἰορδάνου. Προέρχου Ἰωάννη, καταλείψας τὴν ἔρημον. Χαῖρε Ποταμὲ καὶ εὐτρεπίζου. Πᾶσα δὲ γῆ ἀγαλλιάσθω. Χριστὸς ἔρχεται, τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Ἀδὰμ, καθᾶραι ὡς εὔσπλαγχνος.

Σλίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐν γῇ Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιείμ.

Μέγα καὶ φρικτόν, τὸ μυστήριον ὑπάρχει! ὅτι ὁ Θεὸς, τοῖς ἀνθρώποις ὡμοιώθη, καὶ ἁμαρτίαν ὅλως, μὴ εἰδὼς ὁ ἀνεύθυνος, ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι, ἐν ποταμῷ τῷ Ἰορδάνῃ, αἰτεῖ σήμερον. Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων Σλιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος δ' β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Σλίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Αἱ Ἀγγελικαί, προπορεύεσθε Δυνάμεις, ἐν τῇ Βηθλεέμ, πρὸς τὰ ῥεῖθρα Ἰορδάνου. Προέρχου Ἰωάννη, καταλείψας τὴν ἔρημον. Χαῖρε Ποταμὲ καὶ εὐτρεπίζου. Πᾶσα δὲ γῆ ἀγαλλιάσθω. Χριστὸς ἔρχεται, τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Ἀδὰμ, καθᾶραι ὡς εὔσπλαγχνος.

Σλίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐν γῇ Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιείμ.

Μέγα καὶ φρικτόν, τὸ μυστήριον ὑπάρχει! ὅτι ὁ Θεὸς, τοῖς ἀνθρώποις ὡμοιώθη, καὶ ἁμαρτίαν ὅλως, μὴ εἰδὼς ὁ ἀνεύθυνος, ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι, ἐν ποταμῷ τῷ Ἰορδάνῃ, αἰτεῖ σήμερον. Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων Σλιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος Δ΄ β΄ Αἱ Ἀγγελικαί.

Σλίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Αἱ Ἀγγελικαί, προπορεύεσθε Δυνάμεις, ἐν τῇ Βηθλεέμ, πρὸς τὰ ῥεῖθρα Ἰορδάνου. Πρόδρομον Ἰωάννην, καταλείψας τὴν ἔρημον. Χαῖρε Ποταμὲ καὶ εὐτρεπίζου. Πᾶσα δὲ γῆ ἀγαλλιάσθω. Χριστὸς ἔρχεται, τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Ἀδάμ, καθᾶραι ὡς εὔσπλαγχνος.

Σλίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐν γῇ Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιείμ.

Μέγα καὶ θαυμαστὸν, τὸ μυστήριον ὑπάρχει! ὅτι ὁ Θεὸς, τοῖς ἀνθρώποις ὡμοιώθη, καὶ ἁμαρτίαν ὅλως, μὴ εἰδὼς ὁ ἀνεύθυνος, ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι, ἐν ποταμῷ τῷ Ἰορδάνῃ, αἰτεῖ σήμερον. Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων Σλιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος Δ΄ β΄ Αἱ Ἀγγελικαί.

Σλίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Αἱ Ἀγγελικαί, προπορεύεσθε Δυνάμεις, ἐν τῇ Βηθλεέμ, πρὸς τὰ ῥεῖθρα Ἰορδάνου. Πρόδρομον Ἰωάννην, καταλείψας τὴν ἔρημον. Χαῖρε Ποταμὲ καὶ εὐτρεπίζου. Πᾶσα δὲ γῆ ἀγαλλιάσθω. Χριστὸς ἔρχεται, τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Ἀδάμ, καθᾶραι ὡς εὔσπλαγχνος.

Σλίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐν γῇ Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιείμ.

Μέγα καὶ θαυμαστὸν, τὸ μυστήριον ὑπάρχει! ὅτι ὁ Θεὸς, τοῖς ἀνθρώποις ὡμοιώθη, καὶ ἁμαρτίαν ὅλως, μὴ εἰδὼς ὁ ἀνεύθυνος, ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι, ἐν ποταμῷ τῷ Ἰορδάνῃ, αἰτεῖ σήμερον. Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων Σλιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος δ΄. Αἱ Ἀγγελικαί.

Σλίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Αἱ Ἀγγελικαί, προπορεύεσθε Δυνάμεις, ἐν τῇ Βηθλεέμ, πρὸς τὰ ῥεῖθρα Ἰορδάνου. Προέρχου Ἰωάννη, καταλείψας τὴν ἔρημον. Χαῖρε Ποταμὲ καὶ εὐτρεπίζου. Πᾶσα δὲ γῆ ἀγαλλιάσθω. Χριστὸς ἔρχεται, τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Ἀδάμ, καθαραι ὡς εὔσπλαγχνος.

Σλίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐν γῇ Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιείμ.

Μέγα καὶ φρικτόν, τὸ μυστήριον ὑπάρχει! Ὅτι ὁ Θεός, τοῖς ἀνθρώποις ὡμοιώθη, καὶ ἁμαρτίαν ὅλως, μὴ εἰδὼς ὁ ἀνεύθυνος, ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι, ἐν ποταμῷ τῷ Ἰορδάνῃ, αἰτεῖ σήμερον. Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων Σλιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος δ΄. Αἱ Ἀγγελικαί.

Σλίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Αἱ Ἀγγελικαί, προπορεύεσθε Δυνάμεις, ἐν τῇ Βηθλεέμ, πρὸς τὰ ῥεῖθρα Ἰορδάνου. Προέρχου Ἰωάννη, καταλείψας τὴν ἔρημον. Χαῖρε Ποταμὲ καὶ εὐτρεπίζου. Πᾶσα δὲ γῆ ἀγαλλιάσθω. Χριστὸς ἔρχεται, τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Ἀδάμ, καθαραι ὡς εὔσπλαγχνος.

Σλίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐν γῇ Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιείμ.

Μέγα καὶ φρικτόν, τὸ μυστήριον ὑπάρχει! Ὅτι ὁ Θεός, τοῖς ἀνθρώποις ὡμοιώθη, καὶ ἁμαρτίαν ὅλως, μὴ εἰδὼς ὁ ἀνεύθυνος, ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι, ἐν ποταμῷ τῷ Ἰορδάνῃ, αἰτεῖ σήμερον. Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων. Μουσικὴ
Δόξα τῶν Αἰνων ἦχος πλ. δ. Νη Νηλέως Α. Καμαράδου.

Ν

Υε Δοο ξα Πα α τρι ι ι ι υ Υι υι ω υ Α γι

Ν

ω ω Πνε ε ε ε ε ε ε ευ μα α α α α τι Ι ω α α αν

νη η Βα α πτι ι ζα α α α α α α ο εν μη η

τρα γνω ρι ι σα αν με ε το ο ο ο ο ο ον Α μνο ο ο

χο ο ο ον εν πο τα μω ω ω ω μοι δι ι

Δ Ν

α α α α υο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο νι ι ι ι ι ι

δι α υο ο νη η σον με τα α Αγ γε ε ε ε ε

Κατόλ.

λω ω ων μοι λει ει ει τγ γ γ γ γ γ γ γ γ γ γρ γη η η η

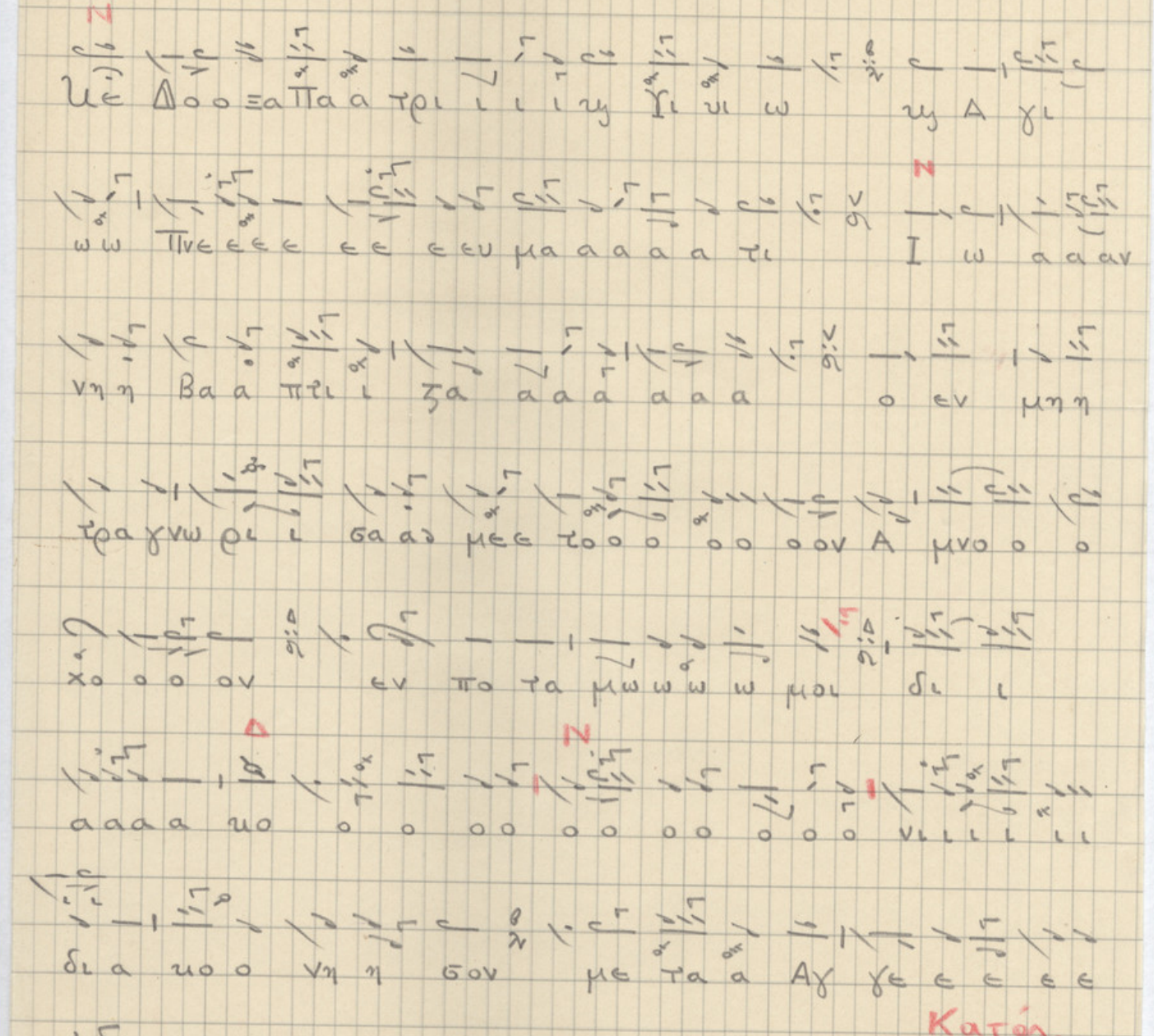

Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων. Μουσικὴ
Δόξα τῶν Αἰνων ἦχος πλ. δ. Νη Νηλέως Α. Καμαράδου.

Ν

Υε Δοο ξα Πα α τρι ι ι ι υ Υι υι ω υ Α γι

Ν

ω ω Πνε ε ε ε ε ε ε ευ μα α α α α τι Ι ω α α αν

νη η Βα α πτι ι ζα α α α α α α ο εν μη η

τρα γνω ρι ι σα αν με ε το ο ο ο ο ο ον Α μνο ο ο

χο ο ο ον εν πο τα μω ω ω ω μοι δι ι

Δ Ν

α α α α υο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο νι ι ι ι ι ι

δι α υο ο νη η σον με τα α Αγ γε ε ε ε ε

Κατόλ.

λω ω ων μοι λει ει ει τγ γ γ γ γ γ γ γ γ γ γρ γη η η η

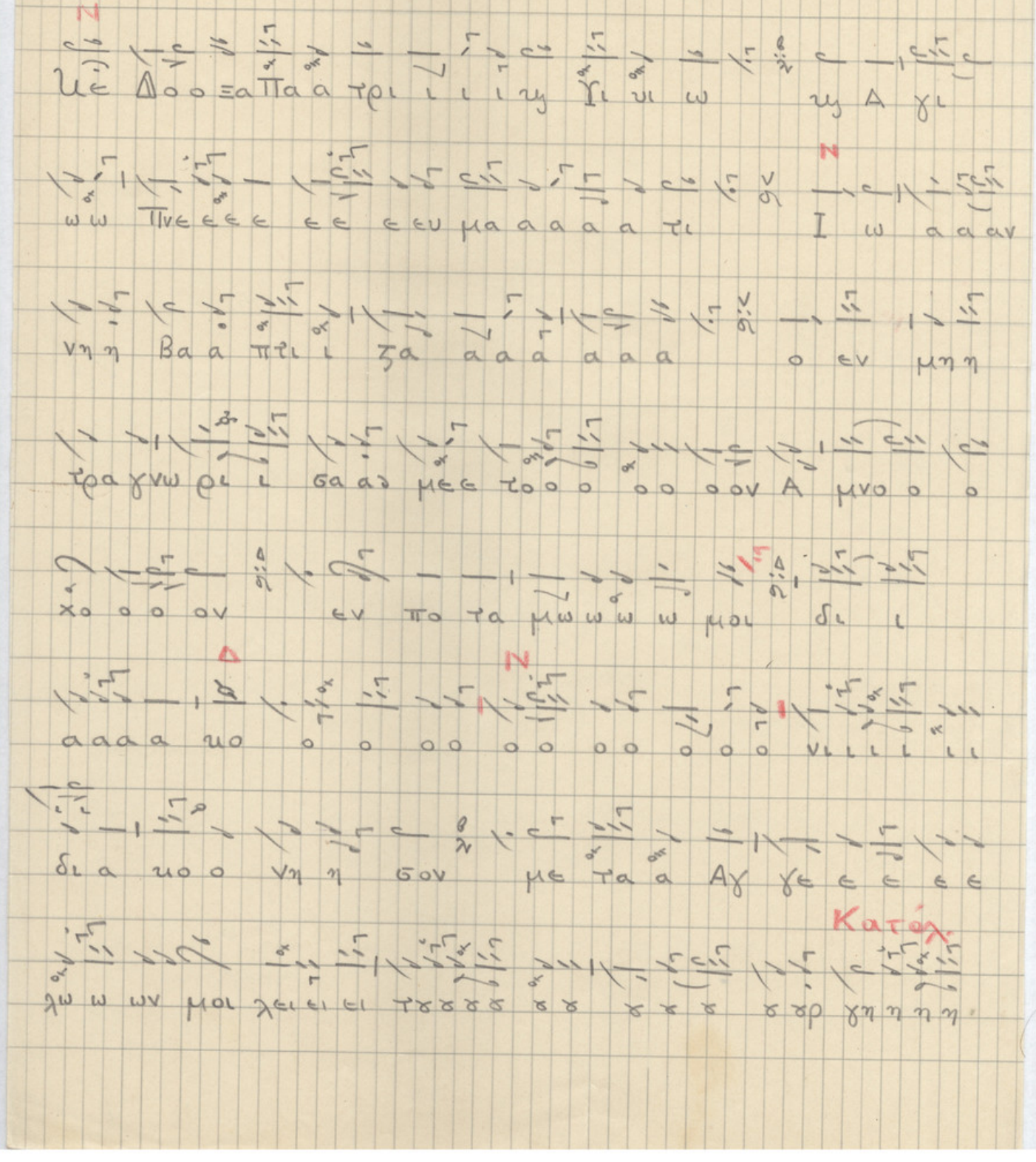

Γ

η λει τȣ ȣρ γη η σον ε ευ τει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ευ

τει ει ει να α α α α ζα α α αϩ α α α α ψαι

Π N

τη η η η η χει ρι ι ι ι σȣ ȣ τηϩ υοοοο ρυ υ

Κατάλ.

Δ

ϧη ηϩ μȣ τηϩ α α α α χρα α α α α αν τȣ ϣ ο ο

τα αν ι ι ι ι ι δη ηϩ τα ο ο ο ο ο ο ο ρη η

Δ Π N

τα ο ο ρη η η τρεε ε μο ο ον τα ϣ τον Ι

ορ δα α α α νη ην ε πα να α ζρα α α α ϧεεε

N Γ N

ε ε ε εν τα συν τȣ ȣ ȣ τοι οιϩ βο ο ο ο ο ο ο

Κατάλ.

N

ο ο η η η η συν τȣ τοιϩ βο ο η η σον ο σαρ υο

Γ

η λει τȣ ȣρ γη η σον ε ευ τει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ευ

τει ει ει να α α α α ζα α α αϩ α α α α ψαι

Π N

τη η η η η χει ρι ι ι ι σȣ ȣ τηϩ υοοοο ρυ υ

Κατάλ.

Δ

ϧη ηϩ μȣ τηϩ α α α α χρα α α α α αν τȣ ϣ ο ο

τα αν ι ι ι ι ι δη ηϩ τα ο ο ο ο ο ο ο ρη η

Δ Π N

τα ο ο ρη η η τρεε ε μο ο ον τα ϣ τον Ι

ορ δα α α α νη ην ε πα να α ζρα α α α ϧεεε

N Γ N

ε ε ε εν τα συν τȣ ȣ ȣ τοι οιϩ βο ο ο ο ο ο ο

Κατάλ.

N

ο ο η η η η συν τȣ τοιϩ βο ο η η σον ο σαρ υο

Κ.Τ.Β.
1941

Κ.Τ.Β.
1941

Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων. Μουσικὴ
Δόξα τῶν Αἴνων ἦχος πλ. δ Νη Νηλέως Α. Καμαράδ

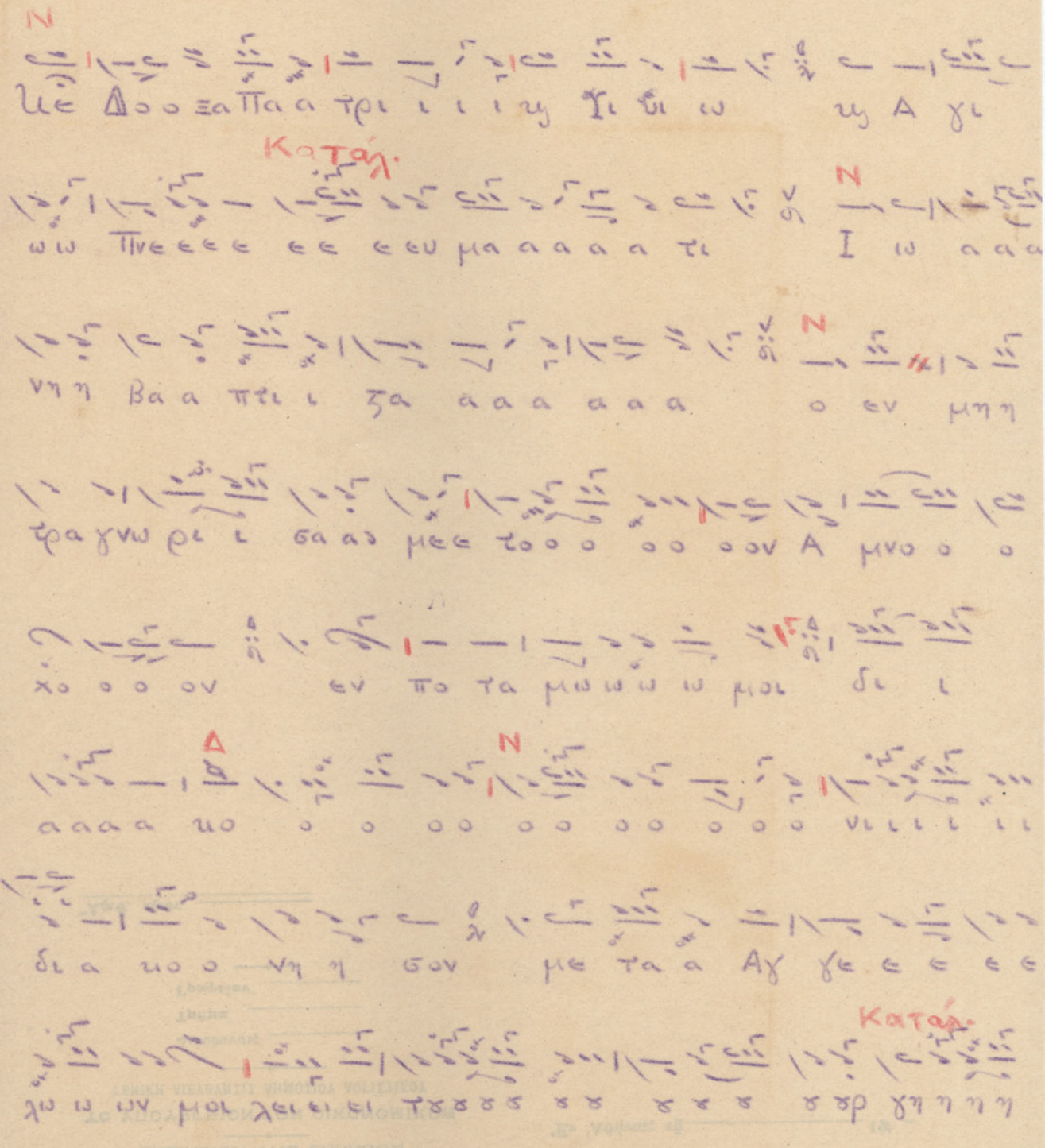

N

Με Δοο ξαΠαα τρι ι ι ι ϣ Υι υι ω ϣ Α γι

Κατάλ.

N

ωω Πνεεεε εε εευ μα αααα τι Ι ω ααα

N

νη η Βα α πτι ι ζα ααα ααα ο εν μη η

τρα γνω ρι ι σα ας μεε τοο ο οο οον Α μνο ο ο

χο ο ο ον εν πο τα μω ω ω ω μοι δι ι

Δ N

ααα α υο ο ο οο οο οο οοο νι ι ι ι ι ι

δι α υο ο νη η σον με τα α Αγ γε ε ε ε ε

Κατάλ.

λω ω ων μοι λει ει ει τ ϭ ϭ ϭ ϭ ϭ ϭ ϭ ϭ ϭ ϭ ϭρ γη η η η

Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων. Μουσικὴ
Δόξα τῶν Αἴνων ἦχος πλ. δ Νη Νηλέως Α. Καμαράδ

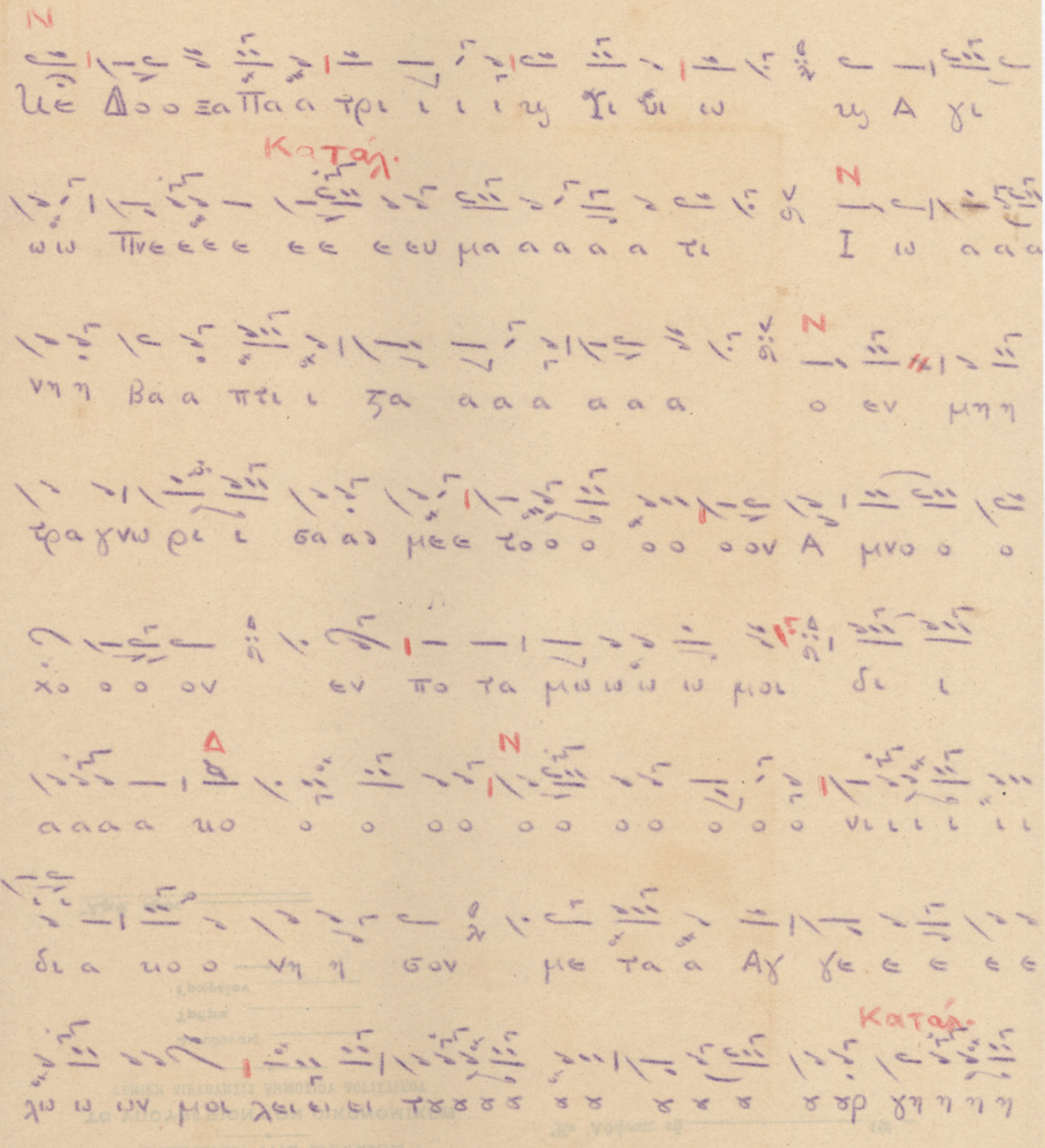

N

Με Δοο ξαΠαα τρι ι ι ι ϣ Υι υι ω ϣ Α γι

Κατάλ.

N

ωω Πνεεεε εε εευ μα αααα τι Ι ω ααα

N

νη η Βα α πτι ι ζα ααα ααα ο εν μη η

τρα γνω ρι ι σα ας μεε τοο ο οο οον Α μνο ο ο

χο ο ο ον εν πο τα μω ω ω ω μοι δι ι

Δ N

ααα α υο ο ο οο οο οο οοο νι ι ι ι ι ι

δι α υο ο νη η σον με τα α Αγ γε ε ε ε ε

Κατάλ.

λω ω ων μοι λει ει ει τ ϭ ϭ ϭ ϭ ϭ ϭ ϭ ϭ ϭ ϭ ϭρ γη η η η

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ

Διεύθυνσις _____

Τμῆμα _____

Γραφεῖον _____

Ἐν Ἀθήναις τῇ _____ 19 _

Ἀριθ. πρωτ. _____

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ

Διεύθυνσις _____

Τμῆμα _____

Γραφεῖον _____

Ἐν Ἀθήναις τῇ _____ 19 _

Ἀριθ. πρωτ. _____

Καταχ.
Καταχ.

Καταχ.
Καταχ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ

Διεύθυνσις _____

Τμῆμα _____

Γραφεῖον _____

Ἐν Ἀθήναις τῇ _____ 19 _

Ἀριθ. πρωτ. _____

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ

Διεύθυνσις _____

Τμῆμα _____

Γραφεῖον _____

Ἐν Ἀθήναις τῇ _____ 19 _

Ἀριθ. πρωτ. _____

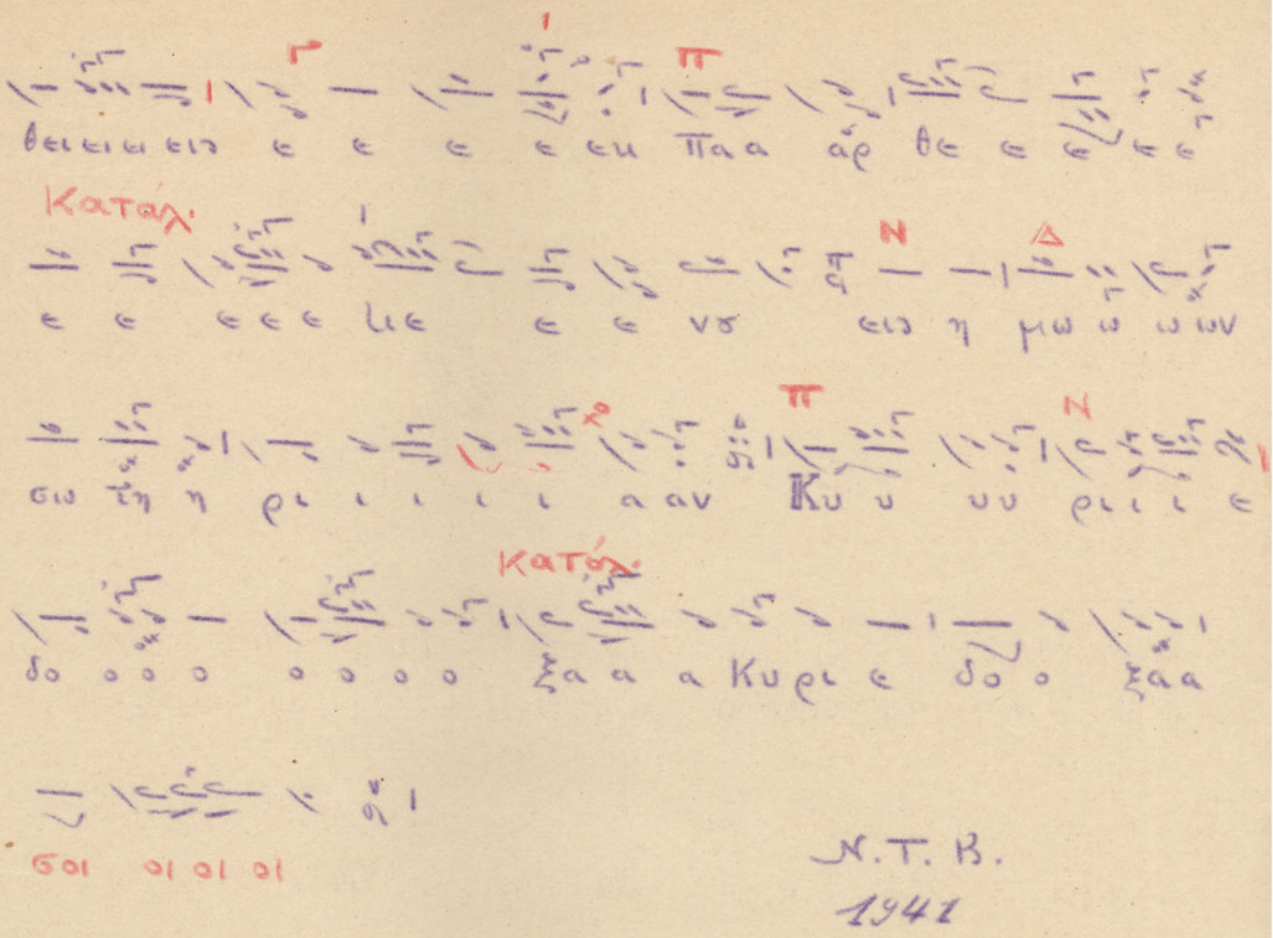
θει ει ω ειη ε ε ε ε ευ παα αρ θε ε ε ε ε
Κατάλ.
ε ε εεε λιε ε ε νσ ειη η μω ω ωv
σω τη η ρι ι ι ι ι α αν Κυ υ υυ ρι ι ε
Κατάλ.
δο ο ο ο ο ο ο ο ξα α α Κυρι ε δο ο ξαα
σοι οι οι οι

Κ.Τ.Β.
1941

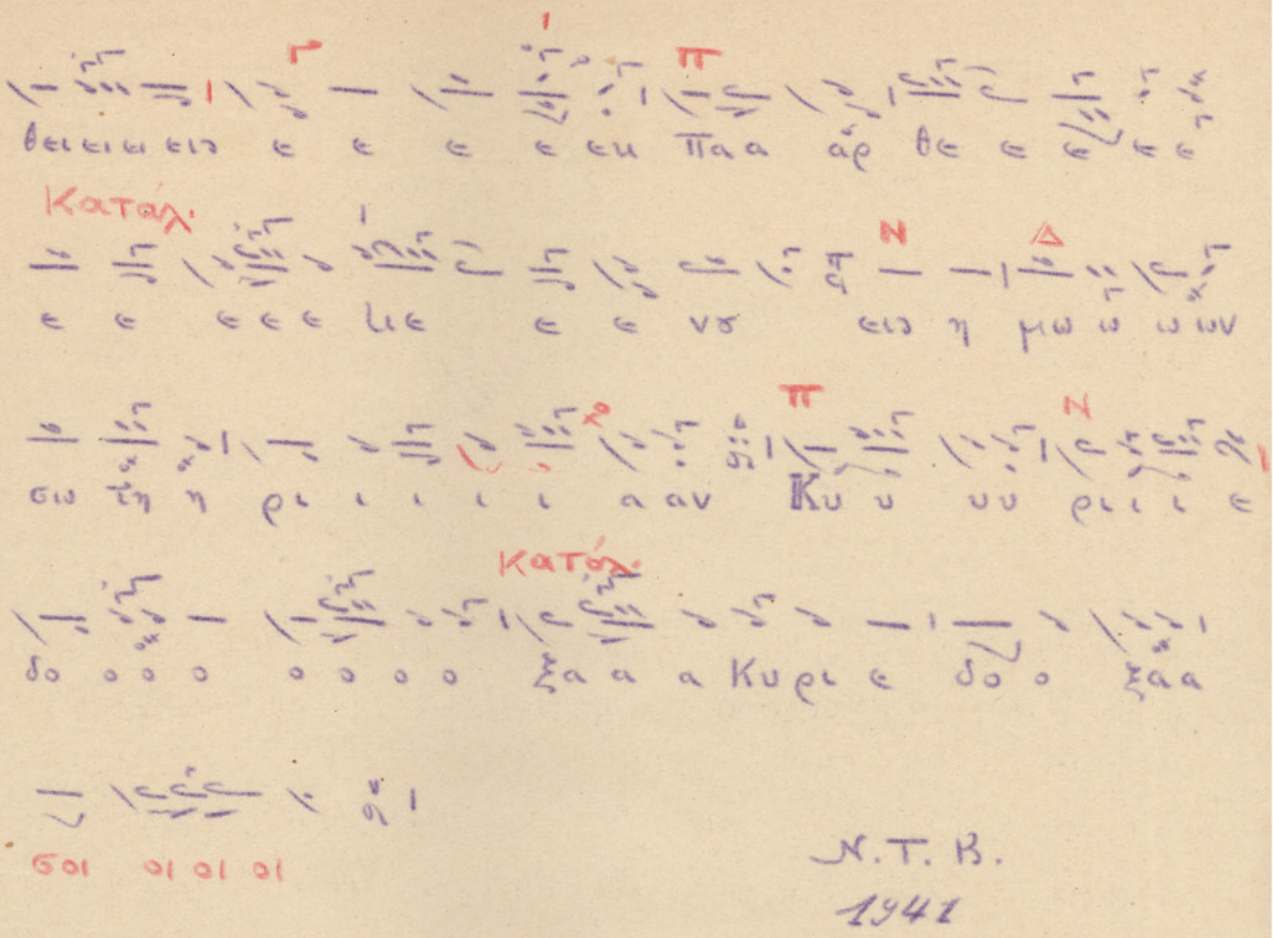
θει ει ω ειη ε ε ε ε ευ παα αρ θε ε ε ε ε
Κατάλ.
ε ε εεε λιε ε ε νσ ειη η μω ω ωv
σω τη η ρι ι ι ι ι α αν Κυ υ υυ ρι ι ε
Κατάλ.
δο ο ο ο ο ο ο ο ξα α α Κυρι ε δο ο ξαα
σοι οι οι οι

Κ.Τ.Β.
1941

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ

Διεύθυνσις _____

Τμῆμα _____

Γραφεῖον _____

Ἐν Ἀθήναις τῇ _____ 19 _

Ἀριθ. πρωτ. _____

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ

Διεύθυνσις _____

Τμῆμα _____

Γραφεῖον _____

Ἐν Ἀθήναις τῇ _____ 19 _

Ἀριθ. πρωτ. _____

Τῇ Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων
Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα Ἦχος πλ. Δ΄

1958

Τῇ Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων
Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα Ἦχος πλ. Δ΄

1958

9 Ἰανουαρίου 1958

Ν. Τ. Β.

9 Ἰανουαρίου 1958

Ν. Τ. Β.

F 04

F 04

6 [illegible]

6 [illegible]

Πέμπτη 1
Παρ 2
Σάββατον 3
Κυρ. 4

Πέμπτη 1
Παρ 2
Σάββατον 3
Κυρ. 4

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α΄.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε,
ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις·
τοῦ γὰρ γεννήτορος ἡ φωνὴ προεμαρτύρει σοι,
ἀγαπητόν σε υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα
ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ
ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν
κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Βασιλείου
Ἦχος δ΄ πα

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς
δεξαμένην τὸν λόγον σου· διὸ οὐθεοπρεπῶς
ἐδογμάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας,
τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας. Βασίλειον
ἱεράτευμα, πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ Α΄ Ἰανουαρίου εἰς τὰ Δίπτυχα
Μεγαλυνάριον Ἦχος

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ
μύστην τοῦ Δεσπότου, τὸν φωστῆρα τοῦ φαει-
νόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων
χώρας, Βασίλειον τὸν Μέγαν πάντες τιμή-
σωμεν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α΄.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε,
ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις·
τοῦ γὰρ γεννήτορος ἡ φωνὴ προεμαρτύρει σοι,
ἀγαπητόν σε υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα
ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ
ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν
κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Βασιλείου
Ἦχος δ΄ πα

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς
δεξαμένην τὸν λόγον σου· διὸ οὐθεοπρεπῶς
ἐδογμάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας,
τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας. Βασίλειον
ἱεράτευμα, πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ Α΄ Ἰανουαρίου εἰς τὰ Δίπτυχα
Μεγαλυνάριον Ἦχος

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ
μύστην τοῦ Δεσπότου, τὸν φωστῆρα τοῦ φαει-
νόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων
χώρας, Βασίλειον τὸν Μέγαν πάντες τιμή-
σωμεν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α΄

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε,
ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις·
τοῦ γάρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προεμαρτύρει σοι,
ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα
ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ
ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, τὸν
κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Βασιλείου
Ἦχος δ΄ πα

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς
δεξαμένην τὸν λόγον σου· δι᾽ οὗ θεοπρεπῶς
ἐδογμάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας,
τὰ τῶν ἀνθρώπων ἦθη κατεκόσμησας. Βασίλειον
ἱεράτευμα, Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ Α΄ Ἰανουαρίου εἰς τὰ Δίπτυχα
Μεγαλυνάριον Ἦχος

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ
μύστην τοῦ Δεσπότου, τὸν φωστῆρα τοῦ φαει-
νόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων
χώρας, Βασίλειον τὸν Μέγαν πάντες τιμή-
σωμεν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α΄

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε,
ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις·
τοῦ γάρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προεμαρτύρει σοι,
ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα
ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ
ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, τὸν
κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Βασιλείου
Ἦχος δ΄ πα

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς
δεξαμένην τὸν λόγον σου· δι᾽ οὗ θεοπρεπῶς
ἐδογμάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας,
τὰ τῶν ἀνθρώπων ἦθη κατεκόσμησας. Βασίλειον
ἱεράτευμα, Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ Α΄ Ἰανουαρίου εἰς τὰ Δίπτυχα
Μεγαλυνάριον Ἦχος

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ
μύστην τοῦ Δεσπότου, τὸν φωστῆρα τοῦ φαει-
νόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων
χώρας, Βασίλειον τὸν Μέγαν πάντες τιμή-
σωμεν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α΄.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε,
ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις·
τοῦ γάρ γεννήτορος ἡ φωνὴ προεμαρτύρει σοι,
ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα
ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ
ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, τὸν
κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Βασιλείου
Ἦχος δ΄ πα

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς
δεξαμένην τὸν λόγον σου· δι᾽ οὗ θεοπρεπῶς
ἐδογμάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας,
τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας. Βασίλειον
ἱεράτευμα, Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ Α΄ Ἰανουαρίου εἰς τὰ Δίπτυχα
Μεγαλυνάριον Ἦχος Δι

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ
μύστην τοῦ Δεσπότου, τὸν φωστῆρα τοῦ φαει-
νόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων
χώρας, Βασίλειον τὸν Μέγαν πάντες τιμή-
σωμεν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α΄.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε,
ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις·
τοῦ γάρ γεννήτορος ἡ φωνὴ προεμαρτύρει σοι,
ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα
ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ
ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, τὸν
κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Βασιλείου
Ἦχος δ΄ πα

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς
δεξαμένην τὸν λόγον σου· δι᾽ οὗ θεοπρεπῶς
ἐδογμάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας,
τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας. Βασίλειον
ἱεράτευμα, Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ Α΄ Ἰανουαρίου εἰς τὰ Δίπτυχα
Μεγαλυνάριον Ἦχος Δι

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ
μύστην τοῦ Δεσπότου, τὸν φωστῆρα τοῦ φαει-
νόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων
χώρας, Βασίλειον τὸν Μέγαν πάντες τιμή-
σωμεν.

Τῇ ϛ΄ Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος α΄ Πα

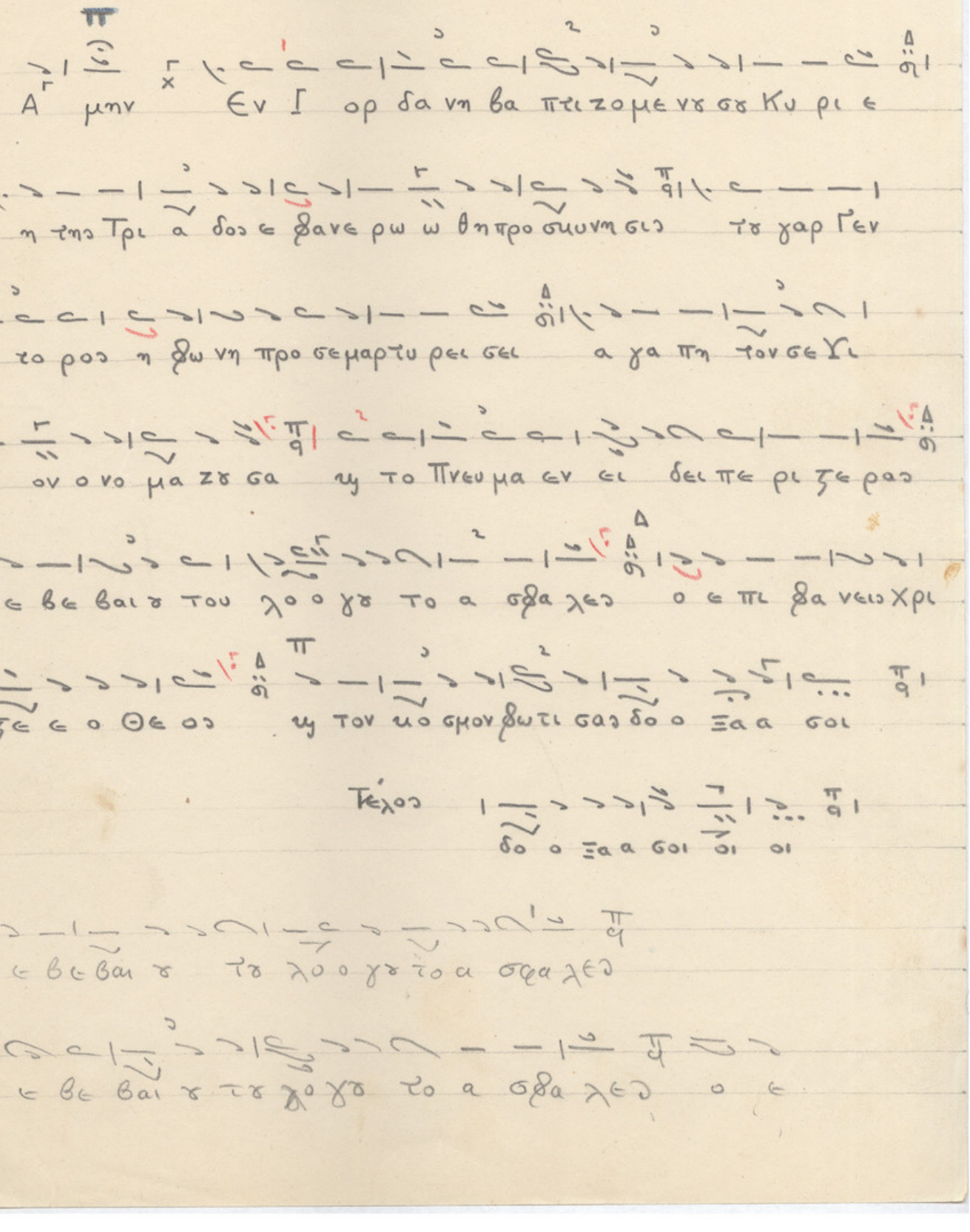

Τῇ ϛ΄ Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος α΄ Πα

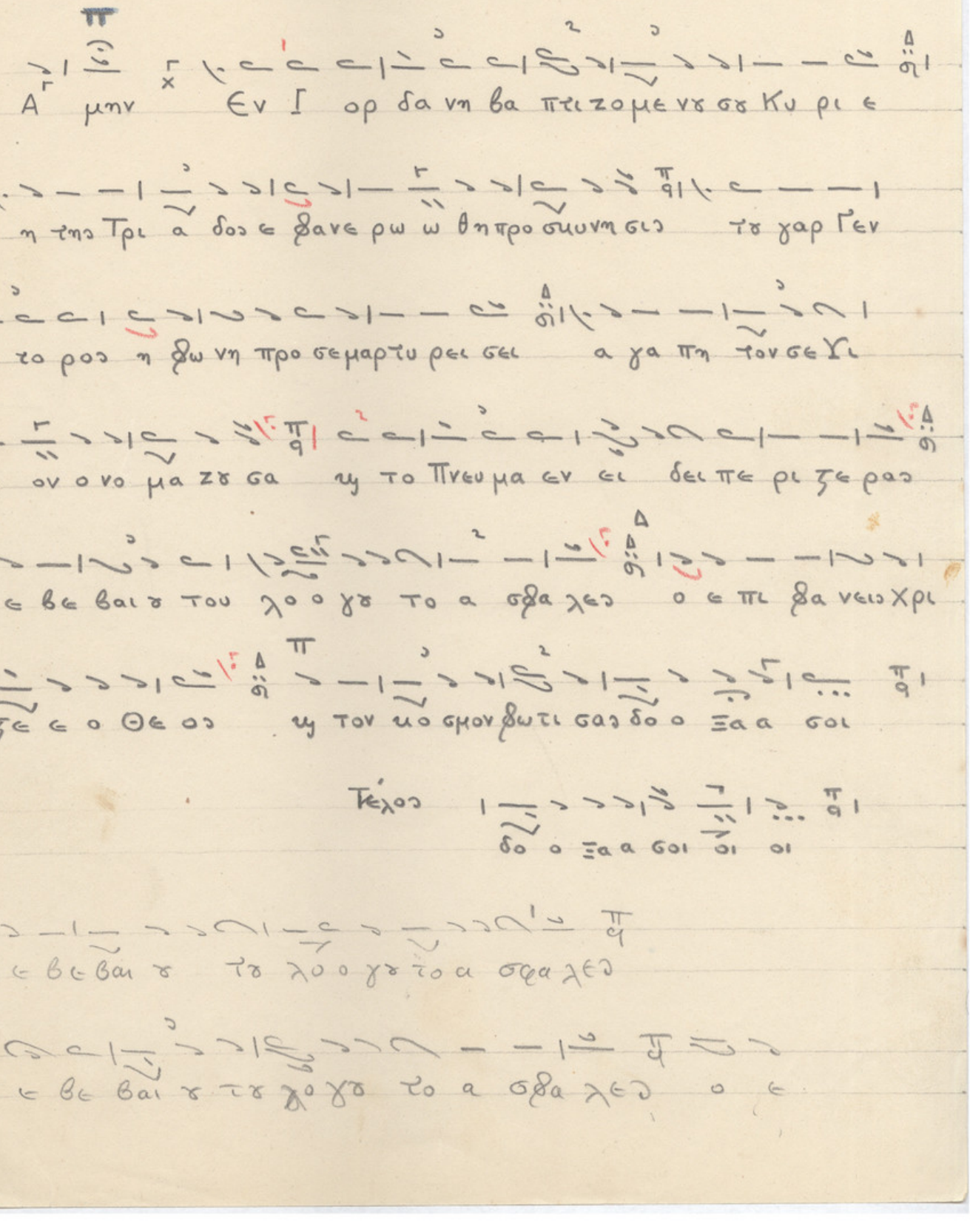

ΑΠΟΚΡΙΤΥΛΟΠΑ

ΑΠΟΚΡΙΤΥΛΟΠΑ

Τῇ 4ῃ Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος α΄ πλ. α

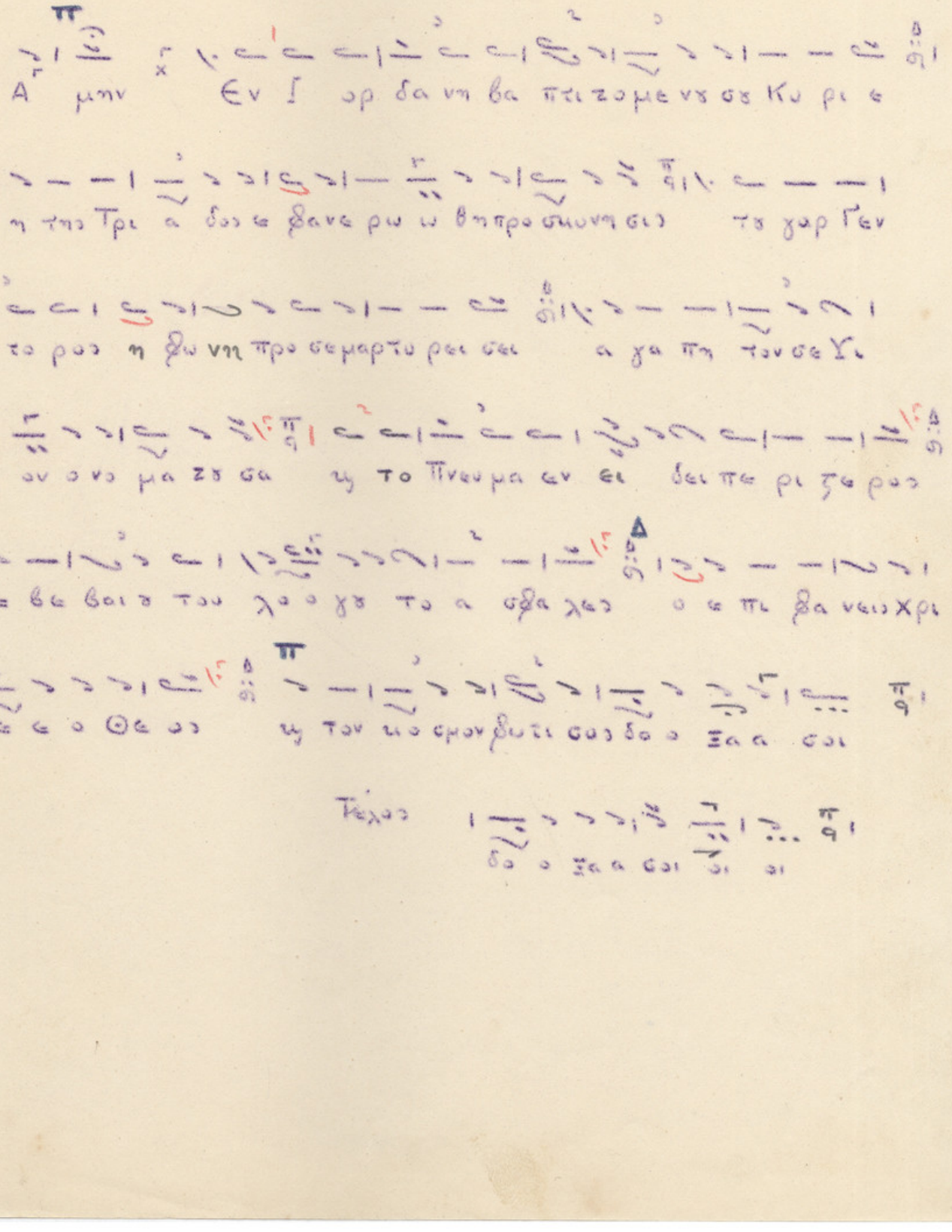

Τῇ 4ῃ Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος α΄ πλ. α

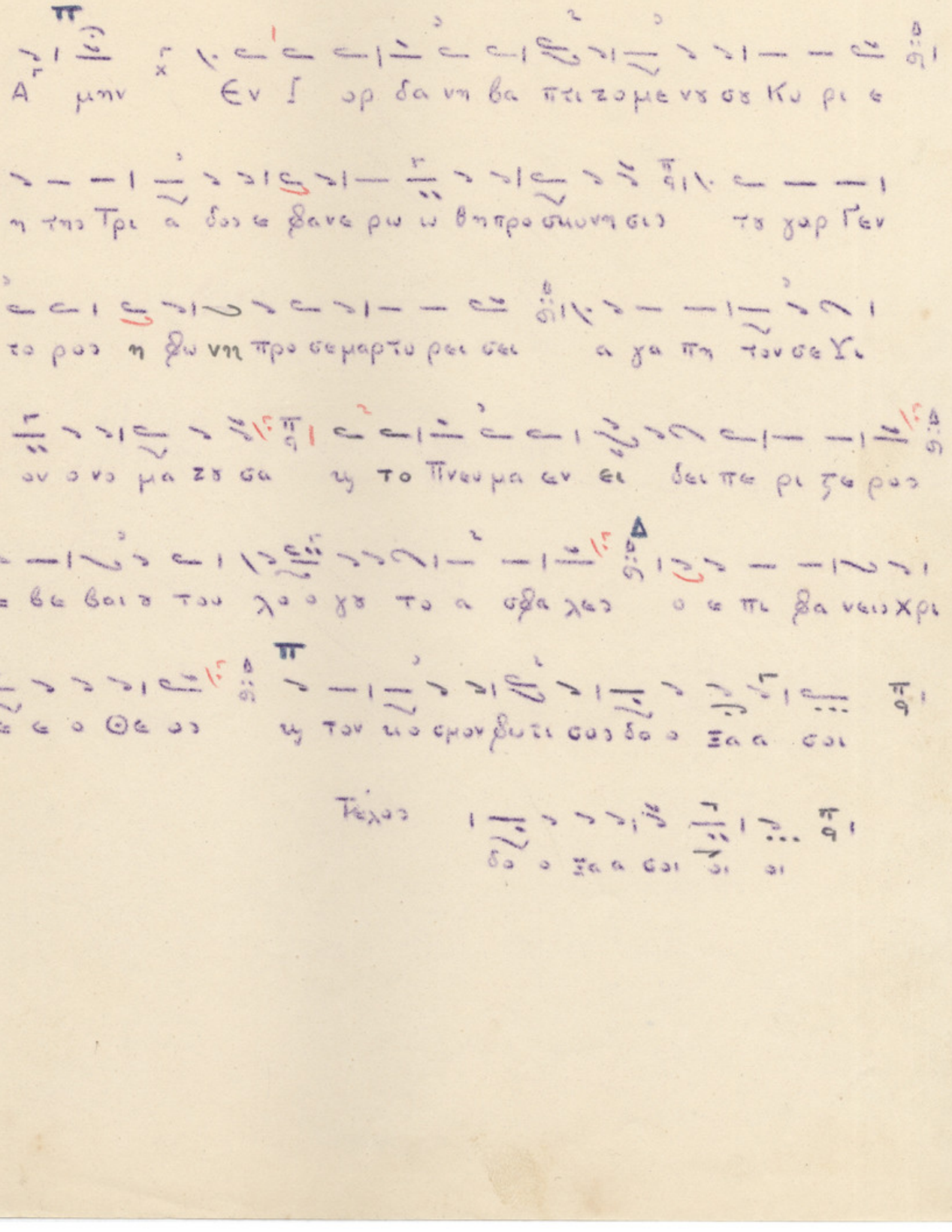

ΑΠΟΚΡΙΤΥΛΟΠΑ

ΑΠΟΚΡΙΤΥΛΟΠΑ

Τῇ 4ῃ Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ηχος α' πα

Α μην Εν Ι ορ δα νη βα πτι ζομε νυ συ Κυ ρι ε

η της Τρι α δος ε φανε ρω ω θη προ σκυνη σις τυ γαρ Γεν

νη το ρος η φω νη προ σεμαρ τυ ρει σει α γα πη τον σε Υι

ο ον ο νο μα ζυ σα ψ το Πνευ μα εν ει δει πε ρι ζε ρας

ε βε βαι υ του λο ο γυ το α σφα λες ο ε πι φα νεις Χρι

ζε ε ο Θε ος ψ τον κο σμον φω τι σας δο ο ξα α σοι

Τέλος δο ο ξα α σοι οι οι

Τῇ 4ῃ Ἰανουαρίου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ηχος α' πα

Α μην Εν Ι ορ δα νη βα πτι ζομε νυ συ Κυ ρι ε

η της Τρι α δος ε φανε ρω ω θη προ σκυνη σις τυ γαρ Γεν

νη το ρος η φω νη προ σεμαρ τυ ρει σει α γα πη τον σε Υι

ο ον ο νο μα ζυ σα ψ το Πνευ μα εν ει δει πε ρι ζε ρας

ε βε βαι υ του λο ο γυ το α σφα λες ο ε πι φα νεις Χρι

ζε ε ο Θε ος ψ τον κο σμον φω τι σας δο ο ξα α σοι

Τέλος δο ο ξα α σοι οι οι

ΑΠΟΚΡΙΤΥΛΟΠΑ

ΑΠΟΚΡΙΤΥΛΟΠΑ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος πα

Α μην

Εν Ι ορ δα νη βα πτι ζο με νυ συ

Κυ ρι ε η της Τρι α δος ε φα νε ρω ω θη προ συυ νη σις

τυ γαρ Γεν νη το ρος η φω νη προ σε μαρ τυ ρει σοι α

γα πη τον σε Υι ο ον ο νο μα ζυ σα ψυ το Πνευμα εν

ει ει δει πε ρι ζε ρας ε βε βαι υ τυ λο ο γυ το α σφα

λες Ο ε πι φα νεις Χρι ζε ε ο Θε ος ψυ τον

Τέλος

υο σμον φω τι σας δο ο Ξα α σοι δο ο Ξα α σοι οι οι οι

1914

Κλέαρχος Μαρψυρατης

Γραμ. Α!

ε βε βαι υ τυ λο γυ το α σφα λες ο ε πι φα

Γραμ. Β!

ε βε βαι υ τυ λο ο γυ το α σφα λες

Κυψέλη Στεφάνου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος πα

Α μην

Εν Ι ορ δα νη βα πτι ζο με νυ συ

Κυ ρι ε η της Τρι α δος ε φα νε ρω ω θη προ συυ νη σις

τυ γαρ Γεν νη το ρος η φω νη προ σε μαρ τυ ρει σοι α

γα πη τον σε Υι ο ον ο νο μα ζυ σα ψυ το Πνευμα εν

ει ει δει πε ρι ζε ρας ε βε βαι υ τυ λο ο γυ το α σφα

λες Ο ε πι φα νεις Χρι ζε ε ο Θε ος ψυ τον

Τέλος

υο σμον φω τι σας δο ο Ξα α σοι δο ο Ξα α σοι οι οι οι

1914

Κλέαρχος Μαργυρατης

Γραμ. Α!

ε βε βαι υ τυ λο γυ το α σφα λες ο ε πι φα

Γραμ. Β!

ε βε βαι υ τυ λο ο γυ το α σφα λες

Κυψέλη Στεφάνου

Εἰς Κ. Τσαγκαράκην 4 Ἰανουαρίου 1956 Α^ον

Εἰς Κ. Τσαγκαράκην 4 Ἰανουαρίου 1956 Α^ον

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἦχος δ΄ Παλ.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, τὸν Κύριον ἀπὸ πηγῶν Ἰσραήλ· ἐκεῖ Βενιαμὶν ἐν ἐκστάσει, καὶ ἄρχοντες Ἰούδα ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῶν· ἐκεῖ Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλείμ, ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεως αὐτῶν.

Κυρι ε η ιησ Τρι α δος ε βα να ρω ω θη προ σευ νη σας

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος· οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν. Ὃ γέγονεν ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων· καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν.

Τέλος

Κλέαρχος Μαργαρίτης 1914

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, τὸν Κύριον ἀπὸ πηγῶν Ἰσραήλ· ἐκεῖ Βενιαμὶν ἐν ἐκστάσει, καὶ ἄρχοντες Ἰούδα ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῶν· ἐκεῖ Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλείμ, ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεως αὐτῶν.

Κυρι ε η ιησ Τρι α δος ε βα να ρω ω θη προ σευ νη σας

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος· οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν. Ὃ γέγονεν ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων· καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν.

Κυψέλη Στεφάνου

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, τὸν Κύριον ἀπὸ πηγῶν Ἰσραήλ· ἐκεῖ Βενιαμὶν ἐν ἐκστάσει, καὶ ἄρχοντες Ἰούδα ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῶν· ἐκεῖ Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλείμ, ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεως αὐτῶν.

Κυρι ε η ιησ Τρι α δος ε βα να ρω ω θη προ σευ νη σας

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος· οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν. Ὃ γέγονεν ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων· καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἦχος δ΄ Παλ.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, τὸν Κύριον ἀπὸ πηγῶν Ἰσραήλ· ἐκεῖ Βενιαμὶν ἐν ἐκστάσει, καὶ ἄρχοντες Ἰούδα ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῶν· ἐκεῖ Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλείμ, ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεως αὐτῶν.

Κυρι ε η ιησ Τρι α δος ε βα να ρω ω θη προ σευ νη σας

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος· οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν. Ὃ γέγονεν ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων· καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν.

Τέλος

Κλέαρχος Μαργαρίτης 1914

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, τὸν Κύριον ἀπὸ πηγῶν Ἰσραήλ· ἐκεῖ Βενιαμὶν ἐν ἐκστάσει, καὶ ἄρχοντες Ἰούδα ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῶν· ἐκεῖ Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλείμ, ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεως αὐτῶν.

Κυρι ε η ιησ Τρι α δος ε βα να ρω ω θη προ σευ νη σας

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος· οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν. Ὃ γέγονεν ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων· καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν.

Κυψέλη Στεφάνου

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, τὸν Κύριον ἀπὸ πηγῶν Ἰσραήλ· ἐκεῖ Βενιαμὶν ἐν ἐκστάσει, καὶ ἄρχοντες Ἰούδα ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῶν· ἐκεῖ Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλείμ, ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεως αὐτῶν.

Κυρι ε η ιησ Τρι α δος ε βα να ρω ω θη προ σευ νη σας

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος· οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν. Ὃ γέγονεν ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων· καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν.

1951

Bot

1951

Bot

Α μην

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος πα

Π

Εν Ι ορ δα νη βα πτι ζο με νυ συ

Κυ ρι ε η της Τρι α δος ε φα νε ρω ω θη προ συυνη σις

τυ γαρ Γεν νη το ρος η φω νη προ σε μαρ τυ ρει σοι α

γα πη τον σε Υι ο ον ο νο μα ζυ σα ιυ το Πνευμα εν

ει ει δει πε ρι ζε ρας * ε βε βαι υ τυ λο ο γυ το α σφα

Δ Π

λες Ο ε πι φα νεις Χρι ζε ε ο Θε ος ιυ τον

Τέλος

υο σμον φω τι σας δο ο ξα α σοι δο ο ξα α σοι οι οι οι

Γραμ. Α!

1914

Κλέαρχος Μαρμαρά

ε βε βαι υ τυ λο γυ το α σφα λες ο ε πι φα

Γραμ. Β!

Γραμ.

ε βε βαι υ τυ λο ο γυ το α σφα λες

Κυψέλη Στεφάνου

Α μην

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος πα

Π

Εν Ι ορ δα νη βα πτι ζο με νυ συ

Κυ ρι ε η της Τρι α δος ε φα νε ρω ω θη προ συυνη σις

τυ γαρ Γεν νη το ρος η φω νη προ σε μαρ τυ ρει σοι α

γα πη τον σε Υι ο ον ο νο μα ζυ σα ιυ το Πνευμα εν

ει ει δει πε ρι ζε ρας * ε βε βαι υ τυ λο ο γυ το α σφα

Δ Π

λες Ο ε πι φα νεις Χρι ζε ε ο Θε ος ιυ τον

Τέλος

υο σμον φω τι σας δο ο ξα α σοι δο ο ξα α σοι οι οι οι

Γραμ. Α!

1914

Κλέαρχος Μαρμαρά

ε βε βαι υ τυ λο γυ το α σφα λες ο ε πι φα

Γραμ. Β!

Γραμ.

ε βε βαι υ τυ λο ο γυ το α σφα λες

Κυψέλη Στεφάνου

1951

1951

Τῇ ς! Ἰανουαρίου ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος πα

Α μην Εν Ι ορ δα νη βα πτι ζο με νυ συ

Κυ ρι ε η της Τρι α δος ε φα νε ρω ω θη προ σκυ νη σις

τυ γαρ Γεν νη το ρος η φω νη προ σε μαρ τυ ρει σοι α

γα πη τον σε Υι ο ον ο νο μα ζυ σα ψυ το Πνευμα εν

ει ει δει πε ρι ζε ρας ε βε βαι υ τυ λο ο γυ το α σφα

λες Ο ε πι φα νεις Χρι ζε ε ο Θε ος ψυ τον

Τέλος

υο σμον φω τι σας δο ο ξα α σοι | δο ο ξα α σοι οι οι

Γραμ. ε βε βαι υ τυ λο γυ το α σφα λες ο ε πι φα

Κλέαρκος Μανιγυρατης 1914

Γρ. ε βε βαι υ τυ λο ο γυ το α σφα λες

Κυψέλη Στεφάνου.

Τῇ ς! Ἰανουαρίου ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος πα

Α μην Εν Ι ορ δα νη βα πτι ζο με νυ συ

Κυ ρι ε η της Τρι α δος ε φα νε ρω ω θη προ σκυ νη σις

τυ γαρ Γεν νη το ρος η φω νη προ σε μαρ τυ ρει σοι α

γα πη τον σε Υι ο ον ο νο μα ζυ σα ψυ το Πνευμα εν

ει ει δει πε ρι ζε ρας ε βε βαι υ τυ λο ο γυ το α σφα

λες Ο ε πι φα νεις Χρι ζε ε ο Θε ος ψυ τον

Τέλος

υο σμον φω τι σας δο ο ξα α σοι | δο ο ξα α σοι οι οι

Γραμ. ε βε βαι υ τυ λο γυ το α σφα λες ο ε πι φα

Κλέαρκος Μανιγυρατης 1914

Γρ. ε βε βαι υ τυ λο ο γυ το α σφα λες

Κυψέλη Στεφάνου.

ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΑ

ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΑ

Τῇ ς! Ἰανουαρίου ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος πα

Α μην Εν Ι ορ δα νη βα πτι ζο με νυ συ

Κυ ρι ε η της Τρι α δος ε φα νε ρω ω θη προ σκυ νη σις

τυ γαρ Γεν νη το ρος η φω νη προ σε μαρ τυ ρει σοι α

γα πη τον σε Υι ο ον ο νο μα ζυ σα ψυ το Πνευμα εν

ει ει δει πε ρι ζε ρας ε βε βαι υ τυ λο ο γυ το α σφα

λες Ο ε πι φα νεις Χρι ζε ε ο Θε ος ψυ τον

Τελος

υο σμον φω τι σας δο ο ξα α σοι | δο ο ξα α σοι οι οι

Γραμ. ... κ.τ.λ.

ε βε βαι υ τυ λο γυ το α σφα λες ο ε πι φα

Κλέαρκος Μανιγυραντς 1914

Γρ. ...

ε βε βαι υ τυ λο ο γυ το α σφα λες

Κυψέλη Ἐλεφάνου.

Τῇ ς! Ἰανουαρίου ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος πα

Α μην Εν Ι ορ δα νη βα πτι ζο με νυ συ

Κυ ρι ε η της Τρι α δος ε φα νε ρω ω θη προ σκυ νη σις

τυ γαρ Γεν νη το ρος η φω νη προ σε μαρ τυ ρει σοι α

γα πη τον σε Υι ο ον ο νο μα ζυ σα ψυ το Πνευμα εν

ει ει δει πε ρι ζε ρας ε βε βαι υ τυ λο ο γυ το α σφα

λες Ο ε πι φα νεις Χρι ζε ε ο Θε ος ψυ τον

Τελος

υο σμον φω τι σας δο ο ξα α σοι | δο ο ξα α σοι οι οι

Γραμ. ... κ.τ.λ.

ε βε βαι υ τυ λο γυ το α σφα λες ο ε πι φα

Κλέαρκος Μανιγραμμῆς 1914

Γρ. ...

ε βε βαι υ τυ λο ο γυ το α σφα λες

Κυψέλη Ἐλεφάνου.

CT 70

CT 70

Καταβασία τῆ ς' Ἰανουαρίου

Ὠδὴ α'. Πᾶς ὁ λαὸς τῶν πιστῶν ἐν τῷ βυθῷ τῆς ἀπιστίας ἐβυθίσθη, ὁ Φαραὼ καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου διαβαίνομεν ἀσφαλῶς, ὡς ἐν ἐρήμῳ τῇ ἁγίᾳ τοῦ Βαπτίσματος τὸν λαὸν ὁδηγήσαντος. Διὸ ἀναβοῶμεν· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἐν τῷ ὄρει τῆς ἐρήμου ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐβαπτίσθης, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν ἀρχέκακον ὄφιν ἐν τῷ ὕδατι συνέτριψας, ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ ἐλυτρώθημεν, ὁ μόνος πολυέλεος.

Ἐν τῷ ὄρει τῆς ἐρήμου ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐβαπτίσθης, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν ἀρχέκακον ὄφιν ἐν τῷ ὕδατι συνέτριψας, ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ ἐλυτρώθημεν, ὁ μόνος πολυέλεος.

Ὠδὴ γ'. Ἐστερεώθη ὁ οὐρανὸς ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ Κυρίου, καὶ ἡ γῆ ἐσαλεύθη ἐν τῷ φόβῳ αὐτοῦ· ἐν γὰρ τῷ Ἰορδάνῃ ἐβαπτίσθη ὁ Κύριος, ἵνα ἀνακαινίσῃ τὸν Ἀδάμ, καὶ τὸν πλανηθέντα δι' ἀπάτης ἀνακαλέσηται.

Ἐν τῷ ὄρει τῆς ἐρήμου ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐβαπτίσθης, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν ἀρχέκακον ὄφιν ἐν τῷ ὕδατι συνέτριψας, ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ ἐλυτρώθημεν, ὁ μόνος πολυέλεος.

Ὠδὴ δ'. Ἐν τῷ ὄρει τῆς ἐρήμου ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐβαπτίσθης, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν ἀρχέκακον ὄφιν ἐν τῷ ὕδατι συνέτριψας, ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ ἐλυτρώθημεν, ὁ μόνος πολυέλεος.

Ὠδὴ ε'. Ἐν τῷ ὄρει τῆς ἐρήμου ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐβαπτίσθης, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν ἀρχέκακον ὄφιν ἐν τῷ ὕδατι συνέτριψας, ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ ἐλυτρώθημεν, ὁ μόνος πολυέλεος.

Ὠδὴ ς'. Ἐν τῷ ὄρει τῆς ἐρήμου ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐβαπτίσθης, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν ἀρχέκακον ὄφιν ἐν τῷ ὕδατι συνέτριψας, ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ ἐλυτρώθημεν, ὁ μόνος πολυέλεος.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῷ ὄρει τῆς ἐρήμου ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐβαπτίσθης, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν ἀρχέκακον ὄφιν ἐν τῷ ὕδατι συνέτριψας, ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ ἐλυτρώθημεν, ὁ μόνος πολυέλεος.

Ὠδὴ η'. Ἐν τῷ ὄρει τῆς ἐρήμου ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐβαπτίσθης, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν ἀρχέκακον ὄφιν ἐν τῷ ὕδατι συνέτριψας, ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ ἐλυτρώθημεν, ὁ μόνος πολυέλεος.

Ὠδὴ θ'. Ἐν τῷ ὄρει τῆς ἐρήμου ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐβαπτίσθης, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν ἀρχέκακον ὄφιν ἐν τῷ ὕδατι συνέτριψας, ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ ἐλυτρώθημεν, ὁ μόνος πολυέλεος.

Καταβασία τῆ ς' Ἰανουαρίου

Ὠδὴ α'. Πᾶς ὁ λαὸς τῶν πιστῶν ἐν τῷ βυθῷ τῆς ἀπιστίας ἐβυθίσθη, ὁ Φαραὼ καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου διαβαίνομεν ἀσφαλῶς, ὡς ἐν ἐρήμῳ τῇ ἁγίᾳ τοῦ Βαπτίσματος τὸν λαὸν ὁδηγήσαντος. Διὸ ἀναβοῶμεν· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἐν τῷ ὄρει τῆς ἐρήμου ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐβαπτίσθης, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν ἀρχέκακον ὄφιν ἐν τῷ ὕδατι συνέτριψας, ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ ἐλυτρώθημεν, ὁ μόνος πολυέλεος.

Ἐν τῷ ὄρει τῆς ἐρήμου ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐβαπτίσθης, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν ἀρχέκακον ὄφιν ἐν τῷ ὕδατι συνέτριψας, ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ ἐλυτρώθημεν, ὁ μόνος πολυέλεος.

Ὠδὴ γ'. Ἐστερεώθη ὁ οὐρανὸς ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ Κυρίου, καὶ ἡ γῆ ἐσαλεύθη ἐν τῷ φόβῳ αὐτοῦ· ἐν γὰρ τῷ Ἰορδάνῃ ἐβαπτίσθη ὁ Κύριος, ἵνα ἀνακαινίσῃ τὸν Ἀδάμ, καὶ τὸν πλανηθέντα δι' ἀπάτης ἀνακαλέσηται.

Ἐν τῷ ὄρει τῆς ἐρήμου ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐβαπτίσθης, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν ἀρχέκακον ὄφιν ἐν τῷ ὕδατι συνέτριψας, ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ ἐλυτρώθημεν, ὁ μόνος πολυέλεος.

Ὠδὴ δ'. Ἐν τῷ ὄρει τῆς ἐρήμου ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐβαπτίσθης, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν ἀρχέκακον ὄφιν ἐν τῷ ὕδατι συνέτριψας, ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ ἐλυτρώθημεν, ὁ μόνος πολυέλεος.

Ὠδὴ ε'. Ἐν τῷ ὄρει τῆς ἐρήμου ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐβαπτίσθης, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν ἀρχέκακον ὄφιν ἐν τῷ ὕδατι συνέτριψας, ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ ἐλυτρώθημεν, ὁ μόνος πολυέλεος.

Ὠδὴ ς'. Ἐν τῷ ὄρει τῆς ἐρήμου ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐβαπτίσθης, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν ἀρχέκακον ὄφιν ἐν τῷ ὕδατι συνέτριψας, ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ ἐλυτρώθημεν, ὁ μόνος πολυέλεος.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῷ ὄρει τῆς ἐρήμου ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐβαπτίσθης, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν ἀρχέκακον ὄφιν ἐν τῷ ὕδατι συνέτριψας, ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ ἐλυτρώθημεν, ὁ μόνος πολυέλεος.

Ὠδὴ η'. Ἐν τῷ ὄρει τῆς ἐρήμου ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐβαπτίσθης, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν ἀρχέκακον ὄφιν ἐν τῷ ὕδατι συνέτριψας, ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ ἐλυτρώθημεν, ὁ μόνος πολυέλεος.

Ὠδὴ θ'. Ἐν τῷ ὄρει τῆς ἐρήμου ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐβαπτίσθης, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν ἀρχέκακον ὄφιν ἐν τῷ ὕδατι συνέτριψας, ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ ἐλυτρώθημεν, ὁ μόνος πολυέλεος.

Ωδή Δ'. Δι

Πυρ σω κα θαρ θεις μυζι κης θε ω ρι ι ας

Υ μνων Προ φη της την βρο των και νυρ γι ι ι αν Ρη γνυ σι γυ ριν

Πνευ μα τι κρο τυ με ε νην Σαρκω σιν εμ φαι νυ σαν αρ ρη η τυ

Κατάλη ξιν ὁ Βος χορός

Λο γυ Ω των δυ να ζων τα κρα τη

Ωδή Ε'. πα

συ υ νε τρι βη Ι η συς ο ζω η ης αρ

χη γος λυ σαι το κα τα κρι μα η η κει Α δαμ τυ Πρω το πλα α α

ζυ κα θαρ σι ων δε ως Θε ο ος μη δε ο με νος

τω πε σον τι κα θαι ρε ται εν τω Ι ι ορ δα νη εν ω την

εχ θραν κτει ει ει νας υ πε ρε εχυ σαν παντα νυν ει ρη η νην κα α ρι ζε ται

Κατάλ. ὁ Αος χορός

Μο νοις προ σι την οις Θε ος κα α τηλ λα γη

Ωδή Δ'. Δι

Πυρ σω κα θαρ θεις μυζι κης θε ω ρι ι ας

Υ μνων Προ φη της την βρο των και νυρ γι ι ι αν Ρη γνυ σι γυ ριν

Πνευ μα τι κρο τυ με ε νην Σαρκω σιν εμ φαι νυ σαν αρ ρη η τυ

Κατάλη ξιν ὁ Βος χορός

Λο γυ Ω των δυ να ζων τα κρα τη

Ωδή Ε'. πα

συ υ νε τρι βη Ι η συς ο ζω η ης αρ

χη γος λυ σαι το κα τα κρι μα η η κει Α δαμ τυ Πρω το πλα α α

ζυ κα θαρ σι ων δε ως Θε ο ος μη δε ο με νος

τω πε σον τι κα θαι ρε ται εν τω Ι ι ορ δα νη εν ω την

εχ θραν κτει ει ει νας υ πε ρε εχυ σαν παντα νυν ει ρη η νην χα α ρι ζε ται

Κατάλ. ὁ Αος χορός

Μο νοις προ σι την οις Θε ος κα α τηλ λα γη

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Κατάλη=ιν ὁ Α^ος Χορός

Ο λην πλυυ νειει δε τη

δρο σωω τυ Πνε ευ μα τος

Ὠδὴ Η'

Ε λευ θε ρα μεν η υτι ι σις γνω ρι ζε ται Υι

οι δε φω τος οι πρινε σκο τι σμε ε νοι Μο νος ζε να ζει τυ

σκο τυς ο ο προ ζα της Νυν ευ λο γει τω συν τω ω ω νος τον

αι τι ον Η πριν τα α λαι αι να των ε θνων παγκλη ρι ι ι

Κατάλ.

α α α α α

5 Ἰανουαρίου 1950

Κατάλη=ιν ὁ Α^ος Χορός

Ο λην πλυυ νειει δε τη

δρο σωω τυ Πνε ευ μα τος

Ὠδὴ Η'

Ε λευ θε ρα μεν η υτι ι σις γνω ρι ζε ται Υι

οι δε φω τος οι πρινε σκο τι σμε ε νοι Μο νος ζε να ζει τυ

σκο τυς ο ο προ ζα της Νυν ευ λο γει τω συν τω ω ω νος τον

αι τι ον Η πριν τα α λαι αι να των ε θνων παγκλη ρι ι ι

Κατάλ.

α α α α α

5 Ἰανουαρίου 1950

Καταβασίαι τῇ ϛ' Ἰανουαρίου

Ὠδὴ α' πα

Βυ θγγ α νε ια λυ ψε πυθ μεε εε να ϣ δι

α ξη ρα ι οι ιει ει γι ελ ιει εν αυ τω ια τα ια λυ ψαι

αν τι παα αα λγι ο ιρα ται ος εν πο λε μοις Κυ ρι ος

ο ο τι δε δο ξα ζαι Κυ υ ρι ος ο ο τι δε ε δο ξα ζαι

Ὠδὴ Γ' πα

Ι σχυν ο δι δγι τοις βα σι λευ σιν η μων Κυρι

ος ϣ ιεε ε ραι Χρι ζων αυ τγ υ ψων παρ θε νγ α α πο τι ιτε

ται μο λει δε προς το Βα πτι σμα δι ο πι ζοι βο η σω μεν Ουι

ε ζιν α γι ος ω ως ο Θε ος η μων ϣ γι ε ζι δι ι ιαι ος

πλην σγ Κυ ρι ε Κατάληξιν ὁ Αὐ Χορός Ω των προς η μας η δε ται δω ω ρη

μα των

Καταβασίαι τῇ ϛ' Ἰανουαρίου

Ὠδὴ α' πα

Βυ θγγ α νε ια λυ ψε πυθ μεε εε να ϣ δι

α ξη ρα ι οι ιει ει γι ελ ιει εν αυ τω ια τα ια λυ ψαι

αν τι παα αα λγι ο ιρα ται ος εν πο λε μοις Κυ ρι ος

ο ο τι δε δο ξα ζαι Κυ υ ρι ος ο ο τι δε ε δο ξα ζαι

Ὠδὴ Γ' πα

Ι σχυν ο δι δγι τοις βα σι λευ σιν η μων Κυρι

ος ϣ ιεε ε ραι Χρι ζων αυ τγ υ ψων παρ θε νγ α α πο τι ιτε

ται μο λει δε προς το Βα πτι σμα δι ο πι ζοι βο η σω μεν Ουι

ε ζιν α γι ος ω ως ο Θε ος η μων ϣ γι ε ζι δι ι ιαι ος

πλην σγ Κυ ρι ε Κατάλη ξιν ὁ Αὐ Χορός Ω των προς η μας η δε ται δω ω ρη

μα των

Boatbuilder's Journal 5: Joinery Notes

Boatbuilder's Journal 5: Joinery Notes

Ωδή Δ'. [illegible]

Πυρ σω υα θαρ θεις μυζι υηςθε ω ρι ι ας

[illegible]

Υ μνων Προφη της την βρο των υαι νυρ γι ι ι αν Ρη γνυ σι γυ ριν

[illegible]

Πνευ μα τι υρο τυ με ε νην Σαρ υω σιν εμ φαι νυ σαν αρ ρη η τυ

[illegible] Κατάλη ξιν ὁ Βος χορός [illegible]

Λο γυ Ω των δυ να ζων τα υρα τη

[illegible] Ωδή Ε'. [illegible]

συ υ νε τρι βη Ι η συς ο ζω η ης αρ

[illegible]

χη γος λυ σαι το υα τα υρι μα η η υει Α δαμ τυ Πρωτο πλαα αα

[illegible]

ζυ υα θαρ σι ων δε ως Θε ο ος μη δε ο με νος

[illegible]

τω πε σον τι υα θαι ρε ται εν τω Ι ι ορ δα νη εν ω την

[illegible]

εχ θραν υτει ει ει νας υ πε ρε εχυ σαν παντα νυν ει ρη η νην χα α ρι ζε ται

Κατάλ. ὁ Αος χορός [illegible]

Μο νοις προ σι την οις Θε ος υα α τηλ λα γη

Ωδή Δ'. [illegible]

Πυρ σω υα θαρ θεις μυζι υηςθε ω ρι ι ας

[illegible]

Υ μνων Προφη της την βρο των υαι νυρ γι ι ι αν Ρη γνυ σι γυ ριν

[illegible]

Πνευ μα τι υρο τυ με ε νην Σαρ υω σιν εμ φαι νυ σαν αρ ρη η τυ

[illegible] Κατάλη ξιν ὁ Βος χορός [illegible]

Λο γυ Ω των δυ να ζων τα υρα τη

[illegible] Ωδή Ε'. [illegible]

συ υ νε τρι βη Ι η συς ο ζω η ης αρ

[illegible]

χη γος λυ σαι το υα τα υρι μα η η υει Α δαμ τυ Πρωτο πλαα αα

[illegible]

ζυ υα θαρ σι ων δε ως Θε ο ος μη δε ο με νος

[illegible]

τω πε σον τι υα θαι ρε ται εν τω Ι ι ορ δα νη εν ω την

[illegible]

εχ θραν υτει ει ει νας υ πε ρε εχυ σαν παντα νυν ει ρη η νην χα α ρι ζε ται

Κατάλ. ὁ Αος χορός [illegible]

Μο νοις προ σι την οις Θε ος υα α τηλ λα γη

٧٥ ٪٤٨

(٣) ٨٨٨٠ ٤ ٨٤٤٤

٧٥ ٪٤٨

(٣) ٨٨٨٠ ٤ ٨٤٤٤

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Κατάληξιν ὁ Α^ος Χορός

Ο λην πλυυ νειει δε τη

δρο σωω τυ Πνε ευ μα τος

Ὠδὴ Η'

Ε λευ θε ρα μεν η υτι ι σις γνω ρι ζε ται Υι

οι δε φω τος οι πρινε σκο τι σμε ε νοι Μο νος ζε να ζει τυ

σκο τυς ο ο προ ζα της Νυν ευ λο γει τω συν τω ω ω νος τον

αι τι ον Η πριν τα α λαι αι να των ε θνων παγκλη ρι ι ι

Κατάλ.

5 Ἰανουαρίου 1950

α α α α α

Κατάληξιν ὁ Α^ος Χορός

Ο λην πλυυ νειει δε τη

δρο σωω τȣ Πνε ευ μα τος

Ὠδὴ Η'

Ε λευ θε ρα μεν η υτι ι σις γνω ρι ζε ται Υι

οι δε φω τος οι πρινε σκο τι σμε ε νοι Μο νος ζε να ζει τȣ

σκο τȣς ο ο προ ζα της Νυν ευ λο γει τω συν τω ω ω νος τον

αι τι ον Η πριν τα α λαι αι να των ε θνων παγκλη ρι ι ι

Κατάλ.

5 Ἰανουαρίου 1950

α α α α α

Κοντάκιον

Ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς.

Ηχος

Π Β

Ε πε φα νης σημε ρον τη

Π

οι κυ μεε ε ε ε νη κυ το φως συ Κυ ρι ε

Β Ν

ε σημει ω θη εφ η μας εν ε πι γνω σει υ μνυν τας

σε ηλ θες ε φα α νης το φω ως το α προ ο σιι το ο

ο ον

Ἕτερον Ἦχος γα

Π Ν Π

Ε πε φα νης σημε ρον τη οι κυ μεε ε

Ν Ν

νη κυ το φως συ Κυ υ ρι ε ε σημει ω θη εφ

Ν

η μας εν ε πι γνω σει υ μνυν τας σε ηλ θες ε φα α

νης το φω ως το α προ ο σιι το ο ο ον

Κοντάκιον

Ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς.

Ηχος

Π Β

Ε πε φα νης σημε ρον τη

Π

οι κυ μεε ε ε ε νη κυ το φως συ Κυ ρι ε

Β Ν

ε σημει ω θη εφ η μας εν ε πι γνω σει υ μνυν τας

σε ηλ θες ε φα α νης το φω ως το α προ ο σιι το ο

ο ον

Ἕτερον Ἦχος γα

Π Ν Π

Ε πε φα νης σημε ρον τη οι κυ μεε ε

Ν Ν

νη κυ το φως συ Κυ υ ρι ε ε σημει ω θη εφ

Ν

η μας εν ε πι γνω σει υ μνυν τας σε ηλ θες ε φα α

νης το φω ως το α προ ο σιι το ο ο ον

Κοντάκιον

Ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς.

Ἦχος δ'

Κοντάκιον

Ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς.

Ἦχος δ'

Εἰς Ἡλίου τῇ 4 Ἰανουαρίου 1951

Εἰς Ἡλίου τῇ 4 Ἰανουαρίου 1951

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Ἀπὸ τῆς ἑορτῆς
τῶν Θεοφανείων
μέχρι τῆς ἀποδόσεως
αὐτῆς.

Ἦχος πλ. δ΄

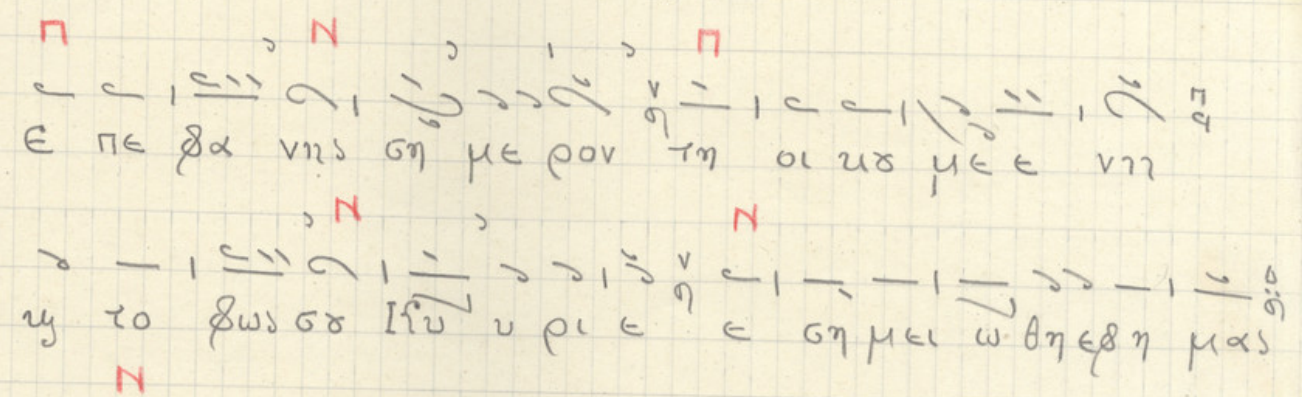

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ,
ὡς τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς,
ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε·
Ἦλθες ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

5 Ἰανουαρίου 1951

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Ἀπὸ τῆς ἑορτῆς
τῶν Θεοφανείων
μέχρι τῆς ἀποδόσεως
αὐτῆς.

Ἦχος πλ. δ΄

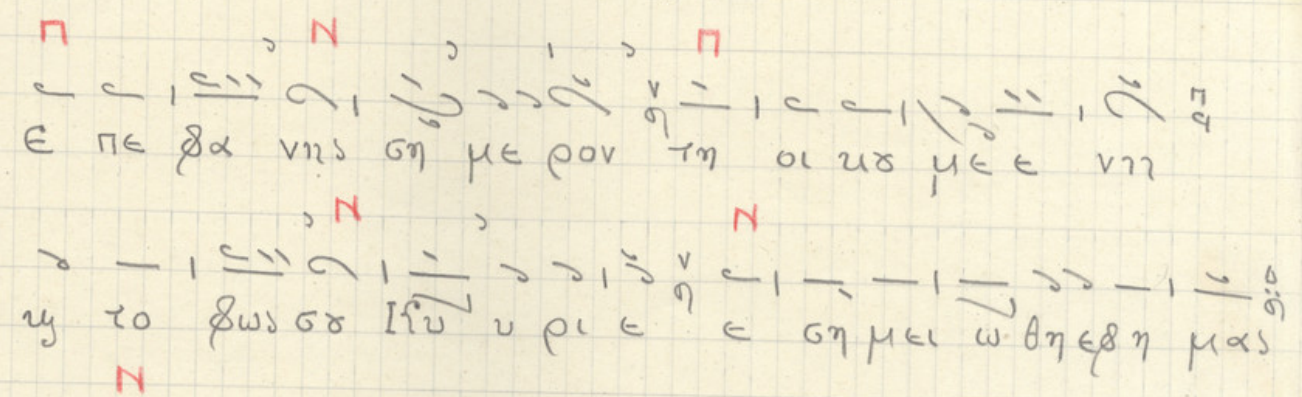

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ,
ὡς τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς,
ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε·
Ἦλθες ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

5 Ἰανουαρίου 1951

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Ἀπὸ τῆς ἑορτῆς
τῶν Θεοφανείων
μέχρι τῆς ἀποδόσεως
αὐτῆς.

Ἦχος πλ. δ΄

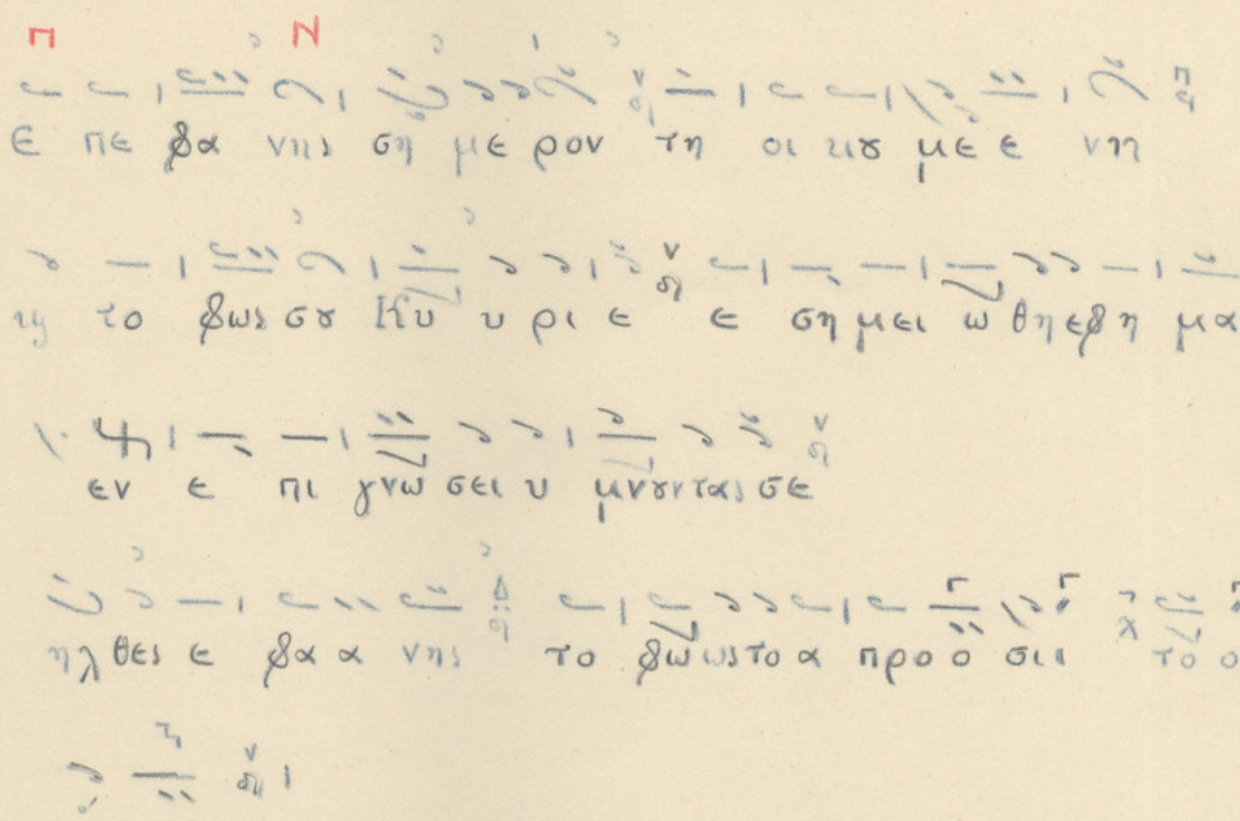

5 Ἰανουαρίου 1954

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Ἀπὸ τῆς ἑορτῆς
τῶν Θεοφανείων
μέχρι τῆς ἀποδόσεως
αὐτῆς.

Ἦχος πλ. δ΄

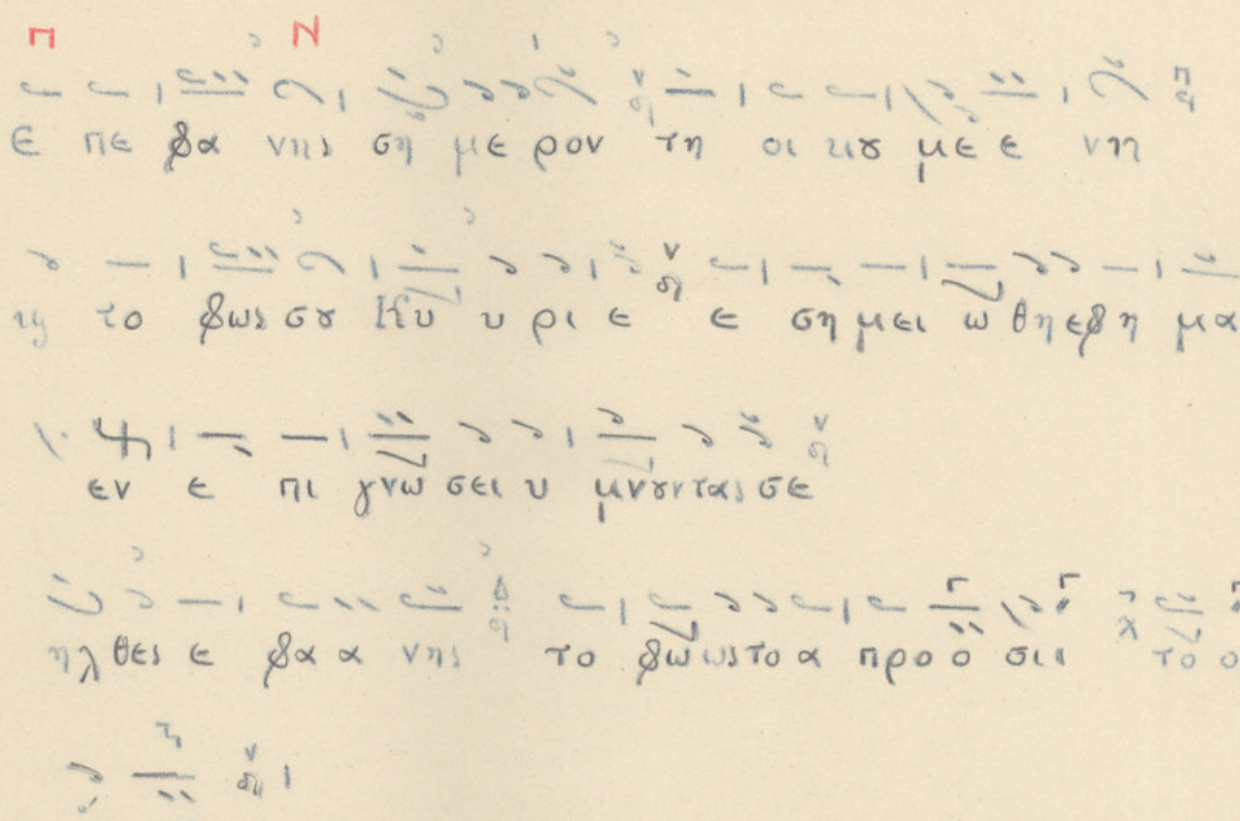

5 Ἰανουαρίου 1954

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Ἀπὸ τῆς ἑορτῆς
τῶν Θεοφανείων
μέχρι τῆς ἀποδόσεως
αὐτῆς.

Ἦχος πλ. δ΄

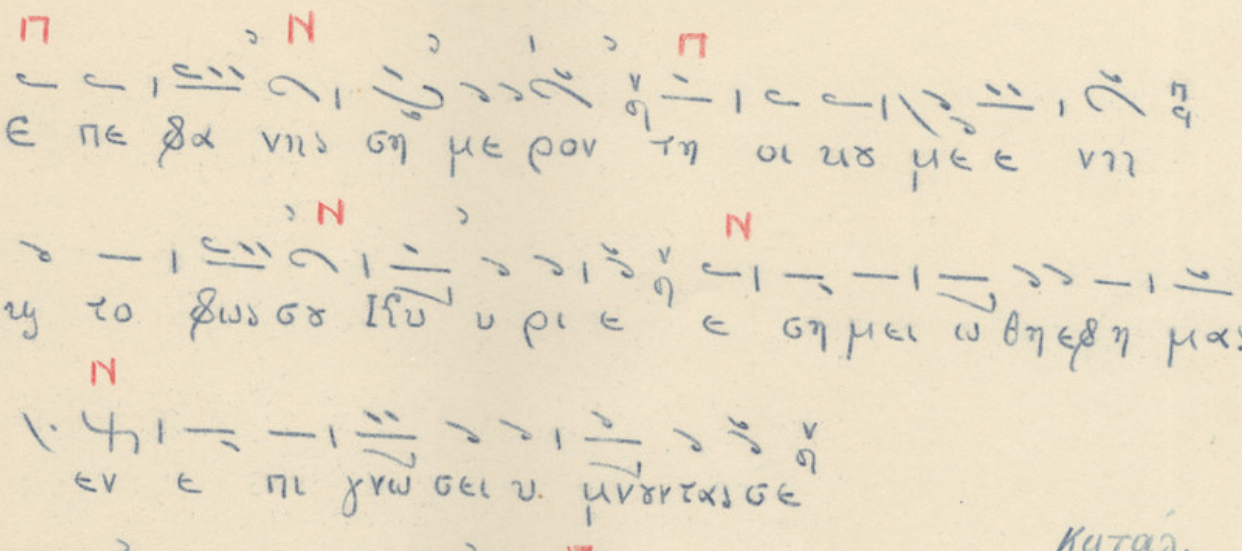

5 Ἰανουαρίου 1951

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Ἀπὸ τῆς ἑορτῆς
τῶν Θεοφανείων
μέχρι τῆς ἀποδόσεως
αὐτῆς.

Ἦχος πλ. δ΄

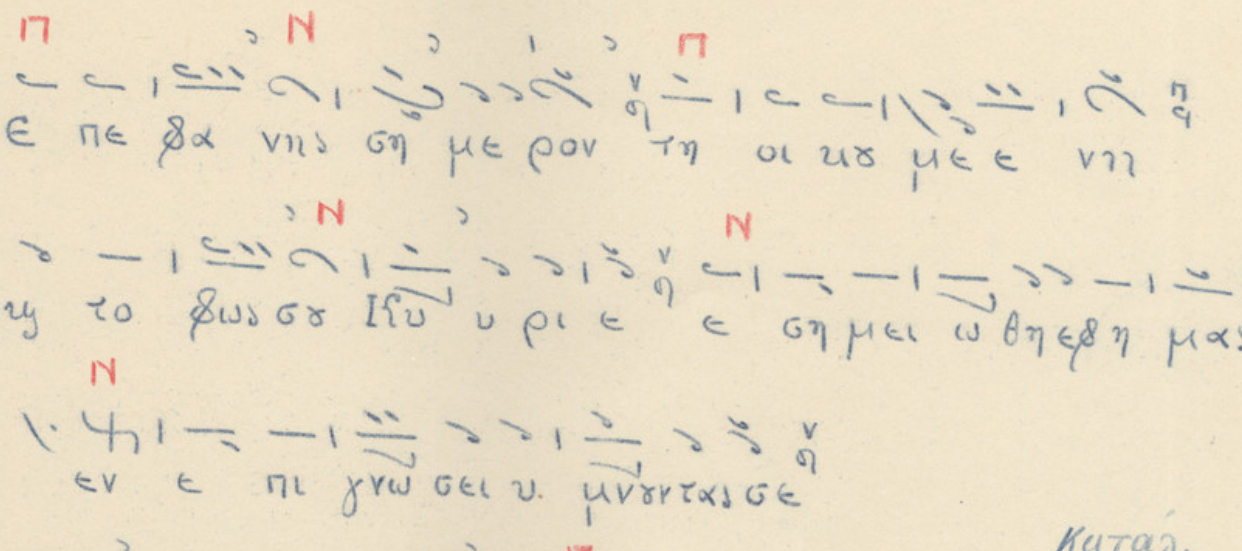

5 Ἰανουαρίου 1951

Τῇ 6. Ἰανουαρίου Μεγαλυνάρια
Ὠδὴ θ'. Ἦχος πλ. δ'

Μεγαλυνον ψυχη μου τὴν ἁγιαν παρθενον τῆς ἐν σοι ἁγιασθεισης ἀπο τοῦ ἁγιου πνευματος καὶ ἐκ τῆς ἀχραντου αὐτης κοιλιας σαρκωθεντος τοῦ θεοῦ καὶ ἀνθρωπου τοῦ προδρομου καὶ βαπτιστου Ἰωαννου τοῦ ἐν τῇ ἐρημῳ ἀσκησαντος καὶ ἐν τῷ Ἰορδανῃ βαπτισαντος τὸν ἀναρχον καὶ ἀπερινοητον καὶ ἀπροσιτον καὶ ἀπροσδιορισον καὶ ἀπροσδεη καὶ ἀπροσδεκτον καὶ ἀπροσκοπον καὶ ἀπροσβατον καὶ ἀπροσμαχητον καὶ ἀπροσκοπτον καὶ ἀπροσπελαστον καὶ ἀπροσεγγιστον καὶ ἀπροσεγγικτον καὶ ἀπροσεγγιτ

Τῇ 6. Ἰανουαρίου Μεγαλυνάρια
Ὠδὴ θ'. Ἦχος πλ. δ'

Μεγαλυνον ψυχη μου τὴν ἁγιαν Παρθενον καὶ Μητερα τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐκ ταφου ἀναστάντος καὶ ἐκ νεκρων ἐγειραντος τοὺς ἐν μνήμασι κειμένους καὶ ἐκ βυθου ἀναγαγοντος τοὺς ἐν πελάγει πνιγομένους καὶ ἐκ φθορᾶς ἀναπλάσαντος τὸ ἀνθρώπινον πλάσμα καὶ ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀπωλείας ἀνακαλεσαμένου τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐκ τῆς ἀπογνώσεως ἀναστήσαντος τὸν ἀπεγνωσμένον καὶ ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἀπαλλάξαντος τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἐκ τῆς ἀπωλείας σώσαντος τὸν ἀπολλύμενον καὶ ἐκ τῆς ἀπελπισίας ἐλευθερώσαντος τὸν ἀπεγνωσμένον καὶ ἐκ τῆς ἀπωλείας ἐξαγαγοντος τὸν ἀπολλύμενον καὶ ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἀπαλλάξαντος τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἐκ τῆς ἀπελπισίας ἐλευθερώσαντος τὸν ἀπεγνωσμένον καὶ ἐκ τῆς ἀπωλείας σώσα

Σημερον ο Δεσποτης Κυριος Παντοκρατωρ
προσμενει Πνευματι να μυηθω κι εγω
στα μυστηρια της Βασιλειας του
Ας μη χωριζομαι απο τους αδελφους μου
ας ειμαι μαζι τους στην προσευχη
και στη Θεια Κοινωνια
Ας ειμαι μαζι τους στο Ευαγγελιο
και στο κηρυγμα του Λογου
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Θειας Ευχαριστιας
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Αγαπης
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Ενωσεως
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Ειρηνης
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Χαρας
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Ελπιδος
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Αναστασεως
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Ζωης
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Αιωνιοτητος
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Βασιλειας του Θεου
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Δοξης
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Τελειωσεως
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Θεωσεως
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Υιοθεσιας
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Κληρονομιας
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Βασιλειας των Ουρανων
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Αιωνιας Ζωης
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Αιωνιας Βασιλειας
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Αιωνιας Δοξης
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Αιωνιας Τελειωσεως
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Αιωνιας Θεωσεως
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Αιωνιας Υιοθεσιας
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Αιωνιας Κληρονομιας
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Αιωνιας

Σημερον ο Δεσποτης Κυριος Παντοκρατωρ
προσμενει Πνευματι να μυηθω κι εγω
στα μυστηρια της Βασιλειας του
Ας μη χωριζομαι απο τους αδελφους μου
ας ειμαι μαζι τους στην προσευχη
και στη Θεια Κοινωνια
Ας ειμαι μαζι τους στο Ευαγγελιο
και στο κηρυγμα του Λογου
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Θειας Ευχαριστιας
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Αγαπης
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Ενωσεως
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Ειρηνης
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Χαρας
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Ελπιδος
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Αναστασεως
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Ζωης
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Αιωνιοτητος
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Βασιλειας του Θεου
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Δοξης
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Τελειωσεως
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Θεωσεως
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Υιοθεσιας
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Κληρονομιας
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Βασιλειας των Ουρανων
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Αιωνιας Ζωης
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Αιωνιας Βασιλειας
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Αιωνιας Δοξης
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Αιωνιας Τελειωσεως
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Αιωνιας Θεωσεως
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Αιωνιας Υιοθεσιας
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Αιωνιας Κληρονομιας
Ας ειμαι μαζι τους στο Μυστηριο
της Αιωνιας

Τῇ ς' Ἰανουαρίου ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

Ὠδὴ θ' πα

Με γα λυ νον ψυ χη μυ τηντι μι ω τε ραν

υ εν δο ξο τε ε ραν των α νω ζρα τευ μα των

Α πο ρει πα α σα γλωσσα ευ φη μειν προ σα ξι αν ι λιγ γι

α δε νυς υ υ περ υο σμιος υ μνειν σε Θε ε ο το υε ο μωσ α γα

θη υ παρ χυ σα την πι ζιν δε χυ υ γαρ τον πο θον οι δας τον εν θε

ον η μων συ γαρ Χρι ζι α νων ει προ ζα α της Σε ε μεγα α

λυ νο μεν

Με γα λυ νον ψυ χη μυ τον υ πο Προδροομυ το

βα πτι σμα λα βον τα Ο Η σα ϊ ας Λυ σα σθε υ υα θαρ θη η τε

συ υ γαρ Χρι ζι α νων ει προ ζα α της

Τῇ ς' Ἰανουαρίου ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

Ὠδὴ θ' πα

Με γα λυ νον ψυ χη μυ τηντι μι ω τε ραν

υ εν δο ξο τε ε ραν των α νω ζρα τευ μα των

Α πο ρει πα α σα γλωσσα ευ φη μειν προ σα ξι αν ι λιγ γι

α δε νυς υ υ περ υο σμιος υ μνειν σε Θε ε ο το υε ο μωσ α γα

θη υ παρ χυ σα την πι ζιν δε χυ υ γαρ τον πο θον οι δας τον εν θε

ον η μων συ γαρ Χρι ζι α νων ει προ ζα α της Σε ε μεγα α

λυ νο μεν

Με γα λυ νον ψυ χη μυ τον υ πο Προδροομυ το

βα πτι σμα λα βον τα Ο Η σα ϊ ας Λυ σα σθε υ υα θαρ θη η τε

συ υ γαρ Χρι ζι α νων ει προ ζα α της

μόνον εὐχαριστήσωμεν

Ἐπαξίον ὄντως τε καὶ δικαίον ἐστὶν
ἀληθῶς τε καὶ δικαίως σε ὑμνεῖν
τὸν μόνον ὄντως Θεόν καὶ τὰς
ἀθανάτους σου δωρεὰς εὐχαριστεῖν
ὑπὲρ πάντων ὧν ἐποίησας ἡμῖν
γνώσει τε σῇ καὶ ἀπείρῳ σοφίᾳ
ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι
ἡμᾶς παραγαγόντα καὶ τὰς
μετὰ ταῦτα ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεις
καὶ τὰς ἐπηγγελμένας ἡμῖν
μετὰ τὴν ἐκ τῶν νεκρῶν ἀνάστασιν
ἀπολαύσεις τῶν ἀϊδίων σου
ἀγαθῶν ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν
καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐπὶ
καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη
ὧν ἐν τῇ ἀπείρῳ σου φιλανθρωπίᾳ
ἐπίστωσας ἡμᾶς γενέσθαι
μετόχους καὶ κληρονόμους
καὶ

μόνον εὐχαριστήσωμεν

Ἐπαξίον ὄντως τε καὶ δικαίον ἐστὶν
ἀληθῶς τε καὶ δικαίως σε ὑμνεῖν
τὸν μόνον ὄντως Θεόν καὶ τὰς
ἀθανάτους σου δωρεὰς εὐχαριστεῖν
ὑπὲρ πάντων ὧν ἐποίησας ἡμῖν
γνώσει τε σῇ καὶ ἀπείρῳ σοφίᾳ
ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι
ἡμᾶς παραγαγόντα καὶ τὰς
μετὰ ταῦτα ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεις
καὶ τὰς ἐπηγγελμένας ἡμῖν
μετὰ τὴν ἐκ τῶν νεκρῶν ἀνάστασιν
ἀπολαύσεις τῶν ἀϊδίων σου
ἀγαθῶν ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν
καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐπὶ
καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη
ὧν ἐν τῇ ἀπείρῳ σου φιλανθρωπίᾳ
ἐπίστωσας ἡμᾶς γενέσθαι
μετόχους καὶ κληρονόμους
καὶ

Τῇ ϛ' Ἰανουαρίου ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

Ὠδὴ θ'. πα

Με γα λυ νον ψυ χη μυ τηντι μι ω τε ραν

υ εν δο ξο τε ε ραν των α νω ζρα τευ μα των

Α πο ρει πα α σα γλωσσα ευ φη μειν προσα ξι αν ι λιγ γι

α δε νυς υ υ περ υο σμιος υ μνειν σε Θε ε ο το υε ο μωσα γα

θη υ παρχυσα την πι ζιν δε χυ υ γαρ τον πο θον οι δαι τον εν θε

ον η μων συ γαρ Χρι ζι α νων ει προ ζα α της Σε ε μεγα α

λυ νο μεν

Με γα λυ νον ψυ χη μυ τον υ πο Προδροομυ το

βα πτι σμα λα βον τα Ο Η σα ϊ ας Λυ σα σθε υ υα θαρ θη η τε

συ υ γαρ Χρι ζι α νων ει προ ζα α της

Τῇ ς' Ἰανουαρίου ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

Ὠδὴ θ': Πα ρ θε νί α σή με ρον τί κτει μυ στι κῶς τὸν Προ δρό μον τοῦ

Με γα λυ νον ψυ χὴ μου τὸν ὑ πο δε χο μέ νην

ση μα ντι κῶς τὸν Χρι στὸν προ ση μαί νει ἡ γὰρ

ἀ νω θεν ἐ πι δη μή σα σα ἐν τῇ ἐ ρή μῳ

ἐ κή ρυ ξε τὴν με τά νοι αν καὶ τὴν ἄ φε σιν

τῶν ἁ μαρ τη μά των ἣν ἐ δω ρή σα το

πᾶ σι τοῖς ἐ πι γνοῦ σι τὸ βά πτι σμα

τῆς με τα νοί ας ἐν ᾧ ἐ βα πτί σθη

καὶ ἁ γι α σθεῖ σα ἡ τοῦ Θε ο δό κου

ἐ κ τῆς ἁ γί ας κοι λί ας

Πα ρ θε νί α σή με ρον τί κτει μυ στι κῶς τὸν Προ δρό μον τοῦ

Με γα λυ νον ψυ χὴ μου τὸν ὑ πο δε χο μέ νην

σὺ γὰρ Χρι στὸν προ ση μαί νου σα ἐ κή ρυ ξας

ἐν ἐ ρή μῳ μετ' ἐ πι στή μης ἐ λέ γου σα

θη ρὶ ὄ ρους ἀ πέ χου καὶ ἀ νθρώ που ὁ δεύ ων

ἐ ν ὕ δα σι καὶ ἐ ν πέ τραις ἐ κα θί σθη

ὁ τοῦ Θε ο δό κου ἐ κ τῆς ἁ γί ας κοι λί ας

Ἀ πο ρεῖ πᾶ σα γλῶσ σα ἐν ᾗ μὴ πί στις ἀ πε λή λυ θεν

ἡ ἐν δό ξως τε ἑ ορ τῶν ἀ νυ μνεῖ σθαι

ἀ ξί ως ἐ πι τε λοῦ σα ἡ τοῦ Θε ο δό κου

Ὠδὴ θ': Πα ρ θε νί α σή με ρον τί κτει μυ στι κῶς τὸν Προ δρό μον τοῦ

Με γα λυ νον ψυ χὴ μου τὸν ὑ πο δε χο μέ νην

σὺ γὰρ Χρι στὸν προ ση μαί νου σα ἐ κή ρυ ξας

ἐν ἐ ρή μῳ μετ' ἐ πι στή μης ἐ λέ γου σα

θη ρὶ ὄ ρους ἀ πέ χου καὶ ἀ νθρώ που ὁ δεύ ων

ἐ ν ὕ δα σι καὶ ἐ ν πέ τραις ἐ κα θί σθη

ὁ τοῦ Θε ο δό κου ἐ κ τῆς ἁ γί ας κοι λί ας

Ἀ πο ρεῖ πᾶ σα γλῶσ σα ἐν ᾗ μὴ πί στις ἀ πε λή λυ θεν

ἡ ἐν δό ξως τε ἑ ορ τῶν ἀ νυ μνεῖ σθαι

ἀ ξί ως ἐ πι τε λοῦ σα ἡ τοῦ Θε ο δό κου

Ὠδὴ θ': Πα ρ θε νί α σή με ρον τί κτει μυ στι κῶς τὸν Προ δρό μον τοῦ

Με γα λυ νον ψυ χὴ μου τὸν ὑ πο δε χο μέ νην

σὺ γὰρ Χρι στὸν προ ση μαί νου σα ἐ κή ρυ ξας

ἐν ἐ ρή μῳ μετ' ἐ πι στή μης ἐ λέ γου σα

θη ρὶ ὄ ρους ἀ πέ χου καὶ ἀ νθρώ που ὁ δεύ ων

ἐ ν ὕ δα σι καὶ ἐ ν πέ τραις ἐ κα θί σθη

ὁ τοῦ Θε ο δό κου ἐ κ τῆς ἁ γί ας κοι λί ας

Ἀ πο ρεῖ πᾶ σα γλῶσ σα ἐν ᾗ μὴ πί στις ἀ πε λή λυ θεν

ἡ ἐν δό ξως τε ἑ ορ τῶν ἀ νυ μνεῖ σθαι

ἀ ξί ως ἐ πι τε λοῦ σα ἡ τοῦ Θε ο δό κου

ϕα σμει τας πο νη ρι ας ε ναντι α ϕε λεσθε Κυ ρι ι ου

οι δι ψωντες υ δωρ ε πι ζων πο ρευ ε σθε ρα νει γαρ υ δωρ μαι

νο ποι ον Χρι ζος τοις προ ζρε χουσιν αυ τω εν πι ζει ϗ

προς ζω ην την α γη η ρω βα πτι ζει Πνευ μα τι

Ση με ρον ο Δε σπο ο της Κλι νει τον αυ χε ε ε

να χει ρι τη του Προ δρο μου

Ω των υ περ νουν του το μου σου θαυ μα α των Νυμϕη πα ναγνε Μητερ

ευ λο ο γη με νη Δι ης τυ χο ον τες παντε λουσω τη ρι ι ας

Ε πα ξι ον μρο του μενως ε ευ ερ γε τη Δω ρον ϕε ρον τες

υ μνον ευ χα α ρι ζι ας υ μνον ευ χα α ρι ζι ας

ϕα σμει τας πο νη ρι ας ε ναντι α ϕε λεσθε Κυ ρι ι ου

οι δι ψωντες υ δωρ ε πι ζων πο ρευ ε σθε ρα νει γαρ υ δωρ μαι

νο ποι ον Χρι ζος τοις προ ζρε χουσιν αυ τω εν πι ζει ϣ

προς ζω ην την α γη η ρω βα πτι ζει Πνευ μα τι

Ση με ρον ο Δε σπο ο της Κλι νει τον αυ χε ε ε

να χει ρι τη του ου Προ δρο μου

Ω των υ περ νουν του το μου σου θαυ μα α των Νυμϕη πα ναγνε Μητερ

ευ λο ο γη με νη Δι ης τυ χο ον τες παντε λουσω τη ρι ι ας

Ε πα ξι ον μρο του μενως ε ευ ερ γε τη Δω ρον ϕε ρον τες

υ μνον ευ χα α ρι ζι ας υ μνον ευ χα α ρι ζι ας

Εἰς Ἡλίου 22 Δ. 1950 μετὰ βροντῶν
καὶ ἀστραπῶν

Ε^ον

Εἰς Ἡλίου 22 Δ. 1950 μετὰ βροντῶν
καὶ ἀστραπῶν

Ε^ον

Τοῦ Χορμάρχου

L36

«Καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ».
(Β' Κορινθ. 7,1)

«Ὑμεῖς ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος».
(Β' Κορινθ. 6,16)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΙΑΣΙΟΥ 1 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ) ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Β' | ΑΘΗΝΑΙ 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1954 | ΑΡΙΘ. 41 (76)

Ο ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ

Ἀναγνώσατε: Λουκ. 7,11-16

Μὲ μίαν φωνὴν «ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν», κατὰ τὴν σύντομον, ἀλλὰ τόσον παραστατικὴν διήγησιν τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου. Καὶ ἡ χαρὰ διεδέχθη τὸ πένθος, τὰ δάκρυα καὶ τοὺς ὀδυρμοὺς τῆς δυστυχισμένης χήρας. Τὸ μονάκριβο ἀγόρι της, ποὺ τὸ συνώδευε ἄφωνον εἰς τὸν τάφον, τώρα, ζωντανὸς καὶ ὑγιέστατος, ὁμιλεῖ· καὶ ἐκείνη ἀκούει μὲ καμάρι τὴν λαλιάν του!

Δίκαιον, λοιπόν, εἶχεν ὁ περαστικὸς Ραββί, ποὺ ὅταν τὴν εἶδε νὰ σέρνεται μισολιπόθυμη πίσω ἀπὸ τὸ νεκροκρέββατο τοῦ παιδιοῦ της, τὴν ἐπλησίασε μὲ τόσην καλωσύνην καὶ τῆς εἶπε: «Μὴ κλαῖε»! Καὶ ὅμως τῆς εἶχε φανῇ παράξενη τότε αὐτὴ ἡ προτροπή· πῶς ἠμποροῦσε νὰ μὴ κλαίῃ τὴν χαμένην ἐλπίδα τῶν μαύρων γηρατειῶν της μιὰ χαροκαμμένη χήρα, ποὺ συνώδευε εἰς τὸν τάφον τὸ μονάκριβό της παιδί;... Μά, ποῦ νὰ ξεύρῃ,—ἡ δυστυχισμένη!—ποῖος ἦτο Ἐκεῖνος, ποὺ τῆς ὡμίλησε μ' αὐτὴν τὴν γλῶσσαν!

Τώρα, γονατιστὴ εἰς τὰ πόδια Του, τὰ βρέχει μὲ δάκρυα χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης, ποὺ ἦλθαν εἰς τὴν θέσιν τῶν δακρύων τοῦ πένθους καὶ τοῦ πόνου. Δὲν εἶναι, λοιπόν, ἕνας ὁποιοσδήποτε περαστικὸς ραββί, ποὺ ἁπλῶς τὴν ἐλυπήθηκε, ἢ καὶ ἀπὸ ὑποχρέωσιν, ἠθέλησε τόσον ἀδέξια νὰ τὴν παρηγορήσῃ, μὲ τὴν εὔκολην σύστασιν νὰ μὴ κλαίῃ!... Εἶναι ὁ Κύριος τοῦ θανάτου καὶ τῆς ζωῆς, λοιπόν, ὁ πτωχὸς ἐκεῖνος περαστικὸς Ραββί, ἀφ' οὗ μ' ἕνα Του λόγον «ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν»!

Καὶ ὅλοι, ὅσοι συνώδευαν μὲ θλῖψιν τὸν νεκρὸν νέον εἰς τὸν τάφον, τώρα τὸν συνοδεύουν ἀντιθέτως, μὲ χαρὰν εἰς τὴν ἐπιστροφήν του εἰς τὸ σπίτι του, ἀναστημένον, καὶ δοξάζουν τὸν Θεόν, «ὅτι ἐπεσκέψατο τὸν λαὸν Αὐτοῦ».

*

Αἴ! Αὐτὸς ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου εἶναι ὁ Ἀρχηγός μας, ἀδελφοί· καὶ εἰς τὴν παντοδύναμον ἐξουσίαν Του ἐὰν ἀναθέσωμεν τὴν ζωήν μας, τίποτε δὲν ἠμπορεῖ νὰ μᾶς φοβίσῃ. Εἰς τὸν στρατὸν Του ἀνήκομεν ὅλοι, ὅσοι συγκρο-

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Κάθισμα. Ἦχος Πλ. Δ'.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, καὶ Ἄγγελος φωτὸς ταῖς Γυναιξὶν ἐβόα: Παύσασθε τῶν δακρύων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε· κράξατε ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι, ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ Χορμάρχου

L36

«Καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ».
(Β' Κορινθ. 7,1)

«Ὑμεῖς ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος».
(Β' Κορινθ. 6,16)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΙΑΣΙΟΥ 1 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ) ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Β' | ΑΘΗΝΑΙ 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1954 | ΑΡΙΘ. 41 (76)

Ο ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ

Ἀναγνώσατε: Λουκ. 7,11-16

Μὲ μίαν φωνὴν «ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν», κατὰ τὴν σύντομον, ἀλλὰ τόσον παραστατικὴν διήγησιν τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου. Καὶ ἡ χαρὰ διεδέχθη τὸ πένθος, τὰ δάκρυα καὶ τοὺς ὀδυρμοὺς τῆς δυστυχισμένης χήρας. Τὸ μονάκριβο ἀγόρι της, ποὺ τὸ συνώδευε ἄφωνον εἰς τὸν τάφον, τώρα, ζωντανὸς καὶ ὑγιέστατος, ὁμιλεῖ· καὶ ἐκείνη ἀκούει μὲ καμάρι τὴν λαλιάν του!

Δίκαιον, λοιπόν, εἶχεν ὁ περαστικὸς Ραββί, ποὺ ὅταν τὴν εἶδε νὰ σέρνεται μισολιπόθυμη πίσω ἀπὸ τὸ νεκροκρέββατο τοῦ παιδιοῦ της, τὴν ἐπλησίασε μὲ τόσην καλωσύνην καὶ τῆς εἶπε: «Μὴ κλαῖε»! Καὶ ὅμως τῆς εἶχε φανῇ παράξενη τότε αὐτὴ ἡ προτροπή· πῶς ἠμποροῦσε νὰ μὴ κλαίῃ τὴν χαμένην ἐλπίδα τῶν μαύρων γηρατειῶν της μιὰ χαροκαμμένη χήρα, ποὺ συνώδευε εἰς τὸν τάφον τὸ μονάκριβό της παιδί;... Μά, ποῦ νὰ ξεύρῃ,—ἡ δυστυχισμένη!—ποῖος ἦτο Ἐκεῖνος, ποὺ τῆς ὡμίλησε μ' αὐτὴν τὴν γλῶσσαν!

Τώρα, γονατιστὴ εἰς τὰ πόδια Του, τὰ βρέχει μὲ δάκρυα χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης, ποὺ ἦλθαν εἰς τὴν θέσιν τῶν δακρύων τοῦ πένθους καὶ τοῦ πόνου. Δὲν εἶναι, λοιπόν, ἕνας ὁποιοσδήποτε περαστικὸς ραββί, ποὺ ἁπλῶς τὴν ἐλυπήθηκε, ἢ καὶ ἀπὸ ὑποχρέωσιν, ἠθέλησε τόσον ἀδέξια νὰ τὴν παρηγορήσῃ, μὲ τὴν εὔκολην σύστασιν νὰ μὴ κλαίῃ!... Εἶναι ὁ Κύριος τοῦ θανάτου καὶ τῆς ζωῆς, λοιπόν, ὁ πτωχὸς ἐκεῖνος περαστικὸς Ραββί, ἀφ' οὗ μ' ἕνα Του λόγον «ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν»!

Καὶ ὅλοι, ὅσοι συνώδευαν μὲ θλῖψιν τὸν νεκρὸν νέον εἰς τὸν τάφον, τώρα τὸν συνοδεύουν ἀντιθέτως, μὲ χαρὰν εἰς τὴν ἐπιστροφήν του εἰς τὸ σπίτι του, ἀναστημένον, καὶ δοξάζουν τὸν Θεόν, «ὅτι ἐπεσκέψατο τὸν λαὸν Αὐτοῦ».

*

Αἴ! Αὐτὸς ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου εἶναι ὁ Ἀρχηγός μας, ἀδελφοί· καὶ εἰς τὴν παντοδύναμον ἐξουσίαν Του ἐὰν ἀναθέσωμεν τὴν ζωήν μας, τίποτε δὲν ἠμπορεῖ νὰ μᾶς φοβίσῃ. Εἰς τὸν στρατὸν Του ἀνήκομεν ὅλοι, ὅσοι συγκρο-

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Κάθισμα. Ἦχος Πλ. Δ'.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, καὶ Ἄγγελος φωτὸς ταῖς Γυναιξὶν ἐβόα: Παύσασθε τῶν δακρύων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε· κράξατε ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι, ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

τοῦμεν ἐπὶ τῆς γῆς τὴν Ἐκκλησίαν Του. καὶ διὰ τὴν Βασιλείαν Του προοριζόμεθα ὅλοι, ὅσοι μὲ τὸ ἅγιον Βάπτισμα ἔχομεν γίνει «κληρονόμοι Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ». Συμμέτοχοι δὲ τῆς παντοδυναμίας Του γινόμεθα, ὅταν εἰλικρινῶς καὶ ἀδιστάκτως πιστεύωμεν· καὶ τίποτε δὲν εἶναι ἀδύνατον τότε δι' ἐκείνους, ποὺ γνωρίζουν τί θέλουν καὶ τί ζητοῦν. Μήτε τὰ λυπηρὰ τοῦ κόσμου εἶναι ἀρκετὰ νὰ μᾶς ἀποθαρρύνουν, μῆτε ὁ θάνατος εἶναι ἱκανὸς νὰ μᾶς τρομοκρατήσῃ, ὅταν ἔχωμεν μαζί μας Ἐκεῖνον, εἰς τὸν Ὁποῖον τὰ πάντα ὑποτάσσονται καὶ ὁ Ὁποῖος ἐξεμηδένισε καὶ τὴν δύναμιν τοῦ θανάτου.

Ἀλλὰ συμβαίνει κάποτε νὰ τὸ λησμονοῦμεν αὐτό. Καὶ δι' αὐτὸ ἡ ζωή μας εἶναι γεμάτη ἀπὸ θλῖψιν ακὶ ἀγωνίαν. Ἂν εἰς κάθε περίστασιν, ποὺ μας φέρνει θλῖψιν καὶ δάκρυα, θέλομεν ν' ἀκούωμεν τὴν φωνήν Του, θὰ Τὸν ἀκούωμεν πάντοτε νὰ λέγῃ εἰς τὸν καθένα μας: «Μὴ κλαῖε». Διότι Ἐκεῖνος ἔχει διὰ κάθε πληγὴν τὸ βάλσαμον καὶ γνωρίζει, ὕστερα ἀπὸ κάθε ταραχὴν καὶ κάθε θλῖψιν, νὰ χαρίζῃ τὴν γαλήνην καὶ τὴν χαράν. Ἀφ' οὗ καὶ ὁ θάνατος ἀκόμη δὲν εἶναι διὰ τοὺς πιστούς Του, παρὰ ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν ἀθανασίαν καὶ τὴν αἰωνιότητα.

Ἂς μὴ χάνωμεν λοιπὸν τὸ θάρρος καὶ τὴν κἰσιοδοξίαν μας, ὅσοι πιστεύομεν εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐνώπιον τοῦ Ὁποίου «πᾶν γόνυ κάμψει ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων».

ΕΝ ΗΜΕΡΑΙΣ ΣΤΕΡΗΣΕΩΝ

(Ἐξόδ. 16,1-35)

Κατὰ τὴν πορείαν τῶν Ἰσραηλιτῶν διὰ μέσου τῆς ἐρήμου ἔλειψαν, φυσικά, αἱ τροφαὶ καὶ δὲν ἦτο πλέον δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ μήτε τὸ ἀπαραίτητον διὰ τὴν ζωήν των ψωμί. Εἶχαν μόλις περάσει περίπου 40 ἡμέραι, ἀφ' ὅτου ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἀκόμη εὑρίσκοντο εἰς τὴν ἔρημον Σίν, μεταξὺ Αἰλεὶμ καὶ Σινά. Τί θὰ ἐγίνετο ὅλος αὐτὸς ὁ λαός, χωρὶς τροφήν, καὶ πῶς θὰ ἐξηκολούθει τὴν πορείαν του, ἐξηντλημένος ἀπὸ τὴν πεῖναν; Ἔτσι θὰ ἐσκέπτετο ὁποιοσδήποτε ἄνθρωπος μὲ κοσμικὸν φρόνημα, ποὺ δὲν θὰ εἶχε πεῖραν τῆς ὑψίστης δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

Ἀλλ' ὁ Μωϋσῆς δὲν ἀνησύχησε διόλου διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν τροφῶν· ἤξευρεν ἐκεῖνος, ὅτι ὁ Θεὸς ποὺ τὸν εἶχε στείλει διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν λαόν του, τοῦ εἶχεν ὑποσχεθῇ, ὅτι θὰ εἶναι μαζί του διὰ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ δύσκολον καὶ βαρὺ αὐτὸ ἔργον· ἐγνώριζε τί ἔκαμεν εἰς τὴν Αἴγυπτον ὁ Θεός, διὰ νὰ ἀναγκάσῃ τὸν Φαραὼ νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς Ἰσραηλίτας· ἐγνώριζε τί ἔκαμεν ὁ Θεός, πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν, χάριν τοῦ λαοῦ Του εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, καὶ ἦτο βέβαιος, ὅτι καὶ τώρα Ἐκεῖνος θὰ εὕρισκε τὸ μέσον τῆς σωτηρίας ἀπὸ τὸν νέον κίνδυνον, ποὺ ἦρχισε ν' ἀπειλῇ τὸν λαόν, ποὺ διεσώθη μὲ τόσον θαυμαστὸν τρόπον ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Αἰγυπτίων. Ἔτσι ἐσκέπτετο ὁ Μωϋσῆς καὶ δὲν ἀνησύχησε διὰ τὸν κίνδυνον τῆς πείνης.

Ἀλλὰ ὁ λαός, εἶναι συνήθως ἄστατος καὶ ἀπαιτητικός, κάποτε δὲ καὶ ἐπιπόλαιος καὶ βιαστικός, εὔκολα λησμονεῖ τὰ καλὰ καὶ παραγνωρίζει τοὺς εὐεργέτας του, καὶ παρασύρεται εὔκολα ἀπὸ τοὺς ἐπικινδύνους δημαγωγούς. Καὶ ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς εἰς τὴν περίστασιν ἐκείνην δὲν ὑπῆρξε διαφορετικὸς καὶ δι' αὐτὸ τὴν ἀταραξίαν τοῦ ἀρχηγοῦ του τὴν ἐθεώρησεν ὡς ἀδιαφορίαν. Ἐλησμόνησεν ἀμέσως τὰς εὐεργεσίας, ἐλησμόνησε τὸ θαυμάσιον γεγονὸς τῆς ἀπελευθερώσεώς του, τὸ ὁποῖον ἔψαλε πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν μὲ τόσον ἐνθουσιασμόν, καὶ ἤρχισε νὰ γογγύζῃ ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Ἀαρών.

τοῦμεν ἐπὶ τῆς γῆς τὴν Ἐκκλησίαν Του. καὶ διὰ τὴν Βασιλείαν Του προοριζόμεθα ὅλοι, ὅσοι μὲ τὸ ἅγιον Βάπτισμα ἔχομεν γίνει «κληρονόμοι Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ». Συμμέτοχοι δὲ τῆς παντοδυναμίας Του γινόμεθα, ὅταν εἰλικρινῶς καὶ ἀδιστάκτως πιστεύωμεν· καὶ τίποτε δὲν εἶναι ἀδύνατον τότε δι' ἐκείνους, ποὺ γνωρίζουν τί θέλουν καὶ τί ζητοῦν. Μήτε τὰ λυπηρὰ τοῦ κόσμου εἶναι ἀρκετὰ νὰ μᾶς ἀποθαρρύνουν, μῆτε ὁ θάνατος εἶναι ἱκανὸς νὰ μᾶς τρομοκρατήσῃ, ὅταν ἔχωμεν μαζί μας Ἐκεῖνον, εἰς τὸν Ὁποῖον τὰ πάντα ὑποτάσσονται καὶ ὁ Ὁποῖος ἐξεμηδένισε καὶ τὴν δύναμιν τοῦ θανάτου.

Ἀλλὰ συμβαίνει κάποτε νὰ τὸ λησμονοῦμεν αὐτό. Καὶ δι' αὐτὸ ἡ ζωή μας εἶναι γεμάτη ἀπὸ θλῖψιν ακὶ ἀγωνίαν. Ἂν εἰς κάθε περίστασιν, ποὺ μας φέρνει θλῖψιν καὶ δάκρυα, θέλομεν ν' ἀκούωμεν τὴν φωνήν Του, θὰ Τὸν ἀκούωμεν πάντοτε νὰ λέγῃ εἰς τὸν καθένα μας: «Μὴ κλαῖε». Διότι Ἐκεῖνος ἔχει διὰ κάθε πληγὴν τὸ βάλσαμον καὶ γνωρίζει, ὕστερα ἀπὸ κάθε ταραχὴν καὶ κάθε θλῖψιν, νὰ χαρίζῃ τὴν γαλήνην καὶ τὴν χαράν. Ἀφ' οὗ καὶ ὁ θάνατος ἀκόμη δὲν εἶναι διὰ τοὺς πιστούς Του, παρὰ ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν ἀθανασίαν καὶ τὴν αἰωνιότητα.

Ἂς μὴ χάνωμεν λοιπὸν τὸ θάρρος καὶ τὴν κἰσιοδοξίαν μας, ὅσοι πιστεύομεν εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐνώπιον τοῦ Ὁποίου «πᾶν γόνυ κάμψει ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων».

ΕΝ ΗΜΕΡΑΙΣ ΣΤΕΡΗΣΕΩΝ

(Ἐξόδ. 16,1-35)

Κατὰ τὴν πορείαν τῶν Ἰσραηλιτῶν διὰ μέσου τῆς ἐρήμου ἔλειψαν, φυσικά, αἱ τροφαὶ καὶ δὲν ἦτο πλέον δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ μήτε τὸ ἀπαραίτητον διὰ τὴν ζωήν των ψωμί. Εἶχαν μόλις περάσει περίπου 40 ἡμέραι, ἀφ' ὅτου ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἀκόμη εὑρίσκοντο εἰς τὴν ἔρημον Σίν, μεταξὺ Αἰλεὶμ καὶ Σινά. Τί θὰ ἐγίνετο ὅλος αὐτὸς ὁ λαός, χωρὶς τροφήν, καὶ πῶς θὰ ἐξηκολούθει τὴν πορείαν του, ἐξηντλημένος ἀπὸ τὴν πεῖναν; Ἔτσι θὰ ἐσκέπτετο ὁποιοσδήποτε ἄνθρωπος μὲ κοσμικὸν φρόνημα, ποὺ δὲν θὰ εἶχε πεῖραν τῆς ὑψίστης δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

Ἀλλ' ὁ Μωϋσῆς δὲν ἀνησύχησε διόλου διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν τροφῶν· ἤξευρεν ἐκεῖνος, ὅτι ὁ Θεὸς ποὺ τὸν εἶχε στείλει διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν λαόν του, τοῦ εἶχεν ὑποσχεθῇ, ὅτι θὰ εἶναι μαζί του διὰ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ δύσκολον καὶ βαρὺ αὐτὸ ἔργον· ἐγνώριζε τί ἔκαμεν εἰς τὴν Αἴγυπτον ὁ Θεός, διὰ νὰ ἀναγκάσῃ τὸν Φαραὼ νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς Ἰσραηλίτας· ἐγνώριζε τί ἔκαμεν ὁ Θεός, πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν, χάριν τοῦ λαοῦ Του εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, καὶ ἦτο βέβαιος, ὅτι καὶ τώρα Ἐκεῖνος θὰ εὕρισκε τὸ μέσον τῆς σωτηρίας ἀπὸ τὸν νέον κίνδυνον, ποὺ ἦρχισε ν' ἀπειλῇ τὸν λαόν, ποὺ διεσώθη μὲ τόσον θαυμαστὸν τρόπον ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Αἰγυπτίων. Ἔτσι ἐσκέπτετο ὁ Μωϋσῆς καὶ δὲν ἀνησύχησε διὰ τὸν κίνδυνον τῆς πείνης.

Ἀλλὰ ὁ λαός, εἶναι συνήθως ἄστατος καὶ ἀπαιτητικός, κάποτε δὲ καὶ ἐπιπόλαιος καὶ βιαστικός, εὔκολα λησμονεῖ τὰ καλὰ καὶ παραγνωρίζει τοὺς εὐεργέτας του, καὶ παρασύρεται εὔκολα ἀπὸ τοὺς ἐπικινδύνους δημαγωγούς. Καὶ ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς εἰς τὴν περίστασιν ἐκείνην δὲν ὑπῆρξε διαφορετικὸς καὶ δι' αὐτὸ τὴν ἀταραξίαν τοῦ ἀρχηγοῦ του τὴν ἐθεώρησεν ὡς ἀδιαφορίαν. Ἐλησμόνησεν ἀμέσως τὰς εὐεργεσίας, ἐλησμόνησε τὸ θαυμάσιον γεγονὸς τῆς ἀπελευθερώσεώς του, τὸ ὁποῖον ἔψαλε πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν μὲ τόσον ἐνθουσιασμόν, καὶ ἤρχισε νὰ γογγύζῃ ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Ἀαρών.

Ν. Τ. Β.

5 Ἰανουαρίου 1950

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Ν. Τ. Β.

5 Ἰανουαρίου 1950

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Ῥδή Θ!

πα Με γα λυ νον ψυ χη μου τηντι μι ω τε ε ε ραν

ϣ εν δο ξο τε ε ραν των α νω ζρα τευ μα α α α των

Α πο ρει πα α σα γλωσσα ευ ϕη μειν προ σα ξι ι ι ι

αν ι λιγγι α δε νϭ ϣ υ περ κοσμιος υ μνειν σε Θε ε ο

το κε ο μως α γα θη υ παρ χϭ σα την πι ζιν δε ε ε ε

χϭ ϣ γαρ τον πο Θον οι οι οι δας τον εν θε ον η μων

συ γαρ Χρι ζι α νων η προ ζα α της σε ε με γα α

λυ νο μεν Συ υ γαρ Χρι ζι α νων η προ ζα α της

Σε ε με γα α λυ νο μεν

5 Ἰανουαρίου 1950

N. T. B.

Ῥδή Θ!

πα Με γα λυ νον ψυ χη μου τηντι μι ω τε ε ε ραν

ϣ εν δο ξο τε ε ραν των α νω ζρα τευ μα α α α των

Α πο ρει πα α σα γλωσσα ευ ϕη μειν προ σα ξι ι ι ι

αν ι λιγγι α δε νϭ ϣ υ περ κοσμιος υ μνειν σε Θε ε ο

το κε ο μως α γα θη υ παρ χϭ σα την πι ζιν δε ε ε ε

χϭ ϣ γαρ τον πο Θον οι οι οι δας τον εν θε ον η μων

συ γαρ Χρι ζι α νων η προ ζα α της σε ε με γα α

λυ νο μεν Συ υ γαρ Χρι ζι α νων η προ ζα α της

Σε ε με γα α λυ νο μεν

5 Ἰανουαρίου 1950

N. T. B.

1949

1949

Δόξα δι [illegible]

Με γα λυ νον ψυ χη η μυ τηστρι συ πο ζα α α

[illegible]

τυ ψα δι αι ρε ε τυ Θε ο τη το ος το υρα τος

[illegible]

Ιδ μεν τα Μω σει τη βα τω δε δειγ με ε να Δευρο ξε νοισθε

[illegible]

σμοι σιν ε ξει ειρ γα σμε να Ως γαρ σε σω ζαι πυρ φο ρυ σα Παρ

[illegible]

θε ε νος Σε λα σφο ρον τε υυ σα τον ε ευ ερ γε την

[illegible]

Ι ορ δα νυ τε ρει θρα προ σδε ε δεγ με να

[illegible]

[illegible]

τηστρι συ πο ζα τυ ψα δι ε ρε ε τυ Θε

[illegible] [illegible]

ο τη το ος το υρα τος ρει θρα προσδε ε δεγ

1949

1950

Δόξα δι [illegible]

Με γα λυ νον ψυ χη η μυ τηστρι συ πο ζα α α

[illegible]

τυ ψα δι αι ρε ε τυ Θε ο τη το ος το υρα τος

[illegible]

Ιδ μεν τα Μω σει τη βα τω δε δειγ με ε να Δευρο ξε νοισθε

[illegible]

σμοι σιν ε ξει ειρ γα σμε να Ως γαρ σε σω ζαι πυρ φο ρυ σα Παρ

[illegible]

θε ε νος Σε λα σφο ρον τε υυ σα τον ε ευ ερ γε την

[illegible]

Ι ορ δα νυ τε ρει θρα προ σδε ε δεγ με να

[illegible]

[illegible]

τηστρι συ πο ζα τυ ψα δι ε ρε ε τυ Θε

[illegible]

ο τη το ος το υρα τος ρει θρα προσδε ε δεγ

1949

1950

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Δόξα δι [illegible]

Με γα λυ νον ψυ χη η μυ τηστρι συ πο ζα α α

[illegible]

τυ ψα δι αι ρε ε τυ Θε ο τη το ος το υρα τος

[illegible]

Ιδ μεν τα Μω σει τη βα τω δε δειγ με ε να Δευρο ξε νοισθε

[illegible]

σμοι σιν ε ξει ειρ γα σμε να Ως γαρ σε σωζαι πυρ φο ρυσα Παρ

[illegible]

θε ε νος Σε λα σφο ροντε υυσα τον ε ευ ερ γε την

[illegible]

Ι ορ δα νυ τε ρει θρα προ σδε ε δεγ με να

[illegible]

[illegible]

τηστρι συ πο ζα τυ ψα δι ε ρε ε τυ Θε

[illegible]

ο τη το ος το υρα τος ρει θρα προσδε ε δεγ

1949

1950

Δόξα δι [illegible]

Με γα λυ νον ψυ χη η μυ τηστρι συ πο ζα α α

[illegible]

τυ ψα δι αι ρε ε τυ Θε ο τη το ος το υρα τος

[illegible]

Ιδ μεν τα Μω σει τη βα τω δε δειγ με ε να Δευρο ξε νοισθε

[illegible]

σμοι σιν ε ξει ειρ γα σμε να Ως γαρ σε σωζαι πυρ φο ρυ σα Παρ

[illegible]

θε ε νος Σε λα σφο ροντε υυ σα τον ε ευ ερ γε την

[illegible]

Ι ορ δα νυ τε ρει θρα προ σδε ε δεγ με να

[illegible]

[illegible]

τηστρι συ πο ζα τυ ψα δι ε ρε ε τυ Θε

[illegible] [illegible]

ο τη το ος το υρα τος ρει θρα προσδε ε δεγ

1949

1950

142

«Διατί δὲν μᾶς ἀφήκατε—ἐφώναζαν—ἐκεῖ ὅπου ἐκαθήμεθα, κοντὰ εἰς τὰ καζάνια μὲ τὰ κρέατα, ὅπου τὰ ψωμιὰ ἦσαν ἄφθονα καὶ ἐχορταίναμεν, ἀλλὰ μᾶς ἐφέρατε ἐδῶ εἰς τὴν ἔρημον, διὰ νὰ μᾶς θανατώσετε ὅλους μὲ τὴν πεῖναν;»...

Ποῦ ἀλλοῦ θὰ κατέφευγεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν νέαν αὐτὴν κρίσιν καὶ πῶς ἀλλοιῶς θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν νέαν αὐτὴν ἐξέγερσιν καὶ τὴν ὀχλαγωγίαν; Ποῦ ἀλλοῦ, παρὰ εἰς 'Εκεῖνον, ποὺ τοῦ εἶχεν ἀναθέσει τὸ βαρὺ ἔργον νὰ ἐλευθερώσῃ αὐτὸν τὸν δύσκολον καὶ κακομαθημένον λαόν!

Καὶ ὁ Θεὸς δὲν ἐπερίμενε κἂν νὰ Τὸν παρακαλέσῃ ὁ δοῦλος Του, ἀλλὰ τὸν ἐπρόλαβεν εἰς τὸ αἴτημά του καὶ τοῦ ἀνήγγειλεν, ὅτι ἔχει ἑτοιμάσει τὴν λύσιν τοῦ δράματος. Θὰ βρέξῃ «ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ»· καὶ οἱ 'Ισραηλῖται πρέπει νὰ μαζεύουν καθ' ἑκάστην ὅσον χρειάζεται μόνον διὰ τὴν τροφὴν μιᾶς ἡμέρας· μόνον τὴν ἕκτην τῆς ἑβδομάδος θὰ μαζεύουν διπλασίαν ποσότητα, διὰ νὰ ἔχουν καὶ τὴν τροφὴν τῆς ἑβδόμης ἡμέρας, τοῦ Σαββάτου, καὶ νὰ μὴ ἀπασχολοῦνται εἰς βιοποριστικὴν ἐργασίαν κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτήν, ποὺ εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Κυρίου.

Τὴν θέλησιν τοῦ Θεοῦ ἀνεκοίνωσαν πρὸς τὸν γογγύζοντα λαὸν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ 'Ααρών, καὶ ἔδωκαν τὰς συστάσεις ποὺ ἔπρεπε πρὸς τοὺς συμπατριώτας των. 'Αλλὰ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ συντηρηθῇ ὁ λαὸς μόνον μὲ τὸ ψωμί! Ἤρχισαν πάλιν αἱ μεμψιμοιρίαι καὶ ὁ Θεὸς ἐπρόλαβε, πρὶν Τὸν παρακαλέσουν, καὶ ὑπεσχέθη νὰ στείλῃ καὶ κρέας διὰ τὸν πεινῶντα λαόν Του: «Ἤκουσα τοὺς γογγυσμοὺς τῶν υἱῶν 'Ισραήλ· εἰπέ τους—παρήγγειλε πρὸς τὸν Μωϋσήν—,ὅτι τὸ βράδυ θὰ φάγουν κρέας καὶ τὸ πρωῒ θὰ χορτάσουν ἀπὸ ψωμιά, καὶ θὰ ἐννοήσουν, ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας». Ἡ δόξα τοῦ Κυρίου εἶχε φανῇ εἰς τὴν νεφέλην καὶ τὴν εἶδεν ὅλος ὁ λαός. Ὁ Κύριος ἐπεσκέφθη τὸν λαόν Του.

Τὸ βράδυ—διηγεῖται ἡ Ἁγία Γραφὴ—ἀνέβησαν ὀρτύκια καὶ ἐσκέπασαν τὸ στρατόπεδον τῶν 'Ισραηλιτῶν καὶ ἔπιασαν ἀπ' αὐτὰ ὅσα ἠμποροῦσεν ὁ καθεὶς, τὸ δὲ πρωῒ στρῶμα δρόσου ἐσκέπασεν ὅλα τὰ πέριξ τοῦ στρατοπέδου καί, ἀφ' οὗ ἀνέβη τὸ στρῶμα τῆς δρόσου, κάτι λεπτὰ καὶ στρογγυλά, λεπτὰ ὡσὰν τὴν πάχνην, εἶχαν ἀπομείνει εἰς ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἐρήμου. Καὶ οἱ 'Ισραηλῖται ἠπόρησαν καὶ ἠρώτα ὁ ἕνας τὸν ἄλλον: «τί εἶναι τοῦτο;» Ὁ δὲ Μωϋσῆς ἀπεκρίθη: «Αὐτὸ εἶναι τὸ ψωμὶ ποὺ σᾶς δίδει ὁ Κύριος, διὰ νὰ φάγετε!»

Καὶ ἐδοκίμασαν οἱ 'Ισραηλῖται τὸ οὐρανόπεμπτον αὐτὸ ψωμί, ποὺ ὡμοίαζε μὲ τὸν σπόρον τοῦ κολιάνδρου, καὶ ἡ γεῦσίς του ἦτο ὡσὰν τὴν μελωμένην τηγανίταν.

Τεσσαράκοντα ἔτη διήρκεσεν ἡ περιπλάνησις τῆς ἐρήμου· καὶ ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη ὅλος ἐκεῖνος ὁ λαὸς ἐτράφη κατ' αὐτὸν τὸν θαυμάσιον τρόπον· καὶ κανένας δὲν ἀπέθανεν ἀπὸ τὴν πεῖναν!

*

Τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου τὰς γνωρίζει καλλίτερα ἀπ' αὐτὸν ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ποὺ τὸν ἔπλασεν, «Οἶδε γὰρ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος, ὅτι χρῄζετε τούτων ἁπάντων» (Ματθ. ς' 32), ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος λησμονεῖ αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀπελπίζεται εἰς τὸν καιρὸν τῶν στερήσεων, διότι λησμονεῖ, ὅτι καὶ αἱ στερήσεις ἐξυπηρετοῦν κάποιον ὑψηλότερον σκοπόν, ποὺ ἔχει σχέσιν μὲ τὸ πραγματικόν, μὲ τὸ αἰώνιον, συμφέρον τοῦ ἀνθρώπου. Ὅταν ὁ Θεὸς θεωρήσῃ περιττὴν διὰ τὸν ἄνθρωπόν του πλέον τὴν δοκιμασίαν τῶν στερήσεων, ἔχει τὰ μέσα νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπ' αὐτὴν καὶ κανένας ἀποκλεισμὸς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ ἐκεῖνο ποὺ θέλει νὰ στείλῃ εἰς τὸν ἄνθρωπόν του ὁ Θεός. Τὸ πρῶτον καὶ τὸ κύριον καὶ τὸ οὐσιωδέστερον εἶναι νὰ φροντίζῃ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ νὰ συμμορφώνῃ τὴν ζωήν του μὲ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου, νὰ ἀναπτύξῃ εἰς

142

«Διατί δὲν μᾶς ἀφήκατε—ἐφώναζαν—ἐκεῖ ὅπου ἐκαθήμεθα, κοντὰ εἰς τὰ καζάνια μὲ τὰ κρέατα, ὅπου τὰ ψωμιὰ ἦσαν ἄφθονα καὶ ἐχορταίναμεν, ἀλλὰ μᾶς ἐφέρατε ἐδῶ εἰς τὴν ἔρημον, διὰ νὰ μᾶς θανατώσετε ὅλους μὲ τὴν πεῖναν;»...

Ποῦ ἀλλοῦ θὰ κατέφευγεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν νέαν αὐτὴν κρίσιν καὶ πῶς ἀλλοιῶς θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν νέαν αὐτὴν ἐξέγερσιν καὶ τὴν ὀχλαγωγίαν; Ποῦ ἀλλοῦ, παρὰ εἰς 'Εκεῖνον, ποὺ τοῦ εἶχεν ἀναθέσει τὸ βαρὺ ἔργον νὰ ἐλευθερώσῃ αὐτὸν τὸν δύσκολον καὶ κακομαθημένον λαόν!

Καὶ ὁ Θεὸς δὲν ἐπερίμενε κἂν νὰ Τὸν παρακαλέσῃ ὁ δοῦλος Του, ἀλλὰ τὸν ἐπρόλαβεν εἰς τὸ αἴτημά του καὶ τοῦ ἀνήγγειλεν, ὅτι ἔχει ἑτοιμάσει τὴν λύσιν τοῦ δράματος. Θὰ βρέξῃ «ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ»· καὶ οἱ 'Ισραηλῖται πρέπει νὰ μαζεύουν καθ' ἑκάστην ὅσον χρειάζεται μόνον διὰ τὴν τροφὴν μιᾶς ἡμέρας· μόνον τὴν ἕκτην τῆς ἑβδομάδος θὰ μαζεύουν διπλασίαν ποσότητα, διὰ νὰ ἔχουν καὶ τὴν τροφὴν τῆς ἑβδόμης ἡμέρας, τοῦ Σαββάτου, καὶ νὰ μὴ ἀπασχολοῦνται εἰς βιοποριστικὴν ἐργασίαν κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτήν, ποὺ εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Κυρίου.

Τὴν θέλησιν τοῦ Θεοῦ ἀνεκοίνωσαν πρὸς τὸν γογγύζοντα λαὸν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ 'Ααρών, καὶ ἔδωκαν τὰς συστάσεις ποὺ ἔπρεπε πρὸς τοὺς συμπατριώτας των. 'Αλλὰ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ συντηρηθῇ ὁ λαὸς μόνον μὲ τὸ ψωμί! Ἤρχισαν πάλιν αἱ μεμψιμοιρίαι καὶ ὁ Θεὸς ἐπρόλαβε, πρὶν Τὸν παρακαλέσουν, καὶ ὑπεσχέθη νὰ στείλῃ καὶ κρέας διὰ τὸν πεινῶντα λαόν Του: «Ἤκουσα τοὺς γογγυσμοὺς τῶν υἱῶν 'Ισραήλ· εἰπέ τους—παρήγγειλε πρὸς τὸν Μωϋσήν—,ὅτι τὸ βράδυ θὰ φάγουν κρέας καὶ τὸ πρωῒ θὰ χορτάσουν ἀπὸ ψωμιά, καὶ θὰ ἐννοήσουν, ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας». Ἡ δόξα τοῦ Κυρίου εἶχε φανῇ εἰς τὴν νεφέλην καὶ τὴν εἶδεν ὅλος ὁ λαός. Ὁ Κύριος ἐπεσκέφθη τὸν λαόν Του.

Τὸ βράδυ—διηγεῖται ἡ Ἁγία Γραφὴ—ἀνέβησαν ὀρτύκια καὶ ἐσκέπασαν τὸ στρατόπεδον τῶν 'Ισραηλιτῶν καὶ ἔπιασαν ἀπ' αὐτὰ ὅσα ἠμποροῦσεν ὁ καθεὶς, τὸ δὲ πρωῒ στρῶμα δρόσου ἐσκέπασεν ὅλα τὰ πέριξ τοῦ στρατοπέδου καί, ἀφ' οὗ ἀνέβη τὸ στρῶμα τῆς δρόσου, κάτι λεπτὰ καὶ στρογγυλά, λεπτὰ ὡσὰν τὴν πάχνην, εἶχαν ἀπομείνει εἰς ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἐρήμου. Καὶ οἱ 'Ισραηλῖται ἠπόρησαν καὶ ἠρώτα ὁ ἕνας τὸν ἄλλον: «τί εἶναι τοῦτο;» Ὁ δὲ Μωϋσῆς ἀπεκρίθη: «Αὐτὸ εἶναι τὸ ψωμὶ ποὺ σᾶς δίδει ὁ Κύριος, διὰ νὰ φάγετε!»

Καὶ ἐδοκίμασαν οἱ 'Ισραηλῖται τὸ οὐρανόπεμπτον αὐτὸ ψωμί, ποὺ ὡμοίαζε μὲ τὸν σπόρον τοῦ κολιάνδρου, καὶ ἡ γεῦσίς του ἦτο ὡσὰν τὴν μελωμένην τηγανίταν.

Τεσσαράκοντα ἔτη διήρκεσεν ἡ περιπλάνησις τῆς ἐρήμου· καὶ ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη ὅλος ἐκεῖνος ὁ λαὸς ἐτράφη κατ' αὐτὸν τὸν θαυμάσιον τρόπον· καὶ κανένας δὲν ἀπέθανεν ἀπὸ τὴν πεῖναν!

*

Τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου τὰς γνωρίζει καλλίτερα ἀπ' αὐτὸν ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ποὺ τὸν ἔπλασεν, «Οἶδε γὰρ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος, ὅτι χρῄζετε τούτων ἁπάντων» (Ματθ. ς' 32), ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος λησμονεῖ αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀπελπίζεται εἰς τὸν καιρὸν τῶν στερήσεων, διότι λησμονεῖ, ὅτι καὶ αἱ στερήσεις ἐξυπηρετοῦν κάποιον ὑψηλότερον σκοπόν, ποὺ ἔχει σχέσιν μὲ τὸ πραγματικόν, μὲ τὸ αἰώνιον, συμφέρον τοῦ ἀνθρώπου. Ὅταν ὁ Θεὸς θεωρήσῃ περιττὴν διὰ τὸν ἄνθρωπόν του πλέον τὴν δοκιμασίαν τῶν στερήσεων, ἔχει τὰ μέσα νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπ' αὐτὴν καὶ κανένας ἀποκλεισμὸς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ ἐκεῖνο ποὺ θέλει νὰ στείλῃ εἰς τὸν ἄνθρωπόν του ὁ Θεός. Τὸ πρῶτον καὶ τὸ κύριον καὶ τὸ οὐσιωδέστερον εἶναι νὰ φροντίζῃ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ νὰ συμμορφώνῃ τὴν ζωήν του μὲ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου, νὰ ἀναπτύξῃ εἰς

τὴν δοκιμασίαν τὴν ἀντοχήν, τὴν ὑπομονήν τὴν πίστιν, ποὺ χρειάζεται εἰς τὰς δυσκόλους στιγμάς· νὰ μὴ ἀφήσῃ τὸν ἑαυτόν του νὰ παρασυρθῇ εἰς πράξεις σκοτεινάς, ποὺ δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ τὸν ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὸν Θεόν, διότι καμμία ἀνάγκη καὶ καμμία στέρησις δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποτελέσῃ δικαιολογητικόν, διὰ νὰ παραβαίνωμεν τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου. Νὰ ζητῇ πρέπει ὁ ἄνθρωπος πρῶτον ὅ,τι ἀρέσκει εἰς τὸν Θεόν, καὶ Ἐκεῖνος ὑπεσχέθη διὰ τοῦ Υἱοῦ Του, ὅτι καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ὅσα χρειάζονται εἰς τοὺς ἐκλεκτούς Του, τὰ ἔχει ἕτοιμα πάντοτε δι' αὐτούς. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς τὸ εἶπε πολὺ καθαρά: «Ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην Αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν» (Αὐτόθι 33).

Καὶ μήπως δὲν ἔχομεν ζωντανὴν πεῖραν τῆς ἀληθείας αὐτῆς;

ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

«Ὁ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτός ἐστι μέγας» *(Λουκ. θ')*

Περίεργος ἀντίληψις! Διὰ τὸν κοσμικὸν ἄνθρωπον τελείως ἀκατανόητος συλλογισμός! Ὅ,τι φαίνεται μικρὸν εἶναι πραγματικὰ μεγάλο! Καὶ ὅμως συμβαίνουν εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν αὐτὰ τὰ... παράδοξα. Τὸ μεγαλεῖον εἶναι ἐσωτερικόν, εὑρίσκεται εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς μας, εὐθὺς ὡς τὸ φέρομεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν διὰ νὰ ἐπιδειχθῇ, ἐξατμίζεται καὶ χάνεται. Δὲν ἐπιδεικνύεται τὸ ἀληθινὸν μεγαλεῖον, οὔτε κομπορρημονεῖ, οὔτε ζητεῖ πρωτεῖα καὶ προβαδίσματα. Δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ πράγματα ἐξωτερικά. Τὸ ἀληθινὸν μεγαλεῖον εὑρίσκεται εἰς τὴν ποιότητα τοῦ χαρακτῆρός μας καὶ ὁ πραγματικὰ μεγάλος χαρακτὴρ δὲν χάνεται ποτὲ μὲ τὰς ματαιοδόξους ἐπιδείξεις. Ἠμπορεῖς νὰ γίνῃς ὅλων ὑπηρέτης εἰς τὸ ἀγαθόν; Εἶσαι κύριος πραγματικός, εἶσαι ἀληθινὰ μεγάλος! Αὐτὴ εἶναι ἡ οὐσία τῆς βαθυτέρας χριστιανικῆς ἀρετῆς.

ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΜΑΣ

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
(11—17 Ὀκτωβρίου 1954)

11. Δευτέρα: Φιλίππου ἀποστόλου, τοῦ Διακόνου.
12. Τρίτη: Πρόβου, Ταράχου, Ἀνδρονίκου μ.
13. Τετάρτη: Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθονίκης μ.
14. Πέμπτη: Ναζαρίου καὶ Γερβασίου μαρτ.
15. Παρασκευή: Λουκιανοῦ καὶ Σαββίνου ὁσίων.
16. Σάββατον: Λογγίνου τοῦ Ἑκατοντάρχου μ.
17. Κυριακή: Δ' Λουκᾶ. Ἁγ. Πατέρων Ζ' Οἰκουμεν. Συνόδου. Ὡσηὲ Προφήτου.— Ἦχος α' Ἑωθινὸν Ζ'.

Η ΙΕΡΑ ΜΕΛΕΤΗ ΜΑΣ

Αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα συμπληροῦται ἡ ἀνάγνωσις τῆς πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς. Εὐαγγέλιον συνεχίζεται τὸ κατὰ Λουκᾶν.

Ἑβδομὰς δωδεκάτη ὀγδόη
(11-17 Ὀκτωβρίου 1954)

Δευτέρα	(11):	Ἐφεσ. 4,25—32 Λουκ. 7,36—50
Τρίτη	(12):	Ἐφεσ. 5,20—25 Λουκ. 8,1—3
Τετάρτη	(13):	Ἐφεσ. 5,25—33 Λουκ. 8,22—25
Πέμπτη	(14):	Ἐφεσ. 5,33—6,8 Λουκ. 9,7—11
Παρασκ.	(15):	Ἐφεσ. 6,18—24 Λουκ. 9,12—18
Σάββατον	(16):	Α' Κορ. 15,39—45 Λουκ. 9,12—18
Κυριακὴ	(17):	Τίτ. 3,8—15 Λουκ. 8,5—15

Σημείωσις: Τὸ ἀποστολικὸν ἀνάγνωσμα τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς (17), εἶναι τὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Ἁγ. Πατέρων.

Δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΡΙΟΥ» ἀπευθυντέον:
Αἰδεσ. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖον
Ἰασίου 1, Ἀθῆναι. (Τηλέφ. 72.112).

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Τιμ. Ρούτσης, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθῆναι. Ἰασίου 1, Τηλέφ. 72-112.

τὴν δοκιμασίαν τὴν ἀντοχήν, τὴν ὑπομονήν τὴν πίστιν, ποὺ χρειάζεται εἰς τὰς δυσκόλους στιγμάς· νὰ μὴ ἀφήσῃ τὸν ἑαυτόν του νὰ παρασυρθῇ εἰς πράξεις σκοτεινάς, ποὺ δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ τὸν ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὸν Θεόν, διότι καμμία ἀνάγκη καὶ καμμία στέρησις δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποτελέσῃ δικαιολογητικόν, διὰ νὰ παραβαίνωμεν τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου. Νὰ ζητῇ πρέπει ὁ ἄνθρωπος πρῶτον ὅ,τι ἀρέσκει εἰς τὸν Θεόν, καὶ Ἐκεῖνος ὑπεσχέθη διὰ τοῦ Υἱοῦ Του, ὅτι καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ὅσα χρειάζονται εἰς τοὺς ἐκλεκτούς Του, τὰ ἔχει ἕτοιμα πάντοτε δι' αὐτούς. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς τὸ εἶπε πολὺ καθαρά: «Ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην Αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν» (Αὐτόθι 33).

Καὶ μήπως δὲν ἔχομεν ζωντανὴν πεῖραν τῆς ἀληθείας αὐτῆς;

ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

«Ὁ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτός ἐστι μέγας» *(Λουκ. θ')*

Περίεργος ἀντίληψις! Διὰ τὸν κοσμικὸν ἄνθρωπον τελείως ἀκατανόητος συλλογισμός! Ὅ,τι φαίνεται μικρὸν εἶναι πραγματικὰ μεγάλο! Καὶ ὅμως συμβαίνουν εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν αὐτὰ τὰ... παράδοξα. Τὸ μεγαλεῖον εἶναι ἐσωτερικόν, εὑρίσκεται εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς μας, εὐθὺς ὡς τὸ φέρομεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν διὰ νὰ ἐπιδειχθῇ, ἐξατμίζεται καὶ χάνεται. Δὲν ἐπιδεικνύεται τὸ ἀληθινὸν μεγαλεῖον, οὔτε κομπορρημονεῖ, οὔτε ζητεῖ πρωτεῖα καὶ προβαδίσματα. Δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ πράγματα ἐξωτερικά. Τὸ ἀληθινὸν μεγαλεῖον εὑρίσκεται εἰς τὴν ποιότητα τοῦ χαρακτῆρός μας καὶ ὁ πραγματικὰ μεγάλος χαρακτὴρ δὲν χάνεται ποτὲ μὲ τὰς ματαιοδόξους ἐπιδείξεις. Ἠμπορεῖς νὰ γίνῃς ὅλων ὑπηρέτης εἰς τὸ ἀγαθόν; Εἶσαι κύριος πραγματικός, εἶσαι ἀληθινὰ μεγάλος! Αὐτὴ εἶναι ἡ οὐσία τῆς βαθυτέρας χριστιανικῆς ἀρετῆς.

ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΜΑΣ

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
(11—17 Ὀκτωβρίου 1954)

11. Δευτέρα: Φιλίππου ἀποστόλου, τοῦ Διακόνου.
12. Τρίτη: Πρόβου, Ταράχου, Ἀνδρονίκου μ.
13. Τετάρτη: Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθονίκης μ.
14. Πέμπτη: Ναζαρίου καὶ Γερβασίου μαρτ.
15. Παρασκευή: Λουκιανοῦ καὶ Σαββίνου ὁσίων.
16. Σάββατον: Λογγίνου τοῦ Ἑκατοντάρχου μ.
17. Κυριακή: Δ' Λουκᾶ. Ἁγ. Πατέρων Ζ' Οἰκουμεν. Συνόδου. Ὡσηὲ Προφήτου.— Ἦχος α' Ἑωθινὸν Ζ'.

Η ΙΕΡΑ ΜΕΛΕΤΗ ΜΑΣ

Αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα συμπληροῦται ἡ ἀνάγνωσις τῆς πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς. Εὐαγγέλιον συνεχίζεται τὸ κατὰ Λουκᾶν.

Ἑβδομὰς δωδεκάτη ὀγδόη
(11-17 Ὀκτωβρίου 1954)

Δευτέρα	(11):	Ἐφεσ. 4,25—32 Λουκ. 7,36—50
Τρίτη	(12):	Ἐφεσ. 5,20—25 Λουκ. 8,1—3
Τετάρτη	(13):	Ἐφεσ. 5,25—33 Λουκ. 8,22—25
Πέμπτη	(14):	Ἐφεσ. 5,33—6,8 Λουκ. 9,7—11
Παρασκ.	(15):	Ἐφεσ. 6,18—24 Λουκ. 9,12—18
Σάββατον	(16):	Α' Κορ. 15,39—45 Λουκ. 9,12—18
Κυριακὴ	(17):	Τίτ. 3,8—15 Λουκ. 8,5—15

Σημείωσις: Τὸ ἀποστολικὸν ἀνάγνωσμα τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς (17), εἶναι τὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Ἁγ. Πατέρων.

Δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΡΙΟΥ» ἀπευθυντέον:
Αἰδεσ. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖον
Ἰασίου 1, Ἀθῆναι. (Τηλέφ. 72.112).

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Τιμ. Ρούτσης, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθῆναι. Ἰασίου 1, Τηλέφ. 72-112.

Τῇ ς.΄ Ἰανουαρίου Μεγαλυνάρια
Ὠδὴ θ΄. Ἦχος β΄.

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων. Ὁ Εἱρμός.

Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερισμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου, τὸ βάπτισμα λαβόντα.

Ὁ Ἡσαΐας Λούσασθε, καὶ καθάροι γένεσθε φάσκει· τὰς πονηρίας ἔναντι, ἀφελεσθε Κυρίου· οἱ διψῶντες, ὕδωρ ἐπὶ ζῶν πορεύεσθε· ῥανεῖ γὰρ ὕδωρ καινοποιὸν Χριστὸς, τοῖς προσιέχουσιν αὐτῷ ἐν πίστει, ὃς πρὸς ζωὴν τὴν ἀήρῳ βαπτίζει Πνεύματι.

π

Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τὸν αὐχένα χειρὶ τῇ τοῦ Προδρόμου.

Ἰαμβικὸς. Ὁ Εἱρμός. Ἦχος π̄ β΄.

ὁταν ὡς Δ

» Ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν, τὰ τοῦτ σου θαυμάτων.
» Νύμφη πάναγνε, Μῆτερ εὐλογημένη·
» Δι' ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας,
» Ἐπάξιον προτάσσομεν ὡς εὐεργέτῃ,
» Δῶρον φέροντες ὕμνον εὐχαριστίας.

Τῇ ς.΄ Ἰανουαρίου Μεγαλυνάρια
Ὠδὴ θ΄. Ἦχος β΄.

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων. Ὁ Εἱρμός.

Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερισμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου, τὸ βάπτισμα λαβόντα.

Ὁ Ἡσαΐας Λούσασθε, καὶ καθάροι γένεσθε φάσκει· τὰς πονηρίας ἔναντι, ἀφελεσθε Κυρίου· οἱ διψῶντες, ὕδωρ ἐπὶ ζῶν πορεύεσθε· ῥανεῖ γὰρ ὕδωρ καινοποιὸν Χριστὸς, τοῖς προσιέχουσιν αὐτῷ ἐν πίστει, ὃς πρὸς ζωὴν τὴν ἀήρῳ βαπτίζει Πνεύματι.

π

Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τὸν αὐχένα χειρὶ τῇ τοῦ Προδρόμου.

Ἰαμβικὸς. Ὁ Εἱρμός. Ἦχος π̄ β΄.

ὁταν ὡς Δ

» Ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν, τὰ τοῦτ σου θαυμάτων.
» Νύμφη πάναγνε, Μῆτερ εὐλογημένη·
» Δι' ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας,
» Ἐπάξιον προτάσσομεν ὡς εὐεργέτῃ,
» Δῶρον φέροντες ὕμνον εὐχαριστίας.

Δόξα.

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ
ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Ὁ τὰ ὧδε Δι

Ἴδμεν τὰ Μωσεῖ, τῇ βάτῳ δεδειγμένα,
Δεῦρο ξένοις, θεσμοῖσιν ἐξειργασμένα·
Ὡς γὰρ σέσωται, πυρφορῦσα Παρθένος,
Σεχασφόρον τεύξασα, τὸν εὐεργέτην,
Ἰορδάνου τε, ῥεῖθρα προσδεδεγμένα.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψαλο ἡμᾶς.
Ἦχος τὰ Ἀμήν.

Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ, ἡ χάρις ἡ ἀληθεια,
ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σιότει
τῇ σιᾷ, καθευδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ ἦλ-
θεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ἐν τρίτου.

Εἰς τὸ Τρίλον (καὶ τοὺς ἐν σιότει
τῇ σιᾷ.) Ὄχοι ὁμοῦ.

Δόξα.

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ
ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Ὁ τὰ ὧδε Δι

Ἴδμεν τὰ Μωσεῖ, τῇ βάτῳ δεδειγμένα,
Δεῦρο ξένοις, θεσμοῖσιν ἐξειργασμένα·
Ὡς γὰρ σέσωται, πυρφορῦσα Παρθένος,
Σεχασφόρον τεύξασα, τὸν εὐεργέτην,
Ἰορδάνου τε, ῥεῖθρα προσδεδεγμένα.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψαλο ἡμᾶς.
Ἦχος τὰ Ἀμήν.

Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ, ἡ χάρις ἡ ἀληθεια,
ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σιότει
τῇ σιᾷ, καθευδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ ἦλ-
θεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ἐν τρίτου.

Εἰς τὸ Τρίλον (καὶ τοὺς ἐν σιότει
τῇ σιᾷ.) Ὄχοι ὁμοῦ.

Τῇ ϛ΄ Ἰανουαρίου Μεγαλυνάρια
Ὠδῇ θ΄. Ἦχος β΄.

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων. Ὁ Εἱρμός.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου, τὸ βάπτισμα λαβόντα.

Ὁ Ἡσαΐας Λούσασθε, καὶ καθάρθητε φάσκει· τὰς πονηρίας ἔναντι, ἀφέλεσθε Κυρίου· οἱ διψῶντες, ὕδωρ ἐπὶ ζῶν πορεύεσθε· ῥανεῖ γὰρ ὕδωρ καινοποιὸν Χριστὸς, τοῖς προστρέχουσιν αὐτῷ ἐν πίστει, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρῳ βαπτίζει Πνεύματι.

π

Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τὸν αὐχένα χειρὶ τῇ τοῦ Προδρόμου.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἱρμός. Ἦχος π̄ β΄.

Ο Τα ὡς Δι

» Ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν, τοῦ τόκου σου θαυμάτων!
» Νύμφη πάναγνε, Μῆτερ εὐλογημένη·
» Δι' ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας,
» Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτῃ.
» Δῶρον φέροντες ὕμνον εὐχαριστίας.

Τῇ ϛ΄ Ἰανουαρίου Μεγαλυνάρια
Ὠδῇ θ΄. Ἦχος β΄.

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων. Ὁ Εἱρμός.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου, τὸ βάπτισμα λαβόντα.

Ὁ Ἡσαΐας Λούσασθε, καὶ καθάρθητε φάσκει· τὰς πονηρίας ἔναντι, ἀφέλεσθε Κυρίου· οἱ διψῶντες, ὕδωρ ἐπὶ ζῶν πορεύεσθε· ῥανεῖ γὰρ ὕδωρ καινοποιὸν Χριστὸς, τοῖς προστρέχουσιν αὐτῷ ἐν πίστει, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρῳ βαπτίζει Πνεύματι.

π

Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τὸν αὐχένα χειρὶ τῇ τοῦ Προδρόμου.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἱρμός. Ἦχος π̄ β΄.

Ο Τα ὡς Δι

» Ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν, τοῦ τόκου σου θαυμάτων!
» Νύμφη πάναγνε, Μῆτερ εὐλογημένη·
» Δι' ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας,
» Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτῃ.
» Δῶρον φέροντες ὕμνον εὐχαριστίας.

Δόξα.

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισηλίου, καὶ
ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Ὁ γα ὠδὴ Δ΄

Ἴδμεν τὰ Μωσεῖ, τῇ βάτῳ δεδειγμένα,
Δεῦρο ξένοις, θεσμοῖσιν ἐξειργασμένα·
Ὡς γὰρ σέσωται, πυρφορᾶσα Παρθένος,
Σεχασφόρον τεύξασα, τὸν εὐεργέτην,
Ἰορδάνου τε, ῥεῖθρα προσδεδεγμένα.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψαλο ἡμᾶς.
Ἦχος γα Ἀμήν Γ

Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ, ἡ χάρις ἡ ἀληθεια,
ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει
τῇ σκιᾷ, πατεύοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ ἦλ-
θεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ἐν τρίτου.

Εἰς τὸ Τριτὸν (Καὶ τοὺς ἐν σκότει τῇ σκιᾷ.)

Ὅλοι ὁμοῦ.

Δόξα.

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισηλίου, καὶ
ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Ὁ γα ὠδὴ Δ΄

Ἴδμεν τὰ Μωσεῖ, τῇ βάτῳ δεδειγμένα,
Δεῦρο ξένοις, θεσμοῖσιν ἐξειργασμένα·
Ὡς γὰρ σέσωται, πυρφορᾶσα Παρθένος,
Σεχασφόρον τεύξασα, τὸν εὐεργέτην,
Ἰορδάνου τε, ῥεῖθρα προσδεδεγμένα.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψαλο ἡμᾶς.
Ἦχος γα Ἀμήν Γ

Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ, ἡ χάρις ἡ ἀληθεια,
ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει
τῇ σκιᾷ, πατεύοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ ἦλ-
θεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ἐν τρίτου.

Εἰς τὸ Τριτὸν (Καὶ τοὺς ἐν σκότει τῇ σκιᾷ.)

Ὅλοι ὁμοῦ.

Τῇ ς΄ Ἰανουαρίου Μεγαλυνάρια
ᾠδὴ θ΄. Ἦχος β΄.

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ὁ Εἱρμός.

Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερισμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, πιστῶς μεγαλύνομεν.

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου, τὸ βάπτισμα λαβόντα.

Ὁ Ἡσαΐας Λούσασθε, καὶ καθαροὶ γένεσθε· ἀφέλεσθε τὰς πονηρίας ἔναντι, ἀφέλεσθε Κυρίου· οἱ διψῶντες, ὕδωρ ἐπὶ τῶν πορεύεσθε· ῥανεῖ γὰρ ὕδωρ καινοποιὸν Χριστός, τοῖς προσιοῦσιν αὐτῷ ἐν πίστει, ᾧ πρὸς ζωὴν τὴν ἀήρῳ βαπτίζει Πνεύματι.

π

Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τὸν αὐχένα χειρὶ τῇ τοῦ Προδρόμου.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἱρμός. Ἦχος πλ. β΄.

Ὁ Ῥα ὢν Δι

» Ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν, τὰ τόκια σου θαυμάτων.
» Νύμφη πάναγνε, Μῆτερ εὐλογημένη·
» Δι' ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας,
» Ἐπάξιον προσῆμεν ὡς εὐεργέτῃ,
» Δῶρον φέροντες ὕμνον εὐχαριστίας.

Τῇ ς΄ Ἰανουαρίου Μεγαλυνάρια
ᾠδὴ θ΄. Ἦχος β΄.

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ὁ Εἱρμός.

Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερισμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, πιστῶς μεγαλύνομεν.

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου, τὸ βάπτισμα λαβόντα.

Ὁ Ἡσαΐας Λούσασθε, καὶ καθαροὶ γένεσθε· ἀφέλεσθε τὰς πονηρίας ἔναντι, ἀφέλεσθε Κυρίου· οἱ διψῶντες, ὕδωρ ἐπὶ τῶν πορεύεσθε· ῥανεῖ γὰρ ὕδωρ καινοποιὸν Χριστός, τοῖς προσιοῦσιν αὐτῷ ἐν πίστει, ᾧ πρὸς ζωὴν τὴν ἀήρῳ βαπτίζει Πνεύματι.

π

Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τὸν αὐχένα χειρὶ τῇ τοῦ Προδρόμου.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἱρμός. Ἦχος πλ. β΄.

Ὁ Ῥα ὢν Δι

» Ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν, τὰ τόκια σου θαυμάτων.
» Νύμφη πάναγνε, Μῆτερ εὐλογημένη·
» Δι' ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας,
» Ἐπάξιον προσῆμεν ὡς εὐεργέτῃ,
» Δῶρον φέροντες ὕμνον εὐχαριστίας.

Δόξα.

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Ὁ Γα ὡς Δι

Ἴδμεν τὰ Μωσεῖ, τῇ βάτῳ δεδειγμένα,
Δεῦρο ξένοις, θεσμοῖσιν ἐξειργασμένα·
Ὡς γὰρ σέσωται, πυρφοροῦσα Παρθένος,
Σελασφόρον τεκοῦσα, τὸν εὐεργέτην,
Ἰορδάνου τε, ῥεῖθρα προσδεδεγμένα.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.
Ἦχος Γα Ἀμήν Γ

Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, καθεύδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ἐκ τρίτου.

Εἰς τὸ Τρίτον (καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ,) Ὅλοι ὁμοῦ.

Δόξα.

π

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Ὁ Γα ὡς Δι

Ἴδμεν τὰ Μωσεῖ, τῇ βάτῳ δεδειγμένα,
Δεῦρο ξένοις, θεσμοῖσιν ἐξειργασμένα·
Ὡς γὰρ σέσωται, πυρφοροῦσα Παρθένος,
Σελασφόρον τεκοῦσα, τὸν εὐεργέτην,
Ἰορδάνου τε, ῥεῖθρα προσδεδεγμένα.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.
Ἦχος Γα Ἀμήν Γ

Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, καθεύδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ἐκ τρίτου.

Εἰς τὸ Τρίτον (καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ,) Ὅλοι ὁμοῦ.

151

ΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ κ.

Ν. ΣΜΠΑΡΟΥΝΗ-ΤΡΙΚΟΡΦΟΥ

Ὑποψηφίου Βουλευτοῦ Ἀθηνῶν

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΥ

Ἀνατύπωσις ἀπὸ τὴν «Καθημερινὴν»
τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1951

151

ΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ κ.

Ν. ΣΜΠΑΡΟΥΝΗ-ΤΡΙΚΟΡΦΟΥ

Ὑποψηφίου Βουλευτοῦ Ἀθηνῶν

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΥ

Ἀνατύπωσις ἀπὸ τὴν «Καθημερινὴν»
τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1951

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΕΚΛΟΓΕΙΣ

Ἡ Πατρίδα μας μόλις ἐβγῆκε ἀπό τήν ἄμεση ἀπειλή τῆς ὑποδουλώσεως.

Ὁ Ἐθνικός μας Στρατός ὑπό τήν ἡγεσίαν τοῦ Στρατάρχου Παπάγου ὕψωσε γιά πρώτη φορά μετά τήν ἀπελευθέρωσι σύνορα ἀσφαλείας στό Κράτος μας.

Χάρις στή Νίκη τοῦ Στρατοῦ μας δέν μετεβλήθημεν σέ φυγάδες πού ἀναζητοῦν μιά γωνιά ἐλεύθερης γῆς.

Πῶς θά ἐξασφαλίσωμε αὐτή τήν ἀσφάλεια πού ἀπεκτήσαμε μέ τόσους ἀγῶνες, μέ τόσες θυσίες, μέ τόσον αἷμα;

Πῶς θά μπορέσουμε νά ἐπανορθώσουμε τίς καταστροφές καί νά ἀνασυγκροτήσωμε τή Χώρα μας;

Τό σημερινό Κράτος μας δουλεύει σέ ἀχνάρια προπολεμικά καί ἀκόμη περισσότερο εἶναι ξεφτισμένο ἀπό τήν κατοχή, τό συμμοριτισμό καί τόν πολυκομματισμό τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου.

Ὅλοι ἔχουμε ἐπίγνωσι, ὅτι ζοῦμε σέ μιά θλιβερή παρῳδία Κράτους. Καί ὁ τελευταῖος πολίτης δέν ἀμφιβάλλει γι' αὐτό.

Μόνον ἕνα ἔντιμο, ἰσχυρό καί συγχρονισμένο Κράτος ἰσοπολιτείας καί κοινωνικῆς δικαιοσύνης θά εἶναι ἱκανό νά ἐξασφαλίσῃ μιά στοιχειώδη ζωή στό Λαό μας, νά μᾶς προφυλάξῃ ἀπό τήν ἐσωτερική διάβρωσι καί νά ἀνταποκριθῇ στά μεγάλα προβλήματα τῆς ἀνασυγκροτήσεως.

Σάν ἕλληνες πατριῶτες πού πιστεύουμε στή ζωτικότητα καί στό μέλλον τῆς φυλῆς μας, ἄς ἐπιστρατευθοῦμε γιά τή δημιουργία ἑνός Νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους.

<u>Αὐτή εἶναι ἡ σημερινή πρωταρχική ἐθνική ἀνάγκη.</u>

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΕΚΛΟΓΕΙΣ

Ἡ Πατρίδα μας μόλις ἐβγῆκε ἀπό τήν ἄμεση ἀπειλή τῆς ὑποδουλώσεως.

Ὁ Ἐθνικός μας Στρατός ὑπό τήν ἡγεσίαν τοῦ Στρατάρχου Παπάγου ὕψωσε γιά πρώτη φορά μετά τήν ἀπελευθέρωσι σύνορα ἀσφαλείας στό Κράτος μας.

Χάρις στή Νίκη τοῦ Στρατοῦ μας δέν μετεβλήθημεν σέ φυγάδες πού ἀναζητοῦν μιά γωνιά ἐλεύθερης γῆς.

Πῶς θά ἐξασφαλίσωμε αὐτή τήν ἀσφάλεια πού ἀπεκτήσαμε μέ τόσους ἀγῶνες, μέ τόσες θυσίες, μέ τόσον αἷμα;

Πῶς θά μπορέσουμε νά ἐπανορθώσουμε τίς καταστροφές καί νά ἀνασυγκροτήσωμε τή Χώρα μας;

Τό σημερινό Κράτος μας δουλεύει σέ ἀχνάρια προπολεμικά καί ἀκόμη περισσότερο εἶναι ξεφτισμένο ἀπό τήν κατοχή, τό συμμοριτισμό καί τόν πολυκομματισμό τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου.

Ὅλοι ἔχουμε ἐπίγνωσι, ὅτι ζοῦμε σέ μιά θλιβερή παρῳδία Κράτους. Καί ὁ τελευταῖος πολίτης δέν ἀμφιβάλλει γι' αὐτό.

Μόνον ἕνα ἔντιμο, ἰσχυρό καί συγχρονισμένο Κράτος ἰσοπολιτείας καί κοινωνικῆς δικαιοσύνης θά εἶναι ἱκανό νά ἐξασφαλίσῃ μιά στοιχειώδη ζωή στό Λαό μας, νά μᾶς προφυλάξῃ ἀπό τήν ἐσωτερική διάβρωσι καί νά ἀνταποκριθῇ στά μεγάλα προβλήματα τῆς ἀνασυγκροτήσεως.

Σάν ἕλληνες πατριῶτες πού πιστεύουμε στή ζωτικότητα καί στό μέλλον τῆς φυλῆς μας, ἄς ἐπιστρατευθοῦμε γιά τή δημιουργία ἑνός Νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους.

<u>Αὐτή εἶναι ἡ σημερινή πρωταρχική ἐθνική ἀνάγκη.</u>

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Ήχος γ΄. Τὴν ἀπὸ [illegible] μήν

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Ήχος γ΄. Τὴν ἀπὸ [illegible] μήν

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

5 Ἰανουαρίου 1951

"Ολοι ὁμῦ

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

5 Ἰανουαρίου 1951

"Ολοι ὁμῦ

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Τῇ ΣΤ.' Ἰανουαρίου

Ἦχος γ.' Γα

Α μην

Ε πε ϩα νη ο Σω τη η η η η η ηρ η χα ρι

η η α λη η θεί ει α εν ρει θροι τυ Ι ορ δα α α α α α

νυ υ υ υ υ υ υ υ υ τυς εν συο ο τει υαι αι συι

α υα θευ δον τα ας ε ϩω ω ω τη η σε

υ γαρ ηλ θεν ε ϩα α α νη το ϩως το ο α

προ ο σι ί τον

Γραμ. υ τυς εν συο ο τει υαι αι συί ι α υα

Καταλ. το ϩως το α προ σι το ο ο ον

1954

Ν.Τ.Β.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Τῇ ΣΤ.' Ἰανουαρίου

Ἦχος γ.' Γα

Α μην

Ε πε ϩα νη ο Σω τη η η η η η ηρ η χα ρι

η η α λη η θεί ει α εν ρει θροι τυ Ι ορ δα α α α α α

νυ υ υ υ υ υ υ υ υ τυς εν συο ο τει υαι αι συι

α υα θευ δον τα ας ε ϩω ω ω τη η σε

υ γαρ ηλ θεν ε ϩα α α νη το ϩως το ο α

προ ο σι ί τον

Γραμ. υ τυς εν συο ο τει υαι αι συί ι α υα

Καταλ. το ϩως το α προ σι το ο ο ον

1954

Ν.Τ.Β.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Τῇ ΚΓ' Ἰανουαρίου

Ἦχος γ' Ἰδιόμελα

Α' μην

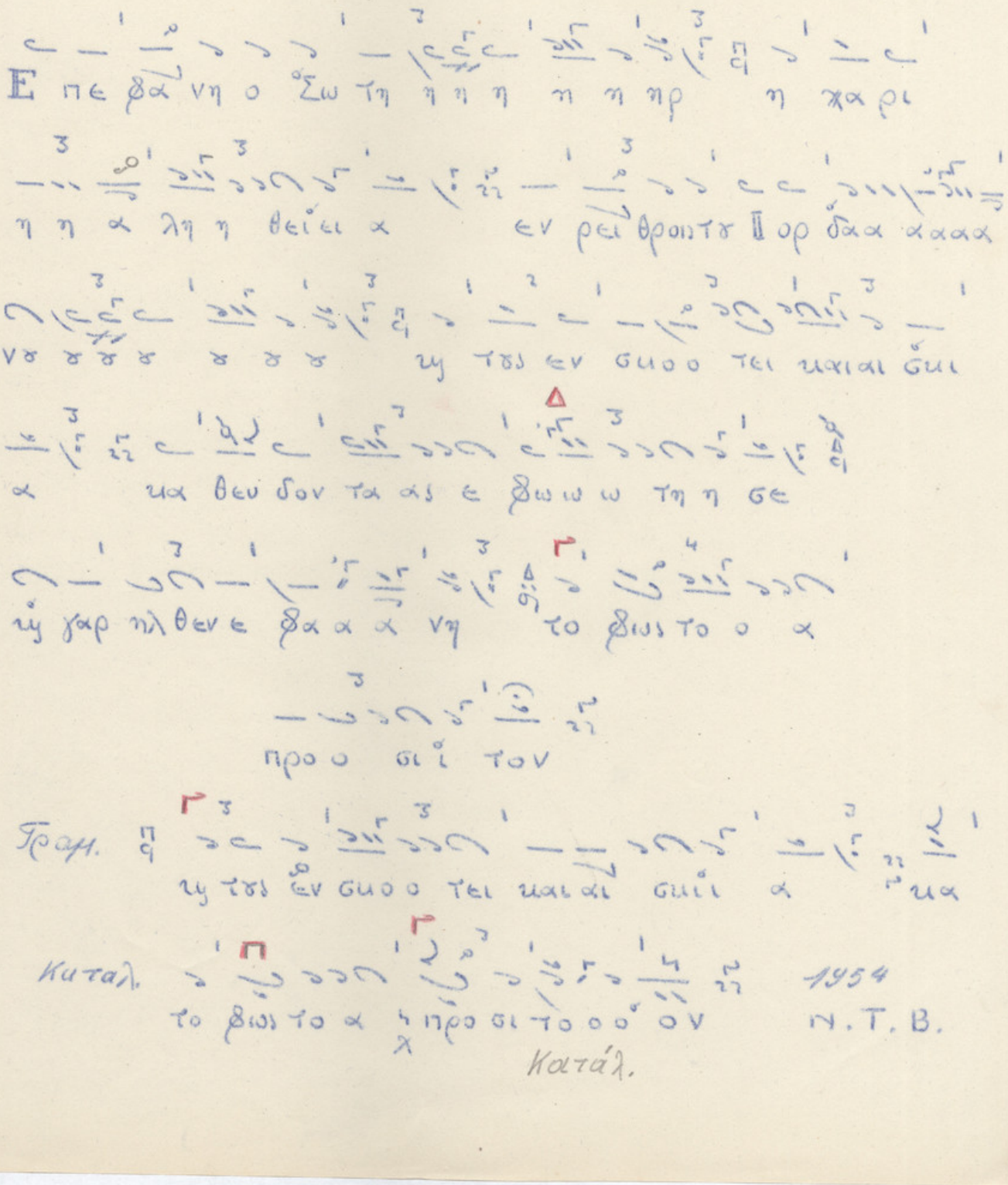

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Τῇ ΚΓ' Ἰανουαρίου

Ἦχος γ' Ἰδιόμελα

Α' μην

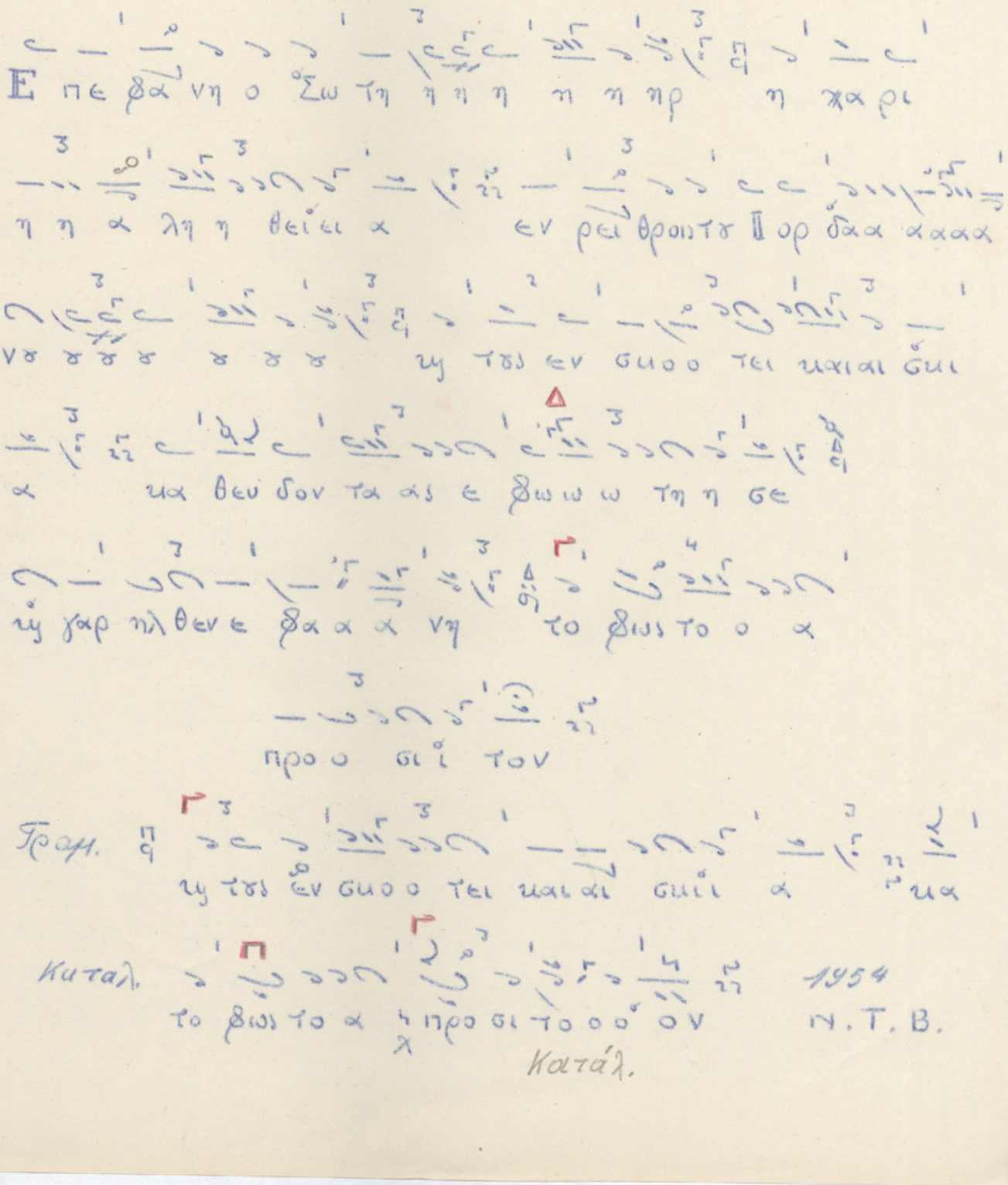

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Τῇ ΣΤ' Ἰανουαρίου

Ἦχος γ' Γα

Α μην

Ε πε φα νη ο Σω τη η η η η η ηρ η χα ρι

η η α λη η θεί ει α εν ρει θροιστυ Ι ορ δα α α α α α

νυ υ υ υ υ υ υ υ υ τυς εν συο ο τει υαι αι συι

α υα θευ δον τα ας ε φω ω ω τη η σε

υ γαρ ηλ θεν ε φα α α νη το φως το ο α

προ ο σι ί τον.

Γραμ. υ τυς εν συο ο τει υαι αι συί ι α υα

Καταλ. το φως το α προ σι το ο ο ον

1954

Ν.Τ.Β.

Κατάλ.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Τῇ ΣΤ' Ἰανουαρίου

Ἦχος γ' Γα

Α μην

Ε πε φα νη ο Σω τη η η η η η ηρ η χα ρι

η η α λη η θεί ει α εν ρει θροιστυ Ι ορ δα α α α α α

νυ υ υ υ υ υ υ υ υ τυς εν συο ο τει υαι αι συι

α υα θευ δον τα ας ε φω ω ω τη η σε

υ γαρ ηλ θεν ε φα α α νη το φως το ο α

προ ο σι ί τον.

Γραμ. υ τυς εν συο ο τει υαι αι συί ι α υα

Καταλ. το φως το α προ σι το ο ο ον

1954

Ν.Τ.Β.

Κατάλ.

CT 04

CT 04

Εξαποστειλάριον

Ήχος γ΄ Τα

Αμην

Εξαποστειλάριον

Ήχος γ΄ Τα

Αμην

Ἐξαποτειλάριον

Ἦχος γ' γα

Α μην

Ε πε φα νη ο Σω τη η η η η η ηρ η

χα ρις η η α λη η θει ει α εν ρει θροις τυ

Ι ορ δα α α νυ υ υ υ υ υ υ υ τυς εν

συο ο τει υαι αι συι α υα θευ δον τα αυ ε

φω ω ω τη η σε υς γαρ ηλ θεν ε φα α α

νη το φως το ο α προ ο σι ι τον

προ ο ο σι ι τον

Ὅλοι ὁμοῦ

υς τυς εν συο ο τει υς συι ι α υα

Ἐξαποτειλάριον

Ἦχος γ' γα

Α μην

Ε πε φα νη ο Σω τη η η η η η ηρ η

χα ρις η η α λη η θει ει α εν ρει θροις τυ

Ι ορ δα α α νυ υ υ υ υ υ υ υ τυς εν

συο ο τει υαι αι συι α υα θευ δον τα αυ ε

φω ω ω τη η σε υς γαρ ηλ θεν ε φα α α

νη το φως το ο α προ ο σι ι τον

προ ο ο σι ι τον

Ὅλοι ὁμοῦ

υς τυς εν συο ο τει υς συι ι α υα

Εἰς Ἦλιον τῇ 4 Ἰανουαρίου 1957

Εἰς Ἦλιον τῇ 4 Ἰανουαρίου 1957

Τῇ ΚΓ΄ Ἰανουαρίου

Εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

Ἦχος δ΄ πλ. α΄

Στίχος Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ καὶ εἶπε τῇ θαλάσσῃ· σιώπα, πεφίμωσο· καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη· καὶ ἔφοβήθησαν οἱ ἄνθρωποι λέγοντες· ποταπός ἐστιν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Φωνὴν βοῶ τοῖς ἐλαφηβολήσασι με σοὶ Χριστέ· ὁ ὢν ἐν ἀνάγκαις καὶ θλίψεσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος· ἐπάκουσον καὶ τῆς ἐμῆς δεήσεως, ὁ τὸν ἀνεμον καὶ τὴν θάλασσαν ἐν τῇ χειρί σου κρατῶν· ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν λαόν σου τὸν προσπίπτοντα καὶ βοῶντα σοι· ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Δόξα... Ἦχος δ΄

Ἀνάστα ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν σου, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πάσαις τοῖς ἔθνεσι· ἐπὶ τὸν λαόν σου τὸν προσπίπτοντα καὶ βοῶντα σοι· ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. α΄

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ καὶ εἶπε τῇ θαλάσσῃ· σιώπα, πεφίμωσο· καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη· καὶ ἔφοβήθησαν οἱ ἄνθρωποι λέγοντες· ποταπός ἐστιν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Τῇ ΚΓ΄ Ἰανουαρίου

Εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

Ἦχος δ΄ πλ. α΄

Στίχος Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ καὶ εἶπε τῇ θαλάσσῃ· σιώπα, πεφίμωσο· καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη· καὶ ἔφοβήθησαν οἱ ἄνθρωποι λέγοντες· ποταπός ἐστιν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Φωνὴν βοῶ τοῖς ἐλαφηβολήσασι με σοὶ Χριστέ· ὁ ὢν ἐν ἀνάγκαις καὶ θλίψεσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος· ἐπάκουσον καὶ τῆς ἐμῆς δεήσεως, ὁ τὸν ἀνεμον καὶ τὴν θάλασσαν ἐν τῇ χειρί σου κρατῶν· ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν λαόν σου τὸν προσπίπτοντα καὶ βοῶντα σοι· ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Δόξα... Ἦχος δ΄

Ἀνάστα ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν σου, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πάσαις τοῖς ἔθνεσι· ἐπὶ τὸν λαόν σου τὸν προσπίπτοντα καὶ βοῶντα σοι· ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. α΄

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ καὶ εἶπε τῇ θαλάσσῃ· σιώπα, πεφίμωσο· καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη· καὶ ἔφοβήθησαν οἱ ἄνθρωποι λέγοντες· ποταπός ἐστιν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

1934
1953

Το αλη θι νον βωε πεβα α α να μη πα ρ ν ρ αν τον ρ ν ρ ν ρ ν

1934
1953

Το αλη θι νον βωε πεβα α α να μη πα ρ ν ρ αν τον ρ ν ρ ν ρ ν

ϕω τι σμοον δω ω ρει ει ει ει τε Βα πτι ζε ται Χρι

ζο ο ος μεθ η η μων ο πασης ε πε ε υει να

υα α θα ρο ο τη η τος ε νι ησι τον α

γι α σμοον τω ω δα α τι υ ψυ

χων τυ το υα θαρσι ι ον γι ι νε ε ται

Ν Π Δ

ε πι γει ει ο ο ο ον το ο ϕαι νο ο ο με ε ε

Π

νο ον Δ υ υ πε ερ τυ υς υ ρα α νυ υς

το νο υ υ υ υ υ υ με νον δι α λυ τρυ σω τη

Δ

ρι α δυ υ δα τος τοο Πνε ε ε ευ μα δι α υα τα δυ υ σε

Π

ω ως Δ η προς Θε ο ον η η μων α νο ο δος γι ι

Π

νε ε ται Θαυ μα σι α τα ε ερ γα α συ υ Κυρι ι

ε δο ο ξα α σοι

1953

N.T.B.

ϕω τι σμοον δω ω ρει ει ει ει τε Βα πτι ζε ται Χρι

ζο ο ος μεθ η η μων ο πασης ε πε ε υει να

υα α θα ρο ο τη η τος ε νι ησι τον α

γι α σμοον τω ω δα α τι υ ψυ

χων τυ το υα θαρσι ι ον γι ι νε ε ται

Ν Π Δ

ε πι γει ει ο ο ο ον το ο ϕαι νο ο ο με ε ε

Π

νο ον Δ υ υ πε ερ τυ υς υ ρα α νυ υς

το νο υ υ υ υ υ υ με νον δι α λυ τρυ σω τη

Δ

ρι α δυ υ δα τος τοο Πνε ε ε ευ μα δι α υα τα δυ υ σε

Π

ω ως Δ η προς Θε ο ον η η μων α νο ο δος γι ι

Π

νε ε ται Θαυ μα σι α τα ε ερ γα α συ υ Κυρι ι

ε δο ο ξα α σοι

1953

N.T.B.

Τῇ ΚΓ΄ Ἰανουαρίου

Εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

Ἦχος δ΄ Πλ. α΄

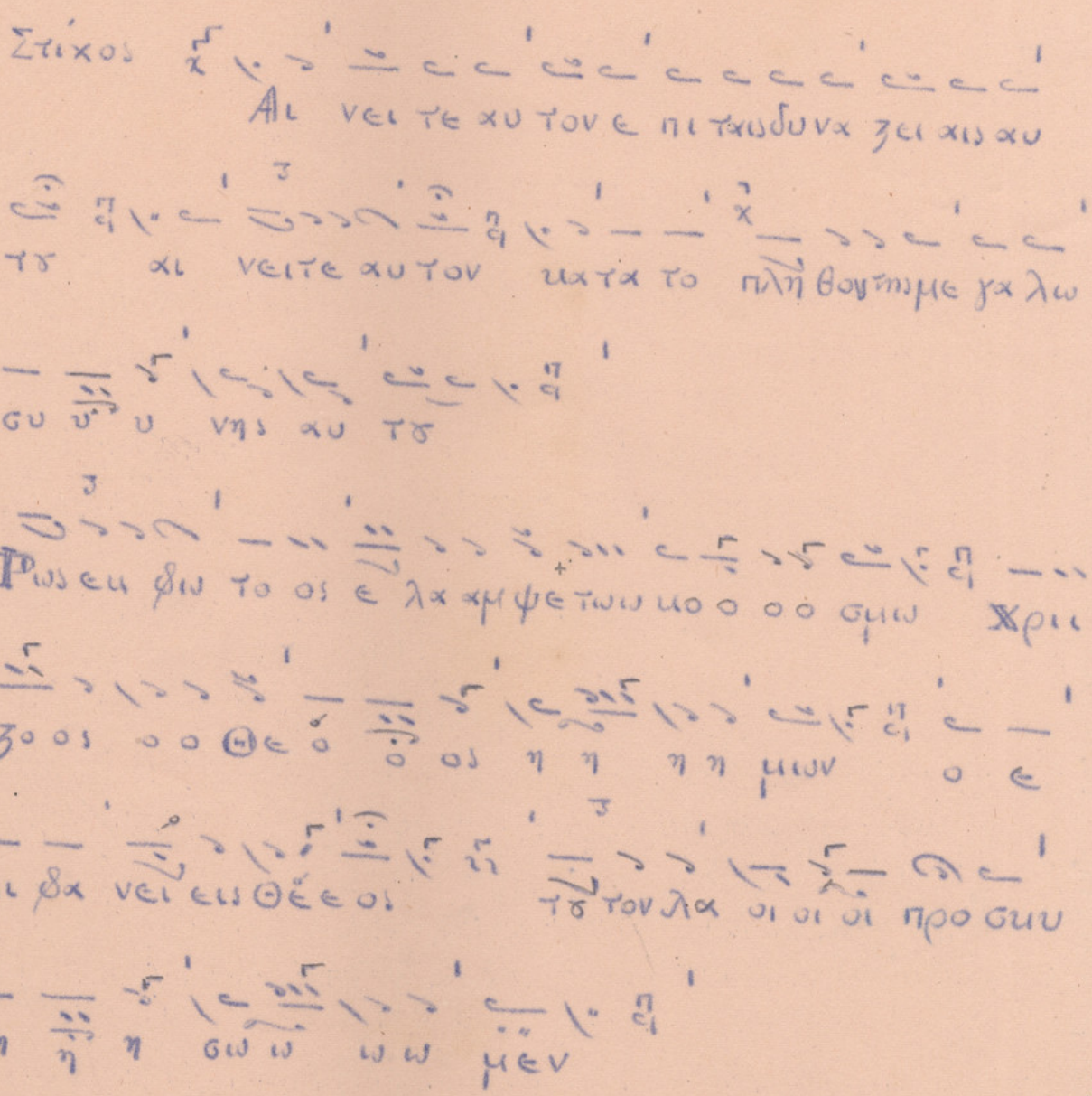

Τῇ ΚΓ΄ Ἰανουαρίου

Εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

Ἦχος δ΄ Πλ. α΄

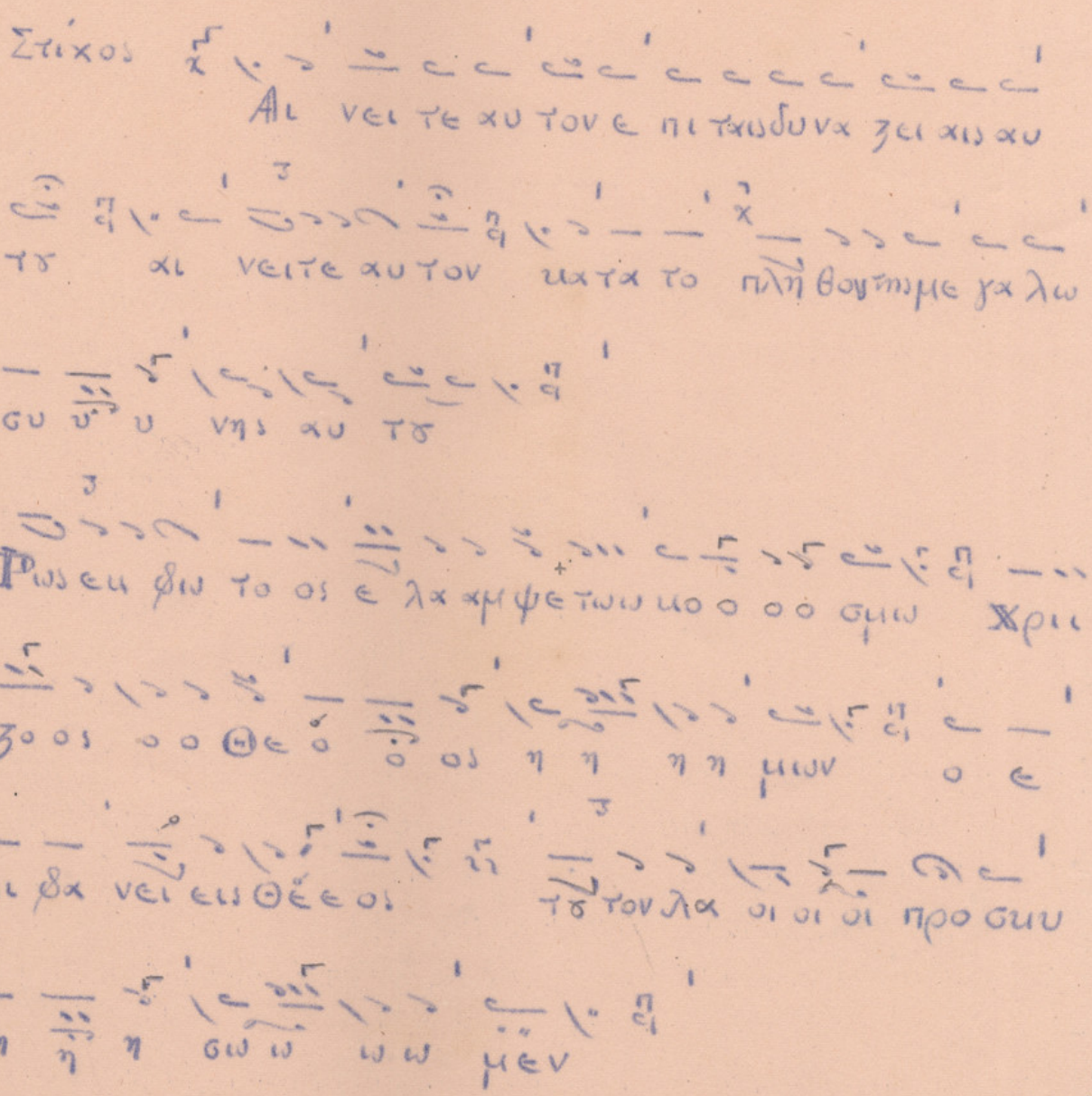

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω ϣ χο

ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις ϩιαι αι ορ

γα α α α νω

Πως σε Χρι ζε ε δυ λοι το ον Δε ε σπο ο την

α α ξι ω ως τι μη η η σω ω ω ω μεν

ο τι εν τοις υ υ δα α σι παν τας η μας

α α νε ϩαι αι αι νι ι σας

Η θα λασσα ει δε ϣ ε ϧυ γεν ο Ⅱ ορ

δα νης ε ζρα α ϧη εις τα ο πι ι σω

Το α λη θι νον ϧως ε πε ϧα α α νη ϣ πα σι τον

1937
1953

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω ϣ χο

ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις ϩιαι αι ορ

γα α α α νω

Πως σε Χρι ζε ε δυ λοι το ον Δε ε σπο ο την

α α ξι ω ως τι μη η η σω ω ω ω μεν

ο τι εν τοις υ υ δα α σι παν τας η μας

α α νε ϩαι αι αι νι ι σας

Η θα λασσα ει δε ϣ ε ϧυ γεν ο Ⅱ ορ

δα νης ε ζρα α ϧη εις τα ο πι ι σω

Το α λη θι νον ϧως ε πε ϧα α α νη ϣ πα σι τον

1937
1953

1953
N.T.B.

1953
N.T.B.

Τῇ ΚΓ΄ Ἰανουαρίου

Εἰς τὸν Αἶνον Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος δ΄ πα

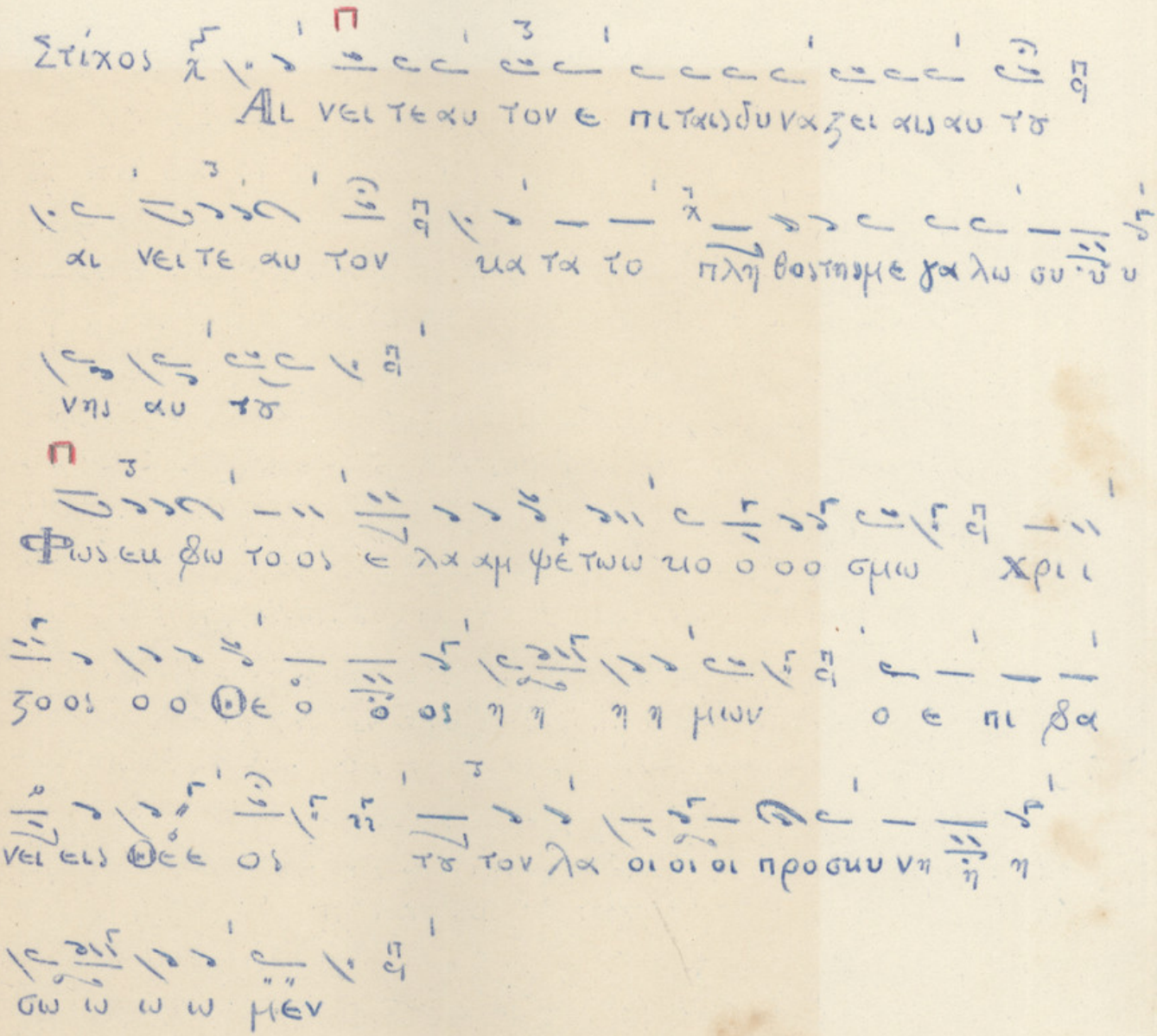

Τῇ ΚΓ΄ Ἰανουαρίου

Εἰς τὸν Αἶνον Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος δ΄ πα

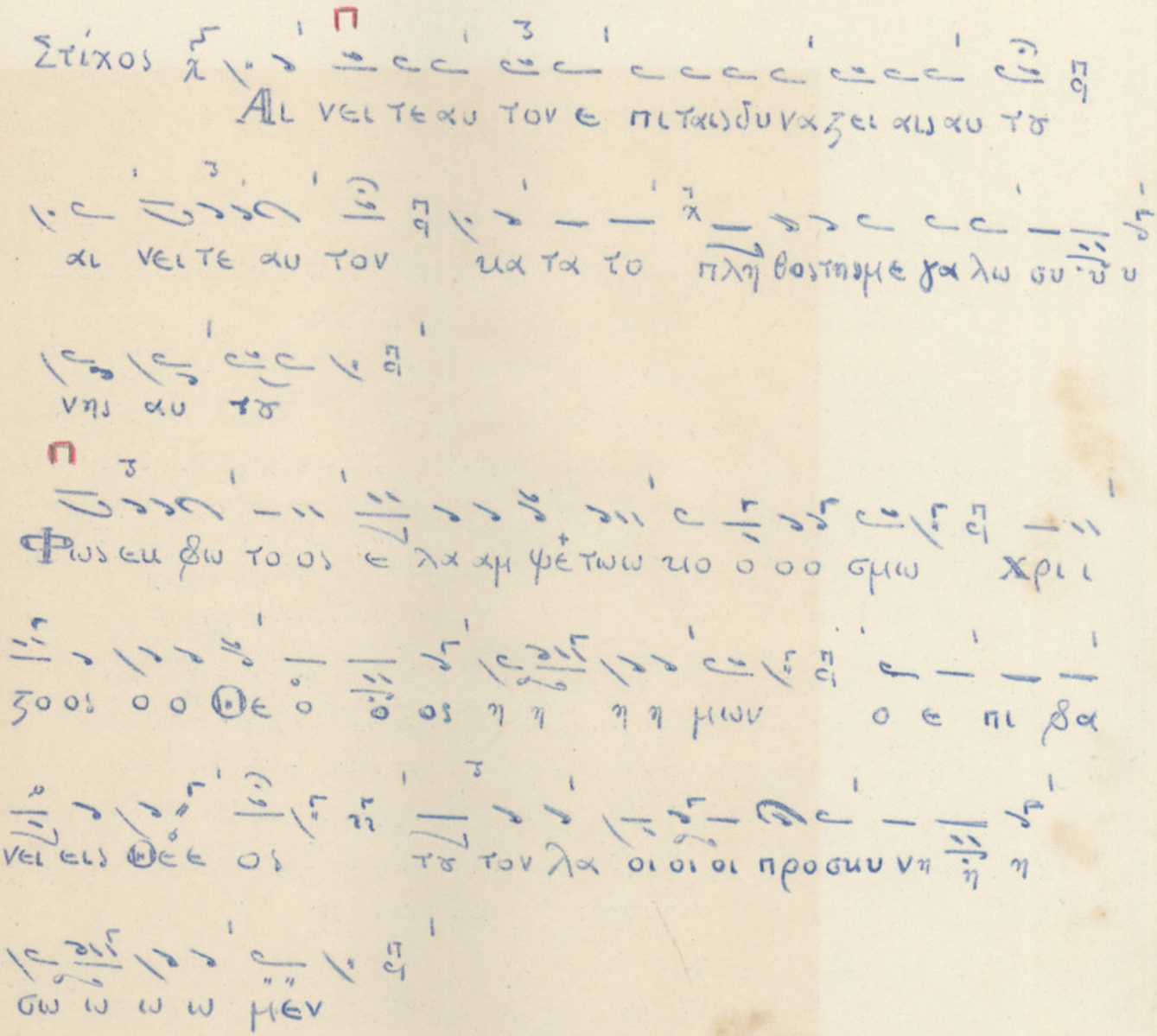

1953
1954
N.T.B.

1953
1954
N.T.B.

Ε ον

Τό Δον Εἰς τὸν Κ. Τουγμαρίμην

Νικόλαος Τ. Βλαχόπουλος

Ε ον

Τό Δον Εἰς τὸν Κ. Τουγμαρίμην

Νικόλαος Τ. Βλαχόπουλος

Τῇ ΚΓ΄ Ἰανουαρίου

Εἰς τὸν Αἶνον Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος δ΄ πλ.

Στίχος

Αἰ νε ι τε κυ ρι ον ἐ πι τῆς γῆς ἀ νε κρά θη τε κυ ρι ον καὶ κυ ρι ε ὁ

ἐ πι φα νεὶς ἡ μῖν ἐ κ τῆς ἁ γί ας σου κα τοι κη τη ρί ου ἐ ξα πο στεί λας

τὸν ἄγ γε λόν σου πρὸς τὴν Παρ θέ νον ἐν ᾗ σε νε ὼ κη σε ν ἐ κ πνεύ μα τος

ἁ γί ου καὶ ἐ κ κα θα ρί σας τὴν γα στέ ρα αὐ τῆς ἔ δω κας αὐ τῇ τὸν

Υἱ ὸν σου τὸν μο νο γε νῆ Φῶς ἐκ φω τός ὁ Θε ὸς ἡ μῶν ὁ ἐ πι φα νεὶς

καὶ ἐ δι δά χθη μεν ἕ κα στος τὴν σὴν ἔν δο ξον ἐ πι φά νει αν

ὦ Χρι στὲ ὁ Θε ὸς ἡ μῶν καὶ ἡ μῖν ἐ λε ή σας ἐ λε ή σας ἡ μᾶς

ἡ ἡ μέ ρα ἣν ἐ ποί η σεν ὁ Κύ ριος ἀ γαλ λι ά σω μεν καὶ εὐ φρα νθῶ μεν

ἐν αὐ τῇ ὅ τι ἐ πε φά νη ἐ πὶ τῆς γῆς ὁ Κύ ριος καὶ ἐ σώ θη ἡ μῶν

ἡ ἀ λή θεια ἐ κ τῆς ἁ γί ας σου κα τοι κη τη ρί ου ἐ ξα πο στεί λας

τὸν ἄγ γε λόν σου πρὸς τὴν Παρ θέ νον ἐν ᾗ σε νε ὼ κη σε ν ἐ κ πνεύ μα τος

ἁ γί ου καὶ ἐ κ κα θα ρί σας τὴν γα στέ ρα αὐ τῆς ἔ δω κας αὐ τῇ τὸν

Υἱ ὸν σου τὸν μο νο γε νῆ Φῶς ἐκ φω τός ὁ Θε ὸς ἡ μῶν ὁ ἐ πι φα νεὶς

καὶ ἐ δι δά χθη μεν ἕ κα στος τὴν σὴν ἔν δο ξον ἐ πι φά νει αν

ὦ Χρι στὲ ὁ Θε ὸς ἡ μῶν καὶ ἡ μῖν ἐ λε ή σας ἐ λε ή σας ἡ μᾶς

ἡ ἡ μέ ρα ἣν ἐ ποί η σεν ὁ Κύ ριος ἀ γαλ λι ά σω μεν καὶ εὐ φρα νθῶ μεν

ἐν αὐ τῇ ὅ τι ἐ πε φά νη ἐ πὶ τῆς γῆς ὁ Κύ ριος καὶ ἐ σώ θη ἡ μῶν

ἡ ἀ λή θεια

Τῇ ΚΓ΄ Ἰανουαρίου

Εἰς τὸν Αἶνον Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος δ΄ πλ.

Στίχος

Αἰ νε ι τε κυ ρι ον ἐ πι τῆς γῆς ἀ νε κρά θη τε κυ ρι ον καὶ κυ ρι ε ὁ

ἐ πι φα νεὶς ἡ μῖν ἐ κ τῆς ἁ γί ας σου κα τοι κη τη ρί ου ἐ ξα πο στεί λας

τὸν ἄγ γε λόν σου πρὸς τὴν Παρ θέ νον ἐν ᾗ σε νε ὼ κη σε ν ἐ κ πνεύ μα τος

ἁ γί ου καὶ ἐ κ κα θα ρί σας τὴν γα στέ ρα αὐ τῆς ἔ δω κας αὐ τῇ τὸν

Υἱ ὸν σου τὸν μο νο γε νῆ Φῶς ἐκ φω τός ὁ Θε ὸς ἡ μῶν ὁ ἐ πι φα νεὶς

καὶ ἐ δι δά χθη μεν ἕ κα στος τὴν σὴν ἔν δο ξον ἐ πι φά νει αν

ὦ Χρι στὲ ὁ Θε ὸς ἡ μῶν καὶ ἡ μῖν ἐ λε ή σας ἐ λε ή σας ἡ μᾶς

ἡ ἡ μέ ρα ἣν ἐ ποί η σεν ὁ Κύ ριος ἀ γαλ λι ά σω μεν καὶ εὐ φρα νθῶ μεν

ἐν αὐ τῇ ὅ τι ἐ πε φά νη ἐ πὶ τῆς γῆς ὁ Κύ ριος καὶ ἐ σώ θη ἡ μῶν

ἡ ἀ λή θεια ἐ κ τῆς ἁ γί ας σου κα τοι κη τη ρί ου ἐ ξα πο στεί λας

τὸν ἄγ γε λόν σου πρὸς τὴν Παρ θέ νον ἐν ᾗ σε νε ὼ κη σε ν ἐ κ πνεύ μα τος

ἁ γί ου καὶ ἐ κ κα θα ρί σας τὴν γα στέ ρα αὐ τῆς ἔ δω κας αὐ τῇ τὸν

Υἱ ὸν σου τὸν μο νο γε νῆ Φῶς ἐκ φω τός ὁ Θε ὸς ἡ μῶν ὁ ἐ πι φα νεὶς

καὶ ἐ δι δά χθη μεν ἕ κα στος τὴν σὴν ἔν δο ξον ἐ πι φά νει αν

ὦ Χρι στὲ ὁ Θε ὸς ἡ μῶν καὶ ἡ μῖν ἐ λε ή σας ἐ λε ή σας ἡ μᾶς

ἡ ἡ μέ ρα ἣν ἐ ποί η σεν ὁ Κύ ριος ἀ γαλ λι ά σω μεν καὶ εὐ φρα νθῶ μεν

ἐν αὐ τῇ ὅ τι ἐ πε φά νη ἐ πὶ τῆς γῆς ὁ Κύ ριος καὶ ἐ σώ θη ἡ μῶν

ἡ ἀ λή θεια

CTor

CTor

CTor

CTor

CT$^{\underline{ol}}$

CT$^{\underline{ol}}$

1955
1954
N.T.B.

1955
1954
N.T.B.

ΣΤΟΙ

Νικόλαος Τ. Βλαχόπουλος

ΣΤΟΙ

Νικόλαος Τ. Βλαχόπουλος

Τῇ ΚΓ' Ἰανουαρίου

εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

Ἦχος δ' Πα

Στίχος Χ. Ἀνεστεύξω τὸν ἐπιποθούμενον ζητήσαι σε

Ἀνεστεύξω τὸν ἐπιποθούμενον ζητήσαι σε

Τῇ ΚΓ' Ἰανουαρίου

εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

Ἦχος δ' Πα

Στίχος Χ. Ἀνεστεύξω τὸν ἐπιποθούμενον ζητήσαι σε

Ἀνεστεύξω τὸν ἐπιποθούμενον ζητήσαι σε

1956

Ποια η σημασία του ονόματος Ιησούς Χριστός Θεού Υιός Σωτήρ

Ιησούς σημαίνει Σωτήρ

Χριστός σημαίνει Μεσσίας

Θεού Υιός σημαίνει Θεάνθρωπος

Πως εξηγείται η ονομασία Ναζωραίος

Ναζωραίος σημαίνει καταγόμενος από τη Ναζαρέτ

Πως εξηγείται η ονομασία Ναζαρηνός

Ναζαρηνός σημαίνει καταγόμενος από τη Ναζαρέτ

Πως εξηγείται η ονομασία Γαλιλαίος

Γαλιλαίος σημαίνει καταγόμενος από τη Γαλιλαία

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο από Ναζαρέτ

Ιησούς ο από Ναζαρέτ σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζωραίος

Ιησούς ο Ναζωραίος σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζαρηνός

Ιησούς ο Ναζαρηνός σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Γαλιλαίος

Ιησούς ο Γαλιλαίος σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Γαλιλαία

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας

Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας

Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας

Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας

Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Γαλιλαία της Γαλιλαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Γαλιλαία της Γαλιλαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Γαλιλαία της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Γαλιλαία της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Γαλιλαία της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Γαλιλαία της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Γαλιλαία της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Γαλιλαία της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Γαλιλαία της Γαλιλαίας της Ιουδ

1956

Ποια η σημασία του ονόματος Ιησούς Χριστός Θεού Υιός Σωτήρ

Ιησούς σημαίνει Σωτήρ

Χριστός σημαίνει Μεσσίας

Θεού Υιός σημαίνει Θεάνθρωπος

Πως εξηγείται η ονομασία Ναζωραίος

Ναζωραίος σημαίνει καταγόμενος από τη Ναζαρέτ

Πως εξηγείται η ονομασία Ναζαρηνός

Ναζαρηνός σημαίνει καταγόμενος από τη Ναζαρέτ

Πως εξηγείται η ονομασία Γαλιλαίος

Γαλιλαίος σημαίνει καταγόμενος από τη Γαλιλαία

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο από Ναζαρέτ

Ιησούς ο από Ναζαρέτ σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζωραίος

Ιησούς ο Ναζωραίος σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζαρηνός

Ιησούς ο Ναζαρηνός σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Γαλιλαίος

Ιησούς ο Γαλιλαίος σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Γαλιλαία

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας

Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας

Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας

Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας

Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Γαλιλαία της Γαλιλαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Γαλιλαία της Γαλιλαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Γαλιλαία της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Γαλιλαία της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Γαλιλαία της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Γαλιλαία της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Γαλιλαία της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Γαλιλαία της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Ναζωραίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Ναζαρηνός της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Πως εξηγείται η ονομασία Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας

Ιησούς ο Γαλιλαίος της Γαλιλαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας της Ιουδαίας σημαίνει Ιησούς καταγόμενος από τη Γαλιλαία της Γαλιλαίας της Ιουδ

φω τι σμο ον δω ω ρει ει ει ει τε Βα πτι ζε ται Χρι

ϛο ο ος μεθ η η μων ο πα σης ε πε ε κει να κα α

θα ρο ο τη η τος ε νι η σι τον α γι α

σμο ον τω υ υ υ δα α τι ϣ ψυ χων τ ϛ το κα

θαρ σι ι ον γι ι νε ε ται ε πι γει ει ο ο ο ον

το ο φαι νο ο ο με ε ε νο ον ϣ υ πε ερ τ ϛ ϛ ϛ

ϛ ρα α νϛ ϛ ϛ το νο ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ με νον δι

α λϛ τρϛ σω τη ρι α δι υ δα τος το ο πνε ε ε ευ μα δι α

κα τα δυ υ σε ως η προς Θε ο ον η η μω ων α νο ο

δος γι ι ι νε ε ται Θαυ μα σι α τα ε ερ γα α σϛϛ

κυ ρι ι ε σο ο ο ξα α σοι

1956

φω τι σμο ον δω ω ρει ει ει ει τε Βα πτι ζε ται Χρι

ϛο ο ος με θ η η μων ο πα σης ε πε ε κει να κα α

θα ρο ο τη η τος ε νι η σι τον α γι α

σμο ον τω υ υ υ δα α τι ϣ ψυ χων τ ϛ το κα

θαρ σι ι ον γι ι νε ε ται ε πι γει ει ο ο ο ον

το ο φαι νο ο ο με ε ε νο ον ϣ υ πε ερ τ ϛ ϛ ϛ

ϛ ρα α νϛ ϛ ϛ το νο ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ με νον δι

α λϛ τρϛ σω τη ρι α δι υ δα τος το ο πνε ε ε ευ μα δι α

κα τα δυ υ σε ως η προς Θε ο ον η η μω ων α νο ο

δος γι ι ι νε ε ται Θαυ μα σι α τα ε ερ γα α σϛϛ

κυ ρι ι ε σο ο ο ξα α σοι

1956

Νικόλαος Τ. Βλαχόπουλος

Νικόλαος Τ. Βλαχόπουλος

Τῇ ΚΓ' Ἰανουαρίου

εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

Ἦχος δ΄ Πᾶ

Στίχος

Αἰ νεί τε αυ τον ε πι ταισδυνα ξει αις αυ

μεγαλωσυνησθητι ολυμ πια δι ος

ρι ος ου ναι ρη ται ον ναι τε αυ τον ι δι α

ρι ος ου ναι α φε σις

ε ο αμν ι ι ι

Τῇ ΚΓ' Ἰανουαρίου

εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

Ἦχος δ΄ Πᾶ

Στίχος

Αἰ νεί τε αυ τον ε πι ταισδυνα ξει αις αυ

μεγαλωσυνησθητι ολυμ πια δι ος

ρι ος ου ναι ρη ται ον ναι τε αυ τον ι δι α

ρι ος ου ναι α φε σις

ε ο αμν ι ι ι

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω ϣ χο

ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις ϣαι αι ορ

γα α α α νω

Πως σε Χρι ζε ε δυ λοι το ον Δε ε σπο ο την α α

ξι ω ως τι μη η η σω ω ω ω μεν ο τι

εν τοις υυ δα α σι παν τας η μας α α νε ϣαι αι αι

νι ι σας

Η θα λασ σα ει δε ϣ ε ϩυ γεν ο Ι ορ

δα νης ε ζρα α ϩη εις τα ο πι ι σω

Το α λη θι νον ϩως ε πε ϩα α α νη ϣ πα σι τον

1956

Αι νειτεαυτονεντυμπανω ϣ χο

ρω αι νειτεαυτονενχορδαιαιϩυαιαιορ

γαα αα νω

Πωϩσε Χριζεε δυλοι τοονΔεε σποοτην αα

ϩι ωωϩτι μη η η σωω ωω μεν ο τι

εν τοιϩ υυ δαα σι πανταση μαϩ αα νε υαι αι αι

νι ι σαϩ

Η θαλασσα ει δε ϣ ε ϧυ γεν ο Ι ορ

δα νηϩ ε ζραα ϧη ειϩ τα ο πι ι σω

Τοα λη θι νον ϧωϩ ε πε ϧα αα νη ϣ πασιτον

1956

Hoc

Hoc

φω τι σμο ον δω ω ρει ει ει ει τε Βα πτι ζε ται Χρι

ϛο ο ος μεθ η η μων ο πα σης ε πε ε κει να κα α

θα ρο ο τη η τος ε νι η σι τον α γι α

σμο ον τω υ υ υ δα α τι ϣ ψυ χων τϛ το κα

θαρ σι ι ον γι ι νε ε ται ε πι γει ει ο ο ο ον

το ο φαι νο ο ο με ε ε νο ον ϣ υ πε ερ τϛ ϛς

ϛ ρα α νϛ ϛς το νο ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ με νον δι

α λϛ τρϛ σω τη ρι α δι υ δα τος το ο πνε ε ε ευ μα δι α

κα τα δυ υ σε ως· η προς Θε ο ον η η μω ων α νο ο

δος γι ι νε ε ται Θαυ μα σι α τα ε ερ γα α σϛϛ

κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α σοι

1956

φω τι σμο ον δω ω ρει ει ει ει τε Βα πτι ζε ται Χρι

ϛο ο ος μεθ η η μων ο πα σης ε πε ε κει να κα α

θα ρο ο τη η τος ε νι η σι τον α γι α

σμο ον τω υ υ υ δα α τι ϣ ψυ χων τϛ το κα

θαρ σι ι ον γι ι νε ε ται ε πι γει ει ο ο ο ον

το ο φαι νο ο ο με ε ε νο ον ϣ υ πε ερ τϛ ϛς

ϛ ρα α νϛ ϛς το νο ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ με νον δι

α λϛ τρϛ σω τη ρι α δι υ δα τος το ο πνε ε ε ευ μα δι α

κα τα δυ υ σε ως· η προς Θε ο ον η η μω ων α νο ο

δος γι ι νε ε ται Θαυ μα σι α τα ε ερ γα α σϛϛ

κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α σοι

1956

Η 70

Νικόλαος Τ. Βλαχόπουλος

Η 70

Νικόλαος Τ. Βλαχόπουλος

Τῇ ΣΤ' Ἰανουαρίου

εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

Ἦχος [illegible] πα

Στίχος [illegible]

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυνα ζει αις αυ

[illegible]

τυ αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της μεγα λω

[illegible]

συ υ νης αυ τυ

[illegible]

Φως εκ φω το ος ε λα αμ ψε τω ω κο ο ο ο σμω

[illegible]

Χρι ζο ος ο ο Θε ο ος η η η η μων ο ε

[illegible]

πι φα νει εις Θε ε ος τυ τον λα α οι οι προσκυνη η η

[illegible]

σω ω ω ω μεν

Τῇ ΣΤ' Ἰανουαρίου

εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

Ἦχος [illegible] πα

Στίχος [illegible]

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυνα ζει αις αυ

[illegible]

τυ αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της μεγα λω

[illegible]

συ υ νης αυ τυ

[illegible]

Φως εκ φω το ος ε λα αμ ψε τω ω κο ο ο ο σμω

[illegible]

Χρι ζο ος ο ο Θε ο ος η η η η μων ο ε

[illegible]

πι φα νει εις Θε ε ος τυ τον λα α οι οι προσκυνη η η

[illegible]

σω ω ω ω μεν

1956

1956

70

70

1956

[illegible]

[illegible]

[illegible]

1956

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Νικόλαος Τ. Βλιχόπουλος

Νικόλαος Τ. Βλιχόπουλος

28T

28T

ΜΠΑΛΑΜΠΑΝΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜ
ΜΠΑΡΔΑΝΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
ΜΠΕΝΑΡΟΓΙΑΣ ΑΒΡΑΑΜ
ΝΟΜΙΚΟΣ ΠΕΤΡΟΣ
ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΠΑΠΑΜΗΤΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΠΑΠΠΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΗΛΙΑΣ
ΠΟΥΛΙΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΣΒΩΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΣΟΥΡΜΕΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ ΗΛΙΑΣ
ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΦΛΩΡΑΚΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΕΩΝΙΔΑΣ

183

ΜΠΑΛΑΜΠΑΝΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜ
ΜΠΑΡΔΑΝΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
ΜΠΕΝΑΡΟΓΙΑΣ ΑΒΡΑΑΜ
ΝΟΜΙΚΟΣ ΠΕΤΡΟΣ
ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΠΑΠΑΜΗΤΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΠΑΠΠΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΗΛΙΑΣ
ΠΟΥΛΙΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΣΒΩΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΣΟΥΡΜΕΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ ΗΛΙΑΣ
ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΦΛΩΡΑΚΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΕΩΝΙΔΑΣ

183

181

ΧΑΛΠΗΘΟΒΗΙΟΓ ΥΕΘΝΙΑΜΣ
ΣΑΛΙΝΟΘΑ ΙΟΓΙΟΘΟΒΗΙΣΤ
ΦΟΒΥΛΑΟΓ ΣΑΚΙΑΟΓ ΙΟΥΝΙΑΟΓ
ΣΗΙΜΙΟΓ ΣΑΚΙΑΟΓ ΙΟΥΝΙΑΟΓ
ΙΣΤΡΙΜΙΚΟΣ ΚΕΥΙΑΤΙΚΟΥ
ΣΑΛΗΝ ΣΟΚΟΜΙΣΤ
ΣΟΥΜΕΝΕΣ ΙΕΡΙΟΓ
ΣΗΜΙΟΓ ΚΟΛΟΟΥΟΣ ΙΟΥΝΙΟΓ
ΣΒΟΥΟΣ ΥΛΕΝΙΟΥΟΣ
ΚΟΛΛΟΚΙΝ ΚΟΛΟΟΥΟΣ ΙΚΟΟΥΟΣ
ΠΑΡΚΕΣΑΥΑΙ
ΣΑΛΗΝ ΣΑΤΕΚΑΥΑΙ
ΠΑΙΝΙΘΕΟΥΟΣ ΥΗΝΙΤΙΟΣ
ΣΟΛΕΤΙΑΙ ΕΤΑΥΟΣ
ΣΟΛΕΤΙΝΙΑ ΚΑΠΙΑΙ
ΙΟΥΝΙΟΓ ΣΟΛΕΤΙΝΙΑ
ΣΗΜΙΟΓ ΣΑΛΙΝΟΘΑ ΙΟΥΝΙΟΓ
ΛΙΤΟΥΙΑΙΜΣ ΣΗΜΙΟΓ
ΜΕΛΙΟΓ ΣΥΖΑΙΙΑΣΑΙΚ

181

ΧΑΛΠΗΘΟΒΗΙΟΓ ΥΕΘΝΙΑΜΣ
ΣΑΛΙΝΟΘΑ ΙΟΓΙΟΘΟΒΗΙΣΤ
ΦΟΒΥΛΑΟΓ ΣΑΚΙΑΟΓ ΙΟΥΝΙΑΟΓ
ΣΗΙΜΙΟΓ ΣΑΚΙΑΟΓ ΙΟΥΝΙΑΟΓ
ΙΣΤΡΙΜΙΚΟΣ ΚΕΥΙΑΤΙΚΟΥ
ΣΑΛΗΝ ΣΟΚΟΜΙΣΤ
ΣΟΥΜΕΝΕΣ ΙΕΡΙΟΓ
ΣΗΜΙΟΓ ΚΟΛΟΟΥΟΣ ΙΟΥΝΙΟΓ
ΣΒΟΥΟΣ ΥΛΕΝΙΟΥΟΣ
ΚΟΛΛΟΚΙΝ ΚΟΛΟΟΥΟΣ ΙΚΟΟΥΟΣ
ΠΑΡΚΕΣΑΥΑΙ
ΣΑΛΗΝ ΣΑΤΕΚΑΥΑΙ
ΠΑΙΝΙΘΕΟΥΟΣ ΥΗΝΙΤΙΟΣ
ΣΟΛΕΤΙΑΙ ΕΤΑΥΟΣ
ΣΟΛΕΤΙΝΙΑ ΚΑΠΙΑΙ
ΙΟΥΝΙΟΓ ΣΟΛΕΤΙΝΙΑ
ΣΗΜΙΟΓ ΣΑΛΙΝΟΘΑ ΙΟΥΝΙΟΓ
ΛΙΤΟΥΙΑΙΜΣ ΣΗΜΙΟΓ
ΜΕΛΙΟΓ ΣΥΖΑΙΙΑΣΑΙΚ

Τῇ 4.' Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους
Στιχηρὰ Ἰδιόμελα ἦχος ⸗ πα

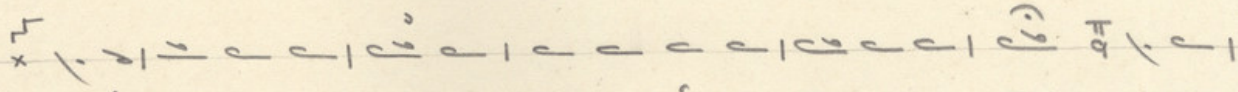

Αι νει τε αυ τον ε πι ταισ δυ να ζει αισ αυ τȣ αι

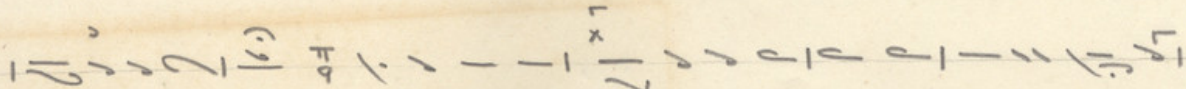

νει τε αυ τον κα τα το πλη θοσ τησ με γα λω συ

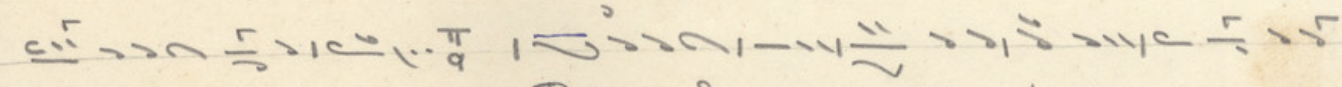

νη ησ α α αυ του Φωσ εκ ϕω το οσ ε λα αμ ψε τωω κο ο ο ο

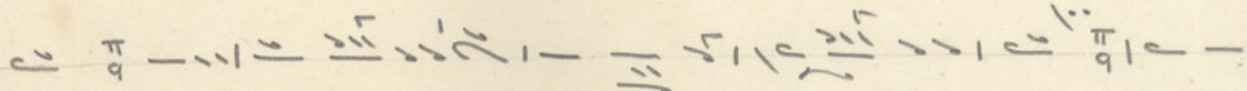

σμω Χριι ζοσ ο ο Θε ο ο οσ η η η η μων ο ε

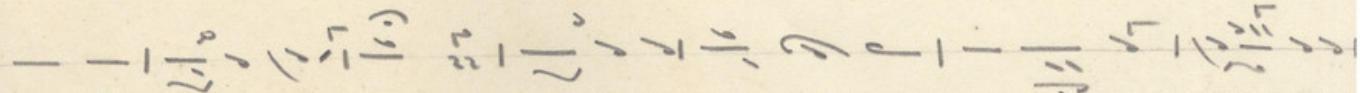

πι ϕα νει εισ Θε ε οσ τȣ τον λα οι προ σκυ νη η η σω ω ω ω

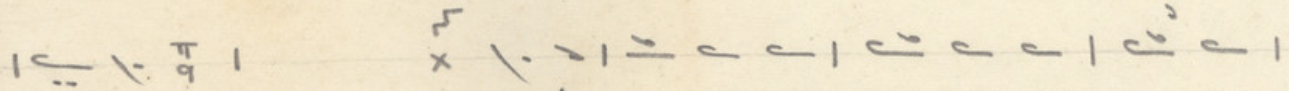

μεν Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω

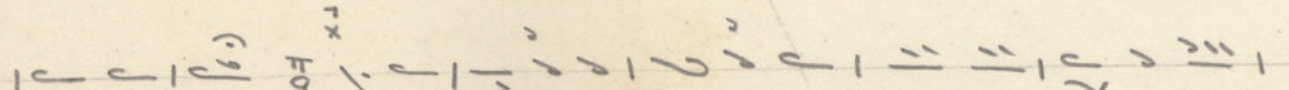

ϣ χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αισ ϣ ορ

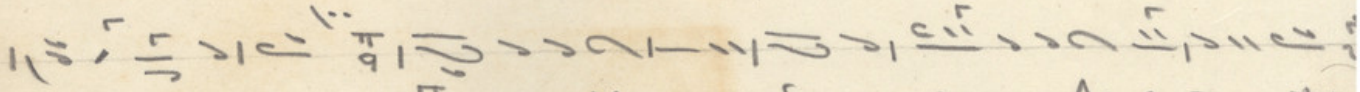

γα α α α νω Πωσ σε Χρι ζε ε δȣ λοι το ον Δε ε σπο ο την

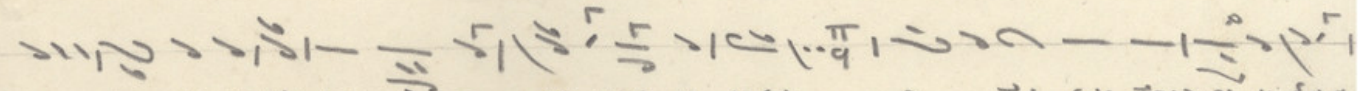

α α Ξι ω ωσ τι μη η η σω ω ω ω μεν ο τι εν τοισ υ υ δα α

Τῇ 4.' Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους
Στιχηρὰ Ἰδιόμελα ἦχος ⸗ πα

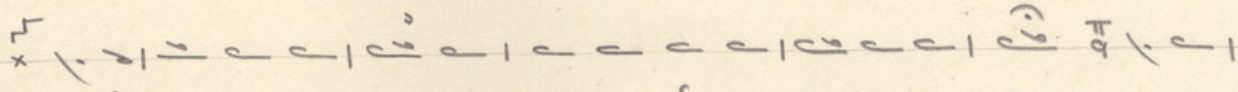

Αι νει τε αυ τον ε πι ταισ δυ να ζει αισ αυ τȣ αι

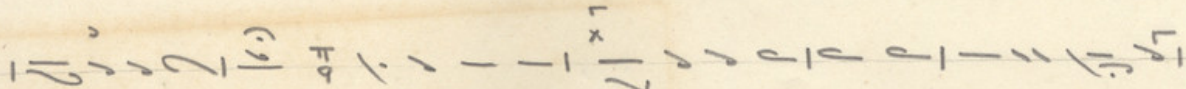

νει τε αυ τον κα τα το πλη θοσ τησ με γα λω συ

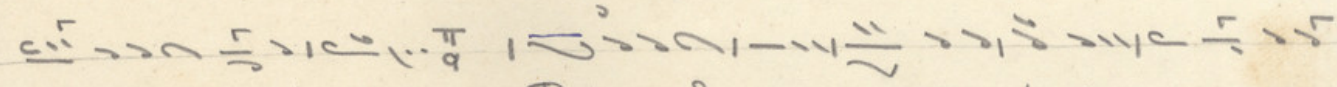

νη ησ α α αυ του Φωσ εκ ϕω το οσ ε λα αμ ψε τωω κο ο ο ο

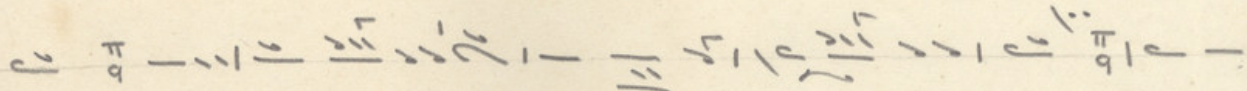

σμω Χριι ζοσ ο ο Θε ο ο οσ η η η η μων ο ε

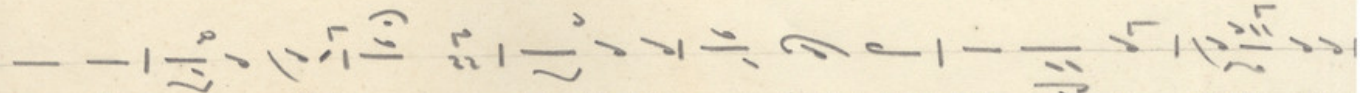

πι ϕα νει εισ Θε ε οσ τȣ τον λα οι προ σκυ νη η η σω ω ω ω

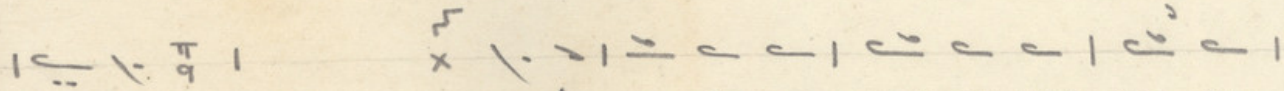

μεν Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω

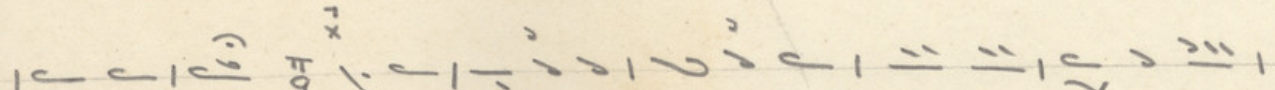

ϣ χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αισ ϣ ορ

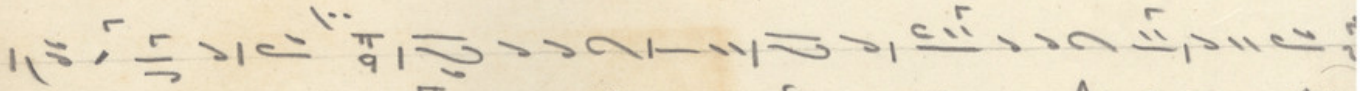

γα α α α νω Πωσ σε Χρι ζε ε δȣ λοι το ον Δε ε σπο ο την

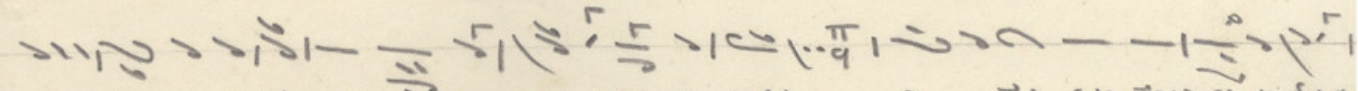

α α Ξι ω ωσ τι μη η η σω ω ω ω μεν ο τι εν τοισ υ υ δα α

Σελ. 1

Ασκήσεις Ιδιοτιμών και Ιδιοδιανυσμάτων

Τμ. Ε.Μ. Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

Σελ. 1

Ασκήσεις Ιδιοτιμών και Ιδιοδιανυσμάτων

Τμ. Ε.Μ. Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

σι παν ταϩ υ μαϩ α α νε ϰαι αι αι νι ι ι ι σαϩ

π

Η θα λασσα ει δε ϣ ε ϧυ γεν ο Ι ορ δα νηϩε

ζρα α ϧη ειϩ τα ο πι ι ι ι σω Το α λη θι νον ϧωϩε πε

ϧα α α νη ϣ πα σι τον ϧω τι σμον δω ω ρει ει ει ει τε Βα

πτι ζε ται Χρι ζο ο οϩ με θ η η μων ο πα σηϩε πε ε ε ϰει να

ϰα α θα ρο ο ο τη η η η τοϩ ε νι η σι τον α γι

α σμο ον τω ω υ υ υ δα α α α τι ϣ ψυ χω ων τγ γ το

ϰα α θαρ σι ι ον γι ι ι νε ε ε ε ται ε πι γει ει

Δ π

ο ο ο ον το ϧαι νο ο ο με ε ε νο ον ϣ υ

περ τγϩγ ρα νγϩ το ο νο γ γ γ με ε ε ε νον δι

σι παν ταϩ υ μαϩ α α νε ϰαι αι αι νι ι ι ι σαϩ

π

Η θα λασσα ει δε ϣ ε ϧυ γεν ο Ι ορ δα νηϩε

ζρα α ϧη ειϩ τα ο πι ι ι ι σω Το α λη θι νον ϧωϩε πε

ϧα α α νη ϣ πα σι τον ϧω τι σμον δω ω ρει ει ει ει τε Βα

πτι ζε ται Χρι ζο ο οϩ με θ η η μων ο πα σηϩε πε ε ε ϰει να

ϰα α θα ρο ο ο τη η η η τοϩ ε νι η σι τον α γι

α σμο ον τω ω υ υ υ δα α α α τι ϣ ψυ χω ων τγ γ το

ϰα α θαρ σι ι ον γι ι ι νε ε ε ε ται ε πι γει ει

Δ π

ο ο ο ον το ϧαι νο ο ο με ε ε νο ον ϣ υ

περ τγϩγ ρα νγϩ το ο νο γ γ γ με ε ε ε νον δι

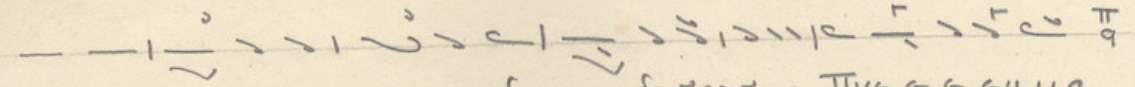

α λγ τργσωτη ρι α δι υ δα τοστοο Πνε ε ε ευ μα

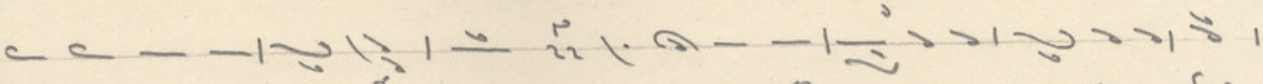

δι α μα τα δυ σε ως η προσΘε ον η μων α νο ο δος

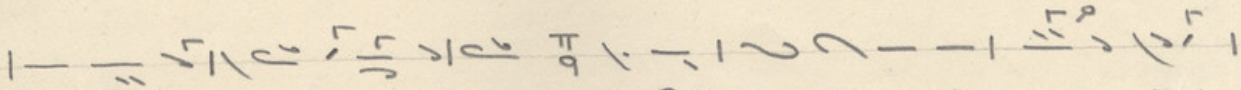

γι ι ι νε ε ε ε ται Θαυ μα σι α τα ε ερ γαα

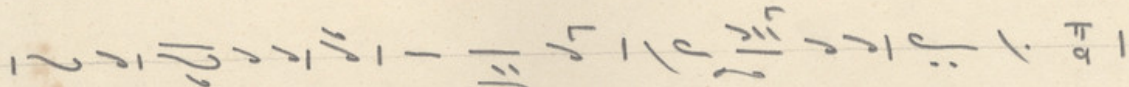

σγγ Κυρι ι ε δο ο ο Ξα α α α σοι

N.T.B.

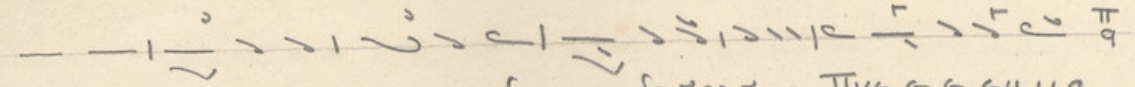

α λγ τργσωτη ρι α δι υ δα τοστοο Πνε ε ε ευ μα

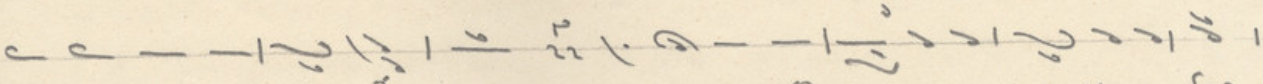

δι α μα τα δυ σε ως η προσΘε ον η μων α νο ο δος

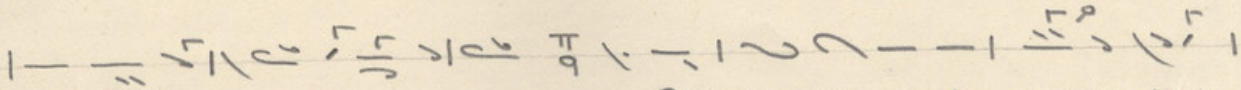

γι ι ι νε ε ε ε ται Θαυ μα σι α τα ε ερ γαα

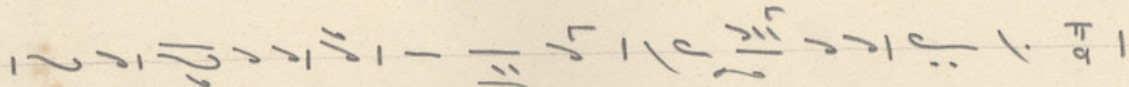

σγγ Κυρι ι ε δο ο ο Ξα α α α σοι

N.T.B.

Τῇ 4.' Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους
Στιχηρὰ Ἰδιόμελα ἦχος ⸗ πα

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να ξει αις αυ τȣ αι

νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ υ υ.

νη ης α α αυ του Φως εκ φω το ος ε λα αμ ψε τω ω κο ο ο ο

σμω Χρι ι ξος ο ο Θε ο ο ος η η η η μων ο ε

πι φα νει εις Θε ε ος τȣ τον λα οι προ σκυ νη ἡ η σω ω ω ω

μεν Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω

ης χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις ης ορ

γα α α α νω Πως σε Χρι ξε ε δȣ λοι το ον Δε ε σπο ο την

α α Ξι ω ως τι μη ἡ η σω ω ω ω μεν ο τι εν ταις υ υ δα α

Τῇ 4.' Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους
Στιχηρὰ Ἰδιόμελα ἦχος ⸗ πα

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να ξει αις αυ τȣ αι

νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ υ υ.

νη ης α α αυ του Φως εκ φω το ος ε λα αμ ψε τω ω κο ο ο ο

σμω Χρι ι ξος ο ο Θε ο ο ος η η η η μων ο ε

πι φα νει εις Θε ε ος τȣ τον λα οι προ σκυ νη ἡ η σω ω ω ω

μεν Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω

ης χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις ης ορ

γα α α α νω Πως σε Χρι ξε ε δȣ λοι το ον Δε ε σπο ο την

α α Ξι ω ως τι μη ἡ η σω ω ω ω μεν ο τι εν ταις υ υ δα α

Τῇ 6. Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους
Ἑτικπρὰ Ἰδιόμελα ἦχος ᾗ πᾶ

[illegible]

Αἰ νεὶ τε αὐ τὸν ε πι ταὶ δὺ νὰ ζεὶ αὶ δὺ τὸ αὶ

[illegible]

νεὶ τε αὐ τὸν ὑα τὰ τὸ πλὴ θοῦτο μὲ γὰ λὼ δὺ [illegible]

[illegible]

νὴ πὸ α α αὐ τὸν Φὼ σὲν φὼ τὸ ὸς ε λὰ ἀμ ψὲ τὼ ὼ ὸ ὸ ὸ

[illegible]

φὼ Χρὶ ζὸς ὸ ὸ ⊙ε ὸ ὸ ὸς ὴ ὴ ὴ ὴ μὼν ὸ ε

[illegible]

πὶ φὰ νεὶ εἰς ⊙εε ὸς τὸ τὸν λὰ οἱ πρὸ σὺν νὴ ὴ ὴ σὺ ὼ ὼ

[illegible]

μὲν Αἰ νεὶ τε αὐ τὸν εν τὴν πα νὼ

[illegible]

ὴ κὸ ρὼ αἰ νεὶ τε αὐ τὸν εν κὸρ δαὶ αὶ ὴ ὸρ

[illegible]

γὰ α α νὼ Πὼς σε Χρὶ ζε ε δὺ λοὶ τὸ ὸν Δε ε σπὸ ὸ τὴν

[illegible]

α α Ξὶ ὼ ὼ τὶ μὴ ὴ ὴ σὺ ὼ ὼ ὼ μὲν ὸ τὶ εν τοὶ ὼ ὼ δὰ

Τῇ 6. Ἰανουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους
Ἑτικπρὰ Ἰδιόμελα ἦχος ᾗ πᾶ

[illegible]

Αἰ νεὶ τε αὐ τὸν ε πι ταὶ δὺ νὰ ζεὶ αὶ δὺ τὸ αὶ

[illegible]

νεὶ τε αὐ τὸν ὑα τὰ τὸ πλὴ θοῦτο μὲ γὰ λὼ δὺ [illegible]

[illegible]

νὴ πὸ α α αὐ τὸν Φὼ σὲν φὼ τὸ ὸς ε λὰ ἀμ ψὲ τὼ ὼ ὸ ὸ ὸ

[illegible]

φὼ Χρὶ ζὸς ὸ ὸ ⊙ε ὸ ὸ ὸς ὴ ὴ ὴ ὴ μὼν ὸ ε

[illegible]

πὶ φὰ νεὶ εἰς ⊙εε ὸς τὸ τὸν λὰ οἱ πρὸ σὺν νὴ ὴ ὴ σὺ ὼ ὼ

[illegible]

μὲν Αἰ νεὶ τε αὐ τὸν εν τὴν πα νὼ

[illegible]

ὴ κὸ ρὼ αἰ νεὶ τε αὐ τὸν εν κὸρ δαὶ αὶ ὴ ὸρ

[illegible]

γὰ α α νὼ Πὼς σε Χρὶ ζε ε δὺ λοὶ τὸ ὸν Δε ε σπὸ ὸ τὴν

[illegible]

α α Ξὶ ὼ ὼ τὶ μὴ ὴ ὴ σὺ ὼ ὼ ὼ μὲν ὸ τὶ εν τοὶ ὼ ὼ δὰ

σι πανταϩυ μαϩ α α νε ϣαι αι αι νι ι ι ι σαϩ

Η θα λασσα ει δε ϣ ε ϣυ γεν ο Ι ορ δα νηϩε

ζρα α ϣη ειϩ τα ο πι ι ι ι σω Το α λη θι νον ϣωϩ ε πε

ϣα α α νη ϣ πα σι τον ϣω τι σμον δω ω ρει ει ει ει τε Βα

πτι τε ται Χρι ζο ο οϩ με θ η η μων ο πα σηϩ πε ε ε ϣει να

ϣα α θα ρο ο ο τη η η η τοϩ ε νι η σι τον α γι

α σμο ον τω ω υ υ υ δα α α α τι ϣ ψυ χω ων τ γ γ το

ϣα α θαρ σι ι ον γι ι ι νε ε ε ε ται ε πι γει ει

ο ο ο ον το ϣαι νο ο ο με ε ε νο ον ϣ υ

περ τ γϩ γ ρα ν γϩ το ο νο γ γ γ με ε ε ε νον δι

σι πανταϩυ μαϩ α α νε ϣαι αι αι νι ι ι ι σαϩ

Η θα λασσα ει δε ϣ ε ϣυ γεν ο Ι ορ δα νηϩε

ζρα α ϣη ειϩ τα ο πι ι ι ι σω Το α λη θι νον ϣωϩ ε πε

ϣα α α νη ϣ πα σι τον ϣω τι σμον δω ω ρει ει ει ει τε Βα

πτι τε ται Χρι ζο ο οϩ με θ η η μων ο πα σηϩ πε ε ε ϣει να

ϣα α θα ρο ο ο τη η η η τοϩ ε νι η σι τον α γι

α σμο ον τω ω υ υ υ δα α α α τι ϣ ψυ χω ων τ γ γ το

ϣα α θαρ σι ι ον γι ι ι νε ε ε ε ται ε πι γει ει

ο ο ο ον το ϣαι νο ο ο με ε ε νο ον ϣ υ

περ τ γϩ γ ρα ν γϩ το ο νο γ γ γ με ε ε ε νον δι

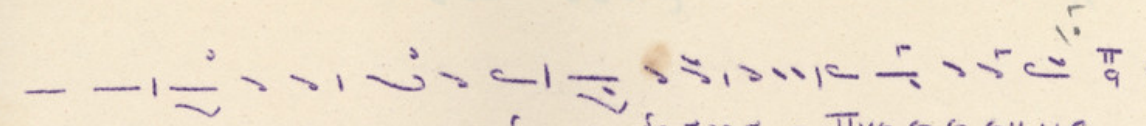

α λγ τργσωτη ρι α δι υ δα τοστο ο Πνε ε ε ευ μα

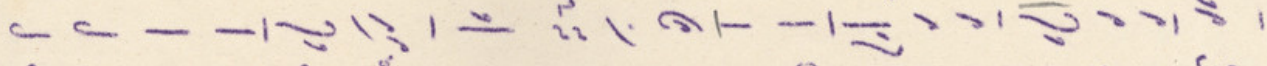

δι α μα τα δυ σε ως η προσΘε ον η μων α νο ο δος

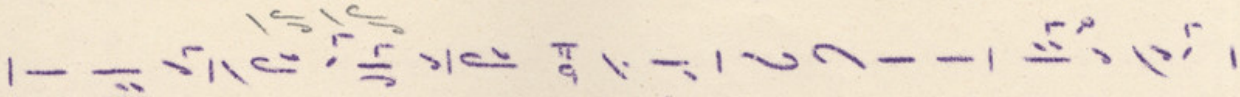

γι ι ι νε ε ε ε ται Θαυ μα σι α τα ε ερ γαα

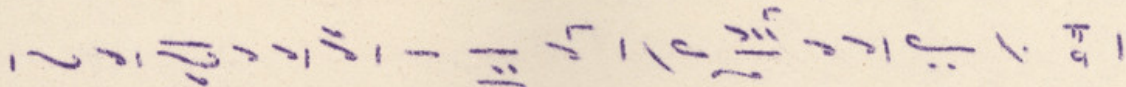

σγ γ Κυρι ι ε δο ο ο Ξα α α α σοι

N.T.B.

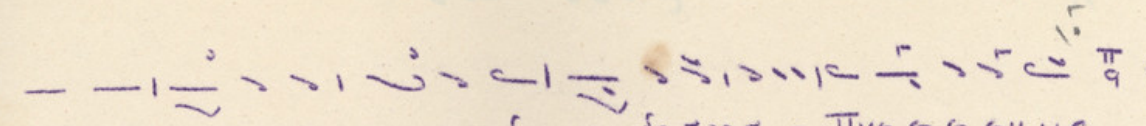

α λγ τργσωτη ρι α δι υ δα τοστο ο Πνε ε ε ευ μα

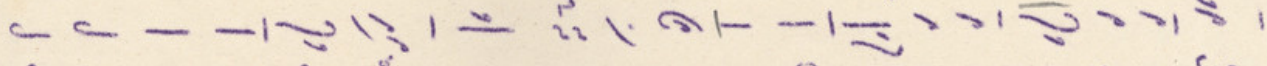

δι α ια τα δυ σε ως η προσΘε ον η μων α νο ο δος

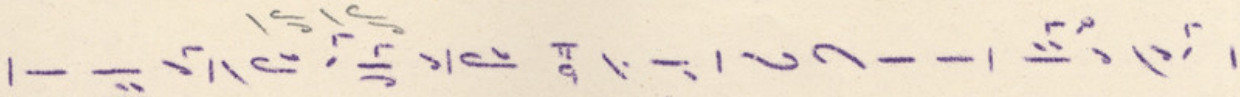

γι ι ι νε ε ε ε ται Θαυ μα σι α τα ε ερ γαα

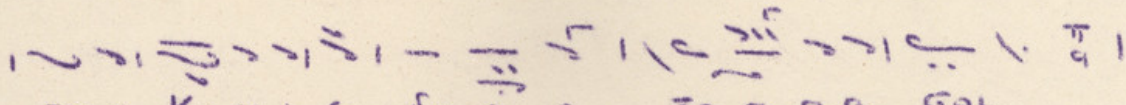

σγ γ Κυρι ι ε δο ο ο Ξα α α α σοι

N.T.B.

Εἰς Ἠλίαν 3 Ἰανουαρίου 1950

Εἰς Ἠλίαν 3 Ἰανουαρίου 1950

190

ΔΗΜΟΣΙΟ ΑΜΜΟΧΩΣΤΕΙΟ
ΣΩΜΑΤΑΝΘΡΑΚΩΝ
ΕΚΛΟΓΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΣΑΛΑΜΙΝΑΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΓΟΥΝΑΡΗ
ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΚΟΛΛΟΚΙΝΗ
ΚΟΥΤΟΥΛΟΥΒΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΚΟΥΖΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΣΟΥΛΙΩΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ

190

ΔΗΜΟΣΙΟ ΑΜΜΟΧΩΣΤΕΙΟ
ΣΩΜΑΤΑΝΘΡΑΚΩΝ
ΕΚΛΟΓΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΣΑΛΑΜΙΝΑΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΓΟΥΝΑΡΗ
ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΚΟΛΛΟΚΙΝΗ
ΚΟΥΤΟΥΛΟΥΒΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΚΟΥΖΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΣΟΥΛΙΩΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΛΔ

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ

ΕΚΛΟΓΙΚΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ

ΠΡΩΤΗΝ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

ΒΕΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΚΟΤΣΟΤΟΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΜΑΓΓΑΝΑΡΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΚΟΥΛΟΥΡΙΑΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΛΔ

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ

ΕΚΛΟΓΙΚΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ

ΠΡΩΤΗΝ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

ΒΕΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΚΟΤΣΟΤΟΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΜΑΓΓΑΝΑΡΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΚΟΥΛΟΥΡΙΑΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Ἡ δύναμις καὶ ὁ ἡρωϊσμὸς τοῦ Στρατοῦ μας ποὺ φυλάει τὰ σύνορα μᾶς δίνουν ἀκόμη μιὰ πίστωσι χρόνου.

Ἐν ὥρᾳ ἐθνικῶν κινδύνων ἂς ἀφήσωμε τὰ κόμματα καὶ τὰς παρατάξεις.

Ὁ Ἑλληνικὸς Συναγερμὸς κηρύσσει τὴν ἐπιστράτευσι τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων, δὲν ἀντιστρατεύεται τὰ κόμματα, δὲν ἀντιπολιτεύεται τὶς διάφορες πολιτικὲς ἰδεολογίες, ἀλλὰ καλεῖ ὅλα τὰ τέκνα τῆς Ἑλλάδος στὸ ἔργο τῆς Κρατικῆς ἀναδημιουργίας. Ἡ τιμὴ πρέπει νὰ ἀνήκει εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας.

Εἰς τοὺς κόλπους ἑνὸς ἰσχυροῦ καὶ δικαίου Κράτους ἂς ἀνταγωνίζωνται τότε αἱ ἰδεολογίες καὶ τὰ κόμματα καὶ ἂς ἀμιλλῶνται αἱ πολιτικὲς φιλοδοξίες.

Ἀφωσιωμένος ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ ἰατρικόν μου ἔργον δὲν εἶχα ποτὲ τὴν πρόθεσι νὰ ἀναμιχθῶ στὴν ἐνεργὸ πολιτική. Ἀλλὰ αἱ σημερινὲς περιστάσεις εἶναι ἐξαιρετικές. Καὶ γι' αὐτὸ ἐδέχθηκα τὴν πρόσκλησι ἐνεργοῦ πολιτικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὸν Ἑλληνικὸ Συναγερμό.

Πιστεύω ἀκλόνητα, ὅτι στὴ σημερινὴ Ἑλληνικὴ πραγματικότητα μόνον ὑπὸ τὸ κῦρος καὶ τὸ ὕψος τῆς προσωπικότητος τοῦ Στρατάρχου Παπάγου εἶναι δυνατὴ ἡ συνένωσις, ἡ ἐξόρμησις καὶ ἡ ἀξιοποίησις τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων γιὰ τὴ δημιουργία ἑνὸς νέου Κράτους ἀνταξίου τῶν θυσιῶν, τῆς Ἱστορίας καὶ τῆς ἀξίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ἰατρὸς Ν. ΣΜΠΑΡΟΥΝΗΣ - ΤΡΙΚΟΡΦΟΣ
Ὑποψήφιος Βουλευτὴς Ἀθηνῶν
«Ἑλληνικοῦ Συναγερμοῦ»

Ἡ δύναμις καὶ ὁ ἡρωϊσμὸς τοῦ Στρατοῦ μας ποὺ φυλάει τὰ σύνορα μᾶς δίνουν ἀκόμη μιὰ πίστωσι χρόνου.

Ἐν ὥρᾳ ἐθνικῶν κινδύνων ἂς ἀφήσωμε τὰ κόμματα καὶ τὰς παρατάξεις.

Ὁ Ἑλληνικὸς Συναγερμὸς κηρύσσει τὴν ἐπιστράτευσι τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων, δὲν ἀντιστρατεύεται τὰ κόμματα, δὲν ἀντιπολιτεύεται τὶς διάφορες πολιτικὲς ἰδεολογίες, ἀλλὰ καλεῖ ὅλα τὰ τέκνα τῆς Ἑλλάδος στὸ ἔργο τῆς Κρατικῆς ἀναδημιουργίας. Ἡ τιμὴ πρέπει νὰ ἀνήκει εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας.

Εἰς τοὺς κόλπους ἑνὸς ἰσχυροῦ καὶ δικαίου Κράτους ἂς ἀνταγωνίζωνται τότε αἱ ἰδεολογίες καὶ τὰ κόμματα καὶ ἂς ἀμιλλῶνται αἱ πολιτικὲς φιλοδοξίες.

Ἀφωσιωμένος ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ ἰατρικόν μου ἔργον δὲν εἶχα ποτὲ τὴν πρόθεσι νὰ ἀναμιχθῶ στὴν ἐνεργὸ πολιτική. Ἀλλὰ αἱ σημερινὲς περιστάσεις εἶναι ἐξαιρετικές. Καὶ γι' αὐτὸ ἐδέχθηκα τὴν πρόσκλησι ἐνεργοῦ πολιτικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὸν Ἑλληνικὸ Συναγερμό.

Πιστεύω ἀκλόνητα, ὅτι στὴ σημερινὴ Ἑλληνικὴ πραγματικότητα μόνον ὑπὸ τὸ κῦρος καὶ τὸ ὕψος τῆς προσωπικότητος τοῦ Στρατάρχου Παπάγου εἶναι δυνατὴ ἡ συνένωσις, ἡ ἐξόρμησις καὶ ἡ ἀξιοποίησις τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων γιὰ τὴ δημιουργία ἑνὸς νέου Κράτους ἀνταξίου τῶν θυσιῶν, τῆς Ἱστορίας καὶ τῆς ἀξίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ἰατρὸς Ν. ΣΜΠΑΡΟΥΝΗΣ - ΤΡΙΚΟΡΦΟΣ
Ὑποψήφιος Βουλευτὴς Ἀθηνῶν
«Ἑλληνικοῦ Συναγερμοῦ»

Τὸ Θ' εἰς Δ. Ἀθηνῶν

193

«Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε· ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ· δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ».
(Ἐφεσ. 5,8-10)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΙΑΣΙΟΥ 1 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ) ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Β' | ΑΘΗΝΑΙ, 12 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1954 | ΑΡΙΘ. 50 (85)

Η ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

(Ἀναγνώσατε: Λουκ. 14, 16-24)

Σκοπίμως ἡ Ἐκκλησία μας ἀναγινώσκει σήμερον τὴν παραβολὴν «τῶν προσκεκλημένων εἰς τὸ Δεῖπνον» διότι καὶ αἱ ἡμέραι, τὰς ὁποίας διερχόμεθα, εἶναι ἡμέραι προετοιμασίας διὰ τὴν μεγάλην χαρμόσυνον ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων καὶ ἡ ἑορτὴ αὐτὴ πλησιάζει, κατὰ τὴν ὁποίαν διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ὁ Κύριος μᾶς προσκαλεῖ εἰς τὸ πνευματικόν Του Δεῖπνον.

«Ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἕτοιμά ἐστι πάντα»! Ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης τοῦ ἱερωτάτου τούτου χριστιανικοῦ θυσιαστηρίου, κατάκειται ἐσφαγμένος «ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»! Οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐπιθυμοῦν νὰ σκύψουν νὰ ἰδοῦν τὸ Μυστήριον, ἀλλὰ μὲ τρόμον σκεπάζουν τὰ ἱερά των πρόσωπα μὲ τὰς πτέρυγάς των καὶ μὲ εὐλάβειαν ἀρκοῦνται εἰς τὸ νὰ περιστοιχίζουν ἀοράτως τὸν τόπον ὅπου «ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ ὁ Κύριος τῶν κυριευόντων» εἶναι ἕτοιμος νὰ δοθῇ «εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς»! Τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μοναδικὸς «ἄρτος τῆς ζωῆς, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβὰς» καὶ τὸ Αἷμά Του τὸ τίμιον, τὸ ὁποῖον «καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας», προσφέρονται κατὰ τρόπον ἀνερμήνευτον καὶ μυστηριώδη, διὰ νὰ στηρίξουν καὶ νὰ εὐφράνουν τὰς καρδίας τῶν πιστῶν! Καὶ αὐτὸς ὁ Κύριος διὰ τοῦ λειτουργοῦ ἱερέως προσκαλεῖ εἰς τὸ μυστικὸν συμπόσιον τῆς σωτηρίας μεγαλοφώνως: «Λάβετε φάγετε, τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου... Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου»!

Καὶ μᾶς βεβαιώνει ὅλους ὁ Σωτήρ: «Τὸ σῶμά μου ἀληθής ἐστι βρῶσις καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθής ἐστι πόσις». Καὶ μᾶς ἐνθαρρύνει μὲ πλουσιωτάτην ὑπόσχεσιν, ποὺ ἐξάπαντος θὰ τὴν τηρήσῃ. Ὅποιος τρώγει τὸ σῶμά Του καὶ πίνει τὸ αἷμά Του ἑνώνεται μαζί Του. «Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ»!

Ποῖος δὲν θὰ ἤθελε τὴν ἕνωσιν αὐτήν; Νὰ κάμῃ ἰδικήν του δύναμιν τὴν δύναμιν ποὺ ἔχει τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ; Νὰ αἰσθανθῇ μέσα εἰς τὴν ψυχήν

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Κοντάκιον τοῦ ἁγ. Σπυρίδωνος. Ἦχος Β'.

Τῷ πόθῳ Χριστοῦ τρωθείς, ἱερώτατε, τὸν νοῦν πτερωθεὶς τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, πατρικῇ θεωρίᾳ τὴν πρᾶξιν εὗρες, θεόληπτε, θυσιαστήριον θεῖον γενόμενος, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἔλλαμψιν.

Τό Θ' εἰς Δ. Ἀθηνῶν

193

«Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε· ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ· δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ».
(Ἐφεσ. 5,8-10)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΙΑΣΙΟΥ 1 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ) ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Β' | ΑΘΗΝΑΙ, 12 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1954 | ΑΡΙΘ. 50 (85)

Η ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

(Ἀναγνώσατε: Λουκ. 14, 16-24)

Σκοπίμως ἡ Ἐκκλησία μας ἀναγινώσκει σήμερον τὴν παραβολὴν «τῶν προσκεκλημένων εἰς τὸ Δεῖπνον» διότι καὶ αἱ ἡμέραι, τὰς ὁποίας διερχόμεθα, εἶναι ἡμέραι προετοιμασίας διὰ τὴν μεγάλην χαρμόσυνον ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων καὶ ἡ ἑορτὴ αὐτὴ πλησιάζει, κατὰ τὴν ὁποίαν διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ὁ Κύριος μᾶς προσκαλεῖ εἰς τὸ πνευματικόν Του Δεῖπνον.

«Ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἕτοιμά ἐστι πάντα»! Ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης τοῦ ἱερωτάτου τούτου χριστιανικοῦ θυσιαστηρίου, κατάκειται ἐσφαγμένος «ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»! Οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐπιθυμοῦν νὰ σκύψουν νὰ ἰδοῦν τὸ Μυστήριον, ἀλλὰ μὲ τρόμον σκεπάζουν τὰ ἱερά των πρόσωπα μὲ τὰς πτέρυγάς των καὶ μὲ εὐλάβειαν ἀρκοῦνται εἰς τὸ νὰ περιστοιχίζουν ἀοράτως τὸν τόπον ὅπου «ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ ὁ Κύριος τῶν κυριευόντων» εἶναι ἕτοιμος νὰ δοθῇ «εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς»! Τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μοναδικὸς «ἄρτος τῆς ζωῆς, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβὰς» καὶ τὸ Αἷμά Του τὸ τίμιον, τὸ ὁποῖον «καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας», προσφέρονται κατὰ τρόπον ἀνερμήνευτον καὶ μυστηριώδη, διὰ νὰ στηρίξουν καὶ νὰ εὐφράνουν τὰς καρδίας τῶν πιστῶν! Καὶ αὐτὸς ὁ Κύριος διὰ τοῦ λειτουργοῦ ἱερέως προσκαλεῖ εἰς τὸ μυστικὸν συμπόσιον τῆς σωτηρίας μεγαλοφώνως: «Λάβετε φάγετε, τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου... Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου»!

Καὶ μᾶς βεβαιώνει ὅλους ὁ Σωτήρ: «Τὸ σῶμά μου ἀληθής ἐστι βρῶσις καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθής ἐστι πόσις». Καὶ μᾶς ἐνθαρρύνει μὲ πλουσιωτάτην ὑπόσχεσιν, ποὺ ἐξάπαντος θὰ τὴν τηρήσῃ. Ὅποιος τρώγει τὸ σῶμά Του καὶ πίνει τὸ αἷμά Του ἑνώνεται μαζί Του. «Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ»!

Ποῖος δὲν θὰ ἤθελε τὴν ἕνωσιν αὐτήν; Νὰ κάμῃ ἰδικήν του δύναμιν τὴν δύναμιν ποὺ ἔχει τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ; Νὰ αἰσθανθῇ μέσα εἰς τὴν ψυχήν

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Κοντάκιον τοῦ ἁγ. Σπυρίδωνος. Ἦχος Β'.

Τῷ πόθῳ Χριστοῦ τρωθείς, ἱερώτατε, τὸν νοῦν πτερωθεὶς τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, πατρικῇ θεωρίᾳ τὴν πρᾶξιν εὗρες, θεόληπτε, θυσιαστήριον θεῖον γενόμενος, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἔλλαμψιν.

του τὴν ἀνάπαυσιν καὶ τὴν γαλήνην, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀνδρείαν καὶ τὸν ἡρωϊσμὸν ποὺ ἐμπνέει ἡ ἐπαφὴ μὲ τὸν Χριστόν; Ποῖος δὲν θὰ ἤθελε νὰ πλύνῃ τὰς ἁμαρτίας του μέσα εἰς τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ λάβῃ τὴν ἐνίσχυσιν ἀπὸ τὸν «ἄρτον τῆς ζωῆς» διὰ τὸν ὡραῖον ἀγῶνα τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς ἀρετῆς;

«Ὅσοι πιστοί. Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε», φωνάζει κάθε φορὰν εἰς τὸ τέλος τῆς θείας μυσταγωγίας ἡ Ἐκκλησία μας καὶ ἡμπορεῖ ὁ χριστιανὸς εἰς κάθε στιγμὴν νὰ ἑτοιμασθῇ διὰ νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν πρόσκλησιν αὐτήν, ἀλλὰ ἰδιαιτέρως τὰς ἡμέρας αὐτὰς καθῆκον ἔχομεν ὅλοι νὰ μὴ λείψῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν ἑτοιμασίαν ποὺ χρειάζεται, διὰ νὰ προσέλθωμεν εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ Κυρίου.

Καμμία πρόφασις καὶ καμμία δικαιολογία δὲν ἔχει πέρασιν ἐμπρὸς εἰς τὴν μεγάλην δωρεάν, τὴν ὁποίαν μᾶς προσφέρει ὁ Χριστός, καμμία καθυστέρησις καὶ καμμία ἀμέλεια δὲν δικαιολογεῖται, ἀλλὰ καὶ καμμία ἀταξία δὲν ἐπιτρέπεται γύρω ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τῆς μυστικῆς θυσίας.

«Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτὸν καὶ οὕτως ἐκ τοῦ Ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ Ποτηρίου πινέτω», μᾶς συμβουλεύει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Κανεὶς λοιπὸν ἂς μὴν ἀμελήσῃ νὰ ἑτοιμασθῇ καὶ κανεὶς ἂς μὴ μείνῃ μακρὰν τοῦ Κυριακοῦ Δείπνου ἀπὸ ἀμέλειαν ἢ ἀπὸ ραθυμίαν... «Ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἕτοιμά ἐστι πάντα»!

Η ΕΚΤΗ ΕΝΤΟΛΗ

«Οὐ φονεύσεις»

Κάθε ἄνθρωπος ποὺ γεννᾶται εἰς τὸν κόσμον ἔχει δικαιώματα, ποὺ δημιουργοῦν καὶ ἀντίστοιχα καθήκοντα διὰ τοὺς ἄλλους ἀπέναντί του καὶ διὰ τὸν ἴδιον ἀπέναντι τῶν ἄλλων. Τὸ πρῶτον δικαίωμα τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τὸ δικαίωμα ποὺ ἔχει ἐπὶ τῆς ζωῆς, τὴν ὁποίαν τοῦ ἐχάρισεν ὁ Δημιουργός, αὐτὸ δὲ τὸ δικαίωμα ποὺ ἔχει κάθε ἄνθρωπος δημιουργεῖ τὴν ἀντίστοιχον ὑποχρέωσιν καὶ διὰ τὸν ἴδιον νὰ σεβασθῇ τὸ ἴδιον δικαίωμα ποὺ καὶ οἱ ἄλλοι ὅμοιοί του ἔχουν ἐπὶ τῆς ζωῆς, ποὺ καὶ εἰς ἐκείνους ἐχάρισεν ὁ Θεός.

Ἡ περιφρόνησις αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀνθρώπου εἶναι μία ἀδικία ποὺ ἀνταναικλᾷ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὁποῖος μόνος εἶναι κύριος τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐναντίον τοῦ Ὁποίου ἀσεβεῖ καὶ ἁμαρτάνει ὅποιος ἀσεβεῖ καὶ ἁμαρτάνει ἐναντίον τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς.

Ὁ παλαιὸς Νόμος κατεδίκαζε τὴν ἀσέβειαν αὐτὴν ὅταν ἔφθανε μέχρι τοῦ σημείου ν' ἀφαιρῇ τελείως τὴν ζωήν, ὅταν δηλ. ἐξεδηλώνετο—ὅπως θὰ ἐλέγομεν σήμερον—εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ κακουργήματος τοῦ φόνου, ποὺ καὶ οἱ πολιτικοὶ νόμοι ὅλων τῶν ἐθνῶν αὐστηρὰ κατεδίκαζον καὶ καταδικάζουν. Ὁ νόμος τῆς Καινῆς Διαθήκης ἀπέβλεψε περισσότερον εἰς τὴν διάθεσιν παρὰ εἰς τὸ ἀποτέλεσμα καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ ἐπικυρώσῃ ἁπλῶς τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ φόνου, ἀλλὰ καὶ ἐπεδίωξε νὰ ἐκριζώσῃ ὅ,τι θὰ ἠδύνατο νὰ καταλήξῃ εἰς αὐτὸν—ἂν ἦσαν πάντοτε εὐνοϊκαὶ αἱ περιστάσεις—. Ὄχι ἁπλῶς νὰ προστατεύσῃ τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων ἠθέλησεν ἀπὸ τὰς ἐναντίον της ἀδικίας τῶν ὁμοίων των, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐξαγνίσῃ ζητεῖ τὴν ἐσωτερικὴν διάθεσιν ἐκείνων, ποὺ παρασυρόμενοι ἀπὸ τὸ πάθος των θὰ ἠμποροῦσαν ἔστω καὶ ἐλάχιστα νὰ ἀσεβήσουν πρὸς τὴν ὕπαρξιν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Ἐξεκίνησεν ὁ νόμος ὁ Χριστιανικὸς ἀπὸ τὴν γενικὴν ἀρχὴν τῆς ἀδελφωσύνης ὅλων τῶν ἀνθρώπων καὶ δὲν κατεδίκασεν ἁπλῶς τὰς μεταξύ των βιαιοπραγίας μόνον, ἀλλὰ

του τὴν ἀνάπαυσιν καὶ τὴν γαλήνην, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀνδρείαν καὶ τὸν ἡρωϊσμὸν ποὺ ἐμπνέει ἡ ἐπαφὴ μὲ τὸν Χριστόν; Ποῖος δὲν θὰ ἤθελε νὰ πλύνῃ τὰς ἁμαρτίας του μέσα εἰς τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ λάβῃ τὴν ἐνίσχυσιν ἀπὸ τὸν «ἄρτον τῆς ζωῆς» διὰ τὸν ὡραῖον ἀγῶνα τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς ἀρετῆς;

«Ὅσοι πιστοί. Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε», φωνάζει κάθε φορὰν εἰς τὸ τέλος τῆς θείας μυσταγωγίας ἡ Ἐκκλησία μας καὶ ἡμπορεῖ ὁ χριστιανὸς εἰς κάθε στιγμὴν νὰ ἑτοιμασθῇ διὰ νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν πρόσκλησιν αὐτήν, ἀλλὰ ἰδιαιτέρως τὰς ἡμέρας αὐτὰς καθῆκον ἔχομεν ὅλοι νὰ μὴ λείψῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν ἑτοιμασίαν ποὺ χρειάζεται, διὰ νὰ προσέλθωμεν εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ Κυρίου.

Καμμία πρόφασις καὶ καμμία δικαιολογία δὲν ἔχει πέρασιν ἐμπρὸς εἰς τὴν μεγάλην δωρεάν, τὴν ὁποίαν μᾶς προσφέρει ὁ Χριστός, καμμία καθυστέρησις καὶ καμμία ἀμέλεια δὲν δικαιολογεῖται, ἀλλὰ καὶ καμμία ἀταξία δὲν ἐπιτρέπεται γύρω ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τῆς μυστικῆς θυσίας.

«Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτὸν καὶ οὕτως ἐκ τοῦ Ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ Ποτηρίου πινέτω», μᾶς συμβουλεύει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Κανεὶς λοιπὸν ἂς μὴν ἀμελήσῃ νὰ ἑτοιμασθῇ καὶ κανεὶς ἂς μὴ μείνῃ μακρὰν τοῦ Κυριακοῦ Δείπνου ἀπὸ ἀμέλειαν ἢ ἀπὸ ραθυμίαν... «Ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἕτοιμά ἐστι πάντα»!

Η ΕΚΤΗ ΕΝΤΟΛΗ

«Οὐ φονεύσεις»

Κάθε ἄνθρωπος ποὺ γεννᾶται εἰς τὸν κόσμον ἔχει δικαιώματα, ποὺ δημιουργοῦν καὶ ἀντίστοιχα καθήκοντα διὰ τοὺς ἄλλους ἀπέναντί του καὶ διὰ τὸν ἴδιον ἀπέναντι τῶν ἄλλων. Τὸ πρῶτον δικαίωμα τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τὸ δικαίωμα ποὺ ἔχει ἐπὶ τῆς ζωῆς, τὴν ὁποίαν τοῦ ἐχάρισεν ὁ Δημιουργός, αὐτὸ δὲ τὸ δικαίωμα ποὺ ἔχει κάθε ἄνθρωπος δημιουργεῖ τὴν ἀντίστοιχον ὑποχρέωσιν καὶ διὰ τὸν ἴδιον νὰ σεβασθῇ τὸ ἴδιον δικαίωμα ποὺ καὶ οἱ ἄλλοι ὅμοιοί του ἔχουν ἐπὶ τῆς ζωῆς, ποὺ καὶ εἰς ἐκείνους ἐχάρισεν ὁ Θεός.

Ἡ περιφρόνησις αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀνθρώπου εἶναι μία ἀδικία ποὺ ἀνταναικλᾷ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὁποῖος μόνος εἶναι κύριος τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐναντίον τοῦ Ὁποίου ἀσεβεῖ καὶ ἁμαρτάνει ὅποιος ἀσεβεῖ καὶ ἁμαρτάνει ἐναντίον τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς.

Ὁ παλαιὸς Νόμος κατεδίκαζε τὴν ἀσέβειαν αὐτὴν ὅταν ἔφθανε μέχρι τοῦ σημείου ν' ἀφαιρῇ τελείως τὴν ζωήν, ὅταν δηλ. ἐξεδηλώνετο—ὅπως θὰ ἐλέγομεν σήμερον—εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ κακουργήματος τοῦ φόνου, ποὺ καὶ οἱ πολιτικοὶ νόμοι ὅλων τῶν ἐθνῶν αὐστηρὰ κατεδίκαζον καὶ καταδικάζουν. Ὁ νόμος τῆς Καινῆς Διαθήκης ἀπέβλεψε περισσότερον εἰς τὴν διάθεσιν παρὰ εἰς τὸ ἀποτέλεσμα καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ ἐπικυρώσῃ ἁπλῶς τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ φόνου, ἀλλὰ καὶ ἐπεδίωξε νὰ ἐκριζώσῃ ὅ,τι θὰ ἠδύνατο νὰ καταλήξῃ εἰς αὐτὸν—ἂν ἦσαν πάντοτε εὐνοϊκαὶ αἱ περιστάσεις—. Ὄχι ἁπλῶς νὰ προστατεύσῃ τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων ἠθέλησεν ἀπὸ τὰς ἐναντίον της ἀδικίας τῶν ὁμοίων των, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐξαγνίσῃ ζητεῖ τὴν ἐσωτερικὴν διάθεσιν ἐκείνων, ποὺ παρασυρόμενοι ἀπὸ τὸ πάθος των θὰ ἠμποροῦσαν ἔστω καὶ ἐλάχιστα νὰ ἀσεβήσουν πρὸς τὴν ὕπαρξιν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Ἐξεκίνησεν ὁ νόμος ὁ Χριστιανικὸς ἀπὸ τὴν γενικὴν ἀρχὴν τῆς ἀδελφωσύνης ὅλων τῶν ἀνθρώπων καὶ δὲν κατεδίκασεν ἁπλῶς τὰς μεταξύ των βιαιοπραγίας μόνον, ἀλλὰ

Τῇ Ι΄ Ἰανουαρίου τὰ Ἅγια Θεοφάνεια

Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα ἦχος

Τῇ Ι΄ Ἰανουαρίου τὰ Ἅγια Θεοφάνεια

Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα ἦχος

Π Κ

ε ε υλι ι νας υο ρυ υ φη η η η ην τω ω ω ω ω ω ω

Π

ζω ω ω ω Προ ο ο δρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ζο ο ο

Π Δ Π Κ

μω ο τον γ γ γ γ γ ραα α α νο ο

Δ

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον με τρη η η η

Π Κ

η η σα ας σπι ι ι θα α μη η η η η η η η ι να

ε πι ζρε ε ε ε ψης υο ο ο ο ο σμο ο

Δ

ο ο ον ε ε ε υ πλα α α νη ης υ σω ω ω ω σης

Π Κατάλ.

τα α α ας ψυ χα α α α α ας η η τας ψυ χα α ας η η

Κ

μω ω ω ων ο τον γ ρα α νο ο ο ον

Δ

με τρη η η η

Μουσική

Ν. Α. Καμαράδου

3 Ἰανουαρίου 1950

Π Κ

ε ε υλιι ναs υο ρυυ ϕη η η η ην τω ω ω ω ω ω ω

Π

ζω ω ω ω Προοο δρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ζο ο ο

Π Δ Π Κ

μω ο τον γ γ γ γ γ ραα α α νο ο

Δ

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον με τρη η η η

Π Κ

η η σα αs σπιι ι θαα μη η η η η η η η ι να

ε πι ζρε ε ε ε ψηs υο ο ο ο ο σμο ο

Δ

ο ο ον ε ε ευ πλα α α νη ηs υ σω ω ω ω σηs

Π Κατάλ.

τα α α αs ψυ χα α α α α αs η η τα ιψυ χα α αs η η

Κ

μω ω ω ων ο τον γ ρα α νο ο ο ον

Δ

με τρη η η η

Μουσική

Ν. Α. Καμαράδου

3 Ἰανουαρίου 1950

καὶ κάθε τι ποὺ θὰ ἠδύνατο νὰ χαλαρώσῃ τὴν ἀδελφικὴν σχέσιν καὶ νὰ διαρρήξῃ τὸν ἀδελφικὸν δεσμόν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὴν ὕβριν ἀκόμη καὶ τὴν περιφρόνησιν καὶ τὸν θυμὸν ἐξίσωσεν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς πρὸς τὸν φόνον καὶ κατέστησεν ὑπευθύνους φόνου καὶ ἐκείνους μόνον οἱ ὁποῖοι ἁπλῶς θὰ ἠσθάνοντο ἔχθραν πρὸς τὸν πλησίον των (Ματθ. 5,21-26).

Τόσον πολὺ ἐφρόντισεν ὁ Χριστὸς νὰ ἐξαγνίσῃ τῶν πιστῶν Του τὰς καρδίας, ὥστε καὶ ἀπέναντι αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἀδικούντων ἠξίωσε νὰ αἰσθάνωνται ἐπιείκειαν καὶ ἀνεξικακίαν καὶ ἀγάπην οἱ χριστιανοί, καὶ νὰ προσεύχωνται ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν των συνέστησεν εἰς τοὺς μαθητάς Του (αὐτόθι 43-48). Δὲν εἶναι μάλιστα οὐδὲ αὐτὸ ἀρκετὸν διὰ τὸν Χριστόν. Ἐκεῖνος ζητεῖ ἀπὸ τοὺς ὀπαδούς Του ὄχι μόνον νὰ μὴ ἀνταποδίδωσι κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ὄχι ἁπλῶς νὰ μὴ διατηροῦν ἔχθραν καὶ μνησικακίαν, ἀλλὰ καὶ νὰ πληρώνωσι μὲ εὐεργεσίαν τὸ ἀδίκημα, ν' ἀγαθοποιοῦν τοὺς κακοποιοῦντας καὶ νὰ φαίνωνται χρήσιμοι πρὸς ἐκείνους ποὺ τυχὸν τοὺς ἔβλαψαν (Λουκ. 6,32-36), ἢ ὅπως χαρακτηριστικώτατα τὸ εἶπεν ὁ Ἱερὸς Ἀπόστολος: «Ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου, ψώμιζε αὐτὸν καὶ ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν».

Ἀφ' οὗ διὰ τὸν ἐχθρόν του πρέπει νὰ εὐεργετῇ ὁ χριστιανός, ὁλοφάνερον εἶναι ὅτι καὶ πρὸς κάθε ἄνθρωπον γενικῶς πρέπει νὰ συμπεριφέρεται μὲ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ὄχι ἁπλῶς νὰ μὴν ἐπιβουλεύεται τὴν ζωήν του καὶ νὰ μὴ τὸν κακοποιῇ, ἀλλὰ καὶ μὲ προθυμίαν νὰ τρέχῃ εἰς βοήθειάν του ὁσάκις καθ' οἱονδήποτε τρόπον κινδυνεύει, ὅπως μᾶς τὸ περιέγραψεν ὁ Κύριος τόσον παραστατικὰ εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου.

Δὲν εἶναι ἀρκετὸν τὸ νὰ μὴ φονεύωμεν λοιπὸν—ὅπως νομίζουν ὅσοι χονδροειδῶς ἀντιλαμβάνονται τὴν χριστιανικὴν ἠθικὴν—ἀλλὰ τότε μόνον εἴμεθα σύμφωνοι μὲ τὸ χριστιανικὸν πνεῦμα, ὅταν καὶ καμμίαν κακὴν διάθεσιν δὲν αἰσθανώμεθα ἐναντίον τῶν ὁμοίων μας καὶ μὲ κάθε τρόπον προστρέχωμεν εἰς βοήθειάν των ὅταν πάσχουν, εἴτε εἶναι φίλοι μας εἴτε εἶναι ἐχθροί μας. Τόσην δὲ σημασίαν ἀποδίδει εἰς τὴν λεπτομέρειαν αὐτὴν τὴν τελευταίαν ὁ Χριστός, ὥστε ἀπ' αὐτῆς εἶπεν ὅτι θὰ κρίνῃ τοὺς ἀνθρώπους ὅταν θὰ ἔλθῃ «ἐν τῇ δόξῃ Αὐτοῦ» (Ματθ. 25,31-46).

ΕΝΑ ΚΑΘΕ ΦΟΡΑΝ

ΚΛΕΙΣΕ ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

Ναί, τὴν ὥρα αὐτὴ κλεῖσε τὸ ραδιόφωνο καὶ ἑτοιμάσου γιὰ τὴν Ἐκκλησία. Μὴ νομίσῃς, πώς, ἂν ἀκούσῃς τὴ Λειτουργία ἀπὸ τὸ ραδιόφωνό σου, τοῦτο ἀναπληρώνει τὸν ἐκκλησιασμό. Κάνεις λάθος.

Αὐτὲς οἱ ἐκπομπὲς τῆς θείας Λειτουργίας εἶναι γιὰ τοὺς ἀρρώστους καὶ τοὺς ἡλικιωμένους. Ὅλοι οἱ ἄλλοι ὑγιεῖς πιστοί, ὀφείλουν νὰ βρίσκωνται αὐτὴ τὴν ὥρα στὴν ἐκκλησία. Ἐκεῖ θὰ ἁγιασθοῦν καὶ θὰ μετέχουν ἀληθινὰ στὴ Θεία Λατρεία.

Ξαπλωμένοι στὸ κρεββάτι, καπνίζοντας ἢ πίνοντας τὸ τσάϊ σας, δουλεύοντας στὴν κουζίνα ἢ καθισμένοι στὸ καφενεῖο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποκομίσετε εὐλογία.

Θὰ μοῦ πῆτε, πὼς παρακολουθώντας τὴν θεία Λειτουργία ἀπὸ τὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἀθηνῶν ἀπολαμβάνετε μουσική, μεταρσιώνεσθε καὶ ὠφελεῖσθε ἀπὸ τὸ κήρυγμα καὶ, τὸ σπουδαιότερο, δὲν εἶσθε ὑποχρεωμένοι νὰ ὑπομένετε τὶς κακοφωνίες ὡρισμένων ψαλτῶν καὶ νὰ στέκεσθε ὅλη τὴν ὥρα ὄρθιοι.

Ἀδιάφορο· τοῦτο δὲν σᾶς ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσι. Δὲν ἔχετε ἀκούσει τὸν ψαλμωδὸ ποὺ λέει «Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν»;

Κλεῖσε, λοιπόν, τὸ ραδιόφωνό σου, ἀγαπητέ μου. Οἱ καμπάνες σὲ προσκαλοῦν γιὰ τὴν θεία Λειτουργία. Μὴν ἀμελήσῃς.

Λ.

καὶ κάθε τι ποὺ θὰ ἠδύνατο νὰ χαλαρώσῃ τὴν ἀδελφικὴν σχέσιν καὶ νὰ διαρρήξῃ τὸν ἀδελφικὸν δεσμόν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὴν ὕβριν ἀκόμη καὶ τὴν περιφρόνησιν καὶ τὸν θυμὸν ἐξίσωσεν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς πρὸς τὸν φόνον καὶ κατέστησεν ὑπευθύνους φόνου καὶ ἐκείνους μόνον οἱ ὁποῖοι ἁπλῶς θὰ ἠσθάνοντο ἔχθραν πρὸς τὸν πλησίον των (Ματθ. 5,21-26).

Τόσον πολὺ ἐφρόντισεν ὁ Χριστὸς νὰ ἐξαγνίσῃ τῶν πιστῶν Του τὰς καρδίας, ὥστε καὶ ἀπέναντι αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἀδικούντων ἠξίωσε νὰ αἰσθάνωνται ἐπιείκειαν καὶ ἀνεξικακίαν καὶ ἀγάπην οἱ χριστιανοί, καὶ νὰ προσεύχωνται ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν των συνέστησεν εἰς τοὺς μαθητάς Του (αὐτόθι 43-48). Δὲν εἶναι μάλιστα οὐδὲ αὐτὸ ἀρκετὸν διὰ τὸν Χριστόν. Ἐκεῖνος ζητεῖ ἀπὸ τοὺς ὀπαδούς Του ὄχι μόνον νὰ μὴ ἀνταποδίδωσι κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ὄχι ἁπλῶς νὰ μὴ διατηροῦν ἔχθραν καὶ μνησικακίαν, ἀλλὰ καὶ νὰ πληρώνωσι μὲ εὐεργεσίαν τὸ ἀδίκημα, ν' ἀγαθοποιοῦν τοὺς κακοποιοῦντας καὶ νὰ φαίνωνται χρήσιμοι πρὸς ἐκείνους ποὺ τυχὸν τοὺς ἔβλαψαν (Λουκ. 6,32-36), ἢ ὅπως χαρακτηριστικώτατα τὸ εἶπεν ὁ Ἱερὸς Ἀπόστολος: «Ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου, ψώμιζε αὐτὸν καὶ ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν».

Ἀφ' οὗ διὰ τὸν ἐχθρόν του πρέπει νὰ εὐεργετῇ ὁ χριστιανός, ὁλοφάνερον εἶναι ὅτι καὶ πρὸς κάθε ἄνθρωπον γενικῶς πρέπει νὰ συμπεριφέρεται μὲ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ὄχι ἁπλῶς νὰ μὴν ἐπιβουλεύεται τὴν ζωήν του καὶ νὰ μὴ τὸν κακοποιῇ, ἀλλὰ καὶ μὲ προθυμίαν νὰ τρέχῃ εἰς βοήθειάν του ὁσάκις καθ' οἱονδήποτε τρόπον κινδυνεύει, ὅπως μᾶς τὸ περιέγραψεν ὁ Κύριος τόσον παραστατικὰ εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου.

Δὲν εἶναι ἀρκετὸν τὸ νὰ μὴ φονεύωμεν λοιπὸν—ὅπως νομίζουν ὅσοι χονδροειδῶς ἀντιλαμβάνονται τὴν χριστιανικὴν ἠθικὴν—ἀλλὰ τότε μόνον εἴμεθα σύμφωνοι μὲ τὸ χριστιανικὸν πνεῦμα, ὅταν καὶ καμμίαν κακὴν διάθεσιν δὲν αἰσθανώμεθα ἐναντίον τῶν ὁμοίων μας καὶ μὲ κάθε τρόπον προστρέχωμεν εἰς βοήθειάν των ὅταν πάσχουν, εἴτε εἶναι φίλοι μας εἴτε εἶναι ἐχθροί μας. Τόσην δὲ σημασίαν ἀποδίδει εἰς τὴν λεπτομέρειαν αὐτὴν τὴν τελευταίαν ὁ Χριστός, ὥστε ἀπ' αὐτῆς εἶπεν ὅτι θὰ κρίνῃ τοὺς ἀνθρώπους ὅταν θὰ ἔλθῃ «ἐν τῇ δόξῃ Αὐτοῦ» (Ματθ. 25,31-46).

ΕΝΑ ΚΑΘΕ ΦΟΡΑΝ

ΚΛΕΙΣΕ ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

Ναί, τὴν ὥρα αὐτὴ κλεῖσε τὸ ραδιόφωνο καὶ ἑτοιμάσου γιὰ τὴν Ἐκκλησία. Μὴ νομίσῃς, πώς, ἂν ἀκούσῃς τὴ Λειτουργία ἀπὸ τὸ ραδιόφωνό σου, τοῦτο ἀναπληρώνει τὸν ἐκκλησιασμό. Κάνεις λάθος.

Αὐτὲς οἱ ἐκπομπὲς τῆς θείας Λειτουργίας εἶναι γιὰ τοὺς ἀρρώστους καὶ τοὺς ἡλικιωμένους. Ὅλοι οἱ ἄλλοι ὑγιεῖς πιστοί, ὀφείλουν νὰ βρίσκωνται αὐτὴ τὴν ὥρα στὴν ἐκκλησία. Ἐκεῖ θὰ ἁγιασθοῦν καὶ θὰ μετέχουν ἀληθινὰ στὴ Θεία Λατρεία.

Ξαπλωμένοι στὸ κρεββάτι, καπνίζοντας ἢ πίνοντας τὸ τσάϊ σας, δουλεύοντας στὴν κουζίνα ἢ καθισμένοι στὸ καφενεῖο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποκομίσετε εὐλογία.

Θὰ μοῦ πῆτε, πὼς παρακολουθώντας τὴν θεία Λειτουργία ἀπὸ τὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἀθηνῶν ἀπολαμβάνετε μουσική, μεταρσιώνεσθε καὶ ὠφελεῖσθε ἀπὸ τὸ κήρυγμα καὶ, τὸ σπουδαιότερο, δὲν εἶσθε ὑποχρεωμένοι νὰ ὑπομένετε τὶς κακοφωνίες ὡρισμένων ψαλτῶν καὶ νὰ στέκεσθε ὅλη τὴν ὥρα ὄρθιοι.

Ἀδιάφορο· τοῦτο δὲν σᾶς ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσι. Δὲν ἔχετε ἀκούσει τὸν ψαλμωδὸ ποὺ λέει «Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν»;

Κλεῖσε, λοιπόν, τὸ ραδιόφωνό σου, ἀγαπητέ μου. Οἱ καμπάνες σὲ προσκαλοῦν γιὰ τὴν θεία Λειτουργία. Μὴν ἀμελήσῃς.

Λ.

ΜΑΚΡΥΑ Ο ΕΓΩ·Ι·ΣΜΟΣ

«Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε» (Ἰωάννου Ζ. 24)

Ὁ ἐγωϊσμός καὶ ἡ ἐπιπολαιότητα κάνουν συνήθως τοὺς ἀνθρώπους μύωπες, γιατὶ βλέπουν συχνὰ πολὺ κοντά, μόνο τὸν ἑαυτό τους, κι' ἔτσι χάνουν τὴν ἱκανότητα νὰ βλέπουν μακρύτερα καὶ πιὸ βαθειά. Τί γίνεται ὅμως; Ἀρχίζουν νὰ βλέπουν στοὺς ἄλλους ἀνθρώπους μόνο τὶς κακίες τους. Γιατὶ κι' ἐκεῖνος ποὺ φαίνεται κακὸς στὸ βάθος εἶναι καλὸς καὶ γιατὶ ἡ κακία στὸ σύνολο τῶν ἀνθρώπων βρίσκεται μόνο στὴν ἐπιφάνειά τους. Ἡ μυωπία μας ὅμως μᾶς κάνει νὰ βλέπουμε μόνο τὴν ἐπιφάνεια καὶ νὰ κρίνουμε ἀναλόγως.

Κι' ὅμως ἂν θέλουμε νὰ γνωρίσουμε τοὺς ἀνθρώπους, ἂν θέλουμε νὰ συνδεθοῦμε μαζί τους, ἀνάγκη νὰ τοὺς δοῦμε ὅπως στὸ βάθος τους εἶναι, ὅπως εἶναι πραγματικά.

Μακρυά μας λοιπὸν ὁ ἐγωϊσμός.

ΤΙ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙΣ;

«Ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Ματθ. Ε. 14)

Πόσες φορὲς δὲν πονᾶς ὅταν δεῖς στὸ δρόμο ἕναν τυφλό. Ἂν τύχει μάλιστα νὰ εἶναι καὶ νέος, τότε νιώθεις τραγικώτερα τὸν πόνο του. Πόσο δὲν θέλεις ἐκεῖνες τὶς ὧρες νὰ ἦσουν δυνατός, νὰ μποροῦσες νὰ ἔκανες ἕνα θαῦμα, καὶ νὰ τοὔδινες τὸ φῶς του! Πρέπει νὰ εἶσαι τελείως ἀνάλγητος γιὰ νὰ μὴ νιώσεις τὴν ἀνάγκη τοῦ θαύματος.

Καὶ πόσες φορὲς ὅμως δὲν περνᾶνε δίπλα σου τυφλοί, πιὸ τυφλοὶ ἀπ' τὸν προηγούμενο, ποὺ σὲ βλέπουν κι' ὅμως δὲν βλέπουν. Γιαυτοὺς τοὺς τυφλοὺς ὅμως ἂν θέλεις, εἶσαι δυνατός, μπορεῖς νὰ τοὺς δώσεις τὸ φῶς ποὺ τοὺς λείπει: Ἂν εἶσαι καλὸς Χριστιανός, ἂν ζεῖς φωτεινά, ἂν ἀγαπᾶς θερμὰ τοὺς ἀνθρώπους.

Ἐσεῖς, εἶπεν ὁ Κύριός μας, ἐσεῖς εἶστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου.

Μπορεῖς λοιπόν. Βοήθησε τοὺς τυφλοὺς τῆς ζωῆς, δός τους τὸ φῶς. Ἂν τοὺς ἀγαπᾶς, πρέπει νὰ πονᾶς μὲ τὸ σκοτάδι ποὺ βαραίνει τὰ μάτια τους. Τί περιμένεις;

Δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΡΙΟΥ» ἀπευθυντέον:
Αἰδεσ. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖον
Ἰασίου 1, Ἀθῆναι. (Τηλέφ. 72.112).

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Τιμ. Ρούτσης. Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.

ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΜΑΣ

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
(13—19 Δεκεμβρίου 1954)

13. Δευτέρα: Εὐστρατίου κλπ. Μαρτ. Λουκίας Παρθένου.
14. Τρίτη: Θύρσου, Λουκίου καὶ Καλλινίκου Μαρτύρων.
15. Τετάρτη: † Ἐλευθερίου Ἱερομάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
16. Πέμπτη: Ἀγγαίου τοῦ Προφήτου. Θεοφανοῦς βασιλίσσης. Μοδέστου Ἱεροσολύμων.
17. Παρασκευή: Δανιὴλ τοῦ Προφήτου καὶ τριῶν παίδων ἐν Βαβυλῶνι. Διονυσίου Αἰγίνης θαυματουργοῦ.
18. Σάββατον: Σεβαστιανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Μαρτύρων.
19. Κυριακή: Πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Μνήμη τῶν ἁπὸ Ἀδὰμ δικαίων τῆς Π. Διαθήκης.—Ἦχος Β'. Ἑωθινὸν Ε'.

Η ΙΕΡΑ ΜΕΛΕΤΗ ΜΑΣ

Ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα ἀρχίζει διὰ τὰς καθημερινὰς ἡ ἀνάγνωσις τοῦ κατὰ Μᾶρκον Εὐαγγελίου. Τὰ Σαββατοκύριακα συνεχίζεται τὸ κατὰ Λουκᾶν. Ἐκ τοῦ Ἀποστόλου συμπληρώνεται τὴν Πέμπτην ἡ Α' πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολὴ καὶ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν Παρασκευὴν ἡ Β' πρὸς Τιμόθεον.

Ἑβδομὰς εἰκοστὴ ἑβδόμη
(13 - 19 Δεκεμβρίου 1954)

Δευτέρα	(13):	Α' Τιμοθ. 5,1—10 Μάρκ. 8,11—21
Τρίτη	(14):	Α' Τιμοθ. 5,11—21 Μάρκ. 8,22—26
Τετάρτη	(15):	Α' Τιμοθ. 5,22—6,11 Μάρκ. 8,30—34
Πέμπτη	(16):	Α' Τιμοθ. 6,17 - 21 Μάρκ. 9,10—15
Παρασκ.	(17):	Β' Τιμοθ. 1,1—2.8—18 Μάρκ. 9,33—41
Σάββατ.	(18):	Γαλάτ. 5,22--6,2 Λουκ. 12,1—11
Κυριακὴ	(19):	Ἑβρ. 11,9—10.32—40 Ματθ. 1,1—25

Σημείωσις: Τὴν Τετάρτην (15), ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγ. Ἐλευθερίου θ' ἀναγνωσθοῦν: Ἀπόστολος Α' Τιμοθ. 1,8-18 καὶ Εὐαγγέλιον Μάρκ. 2,23-3,5. Τὴν Κυριακὴν (19) τὰ σημειούμενα ἀνωτέρω ἀναγνώσματα εἶναι τὰ τῆς Κυρ. μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθῆναι. Ἰασίου 1, Τηλέφ. 72-112.

ΜΑΚΡΥΑ Ο ΕΓΩ·Ι·ΣΜΟΣ

«Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε» (Ἰωάννου Ζ. 24)

Ὁ ἐγωϊσμός καὶ ἡ ἐπιπολαιότητα κάνουν συνήθως τοὺς ἀνθρώπους μύωπες, γιατὶ βλέπουν συχνὰ πολὺ κοντά, μόνο τὸν ἑαυτό τους, κι' ἔτσι χάνουν τὴν ἱκανότητα νὰ βλέπουν μακρύτερα καὶ πιὸ βαθειά. Τί γίνεται ὅμως; Ἀρχίζουν νὰ βλέπουν στοὺς ἄλλους ἀνθρώπους μόνο τὶς κακίες τους. Γιατὶ κι' ἐκεῖνος ποὺ φαίνεται κακὸς στὸ βάθος εἶναι καλὸς καὶ γιατὶ ἡ κακία στὸ σύνολο τῶν ἀνθρώπων βρίσκεται μόνο στὴν ἐπιφάνειά τους. Ἡ μυωπία μας ὅμως μᾶς κάνει νὰ βλέπουμε μόνο τὴν ἐπιφάνεια καὶ νὰ κρίνουμε ἀναλόγως.

Κι' ὅμως ἂν θέλουμε νὰ γνωρίσουμε τοὺς ἀνθρώπους, ἂν θέλουμε νὰ συνδεθοῦμε μαζί τους, ἀνάγκη νὰ τοὺς δοῦμε ὅπως στὸ βάθος τους εἶναι, ὅπως εἶναι πραγματικά.

Μακρυά μας λοιπὸν ὁ ἐγωϊσμός.

ΤΙ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙΣ;

«Ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Ματθ. Ε. 14)

Πόσες φορὲς δὲν πονᾶς ὅταν δεῖς στὸ δρόμο ἕναν τυφλό. Ἂν τύχει μάλιστα νὰ εἶναι καὶ νέος, τότε νιώθεις τραγικώτερα τὸν πόνο του. Πόσο δὲν θέλεις ἐκεῖνες τὶς ὧρες νὰ ἦσουν δυνατός, νὰ μποροῦσες νὰ ἔκανες ἕνα θαῦμα, καὶ νὰ τοὔδινες τὸ φῶς του! Πρέπει νὰ εἶσαι τελείως ἀνάλγητος γιὰ νὰ μὴ νιώσεις τὴν ἀνάγκη τοῦ θαύματος.

Καὶ πόσες φορὲς ὅμως δὲν περνᾶνε δίπλα σου τυφλοί, πιὸ τυφλοὶ ἀπ' τὸν προηγούμενο, ποὺ σὲ βλέπουν κι' ὅμως δὲν βλέπουν. Γιαυτοὺς τοὺς τυφλοὺς ὅμως ἂν θέλεις, εἶσαι δυνατός, μπορεῖς νὰ τοὺς δώσεις τὸ φῶς ποὺ τοὺς λείπει: Ἂν εἶσαι καλὸς Χριστιανός, ἂν ζεῖς φωτεινά, ἂν ἀγαπᾶς θερμὰ τοὺς ἀνθρώπους.

Ἐσεῖς, εἶπεν ὁ Κύριός μας, ἐσεῖς εἶστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου.

Μπορεῖς λοιπόν. Βοήθησε τοὺς τυφλοὺς τῆς ζωῆς, δός τους τὸ φῶς. Ἂν τοὺς ἀγαπᾶς, πρέπει νὰ πονᾶς μὲ τὸ σκοτάδι ποὺ βαραίνει τὰ μάτια τους. Τί περιμένεις;

Δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΡΙΟΥ» ἀπευθυντέον:
Αἰδεσ. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖον
Ἰασίου 1, Ἀθῆναι. (Τηλέφ. 72.112).

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Τιμ. Ρούτσης. Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.

ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΜΑΣ

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
(13—19 Δεκεμβρίου 1954)

13. Δευτέρα: Εὐστρατίου κλπ. Μαρτ. Λουκίας Παρθένου.
14. Τρίτη: Θύρσου, Λουκίου καὶ Καλλινίκου Μαρτύρων.
15. Τετάρτη: † Ἐλευθερίου Ἱερομάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
16. Πέμπτη: Ἀγγαίου τοῦ Προφήτου. Θεοφανοῦς βασιλίσσης. Μοδέστου Ἱεροσολύμων.
17. Παρασκευή: Δανιὴλ τοῦ Προφήτου καὶ τριῶν παίδων ἐν Βαβυλῶνι. Διονυσίου Αἰγίνης θαυματουργοῦ.
18. Σάββατον: Σεβαστιανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Μαρτύρων.
19. Κυριακή: Πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Μνήμη τῶν ἁπὸ Ἀδὰμ δικαίων τῆς Π. Διαθήκης.—Ἦχος Β'. Ἑωθινὸν Ε'.

Η ΙΕΡΑ ΜΕΛΕΤΗ ΜΑΣ

Ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα ἀρχίζει διὰ τὰς καθημερινὰς ἡ ἀνάγνωσις τοῦ κατὰ Μᾶρκον Εὐαγγελίου. Τὰ Σαββατοκύριακα συνεχίζεται τὸ κατὰ Λουκᾶν. Ἐκ τοῦ Ἀποστόλου συμπληρώνεται τὴν Πέμπτην ἡ Α' πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολὴ καὶ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν Παρασκευὴν ἡ Β' πρὸς Τιμόθεον.

Ἑβδομὰς εἰκοστὴ ἑβδόμη
(13 - 19 Δεκεμβρίου 1954)

Δευτέρα	(13):	Α' Τιμοθ. 5,1—10 Μάρκ. 8,11—21
Τρίτη	(14):	Α' Τιμοθ. 5,11—21 Μάρκ. 8,22—26
Τετάρτη	(15):	Α' Τιμοθ. 5,22—6,11 Μάρκ. 8,30—34
Πέμπτη	(16):	Α' Τιμοθ. 6,17 - 21 Μάρκ. 9,10—15
Παρασκ.	(17):	Β' Τιμοθ. 1,1—2.8—18 Μάρκ. 9,33—41
Σάββατ.	(18):	Γαλάτ. 5,22--6,2 Λουκ. 12,1—11
Κυριακὴ	(19):	Ἑβρ. 11,9—10.32—40 Ματθ. 1,1—25

Σημείωσις: Τὴν Τετάρτην (15), ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγ. Ἐλευθερίου θ' ἀναγνωσθοῦν: Ἀπόστολος Α' Τιμοθ. 1,8-18 καὶ Εὐαγγέλιον Μάρκ. 2,23-3,5. Τὴν Κυριακὴν (19) τὰ σημειούμενα ἀνωτέρω ἀναγνώσματα εἶναι τὰ τῆς Κυρ. μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθῆναι. Ἰασίου 1, Τηλέφ. 72-112.

Τῇ ζ' Ἰανουαρίου τὰ Ἅγια Θεοφάνεια

Εἰς τὸς Αἴνους Δόξα ἦχος ⲡ̀ ⲡ̀α

Π

ⲕⲉⲉ Δο ο ο ξα παα τριιιιι ιι καιαιαι υιυι ω

ϣα γι ι ι ιιιι ωω πνε εε εε εν μα

ααα ⲗα ααα τι

Π

Ναα αα αα αα ααα μα α ναα μαα αα τα

Ν Π

Ⅱ ορ δα αα νειει ειει ειει ειά πε ρι ε ε

βαα α α α α λγ Σωω τηη ηη ηη ⲗηη ηηηρ

Δ

ο ο αα να βααλ λοοοο οο οο με εεεε νος

Π

ϣωω ωω ω ωϛ ωω ωωϛιι μαααα ααα τιι

Ν

ο ο ον ϣ εε ε ε ϰλιιι ϣ εε ϰλι νας

1955

Τῇ ζ' Ἰανουαρίου τὰ Ἅγια Θεοφάνεια

Εἰς τὸς Αἴνους Δόξα ἦχος ⲡ̀ ⲡ̀α

Π

ⲕⲉⲉ Δο ο ο ξα παα τριιιιι ιι καιαιαι υιυι ω

ϣα γι ι ι ιιιι ωω πνε εε εε εν μα

ααα ⲗα ααα τι

Π

Ναα αα αα αα ααα μα α ναα μαα αα τα

Ν Π

Ⅱ ορ δα αα νειει ειει ειει ειά πε ρι ε ε

βαα α α α α λγ Σωω τηη ηη ηη ⲗηη ηηηρ

Δ

ο ο αα να βααλ λοοοο οο οο με εεεε νος

Π

ϣωω ωω ω ωϛ ωω ωωϛιι μαααα ααα τιι

Ν

ο ο ον ϣ εε ε ε ϰλιιι ϣ εε ϰλι νας

1955

25 Νοεμβρίου 1955

Ν. Τ. Β.

25 Νοεμβρίου 1955

Ν. Τ. Β.

Τῇ Ζ! Ἰανουαρίου τὰ Ἅγια Θεοφάνεια

Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα Ἦχος πλ. πα

Π

ιιεε Δο ο ο ξα παα τριιιιι ιι ιιαιαιαι υιυιω

ψα γιιι ιιιι ωω πνε εε εε εν μα

ααα λα ααα τι

Π

Ναα αα αα αα ααα μα α ναα μαα αα τα

Ν Π

Ι ορ δα αα νειει ειει ειειει α πε ρι εε

Δ

βαα α α α α λγ Σωω τηη ηη ηη ληη ηηηρ

Δ

ο ο αα να βααλ λοοοο οο οο με εεεε νος

Π

ψωω ωω ω ως ω ω ωως ιι μαααα ααα τιι

Ν

ο ο ον ψ εε ε ε ιλιιι ψ εε ιλι νας

1955

Τῇ Ζ! Ἰανουαρίου τὰ Ἅγια Θεοφάνεια

Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα Ἦχος πλ. πα

Π

ιιεε Δο ο ο ξα παα τριιιιι ιι ιιαιαιαι υιυιω

ψα γιιι ιιιι ωω πνε εε εε εν μα

ααα λα ααα τι

Π

Ναα αα αα αα ααα μα α ναα μαα αα τα

Ν Π

Ι ορ δα αα νειει ειει ειει εια πε ρι εε

Δ

βαα α α α λγ Σωω τηη ηη ηη ληη ηηηρ

Δ

ο ο αα να βααλ λοοοο οο οο με εεεε νος

Π

ψωω ωω ω ως ω ω ωως ιι μαααα ααα τιι

Ν

ο ο ον ψ εε ε ε ιλιιι ψ εε ιλινας

1955

25 Νοεμβρίου 1955

Ν. Τ. Β.

25 Νοεμβρίου 1955

Ν. Τ. Β.

Τῇ 5. Ἰανουαρίου

Ἀντίφωνον Β

Εἰσοδικόν

Τῇ 5. Ἰανουαρίου

Ἀντίφωνον Β

Εἰσοδικόν

Τῇ δ' Ἰανουαρίου

Ἀντίφωνον Β

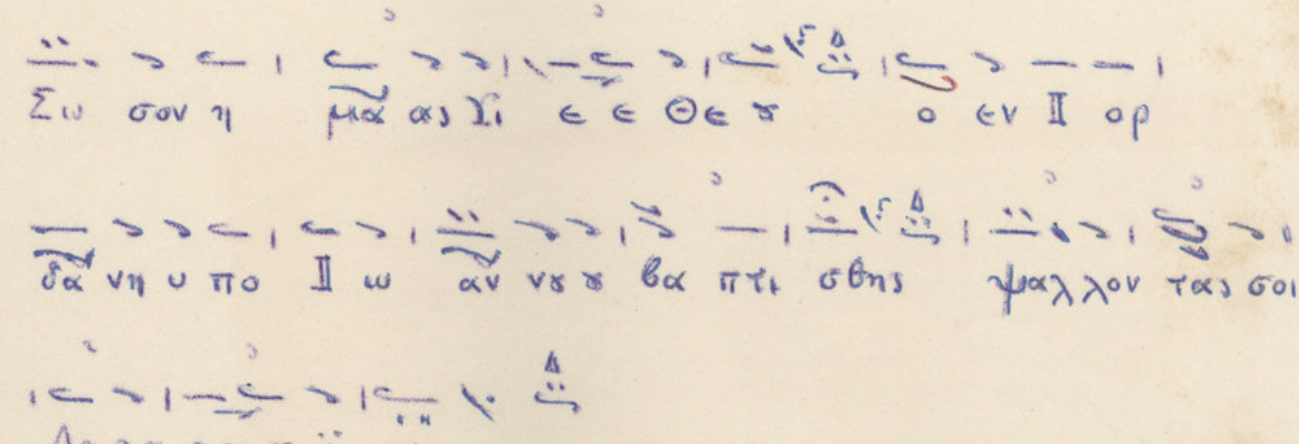

Εἰσοδικόν

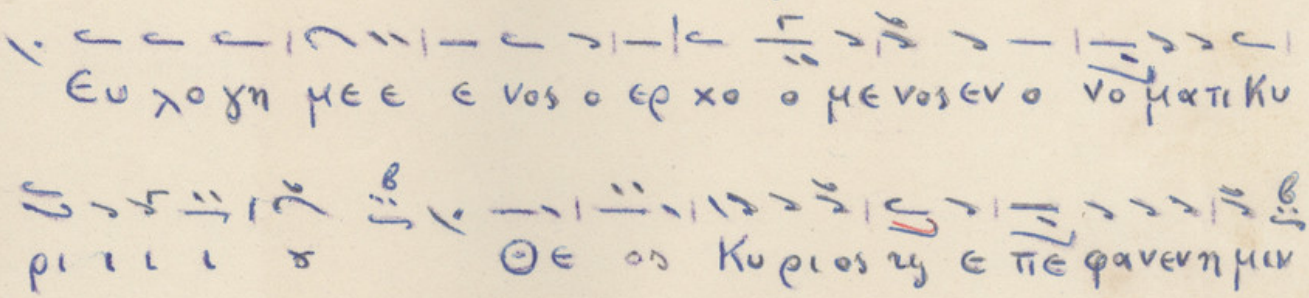

Τῇ δ' Ἰανουαρίου

Ἀντίφωνον Β

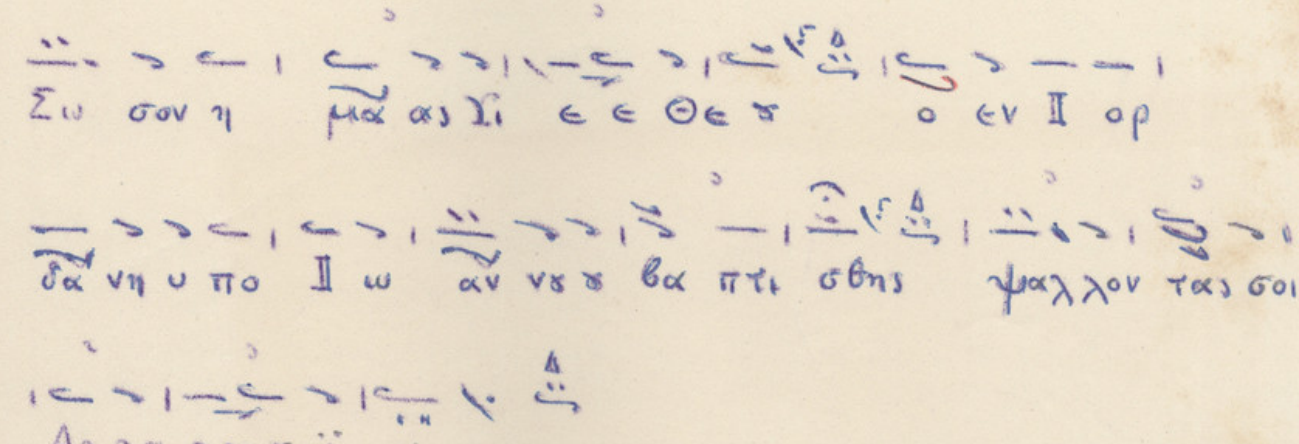

Εἰσοδικόν

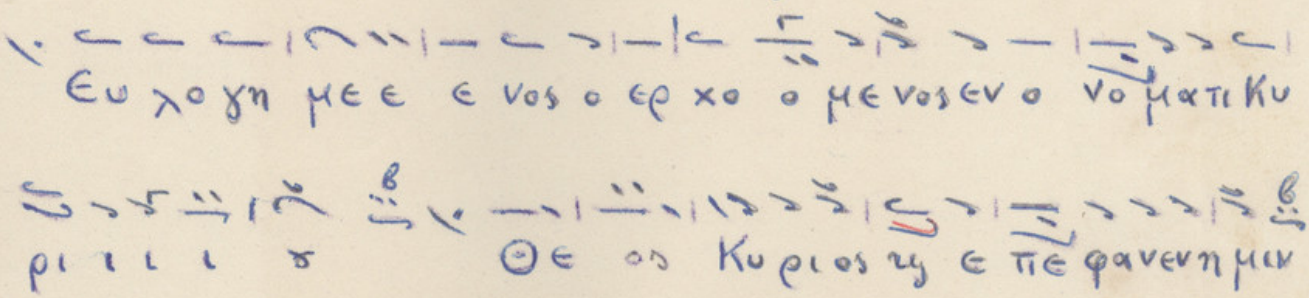

Τῇ 6.' Ἰανουαρίου

Ἀντίφωνον Β

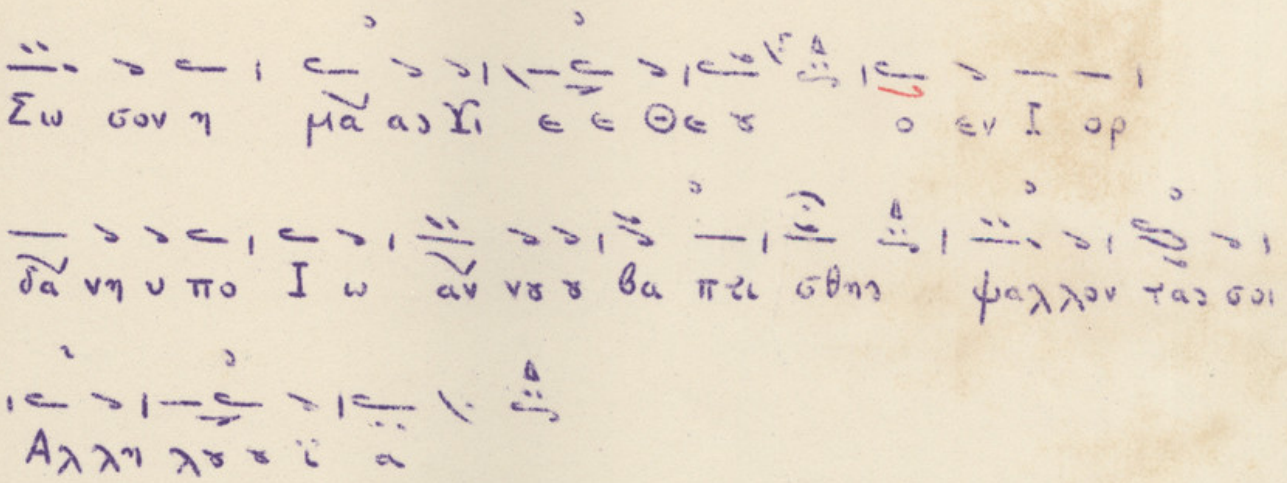

Εἰσοδικόν

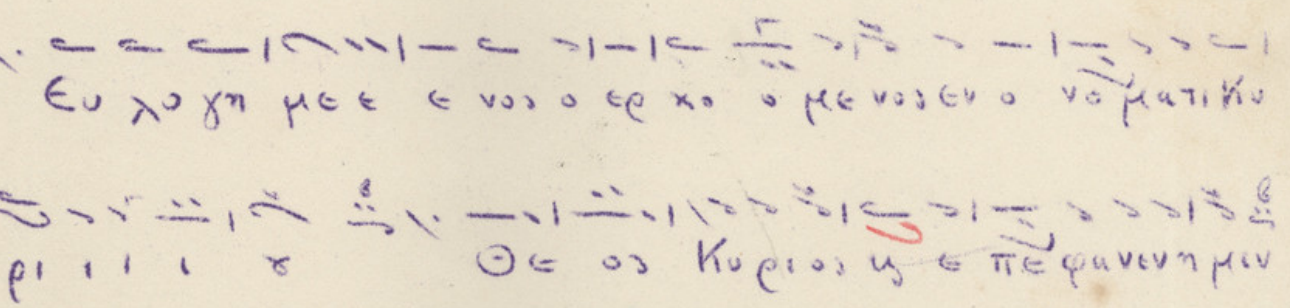

Τῇ 6.' Ἰανουαρίου

Ἀντίφωνον Β

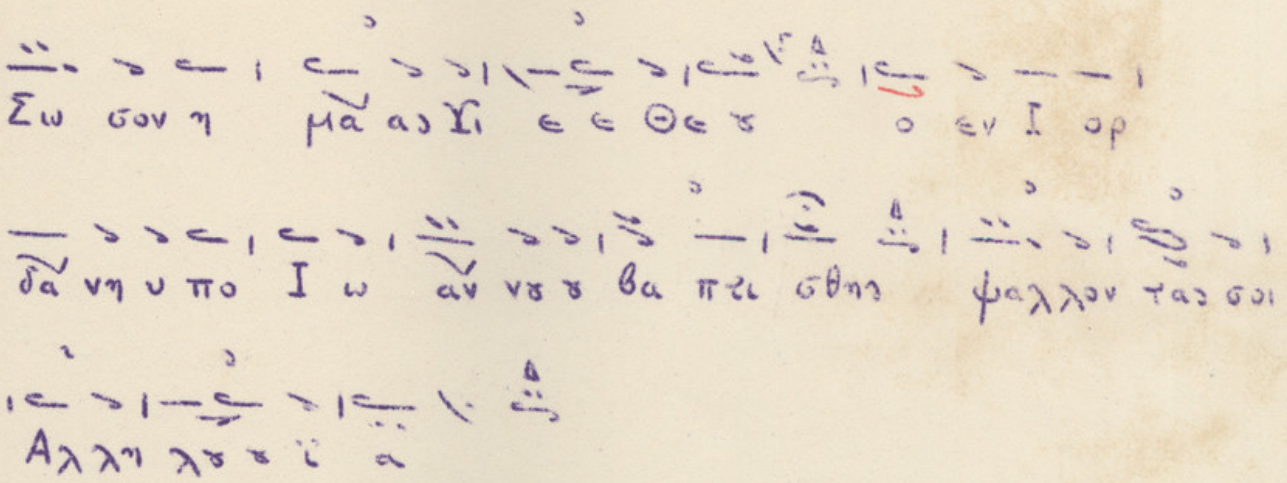

Εἰσοδικόν

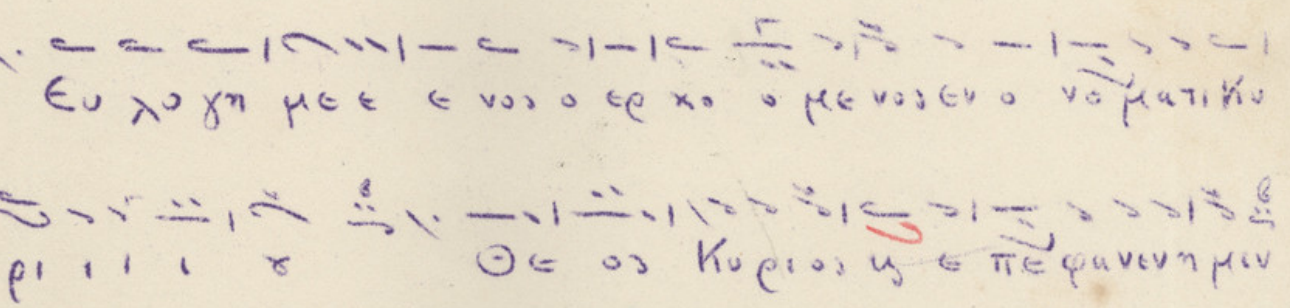

Τῇ ΚΓ' Ἰανουαρίου

Ἀνίφωνον Β΄

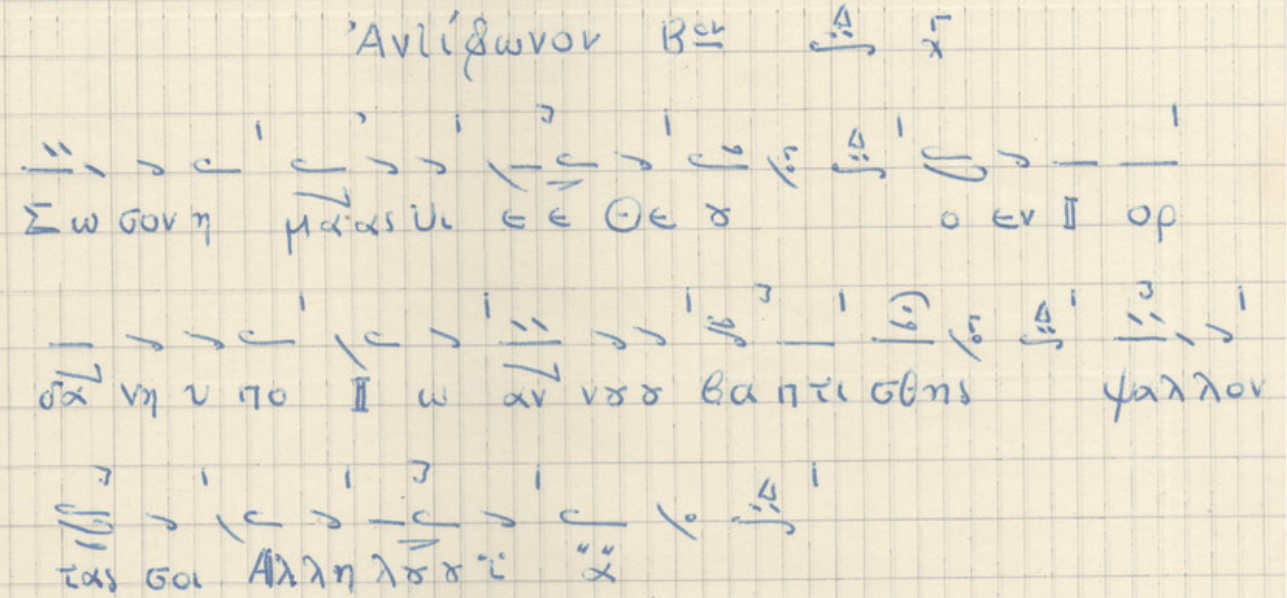

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ

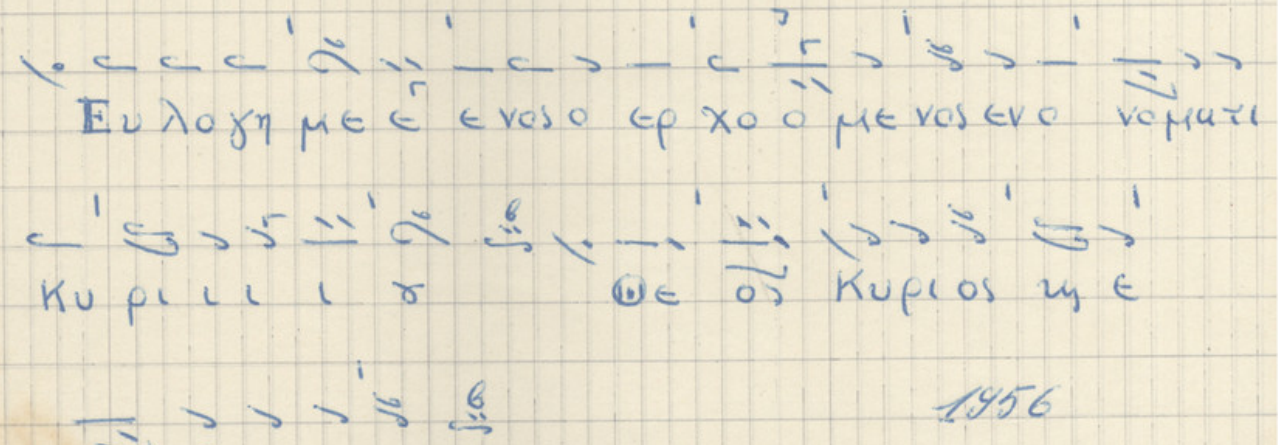

1956

Τῇ ΚΓ' Ἰανουαρίου

Ἀνίφωνον Β΄

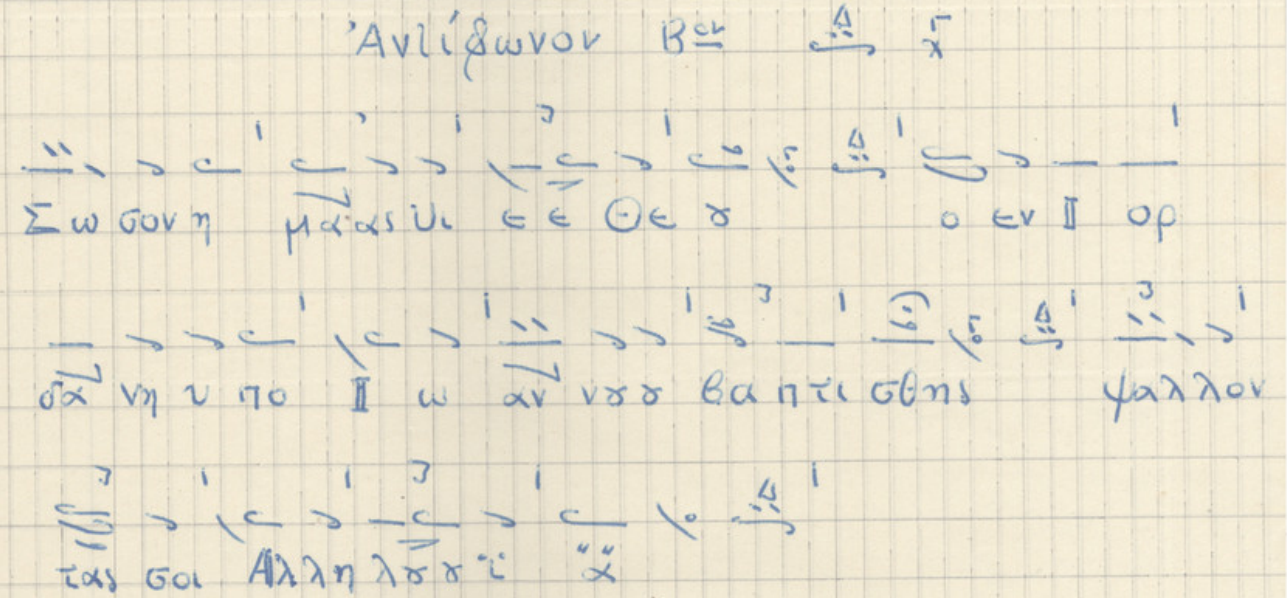

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ

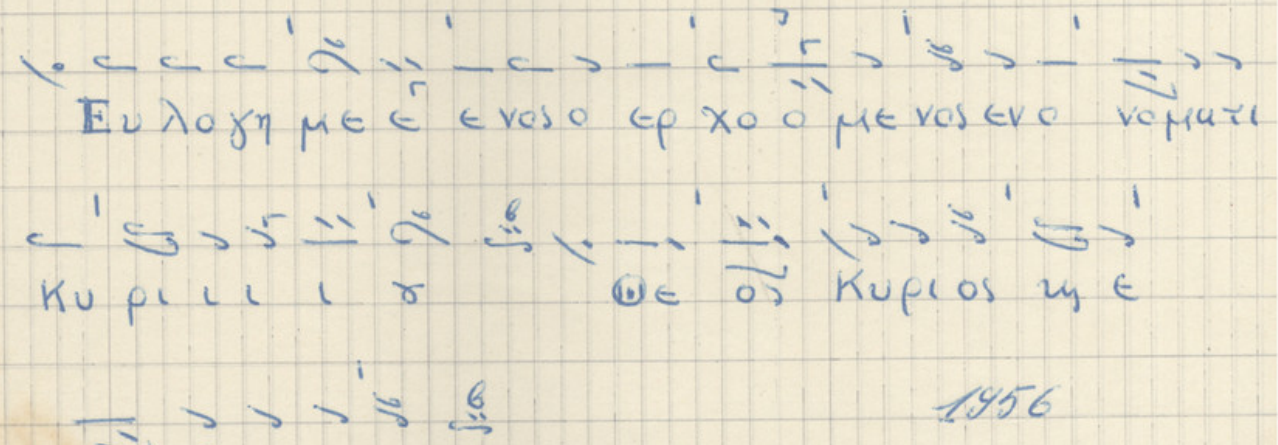

1956

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ

Τῇ ΣΤ.' Ἰανουαρίου

Ἀντίφωνον Β^ον

Σω σον η μα ας υι ε ε Θε ο ο εν Π ορ

δα νη υ πο Π ω αν νου βα πτι σθης ψαλλον

τας σοι Αλλη λου ϊ ἄ

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ

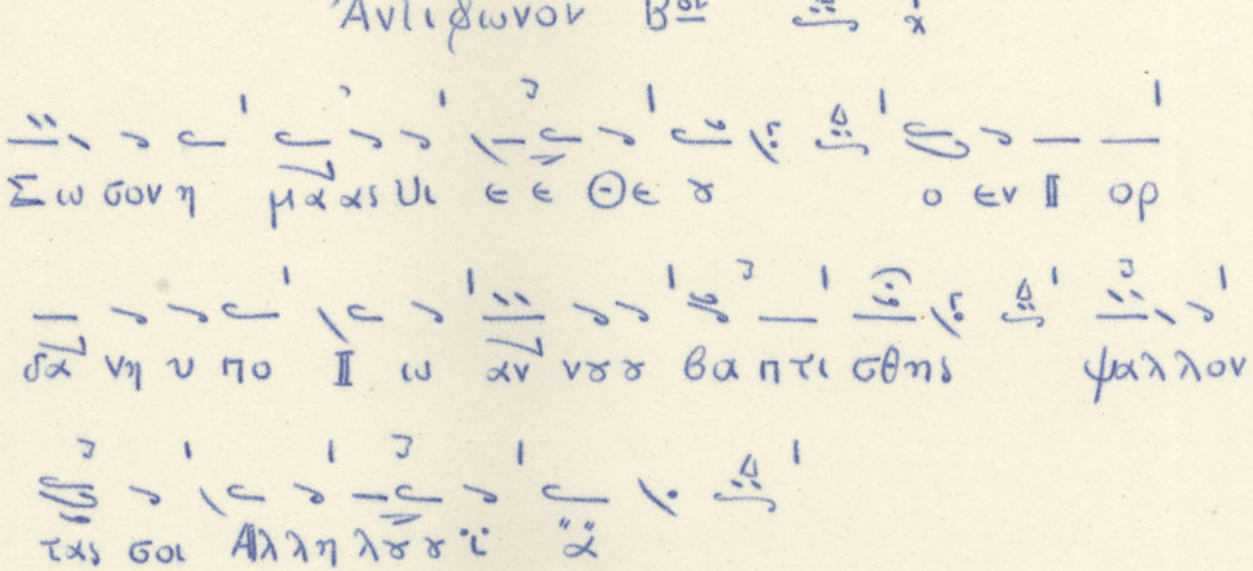

Ευ λο γη με ε ε νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ι ι ου Θε ος Κυρι ος ης ε

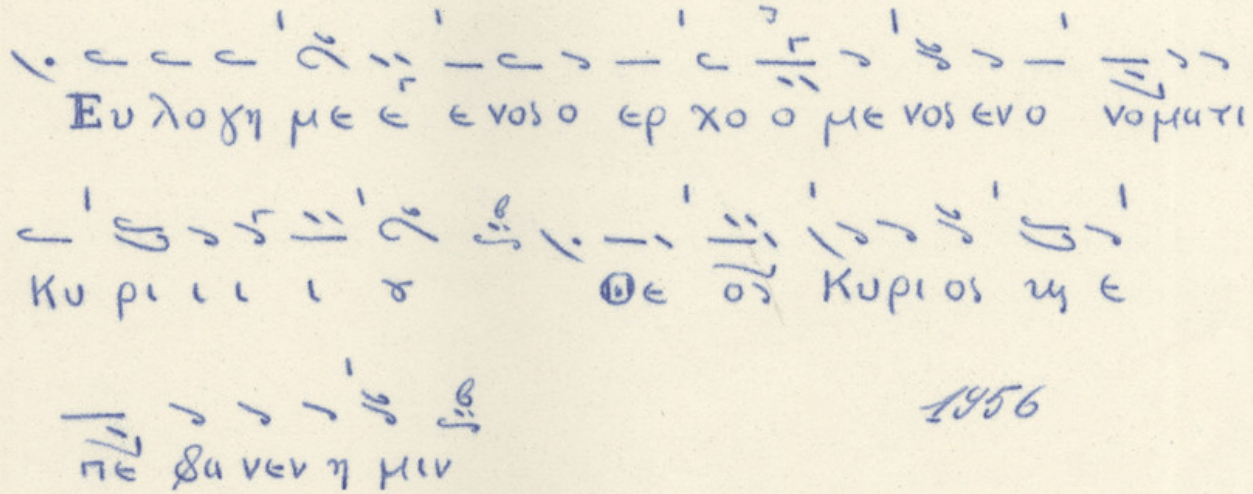

πε φα νεν η μιν

1956

Τῇ ΣΤ.' Ἰανουαρίου

Ἀντίφωνον Β^ον

Σω σον η μα ας υι ε ε Θε ο ο εν Π ορ

δα νη υ πο Π ω αν νου βα πτι σθης ψαλλον

τας σοι Αλλη λου ϊ ἄ

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ

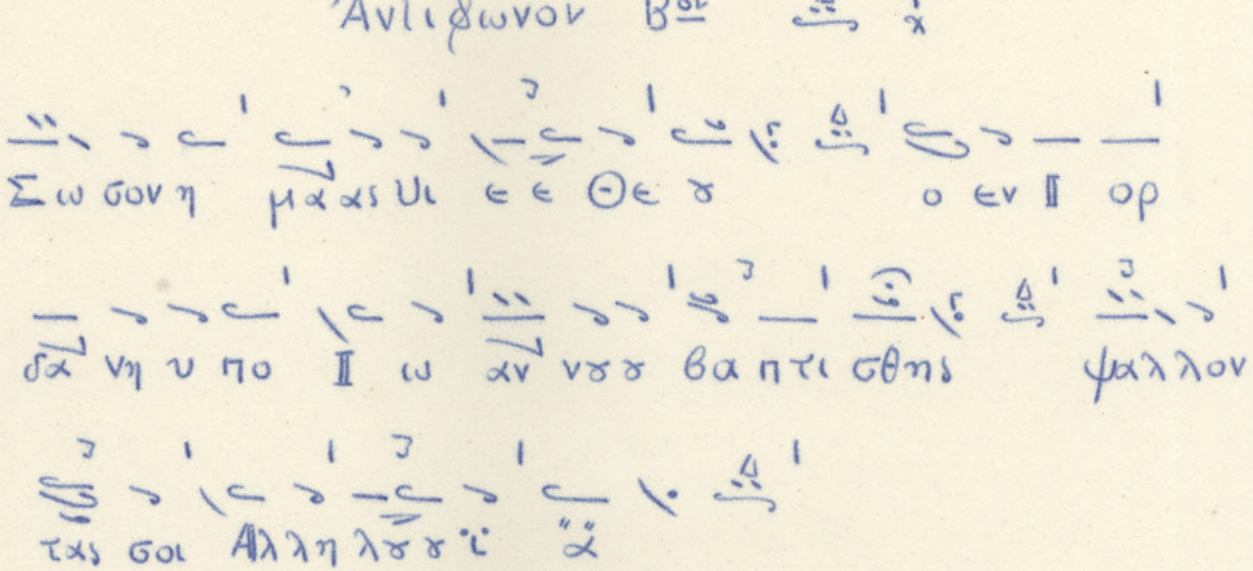

Ευ λο γη με ε ε νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ι ι ου Θε ος Κυρι ος ης ε

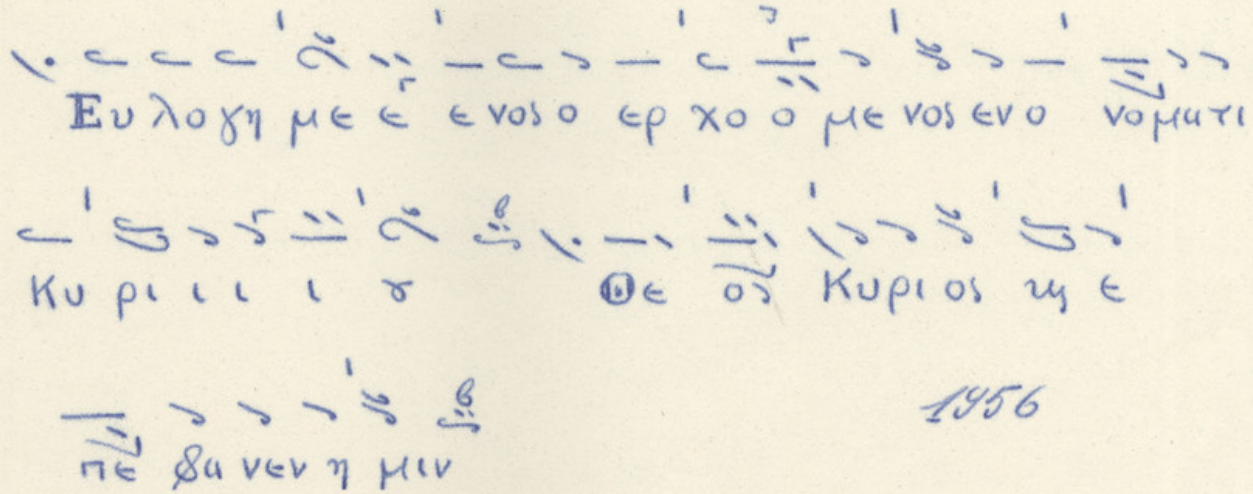

πε φα νεν η μιν

1956

Τῇ ΚΓ' Ἰανουαρίου

Ἀνλίφωνον Β΄

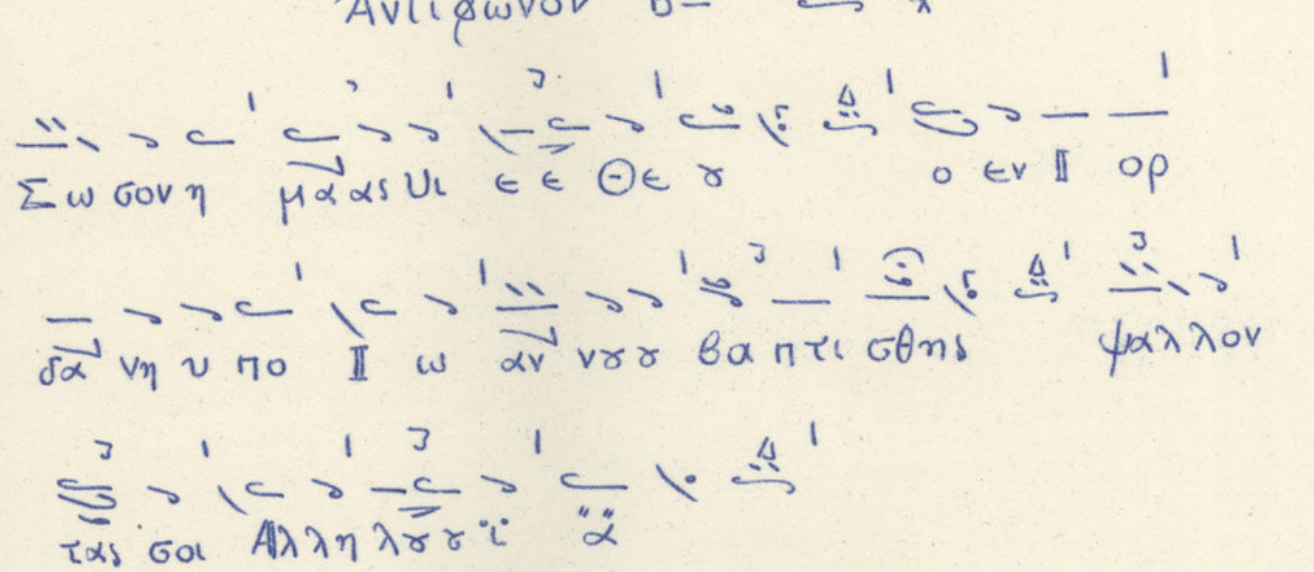

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ

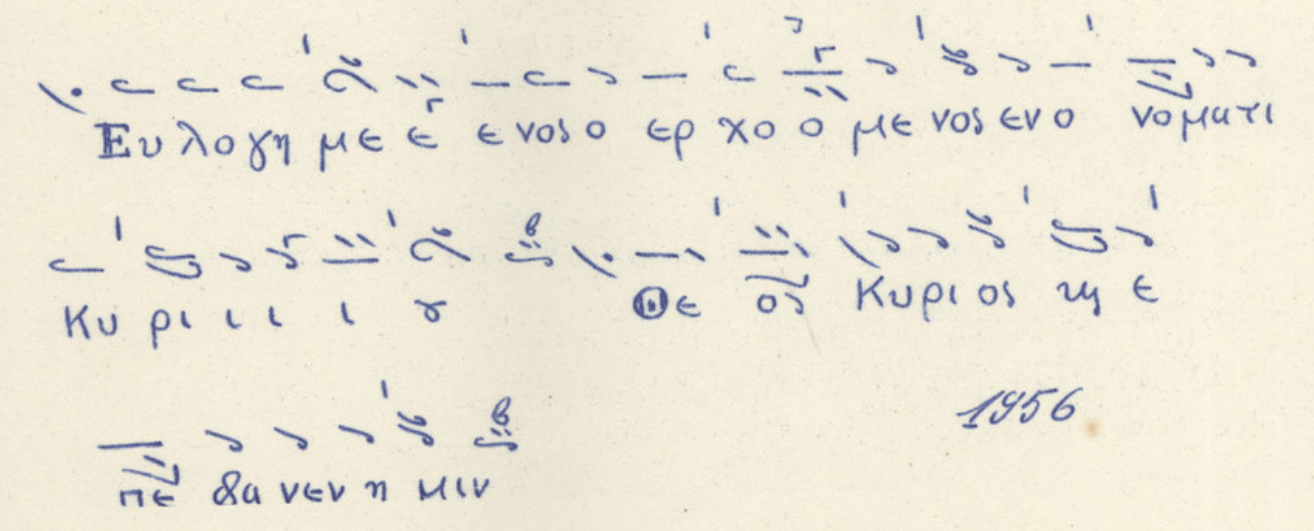

1956

Τῇ ΚΓ' Ἰανουαρίου

Ἀνλίφωνον Β΄

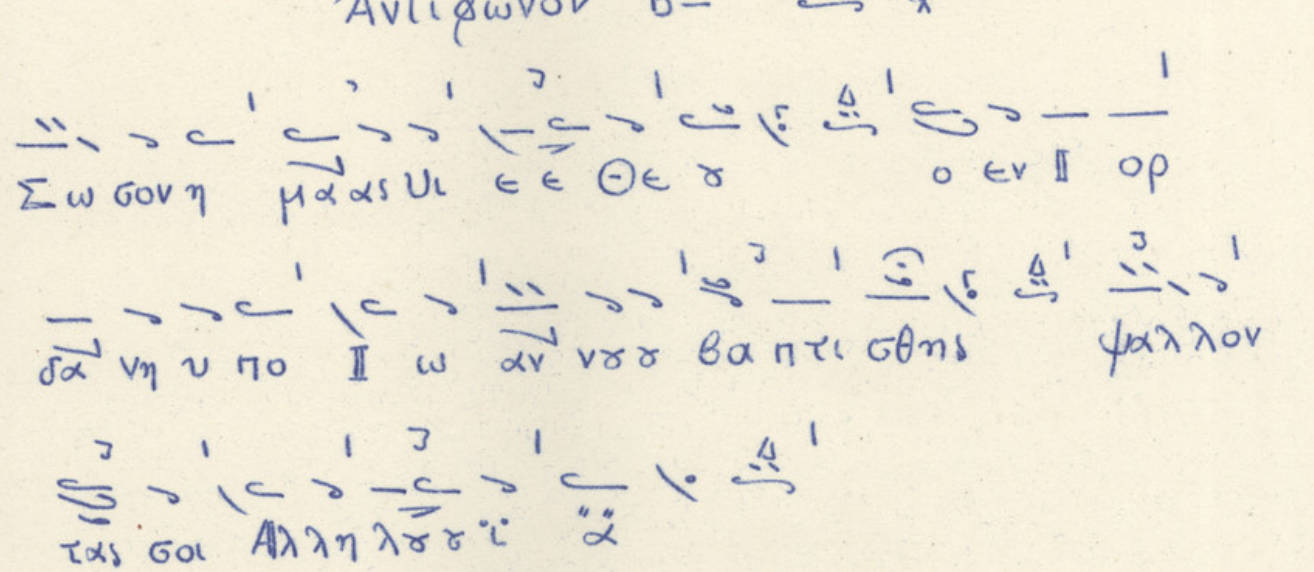

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ

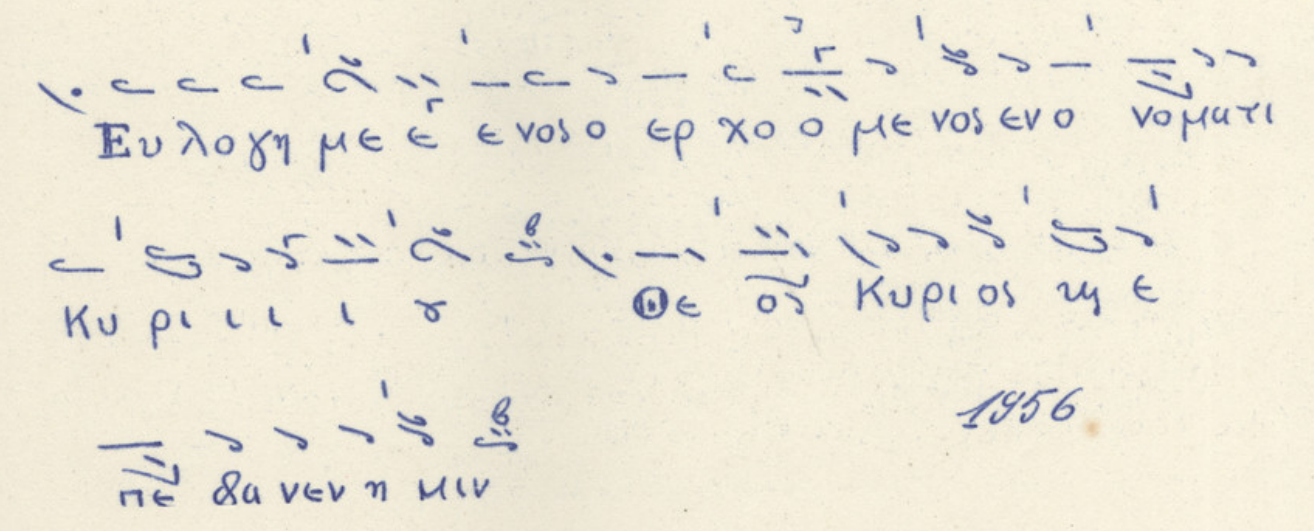

1956

Τῇ α' Ἰανουαρίου εἰς τὸ Ἐξαιρέτως

Ἦχος β' πα

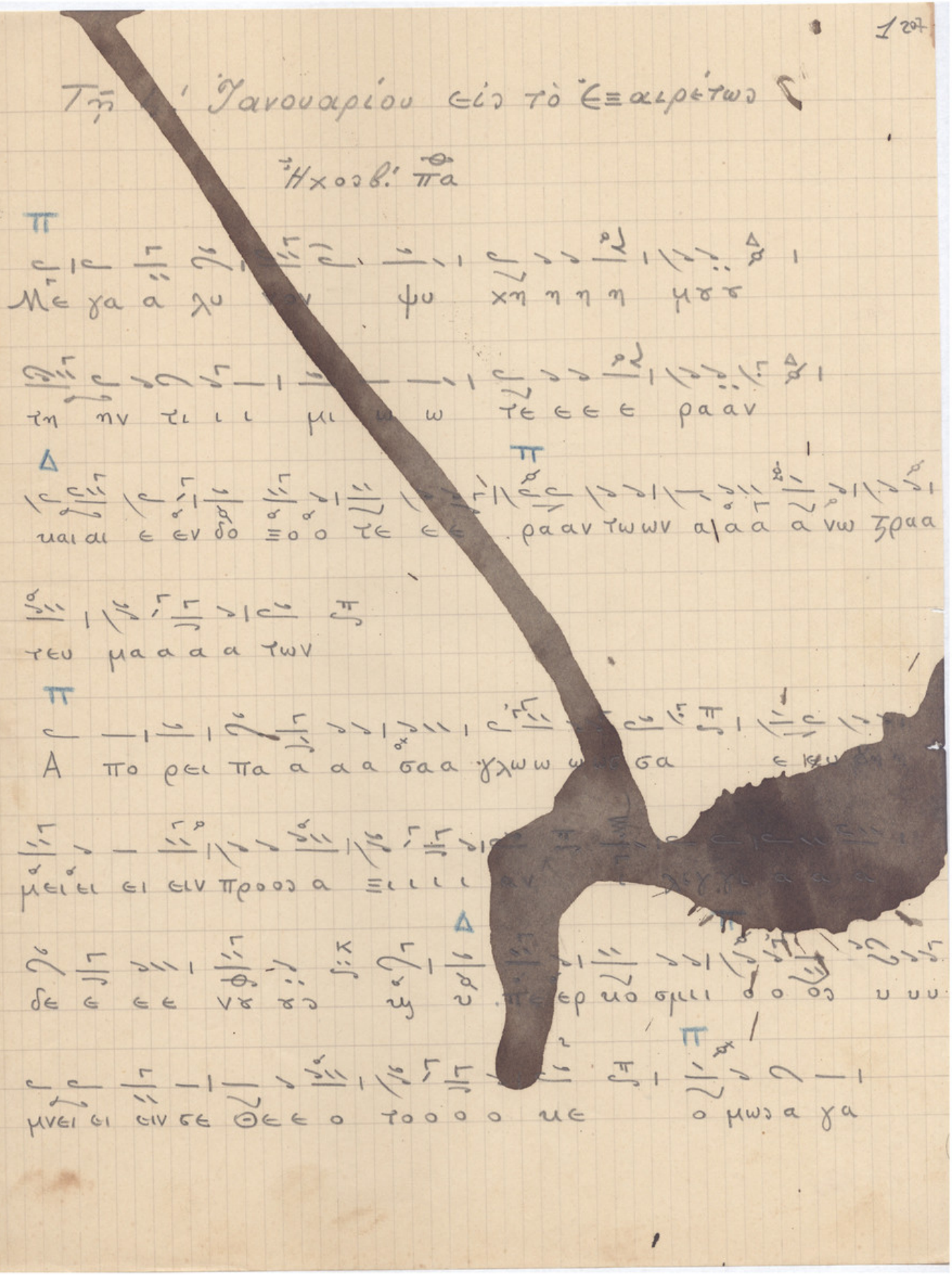

Τῇ α' Ἰανουαρίου εἰς τὸ Ἐξαιρέτως

Ἦχος β' πα

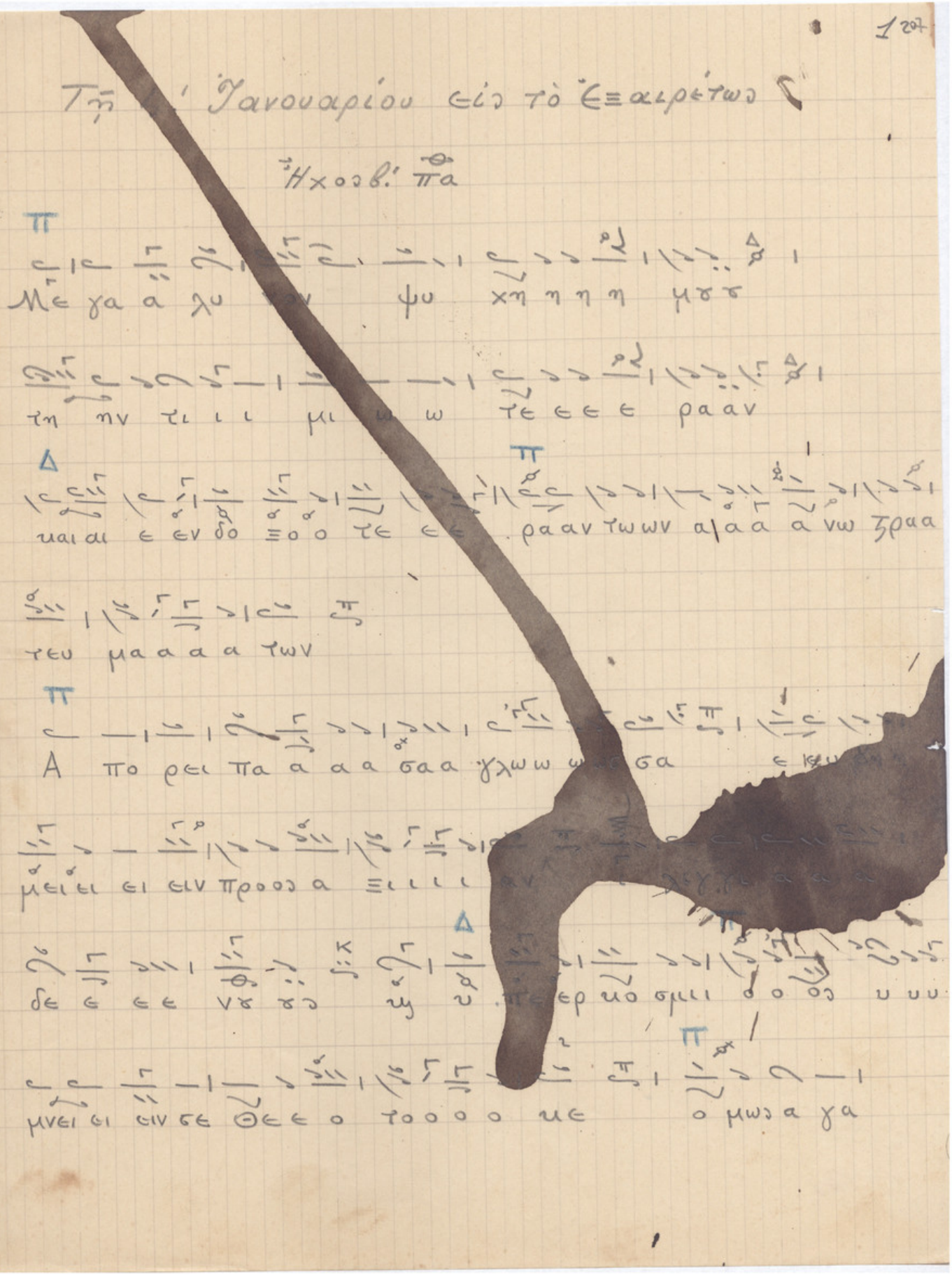

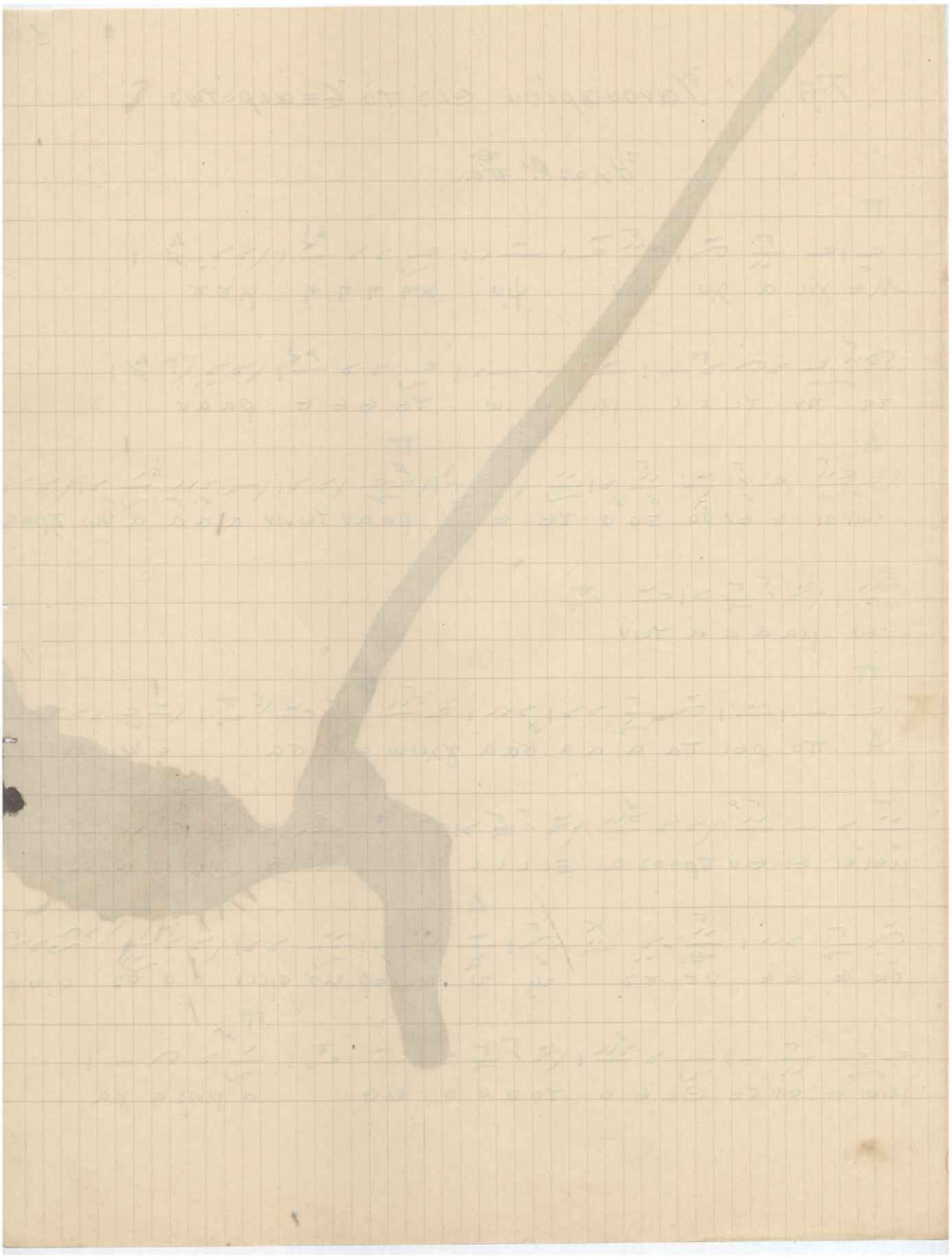

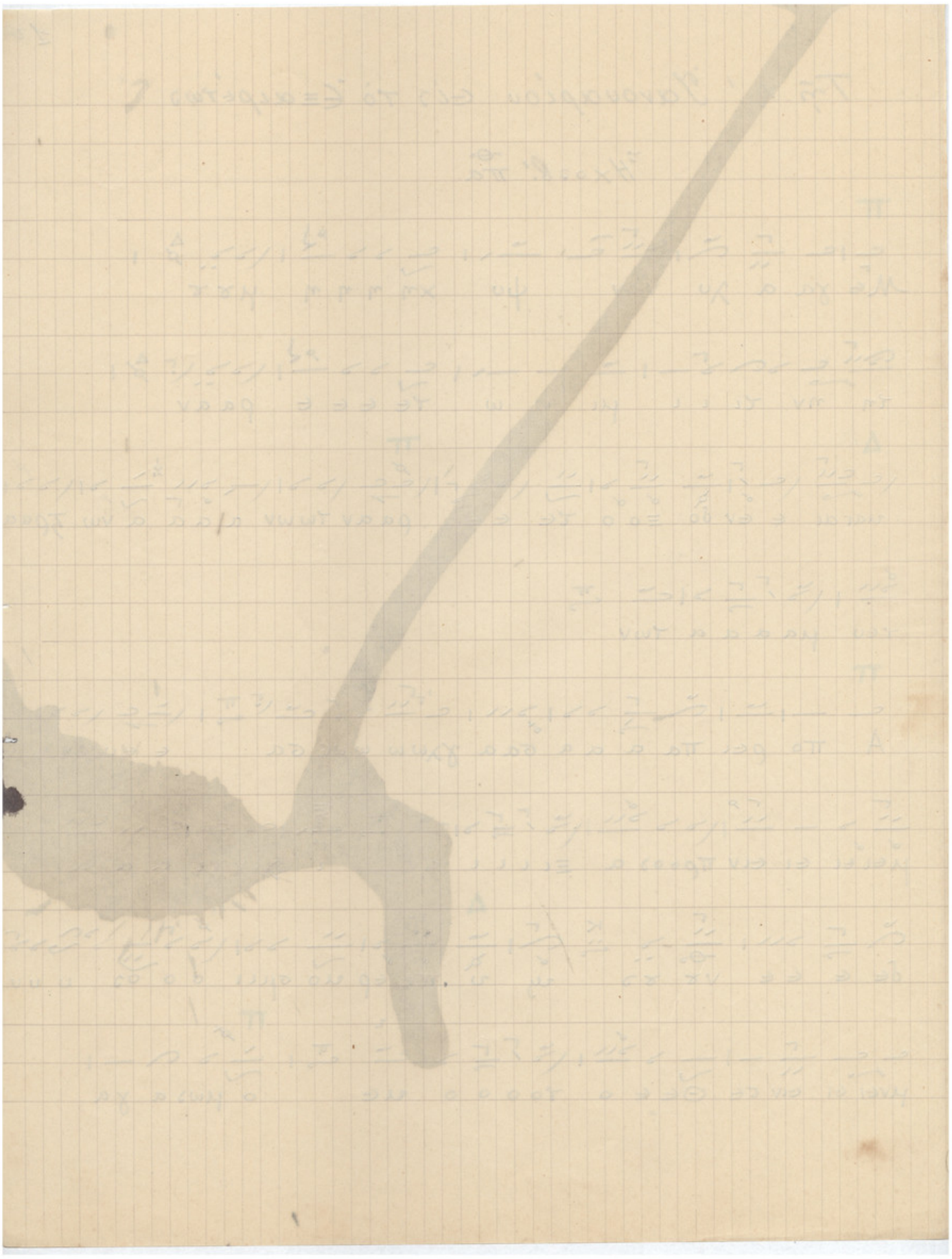

θη η υ υ υ υ πα αρ χγ γγ σα την πι ι ι ζιν δε ε ε ε

χγ ϣ γα αρ τον πο θο ον οι οι οι οι δα αϩ

τον ε ε εν θε ε ε ε ο ον η η η μων

Δ

Συ υ γαρ Χρι ζι α νω ω ων ει ει προ οσ τα α α

π

τη ηϩ Σε ε ε ε ε με ε γα α α α λυ υ νοοο

με ε ε εν

N. T. B.

θη η υ υυ υ πα αρ χγ γγ σα την πι ι ι ζιν δε ε εε

χγ ψ γα αρ τον πο θο ον οι οι οι οι δα αϑ

τον ε εεν θεεεε ο ον η η η μων

Δ

Συ υ γαρ Χρι ζι α νω ω ων ει ει προ οσ τα α α

π

τη ης Σε ε εεε με ε γα α αα λυ υ νοοο

με ε ε εν

N. T. B.

Τῇ ϛ' Ἰανουαρίου εἰς τὸ Ἐξαιρέτως

Ἦχος β' πα

π

Με γα α λυ νον ψυ χη η η η μυ υ

τη ην τι ι ι μι ω ω τε ε ε ε ρα αν

Δ π

ναι αι ε εν δο ξο ο τε ε ε ρα αν τω ων α α α α νω τρα α

τευ μα α α α των

π

Α πο ρει πα α α α σα α γλω ω ω σ σα ε ευ θη η

μει ει ει ειν προ ος α ξι ι ι ι αν ι λι γ γι α α α

Δ π

δε ε ε ε νυ υ ι ψ υ πε ερ υο σμι ο ο ος υ υυ

μνει ει ειν σε Θε ε ο το ο ο ο υε ο μω ς α γα

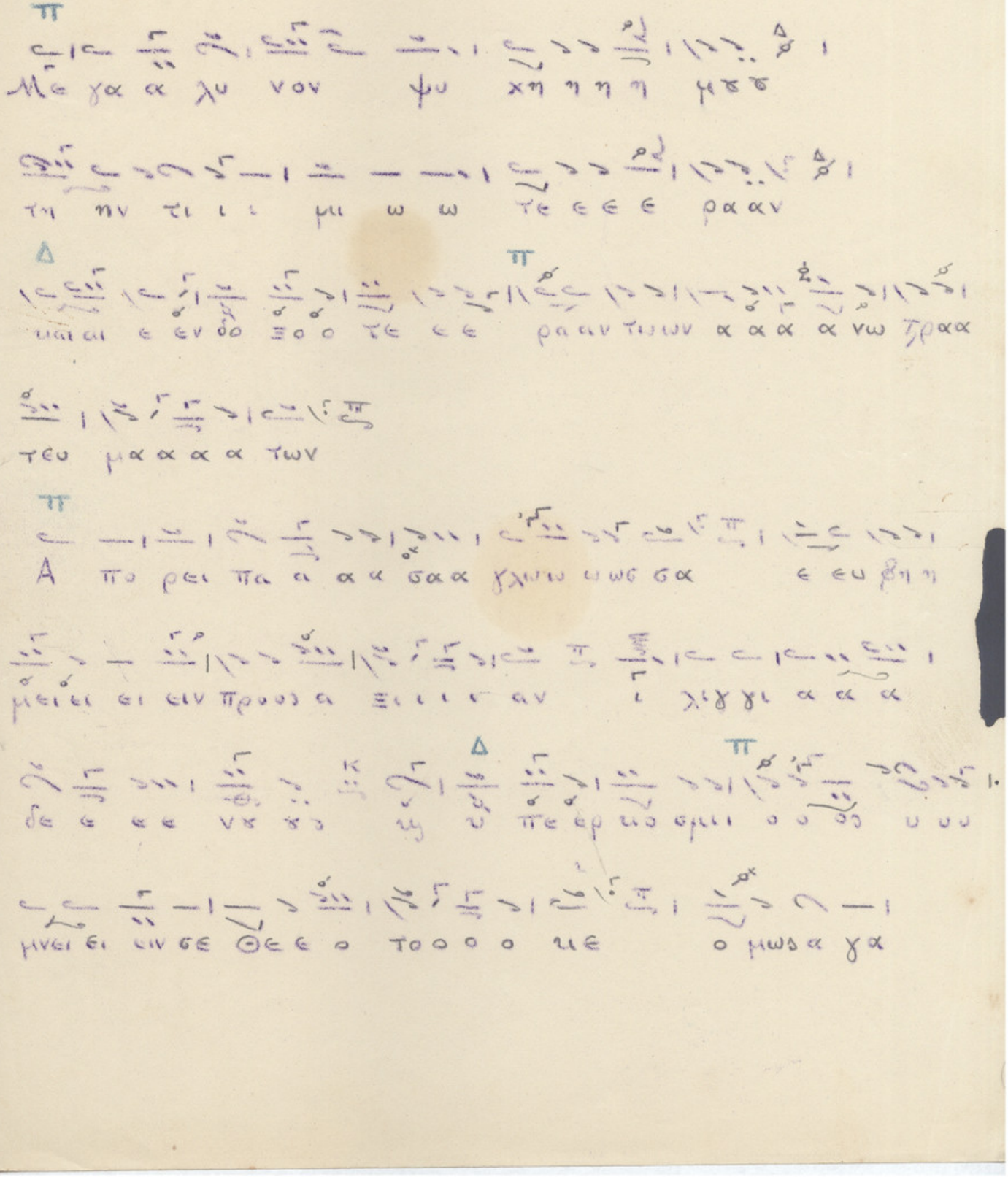

Τῇ ϛ' Ἰανουαρίου εἰς τὸ Ἐξαιρέτως

Ἦχος β' πα

π

Με γα α λυ νον ψυ χη η η η μυ υ

τη ην τι ι ι μι ω ω τε ε ε ε ρα αν

Δ π

ναι αι ε εν δο ξο ο τε ε ε ρα αν τω ων α α α α νω τρα α

τευ μα α α α των

π

Α πο ρει πα α α α σα α γλω ω ω σ σα ε ευ θη η

μει ει ει ειν προ ος α ξι ι ι ι αν ι λι γ γι α α α

Δ π

δε ε ε ε νυ υ ι ψ υ πε ερ υο σμι ο ο ος υ υυ

μνει ει ειν σε Θε ε ο το ο ο ο υε ο μω ς α γα

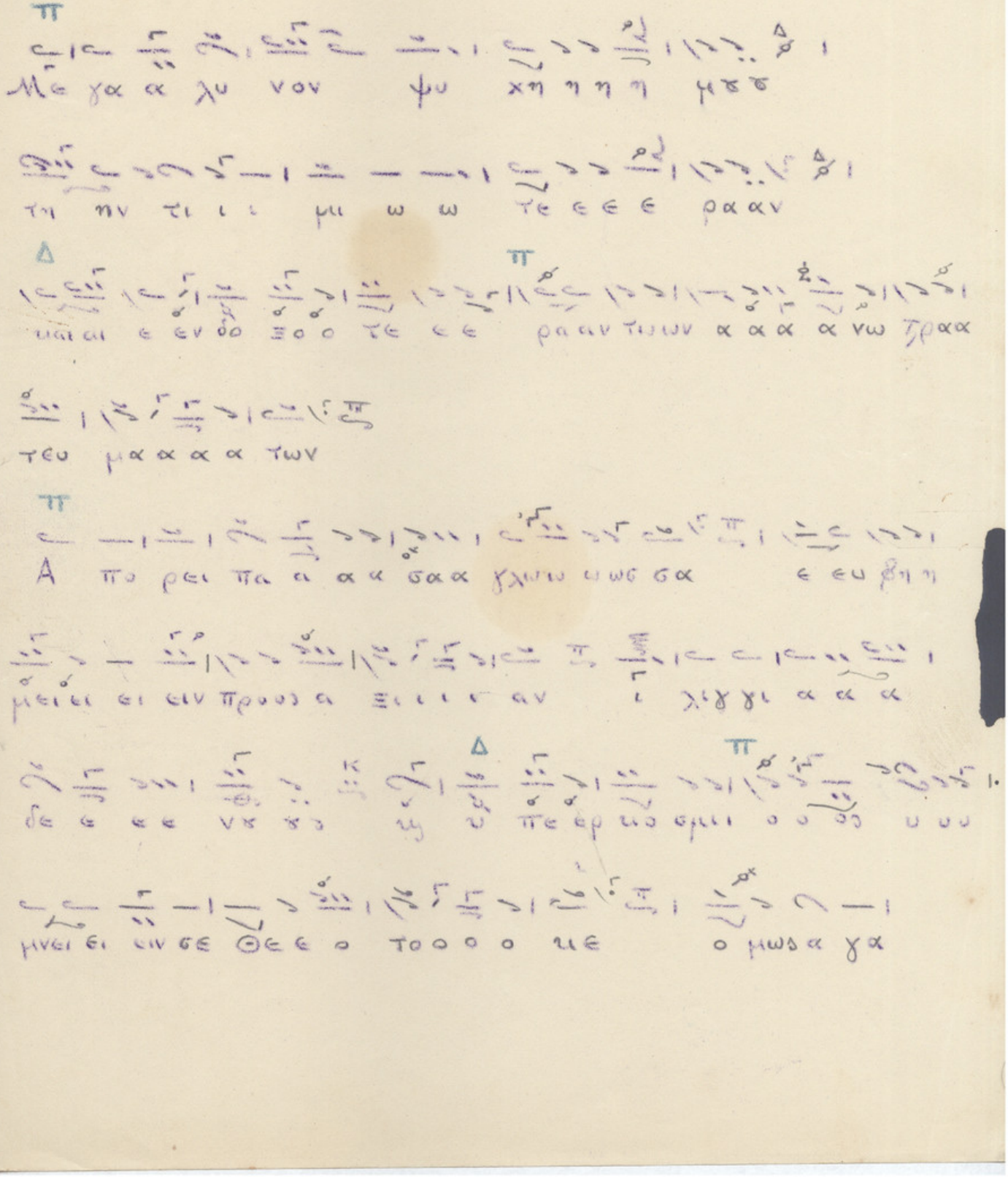

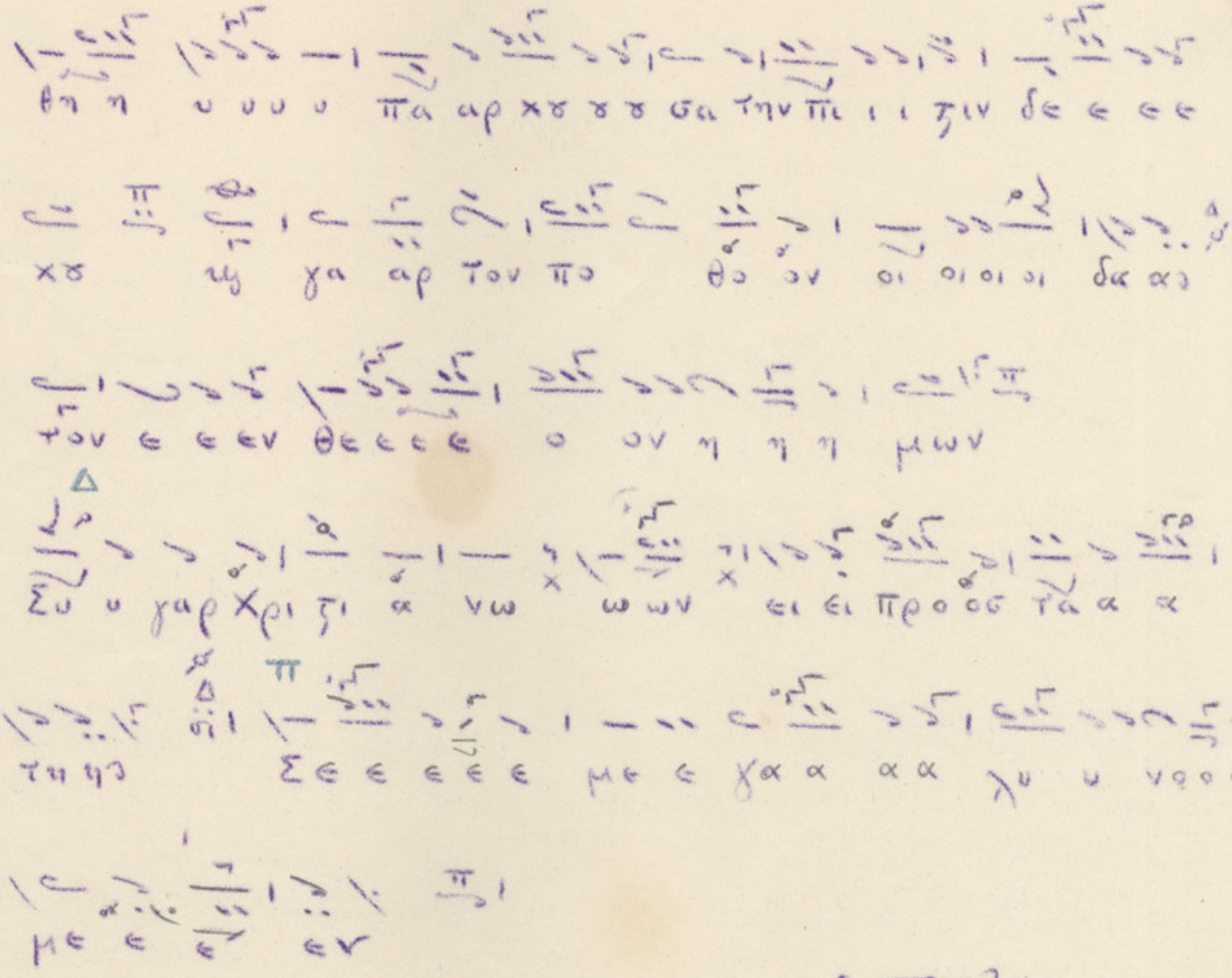
θη η υ υ υ υ πα αρ χυ υ υ σα την πι ι ι ζιν δε ε ε ε
χυ ψ γα αρ τον πο θο ον οι οι οι οι δα αο
τον ε ε εν θε ε ε ε ο ον η η η μων
Συ υ γαρ Χρι ζι α νω ω ων ει ει προ οσ τα α α
τη ης Σε ε ε ε ε με ε γα α α α λυ υ νοοο
με ε ε εν

N. T. B.

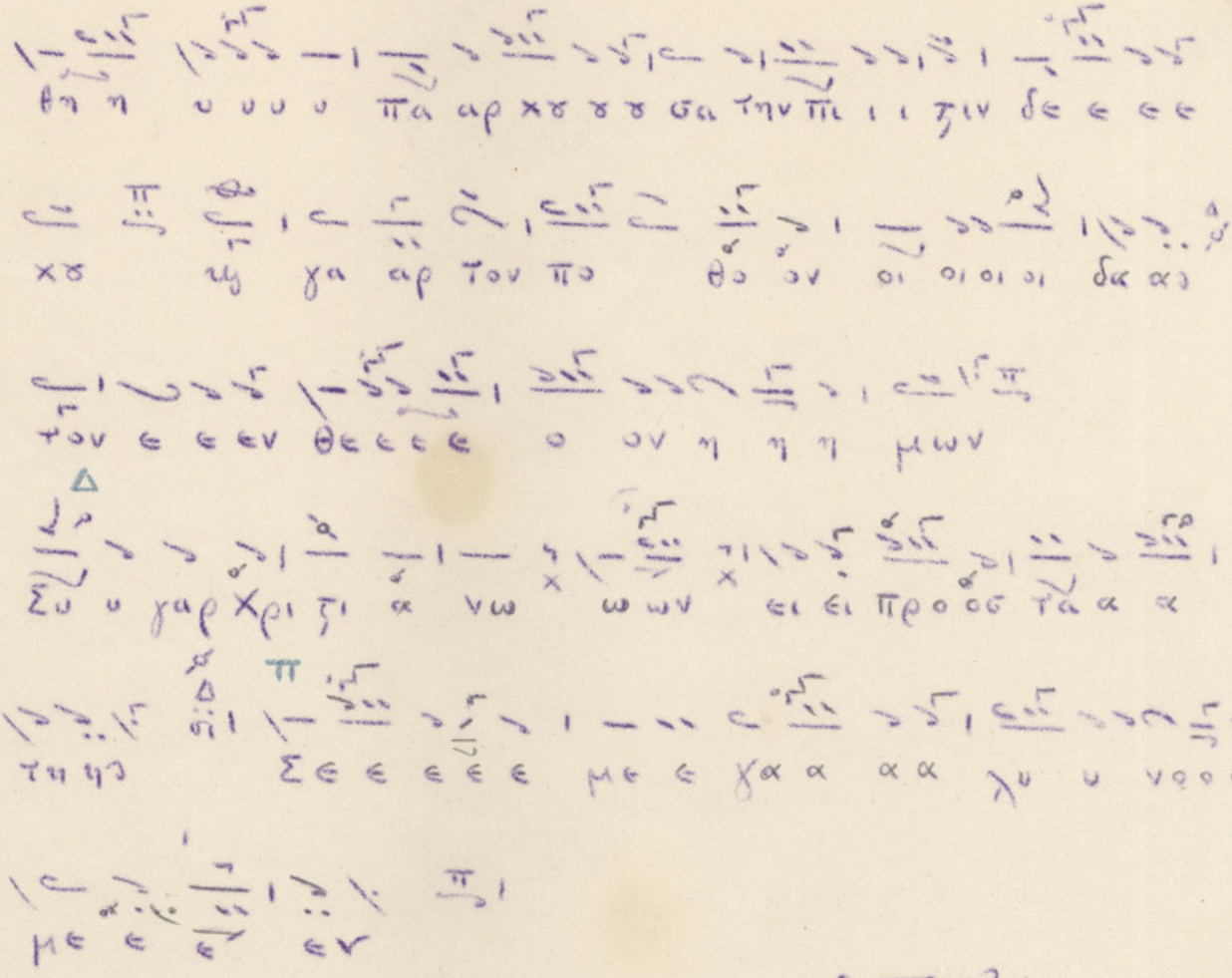
θη η υ υ υ υ πα αρ χυ υ υ σα την πι ι ι ζιν δε ε ε ε
χυ ψ γα αρ τον πο θο ον οι οι οι οι δα αο
τον ε ε εν θε ε ε ε ο ον η η η μων
Συ υ γαρ Χρι ζι α νω ω ων ει ει προ οσ τα α α
τη ης Σε ε ε ε ε με ε γα α α α λυ υ νοοο
με ε ε εν

N. T. B.

Τῇ 6ῃ Ἰανουαρίου εἰς τὸ Ἐξαιρέτως

Ἦχος β' πα

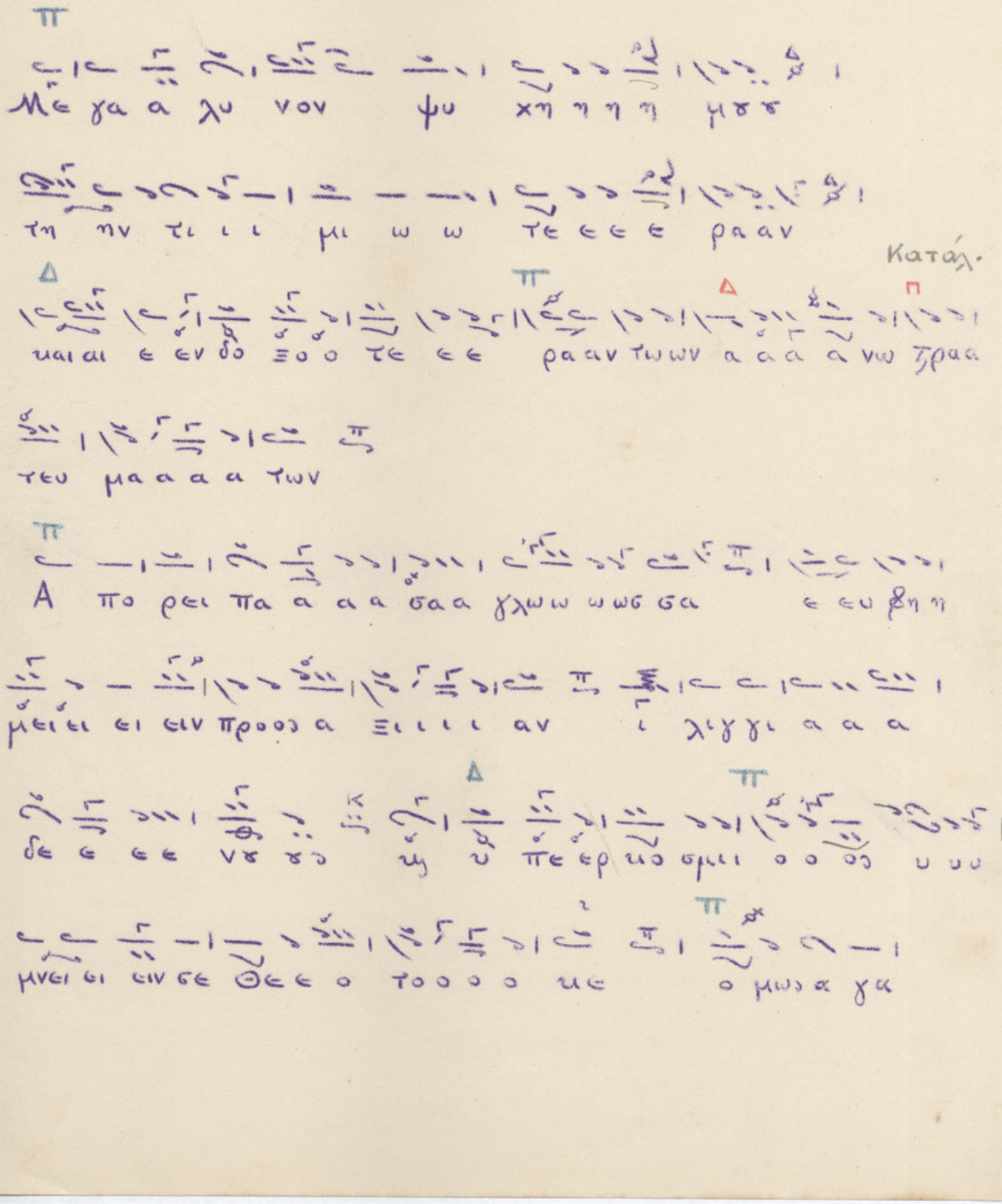

Τῇ 6ῃ Ἰανουαρίου εἰς τὸ Ἐξαιρέτως

Ἦχος β' πα

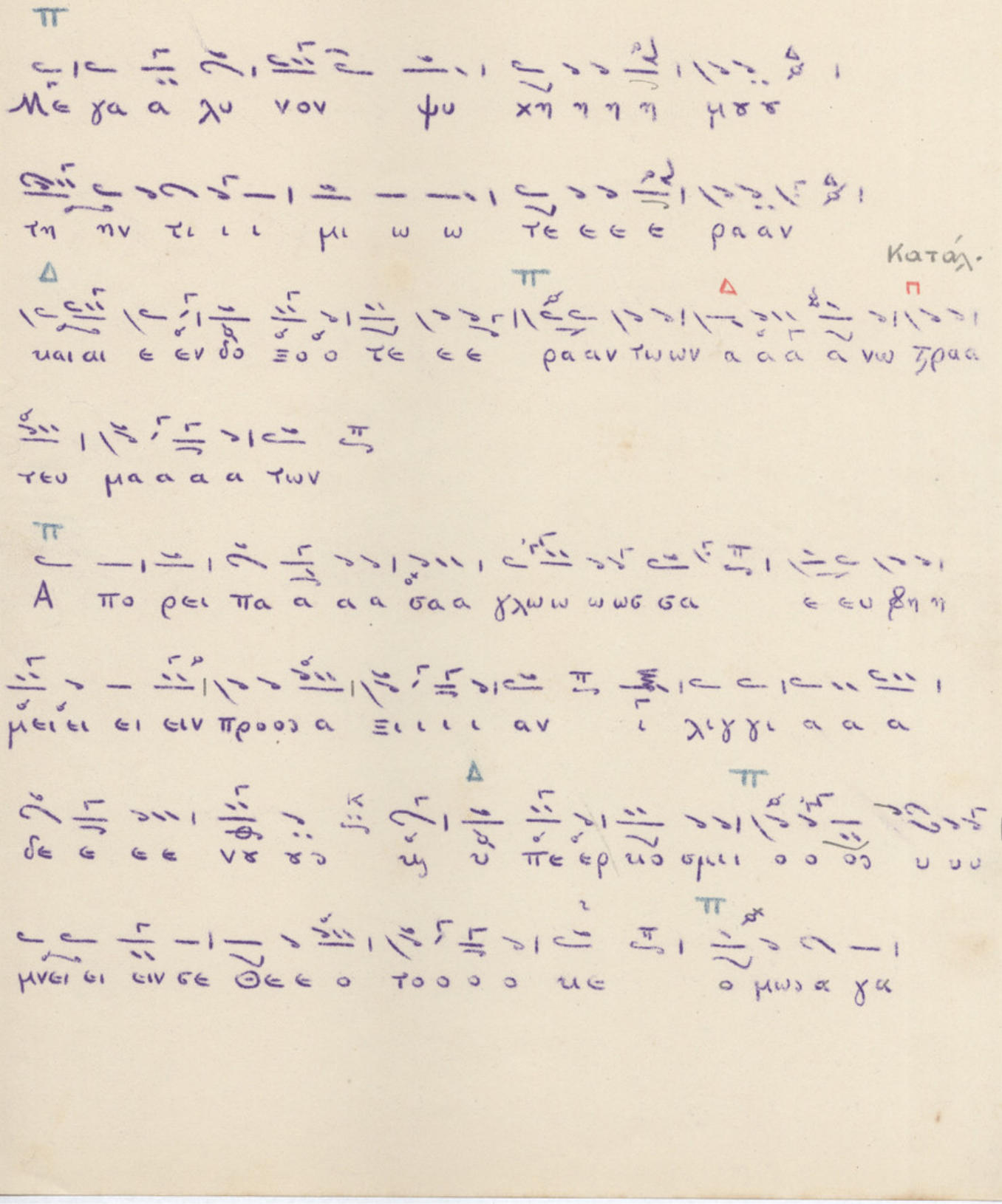

[illegible]

N. T. B.

[illegible]

N. T. B.

Τῇ ζ΄ Ἰανουαρίου εἰς τὸ Ἐξαρέτως

Ἦχος δ΄.

Μεγαλυνον ψυχή μου τὴν ἁγίαν Παρθένον καὶ τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν Σεραφὶμ, τὴν ἀφθόρως τεκοῦσαν τὸν Θεὸν Λόγον, τὴν ὄντως Θεοτόκον, τὴν ὑπερυψοῦσαν πάσας τὰς κτίσεις.

Ἐν τῇ ἀναστάσει σου Χριστὲ ὁ Θεός, οὐρανοὶ καὶ γῆ χαρέτωσαν, καὶ τὰ καταχθόνια τρομέτωσαν· ἀνέστη γὰρ ὡς παντοδύναμος, καὶ ἀνέστησε τὸν Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς, καὶ τὴν ἀνάστασιν ἐδόξασε τῶν ἁπάντων.

Ἐν τῇ ἀναστάσει σου Χριστὲ ὁ Θεός, οὐρανοὶ καὶ γῆ χαρέτωσαν, καὶ τὰ καταχθόνια τρομέτωσαν· ἀνέστη γὰρ ὡς παντοδύναμος, καὶ ἀνέστησε τὸν Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς, καὶ τὴν ἀνάστασιν ἐδόξασε τῶν ἁπάντων.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἐν τῇ ἀναστάσει σου Χριστὲ ὁ Θεός, οὐρανοὶ καὶ γῆ χαρέτωσαν, καὶ τὰ καταχθόνια τρομέτωσαν· ἀνέστη γὰρ ὡς παντοδύναμος, καὶ ἀνέστησε τὸν Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς, καὶ τὴν ἀνάστασιν ἐδόξασε τῶν ἁπάντων.

Ἐν τῇ ἀναστάσει σου Χριστὲ ὁ Θεός, οὐρανοὶ καὶ γῆ χαρέτωσαν, καὶ τὰ καταχθόνια τρομέτωσαν· ἀνέστη γὰρ ὡς παντοδύναμος, καὶ ἀνέστησε τὸν Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς, καὶ τὴν ἀνάστασιν ἐδόξασε τῶν ἁπάντων.

Ἐν τῇ ἀναστάσει σου Χριστὲ ὁ Θεός, οὐρανοὶ καὶ γῆ χαρέτωσαν, καὶ τὰ καταχθόνια τρομέτωσαν· ἀνέστη γὰρ ὡς παντοδύναμος, καὶ ἀνέστησε τὸν Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς, καὶ τὴν ἀνάστασιν ἐδόξασε τῶν ἁπάντων.

Καταβασία.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τὸν θάνατον θανάτῳ πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος δ΄.

Ἐν τῇ ἀναστάσει σου Χριστὲ ὁ Θεός, οὐρανοὶ καὶ γῆ χαρέτωσαν, καὶ τὰ καταχθόνια τρομέτωσαν· ἀνέστη γὰρ ὡς παντοδύναμος, καὶ ἀνέστησε τὸν Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς, καὶ τὴν ἀνάστασιν ἐδόξασε τῶν ἁπάντων.

Μεγαλυνάριον.

Μεγαλύνομέν σε τὴν ἀληθῆ Θεοτόκον, καὶ τιμῶμεν τὴν ἁγίαν σου εἰκόνα, ἣν ἐκ τῶν ἀχράντων σου αἱμάτων καὶ ἁγνῶν σαρκῶν ἐθρέψω.

Τῇ ζ΄ Ἰανουαρίου εἰς τὸ Ἐξαρέτως

Ἦχος δ΄.

Μεγαλυνον ψυχή μου τὴν ἁγίαν Παρθένον καὶ τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν Σεραφὶμ, τὴν ἀφθόρως τεκοῦσαν τὸν Θεὸν Λόγον, τὴν ὄντως Θεοτόκον, τὴν ὑπερυψοῦσαν πάσας τὰς κτίσεις.

Ἐν τῇ ἀναστάσει σου Χριστὲ ὁ Θεός, οὐρανοὶ καὶ γῆ χαρέτωσαν, καὶ τὰ καταχθόνια τρομέτωσαν· ἀνέστη γὰρ ὡς παντοδύναμος, καὶ ἀνέστησε τὸν Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς, καὶ τὴν ἀνάστασιν ἐδόξασε τῶν ἁπάντων.

Ἐν τῇ ἀναστάσει σου Χριστὲ ὁ Θεός, οὐρανοὶ καὶ γῆ χαρέτωσαν, καὶ τὰ καταχθόνια τρομέτωσαν· ἀνέστη γὰρ ὡς παντοδύναμος, καὶ ἀνέστησε τὸν Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς, καὶ τὴν ἀνάστασιν ἐδόξασε τῶν ἁπάντων.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἐν τῇ ἀναστάσει σου Χριστὲ ὁ Θεός, οὐρανοὶ καὶ γῆ χαρέτωσαν, καὶ τὰ καταχθόνια τρομέτωσαν· ἀνέστη γὰρ ὡς παντοδύναμος, καὶ ἀνέστησε τὸν Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς, καὶ τὴν ἀνάστασιν ἐδόξασε τῶν ἁπάντων.

Ἐν τῇ ἀναστάσει σου Χριστὲ ὁ Θεός, οὐρανοὶ καὶ γῆ χαρέτωσαν, καὶ τὰ καταχθόνια τρομέτωσαν· ἀνέστη γὰρ ὡς παντοδύναμος, καὶ ἀνέστησε τὸν Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς, καὶ τὴν ἀνάστασιν ἐδόξασε τῶν ἁπάντων.

Ἐν τῇ ἀναστάσει σου Χριστὲ ὁ Θεός, οὐρανοὶ καὶ γῆ χαρέτωσαν, καὶ τὰ καταχθόνια τρομέτωσαν· ἀνέστη γὰρ ὡς παντοδύναμος, καὶ ἀνέστησε τὸν Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς, καὶ τὴν ἀνάστασιν ἐδόξασε τῶν ἁπάντων.

Καταβασία.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τὸν θάνατον θανάτῳ πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος δ΄.

Ἐν τῇ ἀναστάσει σου Χριστὲ ὁ Θεός, οὐρανοὶ καὶ γῆ χαρέτωσαν, καὶ τὰ καταχθόνια τρομέτωσαν· ἀνέστη γὰρ ὡς παντοδύναμος, καὶ ἀνέστησε τὸν Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς, καὶ τὴν ἀνάστασιν ἐδόξασε τῶν ἁπάντων.

Μεγαλυνάριον.

Μεγαλύνομέν σε τὴν ἀληθῆ Θεοτόκον, καὶ τιμῶμεν τὴν ἁγίαν σου εἰκόνα, ἣν ἐκ τῶν ἀχράντων σου αἱμάτων καὶ ἁγνῶν σαρκῶν ἐθρέψω.

Η Ιανουαρίου 1950
Κ. Τ. Β.

Η Ιανουαρίου 1950
Κ. Τ. Β.

Τῇ ζ΄ Ἰανουαρίου εἰς τὸ Ἐξαιρέτως

Ἦχος πλ. δ΄

Μεγαλυνον ψυχη μου τον ἐκ παρθενου τεχθεντα Χριστον τον Θεον ἡμων, ὃν ἐβαπτισθη ὁ Ἰωαννης ἐν τῳ Ἰορδανῃ, ἀναβαντος αὐτου ἐκ του ὑδατος, ἐπεφανησαν τῳ κοσμῳ αἱ προσκυνηταὶ τρεις ὑποστασεις, ἀκουσματι πατρος μαρτυρουσαι αὐτῳ, καὶ πνευματος ἐν εἴδει περιστερας ἐπιβαινοντος αὐτου καὶ ἐπιμενοντος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄

Ἐν τῳ Ἰορδανῃ βαπτιζομενου σου Κυριε, ἡ προσκυνητη Τριας ἐφανη· φωνη γαρ του Πατρος ἐμαρτυρει σοι, ὀνομαζουσα σε τὸν Υἱὸν τὸν ἀγαπητον· καὶ τὸ Πνευμα ἐν εἴδει περιστερας ἐβεβαιου τὸν λογον τῆς ἀληθειας· ὁ ἐπιφανεις καὶ φωτισας τὸν κοσμον, Χριστε ὁ Θεος, δοξα σοι.

Ἀπολυτικιον. Ἦχος πλ. δ΄

Ἐν τῳ Ἰορδανῃ βαπτιζομενου σου Κυριε, ἡ προσκυνητη Τριας ἐφανη· φωνη γαρ του Πατρος ἐμαρτυρει σοι, ὀνομαζουσα σε τὸν Υἱὸν τὸν ἀγαπητον· καὶ τὸ Πνευμα ἐν εἴδει περιστερας ἐβεβαιου τὸν λογον τῆς ἀληθειας· ὁ ἐπιφανεις καὶ φωτισας τὸν κοσμον, Χριστε ὁ Θεος, δοξα σοι.

Καταβασια. Ὠδη α΄. Ἦχος πλ. δ΄

Ὁδηγησον με, Κυριε, ἐν τῇ σῇ δικαιοσυνῃ, ὅτι ἐχθρος μου ὁ διαβολος ἐπεστη μοι· ἐξευθυνον ἐνωπιον σου τὴν ὁδον μου.

Ὠδη γ΄

Στερεωθητω ἡ καρδια μου ἐν τοις δικαιωμασι σου, ὅτι ἐπεστη μοι ὁ ἐχθρος· ἐν τῳ Ἰορδανῃ γαρ βαπτιζομενου σου Κυριε, ἐφανη ἡ προσκυνητη Τριας.

Καταβασια. Ὠδη δ΄

Ἐπεστη μοι ὁ ἐχθρος, ἐν τῳ Ἰορδανῃ βαπτιζομενου σου Κυριε· ἀλλ' ἐν τῳ ὀνοματι σου ἀμυνουμαι αὐτον, ὅτι ἐν σοι ἐστιν ἡ ἰσχυς.

Ὠδη ε΄

Ἐν τῳ Ἰορδανῃ βαπτιζομενου σου Κυριε, ἐφανη ἡ προσκυνητη Τριας· ἀκουσματι γαρ πατρος μαρτυρουσαι αὐτῳ, καὶ πνευματος ἐν εἴδει περιστερας ἐπιβαινοντος αὐτου καὶ ἐπιμενοντος.

Καταβασια. Ὠδη ς΄

Ἐν τῳ Ἰορδανῃ βαπτιζομενου σου Κυριε, ἐφανη ἡ προσκυνητη Τριας· ἀκουσματι γαρ πατρος μαρτυρουσαι αὐτῳ, καὶ πνευματος ἐν εἴδει περιστερας ἐπιβαινοντος αὐτου καὶ ἐπιμενοντος.

Ὠδη ζ΄

Ἐν τῳ Ἰορδανῃ βαπτιζομενου σου Κυριε, ἐφανη ἡ προσκυνητη Τριας· φωνη γαρ του Πατρος ἐμαρτυρει σοι, ὀνομαζουσα σε τὸν Υἱὸν τὸν ἀγαπητον· καὶ τὸ Πνευμα ἐν εἴδει περιστερας ἐβεβαιου τὸν λογον τῆς ἀληθειας· ὁ ἐπιφανεις καὶ φωτισας τὸν κοσμον, Χριστε ὁ Θεος, δοξα σοι.

Καταβασια. Ὠδη η΄

Ἐν τῳ Ἰορδανῃ βαπτιζομενου σου Κυριε, ἐφανη ἡ προσκυνητη Τριας· φωνη γαρ του Πατρος ἐμαρτυρει σοι, ὀνομαζουσα σε τὸν Υἱὸν τὸν ἀγαπητον· καὶ τὸ Πνευμα ἐν εἴδει περιστερας ἐβεβαιου τὸν λογον τῆς ἀληθειας· ὁ ἐπιφανεις καὶ φωτισας τὸν κοσμον, Χριστε ὁ Θεος, δοξα σοι.

Ὠδη θ΄

Ἐν τῳ Ἰορδανῃ βαπτιζομενου σου Κυριε, ἐφανη ἡ προσκυνητη Τριας· φωνη γαρ του Πατρος ἐμαρτυρει σοι, ὀνομαζουσα σε τὸν Υἱὸν τὸν ἀγαπητον· καὶ τὸ Πνευμα ἐν εἴδει περιστερας ἐβεβαιου τὸν λογον τῆς ἀληθειας· ὁ ἐπιφανεις καὶ φωτισας τὸν κοσμον, Χριστε ὁ Θεος, δοξα σοι.

Ἐξαποστειλαριον. Ἦχος πλ. δ΄

Ἐν τῳ Ἰορδανῃ βαπτιζομενου σου Κυριε, ἡ προσκυνητη Τριας ἐφανη· φωνη γαρ του Πατρος ἐμαρτυρει σοι, ὀνομαζουσα σε τὸν Υἱὸν τὸν ἀγαπητον· καὶ τὸ Πνευμα ἐν εἴδει περιστερας ἐβεβαιου τὸν λογον τῆς ἀληθειας· ὁ ἐπιφανεις καὶ φωτισας τὸν κοσμον, Χριστε ὁ Θεος, δοξα σοι.

Τῇ ζ΄ Ἰανουαρίου εἰς τὸ Ἐξαιρέτως

Ἦχος πλ. δ΄

Μεγαλυνον ψυχη μου τον ἐκ παρθενου τεχθεντα Χριστον τον Θεον ἡμων καὶ ἐν τῳ σπηλαιῳ ἀνακλιθεντα καὶ ἐν φατνῃ ἀλογων τραφεντα· ὃν ἀγγελοι ὑμνουσι καὶ ἀρχαγγελοι μακαριζουσι καὶ τὰ ἐπουρανια στρατευματα δοξολογουσιν· ὅτι ἐπεφανη ἐπι γης ὁ ὑπερουσιος Θεος καὶ ἐδωρησατο τῷ κοσμῳ τὸ μεγα ἐλεος.

Κατάβ.

Ἐν τῇ γεννησει σου Χριστε ὁ Θεος ἡμων φως τοις ἐν σκοτει καθημενοις ἀνετειλε· χαρα γαρ ἐν οὐρανῳ καὶ ἐπι γης ἀγαλλιασις· ἀστηρ ἐν οὐρανῳ φαινει τοις μαγοις· μαγοι δε ἐν σπηλαιῳ προσκυνουσι τῷ ἀπροσιτῳ· ἀγγελοι καὶ ποιμενες ὑμνουσι τὸν ἀοριστον· ἐν ἀνθρωποις γαρ ὤφθη ὁ ἀπερινοητος καὶ ἐν σπαργανοις ἐκειτο ὁ ἀπερικτος· ὁ ἀπροσιτος προσιτος γεγονε καὶ ὁ ἀπερινοητος περινοητος· ὁ ἀπερικτος περικτος καὶ ὁ ἀοριστος ὁριστος· ὁ ἀπροσδεης προσδεης καὶ ὁ ἀπροσδεης προσδεης· ὁ ἀπροσιτος προσιτος

ψ γα αρ τον πο θο ον οι οι οι οι οι δας τον ε ε ε ν

θε ε ε ε ο ο ον η η η μων Συ υ γαρ χρι ζι α

νω ω ων ει ει προ ο στα α α τη ης Σε ε ε ε ε

Κατάλ.

με γα α α λυ υ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ν

4 Ἰανουαρίου 1950
N. T. B.

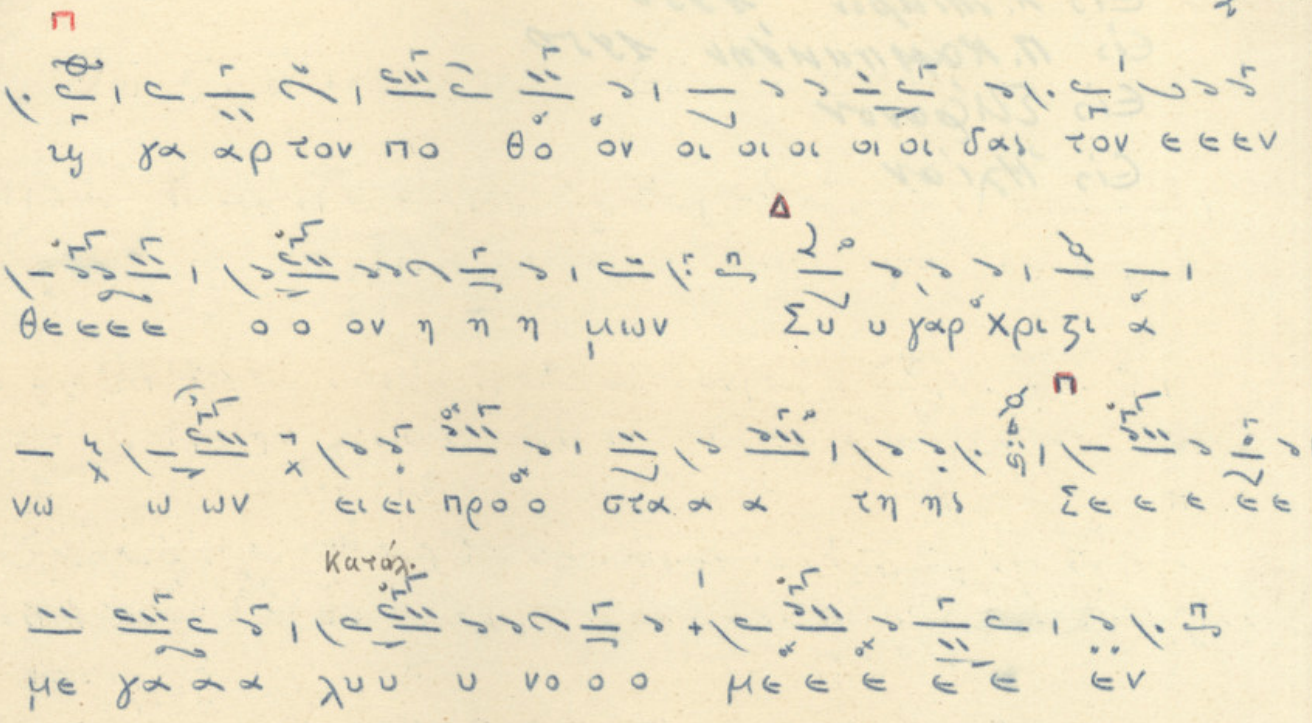

4 Ἰανουαρίου 1950
N. T. B.

Εἰς Κ. Μιμρόν 1950

Εἰς Π. Καμπανίδην 1950

Εἰς Ἐλίφανον

Εἰς Ἠλίαν

Εἰς Κ. Μιμρόν 1950

Εἰς Π. Καμπανίδην 1950

Εἰς Ἐλίφανον

Εἰς Ἠλίαν

Τῇ 5. Ἰανουαρίου εἰς τὸ Ἐξαιρέτως

Τῇ 5. Ἰανουαρίου εἰς τὸ Ἐξαιρέτως

Καταλ.

Καταλ.

Ἰανουαρίου 1950

Ν.Τ.Β.

Καταλ.

Καταλ.

Ἰανουαρίου 1950

Ν.Τ.Β.

219

ΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ κ.

Ν. ΣΜΠΑΡΟΥΝΗ-ΤΡΙΚΟΡΦΟΥ

Ὑποψηφίου Βουλευτοῦ Ἀθηνῶν

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΥ

Ἀνατύπωσις ἀπὸ τὴν «Καθημερινὴν»
τῆς Ιης Σεπτεμβρίου 1951

219

ΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ κ.

Ν. ΣΜΠΑΡΟΥΝΗ-ΤΡΙΚΟΡΦΟΥ

Ὑποψηφίου Βουλευτοῦ Ἀθηνῶν

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΥ

Ἀνατύπωσις ἀπὸ τὴν «Καθημερινὴν»
τῆς Ιης Σεπτεμβρίου 1951

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΕΚΛΟΓΕΙΣ

Ἡ Πατρίδα μας μόλις ἐβγῆκε ἀπό τήν ἄμεση ἀπειλή τῆς ὑποδουλώσεως.

Ὁ Ἐθνικός μας Στρατός ὑπό τήν ἡγεσίαν τοῦ Στρατάρχου Παπάγου ὕψωσε γιά πρώτη φορά μετά τήν ἀπελευθέρωσι σύνορα ἀσφαλείας στό Κράτος μας.

Χάρις στή Νίκη τοῦ Στρατοῦ μας δέν μετεβλήθημεν σέ φυγάδες πού ἀναζητοῦν μιά γωνιά ἐλεύθερης γῆς.

Πῶς θά ἐξασφαλίσωμε αὐτή τήν ἀσφάλεια πού ἀπεκτήσαμε μέ τόσους ἀγῶνες, μέ τόσες θυσίες, μέ τόσον αἷμα;

Πῶς θά μπορέσουμε νά ἐπανορθώσουμε τίς καταστροφές καί νά ἀνασυγκροτήσωμε τή Χώρα μας;

Τό σημερινό Κράτος μας δουλεύει σέ ἀχνάρια προπολεμικά καί ἀκόμη περισσότερο εἶναι ξεφτισμένο ἀπό τήν κατοχή, τό συμμοριτισμό καί τόν πολυκομματισμό τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου.

Ὅλοι ἔχουμε ἐπίγνωσι, ὅτι ζοῦμε σέ μιά θλιβερή παρῳδία Κράτους. Καί ὁ τελευταῖος πολίτης δέν ἀμφιβάλλει γι' αὐτό.

Μόνον ἕνα ἔντιμο, ἰσχυρό καί συγχρονισμένο Κράτος ἰσοπολιτείας καί κοινωνικῆς δικαιοσύνης θά εἶναι ἱκανό νά ἐξασφαλίσῃ μιά στοιχειώδη ζωή στό Λαό μας, νά μᾶς προφυλάξῃ ἀπό τήν ἐσωτερική διάβρωσι καί νά ἀνταποκριθῇ στά μεγάλα προβλήματα τῆς ἀνασυγκροτήσεως.

Σάν ἕλληνες πατριῶτες πού πιστεύουμε στή ζωτικότητα καί στό μέλλον τῆς φυλῆς μας, ἄς ἐπιστρατευθοῦμε γιά τή δημιουργία ἑνός Νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Αὐτή εἶναι ἡ σημερινή πρωταρχική ἐθνική ἀνάγκη.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΕΚΛΟΓΕΙΣ

Ἡ Πατρίδα μας μόλις ἐβγῆκε ἀπό τήν ἄμεση ἀπειλή τῆς ὑποδουλώσεως.

Ὁ Ἐθνικός μας Στρατός ὑπό τήν ἡγεσίαν τοῦ Στρατάρχου Παπάγου ὕψωσε γιά πρώτη φορά μετά τήν ἀπελευθέρωσι σύνορα ἀσφαλείας στό Κράτος μας.

Χάρις στή Νίκη τοῦ Στρατοῦ μας δέν μετεβλήθημεν σέ φυγάδες πού ἀναζητοῦν μιά γωνιά ἐλεύθερης γῆς.

Πῶς θά ἐξασφαλίσωμε αὐτή τήν ἀσφάλεια πού ἀπεκτήσαμε μέ τόσους ἀγῶνες, μέ τόσες θυσίες, μέ τόσον αἷμα;

Πῶς θά μπορέσουμε νά ἐπανορθώσουμε τίς καταστροφές καί νά ἀνασυγκροτήσωμε τή Χώρα μας;

Τό σημερινό Κράτος μας δουλεύει σέ ἀχνάρια προπολεμικά καί ἀκόμη περισσότερο εἶναι ξεφτισμένο ἀπό τήν κατοχή, τό συμμοριτισμό καί τόν πολυκομματισμό τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου.

Ὅλοι ἔχουμε ἐπίγνωσι, ὅτι ζοῦμε σέ μιά θλιβερή παρῳδία Κράτους. Καί ὁ τελευταῖος πολίτης δέν ἀμφιβάλλει γι' αὐτό.

Μόνον ἕνα ἔντιμο, ἰσχυρό καί συγχρονισμένο Κράτος ἰσοπολιτείας καί κοινωνικῆς δικαιοσύνης θά εἶναι ἱκανό νά ἐξασφαλίσῃ μιά στοιχειώδη ζωή στό Λαό μας, νά μᾶς προφυλάξῃ ἀπό τήν ἐσωτερική διάβρωσι καί νά ἀνταποκριθῇ στά μεγάλα προβλήματα τῆς ἀνασυγκροτήσεως.

Σάν ἕλληνες πατριῶτες πού πιστεύουμε στή ζωτικότητα καί στό μέλλον τῆς φυλῆς μας, ἄς ἐπιστρατευθοῦμε γιά τή δημιουργία ἑνός Νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Αὐτή εἶναι ἡ σημερινή πρωταρχική ἐθνική ἀνάγκη.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

Ἐπεφάνη ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις.

Ἦχος ζω

Ε πε φαα α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α ε πε ε φαα α α α α α α α α α α α α α α

Κατάλ

Νη η η η η η η η η η η η η Χα α α α α α α

α α α ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ις τγ γ γ

Κατάλ.

Θε ε ε ε ε ε υε ε ε ε τγ γ Θε ε γ γ γ γ γ γ γ γ γ γ

γ γ γ γ γ γ γ γ η σω ω ω ω τη η η η η η η η η η

η η ρι ι η σω τη η ρι ι ο ος πα α α α α α

η σω τη η η η η η η η ρι ι ι ο ος

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

Ἐπεφάνη ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις.

Ἦχος ζω

Ε πε φαα α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α ε πε ε φαα α α α α α α α α α α α α α α

Κατάλ

Νη η η η η η η η η η η η η Χα α α α α α α

α α α ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ις τγ γ γ

Κατάλ.

Θε ε ε ε ε ε υε ε ε ε τγ γ Θε ε γ γ γ γ γ γ γ γ γ γ

γ γ γ γ γ γ γ γ η σω ω ω ω τη η η η η η η η η η

η η ρι ι η σω τη η ρι ι ο ος πα α α α α α

η σω τη η η η η η η η ρι ι ι ο ος

A$^{\underline{o}}$

A$^{\underline{o}}$

3 Januarios 1450

K. T. B.

3 Januarios 1450

K. T. B.

A$^{\underline{o}}$

A$^{\underline{o}}$

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις.

KONKURRENZ

KONKURRENZ

3 Ιανουαρίου 1950

3 Ιανουαρίου 1950

Εἰς Ἠλίαν 3 Ἰανουαρίου 1950 Β^ον
Τὸ Γ^ον

Εἰς Δήφανον τὸ Α^ον

29 Δεκεμβρίου 1958 εἰς Ἰορδάνην τὸ Ε^ον

Εἰς Ἠλίαν 3 Ἰανουαρίου 1950 Β^ον
Τὸ Γ^ον

Εἰς Δήφανον τὸ Α^ον

29 Δεκεμβρίου 1958 εἰς Ἰορδάνην τὸ Ε^ον

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

Επεφάνη ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις.

Ἦχος πλ. β'

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

Επεφάνη ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις.

Ἦχος πλ. β'

Η Ιανουαρίου 1950

Κ. Τ. Β.

Η Ιανουαρίου 1950

Κ. Τ. Β.

Ἡ δύναμις καὶ ὁ ἡρωϊσμὸς τοῦ Στρατοῦ μας ποὺ φυλάει τὰ σύνορα μᾶς δίνουν ἀκόμη μιὰ πίστωσι χρόνου.

Ἐν ὥρᾳ ἐθνικῶν κινδύνων ἂς ἀφήσωμε τὰ κόμματα καὶ τὰς παρατάξεις.

Ὁ Ἑλληνικὸς Συναγερμὸς κηρύσσει τὴν ἐπιστράτευσι τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων, δὲν ἀντιστρατεύεται τὰ κόμματα, δὲν ἀντιπολιτεύεται τὶς διάφορες πολιτικὲς ἰδεολογίες, ἀλλὰ καλεῖ ὅλα τὰ τέκνα τῆς Ἑλλάδος στὸ ἔργο τῆς Κρατικῆς ἀναδημιουργίας. Ἡ τιμὴ πρέπει νὰ ἀνήκει εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας.

Εἰς τοὺς κόλπους ἑνὸς ἰσχυροῦ καὶ δικαίου Κράτους ἂς ἀνταγωνίζωνται τότε αἱ ἰδεολογίες καὶ τὰ κόμματα καὶ ἂς ἀμιλλῶνται αἱ πολιτικὲς φιλοδοξίες.

Ἀφωσιωμένος ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ ἰατρικόν μου ἔργον δὲν εἶχα ποτὲ τὴν πρόθεσι νὰ ἀναμιχθῶ στὴν ἐνεργὸ πολιτική. Ἀλλὰ αἱ σημερινὲς περιστάσεις εἶναι ἐξαιρετικές. Καὶ γι' αὐτὸ ἐδέχθηκα τὴν πρόσκλησι ἐνεργοῦ πολιτικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὸν Ἑλληνικὸ Συναγερμό.

Πιστεύω ἀκλόνητα, ὅτι στὴ σημερινὴ Ἑλληνικὴ πραγματικότητα μόνον ὑπὸ τὸ κῦρος καὶ τὸ ὕψος τῆς προσωπικότητος τοῦ Στρατάρχου Παπάγου εἶναι δυνατὴ ἡ συνένωσις, ἡ ἐξόρμησις καὶ ἡ ἀξιοποίησις τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων γιὰ τὴ δημιουργία ἑνὸς νέου Κράτους ἀνταξίου τῶν θυσιῶν, τῆς Ἱστορίας καὶ τῆς ἀξίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ἰατρὸς Ν. ΣΜΠΑΡΟΥΝΗΣ - ΤΡΙΚΟΡΦΟΣ
Ὑποψήφιος Βουλευτὴς Ἀθηνῶν
«Ἑλληνικοῦ Συναγερμοῦ»

Ἡ δύναμις καὶ ὁ ἡρωϊσμὸς τοῦ Στρατοῦ μας ποὺ φυλάει τὰ σύνορα μᾶς δίνουν ἀκόμη μιὰ πίστωσι χρόνου.

Ἐν ὥρᾳ ἐθνικῶν κινδύνων ἂς ἀφήσωμε τὰ κόμματα καὶ τὰς παρατάξεις.

Ὁ Ἑλληνικὸς Συναγερμὸς κηρύσσει τὴν ἐπιστράτευσι τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων, δὲν ἀντιστρατεύεται τὰ κόμματα, δὲν ἀντιπολιτεύεται τὶς διάφορες πολιτικὲς ἰδεολογίες, ἀλλὰ καλεῖ ὅλα τὰ τέκνα τῆς Ἑλλάδος στὸ ἔργο τῆς Κρατικῆς ἀναδημιουργίας. Ἡ τιμὴ πρέπει νὰ ἀνήκει εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας.

Εἰς τοὺς κόλπους ἑνὸς ἰσχυροῦ καὶ δικαίου Κράτους ἂς ἀνταγωνίζωνται τότε αἱ ἰδεολογίες καὶ τὰ κόμματα καὶ ἂς ἀμιλλῶνται αἱ πολιτικὲς φιλοδοξίες.

Ἀφωσιωμένος ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ ἰατρικόν μου ἔργον δὲν εἶχα ποτὲ τὴν πρόθεσι νὰ ἀναμιχθῶ στὴν ἐνεργὸ πολιτική. Ἀλλὰ αἱ σημερινὲς περιστάσεις εἶναι ἐξαιρετικές. Καὶ γι' αὐτὸ ἐδέχθηκα τὴν πρόσκλησι ἐνεργοῦ πολιτικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὸν Ἑλληνικὸ Συναγερμό.

Πιστεύω ἀκλόνητα, ὅτι στὴ σημερινὴ Ἑλληνικὴ πραγματικότητα μόνον ὑπὸ τὸ κῦρος καὶ τὸ ὕψος τῆς προσωπικότητος τοῦ Στρατάρχου Παπάγου εἶναι δυνατὴ ἡ συνένωσις, ἡ ἐξόρμησις καὶ ἡ ἀξιοποίησις τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων γιὰ τὴ δημιουργία ἑνὸς νέου Κράτους ἀνταξίου τῶν θυσιῶν, τῆς Ἱστορίας καὶ τῆς ἀξίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ἰατρὸς Ν. ΣΜΠΑΡΟΥΝΗΣ - ΤΡΙΚΟΡΦΟΣ
Ὑποψήφιος Βουλευτὴς Ἀθηνῶν
«Ἑλληνικοῦ Συναγερμοῦ»

Εἰς τὸν Ἁγιασμόν

«Καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ».
(Β' Κορινθ. 7,1)

«Ὑμεῖς ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος».
(Β' Κορινθ. 6,16)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΙΑΣΙΟΥ 1 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ) ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Β' | ΑΘΗΝΑΙ 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1954 | ΑΡΙΘ. 41 (76)

Ο ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ

Ἀναγνώσατε: Λουκ. 7,11-16

Μὲ μίαν φωνὴν «ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν», κατὰ τὴν σύντομον, ἀλλὰ τόσον παραστατικὴν διήγησιν τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου. Καὶ ἡ χαρὰ διεδέχθη τὸ πένθος, τὰ δάκρυα καὶ τοὺς ὀδυρμοὺς τῆς δυστυχισμένης χήρας. Τὸ μονάκριβο ἀγόρι της, ποὺ τὸ συνώδευε ἄφωνον εἰς τὸν τάφον, τώρα, ζωντανὸς καὶ ὑγιέστατος, ὁμιλεῖ· καὶ ἐκείνη ἀκούει μὲ καμάρι τὴν λαλιάν του!

Δίκαιον, λοιπόν, εἶχεν ὁ περαστικὸς Ραββί, ποὺ ὅταν τὴν εἶδε νὰ σέρνεται μισολιπόθυμη πίσω ἀπὸ τὸ νεκροκρέββατο τοῦ παιδιοῦ της, τὴν ἐπλησίασε μὲ τόσην καλωσύνην καὶ τῆς εἶπε: «Μὴ κλαῖε»! Καὶ ὅμως τῆς εἶχε φανῇ παράξενη τότε αὐτὴ ἡ προτροπή· πῶς ἠμποροῦσε νὰ μὴ κλαίῃ τὴν χαμένην ἐλπίδα τῶν μαύρων γηρατειῶν της μιὰ χαροκαμμένη χήρα, ποὺ συνώδευε εἰς τὸν τάφον τὸ μονάκριβό της παιδί;... Μά, ποῦ νὰ ξεύρῃ,—ἡ δυστυχισμένη!—ποῖος ἦτο Ἐκεῖνος, ποὺ τῆς ὡμίλησε μ' αὐτὴν τὴν γλῶσσαν!

Τώρα, γονατιστὴ εἰς τὰ πόδια Του, τὰ βρέχει μὲ δάκρυα χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης, ποὺ ἦλθαν εἰς τὴν θέσιν τῶν δακρύων τοῦ πένθους καὶ τοῦ πόνου. Δὲν εἶναι, λοιπόν, ἕνας ὁποιοσδήποτε περαστικὸς ραββί, ποὺ ἁπλῶς τὴν ἐλυπήθηκε, ἢ καὶ ἀπὸ ὑποχρέωσιν, ἠθέλησε τόσον ἀδέξια νὰ τὴν παρηγορήσῃ, μὲ τὴν εὔκολην σύστασιν νὰ μὴ κλαίῃ!... Εἶναι ὁ Κύριος τοῦ θανάτου καὶ τῆς ζωῆς, λοιπόν, ὁ πτωχὸς ἐκεῖνος περαστικὸς Ραββί, ἀφ' οὗ μ' ἕνα Του λόγον «ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν»!

Καὶ ὅλοι, ὅσοι συνώδευαν μὲ θλῖψιν τὸν νεκρὸν νέον εἰς τὸν τάφον, τώρα τὸν συνοδεύουν ἀντιθέτως, μὲ χαρὰν εἰς τὴν ἐπιστροφήν του εἰς τὸ σπίτι του, ἀναστημένον, καὶ δοξάζουν τὸν Θεόν, «ὅτι ἐπεσκέψατο τὸν λαὸν Αὐτοῦ».

*

Αἴ! Αὐτὸς ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου εἶναι ὁ Ἀρχηγός μας, ἀδελφοί· καὶ εἰς τὴν παντοδύναμον ἐξουσίαν Του ἐὰν ἀναθέσωμεν τὴν ζωήν μας, τίποτε δὲν ἠμπορεῖ νὰ μᾶς φοβίσῃ. Εἰς τὸν στρατὸν Του ἀνήκομεν ὅλοι, ὅσοι συγκρο-

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
Κάθισμα. Ἦχος Πλ. Δ'.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, καὶ Ἄγγελος φωτὸς ταῖς Γυναιξὶν ἐβόα: Παύσασθε τῶν δακρύων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε· κράξατε ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι, ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Εἰς τὸν Ἁγιασμόν

«Καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ».
(Β' Κορινθ. 7,1)

«Ὑμεῖς ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος».
(Β' Κορινθ. 6,16)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΙΑΣΙΟΥ 1 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ) ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Β' | ΑΘΗΝΑΙ 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1954 | ΑΡΙΘ. 41 (76)

Ο ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ

Ἀναγνώσατε: Λουκ. 7,11-16

Μὲ μίαν φωνὴν «ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν», κατὰ τὴν σύντομον, ἀλλὰ τόσον παραστατικὴν διήγησιν τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου. Καὶ ἡ χαρὰ διεδέχθη τὸ πένθος, τὰ δάκρυα καὶ τοὺς ὀδυρμοὺς τῆς δυστυχισμένης χήρας. Τὸ μονάκριβο ἀγόρι της, ποὺ τὸ συνώδευε ἄφωνον εἰς τὸν τάφον, τώρα, ζωντανὸς καὶ ὑγιέστατος, ὁμιλεῖ· καὶ ἐκείνη ἀκούει μὲ καμάρι τὴν λαλιάν του!

Δίκαιον, λοιπόν, εἶχεν ὁ περαστικὸς Ραββί, ποὺ ὅταν τὴν εἶδε νὰ σέρνεται μισολιπόθυμη πίσω ἀπὸ τὸ νεκροκρέββατο τοῦ παιδιοῦ της, τὴν ἐπλησίασε μὲ τόσην καλωσύνην καὶ τῆς εἶπε: «Μὴ κλαῖε»! Καὶ ὅμως τῆς εἶχε φανῇ παράξενη τότε αὐτὴ ἡ προτροπή· πῶς ἠμποροῦσε νὰ μὴ κλαίῃ τὴν χαμένην ἐλπίδα τῶν μαύρων γηρατειῶν της μιὰ χαροκαμμένη χήρα, ποὺ συνώδευε εἰς τὸν τάφον τὸ μονάκριβό της παιδί;... Μά, ποῦ νὰ ξεύρῃ,—ἡ δυστυχισμένη!—ποῖος ἦτο Ἐκεῖνος, ποὺ τῆς ὡμίλησε μ' αὐτὴν τὴν γλῶσσαν!

Τώρα, γονατιστὴ εἰς τὰ πόδια Του, τὰ βρέχει μὲ δάκρυα χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης, ποὺ ἦλθαν εἰς τὴν θέσιν τῶν δακρύων τοῦ πένθους καὶ τοῦ πόνου. Δὲν εἶναι, λοιπόν, ἕνας ὁποιοσδήποτε περαστικὸς ραββί, ποὺ ἁπλῶς τὴν ἐλυπήθηκε, ἢ καὶ ἀπὸ ὑποχρέωσιν, ἠθέλησε τόσον ἀδέξια νὰ τὴν παρηγορήσῃ, μὲ τὴν εὔκολην σύστασιν νὰ μὴ κλαίῃ!... Εἶναι ὁ Κύριος τοῦ θανάτου καὶ τῆς ζωῆς, λοιπόν, ὁ πτωχὸς ἐκεῖνος περαστικὸς Ραββί, ἀφ' οὗ μ' ἕνα Του λόγον «ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν»!

Καὶ ὅλοι, ὅσοι συνώδευαν μὲ θλῖψιν τὸν νεκρὸν νέον εἰς τὸν τάφον, τώρα τὸν συνοδεύουν ἀντιθέτως, μὲ χαρὰν εἰς τὴν ἐπιστροφήν του εἰς τὸ σπίτι του, ἀναστημένον, καὶ δοξάζουν τὸν Θεόν, «ὅτι ἐπεσκέψατο τὸν λαὸν Αὐτοῦ».

*

Αἴ! Αὐτὸς ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου εἶναι ὁ Ἀρχηγός μας, ἀδελφοί· καὶ εἰς τὴν παντοδύναμον ἐξουσίαν Του ἐὰν ἀναθέσωμεν τὴν ζωήν μας, τίποτε δὲν ἠμπορεῖ νὰ μᾶς φοβίσῃ. Εἰς τὸν στρατὸν Του ἀνήκομεν ὅλοι, ὅσοι συγκρο-

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
Κάθισμα. Ἦχος Πλ. Δ'.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, καὶ Ἄγγελος φωτὸς ταῖς Γυναιξὶν ἐβόα: Παύσασθε τῶν δακρύων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε· κράξατε ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι, ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

τοῦμεν ἐπὶ τῆς γῆς τὴν Ἐκκλησίαν Του. καὶ διὰ τὴν Βασιλείαν Του προοριζόμεθα ὅλοι, ὅσοι μὲ τὸ ἅγιον Βάπτισμα ἔχομεν γίνει «κληρονόμοι Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ». Συμμέτοχοι δὲ τῆς παντοδυναμίας Του γινόμεθα, ὅταν εἰλικρινῶς καὶ ἀδιστάκτως πιστεύωμεν· καὶ τίποτε δὲν εἶναι ἀδύνατον τότε δι' ἐκείνους, ποὺ γνωρίζουν τί θέλουν καὶ τί ζητοῦν. Μήτε τὰ λυπηρὰ τοῦ κόσμου εἶναι ἀρκετὰ νὰ μᾶς ἀποθαρρύνουν, μῆτε ὁ θάνατος εἶναι ἱκανὸς νὰ μᾶς τρομοκρατήσῃ, ὅταν ἔχωμεν μαζί μας Ἐκεῖνον, εἰς τὸν Ὁποῖον τὰ πάντα ὑποτάσσονται καὶ ὁ Ὁποῖος ἐξεμηδένισε καὶ τὴν δύναμιν τοῦ θανάτου.

Ἀλλὰ συμβαίνει κάποτε νὰ τὸ λησμονοῦμεν αὐτό. Καὶ δι' αὐτὸ ἡ ζωή μας εἶναι γεμάτη ἀπὸ θλῖψιν ακὶ ἀγωνίαν. Ἂν εἰς κάθε περίστασιν, ποὺ μας φέρνει θλῖψιν καὶ δάκρυα, θέλομεν ν' ἀκούωμεν τὴν φωνήν Του, θὰ Τὸν ἀκούωμεν πάντοτε νὰ λέγῃ εἰς τὸν καθένα μας: «Μὴ κλαῖε». Διότι Ἐκεῖνος ἔχει διὰ κάθε πληγὴν τὸ βάλσαμον καὶ γνωρίζει, ὕστερα ἀπὸ κάθε ταραχὴν καὶ κάθε θλῖψιν, νὰ χαρίζῃ τὴν γαλήνην καὶ τὴν χαράν. Ἀφ' οὗ καὶ ὁ θάνατος ἀκόμη δὲν εἶναι διὰ τοὺς πιστούς Του, παρὰ ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν ἀθανασίαν καὶ τὴν αἰωνιότητα.

Ἂς μὴ χάνωμεν λοιπὸν τὸ θάρρος καὶ τὴν κἰσιοδοξίαν μας, ὅσοι πιστεύομεν εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐνώπιον τοῦ Ὁποίου «πᾶν γόνυ κάμψει ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων».

ΕΝ ΗΜΕΡΑΙΣ ΣΤΕΡΗΣΕΩΝ

(Ἐξόδ. 16,1-35)

Κατὰ τὴν πορείαν τῶν Ἰσραηλιτῶν διὰ μέσου τῆς ἐρήμου ἔλειψαν, φυσικά, αἱ τροφαὶ καὶ δὲν ἦτο πλέον δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ μήτε τὸ ἀπαραίτητον διὰ τὴν ζωήν των ψωμί. Εἶχαν μόλις περάσει περίπου 40 ἡμέραι, ἀφ' ὅτου ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἀκόμη εὑρίσκοντο εἰς τὴν ἔρημον Σίν, μεταξὺ Αἰλεὶμ καὶ Σινά. Τί θὰ ἐγίνετο ὅλος αὐτὸς ὁ λαός, χωρὶς τροφήν, καὶ πῶς θὰ ἐξηκολούθει τὴν πορείαν του, ἐξηντλημένος ἀπὸ τὴν πεῖναν; Ἔτσι θὰ ἐσκέπτετο ὁποιοσδήποτε ἄνθρωπος μὲ κοσμικὸν φρόνημα, ποὺ δὲν θὰ εἶχε πεῖραν τῆς ὑψίστης δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

Ἀλλ' ὁ Μωϋσῆς δὲν ἀνησύχησε διόλου διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν τροφῶν· ἤξευρεν ἐκεῖνος, ὅτι ὁ Θεὸς ποὺ τὸν εἶχε στείλει διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν λαόν του, τοῦ εἶχεν ὑποσχεθῇ, ὅτι θὰ εἶναι μαζί του διὰ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ δύσκολον καὶ βαρὺ αὐτὸ ἔργον· ἐγνώριζε τί ἔκαμεν εἰς τὴν Αἴγυπτον ὁ Θεός, διὰ νὰ ἀναγκάσῃ τὸν Φαραὼ νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς Ἰσραηλίτας· ἐγνώριζε τί ἔκαμεν ὁ Θεός, πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν, χάριν τοῦ λαοῦ Του εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, καὶ ἦτο βέβαιος, ὅτι καὶ τώρα Ἐκεῖνος θὰ εὕρισκε τὸ μέσον τῆς σωτηρίας ἀπὸ τὸν νέον κίνδυνον, ποὺ ἤρχισε ν' ἀπειλῇ τὸν λαόν, ποὺ διεσώθη μὲ τόσον θαυμαστὸν τρόπον ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Αἰγυπτίων. Ἔτσι ἐσκέπτετο ὁ Μωϋσῆς καὶ δὲν ἀνησύχησε διὰ τὸν κίνδυνον τῆς πείνης.

Ἀλλὰ ὁ λαός, εἶναι συνήθως ἄστατος καὶ ἀπαιτητικός, κάποτε δὲ καὶ ἐπιπόλαιος καὶ βιαστικός, εὔκολα λησμονεῖ τὰ καλὰ καὶ παραγνωρίζει τοὺς εὐεργέτας του, καὶ παρασύρεται εὔκολα ἀπὸ τοὺς ἐπικινδύνους δημαγωγούς. Καὶ ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς εἰς τὴν περίστασιν ἐκείνην δὲν ὑπῆρξε διαφορετικὸς καὶ δι' αὐτὸ τὴν ἀταραξίαν τοῦ ἀρχηγοῦ του τὴν ἐθεώρησεν ὡς ἀδιαφορίαν. Ἐλησμόνησεν ἀμέσως τὰς εὐεργεσίας, ἐλησμόνησε τὸ θαυμάσιον γεγονὸς τῆς ἀπελευθερώσεώς του, τὸ ὁποῖον ἔψαλε πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν μὲ τόσον ἐνθουσιασμόν, καὶ ἤρχισε νὰ γογγύζῃ ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Ἀαρών.

τοῦμεν ἐπὶ τῆς γῆς τὴν Ἐκκλησίαν Του. καὶ διὰ τὴν Βασιλείαν Του προοριζόμεθα ὅλοι, ὅσοι μὲ τὸ ἅγιον Βάπτισμα ἔχομεν γίνει «κληρονόμοι Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ». Συμμέτοχοι δὲ τῆς παντοδυναμίας Του γινόμεθα, ὅταν εἰλικρινῶς καὶ ἀδιστάκτως πιστεύωμεν· καὶ τίποτε δὲν εἶναι ἀδύνατον τότε δι' ἐκείνους, ποὺ γνωρίζουν τί θέλουν καὶ τί ζητοῦν. Μήτε τὰ λυπηρὰ τοῦ κόσμου εἶναι ἀρκετὰ νὰ μᾶς ἀποθαρρύνουν, μῆτε ὁ θάνατος εἶναι ἱκανὸς νὰ μᾶς τρομοκρατήσῃ, ὅταν ἔχωμεν μαζί μας Ἐκεῖνον, εἰς τὸν Ὁποῖον τὰ πάντα ὑποτάσσονται καὶ ὁ Ὁποῖος ἐξεμηδένισε καὶ τὴν δύναμιν τοῦ θανάτου.

Ἀλλὰ συμβαίνει κάποτε νὰ τὸ λησμονοῦμεν αὐτό. Καὶ δι' αὐτὸ ἡ ζωή μας εἶναι γεμάτη ἀπὸ θλῖψιν ακὶ ἀγωνίαν. Ἂν εἰς κάθε περίστασιν, ποὺ μας φέρνει θλῖψιν καὶ δάκρυα, θέλομεν ν' ἀκούωμεν τὴν φωνήν Του, θὰ Τὸν ἀκούωμεν πάντοτε νὰ λέγῃ εἰς τὸν καθένα μας: «Μὴ κλαῖε». Διότι Ἐκεῖνος ἔχει διὰ κάθε πληγὴν τὸ βάλσαμον καὶ γνωρίζει, ὕστερα ἀπὸ κάθε ταραχὴν καὶ κάθε θλῖψιν, νὰ χαρίζῃ τὴν γαλήνην καὶ τὴν χαράν. Ἀφ' οὗ καὶ ὁ θάνατος ἀκόμη δὲν εἶναι διὰ τοὺς πιστούς Του, παρὰ ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν ἀθανασίαν καὶ τὴν αἰωνιότητα.

Ἂς μὴ χάνωμεν λοιπὸν τὸ θάρρος καὶ τὴν κἰσιοδοξίαν μας, ὅσοι πιστεύομεν εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐνώπιον τοῦ Ὁποίου «πᾶν γόνυ κάμψει ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων».

ΕΝ ΗΜΕΡΑΙΣ ΣΤΕΡΗΣΕΩΝ

(Ἐξόδ. 16,1-35)

Κατὰ τὴν πορείαν τῶν Ἰσραηλιτῶν διὰ μέσου τῆς ἐρήμου ἔλειψαν, φυσικά, αἱ τροφαὶ καὶ δὲν ἦτο πλέον δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ μήτε τὸ ἀπαραίτητον διὰ τὴν ζωήν των ψωμί. Εἶχαν μόλις περάσει περίπου 40 ἡμέραι, ἀφ' ὅτου ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἀκόμη εὑρίσκοντο εἰς τὴν ἔρημον Σίν, μεταξὺ Αἰλεὶμ καὶ Σινά. Τί θὰ ἐγίνετο ὅλος αὐτὸς ὁ λαός, χωρὶς τροφήν, καὶ πῶς θὰ ἐξηκολούθει τὴν πορείαν του, ἐξηντλημένος ἀπὸ τὴν πεῖναν; Ἔτσι θὰ ἐσκέπτετο ὁποιοσδήποτε ἄνθρωπος μὲ κοσμικὸν φρόνημα, ποὺ δὲν θὰ εἶχε πεῖραν τῆς ὑψίστης δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

Ἀλλ' ὁ Μωϋσῆς δὲν ἀνησύχησε διόλου διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν τροφῶν· ἤξευρεν ἐκεῖνος, ὅτι ὁ Θεὸς ποὺ τὸν εἶχε στείλει διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν λαόν του, τοῦ εἶχεν ὑποσχεθῇ, ὅτι θὰ εἶναι μαζί του διὰ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ δύσκολον καὶ βαρὺ αὐτὸ ἔργον· ἐγνώριζε τί ἔκαμεν εἰς τὴν Αἴγυπτον ὁ Θεός, διὰ νὰ ἀναγκάσῃ τὸν Φαραὼ νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς Ἰσραηλίτας· ἐγνώριζε τί ἔκαμεν ὁ Θεός, πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν, χάριν τοῦ λαοῦ Του εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, καὶ ἦτο βέβαιος, ὅτι καὶ τώρα Ἐκεῖνος θὰ εὕρισκε τὸ μέσον τῆς σωτηρίας ἀπὸ τὸν νέον κίνδυνον, ποὺ ἤρχισε ν' ἀπειλῇ τὸν λαόν, ποὺ διεσώθη μὲ τόσον θαυμαστὸν τρόπον ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Αἰγυπτίων. Ἔτσι ἐσκέπτετο ὁ Μωϋσῆς καὶ δὲν ἀνησύχησε διὰ τὸν κίνδυνον τῆς πείνης.

Ἀλλὰ ὁ λαός, εἶναι συνήθως ἄστατος καὶ ἀπαιτητικός, κάποτε δὲ καὶ ἐπιπόλαιος καὶ βιαστικός, εὔκολα λησμονεῖ τὰ καλὰ καὶ παραγνωρίζει τοὺς εὐεργέτας του, καὶ παρασύρεται εὔκολα ἀπὸ τοὺς ἐπικινδύνους δημαγωγούς. Καὶ ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς εἰς τὴν περίστασιν ἐκείνην δὲν ὑπῆρξε διαφορετικὸς καὶ δι' αὐτὸ τὴν ἀταραξίαν τοῦ ἀρχηγοῦ του τὴν ἐθεώρησεν ὡς ἀδιαφορίαν. Ἐλησμόνησεν ἀμέσως τὰς εὐεργεσίας, ἐλησμόνησε τὸ θαυμάσιον γεγονὸς τῆς ἀπελευθερώσεώς του, τὸ ὁποῖον ἔψαλε πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν μὲ τόσον ἐνθουσιασμόν, καὶ ἤρχισε νὰ γογγύζῃ ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Ἀαρών.

Ἰδιόμελα Ἦχος πλ. δ. Νη

Ν
Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοὰ λέγουσα· Δ Δεῦτε λάβετε πάντες. Ν Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος Χριζοῦ.

Ν
Σήμερον τῶν ὑδάτων, ἁγιάζεται ἡ φύσις· καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, Ν καὶ τῶν ἰδίων Δ ναμάτων Ν ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, Δ Π ἐσπότην ὁρῶν ρυ Ν πτόμενον.

Ν
Ὡς ἄνθρωπος ἐν Ποταμῷ, ἦλθες Χριζὲ Βασιλεῦ· καὶ δουλικὸν Βάπτισμα λαβεῖν, σπεύδεις ἀγαθὲ, ὑπὸ Δ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, Ν διὰ τὰς ἁμαρτίας Π ἡμῶν φιλ Ν άνθρωπε. Κατώλησιν ὁ Βος Χορός

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ν
Πρὸς τὴν φωνὴν Δ τοῦ βοῶντος Ν ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἦλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβών,

Ἰδιόμελα Ἦχος πλ. δ. Νη

Ν
Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοὰ λέγουσα· Δ Δεῦτε λάβετε πάντες. Ν Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος Χριζοῦ.

Ν
Σήμερον τῶν ὑδάτων, ἁγιάζεται ἡ φύσις· καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, Ν καὶ τῶν ἰδίων Δ ναμάτων Ν ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, Δ Π ἐσπότην ὁρῶν ρυ Ν πτόμενον.

Ν
Ὡς ἄνθρωπος ἐν Ποταμῷ, ἦλθες Χριζὲ Βασιλεῦ· καὶ δουλικὸν Βάπτισμα λαβεῖν, σπεύδεις ἀγαθὲ, ὑπὸ Δ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, Ν διὰ τὰς ἁμαρτίας Π ἡμῶν φιλ Ν άνθρωπε. Κατώλησιν ὁ Βος Χορός

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ν
Πρὸς τὴν φωνὴν Δ τοῦ βοῶντος Ν ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἦλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβών,

Βάπτισμα αἰτῶν ὁ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν. Εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων· Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ Φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην; ἁγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σωτήρ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

Ἦχος β΄ Πα

Τριάδος ἡ φανέρωσις, ἐν Ἰορδάνῃ γέγονεν· αὕτη γὰρ ὑπέρθεος φύσις· ὁ Πατὴρ ἐφώνησεν· Οὗτος ὁ Βαπτιζόμενος, Υἱός μου ὁ ἀγαπητός μου· τὸ Πνεῦμα συμπαρῆν τῷ ὁμοίῳ· ὃν εὐλογοῦσι Λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

5 Ἰανουαρίου 1951

Βάπτισμα αἰτῶν ὁ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν. Εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων· Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ Φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην; ἁγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σωτήρ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

Ἦχος β΄ Πα

Τριάδος ἡ φανέρωσις, ἐν Ἰορδάνῃ γέγονεν· αὕτη γὰρ ὑπέρθεος φύσις· ὁ Πατὴρ ἐφώνησεν· Οὗτος ὁ Βαπτιζόμενος, Υἱός μου ὁ ἀγαπητός μου· τὸ Πνεῦμα συμπαρῆν τῷ ὁμοίῳ· ὃν εὐλογοῦσι Λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

5 Ἰανουαρίου 1951

Βάπτισμα αἰτῶν ὁ μὴ γνοῦς ἁμαρτίαν. Εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων· Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ Φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην; ἁγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σωτήρ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

Ἦχος δ'. Πα

Τριάδος ἡ φανέρωσις, ἐν Ἰορδάνῃ γέγονεν· αὐτῇ γὰρ ὑπέρθεος φύσις· ὁ Πατὴρ ἐφώνησεν· Οὗτος ὁ Βαπτιζόμενος, Υἱός ὁ ἀγαπητός μου· τὸ Πνεῦμα συμπαρῆν τῷ ὁμοίῳ· ὃν κυλογοῦσι Λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βάπτισμα αἰτῶν ὁ μὴ γνοῦς ἁμαρτίαν. Εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων· Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ Φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην; ἁγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σωτήρ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

Ἦχος δ'. Πα

Τριάδος ἡ φανέρωσις, ἐν Ἰορδάνῃ γέγονεν· αὐτῇ γὰρ ὑπέρθεος φύσις· ὁ Πατὴρ ἐφώνησεν· Οὗτος ὁ Βαπτιζόμενος, Υἱός ὁ ἀγαπητός μου· τὸ Πνεῦμα συμπαρῆν τῷ ὁμοίῳ· ὃν κυλογοῦσι Λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. δ'. Νη

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγουσα· Δεῦτε λάβετε πάντες, Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Σήμερον τῶν ὑδάτων, ἁγιάζεται ἡ φύσις· καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, Δεσπότην ὁρῶν ῥυπλόμενον.

Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ, ἦλθες Χριστὲ Βασιλεῦ· ἵνα δουλικὸν βάπτισμα λάβῃς, σπεύδεις ἁγαθέ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν. Διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλανθρωπε

Κατάληξιν ὁ Βος Χορός

Δόξα, Καὶ νῦν.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος

Ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. δ'. Νη

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγουσα· Δεῦτε λάβετε πάντες, Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Σήμερον τῶν ὑδάτων, ἁγιάζεται ἡ φύσις· καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, Δεσπότην ὁρῶν ῥυπλόμενον.

Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ, ἦλθες Χριστὲ Βασιλεῦ· ἵνα δουλικὸν βάπτισμα λάβῃς, σπεύδεις ἁγαθέ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν. Διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλανθρωπε

Κατάληξιν ὁ Βος Χορός

Δόξα, Καὶ νῦν.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος

Ν

Ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἑτοιμάσατε
τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἦλθες
Κύριε, μορφὴν δοῦλου λαβών,
βάπτισμα αἰτῶν ὁ μὴ γνοὺς
ἁμαρτίαν. Εἶδόσαν σε ὕδατα
καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγο-
νεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέ-
γων· Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ
Φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος
τὸν Δεσπότην; ἁγίασον ἐμὲ καὶ
τὰ ὕδατα Σωτήρ, ὁ αἴρων τοῦ
κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

Ἦχος β΄.

Τριάδος ἡ φανέρωσις, ἐν Ἰορ-
δάνῃ γέγονεν· αὕτη γὰρ ὑπέρ-
θεος φωνὴ· ὁ Πατὴρ ἐφώνησεν·
Οὗτος ὁ βαπτιζόμενος, Υἱός μου ὁ
ἀγαπητός μου· τὸ Πνεῦμα συμ-
παρῆν τῷ ὁμοίῳ· ὃν εὐλογοῦσι
λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Ν

Ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἑτοιμάσατε
τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἦλθες
Κύριε, μορφὴν δοῦλου λαβών,
βάπτισμα αἰτῶν ὁ μὴ γνοὺς
ἁμαρτίαν. Εἶδόσαν σε ὕδατα
καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγο-
νεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέ-
γων· Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ
Φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος
τὸν Δεσπότην; ἁγίασον ἐμὲ καὶ
τὰ ὕδατα Σωτήρ, ὁ αἴρων τοῦ
κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

Ἦχος β΄.

Τριάδος ἡ φανέρωσις, ἐν Ἰορ-
δάνῃ γέγονεν· αὕτη γὰρ ὑπέρ-
θεος φωνὴ· ὁ Πατὴρ ἐφώνησεν·
Οὗτος ὁ βαπτιζόμενος, Υἱός μου ὁ
ἀγαπητός μου· τὸ Πνεῦμα συμ-
παρῆν τῷ ὁμοίῳ· ὃν εὐλογοῦσι
λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Ἰδιόμελα Ἦχος πλ. δ΄ Νη

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγουσα· Δεῦτε λάβετε πάντες. Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Σήμερον τῶν ὑδάτων, ἁγιάζεται ἡ φύσις· καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, τῇ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα. Δεσπότην ὁρῶν ῥυπτόμενον.

Ὡς ἄνθρωπος ἐν Ποταμῷ, ἦλθες Χριστὲ Βασιλεῦ· τῇ δουλικὸν Βάπτισμα λαβεῖν, σπεύδεις ἀγαθέ, ὑπὸ τῶν τὸ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε. Καλύψιν ὁ Βοὸς Χορός

Δόξα. Καὶ νῦν.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἦλθες Κύριε, μορφὴν δοῦλου λαβών

Ἰδιόμελα Ἦχος πλ. δ΄ Νη

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγουσα· Δεῦτε λάβετε πάντες. Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Σήμερον τῶν ὑδάτων, ἁγιάζεται ἡ φύσις· καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, τῇ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα. Δεσπότην ὁρῶν ῥυπτόμενον.

Ὡς ἄνθρωπος ἐν Ποταμῷ, ἦλθες Χριστὲ Βασιλεῦ· τῇ δουλικὸν Βάπτισμα λαβεῖν, σπεύδεις ἀγαθέ, ὑπὸ τῶν τὸ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε. Καλύψιν ὁ Βοὸς Χορός

Δόξα. Καὶ νῦν.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἦλθες Κύριε, μορφὴν δοῦλου λαβών

Βάπτισμα αἰτῶν ὁ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν. Εἰδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων· Πῶς βαπτίσει ὁ λύχνος τὸ Φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην; ἁγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σωτήρ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

Ἦχος β΄ Πα

Τριάδος ἡ φανέρωσις, ἐν Ἰορδάνῃ γέγονεν· αὕτη γὰρ ὑπέρθεος φύσις· ὁ Πατὴρ ἐβόησεν· Οὗτος ὁ Βαπτιζόμενος, Υἱός μου ὁ ἀγαπητός· τὸ Πνεῦμα συμπαρῆν τῷ ὁμοίῳ· ὃν εὐλογοῦσι Λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

5 Ἰανουαρίου 1951

Βάπτισμα αἰτῶν ὁ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν. Εἰδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων· Πῶς βαπτίσει ὁ λύχνος τὸ Φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην; ἁγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σωτήρ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

Ἦχος β΄ Πα

Τριάδος ἡ φανέρωσις, ἐν Ἰορδάνῃ γέγονεν· αὕτη γὰρ ὑπέρθεος φύσις· ὁ Πατὴρ ἐβόησεν· Οὗτος ὁ Βαπτιζόμενος, Υἱός μου ὁ ἀγαπητός· τὸ Πνεῦμα συμπαρῆν τῷ ὁμοίῳ· ὃν εὐλογοῦσι Λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

5 Ἰανουαρίου 1951

«Διατί δὲν μᾶς ἀφήκατε—ἐφώναζαν—ἐκεῖ ὅπου ἐκαθήμεθα, κοντὰ εἰς τὰ καζάνια μὲ τὰ κρέατα, ὅπου τὰ ψωμιὰ ἦσαν ἄφθονα καὶ ἐχορταίναμεν, ἀλλὰ μᾶς ἐφέρατε ἐδῶ εἰς τὴν ἔρημον, διὰ νὰ μᾶς θανατώσετε ὅλους μὲ τὴν πεῖναν;»...

Ποῦ ἀλλοῦ θὰ κατέφευγεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν νέαν αὐτὴν κρίσιν καὶ πῶς ἀλλοιῶς θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν νέαν αὐτὴν ἐξέγερσιν καὶ τὴν ὀχλαγωγίαν; Ποῦ ἀλλοῦ, παρὰ εἰς 'Εκεῖνον, ποὺ τοῦ εἶχεν ἀναθέσει τὸ βαρὺ ἔργον νὰ ἐλευθερώσῃ αὐτὸν τὸν δύσκολον καὶ κακομαθημένον λαόν!

Καὶ ὁ Θεὸς δὲν ἐπερίμενε κἂν νὰ Τὸν παρακαλέσῃ ὁ δοῦλος Του, ἀλλὰ τὸν ἐπρόλαβεν εἰς τὸ αἴτημά του καὶ τοῦ ἀνήγγειλεν, ὅτι ἔχει ἑτοιμάσει τὴν λύσιν τοῦ δράματος. Θὰ βρέξῃ «ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ»· καὶ οἱ 'Ισραηλῖται πρέπει νὰ μαζεύουν καθ' ἑκάστην ὅσον χρειάζεται μόνον διὰ τὴν τροφὴν μιᾶς ἡμέρας· μόνον τὴν ἕκτην τῆς ἑβδομάδος θὰ μαζεύουν διπλασίαν ποσότητα, διὰ νὰ ἔχουν καὶ τὴν τροφὴν τῆς ἑβδόμης ἡμέρας, τοῦ Σαββάτου, καὶ νὰ μὴ ἀπασχολοῦνται εἰς βιοποριστικὴν ἐργασίαν κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτήν, ποὺ εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Κυρίου.

Τὴν θέλησιν τοῦ Θεοῦ ἀνεκοίνωσαν πρὸς τὸν γογγύζοντα λαὸν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ 'Ααρών, καὶ ἔδωκαν τὰς συστάσεις ποὺ ἔπρεπε πρὸς τοὺς συμπατριώτας των. 'Αλλὰ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ συντηρηθῇ ὁ λαὸς μόνον μὲ τὸ ψωμί! Ἦρχισαν πάλιν αἱ μεμψιμοιρίαι καὶ ὁ Θεὸς ἐπρόλαβε, πρὶν Τὸν παρακαλέσουν, καὶ ὑπεσχέθη νὰ στείλῃ καὶ κρέας διὰ τὸν πεινῶντα λαόν Του: «Ἤκουσα τοὺς γογγυσμοὺς τῶν υἱῶν 'Ισραήλ· εἰπέ τους—παρήγγειλε πρὸς τὸν Μωϋσῆν—,ὅτι τὸ βράδυ θὰ φάγουν κρέας καὶ τὸ πρωΐ θὰ χορτάσουν ἀπὸ ψωμιά, καὶ θὰ ἐννοήσουν, ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας». 'Η δόξα τοῦ Κυρίου εἶχε φανῇ εἰς τὴν νεφέλην καὶ τὴν εἶδεν ὅλος ὁ λαός. 'Ο Κύριος ἐπεσκέφθη τὸν λαόν Του.

Τὸ βράδυ—διηγεῖται ἡ 'Αγία Γραφὴ—ἀνέβησαν ὀρτύκια καὶ ἐσκέπασαν τὸ στρατόπεδον τῶν 'Ισραηλιτῶν καὶ ἔπιασαν ἀπ' αὐτὰ ὅσα ἠμποροῦσεν ὁ καθεὶς, τὸ δὲ πρωΐ στρῶμα δρόσου ἐσκέπασεν ὅλα τὰ πέριξ τοῦ στρατοπέδου καί, ἀφ' οὗ ἀνέβη τὸ στρῶμα τῆς δρόσου, κάτι λεπτὰ καὶ στρογγυλά, λεπτὰ ὡσὰν τὴν πάχνην, εἶχαν ἀπομείνει εἰς ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἐρήμου. Καὶ οἱ 'Ισραηλῖται ἠπόρησαν καὶ ἠρώτα ὁ ἕνας τὸν ἄλλον: «τί εἶναι τοῦτο;» 'Ο δὲ Μωϋσῆς ἀπεκρίθη: «Αὐτὸ εἶναι τὸ ψωμὶ ποὺ σᾶς δίδει ὁ Κύριος, διὰ νὰ φάγετε!»

Καὶ ἐδοκίμασαν οἱ 'Ισραηλῖται τὸ οὐρανόπεμπτον αὐτὸ ψωμί, ποὺ ὡμοίαζε μὲ τὸν σπόρον τοῦ κολιάνδρου, καὶ ἡ γεῦσίς του ἦτο ὡσὰν τὴν μελωμένην τηγανίταν.

Τεσσαράκοντα ἔτη διήρκεσεν ἡ περιπλάνησις τῆς ἐρήμου· καὶ ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη ὅλος ἐκεῖνος ὁ λαὸς ἐτράφη κατ' αὐτὸν τὸν θαυμάσιον τρόπον· καὶ κανένας δὲν ἀπέθανεν ἀπὸ τὴν πεῖναν!

*

Τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου τὰς γνωρίζει καλλίτερα ἀπ' αὐτὸν ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ποὺ τὸν ἔπλασεν, «Οἶδε γὰρ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος, ὅτι χρῄζετε τούτων ἁπάντων» (Ματθ. ς' 32), ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος λησμονεῖ αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀπελπίζεται εἰς τὸν καιρὸν τῶν στερήσεων, διότι λησμονεῖ, ὅτι καὶ αἱ στερήσεις ἐξυπηρετοῦν κάποιον ὑψηλότερον σκοπόν, ποὺ ἔχει σχέσιν μὲ τὸ πραγματικόν, μὲ τὸ αἰώνιον, συμφέρον τοῦ ἀνθρώπου. Ὅταν ὁ Θεὸς θεωρήσῃ περιττὴν διὰ τὸν ἄνθρωπόν του πλέον τὴν δοκιμασίαν τῶν στερήσεων, ἔχει τὰ μέσα νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπ' αὐτὴν καὶ κανένας ἀποκλεισμὸς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ ἐκεῖνο ποὺ θέλει νὰ στείλῃ εἰς τὸν ἄνθρωπόν του ὁ Θεός. Τὸ πρῶτον καὶ τὸ κύριον καὶ τὸ οὐσιωδέστερον εἶναι νὰ φροντίζῃ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ νὰ συμμορφώνῃ τὴν ζωήν του μὲ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου, νὰ ἀναπτύξῃ εἰς

«Διατί δὲν μᾶς ἀφήκατε—ἐφώναζαν—ἐκεῖ ὅπου ἐκαθήμεθα, κοντὰ εἰς τὰ καζάνια μὲ τὰ κρέατα, ὅπου τὰ ψωμιὰ ἦσαν ἄφθονα καὶ ἐχορταίναμεν, ἀλλὰ μᾶς ἐφέρατε ἐδῶ εἰς τὴν ἔρημον, διὰ νὰ μᾶς θανατώσετε ὅλους μὲ τὴν πεῖναν;»...

Ποῦ ἀλλοῦ θὰ κατέφευγεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν νέαν αὐτὴν κρίσιν καὶ πῶς ἀλλοιῶς θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν νέαν αὐτὴν ἐξέγερσιν καὶ τὴν ὀχλαγωγίαν; Ποῦ ἀλλοῦ, παρὰ εἰς 'Εκεῖνον, ποὺ τοῦ εἶχεν ἀναθέσει τὸ βαρὺ ἔργον νὰ ἐλευθερώσῃ αὐτὸν τὸν δύσκολον καὶ κακομαθημένον λαόν!

Καὶ ὁ Θεὸς δὲν ἐπερίμενε κἂν νὰ Τὸν παρακαλέσῃ ὁ δοῦλος Του, ἀλλὰ τὸν ἐπρόλαβεν εἰς τὸ αἴτημά του καὶ τοῦ ἀνήγγειλεν, ὅτι ἔχει ἑτοιμάσει τὴν λύσιν τοῦ δράματος. Θὰ βρέξῃ «ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ»· καὶ οἱ 'Ισραηλῖται πρέπει νὰ μαζεύουν καθ' ἑκάστην ὅσον χρειάζεται μόνον διὰ τὴν τροφὴν μιᾶς ἡμέρας· μόνον τὴν ἕκτην τῆς ἑβδομάδος θὰ μαζεύουν διπλασίαν ποσότητα, διὰ νὰ ἔχουν καὶ τὴν τροφὴν τῆς ἑβδόμης ἡμέρας, τοῦ Σαββάτου, καὶ νὰ μὴ ἀπασχολοῦνται εἰς βιοποριστικὴν ἐργασίαν κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτήν, ποὺ εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Κυρίου.

Τὴν θέλησιν τοῦ Θεοῦ ἀνεκοίνωσαν πρὸς τὸν γογγύζοντα λαὸν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ 'Ααρών, καὶ ἔδωκαν τὰς συστάσεις ποὺ ἔπρεπε πρὸς τοὺς συμπατριώτας των. 'Αλλὰ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ συντηρηθῇ ὁ λαὸς μόνον μὲ τὸ ψωμί! Ἦρχισαν πάλιν αἱ μεμψιμοιρίαι καὶ ὁ Θεὸς ἐπρόλαβε, πρὶν Τὸν παρακαλέσουν, καὶ ὑπεσχέθη νὰ στείλῃ καὶ κρέας διὰ τὸν πεινῶντα λαόν Του: «Ἤκουσα τοὺς γογγυσμοὺς τῶν υἱῶν 'Ισραήλ· εἰπέ τους—παρήγγειλε πρὸς τὸν Μωϋσῆν—,ὅτι τὸ βράδυ θὰ φάγουν κρέας καὶ τὸ πρωΐ θὰ χορτάσουν ἀπὸ ψωμιά, καὶ θὰ ἐννοήσουν, ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας». 'Η δόξα τοῦ Κυρίου εἶχε φανῇ εἰς τὴν νεφέλην καὶ τὴν εἶδεν ὅλος ὁ λαός. 'Ο Κύριος ἐπεσκέφθη τὸν λαόν Του.

Τὸ βράδυ—διηγεῖται ἡ 'Αγία Γραφὴ—ἀνέβησαν ὀρτύκια καὶ ἐσκέπασαν τὸ στρατόπεδον τῶν 'Ισραηλιτῶν καὶ ἔπιασαν ἀπ' αὐτὰ ὅσα ἠμποροῦσεν ὁ καθεὶς, τὸ δὲ πρωΐ στρῶμα δρόσου ἐσκέπασεν ὅλα τὰ πέριξ τοῦ στρατοπέδου καί, ἀφ' οὗ ἀνέβη τὸ στρῶμα τῆς δρόσου, κάτι λεπτὰ καὶ στρογγυλά, λεπτὰ ὡσὰν τὴν πάχνην, εἶχαν ἀπομείνει εἰς ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἐρήμου. Καὶ οἱ 'Ισραηλῖται ἠπόρησαν καὶ ἠρώτα ὁ ἕνας τὸν ἄλλον: «τί εἶναι τοῦτο;» 'Ο δὲ Μωϋσῆς ἀπεκρίθη: «Αὐτὸ εἶναι τὸ ψωμὶ ποὺ σᾶς δίδει ὁ Κύριος, διὰ νὰ φάγετε!»

Καὶ ἐδοκίμασαν οἱ 'Ισραηλῖται τὸ οὐρανόπεμπτον αὐτὸ ψωμί, ποὺ ὡμοίαζε μὲ τὸν σπόρον τοῦ κολιάνδρου, καὶ ἡ γεῦσίς του ἦτο ὡσὰν τὴν μελωμένην τηγανίταν.

Τεσσαράκοντα ἔτη διήρκεσεν ἡ περιπλάνησις τῆς ἐρήμου· καὶ ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη ὅλος ἐκεῖνος ὁ λαὸς ἐτράφη κατ' αὐτὸν τὸν θαυμάσιον τρόπον· καὶ κανένας δὲν ἀπέθανεν ἀπὸ τὴν πεῖναν!

*

Τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου τὰς γνωρίζει καλλίτερα ἀπ' αὐτὸν ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ποὺ τὸν ἔπλασεν, «Οἶδε γὰρ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος, ὅτι χρῄζετε τούτων ἁπάντων» (Ματθ. ς' 32), ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος λησμονεῖ αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀπελπίζεται εἰς τὸν καιρὸν τῶν στερήσεων, διότι λησμονεῖ, ὅτι καὶ αἱ στερήσεις ἐξυπηρετοῦν κάποιον ὑψηλότερον σκοπόν, ποὺ ἔχει σχέσιν μὲ τὸ πραγματικόν, μὲ τὸ αἰώνιον, συμφέρον τοῦ ἀνθρώπου. Ὅταν ὁ Θεὸς θεωρήσῃ περιττὴν διὰ τὸν ἄνθρωπόν του πλέον τὴν δοκιμασίαν τῶν στερήσεων, ἔχει τὰ μέσα νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπ' αὐτὴν καὶ κανένας ἀποκλεισμὸς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ ἐκεῖνο ποὺ θέλει νὰ στείλῃ εἰς τὸν ἄνθρωπόν του ὁ Θεός. Τὸ πρῶτον καὶ τὸ κύριον καὶ τὸ οὐσιωδέστερον εἶναι νὰ φροντίζῃ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ νὰ συμμορφώνῃ τὴν ζωήν του μὲ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου, νὰ ἀναπτύξῃ εἰς

τὴν δοκιμασίαν τὴν ἀντοχήν, τὴν ὑπομονήν τὴν πίστιν, πού χρειάζεται εἰς τὰς δυσκόλους στιγμάς· νὰ μὴ ἀφήσῃ τὸν ἑαυτόν του νὰ παρασυρθῇ εἰς πράξεις σκοτεινάς, πού δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ τὸν ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὸν Θεόν, διότι καμμία ἀνάγκη καὶ καμμία στέρησις δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποτελέσῃ δικαιολογητικόν, διὰ νὰ παραβαίνωμεν τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου. Νὰ ζητῇ πρέπει ὁ ἄνθρωπος πρῶτον ὅ,τι ἀρέσκει εἰς τὸν Θεόν, καὶ Ἐκεῖνος ὑπεσχέθη διὰ τοῦ Υἱοῦ Του, ὅτι καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ὅσα χρειάζονται εἰς τοὺς ἐκλεκτούς Του, τὰ ἔχει ἕτοιμα πάντοτε δι' αὐτούς. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς τὸ εἶπε πολὺ καθαρά: «Ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην Αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν» (Αὐτόθι 33).

Καὶ μήπως δὲν ἔχομεν ζωντανὴν πεῖραν τῆς ἀληθείας αὐτῆς;

ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

«Ὁ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτός ἐστι μέγας» *(Λουκ. θ')*

Περίεργος ἀντίληψις! Διὰ τὸν κοσμικὸν ἄνθρωπον τελείως ἀκατανόητος συλλογισμός! Ὅ,τι φαίνεται μικρὸν εἶναι πραγματικὰ μεγάλο! Καὶ ὅμως συμβαίνουν εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν αὐτὰ τά... παράδοξα. Τὸ μεγαλεῖον εἶναι ἐσωτερικόν, εὑρίσκεται εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς μας, εὐθὺς ὡς τὸ φέρομεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν διὰ νὰ ἐπιδειχθῇ, ἐξατμίζεται καὶ χάνεται. Δὲν ἐπιδεικνύεται τὸ ἀληθινὸν μεγαλεῖον, οὔτε κομπορρημονεῖ, οὔτε ζητεῖ πρωτεῖα καὶ προβαδίσματα. Δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ πράγματα ἐξωτερικά. Τὸ ἀληθινὸν μεγαλεῖον εὑρίσκεται εἰς τὴν ποιότητα τοῦ χαρακτῆρός μας καὶ ὁ πραγματικὰ μεγάλος χαρακτὴρ δὲν χάνεται ποτὲ μὲ τὰς ματαιοδόξους ἐπιδείξεις. Ἠμπορεῖς νὰ γίνῃς ὅλων ὑπηρέτης εἰς τὸ ἀγαθόν; Εἶσαι κύριος πραγματικός, εἶσαι ἀληθινὰ μεγάλος! Αὐτὴ εἶναι ἡ οὐσία τῆς βαθυτέρας χριστιανικῆς ἀρετῆς.

ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΜΑΣ

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

(11—17 Ὀκτωβρίου 1954)

11. Δευτέρα: Φιλίππου ἀποστόλου, τοῦ Διακόνου.
12. Τρίτη: Πρόβου, Ταράχου, Ἀνδρονίκου μ.
13. Τετάρτη: Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθονίκης μ.
14. Πέμπτη: Ναζαρίου καὶ Γερβασίου μαρτ.
15. Παρασκευή: Λουκιανοῦ καὶ Σαββίνου ὁσίων.
16. Σάββατον: Λογγίνου τοῦ Ἑκατοντάρχου μ.
17. Κυριακή: Δ' Λουκᾶ. Ἁγ. Πατέρων Ζ' Οἰκουμεν. Συνόδου. Ὡσηὲ Προφήτου.— Ἦχος α' Ἑωθινὸν Ζ'.

Η ΙΕΡΑ ΜΕΛΕΤΗ ΜΑΣ

Αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα συμπληροῦται ἡ ἀνάγνωσις τῆς πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς. Εὐαγγέλιον συνεχίζεται τὸ κατὰ Λουκᾶν.

Ἑβδομὰς δωδεκάτη ὀγδόη

(11 - 17 Ὀκτωβρίου 1954)

Δευτέρα	(11):	Ἐφεσ. 4,25—32 Λουκ. 7,36—50
Τρίτη	(12):	Ἐφεσ. 5,20—25 Λουκ. 8,1—3
Τετάρτη	(13):	Ἐφεσ. 5,25—33 Λουκ. 8,22—25
Πέμπτη	(14):	Ἐφεσ. 5,33—6,8 Λουκ. 9,7—11
Παρασκ.	(15):	Ἐφεσ. 6,18—24 Λουκ. 9,12—18
Σάββατον	(16):	Α' Κορ. 15,39—45 Λουκ. 9,12—18
Κυριακὴ	(17):	Τίτ. 3,8—15 Λουκ. 8,5—15

Σημείωσις: Τὸ ἀποστολικὸν ἀνάγνωσμα τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς (17), εἶναι τὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Ἁγ. Πατέρων.

Δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΡΙΟΥ» ἀπευθυντέον:
Αἰδεσ. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖον
Ἰασίου 1, Ἀθῆναι. (Τηλέφ. 72.112).

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Τιμ. Ρούτσης, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθῆναι. Ἰασίου 1, Τηλέφ. 72-112.

τὴν δοκιμασίαν τὴν ἀντοχήν, τὴν ὑπομονήν τὴν πίστιν, πού χρειάζεται εἰς τὰς δυσκόλους στιγμάς· νὰ μὴ ἀφήσῃ τὸν ἑαυτόν του νὰ παρασυρθῇ εἰς πράξεις σκοτεινάς, πού δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ τὸν ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὸν Θεόν, διότι καμμία ἀνάγκη καὶ καμμία στέρησις δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποτελέσῃ δικαιολογητικόν, διὰ νὰ παραβαίνωμεν τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου. Νὰ ζητῇ πρέπει ὁ ἄνθρωπος πρῶτον ὅ,τι ἀρέσκει εἰς τὸν Θεόν, καὶ Ἐκεῖνος ὑπεσχέθη διὰ τοῦ Υἱοῦ Του, ὅτι καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ὅσα χρειάζονται εἰς τοὺς ἐκλεκτούς Του, τὰ ἔχει ἕτοιμα πάντοτε δι' αὐτούς. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς τὸ εἶπε πολὺ καθαρά: «Ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην Αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν» (Αὐτόθι 33).

Καὶ μήπως δὲν ἔχομεν ζωντανὴν πεῖραν τῆς ἀληθείας αὐτῆς;

ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

«Ὁ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτός ἐστι μέγας» *(Λουκ. θ')*

Περίεργος ἀντίληψις! Διὰ τὸν κοσμικὸν ἄνθρωπον τελείως ἀκατανόητος συλλογισμός! Ὅ,τι φαίνεται μικρὸν εἶναι πραγματικὰ μεγάλο! Καὶ ὅμως συμβαίνουν εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν αὐτὰ τά... παράδοξα. Τὸ μεγαλεῖον εἶναι ἐσωτερικόν, εὑρίσκεται εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς μας, εὐθὺς ὡς τὸ φέρομεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν διὰ νὰ ἐπιδειχθῇ, ἐξατμίζεται καὶ χάνεται. Δὲν ἐπιδεικνύεται τὸ ἀληθινὸν μεγαλεῖον, οὔτε κομπορρημονεῖ, οὔτε ζητεῖ πρωτεῖα καὶ προβαδίσματα. Δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ πράγματα ἐξωτερικά. Τὸ ἀληθινὸν μεγαλεῖον εὑρίσκεται εἰς τὴν ποιότητα τοῦ χαρακτῆρός μας καὶ ὁ πραγματικὰ μεγάλος χαρακτὴρ δὲν χάνεται ποτὲ μὲ τὰς ματαιοδόξους ἐπιδείξεις. Ἠμπορεῖς νὰ γίνῃς ὅλων ὑπηρέτης εἰς τὸ ἀγαθόν; Εἶσαι κύριος πραγματικός, εἶσαι ἀληθινὰ μεγάλος! Αὐτὴ εἶναι ἡ οὐσία τῆς βαθυτέρας χριστιανικῆς ἀρετῆς.

ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΜΑΣ

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

(11—17 Ὀκτωβρίου 1954)

11. Δευτέρα: Φιλίππου ἀποστόλου, τοῦ Διακόνου.
12. Τρίτη: Πρόβου, Ταράχου, Ἀνδρονίκου μ.
13. Τετάρτη: Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθονίκης μ.
14. Πέμπτη: Ναζαρίου καὶ Γερβασίου μαρτ.
15. Παρασκευή: Λουκιανοῦ καὶ Σαββίνου ὁσίων.
16. Σάββατον: Λογγίνου τοῦ Ἑκατοντάρχου μ.
17. Κυριακή: Δ' Λουκᾶ. Ἁγ. Πατέρων Ζ' Οἰκουμεν. Συνόδου. Ὡσηὲ Προφήτου.— Ἦχος α' Ἑωθινὸν Ζ'.

Η ΙΕΡΑ ΜΕΛΕΤΗ ΜΑΣ

Αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα συμπληροῦται ἡ ἀνάγνωσις τῆς πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς. Εὐαγγέλιον συνεχίζεται τὸ κατὰ Λουκᾶν.

Ἑβδομὰς δωδεκάτη ὀγδόη

(11 - 17 Ὀκτωβρίου 1954)

Δευτέρα	(11):	Ἐφεσ. 4,25—32 Λουκ. 7,36—50
Τρίτη	(12):	Ἐφεσ. 5,20—25 Λουκ. 8,1—3
Τετάρτη	(13):	Ἐφεσ. 5,25—33 Λουκ. 8,22—25
Πέμπτη	(14):	Ἐφεσ. 5,33—6,8 Λουκ. 9,7—11
Παρασκ.	(15):	Ἐφεσ. 6,18—24 Λουκ. 9,12—18
Σάββατον	(16):	Α' Κορ. 15,39—45 Λουκ. 9,12—18
Κυριακὴ	(17):	Τίτ. 3,8—15 Λουκ. 8,5—15

Σημείωσις: Τὸ ἀποστολικὸν ἀνάγνωσμα τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς (17), εἶναι τὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Ἁγ. Πατέρων.

Δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΡΙΟΥ» ἀπευθυντέον:
Αἰδεσ. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖον
Ἰασίου 1, Ἀθῆναι. (Τηλέφ. 72.112).

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Τιμ. Ρούτσης, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθῆναι. Ἰασίου 1, Τηλέφ. 72-112.

Τῇ ζῃ Ἰανουαρίου εἰς τὸν Ἁγιασμόν

ΗΧΟΣ ΠΛ ΝΗ

N

Φω νη κυ υ ρι ι ι ου ε πι τω νυ δα α τω νβο

Δ

α λε ε ε ε ε γ γ γ γ γ σα Δε ευ τε ε λα

ΔΝ

βε ε τε ε πα α αν τε ες πνε ευ μα σοο φι ι ι

ας πνε ε ευ μα συ νε ε ε σε ε ε ε ως

Πνευ μα φο ο ο βγ θε ε γ τγ ε πι φα νε ε ε

το ος χρι ι ι ζγ

N

Συ με ρον τω νυ δα τω να γι α ζε ται η η φυ υ υ

σις ῃ ρη γνυυ ται αι αι ο Ι ο ο ορ δα α α α

Δ

νης ῃ τω ν ι δι ων να α μα α α τω ων ε

1.956

Τῇ ζῃ Ἰανουαρίου εἰς τὸν Ἁγιασμόν

ΗΧΟΣ ΠΛ ΝΗ

Ν

Φ ω νη κυ υ ρι ι ι ου ε πι τ ων υ δα α των βο

Δ

α λε ε ε ε ε γ γ γ γ γ σα Δ ε ευ τε ε λα

ΔΝ

βε ε τε ε πα α αν τε ες πνε ευ μα σοο φι ι ι

ας πνε ε ευ μα συ νε ε ε σε ε ε ε ως

Πνευ μα φο ο ο βο θε ε γ τγ ε πι φα νε ε ε

το ος χρι ι ι ζγ

Ν

Συ με ρον τ ων υ δα τ ων α γι α ζε ται η η φυ υ υ

σις ῃ ρη γ νυυ ται αι αι ο Ι ο ο ορ δα α α α

Δ

νης ῃ τ ων ι δι ων να α μα α α τω ων ε

1.956

A°

A°

Ν

πεεχειτοο ρεεευ μαα Δε σποοτηνο ρωωων

ρυ πτοοο ο ο μεεεε νον

Ν

Ως α αν θρωποος εν πο ο τα α μω η η η ηλ θες

Χριζεε ε Βαα σιι ι λευ ϗ δϛ λιι ιιον

Βαα πτι σμαλαα βειν σπεευδειεις αα γαα

Δ

θε υ πο των τϛϛ Προδρο ο ο μϛϛ χειειει

Κατάληξιν ὁ Βος χορός Π

Ν Ν

ρων δι α τας α μαρτι ι ας η μων φι λα α αν

θρωω ωω πε Δόξα. Καὶ νῦν π ΝΗ

Ν

Δοο ξα παα τρι ι ι ι καιαι υι υι ω ω

ϗ α γι ωω πνεε ε ε ευ μαα αα τι

Ν

πεεχειτοο ρεεευ μαα Δε σποοτηνο ρωωων

ρυ πτοοο ο ο μεεεε νον

Ν

Ως α αν θρωποος εν πο ο τα α μω η η η ηλ θες

Χριζεε ε Βαα σιι ι λευ ϗ δϛ λιι ιιον

Βαα πτι σμαλαα βειν σπεευδειεις αα γαα

Δ

θε υ πο των τϛϛ Προδρο ο ο μϛϛ χειειει

Κατάληξιν ὁ Βος χορός Π

Ν Ν

ρων δι α τας α μαρτι ι ας η μων φι λα α αν

θρωω ωω πε Δόξα. Καὶ νῦν π ΝΗ

Ν

Δοο ξα παα τρι ι ι ι καιαι υι υι ω ω

ϗ α γι ωω πνεε ε ε ευ μαα αα τι

A 04

A 04

N

Και νυ υν ϣ α α ει ϣ εις τϩι αι ω ω να ἀς

των αι αι ω ω ω ω ω νω ων α α α μην

N Δ N

Προς την ϩω νην τϩ βαο ω ω ων το ὀς εν τη ε ε

ρη η η μω ε τοι μα α σα α τε την ο ο δο ο ο ον

N

τϩ ϩ Κυυ υ ρι ι ι ι ι ϩ η η λ θ ε ε ς Κυυ υ

ρι ι ε μορ ϩην δϩ ϩ ϩ ϩ λϩ λα α βων Βα α πτι

Γ Π

σμα αι αι των ο μη γνϩ ϩ ϩ ϩ ϩ α α α α μαρ

N Δ

τι ι ι ι α ἀν ει ει δοο σα α αν σε ε υ δα α

Δ ἠσίως

τα ναι αι ε ε φοο βη η η η η η θη σαν

Ζωηρά

Δ N

συν τρο ο μος γε γο νεν ο ο ο Προδρο ο μος

1956

N

Και νυ υν ϣ α α ει ϣ εις τϩι αι ω ω να ἀς

των αι αι ω ω ω ω ω νω ων α α α μην

N Δ N

Προς την ϩω νην τϩ βαο ω ω ων το ὀς εν τη ε ε

ρη η η μω ε τοι μα α σα α τε την ο ο δο ο ο ον

N

τϩ ϩ Κυυ υ ρι ι ι ι ι ϩ η η λ θ ε ε ς Κυυ υ

ρι ι ε μορ ϩην δϩ ϩ ϩ ϩ λϩ λα α βων Βα α πτι

Γ Π

σμα αι αι των ο μη γνϩ ϩ ϩ ϩ ϩ α α α α μαρ

N Δ

τι ι ι ι α ἀν ει ει δοο σα α αν σε ε υ δα α

Δ ἠσίως

τα ναι αι ε ε φοο βη η η η η η θη σαν

Ζωηρά

Δ N

συν τρο ο μος γε γο νεν ο ο ο Προδρο ο μος

1956

A 04

A 04

5 Ἰανουαρίου 1956

Νικόλαος Τ. Βλαχόπουλος

5 Ἰανουαρίου 1956

Νικόλαος Τ. Βλαχόπουλος

Νικόλαος Τ. Βλαχόπουλος

Νικόλαος Τ. Βλαχόπουλος

Τῇ ζ^η Ἰανουαρίου εἰς τὸν Ἁγιασμόν

Ἦχος πλ. δ'

1956

Τῇ ζ^η Ἰανουαρίου εἰς τὸν Ἁγιασμόν

Ἦχος πλ. δ'

1956

Bor

Bor

Δόξα. Καὶ νῦν ἦχος ΗΝ

Δόξα πάλαι τριήρης καὶ νῦν ὠκεανὸς

Δόξα τὸ ἀπρόσιτόν σου κράτος καὶ τὸ ἀνεξιχνίαστόν σου βάθος καὶ τὸ ἀνυπόστατόν σου ἔλεος καὶ τὸ ἀνεκδιήγητόν σου φιλάνθρωπον

Βασιλεῦ οὐράνιε παράκλητε τὸ πανταχοῦ παρὸν καὶ τὰ πάντα πληροῦν

Χριστὲ Βασιλεῦ ἀθάνατε καὶ ἀγαθὲ

ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος

καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν

Δόξα πάλαι τριήρης καὶ νῦν ὠκεανὸς

Δόξα τὸ ἀπρόσιτόν σου κράτος καὶ τὸ ἀνεξιχνίαστόν σου βάθος καὶ τὸ ἀνυπόστατόν σου ἔλεος καὶ τὸ ἀνεκδιήγητόν σου φιλάνθρωπον

Βασιλεῦ οὐράνιε παράκλητε τὸ πανταχοῦ παρὸν καὶ τὰ πάντα πληροῦν

Χριστὲ Βασιλεῦ ἀθάνατε καὶ ἀγαθὲ

ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος

καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν

Δόξα πάλαι τριήρης καὶ νῦν ὠκεανὸς

Δόξα τὸ ἀπρόσιτόν σου κράτος καὶ τὸ ἀνεξιχνίαστόν σου βάθος καὶ τὸ ἀνυπόστατόν σου ἔλεος καὶ τὸ ἀνεκδιήγητόν σου φιλάνθρωπον

Βασιλεῦ οὐράνιε παράκλητε τὸ πανταχοῦ παρὸν καὶ τὰ πάντα πληροῦν

Χριστὲ Βασιλεῦ ἀθάνατε καὶ ἀγαθὲ

ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος

καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν

Δόξα πάλαι τριήρης καὶ νῦν ὠκεανὸς

Δόξα τὸ ἀπρόσιτόν σου κράτος καὶ τὸ ἀνεξιχνίαστόν σου βάθος καὶ τὸ ἀνυπόστατόν σου ἔλεος καὶ τὸ ἀνεκδιήγητόν σου φιλάνθρωπον

Βασιλεῦ οὐράνιε παράκλητε τὸ πανταχοῦ παρὸν καὶ τὰ πάντα πληροῦν

Χριστὲ Βασιλεῦ ἀθάνατε καὶ ἀγαθὲ

ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος

καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν

Δόξα πάλαι τριήρης καὶ νῦν ὠκεανὸς

Δόξα τὸ ἀπρόσιτόν σου κράτος καὶ τὸ ἀνεξιχνίαστόν σου βάθος καὶ τὸ ἀνυπόστατόν σου ἔλεος καὶ τὸ ἀνεκδιήγητόν σου φιλάνθρωπον

Βασιλεῦ οὐράνιε παράκλητε τὸ πανταχοῦ παρὸν καὶ τὰ πάντα πληροῦν

Χριστὲ Βασιλεῦ ἀθάνατε καὶ ἀγαθὲ

ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος

καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν

Δόξα. Καὶ νῦν ἦχος ΗΝ

Δόξα πάλαι τριήρης καὶ νῦν ὠκεανὸς

Δόξα τὸ ἀπρόσιτόν σου κράτος καὶ τὸ ἀνεξιχνίαστόν σου βάθος καὶ τὸ ἀνυπόστατόν σου ἔλεος καὶ τὸ ἀνεκδιήγητόν σου φιλάνθρωπον

Βασιλεῦ οὐράνιε παράκλητε τὸ πανταχοῦ παρὸν καὶ τὰ πάντα πληροῦν

Χριστὲ Βασιλεῦ ἀθάνατε καὶ ἀγαθὲ

ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος

καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν

Δόξα πάλαι τριήρης καὶ νῦν ὠκεανὸς

Δόξα τὸ ἀπρόσιτόν σου κράτος καὶ τὸ ἀνεξιχνίαστόν σου βάθος καὶ τὸ ἀνυπόστατόν σου ἔλεος καὶ τὸ ἀνεκδιήγητόν σου φιλάνθρωπον

Βασιλεῦ οὐράνιε παράκλητε τὸ πανταχοῦ παρὸν καὶ τὰ πάντα πληροῦν

Χριστὲ Βασιλεῦ ἀθάνατε καὶ ἀγαθὲ

ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος

καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν

Δόξα πάλαι τριήρης καὶ νῦν ὠκεανὸς

Δόξα τὸ ἀπρόσιτόν σου κράτος καὶ τὸ ἀνεξιχνίαστόν σου βάθος καὶ τὸ ἀνυπόστατόν σου ἔλεος καὶ τὸ ἀνεκδιήγητόν σου φιλάνθρωπον

Βασιλεῦ οὐράνιε παράκλητε τὸ πανταχοῦ παρὸν καὶ τὰ πάντα πληροῦν

Χριστὲ Βασιλεῦ ἀθάνατε καὶ ἀγαθὲ

ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος

καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν

Δόξα πάλαι τριήρης καὶ νῦν ὠκεανὸς

Δόξα τὸ ἀπρόσιτόν σου κράτος καὶ τὸ ἀνεξιχνίαστόν σου βάθος καὶ τὸ ἀνυπόστατόν σου ἔλεος καὶ τὸ ἀνεκδιήγητόν σου φιλάνθρωπον

Βασιλεῦ οὐράνιε παράκλητε τὸ πανταχοῦ παρὸν καὶ τὰ πάντα πληροῦν

Χριστὲ Βασιλεῦ ἀθάνατε καὶ ἀγαθὲ

ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος

καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν

Δόξα πάλαι τριήρης καὶ νῦν ὠκεανὸς

Δόξα τὸ ἀπρόσιτόν σου κράτος καὶ τὸ ἀνεξιχνίαστόν σου βάθος καὶ τὸ ἀνυπόστατόν σου ἔλεος καὶ τὸ ἀνεκδιήγητόν σου φιλάνθρωπον

Βασιλεῦ οὐράνιε παράκλητε τὸ πανταχοῦ παρὸν καὶ τὰ πάντα πληροῦν

Χριστὲ Βασιλεῦ ἀθάνατε καὶ ἀγαθὲ

ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος

καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν

B 07

B 07

Ν

Και νυ υν ϣ α α ει ϣ εις τϩς αι ω ω να ἀς

των αι αι ω ω ω ω ω νω ων α α α μην

Ν Δ Ν

Προς την ϕω νην τϩ βοο ω ω ων το ὀς εν τη ε ε

ρη η η μω ε τοι μα α σα α τε την οο δοοο ον

Ν

τϩϩ Κυυυ ρι ι ι ι ι ϩ η ηλθε ες Κυυυ

ρι ι ε μορϕην δϩϩ ϩ ϩ λϩ λα α βων Βα α πτι

Γ Π

σμα αι αι των ο μη γνϩ ϩϩ ϩς α α α α μαρ

Ν Δ

τι ι ι ι α ἀν ει ει δοο σα α αν σε ε υ δα α

Δ ἡσύως

τα ϰαι αι ε ε φοο βη η η η η η θη σαν

Ζωηρύ

Ν

συν τροο μος γε γο νεν οοο Προδροο μος

1956

Ν

Και νυ υν υγ α α ει υγ εις τγς αι ω ω να ὰς

των αι αι ω ω ω ω ω νω ων α α α μην

Ν Δ Ν

Προς την φω νην τγ βοο ω ω ων το ὸς εν τη ε ε

ρη η η μω ε τοι μα α σα α τε την οο δοοο ον

Ν

τγγ Κυυυ ρι ι ι ι ι γ η ηλθε ες Κυυυ

ρι ι ε μορφην δγγ γ γ λγ λα α βων Βα α πτι

Γ Π

σμα αι αι των ο μη γνγ γγ γς α α α α μαρ

Ν Δ

τι ι ι ι α ἀν ει ει δοο σα α αν σε ε υ δα α

Δ ἡσύως

τα ναι αι ε ε φοο βη η η η η η θη σαν

Ζωηρύ

Ν

συν τροο μος γε γο νεν οοο Προδροο μος

1956

B 07

B 07

3 Ἰανουαρίου 1956

Νικόλαος Τ. Βλαχόπουλος

3 Ἰανουαρίου 1956

Νικόλαος Τ. Βλαχόπουλος

Β΄

Τὸ Γ΄ εἰς τὸν Κ. Τσιγαρίδαν

Νεκτάριος Τ. Βλαχόπουλος

Β΄

Τὸ Γ΄ εἰς τὸν Κ. Τσιγαρίδαν

Νεκτάριος Τ. Βλαχόπουλος

Τῇ ζ Ἰανουαρίου εἰς τὸν Ἁγιασμόν

Ἦχος δ΄ Νη

Ν

Δ

Ν

Δ

Ν

Σήμερον τῶν ὑδάτων ἁγιάζεται ἡ φύσις καὶ ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος ἐπιφοιτᾷ ἐξ ὕψους τοῖς ὕδασι καὶ ἀναγεννᾷ τὸν κόσμον ὁ Κύριος ὁ βασιλεύσας καὶ κτίσας τὰ πάντα καὶ ἐν τῇ κτίσει ἀναπαύσας τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔπλασε κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν ἑαυτοῦ· ὃν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἁγιάσας ἐν ὕδατι καὶ Πνεύματι ἀνακαινίζει καὶ ἀναπλάττει καὶ ἐκ τῆς πλάνης ἐλευθερώσας τοὺς πιστοὺς ἐν μέσῳ τῶν ὑδάτων ἐκείνων ἐν οἷς ὁ Φαραὼ καὶ ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἐβυθίσθησαν ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ ἐν ᾗ ἐσώθησαν οἱ ἐκ τῆς δουλείας ἐλευθερωθέντες λαὸς ἅγιος ἐν ᾗ ἐσώθησαν οἱ ἐκ τῆς δουλείας ἐλευθερωθέντες λαὸς ἅγιος Πνεύματι θεοφόρῳ

Τῇ ζ Ἰανουαρίου εἰς τὸν Ἁγιασμόν

Ἦχος δ΄ Νη

Ν

Δ

Ν

Δ

Ν

Σήμερον τῶν ὑδάτων ἁγιάζεται ἡ φύσις καὶ ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος ἐπιφοιτᾷ ἐξ ὕψους τοῖς ὕδασι καὶ ἀναγεννᾷ τὸν κόσμον ὁ Κύριος ὁ βασιλεύσας καὶ κτίσας τὰ πάντα καὶ ἐν τῇ κτίσει ἀναπαύσας τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔπλασε κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν ἑαυτοῦ· ὃν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἁγιάσας ἐν ὕδατι καὶ Πνεύματι ἀνακαινίζει καὶ ἀναπλάττει καὶ ἐκ τῆς πλάνης ἐλευθερώσας τοὺς πιστοὺς ἐν μέσῳ τῶν ὑδάτων ἐκείνων ἐν οἷς ὁ Φαραὼ καὶ ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἐβυθίσθησαν ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ ἐν ᾗ ἐσώθησαν οἱ ἐκ τῆς δουλείας ἐλευθερωθέντες λαὸς ἅγιος ἐν ᾗ ἐσώθησαν οἱ ἐκ τῆς δουλείας ἐλευθερωθέντες λαὸς ἅγιος Πνεύματι θεοφόρῳ

Ν

πεε χει τοο ρε ε ευ μα α Δε σπο ο τηνο ρωωων

ρυ πτοοο ο ο μεε εε νον

Ν

Ως α αν θρω πο ος εν πο ο τα α μω η η η ηλ θες

Χρι ζε ε ε Βα α σι ι ι λευ ϣ δϭ λι ι κον

Βα α πτι σμα λα α βειν σπε ευδει εις αα γα α

Δ

θε υ πο των τϭϭ Προ δρο ο ο μϭ ϭ χει ει ει

Κατάληξιν ὁ Β^ος χορός Π

Ν Ν

ρων δι α τας α μαρ τι ι ας η μων φι λα α αν

θρω ω ω ω πε Δόξα. Καὶ νῦν π ΝΗ

Ν

Δοο ξα πα α τρι ι ι ι κα ι αι υι υι ω ω

ϣ α γι ω ω πνεε ε ε ευ μα α α α τι

Ν

πεεχειτοο ρεεευμαα Δε σποοτηνο ρωωων

ρυ πτοοο ο ο μεεεε νον

Ν

Ως α αν θρωποος εν πο ο τα α μω η η η ηλ θεις

Χρι ζεε ε Βαα σι ι ι λευ ϣ δϭ λι ι κον

Βαα πτι σμαλαα βειν σπεευδειεις αα γαα

Δ

θε υ πο των τϭϭ Προδρο ο ο μϭϭ χειειει

Κατάληξιν ὁ Βος χορός Π

Ν Ν

ρων δι α τας α μαρτι ι ας η μων φι λα α αν

θρωω ωω πε Δόξα. Καὶ νῦν π ΝΗ

Ν

Δοο ξα παα τρι ι ι ι καιαι υι υι ω ω

ϣ α γι ωω πνεε ε ε ευ μαααα τι

Ν

Κ αι νυ υν ϣ α α ει ϣ εις τϩς αι ω ω να ὰς

των αι αι ω ω ω ω ω νω ων α α α μην

Ν Δ Ν

Προς την ϣω νην τϩ βοο ω ω ων το ὸς εν τη ε ε

ρη η η μω ε τοι μα α σα α τε την οο δοοο ον

Ν

τϩϩ Κυυ υ ρι ι ι ι ι ϩ η ηλθε ες Κυυυ

ρι ι ε μορϣην δϩϩ ϩ ϩ λϩ λα α βων Βα α πτι

Γ Π

σμα αι αι των ο μη γνϩ ϩϩ ϩς α α α α μαρ

Ν Δ

τι ι ι ι α ἀν ει ει δοο σα α αν σε ε υ δα α

Δ ἠσύως

τα ϰαι αι ε ε φοο βη η η η η η θη σαν

Ζωηρά

Ν

συν τροο μος γε γο νεν οοο Προδροο μος

1956

Ν

Και νυ υν υγ α α ει υγ εις τγς αι ω ω να ὰς

των αι αι ω ω ω ω ω νω ων α α α μήν

Ν Δ Ν

Προς την φω νην τγ βοο ω ω ων το ὸς εν τη ε ε

ρη η η μω ε τοι μα α σα α τε την οο δοοο ον

Ν

τγγ Κυυ υ ρι ι ι ι ι γ η ηλθε ες Κυυυ

ρι ι ε μορφην δγγ γ γ λγ λα α βων Βα α πτι

Γ Π

σμα αι αι των ο μη γνγ γγ γς α α α α μαρ

Ν Δ

τι ι ι ι α ἄν ει ει δοο σα α αν σε ε υ δα α

Δ ἡσύως

τα ιαι αι ε ε φοο βη η η η η η θη σαν

Ζωηρά

Ν

συν τροο μος γε γο νεν οοο Προδροο μος

1956

3 Ἰανουαρίου 1956

Νικόλαος Τ. Βλαχόπουλος

3 Ἰανουαρίου 1956

Νικόλαος Τ. Βλαχόπουλος

Τῇ ἡ' Ἰανουαρίου εἰς τὸν Ἁγιασμόν

ΗΧΟΣ Πλ. δ'

Ζ

Φῶς νη Κυ ρι ε ου επι των δι κα ι ων

Δ

Ευ φρα νθή σε ται η ερη μος και αγα λ λι α σθω

Ζ

Πνεύμα σου θε ε ε

Τῇ ἡ' Ἰανουαρίου εἰς τὸν Ἁγιασμόν

ΗΧΟΣ Πλ. δ'

Ζ

Φῶς νη Κυ ρι ε ου επι των δι κα ι ων

Δ

Ευ φρα νθή σε ται η ερη μος και αγα λ λι α σθω

Ζ

Πνεύμα σου θε ε ε

ρε ε ευ μα α Δε σπο ο τηνο ρω ω ων ρυ πτο ο ο ο ο

με ε ε ε νον

Ν

Ρ ς α αν θρω πο ος εν πο ο τα α μω η η η η λ θε ς

Χρι ζε ε ε Βα α σι ι ι λευ ϣ δ ν λι ι υον

Βα α πτι σμα λα α βειν σπε ευ δει εις α α γα α θε

Δ

υ πο των τ ν ν Προδρο ο ο μ ν ν χει ει ει ρων

Κατάληξιν ὁ Κ^ος Χορός Ν Π

δι α τα ς α μαρ τι ι ας η μων ϩι

Ν

λα α αν θρω ω ω ω πε

Δόξα. Καὶ νῦν π^λ Νη

Ν

Δο ο ξα πα α τρι ι ι ι υι υι ω ω ϣ α γι

ω ω πνε ε ε ε ευ μα α α α τι

1956

ρε ε ευ μα α Δε σπο ο τηνο ρω ω ων ρυ πτο ο ο ο ο

με ε ε ε νον

Ν

Ρ ς α αν θρω πο ος εν πο ο τα α μω η η η η λ θε ς

Χρι ζε ε ε Βα α σι ι ι λευ ϣ δ ν λι ι υον

Βα α πτι σμα λα α βειν σπε ευ δει εις α α γα α θε

Δ

υ πο των τ ν ν Προδρο ο ο μ ν ν χει ει ει ρων

Κατάληξιν ὁ Κ^ος Χορός Ν Π

δι α τα ς α μαρ τι ι ας η μων ϩι

Ν

λα α αν θρω ω ω ω πε

Δόξα. Καὶ νῦν π^λ Νη

Ν

Δο ο ξα πα α τρι ι ι ι υι υι ω ω ϣ α γι

ω ω πνε ε ε ε ευ μα α α α τι

1956

3

Καὶ νυν ην ην ην

3

Καὶ νυν ην ην ην

Δ 04.

Νικόλαος Τ. Βλαχόπουλος

1956.